ABRAHAM IBN EZRA THE BOOK OF REASONS

A PARALLEL HEBREW-ENGLISH CRITICAL EDITION OF THE TWO VERSIONS OF THE TEXT

by

SHLOMO SELA

BRILL

Abraham Ibn Ezra The Book of Reasons

Études sur le Judaïsme Médiéval

Fondées par Georges Vajda

Dirigées par Paul B. Fenton

TOME XXXV

Abraham Ibn Ezra The Book of Reasons

A Parallel Hebrew-English Critical Edition of the Two Versions of the Text

Edited, translated, and annotated by Shlomo Sela

LEIDEN • BOSTON 2007

This book is printed on acid-free paper.

Library of Congress Cataloging-in-Publication Data is available on http://catalog.loc.gov.

ISSN: 0169-815X

ISBN: 978 90 04 15764 4

Copyright 2007 by Koninklijke Brill NV, Leiden, The Netherlands. Koninklijke Brill NV incorporates the imprints Brill, Hotei Publishing,

IDC Publishers, Martinus Nijhoff Publishers and VSP.

All rights reserved. No part of this publication may be reproduced, translated, stored in a retrieval system, or transmitted in any form or by any means, electronic, mechanical, photocopying, recording or otherwise, without prior written permission from the publisher.

Authorization to photocopy items for internal or personal use is granted by Koninklijke Brill NV provided that the appropriate fees are paid directly to The Copyright Clearance Center, 222 Rosewood Drive, Suite 910, Danvers, MA 01923, USA. Fees are subject to change.

To the beloved memory of my mother, Esther Feigue Goldberg de Slucki

CONTENTS

Acknowledgments	ix
Abbreviations	X
Introduction	1
Interpretive Organization	
What Text is <i>Te'amim II</i> Commenting On?	
Thematic Organization	8
Place and Date of Composition	
Motivation	
Ibn Ezra's Contribution	15
The Scientific Edition of the Hebrew Text	
The Manuscripts of <i>Te'amim I</i>	20
The Manuscripts of <i>Te'amim II</i>	23
Editorial and Translation Principles	24
Sigla	26
Part One: First Version of the Book of Reasons by Abraham Ibn Ezra. Hebrew Text and English Translation Part Two: Notes to the First Version of the Book of Reasons	
Part Three: Second Version of the Book of Reasons by Abraham	
Ibn Ezra. Hebrew Text and English Translation	
Part Four: Notes to the Second Version of the Book of Reasons	259
Part Five: Appendixes	337
1. References in Ibn Ezra's Astrological Work to <i>Te'amim I</i> or	
Țe'amim II	339
2. Quotations from Reshit Ḥokhmah I in Ṭeʿamim I	341
3. Digressions in Te ^c amim I	
4. Quotations from an Underlying Text in Te'amim II	
5. Authorities and Sources mentioned in <i>Te'amim I</i> and	
Țe'amim II	353
6. Digressions in Te'amim II	357

VIII CONTENTS

7. A Comparative Scrutiny of <i>Te'amim II</i> and <i>Mishpe Tei</i>	
ha-Mazzalot	359
8. Manuscripts	365
Glossary of Technical Terms	377
Bibliography	369
Index	391

ACKNOWLEDGMENTS

Lenn Schramm revised my translations and edited the English sections of this book; he also made very helpful suggestions about the interpretation of the Hebrew texts. Several colleagues provided useful assistance in various domains. Prof. Charles Burnett carefully read the entire text of both versions of the *Book of Reasons* and offered valuable suggestions on astrological, astronomical and linguistic topics. Prof. Gad Freudenthal read the introduction and provided advice about its organization (as well as that of the entire whole book). Prof B.R. Goldstein and Dr. Tony Levy read various sections of the texts and enlightened me on various points of astronomy and mathematics. The Oxford Centre for Jewish Studies awarded me the Skirwall Fellowship for the 2004/5 academic year, allowing me time to prepare most of my manuscript. Prof. Moises Orfali, dean of the Faculty of Jewish Studies at Bar-Ilan University, and the *Fondation Ihel* (Bar-Ilan University) provided generous grants in 2004–2006. My warmest thanks to all of them.

Sh.S.

ABBREVIATIONS

Bnf Bibliothèque nationale de France

IMHM Institute for Microfilmed Hebrew Manuscripts,

Jewish National and University Library, Jerusalem

Reshit Hokhmah I extant version of Reshit Hokhmah
Reshit Hokhmah II lost version of Reshit Hokhmah

Rh, II, viii:25 Abraham Ibn Ezra, Reshit Ḥokhmah in Raphael

Levy and Francisco Cantera, *The Beginning of Wisdom*, An Astrological Treatise by Abraham Ibn Ezra, Baltimore, 1939, second chapter, page viii,

line 25

Ta §1.2:3 First version of Sefer ha-Te'amim, chapter 1, section 2,

passage 3

Tb § 1.2:3 Second version of Sefer ha-Ţe'amim, chapter 1,

section 2, passage 3

Te'amim I First version of Sefer ha-Te'amim
Te'amim II Second version of Sefer ha-Te'amim

INTRODUCTION

From the Middle Ages until the present, the development of astrology among Jews was associated mainly with the name of Abraham Ibn Ezra (1089–1167). The vicissitudes of his life, along with the organization and scope of his literary work, are the embodiment of the emergence of medieval Hebrew science, a cultural phenomenon that saw Jewish scholars gradually abandon the Arabic language and adopt Hebrew as a vehicle for the expression of secular and scientific ideas. Ibn Ezra's writings were not produced in Muslim Spain, where he was born and grew up. In fact, his earliest scientific works date from the time he left al-Andalus for Latin Europe in 1140, at the age of fifty. From then on he led the life of the vagabond scholar, roaming through Italy, France and England, where he taught and wrote prolifically, almost exclusively in Hebrew, on an extremely wide variety of subjects.

Ibn Ezra's fame is due to his outstanding biblical commentaries, but he also wrote religious and secular poetry and a series of religious-theological monographs and grammatical treatises, and his intellectual interests extended to the sciences as well. His scientific corpus, comprising roughly thirty treatises, deals with mathematics, astronomy, scientific instruments and tools, and the Jewish calendar; but especially with astrology. Twelve of his Hebrew astrological writings are extant. Along with four introductions to astrology—*Reshit Hokhmah* (Beginning

¹ For a chronological listing of Ibn Ezra's scholarly writings (biblical commentaries; books related to the Hebrew language or bearing on theology; scientific treatises), see Sela-Freudenthal, 2006. On Ibn Ezra's exegetical work, see Simon, 1983, pp. 47−60; Sarna, 1993, pp. 1−27. For Ibn Ezra's religious poetry, see Shirey ha-Qodesh, 1980. For his profane poetry, see Diwan, 1886. For a general review of Ibn Ezra's poetry, see Levin, 1956; Schirman, 1997, pp. 13−92; Itzhaki, 2000, pp. 53−59. For an assessment of Ibn Ezra's philosophical, religious, and theological thought, see Friedlander, 1877; Rosin, 1898−1899; Greive, 1973; Schwartz, 2005, pp. 9−26. For a discussion of Ibn Ezra's contribution to the development of Hebrew grammar, see Charlap, 1995. For a general evaluation of Ibn Ezra's scientific contribution, see Steinschneider, 1880, pp. 59−128; Steinschneider, 1925, pp. 327−387; Vallicrosa, 1949, pp. 289−347; Baron, 1958, VIII, pp. 138−220; Levey, 1971, IV, pp. 502−503; Goldstein, 1996, pp. 9−21. Lévy, 2000, pp. 60−75; Sela, 2001b, pp. 91−149; Sela, 2003a, pp. 17−92.

of Wisdom), the two versions of *Sefer ha-Te'amim* (Book of Reasons), and *Mishpetei ha-Mazzalot* (Judgments of the Zodiacal Signs), we have: a work on nativities—*Sefer ha-Moladot* (Book of Nativities); two treatises on general astrology—the two versions of *Sefer ha-'Olam* (Book of the World); two monographs on the doctrine of interrogations—the two versions of *Sefer ha-She'elot* (Book of Interrogations); two treatises on the doctrine of elections—the two versions of *Sefer ha-Mivharim* (Book of Elections); and one work on medical astrology—*Sefer ha-Me'orot* (Book of the Luminaries).

Two general statements can be made about Ibn Ezra's astrological work. First, although composed of at least twelve separate treatises, it may be considered to constitute a single astrological encyclopedia, whose unity derives from a network of cross-references, or a single major work divided into chapters, which deal separately with the four main systems of Arabic astrology: nativities, elections, interrogations, and general astrology. Second, most of the individual treatises were composed in at least two different versions or recensions, which indicates that Ibn Ezra supported himself by his pen, writing a new version of an old work for a new patron when he arrived in a new town, and that he could keep stimulating the attention and curiosity of readers all along his itinerary through Latin Europe.

Ibn Ezra's astrological work circulated widely. At least 100 Hebrew manuscripts with diverse collections of these treatises, dating from the second half of the thirteenth century until the nineteenth centuries, have survived.² Soon after his death, his disciples and admirers began copying and commenting on excerpts from his writings into other works.³ From the second half of the thirteenth century, translations into Latin, French, and other European languages made his astrological works available to Christian readers.⁴ They have received increasing scholarly attention since the late nineteenth century.⁵ Nevertheless, only one of the twelve extant astrological treatises has been published in an (inadequate) scholarly edition with translation.⁶ Most of the others

² Smithuis, 2006, pp. 299–322.

³ For a remarkable example, see below, n. 61 and Sela, 2004b. See also Şafnat Pa'aneaḥ, 1911 (Introduction).

⁴ Thorndike, 1944, pp. 293–302; Smithuis, 2004, chapter 6 and appendix 1.

⁵ For a synoptic review of Ibn Ezra's astrological works, see Steinschneider, 1880, pp. 495–498; Rosin, 1898–1899, pp. 250–251; Levy, 1927, pp. 11–13; Sela, 2001b, pp. 115–131; Sela, 2003a, pp. 57–74; Smithuis, 2004, chapter 1.

⁶ Reshit Hokhmah, 1939. This edition, published by Raphael Levy and Francisco

are available in uncritical editions, based on a single manuscript and lacking a translation and commentary.⁷

The present volume begins to fill this lacuna by offering a critical Hebrew text of the two versions of Ibn Ezra's *Sefer ha-Te'amim*, the Book of Reasons, accompanied by an annotated translation and commentary (The first version will be referred to as *Te'amim I* and the second as *Te'amim II.*)⁸ This volume is planned as the first product of a larger enterprise—a critical edition, English translation, and commentary on all twelve of Ibn Ezra's astrological treatises. The English translations of the Hebrew texts, with their explanatory annotations, are not meant only for those who do not read Hebrew. In fact, a critical edition without a translation into a widely used modern language would leave most of the difficulties posed by obscure and convoluted medieval Hebrew texts like *Te'amim I* and *Te'amim II* as incomprehensible as before, even for those who are fluent in modern Hebrew.

The two treatises presented here were designed to offer te'amim (טעמים)—"reasons", "explanations", or "meanings"—of the raw astrological concepts formulated in the introduction to astrology that Ibn Ezra entitled Reshit Hokhmah (Beginning of Wisdom). This is clear from the fact that in Te'amim I the "reasons" are often preceded by quotations from Reshit Hokhmah, and from the explicit statement, in the first sentence of Te'amim II, to "lay the foundation of Sefer Reshit Hokhmah."

According to the tradition handed down by the manuscripts, both treatises bear the same title, namely, *Sefer ha-Te'amim* (Book of Reasons) or *Te'amim 'aḥerim* (Other Reasons). ¹⁰ But even though these twin treatises were purportedly designed to serve the same purpose and

Cantera, incorporates the Hebrew text of *Reshit Hokhmah*, an inadequate English translation of the Hebrew original, and an edition of the old French version of 1273. Unless otherwise indicated, this edition will be used for any quotation from or reference to the Hebrew text of *Reshit Hokhmah*, in the format Rh, II, viii:25 = Reshit Hokhmah, 1939, second chapter, page viii, line 25.

⁷ Me'orot, 1933; 'Olam A, 1937; Te'amim B, 1941; Te'amim A, 1951; Mivharim A, 1969; 'Olam A, 1971; Me'orot, 1971; Mishpeţei haMazalot, 1995; Moladot, 1995; She'elot A, 1995.

⁸ References to the Hebrew text and English translation of $Te'amim\ I$ are given in the format Ta §2.4:5 = $Te'amim\ I$, chapter 2, section 4, passage 5; references to the Hebrew text and English translation of $Te'amim\ II$ are given in the format Tb §8.7:2 = $Te'amim\ II$, chapter 8, section 7, passage 2.

⁹ For the quotations from *Reshit Hokhmah* in *Te'amim I*, see the notes to the English translation. For the promise in the opening sentence of *Te'amim II*, see Tb §1.1:1.

¹⁰ However, the name *Sefer ha-Te'amim* is much more frequent than *Te'amim 'aherim*. For both titles, see the *variae lectiones* to the initial canticles.

consequently share a common name, $Te'amim\ I$ and $Te'amim\ II$ are quite different from each other. (1) Whereas $Te'amim\ I$ is full of quotations from $Reshit\ Hokhmah$, the identity of the text underlying $Te'amim\ II$ is shrouded in mystery, as will be shown in due course. (2) Whereas $Te'amim\ I$ is structured as long quotations followed by brief glosses, it is not clear whether $Te'amim\ II$ was organized as a loose commentary on rough ideas or as a running and close commentary on some other text. (3) Important topics covered in $Te'amim\ II$ are altogether absent from $Te'amim\ I$, and vice versa. (4) Those topics that are addressed in both are treated in a different order and sometimes in a different fashion. (5) In sharp contrast to $Te'amim\ I$, the date and place of composition of $Te'amim\ II$ are unclear, making it difficult to establish its relative place vis-à-vis $Te'amim\ I$ in the framework of Ibn Ezra's work.

Given these dissimilarities, it is not surprising that in the Middle Ages and early Modern period *Te'amim I* and *Te'amim II* circulated as two distinct treatises rather than as variant versions of a single text. In at least seven Hebrew and one Latin manuscript collections of Ibn Ezra's astrological treatises *Te'amim I* and *Te'amim II* were copied alongside each other or one after the other, as if they were two dissimilar treatises worthy to be read sequentially.¹¹ Let us try now to solve these puzzles.

Interpretive Organization

That $Te'amim\ I$ is a close commentary on $Reshit\ Hokhmah$ (as we have it today) is borne out by the fact that its text is full of quotations from the latter, presented in the order that they appear in the longer work, so that $Te'amim\ I$ offers a nearly exact replica of the main astrological topics and points of interest discussed in $Reshit\ Hokhmah$. These quotations can be readily identified by a comparison of the two texts, but also by means of certain formulas, such as the peculiar use of the third person plural that often introduces verbatim quotations, or conjunctions such as "because of" (כשבור), "on account of" (כשבור), "this is the reason for"

¹¹ Munich, Bayerische Staatsbibliothek, Cod. Hebr. 202, ff. 35a–67a; New York, Columbia University Library, X 893 Ib 53, ff. 1–35; Paris, Bibliothèque nationale de France, héb. 1044, ff. 192b–239b; Vatican, Biblioteca Apostolica Vaticana 47, ff. 25a–34b, 44b–53b; Berlin, Staatsbibliothek 220, ff. 1b–32a, 51b–54a; Cambridge, University Library, Add. 1186, ff. 36b–51b, 87a–100a; Jerusalem, Benyahu \$\mathbf{y}_{133}\$, ff. 1a–35a; Leipzig, University, 1466, ff. 49^{b2}–73^{b1}.

(ככה טעם), etc. ¹² Another method employed in *Te'amim I* consists of relatively long digressions spurred by brief quotations that quickly develop into independent discussions. ¹³

In sharp contrast to Te'amim I, the interpretive organization of Te'amim II is far from clear. Despite the promise in its opening sentence "to lay the foundation of the Book of the Beginning of Wisdom" (Tb §1.1:1), it is virtually impossible to find explicit and obvious quotations from the extant text of Reshit Hokhmah in Te'amim II. Was Te'amim II, then, organized as a loose commentary on rough ideas, but without quotations from Reshit Hokhmah? Or is it a running commentary interspersed with quotations from a version of Reshit Hokhmah that is substantially different from the extant version? In favor of the first alternative is the fact that much of Te'amim II appears to be designed as relatively long and detailed definitions or explanations of astrological concepts, which may be read without the support of an underlying text.¹⁴ This hypothesis is strengthened by the consideration that a number of years elapsed between the composition of Reshit Hokhmah and Te'amim II and that a manuscript of the former was not available to Ibn Ezra when he wrote *Te'amim II.*¹⁵ Closer scrutiny, however, makes this hypothesis untenable. For one thing, two chapters of Te'amim II, §6 and §8, address a variety of concepts related to nativities, which are totally absent from the extant text of Reshit Hokhmah. In addition, in the many cases when similar topics are treated in *Reshit Hokhmah* and *Te'amim II*, they are treated in a different order. Finally, as is shown in Appendix 4, many parts of Te'amim II do not make sense unless one assumes that they are commenting on quoted passages.

What about the other parts of *Te'amim II*, which are organized as relatively long and detailed self-contained discussions? In fact, many of these discussions are headed by lemmata that, as shown in the second example in Appendix 4, are quotations. Thus, as in the case of *Te'amim I*, we may conclude that these are digressions occasioned by ideas or short quotations from an underlying text. Furthermore,

 $^{^{12}}$ Source references for quotations from *Reshit Hokhmah* are given in the notes that accompany the English translation of *Te'amim I*. In addition, Appendix 2 presents two examples of the phenomenon.

¹³ For a list of these digressions in $Te'amim\ I$, as well as the topics covered, see Appendix 3.

¹⁴ See, i.e., Tb §2.1, §2.5, §2.6, §2.7, §4.6, §4.7, §4.8, and all of §6.

¹⁵ As I myself thought before embarking on the critical edition of this text. See Sela, 2003a, pp. 193–194.

this impression is strengthened by the eclectic explanatory methodology of these discussions, a feature typical of the digressions in $Te'amim\ I$, as well as by the fact that similar arguments and sources are employed in $Te'amim\ I$ and $Te'amim\ I$ to explain the same topics. ¹⁶

What Text is Te'amim II Commenting On?

The search for the underlying text of *Te'amim II* began with anonymous copyists: in three manuscripts dating from the sixteenth, eighteenth, and nineteenth centuries, the copyists established a clear link between *Te'amim II* and *Mishpetei ha-Mazzalot* by arranging sections of these texts in parallel columns.¹⁷ The same theory was briefly taken up by Moritz Steinschneider¹⁸ and later by J.L. Fleischer, who adduced four arguments to suggest that *Te'amim II* is a commentary on *Mishpetei ha-Mazzalot*:¹⁹ (1) *Te'amim II* and *Mishpetei ha-Mazzalot* are similar not only in their contents but also in the order of presentation of the topics.²⁰ (2) Some parts of *Te'amim II* may be regarded as quotations from *Mishpetei ha-Mazzalot* but not from *Reshit Ḥokhmah*.²¹ (3) *Te'amim II* and *Mishpetei ha-Mazzalot* employ similar terminology.²² (4) The original and authentic name of *Mishpetei ha-Mazzalot* is *Reshit Ḥokhmah*. Recently, Renate Smithuis has elaborated on the possible link between *Te'amim II* and *Mishpetei ha-Mazzalot* and demonstrated additional points of

 $^{^{16}}$ For a list of sources and authorities cited in Te'amim I and Te'amim II, see Appendix 5; for a list of the digressions in Te'amim II, see Appendix 6; for the correspondence between the arguments of Te'amim I and Te'amim II, see the notes to the English translation.

¹⁷ Berlin, Staatsbibliothek 220 (F01779), ff. 33a–54a; New York, Columbia University Library, X 893 Ib 53 (F42426), ff. 32–35; Jerusalem, Benyahu 133 (F44867), ff. 31–42.

¹⁸ Steinschneider, 1870, pp. 342–342: "... משפטי המולות welches im allgemeinen der zweiten Recension des B. טעמים sehr ähnlich, aber viel kürzer ist ..."; Steinschneider, 1880, p. 496: "מפר המולות auch als ס" (Buch der Gestirne), unübersetzt, scheint eine Nebenrecension von III [i.e. ספר הטעמים, Liber Rationum]".

¹⁹ Te'amim A, 1951, (Introduction) pp. 19–22.

²⁰ For example, whereas in *Reshit Hokhmah* and *Te'amim I* the planets are ordered from Saturn down to the Moon, in *Mishpeṭei ha-Mazzalot* and *Te'amim II* they are arranged in the following order: Sun, Moon, Saturn, Jupiter, Mars, Venus, and Mercury.

²¹ For example, the "quartan fever" and "the angel of death" in the Saturn section. See Tb §5.3:6–7 and Mishpetei haMazzalot, bnf 1058, f. 21b.

²² For example, the name of Claudius Ptolemy: Talmai (חלמי) in Mishpetei ha-Mazzalot and Te'amim II but Batalmiyûs (בטלמיזס) in Reshit Hokhmah and Te'amim I.

7

contact between the treatises, notably through a comparative table of their contents.²³

A closer look, however, renders this hypothesis untenable. Because Te'amim I and Te'amim II are similarly organized, if Mishpetei ha-Mazzalot is the underlying text of Te'amim II it should display the characteristics common to Reshit Hokhmah and Te'amim I. In other words, if Te'amim II is a commentary on quotations and ideas from Mishpetei ha-Mazzalot, the latter should contain the vast majority of the quotations, the same terminology, and the same order of presentation found in Te'amim II. But a close comparison of two parallel sections in Te'amim II and Mishpetei ha-Mazzalot (see Appendix 7), demonstrates that Mishpetei ha-Mazzalot meets none of these three requisites. Despite some striking similarities, Mishpetei ha-Mazzalot does not contain most of the embedded quotations in Te'amim II; in some cases they sharply deviate from one another in their nomenclature and order of presentation. Note also that none of the obvious quotations in *Te'amim II*, presented in the third example of Appendix 4 (where chronological values are explained), can be located in Mishpetei ha-Mazzalot.²⁴ Hence, taking into account that at the very start of Te'amim II Ibn Ezra wrote that "I wish to lay the foundation of the Book of Reshit Hokhmah," we are forced to conclude that Te'amim II is commenting on a second, lost version of Reshit Hokhmah.²⁵ In what follows we will refer to the extant version of Reshit Hokhmah as Reshit Hokhmah I and the lost version as Reshit Hokhmah II.

A glance at the contents and organization of *Te'amim II* enables us to reconstruct the chapter structure of *Reshit Ḥokhmah II*: (I) an introduction presenting the various layers of the supra-lunar world and their motions, and the methodologies of astrology and astronomy; (2) the categories of the zodiacal signs and the signs that belong to each category, which, as in *Mishpetei ha-Mazzalot* and unlike *Reshit Ḥokhmah I*, must have been organized by category; (3) the planetary properties that depend on the zodiacal signs: planetary houses, exaltations, triplicities, and terms; (4) the mundane houses and their indications; (5) the "conditions" of the planets in relation one to the other, similar to the discussion in chapters VII and VIII of *Reshit Ḥokhmah I*; (6) the

²³ Smithuis, 2004, chapter 1, 5.2; chapter 2, 3; Appendix 5.

²⁴ Additional information about the similarities and dissimilarities between *Te'amim II* and *Mishpeṭei ha-Mazzalot* is incorporated into the notes on the English translation.

²⁵ My examination of the vast majority of the extant manuscripts of *Reshit Ḥokhmah* shows that all of them are copies of the extant version of *Reshit Ḥokhmah*, one that does not correspond to the text underlying *Te'amim II*.

astrological properties of the planets, which, like the corresponding section in *Mishpetei ha-Mazzalot* and unlike that in *Reshit Ḥokhmah I*, must have begun with the sun and moon but then, unlike *Mishpetei ha-Mazzalot*, concluded with the Head and Tail of the Dragon; (7) miscellaneous procedures related to nativities, which are completely absent from *Reshit Ḥokhmah I*: the selection of the ascendant (nimubar), the places of life and selection of the hyl'eg, the revolutions of the year, month, week and days; (8) the lots of the planets and of the twelve mundane houses.

Thematic Organization

Because $Te'amim\ I$ is divided into the same ten chapters as $Reshit\ Hokhmah\ I$, the thematic organization of the former may be readily construed from the table of contents of the latter. Te'amim\ II shares some features with $Te'amim\ I$, as may be expected of two texts written by the same author in the same astrological genre and tradition, but differs sharply from $Te'amim\ I$ in other aspects of its thematic organization, as may be expected of commentaries on different underlying texts.

Both Te'amim I and Te'amim II start with a comprehensive description of the universe. The first chapter of *Te'amim I* scrutinizes the stars, constellations, and signs of the eighth orb, the relative positions of the planetary orbs, and the physical nature of the fixed stars and the planets. Te'amim II begins with a self-contained introduction that presents the orbicular structure of the universe, from the planetary orbs through the ninth and uppermost orb, and deduces it by means of arguments similar to those found in Te amin I (cf. Tb §1.2:1–3 with Ta §1.3:5–7). The next chapters in Te'amim I and Te'amim II deal with the astrological properties of the zodiacal signs and with those astrological properties of the planets that depend on their position with respect to the zodiacal signs (planetary houses, exaltations, lords of triplicities, terms, ninth-parts, and dodecatemoria). Te'amim I, which follows the pattern of Reshit Hokhmah I, studies some of the zodiacal signs and their specific properties separately (Ta §2.1 through §2.3, §2.13 through §2.15) and incorporates digressions on some significant degrees of the zodiac and the planetary properties that depend on the zodiacal signs (Ta §2.4–5,

²⁶ See Rh, "Introduction," v:8-19.

9

§2.7–12). Te amim II, by contrast, explores various categories of zodiacal signs (Tb §2.3–4) and digresses to cover the planetary properties that depend on the zodiacal signs (Tb §2.1, §2.5–9).

From this point on, Te'amim I and Te'amim II part company regarding the order of presentation of the topics. Chapter 3 of Te'amim I includes one excursus on the aspects and another on the twelve mundane house—topics that are presented in Te'amim II along virtually identical lines but in different places (the aspects, in Tb §4.2-8; the mundane houses, in Tb §3.1–3). Chapter 4 of Te^{ϵ} amim I addresses the astrological properties of the seven planets in sequence, from Saturn down to the Moon. Its counterpart, in the fifth chapter of Te'amim II, presents the planets in a different order: the sun and the moon, followed by the other five planets, and finally the Head and Tail of the Dragon. Chapters 5 to 8 of Te'amim I cover the "conditions" of the planets in themselves, with respect to the Sun, and with respect to each other; only some of these conditions are examined in the fourth chapter of Te'amim II, just before the separate scrutiny of the planets. Chapter 9 of Te'amim I deals with the astrological lots, a topic found in the seventh chapter of Te'amim II.

Te'amim I and Te'amim II diverge sharply in that central topics considered in one are completely absent from the other, and vice versa. Thus, the relatively long tenth chapter of Te'amim I is a highly technical examination of the calculation of the aspects, directions, and mundane houses, as well as of a series of periods employed in general astrology; none of these are found in Te'amim II. Conversely, chapters six and eight of Te'amim II are devoted mainly to nativities: the selection of the ascendant of the native, the five places of life and the selection of the hyl'eg, the revolutions of years, months, weeks and days; and none of these topics are covered by Te'amim I. These discrepancies notwithstanding, Te'amim I and Te'amim II are harmonious in two essential respects: first, their almost identical astrological nomenclature (see Glossary); second, the very similar arguments adduced in both to flesh out the "reasons" behind identical astrological concepts.²⁷

Note, for example, the discussion of the aspects in Tb §4.6:I-6, §4.7:I-8, §4.8:I-3, which is virtually a replica of Ta §3.1:I-6; §3.2:I-12, and the discussion of the mundane houses in Tb §3.1:I-12, §3.2:I-6, §3.3:I-7, §3.4:I-12, which is a paraphrase of Ta §3.5:I-11, §3.6:I-18.

Place and Date of Composition

Te'amim I was written in 4908 A.M, i.e., 1148CE, in the town of Béziers in southern France. This year is mentioned twice (Ta §1.2:3, §2.12:14) as its date of composition. The same year and the city of Béziers are also noted as the date and place of composition of Reshit Hokhmah I.²⁸ Ibn Ezra began work on Te'amim I as soon as he completed the extant version of Reshit Hokhmah, keeping the promise made in the introduction to the latter.²⁹ The proximity was so close that Te'amim I begins with a discussion of the first item in the first chapter of Reshit Hokhmah I, skipping an introduction altogether—the only such case in Ibn Ezra's Hebrew scientific writings.

After Reshit Ḥokhmah I and Te'amim I, Ibn Ezra composed the extant version of Sefer ha-Moladot. That work contains many unequivocal references in the past tense to various sections of Reshit Ḥokhmah I and Te'amim I, including, on one occasion, the suggestive name "Book of the Reasons behind the Beginning of Wisdom" (ספר טעמי ראשית הכמה). Reshit Ḥokhmah I and Te'amim I repeatedly refer to Sefer ha-Moladot using the future tense. There are also cross-references between Te'amim I and the first version of Sefer ha-Nehoshet (Book of the Astrolabe), and the first version of Sefer ha-Vehoshet (Book of the Astrolabe), and the first version of Sefer ha-'Olam. To sum up, Te'amim I is part and parcel of an astrological encyclopedia that was composed at Béziers within five months,

²⁸ See Rh, II, x:19. See also Reshit Hokhmah, Berlin 220, f. 30: אינשלם בחדש תמוז שנת ""("completed in the month of Tammuz, 4908 A.M., (i.e. June 1148) in the city of Béziers"). Note that the colophon is incomplete in Rh, X, lxxvi:25, and contains a misprint; cf. English part, p. 235.

²⁹ See Rh, vi:5: "יואחר שאשלים זה הספר אחבר ספר בפירוש הטעמים" ("When this book is finished, I shall compile a treatise explaining the (astrological) reasons.").

³⁰ For the references to *Reshit Hokhma I*, see Moladot, bnf 1056, ff. 48a, 49a, 50b, 53b, 55a, 58b, 59b, 61a. For the references to Te^{i} amim I, see Appendix 1, fragments 1–3.

³¹ See Rh, IV, xliv:2, VII, lvii:16; Ta §1.5:5, §8.1:9, §10.5:20.

³² See Sela-Freudenthal, 2006, n. 34, p. 36.

³³ Te'amim I refers to Sefer Keli ha-Nehoshet in the past tense (Ta §10.5:19). The third version of Sefer Keli ha-Nehoshet in its turn includes a reference in the future tense to Reshit Hokhmah (Nehoshet C, Pinsker 26, f. 65b); the fixed star lists of its rete are accompanied by an explicit mention of the year 4908 A.M., i.e., 1147/8 CE (Nehoshet C, Pinsker 26, f. 67a).

³⁴ The first version of *Sefer ha-'Olam* is referred to three times, in the future tense, in *Te'amim I* (Ta §2.4:5, §6.3:6, §10.9:4). A colophon ('Olam A, München 304, f. 10a) indicates that the first version of *Sefer ha-'Olam* was completed in Marheshvan 4909 A.M. (November 1148 CE). The date of composition is again given in the body of the text as 4908 A.M. (1147/8 CE) (Olam a, bnf 1056, f. 82b). For Béziers as its place of

between Tammuz 4908 and Marḥeshvan 4909 A.M. (mid-June—mid-November 1148 CE). It comprises the following chronologically consecutive and interrelated astrological works: (1) Reshit Ḥokhmah I; (2) Teʻamim I; (3) the extant version of Sefer ha-Moladot; (4) Sefer ha-Me'orot; (5) the first version of Sefer ha-She'elot; (6) the first version of Sefer ha-Mivḥarim; (7) the first version of Sefer ha-Olam.³5 In addition, during that same year, before Reshit Ḥokhmah I, Ibn Ezra also wrote the third version of Sefer Keli ha-Neḥoshet.³6

We have no explicit information about the date and place of composition of Te'amim II, although a number of implicit indications furnish some clues. The date may be inferred from the correction values, given in parallel passages in Te'amim I and Te'amim II, for finding the location at specific times of the "bright degrees," the "dark degrees," and the "pits" (these are specific degrees in the zodiacal belt endowed with astrological influence; see Ta §2.6:2; §2.12:1; §2.12:14; §8.1:7; Tb §8.7:2). As Ibn Ezra explains, because the location of these points changes constantly with respect to the equinoxes but not with respect to the images of the zodiacal constellations, a correction is necessary if one wishes to locate them in astronomical tables that take account of the slow motion of the fixed stars (with respect to the equinoxes). Whereas Ta §2.12:14 specifies subtracting 8°, Tb §8.7:4 proposes 8° 5'. Since in both Te'amim I and Te'amim II Ibn Ezra endorses a steady motion of 1 degree in 70 years for the fixed stars, which corresponds to 51 seconds a year, the five-minute difference between these two values corresponds approximately to a difference of six years between the dates of composition of Te'amim I and Te'amim II. In other words, Te'amim II was written around 1154,37 which coincides with the date of composition of two of Ibn Ezra's Latin works—Liber de rationibus tabularum and possibly Liber de nativitatibus.38

composition, see 'Olam A, bnf 1056, f. 81b, where 42° 39' is given as the relevant latitude for an exercise with solution.

 $^{^{35}}$ For the date and place of composition of these works, see Sela-Freudenthal, 2006, nn. 29–35, pp. 34–36.

³⁶ See Sela-Freudenthal, 2006, n. 28, p. 34.

³⁷ To flesh out this argument, see Ta §2.12:14, Tb §8.7:4, and notes there.

³⁸ Liber de Rationibus Tabularum, 1947, p. 78: "anno 1154 ab incarnacione Domini, quo hanc edicionem fecimus", see also p. 99; Liber de nativitatibus, 1484, p. c 3": "Hoc 1154 ab incarnatione domini est adunatio eorum in triplicitate terrae". See also the following statement by Pico de la Mirandola (1463–1494), quoted from Steinschneider, 1870, p. 382, n. 90: "Aben Ezra ... in libro rerum astrologicarum octo partium tradit ...

As for the place of composition, we know that from 1153 until 1157 Ibn Ezra lived in DRWM, DRWS, or RDWM (פררום, דרום, ד

In sharp contrast to *Te'amim I*, all but two of the twelve references in *Te'amim II* to other parts of Ibn Ezra's work use the past tense and allude to completed works. (1) The reference in the past tense to *Reshit Ḥokhmah* (Tb §1.1:1) clearly indicates that this was the title of the treatise on which *Te'amim II* was designed to comment; this is not the extant version *Reshit Ḥokhmah*, composed in Béziers in June 1148, but a second and lost version of the same treatise, which was probably written shortly before *Te'amim II*, that is, in Rouen in 1154. (2) The reference in the past tense to *Sefer ha-'Olam* (Tb §6.2:1) probably means the second version of that work, which was written between

scripsit n. anno millesimo centesimo quiquagesimo tertio". See Sela-Freudenthal, 2006, nn. 47 and 48, p. 42.

³⁹ For this toponym, see Ibn Ezra's long commentary on Exodus 12:2 and the colophon of his long commentary on Daniel. For a discussion of the meaning of these toponyms and for Ibn Ezra's literary production in the French period, see Rosin, 1898, p. 25; Fleischer, 1930, pp. 79–84; Golb, 1998, pp. 3–5, 264–267. For Ibn Ezra's exegetical work in Rouen, see below, n. 53.

 $^{^{40}}$ According to Matthew, 1996, p. 235, the latitude of Rouen (Rotomagus) is 49° 26′. 41 See Mishpetei haMazzalot, bnf 1058, f. 16a: יירוד מידום ממרחבו חמישים מעלות ממול דלי, ובכלי ישרות ממול דלי, ובכלי והדמיון במקום זה המול הצומח תחלת סרטן, יהיה בחצי השמים כ״ד מעלות ישרות ממול דלי, ובכלי ("In this place, whose latitude is 50.5°, if the ascendant is at the beginning of the sign of Cancer, the midheaven is at 24° at the sign of Aquarius; this may be clearly and unreservedly observed with the astrolabe"). For an analysis of this passage, see Sela, 2003a, pp. 71–73.

⁴² These are the references in *Te'amim II*: one reference to *Reshit Hokhmah*, in the past tense (§1.1:1), one to *Sefer ha-'Olam*, in the past tense (§6.2:1), two to *Sefer ha-Moladot*, in the future tense (§6.2:11, §6.6:1), six to *Sefer ha-Luhot*, in the past tense (§2.3:5, §2.7:13, §5.1:11, §6.3:4, §8.3:3, §8.7:6), and two to *Sefer Ma'ase ha-Luhot*, in the past tense (§8.5:6, §8.6:3). By contrast, all but one of the eight references in *Te'amim I* use the past tense and refer to completed works: three to *Sefer ha-Moladot*, in the future tense (§1.5:5; §8.1:9; §10.5:20), two to *Sefer ha-'Olam*, in the future tense (§6.3:6; §10.9:4), one to *Sefer ha-Mahbarot* (an alternative name for *Sefer ha-'Olam*), in the future tense (§2.4:5), and one to *Sefer Keli ha-Nehoshet*, in the past tense (§10.5:19).

⁴³ See Sela-Freudenthal, 2006, nn. 29, 40, pp. 34, 37–38.

13

1148 and 1154, somewhere in the Midi or northern France.⁴⁴ (3) The two references in the future tense to *Sefer ha-Moladot* (Tb §6.2:11 and §6.6:1) are probably targeted at a second (lost) Hebrew version of *Sefer ha-Moladot*; this conclusion is entailed by the fact that the extant version of *Sefer ha-Moladot* was composed at Béziers in 1148, whereas *Te'amim II*, according to the chronology presented above, dates from 1154. (4) The six retrospective references to *Sefer ha-Luḥot* (Tb §2.3:5, §2.7:13, §5.1:11, §6.3:4, §8.3:3, §8.7:6) and the two references to *Sefer Ma'ase ha-Luḥot* (Tb §8.5:6, §8.6:3) indicate that these astronomical tables were written shortly before and in the same place as *Te'amim II*, which is borne out by the fact that in Tb §5.1:11 Ibn Ezra states that they were written for the same patron who commissioned *Te'amim II*.

Motivation

In search of insight into what Ibn Ezra had in mind when he offered te'amim (טעמים)—"reasons," "explanations," or "meanings"—we may turn to the introduction to his first commentary on Psalms, to his commentary on Deuteronomy 5:5, and his long commentary on Exodus 20:1, where he states, in an almost identical phrasing, that "words are like bodies and reasons are like spirits."45 He expanded on the same idea in the introduction to Yesod mora' (The fundamentals of awe), his last and most brilliant monograph, where, after again equating words with bodies and reasons with spirits, he likened the cultivated reader who pays no head to "reasons" to a physician who holds a book on medicine, tires himself out counting how many pages it contains, how many lines are on each page, and how many letters are on each line, yet, despite all his labor, cannot heal his patients. ⁴⁶ Among his scientific works, in addition to Te'amim I and Te'amim II, providing "reasons" is also the main objective of Sefer Ta'amei ha-Luhot (Book of the reasons behind astronomical tables) and of the second and central chapter of Sefer ha-'Ibbur (Book of intercalation), which is designated Ba-te'amim, i.e., On the Reasons.47

⁴⁴ Ibid., n. 39, p. 37.

⁴⁵ First Commentary on Psalms, 1991, p. 308–309; Commentary on Deuteronomy, 1976, p. 230; Long Commentary on Exodus, 1976, p. 127.

⁴⁶ Yesod Mora³, 1985, p. 316; see also p. 344, n. 5, where it is suggested that Ibn Ezra may have drawn on ideas conveyed by the poet Moshe Ibn Ezra.

⁴⁷ See Mispar, 1895, pp. 27, 79; 'Ibbur, 1874, p. 3a.

The titles of Ibn Ezra's extant Hebrew astrological treatises, with the notable exception of Te'amim I and Te'amim II, indicate that they were formed in the mold of the well-established branches and genres of Greek and Arabic astrology: introduction to astrology, nativities, general astrology, interrogations, elections, and medical astrology (see above, p. 1). There is, however, no autonomous genre in ancient or medieval astrological writing that encompasses works whose main objective is to expound the "reasons" behind astrological doctrines presented in another text by the same author. 48 But it is not surprising that Ibn Ezra felt a need for this idiosyncratic genre. For one thing, offering the "reasons" behind astrological doctrines presented in another text may be considered as only natural for a writer whose main literary form was the biblical commentary. Moreover, in both versions of Sefer ha-Te'amim we notice a twofold interpretive strategy that is virtually identical to the one adopted by Ibn Ezra in his biblical commentaries: brief notes commenting on the biblical text interspersed with long digressions.49

Ibn Ezra wrote *Te'amim I*, as we learn from its introductory canticle, at the request of Isaac son of David, in all likelihood one of Ibn Ezra's student-patrons in Béziers. The patron for whom he wrote *Te'amim II* is not recorded, but, as already noted, we know that he was the same person who commissioned a set of astronomical tables. At Tb §8.2:8–9 Ibn Ezra gives instructions for making some astrological calculations fit the Julian calendar. This indicates that *Te'amim II* was intended for Jewish readers deeply immersed in a Christian environment. That Ibn Ezra wrote two different versions of *Sefer ha-Te'amim* is characteristic of his literary career in general: he often produced several versions or redactions of the same work—in some cases, four different versions.

⁴⁸ Actually, ancient and medieval introductions to astrology were designed to combine the technical details together with the theoretical explanations of astrological doctrines. See, inter alia, Ptolemy's *Tetrabiblos*, Abû Ma'shar's *Great Introduction*, Al-Qabîşî's *Introduction to Astrology*, and Al-Bîrûnî's *Book of Instruction in the Elements of the Art of Astrology*.

⁴⁹ I am referring here to the *exegetical excursus*, in which Ibn Ezra illuminates some burning and controversial exegetical issue by providing supplemental information related to astronomy, astrology, mathematics, cosmology, Hebrew grammar, and logic. For some examples, see Sela, 2003a, pp. 273–276, 288–323.

⁵⁰ See below, p. 29. Two other patron-students of Ibn Ezra's in Béziers were Abraham ben Ḥayyim and Isaac ben Yehudah, the patron of *Sefer ha-Shem* (Book of the Name [of God]), as we learn from its introductory canticle. See haShem, 1985, p. 415.

⁵¹ See Tb §5.1:11.

⁵² Most of Ibn Ezra's extant astrological treatises are found in at least two versions. He also wrote three versions of Sefer *Keli ha-Nehoshet* (The Book on the astrolabe) plus

Consider his career as a biblical commentator, which may be divided broadly into two periods, the Italian and the French; during the latter he wrote second versions of some of the commentaries he had already produced in Rome and Lucca. Thus *Te'amim II* and *Te'amim II* should be inserted into the framework of Ibn Ezra's nomadic existence and seen as a manifestation of his travels from one patron to another.

Ibn Ezra's Contribution

Ibn Ezra's innovativeness is particularly noticeable in his Hebrew astrological lexicon. Even though he was not the first medieval Jew to write about astrology in Hebrew,⁵⁴ he was the first to create a comprehensive astrological vocabulary in that language. Furthermore, this lexicon, most of which involves Hebraization of the terminology of Arabic astrology, also incorporates some remarkable neologisms that illustrate his strategy for the creation of a new scientific Hebrew vocabulary:

one Latin version, and four version of astronomical tables that were accompanied by its canons, two in Hebrew and two in Latin. See Sela-Freudenthal, 2006, esp. nn. 22, 24, 28, and 46, pp. 31–32, 34, 40–42.

⁵³ In Rome, in 1140–1142, Ibn Ezra wrote commentaries on Ecclesiastes, Esther, Job, Lamentations, Daniel, Song of Songs and Psalms. See Sela-Freudenthal, 2006, nn. 1, 2, 5, 6, 7, 8, 9, pp. 23–27; Fleischer, 1932, p. 98, 100, 129–131; Fleischer, 1933, p. 134–136; Friedlander, 1877, p. 195; Rosin, 1898, p. 25. In Lucca, in 1142–1145, he wrote commentaries on the twelve Minor Prophets, a complete commentary on the Pentateuch, and commentaries on Ruth and Isaiah. See Sela-Freudenthal, 2006, nn. 10, 11, 12, 13 pp. 27–29; Fleischer, 1970, p. 116–124; Commentary on Genesis, 1976, "Introduction," pp. 8–29; Friedlander, 1877, pp. 142–195, esp. p. 195; Subsequently, in Rouen, in 1154–1157, he composed a second commentary on Esther, Daniel, Genesis, Exodus, Psalms, Song of Songs, and on the Minor Prophets. See Sela-Freudenthal, 2006, nn. 50, 51, 52, 53, 54, 55, 56 pp. 43–46; Golb, 1976, pp. 264–267; Fleischer, 1930, pp. 219–220; Friedlander, 1877, pp. 142–195.

⁵⁴ In two works from the early Middle Ages—the *Baraita de-Shemu'el* and the *Baraita de-Mazzalot*—the Hebrew astrological terminology reveals a Greek and Arabic origin. See Sarfati, 1965, pp. 56–82. There is also significant astrological content in *Sefer Hakhmoni* and *Sefer ha-Mazzalot*, two Hebrew works by Shabbetai Donnolo (913–ca. 982), as well as in the *Commentary on Sefer Yeşirah* (Book of Creation) by Judah ben Barzillai ha-Bargelloni, the leading rabbinic authority of Barcelona in the first half of the twelfth century. See Hakhmoni, 1880, Sefer haMazzalot, 1843; Commentary on Sefer Yeşirah, 1885. The contribution to the creation of a Hebrew astrological vocabulary made by Abraham Bar Hiyya (ca. 1065–ca. 1140) is of great importance but limited mainly to general astrology. For Bar Hiyya's astrological work and thought, see Sela, 2006, pp. 127–158. For a preliminary comparison between the astrological lexicons of Bar Hiyya and Ibn Ezra, see Sela, 2003a, pp. 103–104.

when the translator wishes to transmit Arabic technical words to Hebrew, the Bible can be mined for words that have precisely the required sense in their original context. Neologisms of this kind are conspicuous in both versions of Sefer ha-Te'amim: musaq = center (מוצק, Job 36:16, 38:38, 37:10); gevul = climate (גבול); Psalms 74:17); mishpatim = (astrological) judgments (משפטים; Psalms 19:10); mesharetim = planets (חולדת); Psalms 103:21); toledet = nature (חולדת); Genesis 2:4); heshev ha-'afudah = ecliptic (מושבטים; Exodus 28:8).

Ibn Ezra's astrological work, on the whole, has a didactic character and makes no serious pretense of innovating. Its main building blocks are literal quotations or paraphrases from Arabic sources. This feature is amply documented in the notes to the English translations of Te'amim I and Te'amim II. Providing the "reasons" behind the astrological doctrines presented in another text entails a more creative approach, however, a more innovative explanatory strategy, and a more resourceful reorganization of the available data. As mentioned above, Te'amim I and Te'amim II employ two methods to explain and expand on quotations from the respective versions of *Reshit Hokhmah*: the brief gloss and the long excursus. In the latter, Ibn Ezra usually amplifies the astrology with astronomical and mathematical data and transforms the presentation of some topic into a debate among schools and scientists of different eras, nations, and religions. As already noted, these methods are reminiscent of Ibn Ezra's two-pronged explanatory methodology in his biblical commentaries.

In both versions of *Sefer ha-Te'amim* Ibn Ezra offers extensive information about his sources; his references to them are an excellent means for learning about the astrological and scientific texts available in al-Andalus in the twelfth century and earlier. He explicitly names a relatively long list of celebrated scientists, referring to the work, scientific occupation, and specialty of his sources, along with generic references that highlight their geographical, national, and chronological affiliations (see Appendix 5). In most cases, Ibn Ezra invokes the name and opinion of some prominent authority in order to buttress the case for some astrological reason (i.e., "Ptolemy said ..."; "Ya'qub al-Kindî said ..."; "Enoch said ..."). In other cases, though, he does not hesitate to launch a harsh attack on celebrated scientists, such as Ptolemy

⁵⁵ For the loci of these terms, see Glossary. On Ibn Ezra's strategy for the creation of a new scientific Hebrew vocabulary, see Sela, 2003a, pp. 93–143.

17

(see Ta §1.5:5, §2.18:2, Tb §1.5:1), or, alternatively, expresses his agreement with only some of his doctrines (see Tb §4.8:2, §5.1:15).

Sometimes Ibn Ezra takes personal credit for a new approach to an astrological doctrine, as in his explanation of the astrological aspects by means of the mathematical properties of integers (see Ta §3.2:1–9 and Tb §4.7:1–8), or of the mechanism behind the distribution of the pains of the planets among the signs (see Ta §2.3:3–7 and Tb §4.10:1–7). In other places he defends a particular view, though it is not clear to which extent this position should be attributed to him,⁵⁶ or tries to reconcile opposing opinions about an astrological issue by offering a middle-ground solution.⁵⁷ In some cases he incorporates an account of empirical work he himself carried out in order to demonstrate the truth of falseness of some astrological tenet (Ta §5.2:7, §2.2:17, §2.18:1; Tb §6.1:4–5, §6.8:3).

One burning issue that provokes Ibn Ezra's active intervention relates to astrological doctrines that he believes to conflict with major aspects of his scientific world view. Most conspicuous is his concern that the standard astrological view of the physical natures of the planets (i.e., that the Sun is hot and the Moon is cold), or the standard astrological understanding of the physical natures of the zodiacal signs (i.e., that the signs of the fiery triplicity are hot) may threaten the rigid Aristotelian separation between the super- and sublunary domains, with which he identifies wholly. Ibn Ezra appears to be haunted by this quandary (Ta §1.5:1–16; §2.7:3; Tb §2.1:1; §8.7:8).⁵⁸ In this regard, besides endorsing the Aristotelian fifth element he espouses the theory that all the planets emit heat by virtue of their motion and are neither hot nor cold in themselves. Similarly the Moon, which is taken to be cold, emits heat

⁵⁶ This applies to the reasons behind the zodiacal signs' physical properties, which Ibn Ezra attributes to their visual shapes (Ta §1.4:1; Tb §2.1:11), or regarding the cardinal points of the quadrants of the horoscope, where he overtly endorses the opinion of the astrolabists (Ta §3.4:8–9).

⁵⁷ This stance is noticeable regarding the question of whether Venus and Mercury are above or below the Sun, where Ibn Ezra endorses a partially heliocentric theory (Tb §2.5:2; Ta §1.3:9), or regarding the question of whether the intensity of the planets' astrological influence hinges on their distance from Earth (Ta §5.2:5), or regarding the question of whether the Head or Tail of the Dragon should be considered to be astrologically beneficial or harmful (Tb §5.9:1–5).

⁵⁸ He obsessively returned to this topic in his nonscientific work, notably in his biblical commentaries. See Long Commentary on Exodus, 1976, 33:21; First Commentary on Genesis, 1999, 1:1; Second Commentary on Genesis, 1976, 1:1; Commentary on Ecclesiastes, 1994, 1:4; Yesod Mora', 1985, I, p. 319; Commentary on Psalms, 1525, 148.

but to a lesser extent, because cold is not the opposite of heat but only a lesser degree of heat, as in the case of the flesh of the ox.⁵⁹

Ibn Ezra also finds fault with a number of astrological doctrines of Indian origin that hinge on the theory that the fixed stars are motionless. This applies to the Indian version of the exaltations, which are localized in specific degrees in the signs and not in entire signs, and to the doctrines of the bright and dark degrees and of the pits, which assigns astrological properties to degrees with respect to the images of the zodiacal signs and not with respect to the equinoxes. Ibn Ezra endorses the Greco-Arabic tradition that the fixed stars move very slowly with respect to the equinoxes (a theory that had been advanced in many different versions); hence, he believes, these degrees should be regarded as constantly changing their location, by virtue of the motion of the fixed stars of the eighth orb (Ta §2.6:2; Tb §8.7:1-6). This problem launches him on a thorough discussion of three central medieval controversies—the beginning and length of the solar year, the motion of the stars of the eighth orb, and the method for demarcating the zodiacal signs—in which he presents the opinions of the Indian scientists, Hipparchus, Ptolemy and his companions, the Arab scholars, and the Ancients. Ibn Ezra also takes advantage of this occasion to expound and defend the version of the motion of the fixed stars that he considers correct, i.e., a motion of one degree in 70 years (Ta §2.12:1-14).

The Scientific Edition of the Hebrew Text

Manuscripts of $Te'amim\ I$ and $Te'amim\ II$ circulated widely from the second half of the thirteenth century to the nineteenth century. Today we have at least 32 extant manuscript copies of $Te'amim\ I$ and 25 of $Te'amim\ II$ (see Appendix 8). With one notable exception, 60 they were transmitted down the centuries in a single textual tradition, differentiated only by the variant readings that are to be expected from repeated copying. But there are several indications that in the interval of more than one hundred years between the composition of Ibn Ezra's astrological trea-

⁵⁹ Ta §1.5:11; Tb §2.1:2-4. The same theory is put forward in Liber de Rationibus Tabularum, 1947, p. 97.

19

tises and the date of the earliest available manuscripts his students and admirers were actively modifying and adding to his astrological work as they copied it.⁶¹ This statement applies to the two versions of *Sefer ha-Te'amim* as well. In Ta §1.2:3 Ibn Ezra writes, "at the end of the book, with God's help, I shall refer to the secret of the change in the positions of the zodiacal constellations." This promise seems to have been kept in the last paragraph of *Te'amim II*, which begins with the following declaration: "End of the book. I shall now reveal a secret to you" (Tb §8.7:1–6).⁶² This cross-reference from *Te'amim I* to *Te'amim II*, which is almost certainly the work of a scribe in the first decades after the completion of *Te'amim I* and *Te'amim II*, appears in all the available manuscripts, a fact that must drastically lower any expectations that an exhaustive study of the manuscripts might enable scholars to determine with precision the original Hebrew texts of *Te'amim I* and *Te'amim II* as written by the author.

The Hebrew texts of *Te'amim I* and *Te'amim II* were published in uncritical editions by J.L. Fleischer in 1951 and by Naphtali Ben Menachem in 1941, respectively.⁶³ Although these editions were accompanied with enlightening introductions and have been helpful for scholars, it must be stressed that they are not free from errors and that they were brought out by scholars who were interested in Ibn Ezra's biography and literary work more than in the astrological content.⁶⁴ The current critical edition, in addition to being accompanied by the first-ever English translation and commentary, endeavors to improve upon the previous editions and to reconstruct the Hebrew texts of *Te'amim II* and *Te'amim II* by means of a collation of the seven oldest, and, as far as possible, complete, copies of each text.⁶⁵

⁶¹ A telling example is a series of queries on astrology sent to Maimonides in 1193 or before by a group of Provençal scholars. Its authors, in addition to referring to Ibn Ezra himself, though anonymously, and using his idiosyncratic astrological terminology, based their questions on verbatim quotations and paraphrases from several of Ibn Ezra's astrological treatises. See Sela, 2004b.

 $^{^{62}}$ In *Te'amim I*, the topic is explained, not at the "end of the book," but at in a long excursus at Ta §2.12:1–14.

⁶³ Țe'amim A, 1951; Ťe'amim B, 1941.

⁶⁴ See what J.L. Fleischer wrote, with remarkable frankness, in the introduction to his edition of Ibn Ezra's first version of *Sefer ha-Te'amim*. Te'amim A, 1951, pp. 8–9: "I was not interested at all by the astrological-professional aspect of this book. Instead, I prepared photographs of the manuscripts of Ibn Ezra's astrological works because I meant to find in them new data to explore Ibn Ezra's biography, the chronology of his works, and new insights into his intellectual character."

⁶⁵ An exception to this rule is MS , (Jerusalem, Jewish National and University

The fourteen manuscripts used for the critical edition of Te'amim I and Te'amim II are as follows.

The Manuscripts of Te'amim I

5

Paris, Bibliothèque Nationale de France, MS Héb. 1058 (IMHM: F 22230), ff. 98a-123a. This paper and vellum manuscript, written in the fourteenth century in a Sephardi script, is divided into two distinct parts. The first contains a typical collection of Ibn Ezra's astrological works, which will be described later. The second part (ff. 50-194) includes the four last chapters of a vast 35-chapter astrological and astronomical anthology, which incorporates a careful selection of more or less lengthy fragments and complete treatises from the Hebrew astrological and astronomical work of Abraham Bar Hiyya and Abraham Ibn Ezra. The importance of this anthology resides in the fact that it was composed no later than 1257.66 Because this is substantially earlier than the date of any other manuscript of any scientific treatise by Ibn Ezra or Bar Ḥiyya, it incorporates the earliest available copies of all its components. A brief description of its contents follows:

Chapter 32 (ff. 50a-63b): long excerpts from Bar Hiyya's Heshbon Mahlakhot ha-Kokhavim (Computation of the motions of stars), Surat ha-Ares (The shape of the earth), and Sefer ha-Tbbur (Book of Intercalation). At the end there is a fragment from the first version of Ibn Ezra's Sefer ha-'Olam and the entire tenth chapter of Reshit Hokhmah I.

Chapter 33 (ff. 64a-92b): the complete astrological history incorporated in the fifth chapter of Bar Hiyya's Megillat ha-Megalleh; a commentary written by the scribe of the anthology on the subject of the 120 planetary conjunctions, which is developed by Ibn Ezra in many parts of his work; fragments from the Hebrew translation of the Book on Eclipses of the Moon and the Conjunctions of the Planets, and the Revolutions of Years, by Mâshâ'allâh; and the complete second version of Ibn Ezra's Sefer ha-'Olam.

Library, 4° 43), written in 1782, which was included because it was used by Naphtali Ben Menachem as the basis for his edition of Te'amim II.

⁶⁶ See f. 85b.

Chapter 34 (ff. 93a–98a): fragments from the second version of *Keli ha-Neḥoshet* by Ibn Ezra; the complete tenth chapter of *Sefer ha-Ṭe'amim I* (ff. 94b–98a).

Chapter 35 (ff. 98a–124a): a smooth and clever combination of excerpts from *Te'amim I* and *Te'amim II*, which, avoiding repetitions and redundancies, in fact creates a new version of *Sefer ha-Te'amim*; the treatise "On the storms of the stars," ascribed here to Ptolemy but which turns to be the *Eisagoge* by Geminus, translated by Moshe Ibn Tibbon in 1246 (which provides the terminus post quem for the anthology).⁶⁷

Ð

Paris, Bibliothèque Nationale de France, MS Héb. 1055 (IMHM: F 14658), ff. 28a–38a. This is a 230×175 mm vellum manuscript written in Sephardi script in the fourteenth century, during the lifetime of Kalonymos ben Kalonymos, whose name, on f. 66a, is followed by the acronym יציי ("may God protect him and give him life"). It contains the following works by Ibn Ezra: Reshit Hokhmah I, ff. 1b–27b; Te'amim I, ff. 28a–38a; first version of Sefer ha-She'elot, ff. 41b–48b; Sefer ha-Me'orot, ff. 48b–52b.

7

Cambridge, University Library, Add. 1517 (IMHM: F 17454), ff. 16a–22a. This is a 210×150mm paper manuscript, stained, worm-eaten, and torn at the edges, with some primitive repairs, written in Sephardi script in the fourteenth or fifteenth century. It begins with the assertion that the copyist is Kalonymos ben Kalonymos. This manuscripts shows idiosyncratic features, such as the scribe's inclination to skip over, abbreviate, and paraphrase, or to use a consistent alternative terminology, such as אוֹר instead of לבנה for the Moon. It contains the following works by Ibn Ezra: Reshit Ḥokhmah I, ff. 1a–15a; second version of Sefer ha-Mivḥarim, ff. 15b, 47b–50a; Te'amim I, ff. 16a–22a; Sefer ha-Moladot, ff. 22a–30b; first version of Sefer ha-She'elot, ff. 34a–38b; Mishpeṭei ha-Mazzalot, ff. 39b–44b; Sefer ha-Me'orot, ff. 45a–47a; first version of Sefer ha-'Olam, ff. 50a–53a.

⁶⁷ Vajda, 1960, p. 161.

٦

Oxford, Bodleian Library, Add. Qu. 160 [Neubauer 2518] (IMHM: F 22230), ff. 65b–87b. This is an octavo paper manuscript of 179 folios written in a Greek rabbinical script in Thebes in 1367. It contains the following astrological works by Ibn Ezra: Reshit Ḥokhmah I, ff. 13a–65b; Ṭe'amim I, ff. 65b–87b; Sefer ha-Moladot, ff. 88a–117b; Sefer ha-Me'orot, ff. 118a–126a; first version of Sefer ha-Mivḥarim, ff. 128b–140a; second version of Sefer ha-'Olam, ff. 140b–153b; first version of Sefer ha-'Olam, ff. 165a–167b.

×

Paris, Bibliothèque Nationale de France, MS Héb. 1056 (IMHM: F 14659), ff. 34b–46a. A paper manuscript written in a Sephardi hand in the fourteenth or fifteenth century. It contains the following astrological works by Ibn Ezra: *Reshit Ḥokhmah I*, ff. 3b–34a; *Te'amim I*, ff. 34b–46a; *Sefer ha-Moladot*, ff. 46b–61b; first version of *Sefer ha-She'elot*, ff. 62b–70b; *Sefer ha-Me'orot*, ff. 70b–74a; first version of *Sefer ha-Mivḥarim*, ff. 74b–79b; first version of *Sefer ha-'Olam*, ff. 80a–86a.

ט

Vatican, Biblioteca Apostolica Vaticana, ebr. 47 (IMHM: F 00686), ff. 25a-34b. This manuscript, written in Sephardi script in the fourteenth or fifteenth century, displays some peculiarities, such as the consistent use of בותב (= writer) instead of כוכב (= star) to denote Mercury and of שבתי instead of שבתי for Saturn. In some section the scribe interpolates material to flesh out terms and topics (see, i.e., Ta §2.3:3, §2.16:4). This manuscript contains the following works by Ibn Ezra: Reshit Hokhmah I, ff. 1b-24b; Te'amim I, ff. 25a-34b; first version of Sefer ha-Mivharim, ff. 36a-40b; second version of Sefer ha-Mivharim, ff. 41a-44b; Te'amim II, ff. 44b-53b; Sefer ha-Me'orot, ff. 54a-57a; Sefer ha-Moladot, ff. 57b-70a.

מ

Munich, Bayerische Staatsbibliothek, Cod. Hebr. 202 (IMHM: F 01649), ff. 52b–67b. This manuscript, written in Italian script in the fifteenth century, was used by J.L. Fleischer for his edition of *Te'amim I*.

It contains the following astrological works by Ibn Ezra: Reshit Ḥokh-mah I, ff. 1b-37b; Te'amim II, ff. 37b-52b; Te'amim I, ff. 52b-67b; Sefer ha-Moladot, ff. 70a-91a; first version of Sefer ha-She'elot, ff. 91b-101b; Sefer ha-Me'orot, ff. 101b-108a; first version of Sefer ha-Mivḥarim, ff. 108b-116a; first version of Sefer ha-'Olam, ff. 116a-124b; second version of Sefer ha-'Olam, ff. 138a-143b; second version of Sefer ha-Mivḥarim, ff. 144a-150a; Mishpetei ha-Mazzalot, ff. 150a-163b.

The Manuscripts of Te'amim II

5

Paris, Bibliothèque Nationale de France, MS Héb. 1058 (IMHM: F 22230), ff. 98a–123a. This is part of chapter 35 of the astrological-astronomical anthology included in the second part of this manuscript. The manuscript is described above, under the manuscripts of *Te'amim I*.

Ð

Paris, Bibliothèque Nationale de France, MS Héb. 1058 (IMHM: F 22230), ff. 26b–39a. This is a paper and vellum manuscript written in the fourteenth century in a Sephardi script. It contains the following astrological works by Ibn Ezra: second version of Sefer ha-She'elot, ff. 1a–8b; second version of Sefer ha-Mivḥarim, ff. 8b–13b; Mishpeṭei ha-Mazzalot, ff. 13b–26a; Te'amim II, ff. 26b–39b. The second part of this manuscript, which contains an astrological-astronomical anthology (ff. 50–194) that contains fragments of Te'amim I and Te'amim II, is referenced here as MS 7.

ט

Vatican, Biblioteca Apostolica Vaticana, ebr. 47 (IMHM: F 00686), ff. 44b–53b. For a description of this manuscript, see above, under the manuscripts of *Te'amim I*. This is the used by Naphtali Ben Menachem for his edition of *Te'amim II*.

2

Munich Bayerische Staatsbibliothek, Cod. Hebr. 202 (IMHM: F 01649), ff. 37b–52b. For a description of this manuscript, see above, under the manuscripts of *Te'amim I*.

×

Vatican, Biblioteca Apostolica Vaticana, ebr. 477 (IMHM: F 00530), ff. 121b–140a. Written in an Italian script in 1545, it contains the following astrological works by Ibn Ezra: *Reshit Ḥokhmah I*, ff. 22a–23a; second version of *Sefer ha-She'elot*, ff. 53a–67b; *Mishpeṭei ha-Mazzalot*, ff. 67b–86a; second version of *Sefer ha-'Olam*, ff. 86a–96b; first version of *Sefer ha-Mivḥarim*, ff. 97a–108a; first version of *Sefer ha-'Olam*, ff. 108a–121a; *Te'amim II* ff. 121b–140a.

1

New York, Jewish Theological Seminary, Mic 2626 (IMHM: F 28879), ff. 143b–159b. Written in Sephardi script in the fifteenth century, this manuscript contains the following: *Reshit Ḥokhmah I*, ff. 33a–75b; *Mishpetei ha-Mazzalot*, ff. 75b–91a; *Sefer ha-Moladot*, ff. 91b–116b; second version of *Sefer ha-'Olam*, ff. 126b–133b; *Sefer ha-Me'orot*, ff. 134a–140a; *Ṭe'amim II*, ff. 143b–159b.

,

Jerusalem, Jewish National and University Library, 4° 43, ff. 96b–102b. This manuscript, written in a cursive Eastern script in 1782, was used by Naphtali Ben Menachem for his edition of *Te'amim II*.

Editorial and Translation Principles

Even after careful scrutiny it proved impossible to construct a stemma of the manuscripts used for this critical edition, although certain affinities were detected: for Te'amim I, between MSS פֿקמ, on the one hand, and לראט, on the other; for Te'amim II, between MSS, on the one hand, and פֿטני, on the other. I decided to use MS פֿ (Paris, Bnf, MS Héb. 1055) for Te'amim I and MS פֿ (Paris, Bnf, MS Héb. 1058) for

Te'amim II as the copy texts of the editions, because they contain the earliest complete copies of both Te'amim I and Te'amim II. I selected them rather than MS $\stackrel{>}{>}$ of both Te'amim I and Te'amim II (Paris, Bnf, MS Héb. 1055, ff. 98a–123a), because although the latter contains the earliest available copy, the text is too fragmentary to serve as a copy text. To determine readings for the Hebrew texts, I proceeded as follows. A single reading was accepted when all the manuscripts concurred and the reading did not conflict with explicit statements by Ibn Ezra elsewhere in his astrological work or with other astrological sources. When the manuscripts did not all agree, the preferred reading was the one deemed to be more consistent with other parts of Ibn Ezra's work or that supported by a majority of the manuscripts. In a few cases—where I was convinced that the reading given by all the manuscripts are copyists' errors and are in glaring or logical contradiction to other parts of Ibn Ezra's work or to relevant data available in contemporary authoritative and reliable sources—I have offered a new reading that is consistent with these sources (Ta §2.7:1, §2.14:2, §2.16:8, §4.1:2; Tb §2.2:3, §2.3:8, §5.4:4, §5.5:6, §5.8:3, etc.).

The Hebrew apparatus is intended to record, in an abbreviated manner, all the readings in the Hebrew manuscripts consulted that differ from the text printed here. A distinction is made between variants, additions, and lacunae. In addition, to differentiate between a lacuna and an illegible word, I have recorded not only the manuscripts that present a different reading but also those that coincide with the printed text; hence, where the siglum of a manuscript is omitted, it means that the MS in question is illegible at this point. With regard to orthography I have attempted to adopt a policy of uniformity, except where a variant may indicate a different reading. I have added punctuation to the Hebrew text, and, to facilitate references, have divided it into chapters, sections, and passages. Note, however, that whereas the ten chapters of *Te'amim I* faithfully reflect the original ten chapters of this text, the eight chapters of *Te'amim II* merely represent thematic divisions that are unwarranted by any formal feature of the text.

The translation is meant to help readers understand the two Hebrew texts with as much fidelity as possible. As already mentioned, in the final analysis these translations represent a commentary on the Hebrew text. The English is divided into the same chapters, sections, and passages as the Hebrew. The bracketed numbers in the English translation refer to the notes that follow the texts. These notes are intended to illustrate the links between *Te'amim I* and *Te'amim II* as well as between

them and other parts of Ibn Ezra's scientific corpus, to explain astrological or astronomical concepts and terms whenever necessary, and to identify sources. To the extent possible, Hebrew astrological terms have been rendered into the modern English technical nomenclature of astrology, a procedure that sometimes comes at the cost of losing the special flavor of Ibn Ezra's special Hebrew astrological vocabulary. Accordingly, a special effort has been made in the notes to explain this vocabulary, and especially the idiosyncratic neologism. In this translation we use "house" to denote both the zodiacal sign that serves as a planetary house as well as any of the twelve divisions of the horoscope, thereby taking over the ambiguity of the Hebrew בית and the Arabic بيت, which are used indiscriminately in medieval astrological texts to denote the same two concepts. But, to avoid confusion and draw a difference between planetary house, on the one hand, and horoscopic house, on the other, I have decided that whereas the first reference in any section to a horoscopic house will be rendered as "\mundane\" house," the first reference to a planetary house will be rendered as "house," with no qualifying attribute. If, however, in a particular section a reference to a planetary house occurs after a reference to a mundane house, the first occurrence of the former will be rendered as "(planetary) house."

Sigla

In the Hebrew text

PART ONE

FIRST VERSION OF THE BOOK OF REASONS BY ABRAHAM IBN EZRA

HEBREW TEXT AND ENGLISH TRANSLATION

יבורך אל מגלה נעלמים לאברהם בנו מאיר יצו עוז ליצחק בנו דוד אשר הוא פקח עיני לבבך וחזה אור

ומספר פלאיו הם עצומים 28א אשר באר דברים הם סתומים גבר תמים ותפארת חכמים לפניך בספר הטעמים.¹

> בשם הנותן חכמה לחכמים אחל לכתוב ספר הטעמים² ונחלק לעשרה שערים³

ιŞ

- (1) השער הראשון. חלקו הגלגל לשלש מאות וששים מעלות בעבור⁴ שלא מצאו חשבון פחות ממנו שיש לו כל השברים חוץ⁵ מהשביעית. (2) על כן, אם תערוך זה המספר על שבעה אז תמצא החשבון שיש לו כל השברים, והוא אלפים וחמש מאות ועשרים. (3) ועוד, בחרו זה החשבון בעבור⁶ שהוא קרוב מחשבון ימות שנות החמה⁷. (4) וחלקו מעלות הגלגל על שנים עשר בעבור שלא מצאו חשבון פחות ממנו שיש לו שברים כמהו, ועוד כי בכל שנה יש⁸ שתים עשר לבנות⁹. (5) והנה עלה בחלק כל¹⁰ מזל שלשים מעלות, וזה המספר יש לו שברים יותר משנים עשר. (6) ובעבור שאין לו רביעית הוצרכו לכפול המספר, וחלקו כל מעלה לששים חלקים ראשונים¹¹, וכל ראשון¹² לששים שניים, וככה עד עשיריים.
- (1) שמות המזלות נקראו על שם הצורות, שהם צורות הכוכבים שהם קרובים לחשב אפודת הגלגל. (2) והנה האמת היא שיהיו חלקי 13 כל מזל שוים, א"ע"פ שיש צורה אחת גדולה מאוד, כמו צורת האריה שהיא מתחלתה 14 עד סופה קרוב מארבעים מעלות, וצורת טלה כמו שבע מעלות, ולא יותר. (3) ובסוף הספר אדבר

יבורך אל ... בספר הטעמים] פ; לראטמק חסר. 2 בשם הנותן ... ספר הטעמים] פטר; א ספר הטעמים; מ טעמים אחרים; ק חסר. 6 נוחלק לעשרה שערים] פ; לראטמק חסר. 4 בעבור] פלראטמ; ק סיר. 5 חוץ] פלראטמ; ק חסר. 6 בעבור] פלראטמ; ק לפי. 7 שנות החמה] אקמ; ל השנה, ר השנות החמה; ט שנת החמה; פ החמה. 8 ש] פלראקט; מ > לו. 6 לבנות] לראקטמ; פ חדשי לבנה. 01 כל] פלראטמק; ר חסר. 11 ראשונים] פלרטמ; אק חסר. 12 ראשון] פלראטמ; ק חסר. 13 חסר. 14 ראשונים] פלראטמ; ר מתחלת.

Blessed be God, Revealer of all things hidden,
The number of His marvels is vast,
To Abraham son of Meir, may God strengthen him,
Who elucidated things previously unclear,
To Isaac son of David,
A pure and brilliant man among scholars.
Open your heart's eye and see the light,
For in front of you is the Book of the Reasons.

On behalf of He who bestows wisdom upon the wise, I begin to write the Book of Reasons, Which is divided into ten chapters.

Şι

- I (I) First chapter. They divided^[I] the circle into 360 degrees because they did not find a smaller number that has all the fractions (from one-half to one-tenth),^[2] except for one-seventh. (2) Therefore, if you multiply this number by 7 you get the number that has all the fractions (from one-half to one-tenth), namely, 2,520. (3) In addition, this number [i.e., 360] was chosen because it is close to the number of days in the solar year. (4) They divided the degrees of the circle into 12 because they found no smaller number that has as many fractions as it does, and also because there are 12 lunar months^[3] in any (solar) year. (5) So each sign was assigned 30 degrees, and this number has more fractions than 12.^[4] (6) But since it does not have a quarter it was necessary to double it. They divided each degree into 60 minutes and each minute into sixty seconds, and similarly down to the tenths.
- 2 (I) The signs were named for the images, which are the shapes (formed by the) stars that are close to the ecliptic. [I] (2) The truth is that the parts occupied by each sign ought to be equal, although there is one image that is very big, the image of Leo, which occupies around 40 degrees from its beginning until its end, whereas the image of Aries (occupies) about 7 degrees and no more than that. (3) At

בעזרת השם על סוד¹ השתנות מקומות המזלות, כי הנה בטלמיוס אמר כי לב האריה² היה בזמנו על מרחק מאה ועשרים ושתים מעלות מתחלת קו³ הצדק, והנה היה בשתי מעלות מאריה, והנו⁴ היום, בשנת תתק"ח על שמונה עשרה מעלות, וחנוך הזכיר בספר הארך שהיה בחמש ועשרים מעלות מסרטן. (4) ומה שאמרו, כי מספר הכוכבים הם⁵ אלף ושנים ועשרים, אלה הם שהעין שולטת בהם. (5) והצורות השמאליות גם הדרומיות הם כמו דמיונות להיותם סימנים שיודעו⁶, כי⁷ הנשר הנופל יקרא אותו בטלמיוס השקד, כי יוכל לשנות השמות כפי הצורות שיראו לו בעין, שיחבר כוכב אל כוכב, כי הגלגל הוא עגול ואין בדבר תולדתו³ שיהיה לו מקום ידוע שיוחל ממנו. (6) על כן, נניח הדבר כפי הצורות שהזכירו הקדמונים.

(1) ואלה השמונה וארבעים צורות⁹ הם בגלגל העליון הנקרא גלגל המזלות. (2) ולמטה ממנו שבעה גלגלים לשבעה כוכבים, יקראו משרתים בעבור שהם קרובים אל הארץ. ויקרה להם מקרים¹⁰ שלא יקרו לעליונים בתנועותיהם, שישתנו בגבהותם ובשפלותם¹¹ כנגד נקודת הארץ, ויתחבר זה עם זה אחר היותם נפרדים ובהפרד¹² הנחברים, וכל אלה כמקרה¹³ הנבראים¹⁴ אשר על האדמה. (3) ועוד, כי¹⁵ תהלוכות¹⁶ אלה המשרתים קרובות אל חשב אפודת הגלגל, ואינם ככה הצורות השמאליות גם¹⁷ הדרומיות. (4) והנה למטה מהמשרתים היא¹⁸ הלבנה, ובעבור¹⁹ שהיא קרובה אל הארץ יותר מכולם, על כן²⁰ תורה על גוף האדם ותחלת כל¹² מעשה ומחשבה. (5) ויכלו הקדמונים לדעת אי זה משרת עליון מחבירו בעבור שני דרכים. (6) האחד²², בהתחבר²³ השני כוכבים²⁴ המשרתים השפל יסתיר העליון; ובעבור זה ידעו כי כוכב חמה למטה²⁵ מנגה. (7) והדרך האחרת מהמהלך²⁶, כי מהלך שבתאי²⁷ בגלגל | המזלות קרוב משלושים שנה וצדק בשתים עשרה ומאדים בשנתים²⁸ והשמש בשנה והלבנה בפחות משמנה ועשרים יום. (8) והנה בעבור היות המהלך השוה לנגה ולכוכב חמה²⁹ עם מהלך החמה שוה, ובהתחבר כל אחד מהם עם השמש לא יראה בעבור²⁹ עם מהלך החמה שוה, ובהתחבר כל אחד מהם עם השמש לא יראה בעבור²⁹ מור אור השמש¹⁸, על כן היתה מחלוקת

 1 על סוד] פראטמק; ל חסר. 2 האריה] לרמ; פאקט אריה. 6 מתחלת קו] פלראק; טמ מקו. 4 הנון לר; פאטמק והנה. 5 הם] פלראקט; מ חסר. 6 שיודעו] פלראקמ; ט<כדי. 7 כי] פלקטמ; רא כי הנה. 8 תולדתו] פלראקט; א תולדת. 9 צורות] פלראקמ; ט חסר. 01 מקרים] פלראקמ; ט חסר. 11 בגבהותם ובשפלותם] פ; לראטמ ובגבהותם ובשפלותם; ק ובגבהם ובשפלם. 12 ובהפרד] פראמטק; ל והפרד. 12 כמקרה; ראטמ; ק במקרה; ק במקום. 4 הנבראים] פלרא; טמ<כל; ק הנחברים. 51 כין פלאטמק; ר חסר. 61 תהלוכות] פלקטמ; רא מהלכות. 71 גם] פלראק; ט חסר. 61 ובעבור] פלראטמ; ק ולפי. 92 על כן] פלראטמ; ק לכן. 12 לראקטמ; פ>דבר. 22 האחד] פלראק; מט אחד מהם. 23 בהתחבר] פלאקמ; ט חסר. 42 כוכבים] פלראק פלראק; מ הכוכבים; טק חסר. 52 למטה] פלרקטמ; א גבוה. 62 מהמהלך] לאטמ; פר מהמלך. 62 שבתאין פלק; שבתי ראטמ. 82 בשנתים] לטמ; פראק בשנים. 82 ולכוכב חמה] פרלאקמ; ט ולכותב. 72 שבתאין פלק; שבתי ראטמ. 82 בשנתים] לטמ; פראק בשנים. 82 ולכוכב חמה] פרלאקמ; ט ולכותב. 72 שבתאין פלק; שבתי ראטמ. 82 בשנתים] לטמ; פראק בשנים. 81 לראקט; מ כח השמש; פ חסר. 81 כח אור השמש] לראקט; מ כח השמש; פ חסר.

CHAPTER ONE 31

the end of the book, with God's help, I shall refer to the secret of the change in the positions of the zodiacal constellations. [2] For, in his time, Ptolemy said that $Cor\ Leonis^{[3]}\ \langle was \rangle$ at a distance of 122° from the beginning of the equator, [4] so that it was at Leo 2°; but today, in the year $\langle 5 \rangle 908\ [1147/8\ C.E.]$, it is at $\langle Leo \rangle\ 18^{\circ}.^{[5]}$ Enoch recorded in the Book of the Longitude [6] that it was at Cancer 25°. [7] (4) As for what they said, namely, that the number of the stars is one thousand and twenty-two, this refers to those that are visible to the eye. (5) The northern constellations as well as the southern are [likened] to images so that they can be recognizable signs; Ptolemy called the \langle constellation of the \rangle Falling Eagle the Almond Tree, [8] changing the name according to the shape he observed when he connected one star to another, \langle and \rangle because the circle is round and there is nothing in its nature [9] that requires it to have a fixed beginning. (6) Therefore let us leave the matter according to the shapes recorded by the Ancients.

3 (1) The 48 constellations are in the uppermost orb, which is called the orb of the zodiacal signs.[1] (2) Underneath it are seven orbs for seven stars, which are called "servants" [i.e., planets][2] because they are close to the Earth. They undergo variations in their motions that do not occur to the upper \(\stars\): that is, they change \(\text{their positions}\) with respect to the center of the Earth when they are at their apogees and perigees, they enter into conjunction with one another after being separated, and they move apart after having entered into conjunction; and all these are like the variations (experienced by) the creatures that dwell on Earth.^[3] (3) Furthermore, the paths of these planets are close to the ecliptic; [4] but the northern and the southern constellations [5] are not like that. (4) Below the planets is the Moon; because it is the closest to the Earth of all (the stars), it gives an indication about the human body and the beginning of any action and thought. [6] (5) The Ancients knew which planet is higher than its companion through two methods. (6) (According to) the first, when two planets are in conjunction, the lower hides the upper; [7] for this reason they knew that Mercury is beneath Venus. (7) The other method is related to motion, for Saturn's motion through the zodiac^[8] takes around thirty years, Jupiter's twelve, Mars' two years, the Sun's one year, and the Moon's less than twentyeight days.^[9] (8) So, because the mean motions of Venus and Mercury coincide with the mean motion of the Sun, and because when either of them is in conjunction with the Sun it cannot be seen, because of the strength of the Sun's light, there was a disagreement among the

בין החכמים, כי יש אומרים כי נגה וכוכב חמה למעלה מהשמש ואחרים אמרו הפך הדבר. (9) ואחרים אמרו שפעמים הם למעלה ופעמים הם למטה, ואין זה הספר מוכן לדבר בדברים האלה¹. (10) רק דעת כל חכמי המזלות בעלי הדינין הסכימה כי שניהם תחת הגלגל השמש, עד שתהיה השמש אמצעית ושלשה עליונים למעלה ממנה². (11) והם ירחקו ממנה³ עד היותם מבט נכח, ונגה וכוכב חמה לא ירחקו ממנה כי סוף מרחק נגה⁴ שמנה וארבעים מעלות ומרחק כוכב חמה שמנה ועשרים, והנה אלה שניהם דבקים בשמש. (12) והלבנה, שהיא שפלה מהכל³, אין לה אור כי אם מאור השמש, ואין ככה שאר המשרתים ולא הכוכבים העליונים כי הם מאירים רעצמת

- (1) וטעם היות טלה ואריה וקשת בתולדת האש, יש אומרים כי זה נודע מהנסיון. (2) ויאמר יעקב אלכנדי: ידוע כי החום והקור הם הפועלים, ובעבור כי החום הוא הפועל הגדול וממזל טלה יחל הזמן להתחמם, על כן אמרו כי תולדתו כתולדת האש. (3) ואמר כי סרטן הוא⁶ תחלת התהפך הזמן, ובעבור שהוא שמאלי אמרו כי תולדתו כתולדת הפועל הקטן. (4) ולפי דעתי כי גזרו על טלה שהוא חם ויבש בעבור צורות הכוכבים הנדמות לטלה, וזה טעם אריה גם מזל קשת, כי יש שם צורת סוס. (5) ואמרו על שור שהוא קר ויבש בעבור הצורה, וככה מזל גדי?. (6) ובעבור היות מזל בתולה⁸ בשלישות אחד⁹ עמהם, על כן גזרו על זה המזל שהוא קר ויבש, וטעם השלישות אפרשנו במבטים. (7) ובעבור היות תאומים מאזנים ודלי על צורת בן אדם, שהוא חם ולח ממוסך, על כן גזרו¹⁰ כי אלו המזלות כתולדת האויר, ובעבור כי סרטן ועקרב ודגים אלה הצורות הם קרים ולחים, על כן גזרו על אלה המזלות שהם ככה.
- המשרתים שערים הארבעה בספר הארבעה שערים לבטלמיוס, נו וטעם תולדת 11 המשרתים קשה ונמצא 21 בספר האיד העולה מן הארץ אליה ובעבור שהיא שאמר כי הלבנה קרה ולחה בעבור האיד העולה מן הארץ אליה ובעבור היות כוכב חמה שפלה מהשמש. (2) וככה אמר על נגה וכוכב חמה, רק בעבור היות כוכב חמה

 $^{^1}$ ואץ ... האלה] לראפט; ק ואין כונת ספר זה בזה. 2 ישלשה עליונים למעלה ממנה] לראק; פ ושלשה עליונים הימנה; מט ושלשה כוכבים למעלה ממנה. 3 ממנה] פרלאטמ; ק מהשמש. 4 נגה] לראקטמ; פ חסר. 3 מהכל] פרלא; טמ מכולם; ק חסר. 6 הוא] פרלאקמ; ט חסר. 7 גדי] פלאטמק; ר חסר (בצד כתוב: בתולה). 8 בתולה] פרלאטמ; ק אחד. 9 אחד] לראטמ; פ חסר. 11 גזרו] פרלאטמ; ק אמרו. 11 תולדת] לפקטמ; רא תולדות. 12 1 ונמצא] לראקטמ; פ חסר.

CHAPTER ONE 33

scholars; some of them assert that Venus and Mercury are above the Sun, whereas others maintain the opposite. (9) Still others asserted that sometimes they are above and sometimes beneath; [10] but this book [i.e., Reshit Ḥokhmah] was not intended to discuss these topics. [11] (10) But all the astrologers [12] (who are) experts in (astrological) judgments concur in the opinion that both are beneath the Sun's orb, so that the Sun is intermediate and the three upper (planets) are above it. (11) They move away from it until they are in opposition (to the Sun), whereas Venus and Mercury do not move away from it because the maximum elongation of Venus is 48° and of Mercury 28°, so that these two never get very far away from the Sun. [13] (12) The Moon, the lowest of all, has no light of its own but only the light coming from the Sun; but this does not apply to the rest of the planets or the upper stars, which are themselves luminous. [14]

- 4 (1) As for the reason that Aries, Leo, and Sagittarius have a fiery nature, some say that this is known by experience. [1] (2) Ya'qub al-Kindî said: it is known that heat and cold are agents; because heat is the stronger agent and (because) the weather begins to get warmer with the sign of Aries, they said that its nature is like the nature of fire. (3) He also said that Cancer is the beginning of the reversal of the weather; because it is northern they said that its nature is like the nature of the weaker agent. [2] (4) But in my opinion they concluded that (the sign of) Aries is hot and dry because the shape (formed by) the stars resembles a ram, and this is the explanation for Leo and also (for) the sign of Sagittarius, because of the shape of a horse there. (5) They also said that (the sign of) Taurus is cold and dry on account of the shape (of a bull), and similarly with Capricorn. (6) Because the sign of Virgo is in the same triplicity with them, they concluded that this sign is cold and dry (I shall explain the reason for the triplicity in (the discussion of) the aspects).[3] (7) Because Gemini, Libra, and Aquarius have the shape of a human being, which is hot and moist in a mixed manner, they concluded that (the nature of) these signs is like the nature of air; because Cancer, Scorpio, and Pisces have the shape (of animals) that are cold and moist, they concluded that these signs are like that. [4]
- 5 (I) The explanation of the natures of the planets is complicated and may be found in the *Tetrabiblos* by Ptolemy, who said that the Moon is cold and moist because of the vapor that ascends from the Earth to it and because it is below the Sun. (2) He said similar things about

במהירות תנועותיו מתחבר עם השמש ויכנס פעמים רבות בשנה אחת תחת גבול השריפה, על כן הוא מתהפך בתולדתו, כי פעמים יהיה חם 2. (3) וגזר על מאדים שהוא חם שורף בעבור היותו קרוב מהשמש ואורו עולה אליו. (4) וגזר על שבתאי שהוא קר בעבור היותו רחוק מהשמש, ובעבור היות צדק אמצעי בין מאדים החם ובין שבתאי הקר, היתה³ תולדתו ממוסכת. (5) ואני אברהם, המחבר⁴, אומר כי זה הספר לא חברו בטלמיוס, כי יש שם דברים רבים בטלים משיקול הדעת והנסיון, כאשר אפרש בספר המולדות. (6) ואחרים אמרו כי אלה התולדות ידעום מדרך הנסיון. (7) והאמת כי אין כוכב משרת ולא עליון שהוא קר או חם, כי הם מתולדת⁶ חמישית, כאשר פירש⁷ אריסטוטליס⁸ בראיות גמורות. (8) רק בעבור היות גוף האמש גדול 9 , כי הוא גדול 10 מגוף הארץ מאה וששים ושש פעמים וואיננו רחוק מהארץ מרחק רב, על כן יוליד כח באויר בעבור תנועתו שיתחמם. (ק) ובעבור כי הלבנה, א"ע"פ שהיא קרובה מהארץ, גופה הוא¹² קטן ממנה, ובעבור תנועתה, תוליד באויר 13 לחה, כי תולדת כל דבר שהוא 14 בארץ כשיתחמם מעט יתפשט. 16 ובעבור שחום השמש הוא רב ייבש מיד 15 , על כן הלבנה תוליד כח לחה 16 במיני הצמחים ובמוח¹⁷, וזה הדבר¹⁸ מנוסה. (II) והכלל⁹ כי אין כוכב ולא מאור שיוליד קור, רק חום בעבור תנועתו ותולדת האור היוצא ממנו. (12) ולא גזרו על הלבנה שהיא קרה רק בעבור שלא תוליד חום כהוגן כפי ממסך האדם, כאשר גזרו אמסך ממסך כפי 20 ממסך בשר הוא הב | כי כל וידוע קר, וידוע הוא הרופאים כי בשר שור הוא קר, וידוע הידוע כי כל האדם הוא קר ומזיק לו. (13) וככה שבתאי בעבור היותו 21 רחוק מהארץ הרבה, ואין גופו גדול כגוף צדק. (14) על כן 22 גזרו עליו שהוא קר, כי בהיותו מושל על מולד אדם 23 , בעבור שלא יתן חום כהוגן, יורה על מות. (15) וגזרו על צדק שהוא חם ולח כתולדת האדם, וגזרו על נגה שהוא קר ולח בעבור היותו24 קרוב מן הארץ וגוף מאדים גדול (16) וגוף מאדים גדול לכוכב חמה. (16) וגוף מאדים גדול

 1 פעמים] פרלאקט; מ פעם. 2 יהיה חם] לראקטמ; פ יורה חום. 6 היתה] פרלאק; טמ <על כן. 6 המחבר] לראטמ; פק חסר. 6 רבים] פלאטמ; רק חסר. 6 מתולדת] פרלאטמ; ק מדרך. 7 כאשר פירש] לראטמ; פ חסר. 8 אריסטוטליס] פמ; לד אריסטוטלוס; אקט אריסטו. 9 גוף השמש גדול] פרלאטמ; ק נוח 10 י הוא גדול] לראקמ; פט חסר. 11 פעמים] פרלקטמ; א פעם. 12 והוא] לראטמ; פק חסר. 13 באויר] פרלאטמ; ק בארץ. 14 שהוא] פרלאקמ; ט כשהוא. 15 מיד] פרלאמ; ט תמיד. 16 חהר, פרלאטמ; ע ליחה. 17 ובמוח] פלאטמק; ר חסר. 18 הדבר] פרלאטמ; ק חסר. 19 והכלל פלאטמק; ר וזה והכלל. 16 פים פראמטק; ל כמו. 12 בעבור היותו] פרלאטמ; ק לפי שהוא. 12 על פרלאטמ; ק לכן. 12 פרלאק; ט מ האדם. 13 היותו] פרלאקמ; ט שהוא. 13 וגופו קטן פרלאטמ; ר חסר. 16 הדין פרלאטמ; ק תדין.

CHAPTER ONE 35

Venus and Mercury; but because Mercury, on account of its rapid motion, enters into conjunction with the Sun and enters the domain of burning[1] many times a year, its nature switches back and forth and sometimes it is hot. (3) He concluded that Mars is hot and burning because it is close to the Sun and its [the Sun's] light ascends to it [i.e., to Mars]. (4) He also concluded that Saturn is cold because it is far from the Sun; and because Jupiter is intermediate between the hot Mars and the cold Saturn, its nature was taken to be mixed. [2] (5) But I, Abraham, the author, say that this book was not written by Ptolemy, because there are many things in it that have in them nothing of rational thought or experience, as I shall explain in the Book of Nativities.[3] (6) Others said that they knew these natures (of the planets) by experience. (7) But the truth is that there is neither a planet nor an upper star that is either cold or hot, because they are made of a fifth element,[4] as Aristotle explained with incontrovertible proofs.^[5] (8) However, because the body of the Sun is large—it is 166 times larger^[6] than the body of the Earth and is not that distant from the Earth—it generates a warming force in the air by its motion. (9) Although it is close to the Earth, the Moon generates moisture in the air because its body is smaller than the Earth's body and (also) because of its motion, owing to the fact that the nature of anything on Earth is to expand slightly when it is warmed. (10) The Sun's heat is so intense (that the air) dries up right away; for that reason the Moon generates a moisturizing power in plants and in the brain; and this has been verified by experience. (11) The general rule is that neither the planets nor the luminaries generate cold, (but) only heat, on account of their motion and the nature of the light emitted by them. (12) (Consequently,) they concluded that the Moon is cold only because it does not generate sufficient heat as compared to the complexion of human beings, just as the physicians concluded that the flesh of the ox is cold, although it is known that all flesh is hot but it is (considered) cold as compared to the complexion of human beings, and harms them.^[7] (13) The same applies to Saturn because it is so far from the Earth, and its body is not as large as that of Jupiter. (14) Therefore they concluded that it is cold, for when it is the lord of the nativity of some person, then, because it does not provide adequate heat, it indicates death. (15) They concluded that Jupiter is hot and moist, like the nature of human beings; they concluded that Venus is cold and moist because it is close to the Earth and its body is smaller than the Earth, like the Moon; and the same thing applies to Mercury.^[8] (16) The body of Mars is larger than (the body of) the lower

מאלה השפלים¹, וקרוב² מהשמש³, על כן גזרו עליו שהוא חם, ועוד בעבור שעין מראה מראהו אדום. (17) וככה גזרו על כל כוכב עליון שהוא אדום, כמו עין השור ולב עקרב, כי תולדתם כתולדת מאדים.

(1) וגזרו על השמש שהוא זכר בעבור החום הרב עם היבשת שהוא מוליד⁴, ועל הלבנה להפך, נקבה⁵. (2) ואמרו כי כחה בלילה זה דבר⁶ נראה, וכח השמש ביום כי היא למטה מהארץ בלילה. (3) וגזרו על צדק שהוא מן הכוכבים הטובים, כאשר אפרש טעמו⁷ כשאגיע למקומו, ושהוא זכר בעבור שיוליד חום רב, והפך זה נגה. (4) וגזרו⁸ על שבתאי שהוא זכר ומכוכבי היום בעבור כי תתישר תולדתו בחום היום, והפך הדבר מאדים; על כן גזרו שהוא נקבה ומכוכבי הלילה. (5) וכוכב חמה מתהפך בעבור רוב תנועותיו; על כן אמרו כי פעם הוא זכר ופעם הוא נקבה. מתהפך בעבור רוב תנועותיו; על כן אמרו כי פעם הוא זכר ופעם הוא נקבה. (6) והטעם⁶ המרחק מהשמש וכפי¹⁰ המרחק מהארץ. ודבר התלי אפרשנו במקומו.

28

 13 השער השני. נקראו הששה 11 מזלות שמאליים כי השמש הולך 12 עליהם והוא 12 בצד שמאל כנגד קו הצדק, והפך זה הדרומיים. 13 טלה. רבים החלו שנתם מתחלת 14 הכנס השמש במזל גדי בעבור ששם יחלו הימים להאריך, אחר שהגיעו לקוצר שאין למטה ממנו בכל הגבולים. 13 ואחרים החלו שנתם מתחלת הכנס השמש 14 במזל טלה, כי אז 16 ישתוה היום והלילה 17 . 14 ורבים 18 החלו שנתם בהכנס השמש אל מזל סרטן בעבור שאז הוא בסוף השמאל, שהוא קרוב אל הישוב. 19 ורבים החלו בהכנס השמש במזל 19 מאזנים כי אז ישתוה היום עם הלילה 19 , ויותר נכון להחל מהשתוות היום והלילה משאר המקומות. 13

 1 השפלים] לר; ט השנים השפלים; פאמ השנים; ק חסר. 2 וקרוב] פאטמק; לר חסר. 6 הפקטמ; א אל השמש. 4 עם ... מוליד] פרלאט; מ עם היבשה שהוא מוליד; ק ויובש שמוליד. 6 להפך נקבה] פרלאקמ; ט שהיא נקבה בהפך. 6 זה דבר] פרלאטמ; ק והדבר. 7 טעמו] לראטמ; פ במקומו; ק חסר. 8 וגזרו] פרלאטמ; ק חסר. 9 והטעם] תיקנתי עפ"י הקשר הדברים; פרלאטמק וטעם. 10 ונכפי] פראטמ; ק כפי. 11 הששה] פרטמ; קא ששה. 12 הולך] ראטקמ; פ הולכת. 13 והוא] רטקמ; פא והיא. 14 מתחלת] פראטמ; ק בתחלת. 15 השמש] פראמ; ק שנתם. 16 כי אז] פ; א שאז; ק ואז; רמ אז. 17 ואחרים החלו ... והלילה] פראקמ; ט חסר. 18 ורבים] פראקמ; ט ואחרים. 19 במזל] ראקטמ; פ אל מזל. 10 עם הלילה] ראטמ; פק והלילה. 12 היות השמש כשתכנס] פראטמ; ק שכשהשמש תכנס.

CHAPTER TWO 37

(planets) and it is close to the Sun; therefore they concluded that it is hot, and also because its color is red. (17) Similarly they concluded that the nature of any upper star that is red, such as *Aldebaran* and *Antares*, [9] is like Mars' nature.

6 (1) They concluded that the Sun is masculine, because of the great heat and dryness that it generates, and that the Moon, on the contrary, is feminine. (2) They said that its [i.e., the Moon's] power is by night, (because) this is something that may be seen [i.e., that it is above the Earth during the night], and that the power of the Sun is by day, because it is underneath the Earth during the night. (3) They concluded that Jupiter is one of the benefic stars (I shall explain the reason for this when I come to the appropriate place)[1] and that it is masculine, because it generates great heat, and that Venus is the opposite. (4) They concluded that Saturn is masculine and one of the diurnal stars, because its nature is tempered in the heat of the day, and that Mars is the opposite; they therefore concluded that it is feminine and one of the nocturnal stars. (5) Mercury is mutable because of its many motions; they therefore said that sometimes it is masculine and sometimes feminine. (6) The reason (for the alteration of Mercury's nature) is its distance from the Sun and in accordance with the distance from the Earth. (7) As for the Dragon, [2] I shall discuss this topic in its proper place.[3]

§2

I (1) Second chapter. The six signs were designated northern because the Sun travels through them when it is on the northern side of the equator, and the opposite applies to the southern $\langle \text{signs} \rangle$. (2) Aries. Many peoples began their year from the moment when the Sun first enters Capricorn, because that is where the days begin to grow longer after they reached their minimum in all climates. (3) Others began their year from the moment when the Sun first enters Aries, because day and night are equal then. (4) Many peoples began their year when the Sun enters Cancer, because then it is in the farthest north, which is close to the ecumene. (5) Many peoples began $\langle \text{their year} \rangle$ when the Sun enters Libra, because day and night are equal then. It is more correct to begin from when day and night are equal than from any other place. (6) Because the Sun, when it enters Aries, is closer to the

בטלה, יקרב¹ אל הישוב ויתחדש² העולם, והפך הדבר³ הוא בהכנסה במאזנים, על כן ראוי שתהיה תחלת השנה במזל טלה, ועל כן⁴ הוא ראש לכל המזלות.

וגזרו⁵ עליו שהוא מזל אש, כאשר הזכרתי, והוא⁶ זכר בעבור החום, ומתולדת (I) 2 היום כי היום חם, ומזרחי כי פאת מזרח חמה, ומתהפך בעבור שהחלו? הימים להוסיף והלילה⁸ לגרוע⁹, ושעותיו נוספות בעבור אורך קשת היום, ומצעדיו חסרים זה ידוע מפאת הגלגל. (2) ונקרא מעוות בעבור חסרון מצעדיו, והוא מז המזלות הטובים בעבור שיראה חוזק השמש בו, ויורה על הרעם 11 ועל הברק בעבור התהפך בי הזמן וסור הקור ובא החם. (3) וזה שאמרו אם היה שמאלי מוליד חום 13 ואם דרומי קור 14 הם דברי חכמי הודו, ובטלמיוס לועג עליהם. (4) וזה שאמרו כי הוא על צורה שיש לה¹⁵ ארבע רגלים, בעבור שהוא דומה לטלה. (5) ואמרו כי איבריו כרותים 16 בעבור שלא יראו איבריו להוגן, זו אחר זו. (6) ואמרו שיורה על שני עינים במראה ושתי צורות בעבור התהפכו. (7) ואמרו שיש לו חצי קול בעבור שהוא¹⁸ על צורה בהמה ואיננו על צורת בן אדם. (8) ואמרו כי שלו לב מזרח 20 בעבור חומו ובעבור השתוות בו 19 1 היום והלילה, על כן אמרו כי לו לב (o) והנה יהיה אריה²¹ שמאל מזרח כי השמש היא שם בפאת שמאל, על כן היה קשת נגב מזרח. (IO) ואמרו כי חומו ממוסך²² בעבור הזמן, וככה שהוא²³ שלו²⁴ הדם. ב29 מכורכם בעבור 26 ומן המטעמים המתוק, ומן העיניים האדמדמות וכל 25 מכורכם בעבור ומן היות זה²⁷ העין אמצעי בין הלובן והשחרות. (12) וחלקו²⁸ מן החיות הצאן בעבור שכוכביו בצורת טלה, ומן המתכות הזהב והברזל 29 והכסף והנחשת בעבור שכל אלה באים משלישי בעבור חומו (13) ואמרו כי בחלקו הגבול השלישי בעבור חומו שיש בוכבים אורות בעבור בעבור מרעה בחלקו כי 33 נ בחלקו אמרו (14). בו³⁴, ומקומות האש כי ככה תולדתו, ונוה הלסטים בעבור כי הוא בית מאדים, וכל בית מקורה שיתקנו ככה בעבור הלסטים, ובתי35 התפילות בעבור כי בתחלתו

יקרב] פאקט; רמ תקרב. 2 ויתחדש] פראקט; מ ותתחדש. 3 והפך הדבר] פראטמ; ק וההפך. 4 ועל כן] פראטמ; ק לזה. 3 וגזרו] פראקט; מ שגזרו. 6 והוא] פראקט; מ שהוא. 7 שהחלו] פראמ; ט בו; ק שיחלו. 8 והלילה] פראמ; ט והלילות. 9 לגרוע] פראטמ; ק לחסר. 10 חסרם די א הרעש. חסר. 11 הרעם] טק (כך כתוב בראשית חכמה, כ"י פאריס 1055, עמ" 2 ב); רפמ הרעד; א הרעש. 12 התהפך] רקאטמ; פ חסר. 13 חום] פאטמק; ר חסר. 14 ורן פאטמק; ר 16 שש לה ... כרותים] פאטמק; ר חסר. 17 איבריו] רקאטמ; פ חסר. 18 בעבור שהוא] פאטמק; ר חסר. 17 איבריו] רקאטמ; פ חסר. 18 בעבור שהוא] פאטמ; ק חסר. 12 בון רקאטמ; פ חסר. 12 שהוא] ראטמ; פ הוא. 12 שלו] פראק; טמ יש לו. 25 האדמדמות] בראטמ; ק האודם. 32 עין ק; פראטמ מין. 72 הן פראטמ; ק חסר. 81 חלקו פראקמ; ט ובחלקו. 82 הוברזל] רקאטמ; פ חסר. 30 באים פאטמ; ק חסר. 18 ותולדתם פאק; מ ותולדתן; רט ותולדתו. 32 הדומו שהוא] פראטמ; ק ובה. 32 הבתחלתו פראטמ; ק חסר. 32 בורות ... בו פראט; ק צורת כוכביו. 32 הובתי פובית. 33 בתהלתו פראסמ; ט תחלתו.

CHAPTER TWO 39

ecumene and the world is renewed then, and 〈because〉 the opposite happens when it enters Libra, it is therefore fitting that the beginning of the year be in the sign of Aries. Consequently it [Aries] is the first among all the signs.^[3]

2 (1) They concluded that it is a fiery sign, as I have explained,[1] and masculine because of the heat, and that it is of the nature of the day because the day is hot, and eastern because the east^[2] is hot,^[3] and tropical because the days begin to grow longer and the night to grow shorter,[4] and its hours grow longer because of the length of the arc of the day, and its rising times grow less (as is known) on account of the circle. (2) It is also called crooked because of the decrease in its rising times.^[5] It is one of the benefic signs because the strength of the Sun is perceptible in it. It indicates thunder and lightning because of the alteration of the weather and the retreat of the cold and approach of the heat. (3) They said that if it is northern it generates heat and if southern (it generates) cold. This is what the Indian scientists say, but Ptolemy laughs at them. (4) They said that it is a four-legged image because of its likeness to a ram. (5) They also said that its limbs are cut off because its limbs are not seen properly, one after the other. [6] (6) They also said that it indicates two colors and two shapes because of its instability. (7) They said that it has half a voice because it has the form of a beast and not of a man.^[7] (8) They said that the heart of the east belongs to it because of its heat and because day and night become equal in it; consequently they said that the heart of the east belongs to it. (9) So Leo is in the northeast, because there the Sun is at the north [i.e., relative to the equator], and Sagittarius is in the southeast.[8] (10) They also said that its [Aries'] heat is tempered because of the weather, and in like manner that the blood belongs to it. (11) Of the tastes the sweet^[9] and of the colors the reddish and any color that is saffron yellow because this color is intermediate between whiteness and blackness. (12) Its portion of the animals is sheep, because its stars are in the shape of a ram, and of the metals gold, iron, silver, and copper, because all of them can withstand fire and have a fiery nature.[10] (13) They said that the third climate is in its portion because of its heat, which is temperate.[11] (14) They said that pastureland for sheep is in its portion, because of the shape (composed by) its stars; and the places of fire, because that is its nature; and the abode of robbers, because it is the house of Mars; and any roofed house that was designed like that because of the robbers; and houses of prayer, because the equator is

קו הצדק, וככה טעם מקום הדיינים. (15) ולא אדע טעם לאותיות שלו 1 . (16) ושנותיו חמש עשרה כמספר שנות מאדים הקטנות, כאשר אפרש במקומו, וככה טעם 2 חדשיו. (17) וטעם הימים והשעות ראיתיו בספר אבו מעשר וניסיתיו 3 . (18) וזה שאמרו שיעלה שם צורת אשה וזנב דג וראש המשולש 4 וצורת שור 3 , בעבור שיעלו שם כוכבים דומים לאלו הצורות. (19) וככה טעם 3 כל מה שיאמר 7 בטלמיוס שיעלה שם 3 , רק כל מה שידברו אנשי הודו שיעלו 4 בכל פנים לא ידענו סודם 10 . (20) ומה 11 שאמרו שהנולד בו יהיה גופו ממוסך ואזניו רפות, אלה הדברים עלה 12

(1) וזה המזל ושור וסרטן ועקרב וגדי ודגים יורו על מומים ותחלואים, ואין ככה מזל¹³ אריה וקשת כי חומם רב בלא עיפוש. ונשארו המזלות שהם על צורת בן אדם¹⁴ שיורו על בריאות הגוף. (2) ושמו הראש בחלק זה המזל כי הוא ראש לכל המזלות שהיורו על בריאות הגוף. (2) ושמו הראש בחלק זה המזל כי הוא ראש לכל המזלות והידים¹⁵, והוא יורה על הראש, ושור על הצואר, ותאומים על הכתפים והזרועות והידים¹⁵, וסרטן על הצלעות והחזה, ואריה על הלב והקרב העליון, ובתולה על הבטן, ומאזנים על המתנים, ועקרב על הערוה, וקשת על הפחדים, וגדי על הארכובות, ודלי על השוקים, ודגים על הרגלים. (3) ואמרו¹⁶ חכמי מצרים כי כאב שבתאי בו¹⁷ החזה, וצדק הלב¹⁸. (4) זה טעמו¹⁹: ישימו הבית הראשון של הכוכב כנגד מזל טלה שהוא כמו מזל טלה²⁰, על כן יאמרו¹² כי כאב צדק בקשת, שהוא²² הבית הראשון מבתיו, בראש, כמו טלה שיורה על הראש. (5) ועל כן²³ כאב מאדים בטלה הוא²⁴ הראש²⁵, והנה יצא בחלק דגים הרגלים כנגד מזל טלה אל ביתו הראשון, שהוא שור, כערך²⁷ נגה בטלה הוא הרגליים, כי ערך מזל טלה אל ביתו הראשון, שהוא שור, כערך²⁷ דגים אל טלה³⁸. (7) והם אמרו, כפי החלוק שהחלו לעשות²⁹ מטלה, כי סרטן יורה על החזה שהוא³⁰ רביעי לטלה, והנה בית שבתאי הראשון הוא גדי, והנה מזל טלה כנגדו בית רביעי לו, על כן אמרו כי¹⁸ כאב שבתאי בו²³ החזה, וזה טעם כל³³ כאב כנגדו בית רביעי לו, על כן אמרו כי¹⁸ כאב שבתאי בו²⁵ החזה, וזה טעם כל³³ כאב

 1 שלו] פראקט; מ אשר לו. 2 טעם] פראקמ; ט חסר. 8 נניסיתיו] א; פקטמר ונישיתיו. 4 וראש המשולש] פראקט; מ וראשה משולש. 6 מור] פאטמק; ר ראש. 6 טעם] פראטמ; ק חסר. 8 שט פראמ; טק שאמר. 8 שם] פראטמ; ק חסר. 9 שיעלו] ראמ; קט שיעלה; פ שיעלה שם. 10 וסודם] אקטמ; פ > לפי דעתי בדבור צ"ה מספר הפרי נותן טעם בזה; ר חסר. 11 ומה] פראטמ; ק חסר. 12 נעלה] פראקמ; ט חסר. 18 מול] פראטמ; ק חסר. 41 על צורת בן אדם] פראטמ; ק בצורת אדם. 15 והזרועות והידים] פרלאטמ; ק חסר. 61 ואמרו] פאטמ; ק ומה שאמרו; ר > כי. 71 בו] פראקמ; ט הוא. 81 הלב] פראקמ; ט > המובן אצלו מכל זה אם נרצה לדעת איזה מן המשרתים סבת כאב אבר מהאברים שהמזלות מורים עליהם נראה באיזה מזל אנחנו עומדים וזה המזל המורה על האבר הכואב ונדע ערכו אל זה המזל אם הוא שני לו או שלישי או ערך אחר יש לו אי זה צד שיהיה ר"ל אם לפניו אם לאחריו ונקח הפך הצד ההוא המזל שיש לו הערך גם כן לזה המזל והמשרת שזה המזל הוא הבית הראשון שלו ממנו הוא הכאב. 61 וה טעמו] פאטמ; ק טעמו כי. 62 שהוא כמו מזל טלה] פראטמ; ק חסר. 12 ראמרן] פראטמ; ק והוא. 13 ר אוא פראטמ; ק והוא ערך. 12 ר שהוא. 13 ר אוא שור הוא רגל טלה). 12 לעשות] פראקמ; ט חסר. 13 פרן פראקמ; ט חסר. 13 פרן פראסמ; ק חסר. 13 פראקמ; ט חסר. 13 פרן פראסמ; ק חסר. 13 פרן פראסמ; ק חסר. 13

at its beginning; this is also why the place of judges (belongs to it).^[12] (15) I do not know the reason for its letters. (16) Its years are 15, like the number of the least years of Mars, as I shall explain in its proper place,^[13] and so too the reason for its months.^[14] (17) As for the reason for the days and hours, I saw it in Abû Ma'shar's book^[15] and I verified it by experience.^[16] (18) As for what they said, namely, that the image of a woman and the tail of a fish and the head of the triangle and the image of a bull rise there, this is because stars that are similar to these images rise there. (19) The same explanation applies to everything that Ptolemy said rises there; but as for everything the Indians said rises in any of the decans, we do not know their secret.^[17] (20) As for what they said, namely, that the body of one native in it will be mixed and his ears flaccid,^[18] they found these things through experience.^[19]

3 (1) This sign, as well as Taurus, Cancer, Scorpio, Capricorn, and Pisces, indicates deformities and diseases; but this does not apply to Leo and Sagittarius, because their heat is strong and without mold. This leaves the signs with a human shape, which indicate the health of the body.^[1] (2) They assigned the head to this sign because it is the first [lit. "head"] of all the signs and indicates the head. Taurus (indicates) the neck, Gemini the shoulders and arms and hands, Cancer the ribs and chest, Leo the heart and upper abdomen, Virgo the belly, Libra the waist, Scorpio the genitals, Sagittarius the thighs, Capricorn the knees, Aguarius the shanks, and Pisces the feet. (3) The Egyptian scientists said that the chest is the pain of Saturn in it [i.e., in Aries], [2] and the heart (is the pain) of Jupiter (in Aries). (4) This is the reason for it: they put the first house of the planet facing Aries as if it were equivalent to Aries, and therefore say that the pain of Jupiter in Sagittarius, which is the first of its houses, is in the head, just like Aries, which indicates the head. (5) Therefore the pain of Mars in Aries is in the head. The feet were assigned to Pisces' portion with respect to the sign of Aries [i.e., the feet are the pain of Mars in Pisces]. (6) Therefore they said that the pain of Venus in Aries is the feet, because the number of (signs separating) Aries from Venus' first house, namely, Taurus, is equal to the number of (signs separating) Pisces from Aries. (7) They also said, in accordance with the division that they begin from Aries, that Cancer indicates the chest because it is the fourth (sign) after Aries, and (we know that) the first house of Saturn is Capricorn; and because Aries is the fourth with respect to it [Capricorn], they said that the pain of Saturn in it [Aries] is the chest. This is the reason for each of the pains

וכאב בכל המזלות. (8) ומה שאמרו כי בחלק זה המזל המלכים, בעבור כח השמש בכזל הזה. ואמרו כי הוא יורה על בעלי המלחמות וההריגה והאש והדם בעבור שהוא בית מאדים.

והנה יש לי צורך עתה3 להאריך. (2) כבר חפשתי בספרי חכמי המזלות (1) 4 לדעת⁴ טעם הבתים⁵ ולא מצאתי דבר נכון6, רק שיאמרו7 כך נסינו ועלה בידינו. רק ראיתי בו טעם לחנוך, וזה הוא. (4) אמר חנוך⁸ כי סרטן הוא מזל העולם כי בו היה9, והשמש10 בחצי שמים בתחלת מזל טלה במקום ששם קו היושר11, כי הוא העקר. (5) ובעבור זה יסתכלו למחברת 12 שבתאי ומאדים במזל הזה בכל שנה לדעת ממחברתם דברי14 העולם. כאשר אפרש בספר המחברות. (6) ובעבור כי זה המזל הוא שמאלי והישוב בפאת שמאל¹⁵ יראה בו כח כל כוכב שיהיה שם יותר משאר המזלות, ובעבור כי הלבנה קרובה אל הארץ שמו זה המזל בית הלבנה. יותר בכל השוב יותר בית השמש כי שם יראה בכל הישוב יותר אריה בכל הישוב יותר (7)משאר | המזלות 17 , כי אז יגדל החום. (8) ובעבור כי אלה הם מאורות ושבתאי יורה על הפך האור, על כן היו בתיו לנכח בתי המאורות (ס) ואחרים אמרו כי שמו בחלק שבתאי גדיפו ודלי בעבור שבאלה המזלות 20 יגדל הקור כשתכנס השמש בהם. (10) ובעבור היות צדק שני לו בגלגל, על כן היה ביתו²¹ של צדק שני לבית שבתאי, שהוא דלי 22 , והיה ביתו של צדק 23 האחר 24 קודם בית שבתאי 25 , עד שיהיה ערך בית שבתאי האחר 26 אל ביתו כערך בית צדק אל בית שבתאי האחר 26 אל ביתו שבתאי האחר ראוי להיות הבית השלישי מבתי שבתאי לפנים גם לאחור בתי מאדים28. כאשר הוא גלגלו שלישי לגלגל שבתאי. (12) ובעבור היות השמש בגלגל הרביעי כנגד שבתאי, 29 והוא מבט איבה כאשר אפרש בהגיעי אל המבטים. היה ראוי להיות בית השמש על³⁰ מבט איבה עם בית שבתאי, ובעבור היות הלבנה בגלגל השביעי כנגד גלגל

 1 בכל] ראט; פ כל; קמ לכל. 2 וההריגה] פאטמק; ר חסר. 8 עתה] פראמ; קט חסר. 4 דעת] פלאטמ; ק לידע. 6 הבתים] פלאטמק; ר < נכון. 6 דבר נכון] פרלאטמ; ק חסר. 6 שיאמרו 8 קר ראיתי ... חנוך] פרלאטמ; ק רק חנוך כתב כזה. 6 יהיה] פלאטמק; ר < פי׳ היה צומח כשהוא נברא. תוספת זו מופיע בגוף הטקסט בהוצאה המודפסת של י׳׳ל פליישר, עמ׳ 7 וני בכ׳׳י ווטיקאן 7 פאטמק; לוהשמש] פרא; קמט השמש. 11 היושר] פאטמק; לר הישר. 12 למחברת] לראקטמ; פ במחברת. 12 בכל] פרלאטמ; ק לכל; ט חסר. 14 דברי] פרלאקמ; ט בדברי. 15 שמאל] פרלאטמ; ק צפון. 16 כחה] פרלאטמ; ק כחו. 17 המזלות] ראט; פקמ חסר. 18 ר (פי׳ שהם גדי ודלי). 19 ואחרים אמרו ... גדין פרלאטמ; ק ועוד כי בגדי. 02 בעבור שבאלה המזלות] פרלאטמ; ק חסר. 12 ביתון פרלאטמ; ק אחרר. 12 שהוא דלין פלאטמ; ק חסר. 12 בית לבית ... צדק פלאטמק; ר חסר. 12 באחר] פלאקמ; ט האחד. 12 ר (שבית שבתי הוא גדי ובית צדק קשת בהוא קודם). 12 האחר] פלאטמק; ר האחד. 12 ר (שבית שבתי הוא בית צדק האחר). 12 ר האחר, פלאטמן האחר בית צדק האחר, 12 ר האחר. 12 בית השמש לראטו פקמ השמש. 13 ור האחר השמש להי, ט עם.

in each of the signs.^[3] (8) As for what they said, namely, that kings are in the portion of this sign, (this is) because the power of the Sun is in this sign.^[4] They said that it indicates warriors, slaughter, fire, and blood because it [Aries] is the house of Mars.

4 (1) Now I need to amplify further. [1] (2) I have searched the books of the astrologers to know the reason behind the houses but I found nothing correct. They merely say: we have verified by experience in this manner and were successful. (3) The only (acceptable) explanation I found for this topic is by Enoch, and it runs as follows. (4) Enoch said that Cancer is the sign of the world because it [Cancer] was there [i.e., in the ascendant], and the Sun (was) in midheaven at the beginning of Aries in the place of the equator, [2] because it [Cancer] is the root. [3] (5) For this reason they look for the conjunction of Saturn and Mars in this sign [Cancer] every thirty years, so as to know the affairs of the world from their conjunction, [4] as I shall explain in the Book on Conjunctions. [5] (6) Since this sign is northern and the ecumene is also in the north [relative to the equator], the power of any planet that is in it [Cancer] is felt more than (when it is) in the other signs; and since the Moon is nearest to the Earth, they made this sign the house of the Moon.^[6] (7) The sign that is next to it, Leo, was assigned to the house of the Sun, because throughout the ecumene (the Sun's) power is more perceptible there [i.e., in Leo] than (when it is) in the other signs, inasmuch as the heat increases then.^[7] (8) Because those are (the) luminaries and Saturn indicates the opposite of light, its [Saturn's] houses are in opposition to the houses of the luminaries. (9) Others said that Capricorn and Aquarius were assigned to Saturn's portion because the cold increases when the Sun enters these signs.[8] (10) Because Jupiter is next to it in the (order of the) orbs, Jupiter's house is next to Saturn's house, which is Aquarius, and Jupiter's other house precedes Saturn's (other) house, such that the number of (signs separating) Saturn's other house from its [Jupiter's] house is equal to the number of (signs separating) Jupiter's house from Saturn's other house. (11) So it is fitting that the third house (counting from) the houses of Saturn, either forward or backward, be the houses of Mars, since its [Mars'] orb is the third (counting from) Saturn's.[9] (12) Because the Sun is in the fourth orb with respect to [i.e., counting from] Saturn, which is an aspect of antagonism^[10] (as I shall explain when I come to the (subject of the) aspects), [11] it is fitting that the house of the Sun be in an aspect of antagonism to the house of Saturn. And because the Moon is in the seventh orb with respect

שבתאי והבית השביעי בית המלחמות, על כן היה בית הלבנה לנכח בית שבתאי.

העשרה חלקו המאורות, חלקו העשרה בתים הם בתי המאורות, חלקו העשרה (I) 5 בתים הנשארים על המשרתים. (2) והנה היה לכל משרת³ בית בחלק השמש⁴ ובית בחלק הלבנה³, רק האחד לפנים³ והאחר⁷ לאחור8. (3) על כן אמרו חכמי המזלות כי מתחלת אריה עד סוף גדי הוא חלק השמש, והוא החלק הגדול. (4) ויש לשמש כח בחלקה ככח המשרתים בגבולם, גם ככה הלבנה בחלקה9 הקטן, שהוא 10 מראש דלי עד סוף סרטן. (5) על כן אמרו חכמי הנסיון כי כל דבר שיקנה אדם והלבנה בחלקה 11 הקטן 21 ימכרנו ביותר 13 מאשר קנהו, והפך זה אם היה בחלק הגדול. מבית הערך אותו הערך מגלגל מבתאי מגלגל שבתאי 16 אל ערך אל של 16 אותו הערך מבית (6) זה אל בית זה¹⁹, וערך בית האחד אל בית השני כערך הבית השני¹⁹ האחד אל הבתים בית אחר 22 , וככה דרך שבתאי עם כוכב חמה 12 . (7) והנה ערך זה 22 הבתים 24 תמצאנו בכל בתי המשרתים כערך גלגל זה אל גלגל זה משרתים כערך הבית הראשון של המשרת האחד אל הבית הראשון של המשרת השני²⁵ כערך בית המשרת השני²⁶ אל בית המשרת השני האחר²⁷. (8) וזה דבר ברור אין צורך להאריך יותר⁸⁹. והנה היו בתי שבתאי לנכח בתי המאורות כי הוא הפך תולדתם. והיה בית צדק האחד שהוא בחלק השמש על מבט שלישית 29 עם בית השמש בעבור יושר תולדתו כאשר אפרש, והיה 30 ביתו השני שהוא בחלק הלבנה כדמות זה הערך אל ביתה. ($_{
m IO}$) והנה היו בתי מאדים על מבט רביעית עם המאורות כי מזיק הוא ומבט רביעית איבה, והיו בתי נגה על מבט ששית עם בתי המאורות כי גם הוא כוכב טוב, רק איננו שלם

 1 גלגל שבתאי] לאקטמ; פ שבתאי. 2 ויאמר חנוך] פרלאטמ; ק חסר. 8 לכל משרת] לראט; קפמ חסר. 4 השמש] פראמטק; ל <הטוב מן. 5 הלבנה] פראמטק; ל <הטוב מן. 6 הלבנה] פראמטק; ל <הטוב מן. 6 הלבנה] פראמטק; ל <בפנים והוא בחלק הלבנה הקטן. 7 והאחר] פראקמ; ט והאחד. 8 לאחור] פראמטק; ל <השמש הגדול. 6 בחלקה] פרלאטמ; ק בחלק. 10 שהוא] פרלאקמ; ט כי הוא. 11 בחלקה] פאטמק; ר 11 שהוא מראש דלי עד סוף סרטן. 12 והקטן הפקמ; לאט ביוקר. 14 רמ בחלק. 12 הקטן פלאטמק; ר 14 שהוא מראש דלי עד סוף סרטן. 14 גלגל וה המשה. 14 תסתכל] פראמטק; ל יסתכל. 15 ערך] פרלאקמ; ט חסר. 16 גלגל ובי האחד בכלל חמשה גלגלים, ומגדי שהוא בית שבתי האחד דלי ובית האחד נגה שור שהוא לגלגל וה, ושניהם בכלל חמשה גלגלים, ומגדי שהוא בית שבתי האחד דלי ובית האחד נגה שור שהוא רביעי לו). 12 ראקטמ; פ חסר. 12 ר (פי׳ שהבית האחד מנגה הוא מאזנים והבית האחד משבתי הוא גדי שהוא רביעי לו). 12 כוכב חמה] פרקאטמ; ל > כי ממאזנים עד גדי כערך דלי אל שור, מאזנים בית שני מנגה ודלי בית מן שבתאי, ווה ענין תמצא בכלם לפי רחקם. 12 וה פרלאטמ; ק חסר. 12 לראקטמ; פ חסר. 12 ל פלאטמק; ר אל. 12 ל בית ... השני] פרלאטמ; ק אל המשרת של הבית השני. 13 השני פרלקטמ; א השני האחר. 12 אל בית ... האחר] רפקטמ; ל האחר; א חסר. 12 לוה דבר ... יותר] פרלאטמ; ק חסר. 12 שלישית] פרלאטמ; ק רביעית. 13 והיה פרלאטמ; ק והנה. 13 הוהיה

45

to [i.e., counting from] the orb of Saturn, and 〈because〉 the seventh 〈mundane〉 house is the house of wars, the house of the Moon is in opposition to the house of Saturn.^[12]

5 (1) Enoch said: because we know that these houses are the houses of the luminaries, they assigned the remaining ten houses to the planets. (2) Accordingly, each planet was assigned a house in the domain of the Sun and a house in the domain of the Moon, although one forward and the other backward. (3) Therefore the astrologers said that from the beginning of Leo to the end of Capricorn is the domain of the Sun, and this is the larger domain. (4) The Sun has power in its domain like the power of the planets in their terms; the same applies to the Moon in its smaller domain, which is from the beginning of Aquarius to the end of Cancer.[1] (5) Therefore the scholars who rely on experience said that if a person buys something when the Moon is in the smaller domain, he will sell it for more than the purchase price, and the opposite occurs if it [the Moon] was in the larger domain. (6) When you observe the number of (orbs separating) the orb of Saturn from the orb of Venus you find that it is equal to the number of \(\signs \) separating) the house of the one from the house of the other; and the number of (signs separating) the first house of the one from the first house of the other is equal to the number of (signs separating) the second house of the one from the second house of the other; and similarly with Saturn and Mercury.^[2] (7) So you find that the number of (signs separating) the houses for all the planetary houses is equal to the number of (orbs separating) the orb of the one from the orb of the other, and the number of (signs separating) the first house of one planet from the first house of the other planet is equal to the number of (signs separating) the second house of one planet from the second house of the other planet. (8) This is clear and there is no need to dwell on it any longer. (9) The houses of Saturn are in opposition to the houses of the luminaries because its nature is the opposite of their natures. The first house of Jupiter, which is in the domain of the Sun, is in trine to the house of the Sun because of its temperate nature, as I shall explain; [3] its second house, which is in the domain of the Moon, has a similar ratio [i.e., it is also in trine] to the Moon's house. (10) So the houses of Mars are in quartile to the luminaries because it is malefic and the quartile aspect is one of antagonism, and the houses of Venus are in sextile to the houses of the luminaries because it too is a benefic planet, but it is not as complete as Jupiter, inasmuch as the sextile aspect

כמו צדק כאשר הוא מבט הששית¹ חסר ממבט² השלישית. (II) והיה בית כוכב חמה סמוך אל השמש³ כי לא ירחק ממנו. (I2) ויאמר בטלמיוס כי אם היה מקום אחד מן המשרתים עם מקום השמש או הלבנה כערך בתיו⁴ אל בתיהם, אז יהיה לכוכב כח גדול. וזה הדבר⁵ מנוסה.

- (1) וזה המזל הוא בית כבוד השמש בעבור כי שם תחל לנטות לפאת הישוב, ויראה כחה בעולם. (2) וחכמי הודו אמרו כי מעלת כבודה היא תשע עשרה מהמזל בעבור שיש שם כוכב ממסך צדק ונגה, ואם הדבר כך הנה תשתנה המעלה, כאשר אדבר על המעלות המאירות והחשוכות. (3) ואמרו כי הוא בית שנאת נגה בעבור שהוא מבט נכח עם ביתו, ומקום שפלות כוכב חמה, זה הדבר ידוע בדרך החשבון והמדות.
- (I) ואמרו כי בעלי השלישות ביום השמש וצדק¹¹ בלילה²¹ בעבור היות בית השמש ובית צדק תולדת אחת עם זה¹³ המזל. (2) ושמו הכח לשמש ביום כי ביום יראה כחה, ובית צדק תולדת אחת עם זה¹³ המזל. (2) ושמו הכח לשמש ביום כי ביום יראה למעלה ושמו צדק בלילה שיתכן להיותו למעלה מהארץ בלילה, וכל כוכב שהוא למעלה מהארץ יותר כח יש לו מההווה תחת הארץ. (3) ושמו השותף שבתאי | בעבור היותו קר¹⁴, והמזל חם תתישר תולדתו¹⁵. ויש לך לדעת¹⁶ כי זה שאמרתי קר וחם איננו אלא על הדבר שיולידו, ולהקל על התלמידים יאמר ככה. (4) והוציאו מאדים¹⁷ מזה השותפות¹⁸ בעבור רוב חומו.
 - (I) והפנים הראשונים על דעת חכמי מצרים למאדים כי הוא בעל הבית, והשניים לשמש כי ביתה הוא שני לשלישות, והשלישיים לצדק 01 בעבור כי הוא בעל הבית השלישי מן השלישות 02 . (2) ואנשי הודו החלו לחלק הפנים מן מאדים בעל הבית. ושמו הפנים 02 השניים לשמש כאשר הוא 02 גלגלה שני למאדים 03 , ועל זה הדרך כל הפנים עד ששב סוף דגים למאדים 03 . (2) כי הם ששה ושלשים פנים 03 , הוציאם

 1 כאשר הוא מבט הששית] פרלאטמ; ק כמו שמבט ששית. 2 ממבט] לרטק; מ אל מבט; פא ממבטי. 6 השמש] פרלקטמ; א בית השמש. 4 בתין פרלאטמ; ק ביתו. 6 הדבר] פראטמ; ל דבר; ק חסר. 6 לפאת] פראטמ; ק לצד. 7 כאשר אדבר] פראטמ; ק כמו שאומר. 8 בית] פראטמ; ק חסר. 9 שפלות] פראטמ; ק שפל. 10 הדבר] פראטמ; ק חסר. 11 וצדק] ר (מעל לשורה); פאטמק חסר. 12 בלילה] הוספתי עפ"י הקשר הדברים. ראה ראשית חכמה, כ"י פאריס 1055, עמ" 8 א. 8 וזהן רפמק; אט חסר. 41 קר] ראקטמ; פ קל. 51 תולדתו] ראקט; מפ תולדתם. 61 ויש לך לדעת] פראטמ; ק חסר. 41 קר] ראקטמ; ט התלמידים. 81 השותפות] פראטמ; ק חסר. 91 לדעק] פרלאקמ; ט לנגה. ודע. 71 מאדים] פראקמ; ט התלמידים. 81 השותפות] פראטמ; ק חסר. 91 לדעק] פרלאקמ; ט לנגה. והשניים לבעל הבית השלישי מן השלישות על סדר והשניים לבעל הבית השלישי מן השלישות על סדר באים זה אחר זה. 12 הפנים הראשונים מהשור לכותב והשניים ללבנה והשלישים לשבתאי. 41 ועל הדרך ... למאדים] פראקמ; ט חסר. 42 פונים ללבנה והשלישים לשבתאי. 42 ועל זה הדרך ... למאדים] פראקמ; ט חסר. 42 פנים ללבנה והשלישים להדים פראקט; ט חסר. 43 פנים ללבנה והשלישים לאבראים. 43 פנים הראשונים להפנים הראשונים להותב והשנים להבנה האור זה. 43 פראקמ; ט חסר. 44 פראקמ; ט חסר. 45 פראקמ; והשלישים לנגה והפנים הראשונים מהשור לכותב והשניים ללבנה והשלישים להאדים פראקמ; ט חסר. 45 פראקמ; ט חסר. 45 פראקמ; ט חסר. 45 פראקמ; ט חסר. 45 פראקמים לאבראים פראקמ; ל הדרך ... למאדים פראקמ; ט חסר. 45 פנים להיים לה

is incomplete in comparison to the trine.^[4] (11) The house of Mercury is adjacent to (the house of) the Sun because it does not move far away from it.^[5] (12) Ptolemy said that if the ratio of the place of a planet to the place of the Sun or the Moon is as the ratio of the planet's houses to their houses [i.e., the houses of the Sun or the Moon], then the planet will have great power;^[6] and this has been verified by experience.

- **6** (I) This sign [i.e., Aries] is the house of exaltation of the Sun because that is where it begins to incline towards the ecumene^[I] and its [the Sun's] power becomes perceptible in the world.^[2] (2) The Indian scientists said that the degree of its exaltation is 19° from (the beginning of) this sign, because in this place there is a star with the complexion of Jupiter and Venus;^[3] but if this was correct the degree has changed, as I shall explain when I discuss the bright and dark degrees.^[4] (3) They also said that it is the house of detriment^[5] of Venus because it is in opposition to its [i.e., Venus'] house, and that it is the perigee of Mercury, which may be known by arithmetic and geometry.^[6]
- 7 (i) They said that the lords of the 〈fiery〉 triplicity are the Sun by day and Jupiter by night, because the house of the Sun and the house of Jupiter have the same nature as this sign. (2) They assigned the power to the Sun by day, because its power is perceptible by day, and they assigned 〈it to〉 Jupiter by night, because it can be above the Earth at night, and any star that is above the Earth exerts more power than one that is underneath the Earth. (3) They assigned Saturn as 〈their〉 partner because it is cold, and inasmuch as the sign is hot its nature is tempered. Know that when I said cold and hot I referred only to what they generate and put it this way to make it easier for students. [1] (4) Mars was left out of this partnership because of its great heat. [2]
- **8** (i) The Egyptian scientists (assigned) the first decan^[1] to Mars, because it is the lord of the house [i.e., Aries], the second to the Sun, because its house [i.e., Leo] is the second in the triplicity, and the third to Jupiter, because it is the lord of the third house in the triplicity [i.e., Sagittarius].^[2] (2) The Indians began the division of the decans with Mars, the lord of the house. They assigned the second decan to the Sun, because its orb is second to Mars, and by the same method (they assigned) all the decans until the end [i.e., until the third decan] of Pisces, (which) is again (assigned) to Mars.^[3] (3) For there are 36 decans, and if you keep subtracting seven, on account of the planets,

שבעה שבעה בעבור המשרתים¹, כי הם חוזרים חלילה, ונשאר אחד. (4) וככה, אם רצית לדעת מדרך חשבון² אי זה הוא בעל הפנים של אותו המזל, דע כמה מרחק המזל מתחלת³ טלה, וההווה תערכנו על שלשה, ומה שיתחבר הוציאנו שבעה שבעה. (5) ותחל לספור בנשאר ממאדים בעל הבית, על דרך ש׳צ׳ם׳ ח׳נ׳כ׳ל׳, אז תמצא סוף בעל⁴ הפנים, וההווה אחריו בגלגל הוא בעל הפנים. ובהגיעך אל הלבנה לעולם תחל משבתאי. (6) ודמיון זה מצאנו מולד בחמש עשרה מעלות ממזל⁵ בתולה, וכבר תחל ידענו כי הפנים הם⁴ עשר מעלות, והנה הוא⁻ בפנים³ השניים מהמזל. (7) ועברו חמשה מזלות מראש טלה, ערכנום על שלשה עלו חמש עשרה. והוספנו⁴ אחד בעבור¹ הפנים הראשונים שעברו ממזל בתולה, והנה הכל ששה עשר. (8) הוצאנום שבעה שבעה נשארו שניים. החלונו¹¹ לספור ממאדים והנה למאדים ושמש שנים, וראוי להיות הפנים השניים לנגה. כי הוא תחת השמש.

- (1) והגבולים שהזכיר בטלמיוס אין לסמוך עליהם ליה מצאם כי מצאם ככה (בסיחה קדמונית הנכון ליה מצרים כי הם מנוסים. (2) ומספר הגבולים לכל משרת ליכל המזלות כמספר שנותיו הגדולות.
- (1) ובעבור כי השלישות 18 ישלים בבית התשיעי 19 , חלקו חכמי הודו המזל על תשעה חלקים 20 , הם הנקראים תשיעיות, גם תשעה סוף המספר. 20 והנה שמו תולדת 12 התשיעי 22 הראשונה 22 למזל הראשון, שהוא 42 טלה, והתשיעית השנית למזל 25 שור, והנה 40 התשיעית האחרונה למזל קשת, שהוא סוף השלישית. 40 ואם היה המזל הצומח אריה או קשת, ישימו התשיעית הראשונה 40 לטלה והשנית לשור, על דרך מזל טלה, כי הוא תחלת השלישות. 40 והכלל שלעולם יחלו בשלישות ממזל מתהפך, על כן תחלת שלישות שור 40 ממאזנים, שהוא המזל המתהפך, והשלישות לפתולה. 40 והלו מסרטן שהוא המזל המתהפך 40

 $^1\mathrm{c}$ ים ששה ... המשרתים] לרטא; פקמ חסר. 2 מדרך חשבון] לראטקמ; פ החשבון. 6 מתחלת] פרלאטמ; ק מראש. 4 בעל] רפקטמ; א בעלי; ל חסר. 5 ממזל] פרלאמ; טק חסר. 6 וחוספנו] פראטמ; ק לק חסר. 7 הוא] פאטמק; ר הם. 8 עשר ... בפנים] פראטק; ל חסר. 9 והוספנו] פרלאטמ; ק בעד. 11 החלונו] פלאטמק; ר החולונום. 12 לסמוך] פראקמ; ט ראוי. 13 עליהם] פראטמ; ק בם. 14 בנסיחה קדמונית] פראמ; ט בנסחא קדמונית; ק חסר. 15 ההניקו פראטק; פ אצלי. 16 כי הם] פראטמ; ק שהם. 71 משרת] פקט; ראמ < כוכב. 81 השלישות] פראמטק; ל המשלשת. 91 התשיעי] לראקטמ; פ השביעי. 92 תשעה חלקים] פרלאקמ; ט תשעים. 12 בפראטמ; ל המשלשת. 91 הראשון שהוא] פרלאטמ; ק חסר. 25 רמזל] פרלאטמ; ק חסר. 25 ההוה שלישות] פרלאטמ; ק חסר. 25 המזל] פרלאטמ; ק חסר. 26 הוה פרלאטמ; ק חסר. 26 הוה פרלאטמ; ק חסר. 26 המון פרלאטמ; ק חסר. 26 האשונים, און פרלאטמ; ק הראשונים, פרלאטמ; ק הראשונים, פרלאטמ; ק הראשונים, פרלאטמ; ל הרוח. 16 האחרונה פרלאטק; ל העפר. 36 האחרונה שלישות האחרונה ... המתהפך] פראקמ; ט חסר. 36 ההשלישות האחרונה ... המתהפך] פראקמ; ט חסר.

time after time, one is left over. (4) Consequently, if you wish to know the lord of the decan of a certain sign using arithmetic, find out the distance of this sign from the beginning of Aries, multiply the result by three, and keep subtracting seven from the result [i.e., cast out sevens or determine the value modulo 7]. (5) Begin counting the remainder from Mars, the lord of the (first) decan (of Aries), following the order $S\langle aturn \rangle$, $J\langle upiter \rangle$, $M\langle ars \rangle$, $S\langle un \rangle$, $V\langle enus \rangle$, $M\langle ercury \rangle$, $M\langle oon \rangle$. This brings you to the end of the lord of the decan, and the one whose orb is next is the lord of the decan. And when you reach the Moon always begin (again) from Saturn. (6) As an illustration, (suppose that) we find the nativity in Virgo 15°; because we know that the decan is ten degrees, it [the nativity] is in the second decan of the sign. (7) (Taking the five signs (that) have passed from the head of Aries (to Virgo) and multiplying them by three we obtain 15. Then we add one for the first decan of Virgo, which has already passed, for a total of sixteen. (8) Cast out sevens and the remainder is two. Then we begin to count from Mars so that Mars and the Sun are the two, and it is fitting that the second decan be (assigned) to Venus, because it is underneath the Sun.[4]

- **9** (1) The terms^[1] mentioned by Ptolemy cannot be trusted, because he said that he found them in this guise in an ancient text. The correct ones are the terms of Egypt, because they were verified by experience.^[2] (2) The number (of degrees) of the terms assigned to any of the planets in any of the signs are the numbers of its great years.^[3]
- **10** (I) Because the triplicity is completed in the ninth house [i.e., the ninth sign], the Indian scientists divided the sign into nine parts, which are called ninth-parts, and also ⟨because⟩ nine is the last of the digits. [I] (2) So they assigned the nature of the first ninth-part to the first sign, which is Aries, and the second ninth-part to Taurus, and the last ninth-part to Sagittarius, which is the end of the triplicity. (3) Even if the sign of the ascendant [I] is Leo or Sagittarius, they assign the first ninth-part to Aries and the second to Taurus, using the same method as in the case of Aries, because it is the beginning of the triplicity. (4) The general rule is that they begin the triplicity from a tropical sign; consequently Taurus' triplicity begins with Capricorn, keeping the order of the signs, until the end ⟨is assigned⟩ to Virgo. (5) They begin Gemini's triplicity with Libra, which is a tropical sign, and ⟨they begin⟩ the last triplicity with Cancer, which is a tropical sign. [3]

- וז וטעם כח שנים העשר כי חלקו המזל על תולדת שנים עשר מזלות, ויתנו החלק הראשון לבעל המזל העולה, והחלק השני לבעל המזל השני, וככה כולם. (2) והדרך האחרת שנתנו שתי מעלות וחצי בכח בעל המזל הראשון, עשו ככה כדי להשלים כח שנים העשר במעלות המזל (3), וזה הוא הנכון. (3) ויש לו כח גדול בתקופת העולם.
- (1) ואמרו חכמי הודו כי יש מעלות מאירות גם חשוכות; זה טעמם. (2) דע כי מחלוקת גדולה קדמונית והיא עומדת 5 עד 6 היום בין חכמי המזלות. (2) כי יש מי שישים תחילת שנתו מרגע הכנס השמש בתחלת⁸ מזל טלה, שהוא במחשבת הלב. והטעם בהכנסה אל מחברת שני הגלגלים הגדולים. אז ישתוה היום והלילה. אמר שיחסר ביעית 10 , רק אמר שיחסר שנת החמה שס"ה ימים ורביעית 10 , רק אמר מהרביעית, ולא ידע כמה החסרון. (5) ובטלמיוס אמר כי יחסר חלק משלוש מאות ביום, וחכמי ישמעאל דקדקו ומצאו שיחסר חלק ממאה ועשר ביום, ויש מי שאמר חלק ממאה ושש, והאמת כי החסרון הוא חלק ממאה ושלשים ואחד. (6) וחכמי הודו אינם חוששים למחברת שני הגלגלים רק שנתם היא מהתחבר¹² השמש עם כוכב עליון עד שובה 13 פעם אחרת אל מחברתו 15 . (7) והנה 15 מחלוקת אחרת בין הקדמונים, שיש אומרים כי סדני גלגל המזלות יעלו גם ירדו שמונה מעלות. ואחרים אמרו כי שתי | עגולות הם בראש טלה ומאזנים (3) וחכמי הודו, לפי מלאכתם, עשו 12א דרך נכונה, כי הם אומרים¹⁸ שכוכבי גלגל המזלות אינם¹⁹ מתנועעים. (a) והקדמונים 20 אמרו, ובטלמיוס עמהם, כי יתנועעו מעלה אחת למאה שנה, והמדקדקים אחריהם מצאו כי תנועתם 21 מעלה אחת לששים ושש שנים. (10) והנכון שהתנועה לשבעים שנה. (וו) והנה אם צדקו אלה שיתנועעו העליונים, כבר נכנסה תנועתם בחשבון שנת השמש22 של הודו, ואם אין להם תנועה, כאשר אומרים בעלי הסדנים, לא

 1 שנתנו] פראטמ; ק חסר. 2 בעל] פאטמק; ר חסר. 3 במעלות המזל] רטאמ; פ במעלות המזל הראשון; ק במזלות הגלגל. 4 גדול] פלאטמק; ר חסר. 5 קדמונית היא עומדת] פראטמ; ק עומדת מקדם. 6 עד] פראקמ; ט גם. 7 כי] פראטמ; ק חסר. 8 בתחלת] פראקמ; ט חסר. 9 אמר] פראקמ; ט אומר. 10 ורביעית] פראטמ; ק ורבע. 11 מי שאמר] פראמ; ק שאמר; ק אומר. 12 מחברתם. 12 והוהה] פראטמ; ק ויש. ט מחברת. 13 והוה פראטמ; ק שובו. 4 מחברתו] פראטמ; ק מחברתם. 5 והוהוה] פראטמ; ק ויש. אומרים. 14 והאונים. 8 אומרים אמרו] פראסמ; ק ויש אומרים. 7 ומאזנים פראקט; ט מחרים אמרו] פראקמ; ט חסר. 9 אחריהם פראקט; מ אחרים. 12 תנועתם ט ק 9 א החמה. 13 תנועתם רטפקמ; א החמה. 14 תנועת. 15

CHAPTER TWO

II (I) The reason for the power of the dodecatemoria (is) that they divided the sign up into the nature of the twelve signs and assigned the first part to the lord of the sign of the ascendant, the second part to the lord of the next sign, and so on for all of them. [1] (2) Another method is that they assigned two-and-a-half degrees to the

51

power of the lord of the first sign and they did the same to complete the power of the dodecatemoria in the degrees of the sign; and this is the correct (method).^[2] (3) It [the dodecatemoria] has a great power in

the revolution of the world.[3]

12 (I) The Indian scientists said that there are bright and dark degrees; here is the reason for them.[1] (2) Know that there is an old and great disagreement that still exists among astrologers. (3) For some fix the beginning of the year at the moment when the Sun enters the beginning of the sign of Aries. This is logical, and the reason is that when it [the Sun] enters the intersection of the two great circles the (length of the) day equals the (length of the) night. [2] (4) Hipparchus said that the solar year is 3651/4 days, but he said that the guarter is deficient, although he did not know by how much. (5) Ptolemy said that the deficit is the 300th part of a day; the Arab scientists investigated closely and found that the deficit is 110th of a day; and someone said that it is 106th of a day.[3] But the truth is that the deficit is 131th of a day.[4] (6) The Indian scientists pay no attention to the intersection of the two circles, for their year runs from the moment the Sun enters into conjunction with an upper star until it [i.e., the Sun] returns once more to conjunction with it [i.e., with the same upper star]. (7) There is another disagreement among the Ancients, for some say that the poles of the orb of the zodiacal signs ascend and descend eight degrees, and others say that there are two circles at the head of Aries and Libra.^[5] (8) The Indian scientists drew the right conclusions from (the principles of) their art, for they say that the stars of the orb of the zodiacal signs do not move.^[6] (9) The Ancients said, and Ptolemy (agreed) with them, that they move one degree in 100 years; those who investigated closely after them found that their motion is one degree in 66 years. (10) The correct (value) is that the motion is (one degree in) 70 years. [7][8] (11) Now if those who say that the upper \(\stars \) move were right, their motion would have become part of the reckoning of the solar year of India; but if they have no motion, as held by those who are knowledgeable about the poles [i.e., those who say that the poles of the orb of the zodiacal signs ascend and descend, this will not jeopardize

יזיק לחכמי הודו. (12) ואלה הדברים צריכים פירוש ארוך¹. (13) והכלל שחכמי הודו חלקו המזלות בשוה רק כפי מראית העין, והטעם הצורות, ובטלמיוס וחביריו כפי² הראוי מדרך הראיות. (14) והנה בעל המזלות חייב להוציא המעלה הצומחת ומקומות המשרתים כפי חשבון לוחות חכמי הנסיון, רק אם רצה לדין מדרך הצורות והמעלות המאירות והחשוכות גם הבורות, כי טעמם כוכבים חשוכים מאד כאילו אדם³ נפל בבור, יש לו לחסר בשנה הזאת שהיא שנת תתק"ח⁴ שמונה מעלות שלמות⁵. (15) ומקום⁶ הכוכבים הגדולים הנזכרים בכל מזל על⁷ דרך חכמי הנסיון בזמן הזה.

- (1) שור. בעבור היותו קר אמרו כי הוא נקבה ממזלות הלילה, ודנו עליו שהוא מזל עומד בעבור שיעמוד הזמן⁸ על דרך אחד, ואין צורך להזכיר כל מה שהזכרנו במזל טלה. (2) ויורה על פריה ורביה בעבור שהוא בית נוגה, וכללו ממוסך,⁹ חום במזל טלה. (2) ויורה על פריה ורביה בעבור שהוא בית נוגה, וכללו ממוסף, חום עם קור, בעבור תולדתו והזמן. (3) ושלו המרה השחורה בעבור כי הוא קר ויבש, ומן המטעמים המתוק¹⁰ בעבור הזמן, שהוא חם ולח, והעפיצות והעיצור בעבור תולדתו. (4) ובחלקו מן הצמחים האילנים הגבוהים¹¹ בעבור כי הוא תולדת הארץ. (5) והוא בית נגה; על כן אמרו שיש תועלת בפריו, וכל עץ שמטעמו²¹ וריחו טובים. (6) ובחלקו מהגבולים¹³, מצאו זה בדרך הנסיון. (7) ושנותיו שמונה כמספר שנות נגה הקטנות¹⁴. (8) ואמרו על זה המזל שהוא דרומי כי כן נסו, ובטלמיוס חולק על הקדמונים ואומר כי מזלות האש הם לרוח צפון ומזלות המים מזרחיים, רק הוא מודה כי מזלות העפר הם דרומיים ומזלות הרוח מערביים. (9) ויאמר יעקב אל כנדי כי מזלות האש²¹ הם מזרחיים נוטים אל צד²¹ צפון, וזה הוא הנכון.
- ומן מתולדת הראשון הראשון מעבור שיש לו שני אמרו עליו אמרו (בעבור כי אמרו אופות (בעבור מון אמרו זמן החולדת מתולדת זמן הקיץ (בעבור (ב) ובעבור (בעבור (בעבור בעולה וקשת ודגים.

 $^{^1}$ ואלה הדברים ... ארוך] פראטמ; ק חסר. 2 כפי] פראטמ; ק < אמרוד. 3 כאילו אדם] פראטמ; ק כאדם. 4 תמקיח] פראמ; ק > באמת. 3 יש לו לחסר ... שלמות] פראקמ; ט חסר. 3 ומקום] פאק; מט ומקומות; פ ממקום. 7 על] פקט; ראמ < הם. 3 הזמן] ראקטמ; פ המזל. 3 ממוסך] רמק: ט > הוא; פא חסר. 10 בעבור כי ... המתוק] פראטמ; ק חסר. 11 מן הצמחים האילנים הגבוהים פראקמ; ט מהאילנים הגבוהים והצמחים. 12 שמטעמו] רטאמ; פק שמטעמיו. 13 מהגבולים] רפטאמ; ק > החמישי. 14 הקטנות] פאטמק; ר הקרובות. 15 האש] ראקטמ; פ חסר. 16 צד] פראקמ; ט חסר. 17 והחצי השני ... הקיץ] פראטמ; ק חסר.

the (theory of the) Indian scientists. (12) But these things require a long explanation. (13) In fact, the Indian scientists divided the signs into equal parts relying on observation alone, meaning the shapes (of the constellations), but Ptolemy and his colleagues (divided the signs) according to what is appropriate by the method of (giving) proofs.[9] (14) So the expert in the zodiacal signs can find out the degree of the ascendant and the positions of the planets according to the reckoning of the tables of the scholars who rely on experience. But if he wants to pass (astrological) judgment by the method of the shapes [i.e., the zodiacal constellations], the bright and dark degrees, and the pits (socalled because they are very dark stars, as if a man had fallen into a pit), [10] this year, which is the year (5)908, he should subtract eight whole degrees.^[11] (15) The positions of the large stars in each zodiacal constellation, mentioned (in Reshit Hokhmah), are given according to the method of the scholars who rely on experience and (is the position of these stars) in this time [i.e., in 1148].[12]

- 13 (1) Taurus. Because it is cold, they said that it is feminine (and one) of the nocturnal signs. They concluded that this sign is fixed because the weather is uniformly stable (when the Sun is there).[1] There is no need to mention everything we said about Aries. (2) It indicates procreation because it is the house of Venus. As a rule it is mixed, heat with cold, on account of its nature and the weather. (3) The black bile pertains to it, because it is cold and dry; of the tastes the sweet, because of the weather, which is hot and moist; and astringency and constipation because of its nature. (4) The tall trees are in its portion of the plants, because it has an earthy nature. (5) It is the house of Venus; hence they said that its fruits are beneficial and (that) any tree whose taste and smell are good (is in its portion). (6) As for its portion of the climates, they found this through experience. (7) Its years are eight, like the number of Venus' least years. [2] (8) From experience they said that this sign is southern; Ptolemy disagrees with the Ancients and says that the fiery signs (belong) to the north and that the watery signs are eastern, but he accepts that the earthy signs are southern and the airy signs are western. (9) Ya'qub al-Kindî said that the fiery signs are eastern and are inclined to the north, and this is correct.[3]
- 14 (I) Gemini. They said that this sign is bicorporal because its first half is of the nature of the hot season and its second half of the nature of the summer season (this also applies to Virgo, Sagittarius,

היות על צורת אדם שאיננו מרבה בנים, על כן 2 אמרו שהוא עקר. והוא יורה על כל גבוה כמו השמים בעבור שהוא תולדת האויר. והוא בסוף השמאל, ושם מקום גבהות השמש.

- יותר (1) סרטן. אמרו על זה המזל⁵ שהוא ישר בעבור שיעלה בכל הגבולים יותר משלשים. (2) והנה מתחלת זה המזל⁶ עד סוף קשת⁷ הם המזלות⁸ הישרים, ומראש גדי עד סוף תאומים המזלות המעוותים, שכל אחד יעלה במעלות פחותות משלשים. (3) וכבר הזכרנו טעם⁹ למה שמו החזה במזל הזה, כי החלו לחלק¹⁰ מהראש¹¹ עד הרגל; על כן, אמרו כי שור יורה על הצואר, ותאומים על הידים והזרועות, והנה יהיה למזל¹² אריה הלב. (4) על כן, אמר בטלמיוס כי כל מי שיהיה נגה במולדו באריה יהיה לו חשק רב בנשים¹³, וטעם זה¹⁴ כי נגה יורה על המשגל, ובעבור שהוא בחלק הלב יקרה ככה. (5) ואין לדבר על שאר המזלות כי טעמם על דרך¹³ מזל טלה. (6) ואמרו על בתולה שתורה על האדם ועל העוף בעבור שיש לה¹⁶ שתי צורות, ואמרו כי הוא יורה על כל צמח קטן בעבור שבעל הבית הוא הכוכב הקטן שבכל הכוכבים, ובעבור שהוא בית כוכב אמרו שתורה על חכמה וספרות ואומנות.
- 16 והנה אדבר בבתי הכבוד. (2) אמרו כי | כבוד הלבנה במעלה השלישית (1) ומשור; זה דעת חכמי הודו⁷¹. (3) ובטלמיוס אומר כי כל המזל בית כבודה, משור; זה דעת חכמי הודו⁷¹. (3) ובטלה⁸¹, שהוא תחלת העולם, תראה מערבית והטעם כי בהתחברה עם השמש בטלה⁸¹, שהוא תחלת העולם, תראה מערבית על הארץ במזל שור. (4) וחכמי הודו אמרו בעבור היות⁹¹ המרחק ממקום כבוד השמש⁹² כפי שתצא מאור השמש, על כן אמרו כי מעלת כבודה השלישית משור. (5) והנה יהיה מעלת קלון השמש עשרה מעלות ממאזנים, ומעלת קלון הלבנה השלישית מעקרב מעקרב; על כן אמרו מתשע עשרה מעלות ממאזנים⁹¹ עד המעלה השלישית מעקרב הוא מקום השריפה, ואמרו כי יתש כח כל כוכב במקום הזה. וקראוהו מקום השריפה כאלו הכוכב הוא נשרף באור⁹² השמש. (6) ואמרו כי מאזנים בית⁹³ כבוד

 1 אדם פראטמ; ק<בן. 2 על כן פראקמ; ט חסר. 6 כמו השמים תיקנתי עפ"י הנוסח של ראשית חכמה, כ"י פאריס $_{1055}$, עמ' $_{1}$ ב; פראקמ והשמים; ט עד השמים. 4 גבהות] פראטמ; ק גבה. 5 אמרו על זה המזל] פראטמ; ק חסר. 6 המזל] פראטמ; ק חסר. 7 קשת] פראקמ; ט <מזל. 8 הם המזלות] פראטמ; ק כלם. 9 טעם ראטמ; פק חסר. 10 חלת פראטמ; ק חסר. 11 מהראש] פאטמק; רא במזל. 12 בנשים פראקמ; ט מנשים. 41 וטעם זה פראטמ; ק וטעמו. ראש. 21 למזל פראטמ; ק בדרך. 61 לה ראט; פקמ לו. 71 זה דעת חכמי הודו פראטמ; ק חסר. 81 בטלה ק; פראטמ חסר. 91 היות ראטמ; פק חסר. 92 השמש פאטמ; ט > שהוא י"ט מטלה כי 81 בטלה קרובה לתחלת צורת טלה. 12 ומעלת קלון ... ממאזנים פאטמק; ר חסר. 92 באור ראקמ; ט בבית מאור. 82 בית פראקמ; ט בבית.

CHAPTER TWO 55

and Pisces).^[1] (2) Since it has the shape of a man, who does not bear children, they said that it is barren. It indicates everything that is high, like the heavens, because its nature is airy.^[2] It is at the far north, at the place of the Sun's apogee.^[3]

- 15 (1) Cancer: They said that this sign is straight because it rises more than thirty (degrees) in all the climates. (2) From the beginning of this sign until the end of Sagittarius the signs are straight, and from the beginning of Capricorn until the end of Gemini the signs are crooked, for each of them rises less than thirty degrees.^[1] (3) We have already mentioned the reason they assigned the chest to this sign, [2] namely, that they began the division from the head to the feet; hence they said that Taurus indicates the neck and Gemini the hands and the arms, and the heart was ascribed to Leo. (4) Therefore, Ptolemy said that anyone in whose nativity Venus is in Leo will have strong erotic desires towards women, because Venus indicates sexual intercourse, [3] and this happens because the heart belongs to it [i.e. to Leo]. (5) There is no need to mention the other signs, because whatever applies to Aries applies to them. (6) They said that Virgo indicates men and birds because it is bicorporal, and that it indicates all small plants because the lord of its house is the smallest of all the planets; they said that it indicates wisdom, writing, and art, because it is the house of Mercury.[4]
- **16** (1) I shall (now) discuss the houses of exaltation. [1] (2) They said that the exaltation of the Moon is in the third degree of Taurus; this is the opinion of the Indian scientists.^[2] (3) Ptolemy says that the whole sign is its house of exaltation, for when it [i.e. the Moon] is in conjunction with the Sun in Aries, which signifies the beginning of the world, [3] it [the Moon] is seen to the west on Earth in the sign of Taurus.[4] (4) The Indian scientists said (that this is so) because the distance (of the exaltation of the Moon from the place of the exaltation of the Sun^[5] is equal to (the Moon's distance from the Sun when) it [i.e. the Moon] leaves the Sun's light; hence they said that the degree of its [i.e. the Moon's] exaltation is the third (degree) of Taurus. [6] (5) Now the degree of the dejection^[7] of the Sun is Libra 19°, and the degree of the dejection of the Moon is Scorpio 3°; hence they called from Libra 19° to Scorpio 3° "the place of burning" [8] and said that the power of any planet is exhausted in this place. It was called "place of burning" as if the planet were burnt by the light of the Sun. (6) They also said that Libra is the house of Saturn's exaltation, because

שבתאי כי תולדתו הפך תולדת השמש, והנה בית1 כבודו הוא בית2 קלון השמש, ובית קלון שבתאי בית כבוד השמש. (ק) ויאמרו חכמי הודו כי כבוד שבתאי במעלה אחת ועשרים ממאזנים כי כן נסו. (8) ויאמר חנוך כי היה כבוד שבתאי ברחוק שתי מעלות ממעלות3 נכח4 כבוד5 השמש, שלא יהיה נזק גדול לשמש. (q) וחכמי הודו אמרו כי כבוד ראש התלי שלוש מעלות מתאומים, ושם קלון הזגב, ובטלמיוס לועג עליהם כי ראש התלי איננו כוכב, והדין עמו. (וס) ואמרו על צדק שבית כבודו הוא סרטן, כי צדק יורה על הרוחות השמאליים ובהיותו שם ירבה הרוחות, וחכמי הודו אמרו כי מעלת כבודו הוא בחצי המזל. (11) ובעבור היות מאדים מוליד רוחות דרומיות ובהיותו במזל גדי ירבו6, אמרו שהוא⁻ בית כבודו של מאדים. והנה הוא8 עם⁹ צדק מבט נכח כמו השמש עם שבתאי, כי תולדת מאדים הפך תולדת צדק. (12) ויאמרו¹⁰ חכמי הודו כי מעלת כבודו בשמונה ועשרים מעלות מגדי כי שם כוכב עליון בתולדתו (וג) ואמרו על נגה כי בית כבודו דגים כי כן נסו, והנה בית קלונו בתולה. על כן יורה על כל משגל רע שאיננו הגון. (14) ובעבור כי נגה יורה על תענוגי העולם וכוכב חמה יורה על כל דבר 13 חכמה, על כן אמרו בית כבוד כוכב חמה נכח¹⁴ בית כבוד נגה, ובית קלון זה הוא בית כבוד חבירו¹⁵. (15) ומה שאמרו על מזלות המים שאין להם קול, טעמו מהנולדים במים.

16 וטעם בתי שלישות האש כבר הזכרתיו. (2) ושמו בעל השלישות הראשונה (1 ביום לנגה במזלות העפר בעבור היות מזל שור לנגה. (3) ואמרו כי הלבנה תחל בלילה⁷¹ בעבור היותה בעלת כבוד זה הבית, וכחה בלילה יותר הוא נראה מהיום. (4) ושמו¹⁸ מאדים שותף עמהם בעבור כי הוא יורה על רוח דרומית ומזלות העפר הם דרומיים, והוציאו כוכב חמה ושבתאי בעבור שאין להם כח ברוחות הדרומיים. (5) ושמו בעל השלישות הראשונה במזלות הרוח לשבתאי בעבור היותו בעל מזל

 1 בית] פראטמ; ק חסר. 2 בית] פראטמ; ק חסר. 6 ממעלות] פאטמק; ר ומעלת. 4 נכח] לא מופיע בכתבי היד. תיקנתי עפ״י הנוסח של הקטע המקביל בגרסה השנייה של ספר הטעמים. ראה 2 2.7.9. 3 כבוד] פראטמ; ק קלון. 6 ובהיותו במזל גדי ירבו] פראטמ; ק חסר. 7 שהוא] פראטמ; ק שמזל גדי 8 הוא] פראטמ; ק הארו. 1 בתולדתו במזל ביי שפטמק; ר חסר. 0 ויאמרו] פראטמ; ק ואמרו. 1 בתולדתו ביעל כן באטמק; ר חסר. 3 דבר] פראטמ; ק חסר. 4 ונכח] פאטמק; ר רפקטמ; א מתולדתו. 2 1על כן ראטמ; פק ובית כבוד זה הוא בית קלון חבירו. 6 הראשונה] מאקפ; ט ראשונה; ר חסר. 7 בלילה] פראטמ; ק 7 במזלו. 8 ושמו פראטמ; ק חסר. 8 במזלות] רפקטמ; א ממזלות. ממזלות. ממזלות. ממזלות.

CHAPTER TWO 57

its nature is the opposite of the Sun's nature; therefore its [i.e. Saturn's] house of exaltation is the Sun's house of dejection and Saturn's house of dejection is the Sun's house of exaltation. [9] (7) The Indian scientists said that the exaltation of Saturn is Libra 21°, as they verified by experience. (8) Enoch said that the exaltation of Saturn is two degrees from the degrees that are in opposition to the exaltation of the Sun, lest great harm befall the Sun.[10] (9) The Indian scientists said that the exaltation of the Head of the Dragon is at Gemini 3°, and there [too] is the dejection of the Tail (of the Dragon), but Ptolemy laughs at them because the Head of the Dragon is not a star; and he is correct.[11] (10) They said that Jupiter's house of exaltation is Cancer, because Jupiter indicates the northerly winds and when it is there the winds increase; and the Indian scientists said that the degree of its exaltation is in the middle of the sign.[12] (11) Because Mars generates southerly winds and they increase when it is in Capricorn, they said that it [i.e. Capricorn] is Mars' house of exaltation. Thus it [i.e. Mars] is in opposition to Jupiter just as the Sun is (in opposition) to Saturn, for Mars' nature is the opposite of Jupiter's nature. (12) The Indian scientists said that the degree of its [i.e. Mars'] exaltation is Capricorn 28°, because here there is an upper star with its [i.e. Mars'] nature. [13] (13) They said that Venus' house of exaltation is Pisces, because they verified that by experience; therefore its house of dejection is Virgo. Hence it indicates any bad sexual intercourse that is indecent. (14) Because Venus indicates earthly pleasures and Mercury indicates anything related to wisdom, they said that Mercury's house of exaltation is in opposition to Venus' house of exaltation and that the latter's house of dejection is the other's house of exaltation.^[14] (15) As for what they said, namely, that the watery signs have no voice, this follows from those born in water.[15]

17 (I) I have already discussed the houses of the fiery triplicity. [1] (2) Venus was made lord of the first triplicity [2] of the earthy signs by day, because the sign of Taurus belongs to Venus [i.e., Taurus is the planetary house of Venus]. (3) They also said that the Moon is the first by night because it is the lord of the exaltation of this house and because its power is more noticeable by night than by day. (4) They designated Mars as their partner because it indicates the southerly wind and ⟨because⟩ the earthy signs are southern; they excluded Mercury and Saturn because they have no power over the southerly winds. [3] (5) Saturn was made lord of the first triplicity of the triplicity of the airy signs because it is the lord of Aquarius, and they accounted it

דלי, והחלו ביום ממנו בעבור היותו זכר וכחו ביום. (6) ושמו בעל השלישות השניה לכוכב חמה בעבור היותו בעל מזל תאומים וכחו בלילה יותר מהיום, על כן החלו ביום ובלילה ממנו. (7) והוציאו נגה, בעל מזל מאזנים, מכח השלישות בעבור שהיא תורה על תענוגים ואלה המזלות הם ישרים, על כן שמו מקומו צדק, שהוא ישר בתולדתו. (8) ושמו השלישות האחרונה לנגה כי הם יורו על פריה ורביה וזאת תולדת נגה. (9) והחלו ממנה ביום, והשנית למאדים בעל מזל עקרב, ושמו השותף הלבנה, בעלת בית סרטן, זה הטעם אמרו הקדמונים.

18 (ז) ובטלמיוס חולק? בבתי השלישות, וכבר ניסינו דבריו ולא עלה $^{\rm E}$ בידינו, על כן נסמוך על הקדמונים $^{\rm L}$. (2) וכלל אומר לך: כל דבר שתמצא לבטלמיוס שדבר על הגלגלים הוא נכון ואין למעלה ממנו, רק דיניו ומשפטיו אינם | כפי חכמתו. $^{\rm E}$ 20 כך כל $^{\rm E}$ 30 מה שתמצא $^{\rm E}$ 5 בדינים שאמר דורוניוס $^{\rm E}$ 5 המלך או משאללה $^{\rm E}$ 5 שהיה מארץ הודו, סמוך עליהם $^{\rm E}$ 5. (3) ומה שאמרו הקדמונים על תולדת כוכבים העליונים שהם במזלות $^{\rm E}$ 5, ככה נסו. (4) רק אל יעלה בלבך כי הם מורכבים, רק טעם התולדת שיולידו בארץ כדמות אותה התולדת.

38

(1) השער השלישי. עקר הדינים הם המבטים. (2) אמר יעקב אל כנדי: אחר שהמזלות הם שנים עשר, הנה יתחלקו לחצי, והוא הנכח, ולשלישית ולרביעית ולשישית, ולא יתחלק לחלקים אחרים. (3) ובעלי המדות אמרו כי הגלגל לא יתחלק רק על אלה המבטים, והראיה כי כל 12 עגול יחלקנו האלכסון, והנה מקצה שני האלכסון עד¹⁴ קצה האלכסון 15 מבט נכח. (4) ובעבור כי בכל עגול יש ל 16 שני אלכסונים, הנה יתחלק הגלגל 17 לארבעה חלקים שוים, כל חלק בקצה האלכסון,

 1 והחלו] רקטמ; א והיותו; מ 2 ביום ממנו בעבור היותו בעל מזל דלי. 2 חלק] ראקטמ; פ 2 עליהם. 2 עלה] פאטמק; ר עלו. 4 על כן ... הקדמונים] פראטמ; ק חסר. 5 כל] פראקמ; ט חסר. 6 שתמצא] רקטמ; פא שאמר. 7 שאמר דורוניוס] רמ; ק שאמר דורוניאוס; ט שאמר דוריינוס; א דורוניוס; א דורוניוס; המשאללה] פקטמ; רא משא אללה. 6 שהיה] רפקטמ; א חסר. 10 עליהם] פאטמק; ר חסר. 11 במזלות] ר; פאטמק המזלות. 12 כל] פראקמ; ט 2 על. 13 מקצה] פראקט; מ קצת. 14 עד] פאטמק ט ועד; ר ועל. 15 קצה האלכסון] פראטמ; ק קצהו. 16 לו] פראקמ; ט חסר. 71 הגלגל] פראטמ; ק רחסר.

the first by day because it is masculine and its power is by day. (6) Mercury was made lord of the first triplicity because it is the lord of Gemini and its power is greater by night than by day; consequently they accounted it the first by day and by night. (7) They excluded Venus, the lord of Libra, from the power of the triplicity because it indicates pleasures and these signs are temperate, they therefore designated Jupiter, which is temperate in its nature, instead of it. [4] (8) They assigned the (first lordship of the) last triplicity [i.e., of the watery signs] to Venus, because they indicate procreation, and this is Venus' nature. (9) They accounted it the first by day, and the second (lordship of the triplicity was assigned) to Mars, lord of Scorpio. The Moon, the lord of the sign of Cancer, was designated as partner. [5] This is what the Ancients said.

18 (I) Ptolemy disagrees (with them) regarding the houses of the triplicities. We have tested his statements empirically but were unable (to confirm them). Hence we ought to rely on the Ancients. [I] (2) I (now) give you a general rule: anything that Ptolemy says about the orbs is correct and no one surpasses him; but his (astrological) decrees and judgments do not befit his wisdom. [I] You should rely only on what Doronius the king [I] and Mâshâ'allâh, who was from India, [I] said about (astrological) decrees. (3) As for what the Ancients said about the nature of the upper stars that are in the zodiacal signs, they knew this from experience. (4) Do not imagine that they [i.e., the upper stars that are in the zodiacal signs] are composite (bodies). The only reason for (ascribing) these natures (to them) is that they generate these same natures on Earth. [I]

§3

1 (1) Third chapter. The aspects^[1] are the essence of ⟨astrological⟩ judgments. (2) Yaʻqub al-Kindî said: Given that there are twelve signs, they can be divided into two parts, which is opposition, and also into three, four and six parts; but they cannot be divided into other parts.^[2] (3) The geometricians said that the circle may be divided only into these aspects; the proof is ⟨as follows⟩: The diameter bisects any circle, and the aspect of opposition is from one end of the diameter to the other. (4) Given that any circle has two ⟨perpendicular⟩ diameters, a circle can be divided into four equal parts, each part at the end of a diameter^[3]

ואלה הם הנקראים יתדות כאשר אפרש, והנה זה מבט רביעית. (5) גם יתחלק הגלגל לשלשה חלקים שוים, כי בשומך נקודה בשלש רביעיות האלכסון ותוציא היתר משני הצדדים, אז יתחלק הגלגל לשלשה? חלקים שוים, כי יהיה בעיגול משולש שכל קויו הם שוים, ומדת כל משולש שוה!, והנה זה מבט שלישית. (6) ובשומך נקודה ברביעית האלכסון ישה שם משולש כל קויו שוים, וכל קו בחצי האלכסון, והנה הוא ששית. הגלגל, וזה הוא מבט ששית.

(1) גם אני אברהם חפשתי וראיתי בחשבון בעצמו דרך המבטים. (2) ואין צורך להזכיר מבט הנכח כי אותו המבט יצא⁷ מדרך העגול, ועוד אזכור לו טעם בבית⁸ השביעי מדרך החשבון. (3) ושאר המבטים ככה הם. (4) מצאנו אחד עם חמשה שהם⁹ שוים כי שניהם שומרים עצמם, וששה דומים לשנים¹⁰ כי שניהם זוגות ויתחלקו לנפרדים. (4) וככה שלשה עם שבעה, כי שניהם נפרדים ויתחלקו¹¹ על נפרדים¹², וארבעה¹³ עם שמונה, וככה כל המספר עד¹⁴ אין קץ והחל¹⁵ מאי זה חשבון שתרצה. (5) והנה ראוי להיות הבית החמישי כתולדת הבית הראשון, וככה הבית התשיעי כי הוא גם¹⁶ חמישי רק הוא אחורנית; על כן, היה מבט השלישית אהבה גמורה. (6) והנה אחד עם שלשה שניהם נפרדים ואינם מורכבים, כמו שאין⁷¹ חמשה מורכב. (7) ושנים¹⁸ עם ארבעה שניהם זוגות, רק אין התולדת שלימה, כי זה יתחלק לנפרד וזה לזוג. (8) וזה הוא מבט ששית, על כן אמרו שהוא חצי אהבה. (9) והנה¹⁹ אחד עם ארבעה משונה כי זה¹⁹ שרש החשבון¹¹ וזה מורכב, וזה נפרד וזה זוג, וככה שנים עם חמשה וכל המספר על זה הדרך, וזה הוא מבט רביעית והוא מבט איבה. (10) ובעלי חכמת הערכים דברו גם במבטים דברים ארוכים, ואין צורך להזכירם. (11) והמבט שהוא לפני הכוכב יקרא ימני, על דרך משל בני אדם. (12) ומה שאמרו כי מבט שהוא לפני הכוכב יקרא ימני, על דרך משל בני אדם. (12) ומה שאמרו כי מבט

 $^{^1}$ מבט רביעית] פראטמ; ק<לוה יהיה בכל קצות שם האלכסונים. 2 לשלשה] פראקמ; ט שלשה. 6 האלכסון] ראט; פקמ חסר. 6 רמדת כל משולש שוה] פראטמ; ק חסר. 6 האלכסון] ראט; פקמ חסר. 6 בחצי] פטקמ; רא כחצי. 7 יצא] פראקמ; ט יוצא. 8 בבית] פראמלק; ט בשער. 9 שהם] פראקמ; ט חסר. 01 שומרים עצמם וששה דומים לשום] פראטמ; ק עומדים ושנים דומים לששה. 11 ויתחלקו] פראקט; מ ויחלקו. 21 נפרדים] פראק; מ הנפרדים; ט >וזוגות. 81 וארבעה] פראקמ; ט <וככה. 14 פראקמ; ט חסר. 51 והחל] רטמ; פאק חסר. 61 ום פראקמ; ט מסר. 51 החשבון פראקמ; ט חסר. 61 הושבון פראקמ; ט חסר. 61

(these are called the cardines, as I shall explain);^[4] and this is the aspect of quartile. (5) The circle can also be divided into three equal parts; for if you fix a point at three quarters of the diameter and trace the chord from both sides, the circle is divided into three equal parts, because inside the circle there is a triangle with equal sides, and the ⟨relative⟩ dimensions of any ⟨equilateral⟩ triangle are the same; this is the trine aspect.^[5] (6) When you fix a point at the fourth part of the diameter, a triangle is drawn whose sides are equal, and ⟨the length of⟩ any of its sides is half of the diameter. This is the sixth part of the circle and the aspect of sextile.^[6]

2 (I) I, Abraham, have also sought and found a method for the aspects based on (the use of) numbers only. (2) There is no need to mention the aspect of opposition, because this aspect can be obtained by the method of (dividing) the circle; but I shall also mention an explanation for it [i.e., the aspect of opposition] in the seventh chapter (using) numbers.[1] (3) The other aspects are as follows. (4) We have found that one and five are kindred numbers because both preserve themselves, [2] and six is similar to two because both are even numbers and when they are split in two the result is an odd number. [3] (4) Three and seven likewise, because both are odd numbers and are divisible by odd numbers,[4] and four and eight, and similarly with any number ad infinitum, beginning from any number you wish. (5) So it is fitting that the fifth (mundane) house should be as the nature of the first house, [5] and similarly the ninth house because it is also fifth, but it is [i.e., counting] backwards; hence, the aspect of trine is absolute love. (6) Now one and three are both odd numbers and they are not composite, just as five is not composite. [6] (7) Both two and four are even numbers, but their nature is not harmonious, because when the former [i.e., 2] is divided (in half, the result is an) odd number, and when the latter [i.e., 4] is divided (in half, the result is an) even number. (8) This is the aspect of sextile; and for this reason they said that it is half love. (9) Now one and four are incompatible, because the former is the basis of reckoning and the latter is composite, the former is odd and the latter is even; and similarly with two and five and with any other number in accordance with this method. This is the aspect of quartile, which is an aspect of antagonism.^[7] (10) The experts in the science of proportions^[8] also said long-winded things about the aspects, and there is no need to mention them. (11) Any aspect before a planet is called right-handed, using human language. (12) As for what they said, namely, that the

הנכח הוא התקיף, דין הוא בעבור שהוא חצי הגלגל, ומבט הרביעית יותר תקיף מהשלישית א׳׳ע׳׳פ שהוא פחות במספר, היה זה בעבור שהוא ביתדותיו², והששית פחות מכולם בעבור מיעוט מספרו.

- (1) ושאמרו על המצעדים שהם שוים, אין צורך לבקש טעם³ כי הוא ידוע, וככה כל מזל ששעותיו המעוותות שוות. (2) והמזלות הישרים טובים לכל עניין, על כן יש⁴ להם כח רב⁵ מהמעוותים, ובעבור כן נקראו נגידים. (3) ואשר הם בחשב האפודה נכונים, דין הוא כי שני הכוכבים הם במקום ממונה אחד. וטלה ומאזנים א"ע"פ ששניהם חמים ושוים⁶ בתולדת הפועלת יש ביניהם איבה בעבור מבט הנכח.
- (1) וזה⁷ שאמרו, כי הגלגל יתחלק בכל רגע על ארבעה חלקים, דין הוא להיות רביעית⁸ הגלגל מקו חצי השמים עד המעלה הצומחת מזרחי והולך לפנים. (2) והוא דומה לאויר, והדם כמו האויר, ומראה העינים⁹ הלובן, כי הוא תחלת העיניים.
 (3) והרביעית שבין קו חצי | השמים עד המעלה השוקעת, אמרו כי מעשיו אחורנית בעבור שהוא מחצי הגלגל היורד. ועין¹⁰ מראו אדום בעבור רוב חומו. (4) ואין צורך להזכיר הרבעיות האחרות כי דרך אחד לכלם. (5) והמראה השחור בעבור הקור והיבשת¹¹, והירק¹² בעבור הקור עם הלחה¹³. (6) וקראו כל מה שהוא למעלה מן הארץ ימין ¹⁴ דרך משל¹³, בעבור שיש לזה החצי יותר¹⁶ כח מהחצי⁷¹ האחר, ככח הימין על השמאל, והשני רביעים הזכרים יקראו⁸¹ ימניים בעבור רוב כחם.
 (7) וזה שאמרו¹⁹ חצי הגלגל העולה, זה ידוע ומפורסם¹⁰, כי מצעדי המזלות בחצי היורד יהיו כמצעדי המזלות שהוא לנכחם¹², שהוא בחצי הגלגל העולה. (8) אמר אברהם²²: יש מחלוקת בין חכמי זאת האומנות, כי יש אומרים כי מן המעלה הצומחת עד קו²³ התהום הוא מזרחי, ומקו חצי השמים עד המעלה הצומחת דרומי,

 1 דין הוא] פראטמ; ק חסר. 2 ביתדותיו] רפקטמ; א ביתדות. 6 לבקש טעם] פראקמ; ט להזכיר הטעם. 4 על כן יש] ראקטמ; פ על שיש. 5 כח רב] פראטמ; ק חסר. 6 ושוים] פאטמק; ר > ויהיה. 7 וזה] פאטמק; ר ומה. 8 רביעית] פראטמ; ק רובע. 6 העינים] פראטמ; ק עיניו. 0 ועין] פראטמ; ק חסר. 1 והיבשת] פרא; טמ והיבשות; ק והיובש. 1 והירק] פראקמ; ט והירוק. 1 עם הלחה] פאמ; ק ולחות. 1 1-מין ראקטמ; פ חסר. 1 משל] פראקט; מ המשל. 1 יותר] פראקמ; ט חסר. 1 מהחצין פראק; מ מחצי; ט על החצי. 1 1-קראון פאטמק; ר נקראו. 1 2-ווה שאמרון פראטמ; ק ואמרם. 1 2-מומפורסם] פראטמ; ק חסר. 1 2-לנכחם פראקמ; ט לנכח. 2 2-אברהם טק; רפ רבינו; אמ רבי׳. 2 3-קון פראקמ; ט חסר.

aspect of opposition is the strongest, this follows from the fact that it covers half of the circle. The aspect of quartile is stronger than trine, although it is less in number [i.e., 90° is less than 120°], because it [i.e., the aspect of quartile] coincides with its [i.e., the circle's] cardines. And sextile is less $\langle powerful \rangle$ than all the others because its number is small [i.e., 60°].

- 3 (I) As for what they said about the rising times, namely, that they are equal, [I] there is no need to search for an explanation, because it is known; and similarly for any sign whose seasonal hours are equal. (2) The straight signs are benefic for everything, so they have more power than the crooked (signs); this is why they were called "governors." [2] (3) As for those (signs) that are "established" (Isa. 2:2 et passim) (in pairs) in the ecliptic, [3] this follows because two stars occupy the place of a single ruler. [4] As for Aries and Libra, although both are hot and are equal in their active nature, there is antagonism between them because they are in opposition.
- 4 (I) And from what they said, namely, that at any moment the circle is divided into four parts, it follows that the quadrant from the line of midheaven to the degree of the ascendant is eastern and advancing. (2) It is similar to the air, and blood is like air, and the color is white, because it is the first of the colors. (3) As for the quadrant between the line of midheaven and the degree of the descendant, they said that it is "retreating" because it is in the descending half of the circle. Its color is red because of its great heat.^[1] (4) There is no need to mention the other quadrants because they all have the same pattern. (5) The black appearance is because of cold and dryness, and green because of cold with moisture. [2] (6) They termed anything that is above the Earth "southern" [lit. "right-hand"], metaphorically, because this half has more power than the other half, just as the right hand is stronger than the left hand; so both masculine quadrants were called "southern" because of their great power. (7) What they said about the ascending half circle is well known and manifest, for the rising times of the signs in the descending half (circle) are equal to the rising times of the opposite signs in the ascending half circle.[3] (8) Abraham said: there is a disagreement among the scholars of this art. Some say that (the quadrant) between the degree of the ascendant and the line of lower midheaven is eastern, and (the quadrant) from the line of midheaven to the degree of the ascendant is southern, and (that) from the line

והנה יהיה מקו התהום אל המעלה השוקעת שמאלי, ומהמעלה השוקעת עד קו חצי השמים מערבי. (\mathbf{q}) וככה חלקוהו בעלי כלי \mathbf{q} הנחשת, ודעתי נוטה עמהם.

. ודברי הבתים הי"ב, לא מצאתי להם בספרי הקדמונים טעמים שאזכירם. (ו) 5 על המרו: אין ספק כי כל רגע יתחלק הגלגל לארבעה חלקים, הם כנקודות על (2) דרך אלכסוני3 העגול. (2) וזה אמת, כי המעלה ההווה כנגד הארץ והיא עולה, יש מעלה אחרת כנגדה שהיא שוקעת, ומעלה שלישית בקו חצי השמים, ורביעית בקו התהום 4. (4) ואמרו כי כל דבר יתחלק לשלשה חלקים, כי יחל להוסיף, ואחר כך יעמוד על דרך אחד, ואחר כן יגרע עד שלא ימצא. ובעבור זה חלקו כל נקודה מארבע הנקודות על שלשה חלקים, וקראו הארבע נקודות יתדות. (5) והבתים הסמוכים אליהם, שבמהרה⁵ ישובו גם הם יתדות, קראום סמוכים. (6) ויש להם כח אמצעית כי ליתדות הכח הגדול, והראוי להיות⁷ הכח הרב⁸ ליתד שהוא בקו חצי השמים והיתד הראשון, שהיא המעלה הצומחת (7) ומשאללה אומר כי הוא תקיף מקו חצי השמים, ובטלמיוס אומר להפך והדין עמו, והיתד השביעי תקיף מהרביעיוו. (8) ובסמוכים אין למעלה מעשתי עשר, כי הוא סמוך אל¹² היתד הנכבד, והוא למעלה מהארץ והוא במבט ששית אל המעלה הצומחת. (a) ואחריו הבית החמישי: א"ע"פ¹³ שהוא תחת הארץ הוא עם המעלה הצומחת במבט שלישית, ואחריו הבית השני, והיה כן בעבור שאין לו מבט אל הצומחת. (10) וככה השמיני, רק15 בעבור היות הבית השני סמוך ליתד נכבד יותר מיתד המעלה15 השוקעת, על כן אמרו כי הבית השני טוב מהשמיני. (11) ואמרו כי הטוב בנופלים הוא התשיעי, בעבור שהוא למעלה מן הארץ והוא מבט שלישית עם המעלה הצומחת, ואחריו . הבומחת. ששית עם המעלה הארץ הוא תחת הארץ שהוא א"ע"פ המעלה הבית הבית השלישי: א"ע"פ שהוא הבית (12) והנה נשארו הבית הששי והשנים עשר, רעים מכולם, כי אין לאחד מהם מבט עם 17 המעלה הצומחת, והבית הששי רע מהשנים עשר בעבור היותו תחת הארץ.

 $^{^1}$ קו] ראטמ; פ חסר. 2 כלין פראטמ; ק אומנות. 8 על דרך אלכסונין פראטמ; ק חסר. 4 התהום פאקמ; ר תהום; ט חצי התהום. 3 שבמהרה] ראטמ; פ שמהרה; ק מהר. 6 והיתד הראשון ... הצומחת חסר. 7 להיות] פאטמ; ק שיהיה. 8 הרבן פראמ; ק הגדול; ק היתר. 6 והיתד הראשון ... הצומחת] פאקמ; ט חסר. 01 להפךן פראטמ; ק הפך. 11 מהרביעין רקאטמ; פ מקו מהרביעי חצי. 12 אלן ראקטמ; פ על. 13 א"ר", שראקמ; ט חסר. 14 רקן פראקמ; ט חסר. 15 המעלהן פראקמ; ק הפראקמ; ט מבטים. 16 ואחריו הבית פראקמ; ט והבית. 17 מבט עם פראקמ; ט מבטים.

of lower midheaven to the degree of the descendant is northern, and $\langle \text{that} \rangle$ from the degree of the descendant to the line of midheaven is western. [4] (9) This is the way in which it was divided by the experts in the astrolabe, and I tend to agree with them. [5]

5 (1) As for the twelve (mundane) houses, I have not found any explanations of them worthy of mention in the books of the Ancients.^[1] (2) They only said: there is no doubt that at any moment the circle is divided into four parts, (the beginnings of) which are like points where the (two perpendicular) diameters intersect the circle. (3) This is true; for there is one degree facing the earth, which is rising; and another opposite it, which is descending, and a third degree at the line of midheaven, and a fourth at the line of lower midheaven. (4) They said that everything is divisible into three parts, for first it increases and then it stands in one place and then it diminishes until it vanishes. For this reason they divided each of the four points [i.e., parts] into three divisions, and they called the four points "cardines." [2] (5) The houses that are adjacent to them, which will soon become cardines too, they called "succedent" (to the cardines). (6) They have intermediate power, while the cardines have the greater power; the greatest power should adhere to the cardo (that is) in the line of the midheaven and to the first cardo, which is the degree of the ascendant. (7) Masha'allah said that the latter is stronger than the line of the midheaven, but Ptolemy maintains the opposite and he is correct. The seventh house^[3] is stronger than the fourth. (8) Of the succedent houses the strongest is the eleventh, because it is adjacent to the dignified cardo, which is above the Earth, and is in sextile to the degree of the ascendant. (9) Next (in power) is the fifth house: although it is beneath the Earth it is in trine to the degree of the ascendant. Next is the second (mundane house), because it is in no aspect to the ascendant. (10) The same applies to the eighth (mundane house); but because the second house is adjacent to the cardo that is more dignified than the cardo that is in the degree of the descendant, they said that the second house is more benefic than the eighth. (11) They said that the best among the falling (houses)[4] is the ninth, because it is above the Earth and in trine to the degree of the ascendant. The third (house) is next: even though it is underneath the Earth it is in sextile to the degree of the ascendant. (12) The sixth and twelfth houses, the most malefic of all, are left over, because neither of them is in any aspect to the degree of the ascendant. The sixth house is more malefic than the twelfth because it is underneath the Earth. [5]

דומה הארץ דומה מתחת שהיא יוצאה מתחת הארץ דומה (ו) 6 לנולד כשיצא! מבטן אמו, על כן אמרו כי זה המזל יורה על החיים ועל הגוף, ובשאלות על כל מחשבה שהיא בסתר והיא יוצאה לאור. (2) והנה זה היתד הראשון, ולעולם² יכוננוהו³ השני יתדות, שהאחד קו הרום והאחר קו התהום; על כן אמרו כי אלה היתדות יורו על האבות. (2) והקדמונים אמרו כי הבית הרביעי הוא⁴ יורה עם אומר הפך הדבר 5, והדין עם על האב, והעשירי יורה על האם. (4) הקדמונים כי ראוי להיות המזל שיורה על האם הוא הנראה לעין. (5) ובעבור כי הבית הרביעי אין נסתר יותר ממנו, על כן אמרו שיורה על כל מטמון, ובעבור | 133 שהוא סוף היתדות יורה על אחרית כל דבר, גם הוא יורה על הקרקעות והשדות⁶. 7יתד גבוה שאין יתד גבוה ועל והגדולה בעבור שאין יתד גבוה (6) ממנו; גם יורה על האומנות שהוא נודע בה ונזכר שמו בעבורה. (7) ובעבור היות הבית השביעי מפאה אחת הפך הבית הראשון, כי זה עולה וזה יורד, אמרו כי הוא יורה על הנקבה כי היא הפך הזכר. (8) ובעבור היות מצעדיו בכל מקום שוות למצעדי הבית הראשון, על כן אמרו שיורה לעזר⁸ האיש, שהוא דומה לו מפאה אחת, ובעבור זה יורה זה הבית על השותפים, ובעבור היותו במבט נכח אל הבית הראשון יורה על המלחמות. (9) ובעבור היות הבית החמישי כתולדת הבית הראשון, כי פי הוא מבט שלישית והוא 10 אהבה גמורה, על כן יורה על הבנים והמאכל והמשתה והמלבוש, שאלה צורך לחיי האדם 11. (10) ובעבור היות בית עשתי עשר מהבתים הסמוכים, והוא במבט ששית אל המעלה הצומחת. שהוא חצי אהבה, על כן יורה על האוהבים; ובעבור תוקפו, כי הוא סמוך ליתד נכבד, על כן יורה על חן וכבוד. (11) ובעבור היות הבית השני סמוך אל היתד הראשון, שיורה על החיים (וב) את הנולד. העושר ובית העושר בית העושר שהוא כן אמרו החיים את החיים את החיים על כן אמרו שהוא בית העושר היות הבית השמיני סמוך אל¹³ היתד השביעי, שהוא הפך היתד הראשון ואינו נקשר במבט עמו, על כן אמרו שהוא בית המות. (13) ורבים אמרו¹⁴ כי בעל הבית השביעי יורה על מיתת האדם בעבור היותו הפך החיים, וזאת דעת חנוך, גם דורוניוס 15,

 $^{^1}$ כשיצא] פראקמ; ט היוצא. 2 ולעולם] ראט; פקמ חסר. 3 כוננוהו] פקמאט; ר יכונוהו. 4 הוא] פראקמ; ט חסר. 5 הדבר] פראטמ; ק חסר. 6 השדות] פראטמ; ק חסר. 7 הוה] רטקמ; מ חסר. 8 לעזר] פאמ; ט על עזר; ק חסר; ר <להפך. 6 כי] פראקמ; ט חסר. 10 והוא] רטקמ; אפ היא. 11 צורך פאמ; ט על עזר; ק חסר; ר <להפך. 6 כין פראקמ; ט חסר. 11 הואם] פראק; מ צורך להם; ט חיי צורך האדם. 21 החיים] פראקמ; ט האדם. 11 רוניאוס פ דורינוס; ראקטמ; פ על. 41 ורבים אמרו] פראטמ; ק ויש אומרים. 51 דורוניוס] מ; אקר דורוניאוס פ דורינוס; ט דוריינוס.

6 (1) Abraham said: because the degree of the ascendant that rises from below the Earth is like the native when he emerges from his mother's womb, they said that this *mazzal*[1] indicates life and the body; in (the doctrine of) interrogations (it indicates) any thought that is hidden and (then) emerges into the light. (2) This is the first cardo, which is always determined by the two cardines, of which the first is the line of midheaven^[2] and the other is the line of lower midheaven; they therefore said that these cardines indicate ancestors. [3] (3) The Ancients said that the fourth house indicates the father and the tenth the mother. (4) Ptolemy maintains the opposite position, but the Ancients are correct, because it is fitting that the sign that indicates the mother be the one that is visible.^[4] (5) Because nothing is more hidden than the fourth house, they said that it indicates any buried treasure; because it is the end of the cardines it indicates the end of everything; it also indicates landed property and fields.^[5] (6) They said that the tenth house indicates dominion and greatness, because no cardo is higher than it is; it also indicates the art on account of which he [i.e., the native] attains fame and his name is known. [6] (7) Because with respect to an edge (of the horizon the seventh house is opposite the first house—for when one ascends the other descends—they said that it indicates the female, which is the opposite of the male. (8) Since its rising times at any place (on Earth) are the same as the rising times of the first house, they said that it indicates being a helpmate to a man.[7] (They also said) that it [i.e., the seventh house] is similar to it [i.e., to the first house] with respect to a cardinal point; hence this house [i.e., the seventh house] indicates partners. And because it is in opposition to the first house, it indicates wars. [8] (9) Because the nature of the fifth house is like the nature of the first house—for the former is in trine (to the latter) and signifies absolute love[9]—it indicates sons, food, drink, and clothing, which are necessary for human life.[10] (10) Because the eleventh house is one of the succedent houses and is in sextile to the degree of the ascendant, which is half love, it indicates lovers; because of its strength—for it is adjacent to a dignified cardo—it indicates beauty and honor.^[11] (11) Because the second house is adjacent to the first cardo, which indicates life, they said that it is the house of wealth and the house of the native's helpers.[12][13] (12) Because the eighth house is adjacent to the seventh house.[14] which is opposite the first house and is not in any aspect to it [i.e., to the first house], they said that it is the house of death. (13) Many said that the lord of the seventh house indicates the man's death because it is the opposite of life. This is the opinion of Enoch and also

גם ואליס¹ והבבליים, והדין עמהם. (14) ובעבור היות הבית התשיעי נופל מהיתד, והשמש בהיותה שם היא נוטה מקו חצי השמים, שהוא יתד, על כן אמרו שהוא בית הדרכים ויורה על מי שהוא סר ממעלתו: ובעבור היות החכמה בנשמה כדמות גוף האדם ההולך ממקום למקום לחפש, על כן אמרו שהוא² בית החכמה, גם בית האמונה כי האמונה³ מן החכמה. (15) וככה, אמרו על הבית השלישי שגם הוא יורה על כל4 חכמה קרובה, ובעבור שיביט אל הצומחת מבט ששית אמרו כי הוא יורה על האחים והקרובים והדומה להם5. (16) ובעבור היות בית השנים עשר6 נופל, והוא בדרך המזלות לעולם משונה מתולדת המזל הצומח בתולדת הפועלת, שהיא העקר, על כן יורה על המריבות והקלון והחרפה; בעבור שאינו קשור עם הצומחת יורה על בית הסוהר, ובעבור היות מחלקי המזל הצומח בבית שנים עשר, אם לא היתה המעלה הצומחת תחלת המזל, על כן אמרו שיורה על הבהמות שהם למרכבת האדם. (וד) והנה נשאר הבית הששי, ובעבור היותו תחת הארץ יורה על מלחמת סתר, והם התחלואים והמומים. (13) והנה8 כלל בדברי הבתים, וחכמי המזלות אומרים כי יצא להם בדרך נסיון (וק). (וק) ודברי בעליוו השלישות שיורו על כך וכך, לא ראיתי אותם באחד מספרי הקדמונים רק בספר אנדרוזגר21 בן זאדי13 פרוך היהודי, ולא היה בדורו חכם במזלות כמוהו, וחכמי ישמעאל הבאים אחריו מודים לו.

48

(I) השער הרביעי. אמר אברהם 15 : כבר הזכרתי טעם צדק ושבתאי ושאר המשרתים; למה אמרו שהם מזיקים 16 . (2) ובטלמיוס אמר כי מחכמת הערכים המשרתים; למה אמרו שהם מזיקים שנים ושלושים, וזה נלקח מערך גלגלו אל הוציאו זה 71 , כי מצאו שבתאי בחשבון שנים ושלושים, ומאדים בחשבון עשרים גלגל האדמה, ואמרו כי צדק בחשבון ארבעה ועשרים, ומאדים בחשבון ששה עשר, וואחד ושליש 16 , והשמש בחשבון שמנה עשר, ווגה וכוכב חמה בחשבון ששה עשר, והלבנה בחשבון שנים עשר. (3) והנה ערך השמש אל צדק כמוהו ושלישיתו, 16 וזה והלבנה בחשבון שנים עשר.

 1 ואליס] פראמ; ק ואליש; ט ואליד. 2 בית הדרכים ... אמרו שהוא] פראטמ; ק חסר. 6 כלן ראט; פקמ חסר. 6 להם] פראטמ; ק חסר. 6 השנים עשר] פאטמק; ר עשתי עשר, אבל בשוליים כתוב: שנים עשר צ"ל. 7 בעבור שאינו] פראקמ; ט ובעבור שהוא. 8 והנה] פראקמ; ט זה. 9 בדרך] רטקמ; פא מדרך. 10 נסיון] פראקמ; ט הנסיון. 11 בעלי] פראקמ; ט בעל. 12 אמר אברהם] פט; ל אמר בעל. 12 אמר אברהם; קמ אנדרווגאר. 13 אדי] פראטמ; ק זאה. 14 אמר אברהם] פט; ל אמר רבינו אברהם; א אמ' רבי' אברהם; מ אמר ר' אברהם; ק חסר. 15 כבר הזכרתי] פאטמ; ק חסר. 16 למה אמרו שהם מזיקים] פראטמ; ק בהיותם מטיבים או מזיקים כבר הזכירוהו. 17 זה] פראקמ; ט חסר. 18 גלל] ראקטמ; פ חסר. 19 עשרים ואחד ושליש] תיקנתי עפ"י הקשר הדברים. ראה טעמים א' 11 1.2 ווערות על אתר. ראקטמפ עשרים. 10 1 שלישיתו] פא; רטמ ושלישותו; ק שלישו.

of Doronius, Vettius Valens, [15] and the Babylonians; and they are correct.[16] (14) Because the ninth house falls from the cardo, and because when the Sun is there it declines from the line of midheaven, which is a cardo, they said that it is the house of journeys and indicates a person who is degraded (from his high position); and because wisdom in the soul bears a likeness to the body of a man who goes from one place to another and seeks, they said that it is the house of wisdom, and also the house of belief, because belief comes from wisdom. (15) Likewise, they said that the third house indicates any familiar wisdom^[17]; and because it is in sextile with the ascendant, they said that it indicates brothers, relatives, and the like.[18] (16) Because the twelfth house is falling, and because it is always incompatible with the active nature of the sign of the ascendant, which is the fundamental principle, it indicates guarrels, dishonor, and shame; because it is not bound to the ascendant it indicates prison. And because parts of the sign of the ascendant may be in the twelfth house, namely, when the degree of the ascendant does not coincide with the beginning of a sign, they said that it indicates animals that men ride on.[19] (17) The sixth house remains. Because it is underneath the Earth, it indicates hidden wars, which are like illnesses and deformities.^[20] (18) This is a general rule about the houses, and the astrologers said they learned it from experience. (19) As for the lords of triplicities (of the houses) and why they indicate what they do, I have not seen this in any of the books written by the Ancients except for the book by Andruzagar ben Sadi Faruk the Jew, who surpassed all astrologers of his generation; and the Arab scientists who lived later agree with him.[21]

§4

1 (1) Fourth chapter. Abraham said: I have already mentioned the explanation for (the nature of) Jupiter and Saturn and the rest of the planets; why they said that they are malefic. (1) (2) Ptolemy said that they gleaned that from the science of proportions; they found that the number of Saturn is 32, which was obtained from the ratio of its spherical surface to the spherical surface of the Earth, and they said that the number of Jupiter is 24, the number of Mars is 211/3, the number of the Sun is 18, the number of Venus and Mercury is 16, and the number of the Moon is 12. (2) (3) So the ratio of Jupiter to the Sun is its own [i.e., the Sun's] value plus a third (of its value), which

ערך נכבד, וערך הלבנה אל צדק ערך כפל², גם הוא נכבד. (4) והנה על זה הדרך ³ אין למאורות ערך עם שבתאי ומאדים, על כן אמרו שהם מזיקים. (5) ויאמר | אבן אין למאורות ערך עם שבתאי ומאדים, על כן אמרו שהם מזיקים. (5) ויאמר | אבי דמינה כי שבתאי יורה על גוף האדם כאשר יורה הבית הראשון, וצדק יורה על הממון כאשר הוא גלגלו שני לגלגל שבתאי, ומאדים יורה על האב כבית הרביעי כי גלגלו רביעי לגלגל שבתאי, ונגה יורה על פריה ורביה כאשר יורה הבית החמישי כי גלגלו חמישי לגלגל שבתאי, וכוכב חמה יורה על העבדים כאשר יורה הבית השביעי כי גלגלו ששי לגלגל שבתאי, והלבנה תורה על הנשים כאשר יורה הבית השביעי כי גלגלה שביעי לגלגל שבתאי. (6) והנה שב שבתאי לְשַמֵש בשמיני התשיעי כן יורה על המות כאשר יורה הבית השמיני וון והנה היה בחלק צדק הבית התשיעי שיורה על האומנות ועבודת השם כתולדת צדק; והנה שב הבית העשירי למאדים כי גם הוא יורה על השררה ועל הכח ועל הממשלה, ושב בית אחד עשר לשמש בי גם הוא יורה בית שנים עשר (7) גם היא תורה בתולדתו על התענוגים, וסוף התענוגים לחרפה וקלון כאשר יורה בית שנים עשר.

עם איך הוא 17 קר ויבש. ועקר 18 המות קור עם יבשת (ו) שבתאיי. כבר הזכרתי טעם איך הואל, ויורה על דברים קדמונים בעבור יבשת 19 , על כן יורה על מות ועצבון ואבל, ויורה על דברים קדמונים בעבור ההוא כוכב עליון ותנועתו בהמתנה. (2) ובחלקו ארץ הודו כי הוא הגבול הראשון, ועל הכושים בעבור שחרותם, ועל היהודים בעבור היות מזלם דליים שהוא ביתו 23 שהוא ביתו 23 וחוקנים בעבור היותו עליון, ועובדי האדמה כי האדמה בחלקו 25 , ע"כ בחלקו מגוף באדם הטחול, ומעבדי העורות והמנקים בתי הכבוד בעבור כי המרה, שהיא תולדתו, תורה על טינוף. (3) ויורה על העופרת בעבור היותו כבד ואין בו תועלת אלא 28 מעט. ובחלקו מהארץ המערות וכל מקום חושך בעבור? כי בעל

 1 וערך] פראקמ; ט חסר. 2 כפל] פראטמ; ק כפול. 8 על זה הדרך] פראטמ; ק בדרך זו. 4 אין פראקמ; ט חסר. 5 אבן אבי דמינה] פרא; מ אבן אבי דמונה; ק אבי דאמינה; ט אבו דמינה. 3 ומאדים יורה ... שבתאי] פאטמ; רק חסר. 7 כאשר יורה] פראטמ; ק כמו שיורה. 8 יורה] פראקט; מ על. 9 לגלגל] פראקמ; ט חסר. 10 לשמש בשמינין ראפקמ (מופיע מנוקד בכ"י א); ט כמו שמיני לשמש. 11 השמינין פאטמק; ר חסר. 12 לשמש ראט; פקמ > כי. 13 היא תורה] ר אטמ; פק הוא יורה. 4 ביתן פאטמק; ר חסר. 5 עשתי עשר] פראטמ; ק זה. 3 וסוף התענוגים] פראקמ; ט חסר. 7 איך הוא] פראקמ; ט היותו. 8 ועקר] פראטמ; ק ולפי שעקר. 9 עם יבשתן פראט; מ עם יבשות; ק ויבש. 9 ריות מזלם דלין פראטמ; ק מזלם שהוא דלי. 12 ביתון פראקט; מ ביתם. 25 רשובדי האדמה ... בחלקו] פראטמ; ק חסר. 8 בעבור] פראקמ; ט רק. 8 ברמן פראטמ; ק מנקי אשפות. 3 אלא] פראקמ; ט רק. 7 בעבור] פראקמ; ט חסר. 8 בעל פאקט; רמ חסר. 8 בעל פאקט; רמ חסר.

is a noble ratio, and the ratio of the Moon to Jupiter is a twofold ratio, which is also a noble ratio. [3] (4) In this way, then, the luminaries have no (noble) ratio to Saturn and Mars; hence they said that they are malefic.[4] (5) Ibn Abi Damina said that Saturn indicates the human body, just as the first (mundane) house does;[5] that Jupiter indicates money, inasmuch as its orb is the second (counting) from Saturn's orb; that Mars indicates brothers, like the third house, inasmuch as its orb is the third (counting) from Saturn's orb; that the Sun indicates the father, like the fourth house, because its orb is the fourth (counting) from Saturn's orb; that Venus indicates procreation, inasmuch as this is the signification of the fifth house and its orb is the fifth (counting) from Saturn's orb; that Mercury indicates slaves, inasmuch as this is the signification of the sixth house and its orb is the sixth (counting) from Saturn's orb; and that the Moon indicates women, inasmuch as this is the signification of the seventh house and its orb is the seventh (counting) from Saturn's orb. (6) Saturn serves again in the eighth (mundane house), and therefore indicates death, which is the signification of the eighth house; the ninth house, which indicates art and divine worship, like Jupiter's nature, is in Jupiter's portion; Mars serves again in the tenth house because it [i.e., Mars] too indicates authority and power and government; and the Sun serves again in the eleventh house. (7) It [i.e., the Sun] also indicates beauty and honor, inasmuch as this is the signification of the eleventh house. Venus serves again in the twelfth house, because by its nature it [i.e., Venus] indicates pleasures, but the end of pleasures is shame and dishonor, which are the signification of the twelfth house.[6]

2 (1) Saturn. I have already mentioned the reason why it is cold and dry. [1] The essence of death is cold and dryness, so it indicates death and sadness and mourning; it indicates primordial things because it is an upper planet and it moves sluggishly. [2] (2) The land of India, which is \(\sqrt{in} \) the first climate, is in its portion; \(\sqrt{it} \) is in charge \(\rangle \) of the Ethiopians on account of their blackness, and of the Jews because their sign is Aquarius, which is its house, [3] and of the elderly because it is uppermost, and of farmers because the ground is in its portion. So its portion of the human body is the spleen, and \(\sqrt{its} \) portion includes \(\text{tanners} \) tanners and privy-cleaners, because \(\text{black} \rangle \) bile, which is its nature, indicates filth. (3) It indicates lead because it is heavy and because it is almost useless. Its portion of the Earth is caves and dark places, because it suits a melancholy nature to be in solitude and not to stay

המרה השחורה תולדתו להתבודד ושלא יעמוד במקום מיושב. (4) ויורה על כל חיה גדולה בעבור היותו עליון, ומכוערת בעבור כי המרה השחורה לא תעשה צורה יפה. ואילן העפצים בחלקו בעבור תולדתו¹, וכל דבר שיש בו² סם המות בעבור כי הוא יורה על מות. ויורה על הקרה בעבור שיש בה עיצור, ומן הבגדים כל בגד עב כי תולדת המרה השחורה עבה³ ולא יאהב אלא כל דבר עב. (5) ובחלקו המחשבת⁴ בעבור היותו עליון, וככה דעת הסודות ולעשות חמס ולכעוס וולפתות בעבור היותו מזיק, וככה כל אומנות מיגעת הרבה. ויורה על הדרכים הרחוקים בעבור היותו עליון. ובחלקו העצמות כי הם קרים ויבשים והם עקר הגוף. (6) וחלקו שבעה שערים⁶ שבראש⁷ על שבעה⁸ המשרתים, והם העינים למאורות, והאזנים לשבתאי וצדק שהם העליונים, והנחיריים למאדים ונגה, והלשון עם הפה לכוכב חמה; ונסו זה כל חכמי המזלות ועלה בידם. (7) ויורה על השגעון כי רובו⁹ מהמרה השחורה, וככה הפילוג והצרעת, ויורה על כאב עומד ימים רבים בעבור המתנתו בהליכתו¹⁰. (8) ויורה על הזקנה, כאשר פירש בטלמיוס, כי הלבנה תשמש ארבע שנים, ואחר כן כוכב חמה עשר שנים, ואחר כן נגה שמונה שנים, ואחריו השמש תשע עשרה שנה, יואחריו מאדים שבע שנים, ואחריו צדק שתים עשרה שנה, וסוף השנים שבתאי¹¹ 13 והביא על זה 12 כדמות ראיות מתולדת האדם. $^{(9)}$ וכבר אמרתי כי בעבור היותו קר יתישר כחו בפאת מזרח; על כן אמרו שהוא מזרחי. (10) ודע כי תחלת הימים מיום ראשון; והנה14 נסו חכמי המזלות כי ביום זה יש כח לשמש יותר משאר הימים, וכאשר חלקו היום על שתים עשרה | שעות תמיד נתנו השעה הראשונה לשמש, 184 בעלת 15 היום, והשעה השנית לנגה, שגלגלו תחת גלגל 16 השמש. ועל כן אמרו כי בעל הכח כי רוב, ביום בעלת שמשת, משתתף משתתף הוא נגה, הוא הוא ביום 17 שלה, וככה שאר הכוכבים. והנה שבה השעה השמינית לשמש¹⁸, ועל זה הדרך יצא בחלק שבתאי יום שבת, ומהלילות 19 ליל 20 רביעי. (11) ודבר אותיותיו וצורתו לא ראיתי בו טעם. וטעם שנותיו העצומות כי במספר הזה ישוב שבתאי למקומו על דעת

 1 תולדתו] פראטמ; ק היובש. 2 דבר שיש בו] פראטמ; ק חסר. 6 פראטמ; ק עב. 4 המחשבת] פאטמק; ר <כל. 5 הסודות] ראקטמ; פ החדות. 6 שבעה שערים] פראטמ; ק חסר. 7 שבראטמ; פ שברא. 8 על שבעה] פראטמ; ק לשבעה. 9 רובו] פראט; מ הוא; ק היה. 01 בהליכתו] פראטמ; ק חסר. 11 וסוף השנים שבתאי] פראטמ; ק לשבעה: שתבי עד סוף השנים. 21 והביא על זה] פראטמ; ק חסר. 11 בעבור היותו] פראטמ; ק להיותו. 41 והנה] פראקמ; ט וכבר. 51 בעלת] ראקטמ; פ בעל. 61 בעלת] פראקמ; ט חסר. 71 השנית] פראקמ; ט השעה השנית. 81 לשמש] פראט; ק חסר. 91 ומהלילות] פראטמ; ק חסר. 92 ראקטמ; פ חסר. 93 ראקטמ; פ חסר. 94 ראקטמ; פ חסר.

in an inhabited place. (4) It indicates any animal that is big because it is uppermost, and (any animal) that is ugly because black bile does not shape any handsome image. The gall-oak is in its portion on account of its nature, as well as anything that contains a deadly poison, because it indicates death. It indicates frost because it has retention (of fluids) [i.e. freezing], and of garments any garment that is thick, because the nature of black bile is thick and it loves only what is thick. (5) Thought is in its portion, because it is uppermost, and so are knowledge of the arcane, violence, anger, and seduction, because it is malefic; and also all crafts that are exhausting. It indicates long journeys because it is uppermost. The bones are in its portion, because they are cold and dry and they are the mainstay of the body. [4] (6) The seven orifices in the head were assigned to the seven planets; namely, the eyes to the luminaries, the ears to Saturn and Jupiter, which are upper (planets), the nostrils to Mars and Venus, and the tongue and mouth to Mercury; this was successfully verified by experience by all the astrologers.^[5] (7) It indicates madness because it stems mostly from the black bile, and also hemiplegia and leprosy. It indicates pain that lingers many days because of its sluggish motion. [6] (8) It indicates old age, as expounded by Ptolemy, because the Moon is in charge for four years, then Mercury for ten years, then Venus for eight years, then the Sun for nineteen years, then Mars for seven years, and then Jupiter for twelve years; and the final years are (under the charge) of Saturn; and he [i.e. Ptolemy] furnished proofs of sorts for this, drawn from human nature.^[7] (9) I have already said that its power turns temperate in the east because it is cold; [8] for this reason they said that it is eastern. (10) Know that the days (of the week) begin from Sunday; the astrologers found out by experience that the Sun has more power on this day than on any other day. When they divided the day into twelve hours they always assigned the first hour to the Sun, the lord of the day, and the second hour to Venus, whose orb is beneath the Sun's orb. For this reason they said that the lord of the second (hour) of Sunday is Venus and that it is in partnership with the Sun, the lord of the day, which has most of the power, and similarly with the other planets. Then the eighth hour is again under the charge of the Sun. Proceeding with this method, the diurnal part of Saturday is in the portion of Saturn, and of the nights Wednesday night (is in its portion). [9] (11) I have not found the reason for its letters and shape. The reason for its greatest years, in the opinion of the Indian scientists, is that in this number (of years) Saturn returns to its place; the reason for the great years, in the opinion of the Egyptian scientists, is that they

חכמי הודו, וטעם השנים¹ הגדולות שהם כחשבון גבולי שבתאי במזלות על דעת חכמי מצרים², וטעם שנותיו הקטנות כי לסוף שלושים שנה ישוב קרוב ממעלתו³ הראשונה⁴, וטעם האמצעיות³ שלקחו³ חצי הגדולות וחברו⁻ עם חצי הקטנות. ושנות החלק הנקרא אלפרדאר הזכירו³ כן חכמי פרס בלא ראיה⁰. (12) וטעם היות כח גופו¹¹ תשע מעלות בעבור גודל¹¹ גופו, כי הוא²¹ קרוב מגוף צדק ואין אחר השמש גופו¹¹ תשע מעלות בעבור גודל¹¹ גופו, כי הוא²¹ קרוב מגוף צדק ואין אחר השמש גדולים מהם. על כן אמרו כי אור השמש חמש עשרה מעלות לפניה גם לאחריה, וללבנה שתים עשרה בעבור שאורה פחות מהשמש. ואין בכוכבים מי שיש לו אור כמוה לבד¹¹ מהשמש. וככה אמרו כי אור צדק⁴¹ תשע מעלות כמו שבתאי. ובעבור שמוף מאדים קטן מהם הוא קרוב מן הארץ חסרו לו מעלה ואמרו כי אורו שמונה מעלות¹¹, ונגה וכוכב חמה שבע מעלות. כך היתה סברת הקדמונים¹¹, ונסו זה ועלה¹¹.

(1) צדק. כבר הזכרתי טעם תולדתו. ובעבור היותו כוכב 18 טוב יורה על תוספת כל טובה 19 ופריה ורביה 19 . (2) ונתנו לו מהגבולים 12 השני, כאשר הוא שני לשבתאי, כל טובה 19 ופריה ורביה 19 . (2) ונתנו לו מהגבולים, כי בית כבודו במקום גבולו שליט עליהם. (3) ונתנו לו כל מקום טהור, ובתי 12 התפילות כאשר הזכרתי בתולדתו, ומן הבגדים הנאים בעבור נקיותו 12 . (4) ומראה הגוף 12 לבן 12 עם אודם כי זו התולדת הישרה 12 , ובחלקו האזן השמאלית כבר הזכרתיו בשער שבתאי, והדם כי הוא 12 בתולדתו 10 . (5) ומן השנים בין הבחרות והזקנה בעבור שהוא למטה משבתאיור, ומן הפאות השמאלית כי הוא מוליד רוחות שמאליים, וטעם שנותיו העצומות כטעם שהזכרתי לשבתאי.

על ההריגה (ו) מאדים. כבר הזכרתי מעם תולדתו. ומרוב חומו יורה על ההריגה (ו) על מאדים. כבר הזכרתי מעם תולדתו. ובחלקו המלחמה ועל המלחמה והכעס. (2) ובחלקו מהגבול השלישי כאשר הוא שלישי לשבתאי, ובחלקו אנשי אינגלא טירא; זו דעת חנוך ולא הביא ראיה (3) ואין

 $^{\rm l}$ השנים האקטמ; פ שנותיו. $^{\rm 2}$ מצרים פאטמק; ר הודו. $^{\rm 8}$ ממעלתו] פראקמ; ט למעלתו. הראשונה הראשונה האקמ; בכ"י פ הקטע הזה מופיע אחרי הדיון בשנים העצומות. $^{\rm 8}$ האמצעיות האקטמ; פ < שנותיו. $^{\rm 8}$ שלקחו פראקמ; ט שחלקו. $^{\rm 7}$ וחברו רפקטמ; א וחברום. $^{\rm 8}$ הזכירו פראקמ; ט אמרו. $^{\rm 9}$ בלא ראיה פראטמ; ק חסר. $^{\rm 1}$ נופו ראקטמ; פ גופות. $^{\rm 11}$ בראקטמ; פ
כח. $^{\rm 12}$ בראקטמ; פ
כח. $^{\rm 12}$ בראקטמ; פ
האמש. $^{\rm 13}$ מחסר. $^{\rm 14}$ בראקטמ; פ
לובדן בראטמ; פ
החכמים. $^{\rm 7}$ ועלה האקטמ; פ
על. $^{\rm 8}$ ברוכם בראטמ; ק חסר. $^{\rm 9}$ הלק מונים בראטמ; פ
בהועלה האול האטמ; פ
הקסר האול ברועלה האול ברועלה האול ברועלה האול ברועלה האול ברועלה האול ברועל האטמ; פ
ביתו. $^{\rm 12}$ בראטמ; פ הגבול. $^{\rm 12}$ בראטמ; פ פראטמ; פ
ביתו. ביתו. $^{\rm 12}$ בראקטמ; פ הגבול. $^{\rm 12}$ בראטמ; פ פראטמ; פ
ביתו. ביתו בראקטמ; פ הגבול העולדת הישרה בראים בראטמ; פ הוא הישרה; פ הישרה; ט האת התולדת הישרה בראי בראקמ; ט הם. בראקמ; ט הרא האול בראקמ; פ הולדת הישרה בראקמ; ט הרא בראקמ; ט הרג. בול בראקמ; פ האולדת הישרה בראקמ; פראקמ; ט הרג. בול בראקמ; פראקמ; פראקמ; פראקמ; פראקמ; ט המלחמות בל מהגבול בראקמ; ט הגבול; ק מהגבולים. בראקמ; ט במושה הוא בראקמ; ט כמו שהוא. $^{\rm 18}$ הראית בריי.

are as the number of Saturn's terms in the signs; the reason for the least years is that after thirty years it returns approximately to its first degree [i.e., it completes its cycle], and the reason for the middle years is that they took half of the great (years) and added them to the half of the least (years). The years of the part that is called the *fardâr* were mentioned by the Persian scientists without any proof.[10] (12) The reason that the power of its body covers nine degrees is the size of its body, since it is almost of the size of Jupiter; and except for the Sun no planet is bigger than they are. This is why they said that the light of the Sun extends fifteen degrees before it and also after it, and (the light) of the Moon twelve (degrees), because its light is less the Sun's. None of the stars gives as much light as the Moon, except for the Sun. They also said that the light of Jupiter is nine degrees, like Saturn's. Because the body of Mars is smaller than theirs (and) it is closer to the Earth, they subtracted one degree and said that its light is eight degrees; and Venus and Mercury are seven degrees. This was the opinion of the Ancients, and they successfully verified it by experience.[11]

- 3 (1) Jupiter.[1] I have already mentioned the reason for its nature.[2] Because it is a benefic planet, it indicates an increase in any goodness and procreation. (2) They assigned the second climate to it, inasmuch as it is the second [counting] from Saturn; and of the nations the Persians, because their sign is Pisces, and (also) the Babylonians, because its house of exaltation in the place of its term governs them. (3) They assigned all pristine places and houses of prayer to it, as I have explained regarding its nature; [3] and of garments the handsome, because of its cleanness. (4) The appearance of the body is white with red, because this is the temperate nature. The left ear is in its portion, (as) I have already mentioned in Saturn's chapter.[4] The blood (is in its portion), because it is of its nature. (5) Of the years, those between youth and old age, because it is underneath Saturn; and of the edges (of the horizon) the northern, because it generates the northerly winds.^[5] The reason for its greatest years is the same as the reason I mentioned for Saturn.[6]
- **4** (I) Mars.^[1] I have already mentioned the reason for its nature.^[2] Because of its great heat it indicates slaughter, quarrels, war, and anger. (2) The third climate is of its portion, inasmuch as it is the third [counting] from Saturn. The inhabitants of England are of its portion; this is Enoch's opinion, but he did not bring any proof. (3) There is no

צורך להזכיר טעם הברזל האדום והגפרית וכל כלי נשק. (4) ומרמש האדמה כל מזיק כי כן תולדתו, ואל בקס¹ בעבור² שהוא אדום, וככה הפלפל והחרדל בעבור³ שהם חמים ויבשים, והגניבה כי היא מעשה לסטים. (5) וכבר הזכרנו טעם למה יורה על האחים ולמה הנחיר הימין שלו. ובחלקו האבר כי הוא בעל בית עקרב שיורה עליו. (6) ומשנות האדם ימי⁴ הבחרות בעבור שהוא שלישי לשבתאי, ומן הפאות המערבית כי תיישר⁵ תולדתו, כי היא קרה ולחה, וטעם הימים ושנותיו כמו שבתאי.

ים אמר אבו מעשר: אין 6 כוכב מזיק כמו השמש בהתחבר כוכב עמה כי (ו) השמש. אמר אבו מעשר: אין לא ישאר לו כח⁷ עמה⁸, ולא יוכלו לעשות ככה שאר המזיקים; והיא טובה מאד, יותר מצדק ונגה, במבט שלישית וששית, וללבנה לבדה בכל מבט. (2) ובחלקה הגבול הרביעי (מו בספר הנפש לאריסטוטליס. (מו בחלקה הגבול הרביעי בספר הנפש המרגשת – זה ידוע כאשר גלגלה¹¹ רביעי לשבתאי. ובחלקה מהגויים אדום בעבור היות מזלם¹² אריה, שהוא ביתה. ומן בני אדם 14 המלכים בעבור שאין בריאה בעולם גדולה וטובה ממנה. על כן, בחלקה הזהב והאבנים היקרות וכל מה שדומה 15 לזהב. (4) ומן החיים האדם כי נשמת האדם 16 תלויה בכחה, והסוסים בעבור שיש לה שלישות במזל קשת, ששם צורת הסוס, והאריות בעבור ביתה, והכבשים הגדולים בעבור שמזל טלה בית כבודה. (5) ויש | לה הדעת והבינה בעבור כח הנשמה. ותורה 234 על התורות והחוקים כדרך צדק, ועל האבות בעבור כי17 הוא עקר כל הגופות, והאחים האמצעיים שהם גדולים מן הילוד שהם דומים לאב. (6) ובחלקה הלב18 כי שם הרוח, והעין הימנית ביום כי היא עקר האור, ומוח הראש ששם הנשמה, וחצי כל הגוף הימני כי חלקו הגוף על שני המאורות ונתנו בחלקה 19 התקיף. (7) ומהפאות מזרח כי שם יחל כחה²⁰. וטעם יום ראשון הזכרתיו. וטעם²¹ שנותיה העצומות כי במספר הזה תתחבר22 עם הלבנה בלא תוספת חלק ובלא מגרעת על דעת חכמי הודו, וטעם שנותיה הגדולות כי אלה שנות23 חיי התולדת, וטעם הקטנות כי

 1 בקס] רט; פא באקס; קמ בקאס. 2 רעבור] רפטמ; אק חסר. 6 שהוא אדום ... בעבור] פראטמ; ק רוער האלות. 4 ימין פראטמ; ק חסר. 6 תיישר] רפ; אמ תתישר; ק שם יתישר. 6 אין] רטמ; פאק < כי. 7 כי לא ישאר לו כח] פאקמ; ט חסר. 8 עמה] פאמ; ק השמש; ט חסר. 9 ובחלקה] פראטמ; ק ובחלקה. 01 זה ידוע] פאטמק; ר והידוע. 11 גלגלה] רטמ; פאק הוא גלגל. 12 בעבור היות מזלם] בחלמ; ק לפי שמזלם. 13 ביתה] פראטמ; ק ביתו. 14 אדם] פאטמק; ר חסר. 13 מה שדומה] ט; פראטמ; ק לפי שמזלם. 16 כי נשמת האדם] רפקטמ; א חסר. 17 כי] פאטמק; ר חסר. 18 הלב] פראטמ; ק מהלב. 19 בחלקה] פראטמ; ק בחלק שמש. 19 בחה] ראקטמ; פ כסה 19 וטעם] פראטמ; ק חסר. 12 משם. 19 משם.

CHAPTER FOUR

need to mention the reason (why it is associated with) copper, sulfur, and all weapons. (4) All noxious creeping things on Earth (belong to it) because that is its nature, and *al-baks* because it is red, and so too pepper and mustard because they are hot and dry, and theft because it is the work of bandits. (5) We have already mentioned the reason why it indicates brothers and (why) the right nostril belongs to it. (4) The penis is in its portion, because Mars is the lord of the house of Scorpio, which indicates it. (6) Of human years, youth (is in its portion), because Mars is the third [counting] from Saturn. Of the edges (of the horizon) the western, because it tempers its nature, which is cold and moist. (5) The reason for the days and its years is the same as for Saturn.

5 (1) The Sun. Abû Ma'shar said: No planet is as malefic as the Sun when it conjoins a planet, because it [i.e., the other planet] is left devoid of power;[1] but the other malefic (planets) cannot do that. It is very benefic, more than Jupiter and Venus, in trine and sextile, and to the Moon, only, in any aspect. (2) The sensitive soul is in its portion—as is made known in Aristotle's *Book on the Soul*.^[2] (3) The fourth climate is in its portion, inasmuch as its orb is the fourth [counting from] Saturn. Of the nations, 'Edom^[3] is in its portion, because their sign is Leo, which is its house. Of human beings kings, because no created object in the world is greater or more beneficial than it is. For this reason, gold and gemstones are in its portion, and anything resembling gold. (4) Of living things, human beings, because their soul depends on its power; horses, because it has the triplicity in the sign of Sagittarius, where there is the shape of a horse; and lions because of its house; and sheep because Aries is the house of its exaltation. (5) It has wisdom and understanding because of the power of the soul. It indicates ordinances and laws, like Jupiter; (it indicates) fathers, because it is the essence of all bodies, and the middle brothers who are older than the native and are similar to the father. (6) The heart is in its portion, because the spirit is there, and the right eye by day, because it is the principle of light, and the brain, where the soul is, and the entire right half of the body, because they divided the body between the luminaries and the stronger (side) was assigned to it [i.e., to the Sun]. [4] (7) Of the edges (of the horizon) the east, because its power begins there. I have already mentioned the reason for Sunday.[5] The reason for its greatest years, according to the opinion of the Indian scientists, is that in this number (of years) it conjoins with the Moon, without any added or subtracted part; the reason for the great years is that these are the years of natural life; the

בכל תשע עשרה תתחבר הלבנה עם השמש ולא יהיה ביניהם רק חלקים מעטים לדעת חכמי הודו, וטעם האמצעיות שלקחו רביעית¹ הגדולות וחברו אותה אל חצי הקטנות. ככה אמרו וככה נסו. וכח גופה הזכרתיו.

- (1) נגה. כבר הזכרתי תולדתו. וניסו כי הוא יורה² על הנפש המתאוה. (2) ובחלקו הגבול החמישי כי ככה גלגלו כנגד גלגל שבתאי³, ומהגויים מי שהוא על תורת ישמעאל בעבור היות מזלם⁴ עקרב בגבול נגה, והיה שם בהתחברות⁵ שבתאי³ עם צדק. (3) ובעבור שיורה על התאוה שמו בחלקו⁻ מקום הנשים, והוא יורה על תואר ויופי, והצפרדעים בעבור שהם צבועים³, ובעבור התאוה יורה על כל מאכל ומשקה, ועל האם בעבור היותו נקבה כי תולדתו קר ולח, וזה טעם הבנות והאחות הקטנה, כי הגדולה בחלק הלבנה², שגופה גדול מגוף נגה. (4) ומשנות האדם הבחרות, כי היא במעלה השלישית כנגד הארץ, והימים והשעות הזכרתים גם¹¹ כח גופו, ושנותיו העצומות כי אז ישוב אל¹¹ מקומו בלא²! תוספת חלק¹¹ ובלא מגרעת על דעת חכמי הודו, והגדולות והאמצעיות והקטנות כדרך שבתאי.
- (1) כוכב חמה. אמרו כל הקדמונים כי הלבנה תורה על גוף האדם והתולדת; על כן, אם היתה במולד אדם בחמר על כן, אם היתה במולד אדם בחמר עם המזיקים, יהיה לו חולי קבוע כפי המקום על כן, אם היתה במולד אדם בחמר שמה למעלה ממנה, על כן יורה על הדעת ועל הדבור והנשמה. (2) ויאמר אריסטוטליס כי כל משרת שהוא קרוב אל הארץ יותר יורה על עניני האדם מהרחוק; על כן, אמר כי אין כח בארץ למי שהוא למעלה מהשמש; והנה ראינו כל הקדמונים כי ממחברת בחלקו העליונים ידינו על הכללים, כי יותר יורו שליהם ממה שיורו על הפרטים. (4) ובחלקו הגבול הששי כי ככה גלגלו כנגד גלגל שבתאי (1), ובחלקו כל עוף קל בעבור שהוא כוכב קטן 20. ואין צורך

 $^{^1}$ רביעית] ראטמ; ק רובע; פ רביעית הגלגל. 2 וניסו כי הוא יורה] רפטמ; ק וניסו שיורה; א וכחו כי הוא יורה. 6 ככה גלגלו כנגד גלגל שבתאי] פראטמ; ק גלגלו חמישי לשבתאי. 4 בעבור היות מזלם] פראטמ; ק לפי שמזלם. 5 בהתחברות] פראמ; ט בעת המחברת; ק בהתחבר. 6 שבתאי] פראקמ; ט משבתי. 7 בחלקו] פראטמ; ק לחלקו. 8 צבועים] ראקטמ; פ צבועות. 6 הלבנה] פראסנ; ק לחלקו. 8 בועים] ראקטמ; פ באטמ; ק על. 2 בלא] פראמ; קט בלי. 6 חלק] פראסמ; ק עס. 1 אל] פראטמ; ק על. 2 בלא] פראמ; קט בלי. 6 חלק] פראקמ; ט חסר. 6 חלתורה] פראסמ; ק תסר. 6 אחד] פראסמ; ק חסר. 6 אקטמ; פ מחברת. 8 יורון ראקטמ; פ חסר. 6 ובחלקו הגבול ... שבתאי] ראקטמ; פ חסר. 6 ראקטמ; פ חסר. ראקטמ; פ חסר.

reason for the least ⟨years⟩, in the opinion of the Indian scientists, is that the Sun conjoins the Moon every nineteen ⟨years⟩, with only a few parts ⟨of a degree⟩ between them; the reason for the middle ⟨years⟩ is that they took a quarter of the great ⟨years⟩ and added it to a half of the least ⟨years⟩. This is what they said and this is what they verified by experience. I have already explained the power of its body. [6][7]

- **6** (1) Venus. I have already explained its nature. [1] They found through experience that it indicates the appetitive soul. (2) The fifth climate is in its portion, because that is the relationship of its orb to Saturn's orb; of the nations, those who (follow) the Muslim law, because their sign is Scorpio in the term of Venus, and it [i.e., Venus] was there when the conjunction of Saturn and Jupiter took place. [2] (3) Since it indicates lust they assigned the gynaeceum to it; it indicates shapeliness and beauty. (It indicates) frogs, because they are highly colored. Because of desire it indicates any food and drink. (It indicates) the mother, because it is feminine, inasmuch as its nature is cold and moist; this is (also) the reason (it indicates) daughters and the younger sister; but the elder (sister) is in the portion of the Moon, whose body is bigger than Venus' body. (4) Of the years of man, (it indicates) youth, because it is in the third level (above) the Earth. I have already mentioned the days and the hours as well as the power of its body.^[3] According to the opinion of the Indian scientists (the explanation for) its greatest years (is) that then it will return to its place without any addition or subtraction; (the explanation for the great and middle and least (years) is the same as for Saturn.[4]
- 7 (i) Mercury. All the Ancients said that the Moon indicates the human body and nature; hence if it is together with one of the malefics in a man's nativity he will suffer from a chronic disease, according to the place where they conjoin. (2) Because Mercury is above it [i.e., the Moon], it indicates wisdom, speech, and the ⟨rational⟩ soul. (3) Aristotle said that any planet that is close to the Earth is more indicative of human affairs than a ⟨planet that is⟩ distant; so he said that no power is exerted on Earth by ⟨any planet⟩ that is above the Sun;^[1] but we have seen that all the Ancients pronounced judgments about general affairs on the basis of the conjunction of the upper ⟨planets⟩, because they indicate more about general than about private affairs.^[2] (4) The sixth climate is in its portion, because that is the relationship of its orb to Saturn's orb; every light bird is in its portion, because it is a small

להזכיר הניחוש ושאר הדברים, כי הכל חכמות\(^1\). ויורה על האחים הקטנים בעבור שאין בגלגל כוכב קטן ממנו. (5) ומשנות האדם הילדות כי הוא קרוב אל הארץ. וטעמו חמוץ כי הוא קר ויבש על הרוב. (6) ודרך הימים כבר\(^2\) חזכרתיו, וטעם שנותיו כדרך שבתאי, וכח גופו הזכרתיו.

8 (I) הלבנה3. כבר הזכרתי4 טעם תולדתה. והיא תבלה5 כל6 הגופות בעבור רוב לחותה". (2) ובחלקה הגבול השביעי כי ככה גלגלה לגלגל שבתאי, ומן הארצות⁸ אל צאביה בעבור היות מזלם סרטן שהוא ביתה. (3) ומבני אדם המלחים בעבור שהיא תורה על הים⁹, שהיא קרה ולחה, והולכי דרכים בעבור מהירות מהלכה, וככה השלוחים והמשרתים בעבור היותה 10 למטה מהמשרתים, והכסף והבדולח והסיד בעבור הלובן שבהם. (4) ובחלקה החמורים כי הם למטה מכל מרכבת האדם, והקישואים ואבטיחים בעבור לחותם 11, כי21 יגדלו כשיוסיף אורה 13, והפך הדבר כשיחסר אורה¹⁴. (5) ובחלקה מתולדת האדם רוב¹⁵ המחשבות וחסרון הדעת בעבור חוסר 17 אורה וככה רוב השכחה, ודעת ההגדות כי היא 17 חכמה קרובה. $^{(6)}$ שהיא נוטה עם¹⁸ כל¹⁹ תולדת, בעבור היותה שפלה ותתן כחה לכל המשרתים, ועל שנות הגמול כי היא ברקיע הראשון כנגד הארץ. כבר | הזכרתי²⁰ טעם האם ₃₅ והאחיות 22 ובחלקה הריאה בעבור כי לשמש 22 הלב. ומהפאות ימין מערב כי משם23 יחל אורה להוסיף. והימים והשעות כשאר הכוכבים. (8) ולא ידעתי טעם לשנותיו העצומות גם לגדולות, רק שאמר אבו מעשר בעבור ששנות החמה הגדולות הן מאה ועשרים והלבנה לא תראה עד היות מרחקה מהשמש שתים עשרה מעלות, על כן חסרום משנות התולדת והיו שניה²⁴ מאה ושמנה שנה. וטעם שנותיה הקטנות לא ישר בעיני, על כן לא הזכרתיו, וטעם האמצעיות כדרך שנות השמש האמצעיות. וכבר הזכרתי כח גופה.

 1 חכמות] ראקטמ; פ חסר. 2 כבר] פראקמ; ט חסר. 6 הלבנה] פראטמ; ק ירח. 4 הזכרתי] פראטמ; ק זכרתי. 6 והיא תבלה] ראמ; ק והוא יבלה; ט היא תכלה. 6 כל] פאטמק; ר אל. 7 בעבור רוב לחותה] פראמ; ט בעבור לחותה הרבה; ק בעד לחותו הרב. 8 הארצות] טקמ; פ הגוים; רא חסר. 9 על הים] פאטמק; ר עליהם. 10 היותה] פראקמ; ט שהיא. 11 לחותם] פקטמ; רא ליחתם. 12 כי פראמ; ט ועוד ש; ק < ועוד. 10 כשיוסיף אורה] פראטמ; ק כשיגדל גופו. 11 והפך הדבר כשיחסר אורה] פראמ; ט ועוד ש; ק < ועוד. 10 היותסרו כשיחסר גופו; ט ויחסרו כשיחסר אורה. 11 ב פראק; ט ברוב. 10 חוסר] פראק; ט חסרון. 11 היא] אקטמ; רפ חסר. 18 עם] פראק; טמ על. 10 כל] פראטמ; ק חסר. 10 הזוכרתי] פאטמק; ר חסר. 12 הואחיות] פאקמ; ט והאחות. 12 כי לשמש] פראק; ט השמש; ק כי הוא לשמש. 12 משם] פראק; ט שם. 12 שנוריה; ט שנוי; ק חסר.

81

planet. There is no need to mention divination and the other matters, because all of them are sciences. It indicates younger brothers because there is no planet smaller than it in the heavens. (5) Of the years of man, childhood (belongs to it), because it is close to Earth. Its taste is sour, because it is cold and dry more often than not. [3] (6) I have already mentioned the rule of the days; the explanation for its years is the same as for Saturn. I have already mentioned the power of its body. [4][5]

8 (1) The Moon. I have already mentioned the reason for its nature.^[1] It causes all bodies to decompose on account of its great moisture. (2) The seventh climate is in its portion, because that is the relationship of its orb to Saturn's orb; of countries, al-Sabia (is in its portion), because their sign is Cancer, which is its house. (3) Of human beings, sailors (are in its portion), because it indicates the sea, which is cold and moist; and wayfarers, because of its rapid motion; and similarly messengers and servants, because it is below the planets; [2] and silver and crystal and lime, because of their whiteness. (4) Donkeys are in its portion, because they are the least of the animals men ride on; and squash and melons on account of their moisture; they grow when its light waxes, and the opposite when its light wanes. (5) Of human nature, excessive thinking and dementia are in its portion, because it is deficient in light, and similarly extreme forgetfulness; and the comprehension of homiletics, because that is a familiar wisdom.^[3] (6) The reason for its capacity to be assimilated into any nature is that it is the lowest (planet) and gives its power to all the planets. (It indicates) infancy, because it is in the first heaven above the Earth.[4] I have already mentioned the reason (it indicates) the mother and sisters.^[5] (7) The lung is in its portion, because the heart belongs to the Sun. Of the edges (of the horizon), the southwest (is in its portion), because that is where its light begins to wax.[6] (The explanation for) the days and hours is the same as for the other planets. (8) I do not know the explanation of its greatest and great years, other than what Abû Ma'shar said: that the great years of the Sun are 120 and the Moon cannot be seen until it its 12 degrees away from the Sun, so they subtracted them from the natural years and its years are 108.[7] I am not satisfied with the explanation of its least years, so I will not mention it. The explanation of its middle (years) is the same as (that) of the Sun's middle years. I have already explained the power of its body.[8][9]

(1) מקומות שמחת השבעה!: כוכב חמה² בבית ראשון כי שניהם יורו על הנפש; הלבנה בשלישי כי שניהם יורו על דרכים קרובים והדתים; נגה בחמישי כי שניהם יורו על התענוגים; מאדים בששי כי שניהם יורו על תחלואים; השמש בתשיעי כי שניהם יורו על דרכים רחוקים והאמונות; צדק בבית י״א כי שניהם יורו על מזל טוב וחן וכבוד; ושבתאי בבית שנים העשר כי שניהם יורו על חרפה ומריבות ובית הסוהר 3.

5 §

- (1) השער החמישי. כל הנזכר בטובת המשרתים ורעתם אין צורך⁴ לבקש טעם עליהם⁵, כי הם ידועים. (2) וטעם היות כח שבתאי בדלי יותר מגדי, והיה ראוי להיות הדבר⁵ הפוך בעבור כי גדי כתולדתו, רק בעבור היות⁻ שבתאי קר ויבש ומזל⁴ דלי חם ולח, הנה תתישר שם תולדתו ויורה על טוב. (3) וככה טעם בית⁴ עקרב למאדים, כי תולדתו חמה ויבשה, והנה אם היה¹¹ בביתו הראשון, שהוא טלה והוא חם ויבש, יוסיף מכאוב על מכאוב, ובמזל¹¹ עקרב תתישר¹¹ תולדתו. (4) ועוד, כי שבתאי בדלי יותר נאה לו, כי הוא זכר כמוהו, וככה עקרב למאדים כי¹¹ הוא נקבה. (5) וזה טעם כח נגה במזל שור, וטעם כוכב חמה בבתולה בעבור שהוא בית כבודו.
- (1) וטעם כח הכוכב בהיותו עולה בפאת שמאלית בעבור שהישוב בפאת שמאל, ובהיות הכוכב בפאת שמאל אז יחזק מיצוץ אורו ויהיה לו כח גדול בארץ. (2) והפך הדבר כשהוא דרומי, וזה הדבר יתברר מהשמש בשותה בפאת שמאל דרום. ודרום. (3) וטעם היות הכוכב עולה בגלגל הגבהות שמוצקו רחוק ממוצק הארץ, הנה יש מחלוקת בין חכמי הודו ובין בטלמיוס, כיפו חכמי הודו אומרים כי בהיות הכוכב במקום הגבהות דומה לאדם רוכב על סוסו, ובהיותו במקום השפלות דומה לעבד במקום הגבהות דומה לאדם רוכב על סוסו, ובהיותו במקום השפלות דומה לעבד

 $^{^1}$ השבעה] ר, א > כוכבים. 2 כוכב חמה] א; פ חסר. 8 מקומות שמחת השבעה: ... חרפה ומריבות ובית הסוהר] רא, כך גם בהוצאת י״ל פליישר, לפי כ״י וואטיקאן 390; פּ הקטע הזה נמצא בשער החמישי; טקמ חסר. 4 צורך] פאקט; רמ צריך. 5 עליהם] פאקמ; ט אליהם. 6 הדבר] פראטמ; ק חסר. 7 כי גדי ... היות] פראקט; מ חסר. 8 ומזל] פראטמ; ק חסר. 9 בית] פראקמ; ט חסר. 01 הנה אם היה] פראטמ; ק וכשהיה. 11 ובמזל] פראטמ; ק ובבית. 12 תתישר] פראטמ; ק יתישר. 13 פראקט; מ חסר. 14 שמאלית] פרקמ; ט השמאלית; א שמאל. 31 חזקן פראקט; מ יתחזק. 31 מהשמש] בראקט; פמ חסר. 71 בפאת שמאל] פראטמ; ק בצפון. 81 הגבהות] פראטמ; ק הגבה. 91 כי] פראטמ; ק חסר. ק חסר.

83

9 (I) The places of joy of the seven (planets). Mercury in the first (mundane) house, because both indicate the soul; the Moon in the third, because both indicate short journeys and religions; Venus in the fifth, because both indicate pleasures; Mars in the sixths, because both indicate diseases; the Sun in the ninth, because both indicate long journeys and beliefs; Jupiter in the eleventh house, because both indicate good fortune and beauty and honor; and Saturn in the twelfth house, because both indicate shame and quarrels and prison. [1]

§5

- **1** (1) Fifth chapter. There is no need to explain everything mentioned (in Reshit Hokhmah) about the beneficence and maleficence of the planets, because it is known.^[1] (2) The reason that Saturn has more power in Aquarius than in Capricorn, even though the contrary ought to be true, inasmuch as Capricorn is of the same nature (as Saturn), is simply that Saturn is cold and dry and Aquarius is hot and moist, so that its [i.e. Saturn's] nature is tempered in this place [i.e. in Aquarius] and indicates good fortune. (3) The same explanation applies to the sign of Scorpio and Mars [i.e. why Mars has more power in Scorpio than in Aries]. Its [i.e., Mars'] nature is hot and dry, so that if it were in its first house, Aries, which is (also) hot and dry, pain would be added to pain; but in the sign of Scorpio it is tempered. (4) In addition, it suits Saturn better to be in Aquarius, because it is masculine like the latter; and this also applies to Scorpio and Mars, because it [Scorpio] is feminine. (5) This is also the explanation for the power of Venus in Taurus; and the explanation for (the power of) Mercury in Virgo is that that is its house of exaltation.[2]
- **2** (I) The explanation for the power of a planet when it rises in the north is that the ecumene is in the north [with respect to the equator], and when a planet is in the north its rays are stronger and it has great power on Earth. (2) The opposite happens when it is southern; this can be seen when the Sun is in the northern and in the southern cardinal point. (3) As for the explanation of (the power of) a planet when it rises in the circle of the apogee whose center is far from the center^[1] of the Earth,^[2] there is indeed a disagreement between the Indian scientists and Ptolemy: the Indian scientists say that when the planet is at apogee it resembles a man riding his horse^[3] and that when it is at

ההולך על הארץ. (4) ובטלמיוס אומר כי בהיות הכוכב קרוב מהארץ אז יהיה¹ לו כח גדול, והפך הדבר² אם היה במקום גבהותו. (5) ולפי דעתי שדברי כולם נכונים³, כי בהיות הכוכב רחוק מהארץ אז יקבל כח רב מהעליונים. (6) והנה אם היה הכוכב ממונה על דבר⁴ הנפש, שהוא דבר עליון, אז יהיה לנולד חכמה יתירה בכל ענין, ואם היה⁵ ממונה על דבר הגוף, אז תהיה קומתו דקה וקצרה ולא יהיה לו כח כהוגן. (7) ואם הכוכב יהיה⁶ במקום שפלותו⁷ והוא ממונה על הנפש, אז יורה כי הנולד יהיה כסיל ובער, ואם הוא ממונה על הגוף יורה שיהיה לו גוף⁸ גדול וחזק. וזה הדבר נסיתיו הרבה⁹ פעמים. (8) וטעם שיש לכוכב כח בהיותו במעמדו השני, בעבור כי משם יחל להיות ישר בהליכתו. (9) ואין צורך להזכיר כח הכוכבים הזכרים במזלות הזכרים¹⁰ בעבור שהם דומים להם, חוץ ממאזנים לשמש כי הוא בית קלונו.

(1) וזה שאמרו¹¹, כי מרעת הכוכב להיותו עם ראש התלי או זנבו, זאת דעת אנשי הודו¹². (2) והאמת כי עם הזנב הוא רע, רק עם הראש איננו כי אם טוב. (3) ומה שאמרו עם ראש התלי של לבנה או זנבו, לא דברו נכונה¹³, וככה דעת בטלמיוס¹⁴, כי מה יזיק¹⁵ מחברת גלגל הדומה למזלות¹⁶ של הלבנה עם הדומה לגלגל המזלות¹⁷ | של הכוכב לכוכב¹³; אלה דברי רוח¹⁹. (4) וככה, ראש התלי של לבנה לא יזיקנה רק אם היתה נקדרת. (5) ומה שאמר חכם הודו, כי הראש טוב עם²⁰ הטובים, הוא נכון. ושאר הדברים הם ידועים ואינם צריכים טעם.

68

 22 השער השישי. זה שהזכירו שאור הכוכב יוסיף בעוצם בי גופו הוא כנגד מראה (ו) השער השישי. זה הארץ יראה יותר הדול מאשר יראה קרוב אל הארץ יראה יותר גדול מאשר יראה קרוב אל הארץ יראה הארץ יראה יותר גדול מאשר יראה הארץ יראה הארץ יראה יותר גדול מאשר יראה ברחקו ממנה, וזה

 1 יהיה] פראטמ; ק יש. 2 והפך הדבר] פראטמ; ק וההפך. 6 כונים] פראקמ; ט גכוחים. 4 דבר] פראקמ; ט דברי. 6 היה] פראקט; מ יהיה. 6 ואם הכוכב יהיה] פראטמ; ק וכשהכוכב. 7 במקום שפלותו; ק במקום שפלותו; ק במקום שפלו. 8 לו גוף] ראקטמ; פ הגוף שלו. 6 הרבה] פ טאקמ; ר חסר. 10 במזלות הוכרים] רפקטמ; א חסר. 11 ווה שאמרו] פראטמ; ק אמרו חכמי הודו. 11 ואת אנשי הודו] פראטמ; ק חסר. 11 לא דברו נכונה] פראטמ; ק אינו אמת. 14 וככה דעת בטלמיוס] פראטמ; ק חסר. 15 יזיק פראקמ; ט שיזיק. 16 גלגל הדומה למזלות] פראמ. טק הדומה לגלגל המזלות. 7 הדומה לגלגל המזלות. 8 הכוכב לכוכב] פרא; מ הכוכב אל כוכב; טק הכוכב. 19 אלה דברי רוח] פראט; ק וכן אמר בטלמיוס. 02 טמק; ראפ ועוצם. 12 כנגד מראה] פראמ; קט למראה. 8 ריראה] פראט; ק חסר. 12 בעוצם טמק; ראפ ועוצם. 22 כנגד מראה] פראמ; קט למראה. 8 ריראה] פראט; ק חסר.

Chapter six 85

perigee it resembles a slave walking on the ground. (4) But Ptolemy says that when the planet is close to the Earth it has great power and the opposite when it is at apogee. [4] (5) But my opinion is that all of them are right, because when a planet is far from the Earth it receives great power from the upper (stars). (6) So if a planet (that is at apogee) is in charge of the soul, which is something superior, [5] the native will be exceedingly wise in any undertaking; and if it is in charge of the body he will be lean and short and not as strong as he should be. (7) But if a planet that is at perigee is in charge of the soul, it indicates that the native will be a fool and ignoramus; and if it is in charge of the body it indicates that he will have a large and powerful body. I have verified this by experience many times. (8) The reason that a planet has great power when it is in its second station is that this is where its motion begins to be direct. (9) There is no need to mention the power of the masculine planets in the masculine signs, because the former are similar to the latter, with the exception of Libra and the Sun, because it [Libra] is its [the Sun's] house of dejection. [6]

3 (I) As for what they said, namely, that a planet is afflicted when it is with the Head of the Dragon or with its Tail, this is the opinion of the Indians. (2) But the truth is that (when it is) with the Tail it is malefic, but when it is with the Head it is only benefic. (3) As for what they said about (a planet's) being with the Head of the Dragon of the Moon or its Tail, they were wrong (that is also Ptolemy's opinion), for how could the intersection of the Moon's parecliptic with the parecliptic of a planet afflict the planet? That is nonsense. (4) In like manner, the Head of the Dragon of the Moon is not detrimental to it [i.e. to the Moon] unless it is in eclipse. (5) As for what one Indian scientist said, namely, that the Head is benefic with the benefics, this is correct. The rest of the things (mentioned in *Reshit Ḥokhmah*) are well known and do not require an explanation. [1]

§6

1 (I) Sixth chapter. [I] What they have mentioned, namely, that the light of a planet increases the size of its body, refers to what is visible to the eye: when it is closer to the Earth it appears larger than when it is far

הדבר יוכל לדעתו האדם! מפאת גלגל הגבהות שמוצקו רחוק ממוצק הארץ. (2) ושאר הדברים הנזכרים ידועים.

- (1) וטעם היות הדבק פחות מששה עשר חלקים, בעבור היות² זה המספר קרוב מחצי אלכסון השמש, כי בהיות הכוכב דבק³ חלק בחלק עם השמש, תהיה הנקודה האמצעית של כוכב⁴ דביקה עם הנקודה האמצעית של⁵ השמש. (2) וזה לא יקרה לאחד³ מהכוכבים העליונים עד היותו במקום גבהות גלגלו הקטן⁻, אז יהיה רחוק מהארץ, ואם היה במקום גבהותו כנגד הגלגל הגדול, אז יהיה במרחק הרחוק מהארץ. (3) ומה שאמרנו, שיש כח לכוכב בהיותו דבק, היא³ דעת חכמי הודו, ובטלמיוס לועג עליהם. (4) רק ראיתי בספר דורוניוס⁰, שהוא ראש לבעלי הדינין, כי נסה דברי הודו, וככה אמר בספרו: אם היה כוכב חמה דבק עם השמש, אז יהיו¹ בגלגל שני כוכבי חמה, והטעם שיכפל¹¹ כחו, וככה שאר המשרתים. (5) וטעם צאת שבתאי וצדק מגבול השריפה בשש מעלות בעבור גודל גופם¹¹, ואין גוף מאדים כמוהם; על כן נתנו למאדים עשר מעלות, ושאר הדברים ידועים.
- (1) והשתנו הדינים בשפלים מהשמש מהעליונים ממנה. (2) כי העליונים כחם במזרח והשפלים במערב, בעבור 13 כי השמש מהירה בהליכתה 14 יותר 15 מהעליונים, וכאשר תתחבר עמהם תניחם ויעלו הם מזרחיים ממנה 16 , ואז יגדל כחם 71 בעבור מהירות הליכתה 18 . (3) ובהדבק השפלים עם השמש, בעבור היותם מהירים בהליכתם יותר ממנה, על כן יניחוה ויראו מערביים ממנה 19 , ואז יגדל כחם כי אז יהיו מהירים בהליכתם. (4) ויקרה לנגה ולכוכב חמה מקרה אחד 10 שלא יקרה 12 כמוהו לשאר המשרתים, כי הם יהיו דבקים עם השמש והם ישרים בהליכתם, גם יהיו דבקים עמה 12 והם שבים אחורנית. (5) והיה כן בעבור שלא ירחקו מהשמש רק מרחק ידוע, וזה המרחק הוא בעבור הגלגל הקטן, רק גלגליהם הגדולים הם שוים. (6) ומפתחות הלבנה אבארם בספר העולם.

 1 יוכל לדעתו האדם פאט; רמ נה; ק נוכל לדעת. 2 היות פראטמ; ק חסר. 5 בק] ראקט; פמ חסר. 4 לולו חסר. 4 כוכב ראפ; טקמ הכוכב. 6 של רא; טק מן; פמ אל. 6 לאחד ראקט; פמ חסר. 7 גלגלו הקטן פראקט; מ הגלגל. 8 היא] פראקמ; ט עם. 9 דורוניאוס] פראק; ט דוריינוס. 0 ויהיון פראקט; ט יש. 1 שיכפל פראקט; מ שיוכפל. 2 וגופם פראקט; מ גופה. 3 בעבור ראטמ; ק לפי; פ חסר. 4 בהליכתה פראקמ; ט במהלכה. 5 ויותר פאטמ; ק חסר. 6 ממנה ראטמ; ק ממנו; פ מלמטה. 6 רכחם פראקמ; ק כחו; ט כחה. 8 הליכתה פאט; מ בהליכתה; ק מהלכו; ר הליכתם. 9 ויראו מערביים ממנה ראקטמ; פ שיעמדו למערבה ממנה. 6 מקרה אחד פראטמ; ק מה. 1 שלא יקרה מאקטמ; פ שאין מקרה. 2 יהיו דבקים עמה פראטמ; ק ידבקו עמו.

Chapter six 87

from it. A person can know this from the circle of the apogee whose center is far from the center of the Earth.^[2] (2) The rest of what was mentioned (in *Reshit Hokhmah*) is well known.

- 2 (1) The reason why a (planet in) conjunction is less than 16 minutes (away from the Sun) is that this number is close to half the diameter of the Sun; when a planet is in full conjunction with the Sun, the center of the planet coincides with the center of the Sun. (2) This occurs only when one of the upper planets is at the apogee of its epicycle, when it is far from the Earth; and if it is (also) at apogee with respect to its eccentric circle^[1] it is at its furthest distance from the Earth. (3) As for what they have said, namely, that a planet has power when it is in conjunction, this is the opinion of the Indian scientists, but Ptolemy laughs at them. (4) In the book by Doronius, the leading expert in (astrological) judgments, I have seen that he verified by experience the statements (of the scientists) of India, and this is what he said in his book: if Mercury is in conjunction with the Sun, there will be two Mercuries in the orb, [2] because its power is doubled, and similarly with the other planets. (5) Saturn and Jupiter emerge from the domain of burning[3] at six degrees because of the size of their bodies, but Mars' body is not as big as theirs; for this reason they assigned to Mars 10 degrees. The other things (mentioned in *Reshit Ḥokhmah*) are well known.^[4]
- 3 (1) The (astrological) judgments about the planets that are below the Sun differ from the \(\lambda\) astrological judgments about the planets that are) above it. (2) For the power of the upper (planets) is in the east, whereas (the power of) the lower (planets) is in the west, because the Sun's motion is quicker than that of the upper (planets); when it is in conjunction with them and passes them they rise to its east, and then their power increases because of its rapid motion. (3) When the lower (planets) are in conjunction with the Sun, (then,) because they are quicker than it is, they pass it and are seen to its west; then their power increases because of their rapid motions. (4) The same thing happens to both Venus and Mercury, but not to the other planets; namely, that they can be in conjunction with the Sun when their motion is direct and can also be in conjunction with the Sun when they are retrograde. (5) This happens because they never get more than a certain distance from the Sun, and this distance is caused by the epicycle, although their eccentric circles are the same.^[1] (6) I shall explain the keys of the Moon in the Book of the World.[2]

78

מש עשרה 2 חמש הקירוב תחלת אומרים המזלות חכמי הקירוב. הקירוב חמש עשרה (ו) ב מעלות, ובטלמיוס אומר כי תחלת הקירוב כפי כח³ אור הכוכב לפניו או לאחריו, וזה הוא הנכון בעיני. (2) וזה שאמרו, שיסתיר הקל את הכבד, הוא אמת בהיות המחברת שוה באורך וברוחב, וכל⁴ אשר יורו עליו⁵ יהיה⁴ אמת. (2) וככה תעשה: תסתכל 7 אם היו שני הכוכבים בחשב האפודה; זאת היא מחברת אמת 8 . (4) ואם רצית לדעת למי הכח מהנחברים9, הסתכל ההווה מהם קרוב ממקום גבהות גלגלו ,הגדול, הוא ינצח את חבירו. (5) וחשוב זה הניצוח שהוא 10 כחשבון ארבע כחות הגדול, וההווה מהם במקום גבהות גלגלו הקטן ינצח את חבירו בשלשה כחות¹². (6) וההווה מהם בפאת שמאל מחבירו, בין שיהיה האחר 13 באפודת הגלגל או שיהיה דרומי, והנה השמאלי יהיה המנצח, ואם שניהם שמאליים, ההווה מהם יותר שמאלי ינצח את האחר. (7) וטעם זה, כאשר הזכרתי, כי כל מה שיהיה הכוכב קרוב אל הישוב יראה לו יותר כח. (8) ואם שניהם דרומיים מי שיש¹⁴ רחבו יותר כח. (8) ואם שניהם דרומיים אשר המעשה ממעשה לא יראה ביניהם ביניהם היה המרח 17 , ואם היה המרחב ביניהם הרבה לא יראה ממעשה מחברתם כי אם פחות מחצי. (q) וזה הניצוח בפאה יש לו שני כחות, ומי שיש לו יותר¹⁸ ממשלה במקום שיתחברו בו יש לו כח אחד. | וכאשר תחשב הכחות 19 , אז תדע מי הוא 36 -20המנצח

(1) אם שני הכוכבים 12 הם במבט נכח והם שניהם 22 בחשב 22 האפודה, הנה המבט הוא 24 שלם כי יש ביניהם מאה ושמנים מעלות שוות. (2) ואם רחב שניהם בפאה אחת שוה, בין שיהיו שמאליים או דרומיים, אין זה מבט נכח שלם, וטעם זה 25 כי יש ביניהם 26 חסרון 27 ממאה ושמנים מעלות כפי מרחב שניהם. (3) ואם רחב האחד שמאלי והשני חמרחב שניהם שוה, הנה זה מבט נכח שלם 29 כי כפי שירד זה עלה זה. (4) ואם אין המרחב שוה 30 לא יהיה מבט 16 שמאלי השני, ואם האחד בחשב האפודה והשני שמאלי 32 או דרומי לא יהיה מבט האחד על השני, ואם האחד בחשב האפודה והשני שמאלי 32

 1 הקירוב פראטמ; ק חסר. 2 תחלת הקרוב פראקמ; ט הקירוב תחלתו. 3 ראקטמ; פ חסר. 4 וכל פראקמ; ט ובכל. 3 עליון רטמ; פאק חסר. 3 יהיה פראק; טמ היו. 7 תסתכל פאקט; מ הסתכל. 3 את היא מחברת אמת אקטמ; פ זאת המחברת היא אמת. 3 עסתכל אם ... מהנחברים פאטמק; ר חסר. 10 שהוא] פראקמ; ט חסר. 11 כחות אקט; רפמ כוחים. 21 כחות פראקמ; ט האחד. 41 שיש רפט; ט שיהיה; ק חסר. 21 יותר פראקמ; ט הסר. 41 הרחות פראקמ; ט חסר. 41 הרבה פראמ; טק רב. 41 יותר פראקמ; ט חסר. 41 הרבה פראמ; טק רב. 41 יותר המנצח פראקמ; ט חסר. 41 הרבה פראמ; טק המר: ק חסר. 42 הוא פראמ; ק וכאשר. הכחים; ט חסר. 42 הנא תחשב ... המנצח פראמ; ק חסר. 42 הוא פראמ; ק חסר. 43 הוא פראממ; ק חסר. 43 ה פראממ; ק חסר. 43 היי שוה פראממ; ק הסר. 43 היי שוה פראממ; ק הסר. 43 ה שוה פראממ; ק הסר. 43 ה שוה פראממ; ק הסר. 43 ה שוה היים שה היים שוה היים שוה היים שה היים

§7

- 1 (1) Seventh chapter.[1] "Getting close". The astrologers say that "getting close" begins at 15 degrees, but Ptolemy says that the beginning of "getting close" depends on the light of the planet that is in front of or behind it, and this is correct in my opinion. (2) As for what they said, namely, that the lighter [i.e., quicker] (planet) hides the heavier [i.e., slower] one, this is true when the conjunction is in both longitude and latitude; and everything that is indicated by them comes true. (3) Do as follows: observe whether the two planets are in the ecliptic^[2]; this is a true conjunction.^[3] (4) If you wish to know which of the conjoining (planets) has power, look for the one that is closer to the apogee of its eccentric circle; [4] this one will be victorious over its companion. (5) Consider this victory as equivalent to four powers; [5] the one that is at the apogee of its epicycle will be victorious over its companion by three powers. (6) If one of them is north of its companion, whether the latter is in the ecliptic or is southern, the northern will emerge victorious; if both of them are northern, the one that is more northern will be victorious over the other. (7) The reason for this, as I have already explained, is that the closer a planet is to the ecumene, the more power it appears to have. [6] (8) But if both are southern, the one whose latitude is smaller will be victorious over the one whose latitude is greater; if the [difference in] latitude between them is great, less than half their conjunction will be seen. (9) The victory on account of the direction (with respect to the ecliptic) is assigned two powers. The one that exercises more lordship in the place where they are in conjunction has one power. (10) When you add up the powers you can know which of them is victorious.[7]
- 2 (I) If the two planets are in opposition and both are in the ecliptic, [I] then the aspect is complete because there are 180 equal degrees between them. (2) If their ⟨ecliptical⟩ latitude is the same, whether northern or southern [i.e., both are northern or southern], it is not full opposition, because there are less than 180 degrees of latitude between them. (3) If the latitude of one of them is northern and of the other is southern and their latitude is the same, this is full opposition, because one has descended as the other has ascended. (4) But if the latitude is not the same then the aspect [of opposition] is not full, and the deficit is equal to the excess of the one over the other; if one is in the ecliptic and the other is northern or southern, the aspect [of opposition] is not full

שלם, ויהיה החסרון מן המבט כפי המרחב. (5) ועוד אדבר בשער העשירי על המבטים.

3 ומה שאמרו על המעלות שהן שוות במצעדיהם אין צורך לבקש טעם על זה (ו) מה ידוע. (2) ואלה השמות, מהילוך בדד, ושומם, והעתקה, וקבוץ השבת אור, ושאר הדברים, הם כנגד משל ועל הכל מודה בטלמיוס חוץ מהנועם והתגמול לא ידעתי.

8 §

ו (ו) השער השמיני. כלל הדינין הנזכרים בו אין צריכין לבקש טעם עליהם כי הם נודעים. (2) וטעם לשום ללבנה⁸ שותפות עם המזל העולה בעבור שהיא קרובה 10 אל הארץ. $^{(3)}$ ווה 9 שאמרו על מבט רביעית או נכח שהיא רעה גמורה, דין הוא כי הם יורו על איבה, ובעבור שהוא מבט¹¹ השלישית¹² והששית אהבה¹³ יקל מהרעה. 15 ווה שאמרו 15 , אם היה מזיק בעל הדבר המבוקש 15 יורה על איחור הדבר, זה אמת על שבתאי בעבור 16 שהוא ממתין בהליכתו, ולא ככה מאדים 17. (5) ומה שאמרו¹⁸, שהכוכב הוא חלש עד היותו בחמש מעלות מהמזל, זו דעת חכמי פרס. (6) ובטלמיוס 19 לועג 20 עליהם והדין עמו 21, כי אין המזלות נבדלים זה מזה, כי מחלוקתם הם כפי מחשבת הלב מתחלת מחברת שני הגלגלים הגדולים או ממקום ידוע למראה 22 העין אל מקום ידוע, ועל שני הדרכים אין המזלות נבדלים; וככה מה שאמרו 23 , אם היה הכוכב בסוף המזל אבד כחו מהמזל הראשון. $^{(7)}$ ודבר הבורות כבר אמרנו כי הם כוכבים חשוכים יורו על נזק; כך24 אמרו חכמי הודו25. (8) וזה 27 שאמרו 26 כי הכוכב הטוב בבית השמיני לא יורה על טוב ולא על רע, אמת מאמרו כי לא יוסיף על החיים ועל הממון, רק יש לו טובה אחת28, שינצל ממיתה משונה. 31 טריות שהוא מי אדבר אדבר ובספר המולדות ובספר הם נכונים. ובספר מולדות (0 לעדות ועל מי שאינו כשר 32.

 1 שאמרו] פאטמק; ר חסר. 2 על זה] פאקמ; ר זה; ט חסר. 8 וקבוץ] פראמ; קט חסר. 4 משל] פאטמק; ר מושל. 6 חוץ] פראטמ; ק חסר. 6 והתגמול] פאקמ; ט והגמול. 7 נודעים] פראמ; קיט ידועים. 8 לבנה] ראט; פמ הלבנה; ק לירח. 9 שהיא קרובה ... וזה] פראטמ; ק שסר. 0 גמורה דין פרא; ט מדין; ק חסר. 11 שהוא מבט] פראמ; קט שמבט. 12 השלישית] פראטמ; ק שליש. 13 אהבה] ראמ; טק 2 מבט; פ חסר. 14 שאמרו] טפ; ק ואמרם; מ שאמ'; אר שאמר. 15 המבוקש] פראט; ק הדרוש; מ המבקש. 16 בעבור] פראמ; ק כי; ט אם. 17 ולא ככה מאדים] פראמ; קט ואין מאדים ככה. 81 שאמרו] ט; ק ואמרם; פמר שאמר; 81 נובלמיוס] פראקמ; ט 81 בעבור] פראטמ; ק חסר. 82 מה שאמרו] פראקמ; ט למראית. 82 מה שאמרו] ראקטמ; פ אמרו. 82 קן פראמ; ט על כן; ק חסר. 82 מהרו חכמי הודו] פראטמ; ק חסר. 82 חסר אמרו פראטמ; ק ואמרו. 82 חסר שאמרו] פראסמ; ק ואמרו. 82 חסר הוא] פראמ; ק ואמרו. 82 מה שהוא פראמ; ק ואמרו. 82 מה ווא פראמ; ק ואמרו. 82 מה שהוא פראמ; ק ואמרו. 82 מה שהון פראטמ; ק חסר. 82 מר שהוא כשר] פראטמ; ק הפסול.

and the deficit from the aspect [i.e., from full opposition] is equal to the latitude. [2] (5) I shall say more about the aspects in the tenth chapter. [3]

3 (1) As for what they said about the degrees, $\langle \text{namely}, \rangle$ that their rising times are the same, there is no need to explain this, because it is well known. (1) (2) These expressions, namely, "void of course", "desolation", "translation", "collection", "reflecting the light", and the others, are used as a metaphor; Ptolemy accepts them all except "pleasantness" and "recompense", but I do not know $\langle \text{why} \rangle$. (2)

§8

I (I) Eighth chapter. There is no need to find a reason for all of the judgments mentioned in this chapter (of *Reshit Hokhmah*), because they are well known.^[1] (2) The reason for making the Moon the partner of the sign of the ascendant is that it is close to the Earth.[2] (3) As for what they said about the aspect of quartile or opposition, namely, that it is complete misfortune, this follows logically, because they indicate antagonism, and because trine and sextile are (aspects of) love, the misfortune is mitigated.[3] (4) As for what they said, namely, that if the lord of the requested thing is a malefic (planet) it indicates delay in the matter, this is true for Saturn because it tarries in its motion, but not for Mars. [4] (5) As for what they said, namely, that a planet is weak until it is five degrees from (the beginning of) the sign, this is the opinion of the Persian scientists.^[5] (6) But Ptolemy laughs at them and he is correct, because the signs are not separated one from the other, given that their divisions, based on a mental construct, begin at the intersection of the two great circles or at a particular observable spot (and end at) another particular spot; [6] following either method the signs are not separated. [7] The same applies to what they said, namely, that if a planet is at the end of a sign it loses its power coming from that sign. [8] (7) As for the pits, we have already said that they are dark stars that indicate harm; that is what the Indian scientists said. [9] (8) As for what they said, namely, that a benefic planet in the eighth (mundane) house indicates neither good fortune nor misfortune, this is true; for it does not add to (one's length of) life or wealth; but it has one benefit, namely, that (the native) will be saved from an unnatural death.[10] (9) The testimonies that we have mentioned are correct;[11] in the Book of Nativities I shall refer to what is fit to give testimony and to what is unfit.[12]

- ו בעבור כי המשעי. בטלמיוס מודה¹ כי גורל הלבנה² לבדו הוא האמת, בעבור כי (ו) השער התשיעי. יבקש מעלה שתהיה ערכה אל הלבנה, שהיא³ קרובה⁴ אל הארץ, כערך המעלה הצומחת אל השמש⁵, וזה הוא גורל הלבנה; על כן אמר שיוקח ביום ובלילה מהלבנה. (2) והאומרים 6 כי גורל השמש", שהוא גורל התעלומה בלילה, יותר חזק, זה הוא בעצמו גורל הלבנה של בטלמיוס, והוא לועג על שאר הגורלות; רק בעבור שראיתים כתובים בספר דורוניוס⁸ הזכרתים. (2) וגורל שבתאי יורה על כל דבר שיורה הוא עליו כפי תולדתו⁹, וככה כל אחד מהם. (4) והיה¹⁰ גורל העוני דבק עם כוכב חמה בעבור כי11 תולדתו להתעסק בחכמה ולא בדברי העולם. (5) ובעבור כי צדק יורה על הממון, כאשר הזכרנו, על כן אמרו אנשים כי בעבור היות בתי כוכב חמה לנכח בתי צדק שיורה על הממון, על כן אין ממון לרובי החכמים. (6) וזה הדבר קרוב אל האמת, כי כל מזל שהוא עולה בפאת מזרח ברגע הלידה. לעולם יהיה בנולד תולדת בעל המזל, אפילו שיהיה¹² ממשפחה שאינה ראויה למעלה גבוהה. (7) ודמיון זה שיולד לאדם שהוא משרת פורני בן והיה 13 מזלו אריה; א"ע"כ שתהיה השמש במקום רע, תראה בתולדת הנולד שררה שישים במקום א"ע"כ תחתיו. (8) וככה, אם היה בעל המזל הצומח כוכב חמה, א"ע"פ | שאין במשפחתו 336 חכם וכוכב חמה במקום רע¹⁵, יהיה מבין בדברי¹⁶ העולם; כי אם היה במקום טוב יהיה חכם א"ע"פ שלא היה אביו חכם.
 - (I) שעם גורלות הבתים מטעם הבתים; כי הנה לבית ראשון יש לו גורל החיים, והבית הראשון יורה על החיים. (2) ונלקח זה הגורל מהמרחק שיש בין שני והבית הראשון יורה על החיים, וכל משרת זולתם, אם יהיה ממונה על החיים, יתן פו העליונים בעבור היותם עיקרים, וכל משרת זולתם, אם יהיה ממונה על החיים, יתן הכח לאחד מהם (3) וככה, גורל המסעד בין שני הגורלות, שהם גורלי המאורות, יורה על זה. (4) והוציאוהו מממרחק שיש בין שני הגורלות, שהם גורלי המאורות,

^{^1}מודה] פרלקטמ; א אומר. 2 הלבנה] רפטקמ; ל ללבנה; א לבנה. 8 שהיא] פרלאמ; ט חסר. 4 קרובה] פרא; לקמ הקרובה. 5 אל השמש] פרלאטמ; ק חסר. 6 והאומרים] פרלאטמ; ק הלבנה. 8 דורוניוס] מ; פרלאק דורוניאוס; ט דוריינוס. 9 תולדתון ק ראץ. 7 השמש] פרלאטמ; ק הלבנה. 8 דורוניוס] מ; פרלאק דורוניאוס; ט דוריינוס. 9 רוחיה] לראקט; מ תולדתם. 10 והיה] לרמ; פאקט והנה. 11 בעבור כי] פרלאמ; ט כי; ק לפי. 12 שיהיה] פרלאקמ; ט חסר. 13 והיה] פאקט; רמ ויהיה. 14 שישים] פרלקטמ; א וישים. 15 וכוכב חמה במקום רע] לראקטמ; פ ואין כוכב חמה במקום טוב. 16 בדברי] פרלאקמ; ט בכל דברי. 17 יורה על החיים ויורה עליהם. 18 וה הגורל מהמרחק] פרלאטמ; ק מהגורל המרחק. 19 מיתן] פראמטק; ל יהיה. 19 מה פלאטמק; ר < הבתים. 12 המסעד] ראמ; פ המצעד; קט המעמד; ל חסר. 12 הווציאוהו] פרלקטמ; א והוציאו.

§9

- **1** (1) **Ninth chapter**. Ptolemy acknowledges that the lot of the Moon alone is true, because he seeks a degree whose ratio to the Moon, which is close the Earth, is as the ratio of the degree of the ascendant to the Sun, and this is the lot of the Moon; therefore, he said that it [the lot of the Moon] should be taken by day and by night from the Moon.[1] (2) As for those who say that the lot of the Sun, which is the lot of the absent by night, is stronger (than the lot of the Moon), (they are actually referring to Ptolemy's lot of the Moon itself; and he laughs at all the other lots;^[2] I have mentioned them only because I saw them recorded in Doronius' book.[3] (3) The lot of Saturn indicates everything that is indicated by Saturn itself in accordance with its nature, and the same applies to each of them [i.e. to the other planets]. (4) The lot of poverty is attached to Mercury, because its nature is to be engaged with wisdom and not with worldly affairs. (5) Because Jupiter indicates money, as we have mentioned,[4] some people said that, given that the houses of Mercury are in opposition to the houses of Jupiter, which indicates money, most scholars do not have money. (6) This is close to the truth, for when any sign rises in the east at the time of birth, the native is always endowed with the nature of the lord of the sign, even if he comes from a family that is not worth of high status. (7) As an illustration, a baker's servant^[5] begets a son whose sign is Leo [i.e., the planetary house of the Sun]; even if the Sun is in a malefic place, lordship will appear in the native's nature and he will have a servant under him. (8) Likewise, if Mercury is the lord of the sign of the ascendant, even though none in his family is wise and Mercury is in a malefic place, he will understand worldly affairs; for if it is in a fortunate place he will be wise even though his father was not wise. [6]
- 2 (I) The reason for the lots of the \(\)mundane\(\) houses stems from the reason of the houses; the first house has the lot of life, and the first house indicates life. (2) This lot is taken from the distance between the two upper \(\)planets\(\) [i.e. Saturn and Jupiter], because they are fundamentals; if any other planet except for them is in charge of life it gives the power to one of them. (3) Likewise, the lot of firmness indicates strength of body, as the first house indicates that too. (4) It is cast from the distance between the two lots, which are the lots of the luminaries, because they indicate the body, as I have mentioned, [1] for the whole right side \(\) of the body\(\) belongs to the Sun and the

כי הם יורו על הגוף כאשר הזכרתי, כי כל צד הימין לשמש והשמאלי\ ללבנה. (5) גם גורל הדעת לקחוהו מהמרחק שיש בין\ כוכב חמה ומאדים, בעבור כי כוכב חמה יורה על החכמה ומאדים על המהירות. (6) וככה שאר הגורלות; אין צורך להזכירם.

(1) וגורל המלוכה הוציאוהו חכמי פרס ,וככה גורל מספר ימי⁸ המלכים, ואין בטלמיוס מודה להם, והשני גורלות⁴ לעולם³ יוצאים⁴ בבתים⁻ שהם לכוכב אחד; בטלמיוס מודה להם, והשני גורלות⁴ לעולם³ יוצאים⁴ בבתים⁻ שהם לכוכב מבית הלבנה טעמם ידוע מדרך החשבון. (2) כבר הזכרתי כי מרחק⁸ בית¹ כל כוכב מבית אלא מחמש כמרחק ביתו האחר¹ אל בית השמש, ואין מקום שיהיה הערך שוה תמיד אלא מחמש עשרה מעלות משני בתי המאורות. (3) כי אם היה כוכב¹¹ בתחלת¹¹ בתולה בחמש מעלות ראשונות, יצא הגורל האחר¹¹ בחמש מעלות אחרונות ממזל⁴¹ תאומים, כי ראוי להיות המרחק מחצי בתי המאורות עשרים מעלות, וככה הכל. (4) ומה שאמר חנוך על גורל הגשם בכל יום הוא נכון, וטעמו כי תולדת המזל כתולדת בעליו.

10§

(1) השער העשירי. אמר אברהם: הקדמונים וחכמי דורנו כולם השתבשו במבטים. (2) והנה מצאנו במבטים¹⁵ לחנוך דברים שיש¹⁶ ראיות גמורות על בטולם¹⁷, וככה על תקון הבתים השנים עשר, עד שימצא פעמים¹⁸ בגבול החמישי בית מששים מעלות ואחר¹⁹ מעשרים, ולפי דעתי שחנוך לא יאמר כזה²⁰. (3) גם נמצא²¹ בספר ארבעה שערים²² שבטלמיוס אומר שאם היה הכוכב²³ בתחלת²⁴ הבית העשירי, נתן למבטו הרביעית²⁵ תשעים מעלות, ולשלישית מאה ועשרים במעלות גלגל היושר, ואם היה הכוכב במעלה הצומחת, נתן למבטו השלישית מאה ועשרים מעלות²⁶ ואם ביד הארץ. (4) וזאת טעות גדולה, כי הנה²⁷ אם היה²⁸ מרחב מקום הנולד שמונה וארבעים²⁹ מעלות, והמעלה הצומחת תחלת³⁰ גדי, הנה יהיה מבט השלישית¹³ על זה הדרך²⁵ בתחלת סרטן, ואין ספק על דעת כל החכמים כי שם מבט הנכח. (5) גם

 1 והשמאלי] לרטאקמ; פ וכל צד שמאלי. 2 שיש בין] פרלאט; ק שבין. 2 מספר ימי] פרלאמ; ק מספר שני; ט ימי מספר. 1 גורלות] לאקטמ; פ גורל. 3 לעולם] תיקנתי ע"פ הנוסח של ראשית חכמה, כ"י פאריס 2 25, עמ' ב25; פא של העולם; קטמ העולם; ר של לעולם; ל שלעולם. 3 וצאים] לרפראקמ; ט חסר. 2 1 בבתים] פרלאמ; קט לבתים. 3 מרחק] פרלאקמ; ט מרחב. 2 בית] פרלאטמ; ק האחד. 11 כוכב] פרלאקמ; ט חסר. 12 בתחלת] פרלאטמ; ק בראש. 13 בחמש מעלות ... האחר] פרלאטמ; ק חסר. 14 ממזל] פרלאטמ; ק חסר. 15 והנה מצאנו במבטים] לראקט; פמ חסר. 16 דברים שיש] פרלא ; טמ שיש; ק חסר. 17 על בטולם] פרלאמ; ט על בטול דבריו; ק בבטולם. 18 פעמים] לראקטמ; פ פעם. 18 ואחר] ראקמ; פטמ ואחד; ל ואחת. 19 כוה] פרלאקמ; ט בבטולם. 19 נמצאו. 19 2 ארבעה שערים] פרלאטמ; ק הארבעה. 19 2 הרובע. 19 2 ארבעה עמלות] לראק; פמ חסר; ט מופיע בשוליים. 19 2 הרובע. 19 3 הרובע. 19 3 מעלות] לראק; פמ חסר; ט מופיע בשוליים. 19 3 פרלאטמ; ק חסר. 18 6 היושר ווון מעשירי נתן למבטו. 19 9 מופיש. 19 1 הדרך פרלאטמ; ק בדרך זו.

CHAPTER TEN 95

left to the Moon. (5) Also the lot of wisdom is cast from the distance between Mercury and Mars, because Mercury indicates wisdom and Mars swiftness. [2] (6) Similarly with the rest of the lots; there is no need to mention them. [3]

3 (I) The lot of kingship was cast by the Persian scientists, and similarly the lot of the number of days of kings, but Ptolemy does not agree with them. These two lots are always cast in the houses of a single planet; [I] they can be explained arithmetically. (2) I have already mentioned that the distance between the house of a planet and the house of the Moon is equal to the distance between the other house of the planet and the house of the Sun; [2] there is no place where the ratio is always equal, except from the fifteenth degree in both houses of the luminaries. (3) For if the planet is in the beginning of Virgo, in the first five degrees, then the other lot is cast at the last five degrees of Gemini, since it is fitting that the distance from the middle of the houses of the luminaries be 20 degrees, and similarly with all. [3] (4) What Enoch said about the lot of rain every day is true, and the explanation is that the nature of the sign is like the nature of its lord. [4]

§10

I Tenth chapter. Abraham said: All of the Ancients and the scholars of our generation are confused about the aspects. (2) There are incontrovertible proofs that some statements made by Enoch regarding the aspects are incorrect, and likewise regarding the correction of the twelve (mundane) houses, to such an extent that sometimes one may find in the fifth climate one house of 60 degrees and another house of 20 degrees; in my opinion Enoch did not make such statements. (3) In the Tetrabibles, too, we find that Ptolemy says that if a planet is at the cusp of the tenth house, he gives its aspect of quartile 90 degrees and (its aspect of) trine 120 degrees at sphaera recta,[1] and if the planet is at the degree of the ascendant he gives its aspect of trine 120 degrees at the rising times for the country.^{[2][3]} (4) This is a great mistake, because if the latitude of the native's (birth) place is 48 degrees, and the degree of the ascendant is at the beginning of Capricorn, then the aspect of trine, according to this procedure, would be the beginning of Cancer; but in the opinion of all the scholars there is no doubt that that is the aspect of opposition. (5) Mâshâ'allâh, too, made incorrect statements

משאללה הזכיר במבטים דברים אשר לא כן; והאמת מה שאומר לך, כי המבטים הם ראויים להיותם על חלוק הבתים, וככה אמר יעקב אלכנדי רק לא נתן דרך להוציאם.

- (1) ועתה שים לבך!: דע כי תקון הבתים על שני² דרכים. (2) הדרך⁵ האחד במעלות גלגל המזלות, שהם ישרות בין שיהיה המזל העולה ראש טלה, או חציו, או ראש סרטן, או חציו, בכל הגבולים. (3) והכלל שתתן לכל בית ובית שלשים מעלות, ראש סרטן, או חציו, בכל הגבולים. (3) והכלל שתתן לכל בית ובית שלשים מעלות, ותחל מהמעלה הצומחת. (4) והדרך⁴ השני להיות הבתים מתוקנים כפי מרחב הארץ ומצעדי המזלות עליה. (5) כי אם היה המזל הצומח⁵ תחלת סרטן בגבול החמישי, לעולם יהיה בחצי השמים פחות מחצי דגים, שהוא הבית התשיעי, והפך זה אם היה המזל הצומח ראש גדי⁶, והיה כן בעבור היות אלה⁷ שניהם סוף⁸ צפון ודרום. (6) והנה כל חכמי המזלות מודים כן, גם חכמי כלי הנחושת, כי יש⁶ ראיות רבות על זה¹⁰. (7) וכל חכמי המזלות הסכימה דעתם¹¹ על ארבעה¹² יתדות שהם תחלת¹³ הבית הראשון, והרביעי, והשביעי, והעשירי, והמחלוקת היא בתקון הארבעה הבתים שהם לנכח שהם השני, והשלשי, והחמישי, והששי, כי לעולם יהיו¹⁴ הארבעה בתים שהם לנכח אלה למעלה מן הארץ מעלותם שוות בכל התיקונים.
- (1) וככה, הסכימה דעת כלם על הניהוגים ¹⁵ שהם על שני דרכים. (2) הניהוג¹⁶ האחד במעלות גלגל המזלות הישרות, והניהוג¹⁷ השני משתנה, כי אם היתה המעלה ¹⁸ שתרצה לנהג¹⁸ אותה, או¹⁹ אחד המאורות שיהיה שם, בתחלת הבית העשירי או הרביעי, לעולם תנהג במעלות גלגל היושר. (3) ואם המעלה שתרצה לנהג היא הצומחת, תנהגנה במצעדי הארץ. (4) וככה, אם רצית לנהג המעלה השוקעת, לעולם ¹⁹ תנהגנה בנכח מעלתה ¹⁹, שהיא הצומחת. (5) ואם לא היתה המעלה שתרצה לנהג באחד היתדות הנזכרות ²⁹, הסתכל מרחקה מקו חצי השמים, אם היתה המעלה

 1 ועתה שים לבך] פרלאטמ; ק חסר. 2 על שני] פרלאטמ; ק בשני. 6 הדרך] פראמ; לקט חסר. 4 והדרך] פרלאטמ; ק חסר. 5 הצומח] פרלאטמ; ק עולה. 6 ראש גדי] רקטמ; פא גדי; ל > שכל מזל בתולה ורב מאזנים עברו חצי השמים. 7 והיה כן בעבור היות אלה] פרלאטמ; ק וזה כי. 8 סוף] פלאמ; קט בפאת; ר חסר. 6 יש] פרלאמ; קט חסר. 0 ועל זה] פרלאטמ; ק בזה. 1 וחכמי המזלות הסכימה דעתם] פרלאטמ; ק החכמים הסכימו. 2 ועל ארבעה] פרלאטמ; ק בארבע. 3 ותחלת] לראטמ; פ מתחלת; ק ראש. 4 ויהיו] לרקטמ; פא > אלה. 5 וככה הסכימה דעת כלם על הניהוגים פרלאטמ; ק וכל הניהוגים הסכימו כולם. 6 1 הניהוגן פרלאטמ; ק חסר. 7 1 והניהוגן פרלאטמ; פ חסר. 8 1 וראקטמ; פ חסר. 8 2 וראקטמ; פ חסר. 8 3 מעלתה] לר; פאטמק המעלה. 8 3 פרלאטמ; ק חסר. 8 4 מוכרות] פרלאטמ; ק חסר.

CHAPTER TEN 97

about the aspects; the truth is what I shall tell you, namely, that the aspects should be arranged according to the division of the houses; this is what Ya'qub al-Kindî said but he did not provide any instructions to work them out.^[4]

- 2 (1) Now pay attention: know that there are two methods for correcting the houses. (2) The first method is in degrees of the zodiac, which are equal whether the degree of the ascendant is the head of Aries, or its middle, or the head of Cancer, or its middle, in any of the climates. (3) The general rule is that you should assign 30 degrees to any (mundane) house and begin from the degree of the ascendant. (4) The second method is to correct the houses according to the latitude of the country [i.e., of the native] and the rising times of the zodiacal constellations there. (5) For if the degree of the ascendant in the fifth climate is the beginning of Cancer, then less than the middle of Pisces, which is the ninth house, will always be at midheaven; the opposite happens if the degree of the ascendant is the head of Capricorn. This is so because these two [i.e., the beginnings of Cancer and Capricorn] are (in) the extremes of the north and of the south [i.e., in the tropics].[1] (6) All the astrologers agree about that, as well as the experts with the astrolabe, because there are many proofs for that. (7) All the astrologers agreed that the four cardines are the cusps of the first, fourth, seventh, and tenth houses; but they disagree about the correction of the four houses—the second, third, fifth, and sixth—because the degrees of four houses that are diametrically opposed to these and are above the Earth are always the same in any of the corrections.^[2]
- 3 (I) In like manner, all agreed that the directions^[1] are ⟨reckoned⟩ by two methods. (2) The first ⟨method of⟩ direction uses equal zodiacal degrees, and the second ⟨method of⟩ direction follows several different procedures: if the degree you want to direct^[2], or one of the luminaries that happens to be there, is at the cusp of the tenth house or the fourth, you should always direct in sphaera recta degrees. (3) But if the degree you want to direct is the ascendant, you should calculate the direction in rising times for the country. [3] (4) In like manner, if you want to direct the degree of the descendant, you should always calculate it as ⟨if it were⟩ the diametrically opposed degree, which is the ascendant. (5) If the degree you want to direct is in none of the above-mentioned cardines, find its distance from midheaven, given that the degree is in the quadrant between midheaven and the degree of the ascendant. [4]

ברביעית שהיא בין קו חצי השמים ובין המעלה הצומחת. (6) ואין צורך להזכיר אלה הניהוגים, כי כבר הזכירם ב' ר' אברהם הנשיא בספרו.

- (1) וככה, המבטים ראויים להיות על שני דרכים. (2) הדרך האחד במעלות גלגל המזלות הישרות ששים מעלות למבט ששית לפניו גם לאחריו, ולמבט רביעית גלגל המזלות הישרות (3) ששים מעלות למבט ששית מאה ועשרים לפניו גם לאחריו. (3) וכבר מזכיר הנשיא הנזכר דרך להוציא מעלת הכוכב אם היה לו מרחב. (4) והנה ראוי מיסון שירצה לנהג תחלת בית אל מבט כוכב, שיחל מהבית הנחלק במעלות השרות, ויתן לכל מעלה שנה, ויהיו מבטיו במעלות ישרות. (5) והדרך האחרת המבט המתוקן כפי תקון הבתים, כי אם היה הכוכב במעלה הצומחת, הנה מבט רביעיתו בתחלת קו חצי השמים וקו התהום, שהם תחלת הבית העשירי והרביעי מבט במצדי המזלות. (6) והכלל: אם היה בתחלת יתד, מבטו בשאר היתדות מבט ביית ונכח. (7) ואם היה במעלה הצומחת והיה מבטו מבט ששית, בתחלת הבית השלישי הוא המבט השמאלי, והימני בתחלת בית עשתי עשר, ומבטו "מושלישית השמאלי בתחלת הבית החמישי, והימני בתחלת הבית התשיעי. (8) והכלל שהוא ראוי להיות מבטו בי מבט שלישית הימנית, ואם היה הכוכב בחצי הבית, ראוי מבט ביי בחצי כל בית ובית המתוקן כפי המצעדים.
- (1) והנה 02 אתן לך דרך להוציא תקון הארבעה בתים. (2) הסתכל כמה מעלות ישרות יש בין המעלה הצומחת ובין קו התהום, וקח שלישיתם והוסיפם על המעלה הצומחת במעלות ישרות. (3) ובקש בלוח הארץ השעות המעוותות הכתובות לנכח המעלה שיצא שם החשבון. (4) וכפול השעות וחלקיו והוסיפם על מצעדי המזלות שהם כנגד המעלה הצומחת. (5) ובקש המחובר אם יצא כנגד המעלה שיצא שם החשבון, שם תחלת בית השני. (6) ואם המחובר יהיה במעלות נוספות על המעלה החשבון, שם תחלת בית השני.

 1 ברביעית] פרלאמ; ט ברביעי; ק חסר. 2 הזכירם] לראקטמ; פ הזכיר. 8 על שני] פרלאמ; ק בשני. 4 הדרך] פרלאמ; קט חסר. 5 הישרות] פאטמק; ר חסר. 6 רביעית] פלא; ק רובע; רט חסר. 7 ולמבט רביעית ... לאחריו] פלאק; רט חסר. 8 וכבר] פראטמ; ל וככה; ק וכן. 9 הנזכר] פרלאט; ק חסר. 10 מין רטפלאק; ל < כל. 11 תחלת] לראט; פ תחלה; ק ראש. 12 אל] לראקט; פ חסר. 13 במעלות] פרלאק; ט למעלות. 41 והדרך האחרת] פרלאטמ; ק והשני. 51 מבט] לראקטמ; פ חסר. 16 ומבטו] פרלקטמ; א ומבט. 71 שהוא ראוי להיות מבטו] פרלאטמ; ק חסר. 81 מבט לראקטמ; פ חסר. 91 מבטו מבט שלישית] לראט; ק ומבט שליש; פמ ומבטו מבט ששית. 91 הנה] פרלאטק; מ חסר. 91 השעות וחלקיו] לראקט; מ השעה וחלקיו; פ השעה וחלקיה. 92 שם תחלת] פרלאטק; מ התחלת

CHAPTER TEN 99

- (6) There is no need to mention these directions, because R. Abraham, the Nasi, has mentioned them in his book.^[5]
- 4 (I) In like manner, there are two methods for (reckoning) the aspects.[1] (2) The first method is in equal zodiacal degrees, 60 degrees for sextile before it or behind it, 90 degrees for quartile before it or behind it, and 120 degrees for trine before it or behind it. (3) The aforementioned Nasi recorded a method for calculating the degree of a planet from its latitude. [2] (4) So if someone wants to direct the cusp of a house to the aspect of a planet, he should begin from the house, divided into equal degrees, and assign a year to each degree; then its aspects will be in equal degrees. (5) The other method is to correct the aspect according to the correction of the houses, because if the planet is in the degree of the ascendant, its aspect of quartile coincides with the line of midheaven and the line of lower midheaven, which are the cusps of the tenth and the fourth houses corrected according to the rising times of the zodiacal signs. (6) This is the general rule: if it is at the beginning of a cardo, its aspects of quartile and opposition are at the other cardines. (7) And if it is in the degree of the ascendant and its aspect is sextile, (then) the left (sextile) aspect is at the cusp of the third house, and the right one is at the cusp of the eleventh (house), and its left aspect of trine is at the cusp of the fifth house, and the right one at the cusp of the ninth house. (8) The general rule is that its right aspect of trine should be diametrically opposed to the left aspect of sextile, and its left aspect of trine should be diametrically opposed to the right aspect of sextile; if the planet is in the middle of the house, its aspect should fall in the middle of the respective houses, when the houses are corrected according to the rising times.[3]
- 5 (I) Now I will give you a method for calculating the correction of the four houses. (2) Find out how many equal degrees there are between the degree of the ascendant and the line of lower midheaven; take one third of them and add it to the degree of the ascendant in equal degrees. (3) Then, on the latitude plate (of the astrolabe), [1] find the seasonal hours recorded opposite the degree obtained by this reckoning. (4) Double the hours and the minutes and add them to the rising times of the signs opposite the degree of the ascendant. (5) Then check whether the result is equal to the (number of) degrees given by the reckoning; (if it is) this is the (location of the) cusp of the second house. (6) But if the result yields more degrees than the degree

שיצא שם החשבון, גרע שתי מעלות או אחת, ודע כמה השעות המעווותות שהם לנכח 1 המעלה שיצא שם החשבון אחר החסרון. (7) וככה עד שתמצא הפך שהוא תחלת הבית. (8) ואם יצא המחובר פחות, עשה³ הפך הדבר⁴, שתוסיף מעלה על המעלה שיצא שם החשבון, ועשה כמשפט. (q) וראוי להיות המרחק מתחלת הבית השני אל תחלת קו התהום במעלות גלגל⁵ היושר ארבע שעות מעוותות שהם לנכח מעלת הבית השני, שהיא תחלת הבית השמיני. (10) וככה תוציא תחלת הבית השלישי, להוסיף שתי השלישיות⁶ הנזכרות על⁷ המעלה הצומחת, ותוסיף או תגרע עד שתמצא המעלה והחלק. (וו) וראוי להיות המרחק בתחלת הבית השלישי במצעדי המזלות בארץ⁸, מהמעלה⁹ הצומחת, ארבע שעות מעוותות שהם לנכח המעלה שהיא תחלת הבית. והיא תחלת הבית התשיעי¹⁰. (12) ככה ראוי להיות המרחקיי מתחלת זה הבית עד קו התהום שתי שעות מעוותות במעלות גלגל $_{237}$ המעלות שתבקש שתבקש, שהמישי, הבית החמישי, ביא להוציא להוציא להוציא (ב) גם ככה המעלות המישר. הישרות שהן בין קו התהום ובין המעלה השוקעת 14, ותחלקם על שלשה ותוסיף השעות, וקח החשבון, והתהום, שיצא שם 16 החשבון, וקח השעות השלישית של מעלת התהום, ודע המעלה המעותות וחלקיהם 17 שהם כנגד נכח המעלה והוסיפם על המעלות שתמצא בלוח גלגל היושר כנגד קו התהום. (14) והנה אם יצא החשבון במעלה הראשונה, שם תחלת הבית החמישי, ואם לא תוסיף מעט או תגרע עד שתמצא המעלה והחלק. (בז) וראוי להיות תחלת הבית החמישי רחוק מהמעלה השוקעת ארבע שעות מעוותות 19 נמצאות 20 לנכח המעלה ששם תחלת הבית במצעדי לוח הארץ. (16) גם תוסיף השתי שלישיות 22 הנזכרות על קו התהום להוציא תחלת הבית הששי, וראוי להיותו רחוק מקו התהום במעלות גלגל היושר ארבע שעות מעוותות שהם נמצאות לנכח המעלה שהיא תחלת הבית הששי²³. (17) וככה²⁴, ראוי להיותו רחוק במצעדי המזלות בלוח²⁵ הארץ שתי שעות מעוותות שהם לנכח המעלה שהיא תחלת הבית הששי²⁶, גם

 1 לנכח] פראמ; קט כנגד; ל כנגד לנכח. 2 המעלה] פראקט; מ המעלות. 8 עשה] למפראטק; ל עשרה. 4 הדבר] לראקטמ; פ חסר. 3 גלגל] פרלאטמ; ק חסר. 6 שתי השלישיות] פרלאטמ; ק שני שלישים. 7 על] פרלאקט; מ אל. 8 בארץ] פרלאטמ; קט חסר. 9 מהמעלה] פרלאק; ט במעלה. 10 הבית והיא תחלת הבית התשיעי פרלאטמ; ק הבית התשיעי. 11 המרחק] לראקטמ; פ זה המרחק. 12 תעשה להוציא] פלאטמ; ק תמצא. 13 זה הבית ... תחלת] פלאטמק; ר חסר. 14 השוקעת] פרלאממ; ס ט הצומחת. 15 השלישית] פרלאטמ; ק השליש. 16 שם] פראטמק; ל לך. 17 וחלקיהם] פרלאמ; ט ט וחלקיה; ק וחלקם. 18 והוסיפם על המעלות] לראפטמ; ק חסר. 19 מעוותות] פרלאטמ; ק ט וחלקם. 18 והוסיפם על המעלות] לראפטמ; א > הי''א. 25 השתי שלישיות] פרלאטמ; ק ק השני שלישים. 25 הבית הששין ל; א הבית הי"ב; רפקטמ הבית. 25 וכה] פראמ; ק גם; ט גם כן. 25 המזלות בלוח] פרלאטמ; ק חסר. 26 הבית הששין ל; הבית הששין ל; הבית הששין ל; הבית השאטק; ר חסר.

obtained by the calculation, [2] subtract two degrees or one, and find (on the plate) the seasonal hours opposite the degree obtained by the calculation after the subtraction. (7) Proceed similarly until you find the degree and the minute that correspond to the cusp of the house. (8) But if the result is less (than the degree obtained by the calculation), do the opposite; that is, add a degree to the degree that was calculated and proceed according to the rule. (9) The distance from the cusp of the second house to the beginning of the line of lower midheaven, at sphaera recta, is four seasonal hours, which comes out to be opposite the degree of the second house, namely, the cusp of the eighth house. (10) In this manner you can calculate the cusp of the third house; that is, add the aforementioned two-thirds to the degree of the ascendant, and then add or subtract until you find the degree and the minute. (11) The distance of the cusp of the third house, according to the rising times of the signs for the country, from the degree of the ascendant, should be four seasonal hours, (which comes out to be) opposite the degree that is the cusp of the \(\lambda\) house, i.e., the cusp of the ninth house. (12) Similarly, the distance from the cusp of this house to the line of lower midheaven, at sphaera recta, should be two seasonal hours. (13) Proceed in the same manner to calculate the cusp of the fifth house; namely, calculate the equal degrees between the line of lower midheaven and the degree of the descendant, divide them by three, and add the third part to the degree of the line of lower midheaven. Then find out the degree that was obtained by this reckoning, and take the hours and minutes opposite this degree and add them to the degrees you find in the sphaera recta table (at the point) facing the line of lower midheaven. (14) Now, if the reckoning gives the first degree, the cusp of the fifth house is in this place; otherwise add or subtract a little till you find the degree and minute. (15) The distance between the cusp of the fifth house and the degree of the descendant should be four seasonal hours, (which comes out to be) opposite the degree of the cusp of the (fifth) house, according to the rising times on the latitude plate (of the astrolabe). (16) Add also the aforementioned two-thirds to the line of lower midheaven to calculate the cusp of the sixth house; its distance from the line of lower midheaven should be four seasonal hours in sphaera recta degrees, which comes out to be opposite the degree of the cusp of the sixth house. (17) Likewise, its distance (from the degree of the descendant, according to the rising times of the signs on the latitude plate (of the astrolabe), should be two seasonal hours, which are opposite the degree of the cusp of the sixth house; you should

כן ראוי שתקח המצעדים¹ שהם לנכח המעלה עד הזורחת². (18) וזה הכלל: לעולם יהיו המצעדים לקוחים אם היו³ בחצי הגלגל העולה כאשר הם, ואם בחצי הגלגל היורד ילקחו לנכחם, וככה לעולם ילקחו השעות המעוותות מהמעלות שהם למעלה מהארץ. (19) וכבר הזכרתי בספר כלי הנחושת כי אם היה לך כלי שלם אין צורך ליגיעה הזאת, כאשר פירשתי שם⁴. (20) ועוד אתן לך בספר המולדות, בדברי על התקופות, דרך אחרת שתהיה שוה עם זאת שהזכרתי.

- (1) והנה ככה⁵ תעשה המבטים, ואין צורך⁶ לעשות כי אם שלשה לבדם, והם השמאליים⁷ מבט ששית ורביעית ושלישית⁸. (2) והנה הסתכל כמה מעלות ישרות הוא⁹ רחוק הכוכב מתחלת הבית, וההווה ערוך אותו על שלשים, ואם היו עם מעלתו¹¹ חלקים נוספים והיו יותר משלושים, הוסף מעלה אחת, ואם פחות הניחם. (3) וחלק המחובר על מספר מעלות הבית הישרות שהם בין תחלת בית מתוקן עד תחלת בית מתוקן, ומה שיעלה¹¹ בחשבון שמרנו. (4) גם קח כמה¹² מספר מעלות הבית ששם מבטו, איזה מבט שתרצה, ודע כמה מספר המעלות¹³ שהם בין תחלת הבית המתוקן שהוא אחריו. (5) וערוך זה המספר על המספר השמור וחלק המחובר על שלשים¹⁴, והעולה בחשבון הוסיפנו על תחלת הבית אשר שם המבט. (6) אז תמצא המעלה שהיא קרובה¹⁵ אל מבטו¹⁶, ותוסיף או תגרע עד שתתקננה¹⁷.
- (1) וככה תעשה: הסתכל אם היה הכוכב בין קו חצי השמים ובין המעלה הצומחת, דע 18 כמה מרחקו מקו חצי השמים שתחסר המעלות הנמצאות בלוח גלגל היושר כנגד מעלתו מהמעלות 19 הנמצאות באותו הלוח כנגד קו חצי השמים, וההווה ביניהם יקרא המרחק. (2) חלקנו על השעות המעוותות שהם כנגד מעלת הכוכב בלוח הארץ והעולה 20 הם שעות, ואם ישאר שלא יתחלק ערוך אותם על ששים, והעולה 21 ערוך אותם 22 על ששים פעם אחרת. (3) והשב מעלות השעה המעוותות חלקים שוים 22 , ושים עם 23 העולה החלקים, וחלק עליהם החשבון הראשון, והעולה

 $^{^1}$ שהם לנכח ... המצעדים פלאטמק; ר חסר. 2 המעלה עד הזורחת] לראק; פמ המעלה הזורחת, 3 היון לראקטמ; פ חסר. 4 כאשר פירשתי שם פרלאמ; ט כאשר פירשתי לך שם; ק חסר. 5 ככה פרלאמ; ט חסר. 6 צורך פרלאטמ; ק צריך. 7 כי אם שלשה לבדם והם השמאליים פרלאמ; ק רק שלשה והם השמאליים; ט כי אם; בשוליים כתוב: 3 שמאליים לבדם והם. 3 ורביעית ושלישית פרלאטמ; ק ורובע ושליש. 6 הוא פרלאטמ; ק חסר. 10 מעלתו לראקטמ; פ מעלותיו. 11 ומה שיעלה פרלאטמ; ק והעולה. 12 גם קח כמה לרקטמ; פ גם כן כמה; א גם ככה. 13 המעלות פרלאקמ; ט מעלות הבית. 14 שלשים פרלאטמ; ק חסר. 13 שהיא קרובה פרלאטמ; ק הקרובה. 16 מבטו פרלקטמ; א מבט. 17 שתתקננה פרלקמ; ט תקן אותה; א חסר. 18 דען לרקט; פאמ חסר. 19 הנמצאות בלוח ... מהמעלות לראקט; פמ חסר. 10 העולה פרלאס; כי שם. 12 ערוך אותם ... והעולה פרלאטמ; ק חסר. 12 אותם לפקט; ר אותו; אמ חסר. 12 שרים למ; פראקט חסר. 12 עם פלאטמק; ר חסר.

CHAPTER TEN

also take the rising times opposite the degree until the ascendant. (18) This is the general rule: the rising times should be always taken as they are if they correspond to the ascending semicircle, but if (they correspond) to the descending semicircle they should be taken opposite them; in like manner the seasonal hours should always be taken from the degrees that are above the Earth [i.e., above the horizon]. [3] (19) I have already mentioned in the *Book of the Astrolabe* that if you have a complete astrolabe there is no need to go to such great pains, as I have explained there. [4] (20) In the *Book of Nativities*, when I discuss the revolutions, I will give you another method that is as good as the one I have mentioned (here). [5]

- **6** (1) So proceed in the following manner to calculate the aspects; you have to calculate only three of them, namely, the left aspects of sextile, quartile, and trine.[1] (2) Find the distance in equal degrees between the planet and the cusp of the house and multiply the result by 30; if there are additional minutes along with the degrees and the minutes are more than 30, then add one degree, but drop them if there are less (than 30). (3) Divide the result by the [size of the] house in equal degrees, namely, from the cusp of the corrected house to the cusp of the (next) corrected house, and set down the result obtained. (4) Also take the number of degrees of the house in which the aspect lies—any aspect you wish—and calculate the number of degrees between the cusp of the corrected house and the cusp of the following corrected house. (5) Then multiply this number by the number that you set down before, divide the result by 30, and add the result of the calculation to the cusp of the house wherein the aspect lies. (6) You will obtain the degree that is closest to its aspect, and add or subtract until you correct it.
- 7 (I) Proceed as follows: observe whether the planet is between the line of midheaven and the degree of the ascendant, then determine its distance from the line of midheaven by subtracting the degrees \(\langle \text{found} \rangle \) in the sphaera recta table opposite its [i.e. the planet's] degree from the degrees in the same table opposite the line of midheaven; the difference between them is called the "distance." (2) Divide this by the seasonal hours opposite the planet's degree in the latitude plate \(\langle \text{of the astrolabe} \rangle ; the result is \(\langle \text{in} \rangle \text{hours}; if something remains that is indivisible [i.e., less than 60] multiply it by 60, and then multiply the result by 60 again. (3) Convert the degrees of the seasonal hour into equal minutes, add the result to the \(\text{remaining} \rangle \text{ minutes}, and then

יהיו חלקי שעה¹ מששים. (4) והנה יש לך להוסיף על אלה השעות וחלקיהם למבט ששית ארבע שעות שלמות, ולמבט רביעית שש², ולמבט שלישית שמנה. (5) והנה אם יצא המבט, שהוא מבט³ ששית, באותה הרביעית⁴ ששם הכוכב, בקש המעלה שאמרתי לך שיצא שם המבט³, וקח השעה המעוותת בלוח הארץ והסתכל אם היה המרחק במצעדי גלגל היושר מקו חצי השמים כשעות הכוכב וארבע שעות עמהם; הנה, חשבונך אמת כי שם המבט. (6) ואם לא, תוסיף מעלה אחת או שתים כפי הצורך, | כי⁶ לא תמצאנה מיד. (7) ואם המבט יצא ברביעית שהיא בין המעלה הצומחת ובין קו התהום, הסתכל כמה שעות הם ראויות להיות המרחק מהמעלה הצומחת.

אחת שעה השמים מקו חצי החוק מקו והיה הכוכב רחוק מקו או אחת לך דמיון: כאילו היה הכוכב רחוק מקו 8 גם השמים מבט ששית מקו חצי להיות מרחק האוי להיות (2). והנה השמים 10 חמש שעות גם שבעה עשר חלקים, ואם מבט רביעית, ראוי 9 להיות מבט רביעית רחוק מהמעלה הצומחת במעלות לוח הארץ שעה אחת גם שבעה עשר חלקים מהשעות ביו הומצאות לנכח המעלה בלוח הארץ, ומבט שלישית יהיה רחוק מהמעלה הצומחת שלש שעות גם שבעה עשר חלקים, כדרך 13 המבט הרביעית שהזכרתי. גם שעות שעות מקו החוקה השלישית מבט 14 השל מבטלה המעלה מקו להיותה מבטלה מ ארבעים ושלשה חלקים במצעדי גלגל היושר, רק השעות תהיינה לקוחות לנכח המעלה בלוח הארץ, כי לעולם יש בין יתד ליתד שש שעות מעוותות. (4) ואם היה הכוכב שתרצה לעשות מבטיו¹⁶ ברביעית שהיא בין הצומחת ובין קו התהום, 19 דע כמה מרחק הכוכב מהמעלה הצומחת 71 . (5) וככה תעשה: חסר 20 הנמצאות בלוח הארץ כנגד המעלה הצומחת מהמעלות הנמצאות בלוח הארץ כנגד מעלת שהם נמצאות לנכח מעולה על השעות המעותות שהם נמצאות לנכח מעלת בכוכב בלוח הארץ, אז תמצא שעות המרחק, והוסף על המבטים שעות כדרך בלוח $,^{23}$ שהוספת ברביעית הראשונה. (6) והנה אם יצא המבט באותה הרביעית בעצמה קח מצעדי המזלות בלוח הארץ הנמצאות כנגד המעלה והסתכל אם הוא מרחקה

 1 שעה] לראמ; קט השעה; פ העולה. 2 ולמבט רביעית שש] פרלאטמ; ק חסר. 4 הרביעית] פרלאטמ; ק הרובע. 5 שיצא שם המבט] פראטמ; ל שיש שם המבט; ק ששם הכוכב. 6 כי] פלאטמק; ר חסר. 7 גם] פרלאטמ; ט חסר. 8 שעה אחת ... השמים] פלאטמק; ר חסר. 7 גם והנה. 6 מבט רביעית] לראטמ; ק מבט רובע; פ חסר. 11 מהמעלה הצומחת] פמ; לראקט חסר. 2 ומהשעות] פרלאמ; קט מהמעלות. 12 כדרך] לראקטמ; פ וכדרך. 14 מבט] לראמ; פקט המבט. 15 ליתד] פרלאטמ; ק למטה. 16 מבטיו] פרלאטמ; ק מבט. 17 מהמעלה הצומחת] פרלאטמ; קט חסר. 18 וככה תעשה: חסר] פרלאמ; קט חסר. 19 המעלות] פרלאמ; ט מעלות. 22 כדרך] מן המעלות. 22 כנגד המעלה ... הארץ] פרלמ; אטק חסר. 12 מעלת] פרלאקמ; ט מעלות. 22 כדרך לראטמ; פ בדרך; ק כמו. 23 בעמה] פרלאטמ; ק עצמה.

CHAPTER TEN 105

divide them by the first calculation; the result is in minutes. (4) Add to these hours and minutes four complete hours for an aspect of sextile, six (hours) for quartile, and eight (hours) for trine. (5) If the aspect, which is sextile, comes out in the same quadrant where the planet is, determine the degree where the aspect comes out, as I have told you, take the seasonal hour from the latitude plate (of the astrolabe), and find out whether the distance from the line of midheaven, in rising times at sphaera recta, is the same as the hours of the planet plus four hours; if so, your calculation is correct because the aspect is in this place. (6) Otherwise, add one degree or two, as much as you need, because you will not find it immediately. (7) If the aspect comes out in the quadrant between the degree of the ascendant and the line of lower midheaven, determine how many hours the distance from the degree of the ascendant should be.

8 (1) Now I will give you an illustration. Suppose that the planet is one hour and 17 minutes distant from the line of midheaven. (2) The sextile aspect should be 5 hours and 17 minutes distant from the line of midheaven; as for the quartile aspect, measuring by the graduations [lit. degrees] on the latitude plate (of the astrolabe), it should be one hour and 17 minutes from the point [lit. degree] that is directly opposite the point on the latitude plate (of the astrolabe); and the trine aspect should be three hours and 17 minutes away from the degree of the ascendant, in the same manner as the aspect of quartile that I have just mentioned. (3) The trine aspect should be two hours and 43 minutes away from the line of lower midheaven in sphaera recta rising times, but the hours should be taken directly opposite the degree on the latitude plate (of the astrolabe), because there are always six seasonal hours from one cardo to another. (4) If the planet whose aspects you wish to calculate is in the quadrant between the ascendant and the line of lower midheaven, find out the distance of the planet from the degree of the ascendant. (5) Then proceed as follows: subtract the degrees (read off) on the latitude plate (of the astrolabe) directly opposite the degree of the ascendant from the degrees (read off) on the latitude plate opposite the degree of the planet, then divide the result by the seasonal hours (read off) on the latitude plate opposite the degree of the planet; then find the hours of the distance and add the hours to the aspects in the same manner that you added for the first quadrant. (6) If the aspect comes out in the same quadrant, take the rising times of the signs on the latitude plate (of the astrolabe), which are opposite the

בלוח הארץ מהמעלה הצומחת כמספר שעות המרחק עם תוספת המבט; גם זה תעשה בשעות שהם לנכח המעלה. (7) ואם היה המבט ברביעית שהיא בין קו התהום ובין השוקעת, חסר המצעדים הנמצאים בלוח גלגל היושר כנגד קו התהום מהמצעדים הנמצאים ¹ כנגד קו המבט, וחלק העולה על השעות הנמצאות בלוח הארץ לנכח המעלה. (8) והנה אם היו כשעות המרחק אחר תוספת² המבט, הנה שם המבט³ באמת, ואם לא תוסיף מעט או תגרע אז תמצא מעלת המבט מיד. (9) והנה הזכרתי דרך להוציא המבטים אם היה הכוכב או אחד המאורות בחצי הגלגל העולה, רק אם היה בחצי הגלגל היורד חשוב כי הכוכב לנכח מעלתו ועשה כדרך שהראיתיך, אז תמצא המבטים³. (10) ואין ביניהם הפרש, רק שאלה שיצאו שמאליים הם ימיניים והימיניים שמאליים, בעבור שלקחת מעלת נכח הכוכב.

(1) וחנהוגים שהזכרתי, שהוא מהאלפים והמאות והעשרות, זאת דעת חכמי פרס והודו, ובטלמיוס לועג עליהם. (2) רק ניהוג הזמן הנקרא אלפרדאר הוא מנוסה, גם ניהוג מזל לכל שנה דבר ידוע ומנוסה ודעת כל הקדמונים הסכימה על זה ועמהם בטלמיוס (3) ומה שאמרנו (10), כי העליונים יעתקו משלישות אל שלישות לתשע מאות וששים שנה, הוא על דרך קירוב (11, כי פעמים יוסיף גם פעמים "יגרע. (4) גם זה שהזכרתי במאתים וארבעים שנה, שהם שתים עשרה פעמים שיתחברו, יש פעמים שיתחברו שלוש עשרה פעמים (10) וזה יקרה בעבור מהירות הליכת שני עליונים או המתנתם, ועוד אפרש זה בספר העולם בעזרת אלהי עולם (10)

 1 בלוח גלגל ... הנמצאים] לראקטמ; פ חסר. 2 תוספת] פלאטמק; ר חסר. 6 הנה שם המבט] פראקטמ; ל חסר. 4 היה] פראקטמ; ל תהיה. 5 המבטים] לראקטמ; פ במבטים. 6 שהוא] לראטמ; פ שהם; ק חסר. 7 ומנוסה] פרלאטמ; ק חסר. 8 ודעת כל] פרלאטמ; ק וכל. 6 הסכימה על זה ועמהם בטלמיוס] פרלאטמ; ק ובטלמיוס הסכימו בו. 01 ומה שאמרנו] פרלאמ; ט ומה שאמרו; ק ואמרו. 11 קירוב] לראקטמ; פ הקירוב. 12 נם פעמים] פרלמא; ט פעמים; ק או. 13 שיתחברו יש ... פעמים; פלאטמק; ר חסר. 41 יקרה] לראקטמ; פ חסר. 51 הליכת] פרלאק; ט חסר. 61 אפרש זה] פא; ט אפרשם; ק אפרש. 71 בעזרת אלהי עולם] פאמ; קט חסר. 81 והנה הספר נשלם] ר. פ והנה הספר נשלם תהלה לאל עולם; א והנה נשלם הספר; ק ונשלם; נשלם ספר הטעמים. השבח לשוכן מרומים. באמת ובתמים; מ והנה הספר נשלם.

CHAPTER TEN 107

degree (of the aspect), and find out whether the distance from the sign of the ascendant on the latitude plate is equal to the number of hours of the distance added to the aspect; proceed likewise regarding the hours opposite the degree. (7) If the aspect is in the quadrant between the line of lower midheaven and the descendant, subtract the rising times in the sphaera recta table opposite the line of lower midheaven from the rising times opposite the line of the aspect, and then divide the result by the hours on the latitude plate (of the astrolabe) opposite the degree (of the aspect). (8) If they are equal to the hours of the distance after the addition of the aspect, then the aspect is truly in this place; otherwise add a little or subtract and then you should find the degree of the aspect right away. (9) I have mentioned the method to calculate the aspects if the planet or one of the luminaries is in the ascending semicircle [i.e., above the horizon]; but if it is in the descending semicircle [i.e., below the horizon] assume that the planet is opposite its degree [i.e., if the planet is above the horizon, assume that it is in the opposite degree below the horizon] and proceed in the same way that I have already shown and you will find the aspects. (10) There is no difference between them, except that those that came out on the left are right and the right ones are on the left, because you took the degree opposite the planet.

9 (1) As for the directions that I have mentioned, namely, of thousands, hundreds and decades, [1] this is the opinion of the scientists of Persia and India, but Ptolemy laughs at them. [2] (2) Only the direction of the period called the *fardâr* has been verified by experience; [3] the annual direction of a sign is also known and has been verified. All the Ancients concur in this opinion, including Ptolemy. [4] (3) As for what we have said, namely, that the upper (planets) [i.e., Saturn and Jupiter] move from triplicity to triplicity in 960 years, this was said by way of approximation, since sometimes (this period) is longer and sometimes shorter. (4) Also, as for what I have mentioned, that 240 years are the time of 12 conjunctions, sometimes they conjoin 13 times, because of the rapid motion or lagging behind of the two upper (planets). [5] I shall explain this topic further in the *Book of the World*, [6] with the assistance of the God of the Universe. The book has been completed.

PART TWO

NOTES TO THE FIRST VERSION OF THE BOOK OF REASONS

§1.1

[2]ו: (From half to one tenth), Hebrew מחצי עד עשירית. This addition appears explicitly at Rh, I, vi:6, on which *Te'amim I* is commenting.

^[3]4: Lunar months, Hebrew לבנות, lit. moons. For a similar terminology, see 'Ibbur, 1874, p. 7a.

לאבים: They divided the circle ... more fractions than 12: Quotes from and comments on Rh, I, vi:4–8. The introduction to the second chapter, on division, of Sefer ha-Mispar, an arithmetical textbook written by Ibn Ezra ca. 1146 (see Sela-Freudenthal, 2006, n. 17, pp. 30–31), provides a virtually identical account of the division of the degrees of the circle into 360, 12, and 30 parts. See Mispar, 1895, pp. 12–13. The advantage of this method is explained in Sefer ha-Mispar as follows: חרמי המזלות כאשר יכפלו מעלות על מעלות יהיה המחובר מעלות שהם שלמים; וככה, כאשר יחלקו מעלות על מעלות יהיה העולה בחלוק מעלות שהם "So, when the astrologers multiply degrees by degrees, the result is given in degrees that are whole numbers; similarly, when they divide degrees by degrees the result of the division is given in degrees that are whole numbers"). For a similar explanation by Ibn Ezra, see 'Ibbur, 1874, p. 3a. See also Sefer ha-Middot, 1.49 (Middot, 2006, pp. 101, 179).

§1.2

וו Ecliptic, Hebrew חשב אפודת הגלגל, lit. band of the girdle of the orb. This Hebrew expression was coined by Ibn Ezra to designate the ecliptical component of the astrolabe's rete, a stereographic projection of the ecliptic, the sun's annual path in the sky, and of a number of the brighter fixed stars. See Nehoshet A, bnf 1061, f. 164a; Nehoshet B, Mant. 10, ff. 37a, 40a, 40b, 43b, 48a; Nehoshet C, Pinsker 26, ff. 59a, 61a, 61b, 63a. Ibn Ezra also employs two other cognate Hebrew expressions to designate the same thing: (i) אפודת הגלגל, lit. vest of the circle (Ta §7.1:6; Tb §4.5:3); (ii) חשב האפודה, lit. band of the girdle (Ta §3.3:3, §7.1:3, §7.2:1, §7.2:4). He derived these three expressions from Ex. 28:8, which speaks of the girdle of the ceremonial vestments of the High Priest Aaron. In his commentary on this verse, Ibn Ezra suggests that the high priest's vestments included some sort of graphical representation of the zodiac and the equator. See Long Commentary on Exodus, 1976, pp. 186-187; Short Commentary on Exodus, 1976, pp. 323-324. See also Yesod Mora', 1985, p. 336. For Ibn Ezra's explanations of this expression and its usage in his work, see Sela, 2003a, pp. 137-139.

^[2]3: At the end ... zodiacal constellations. Surprisingly, this statement points to Tb §8.7:1, which begins as follows: "End of the book: I shall now reveal a secret to you," and continues with an account of the motion of the fixed stars (Tb §8.7:1–6). In Te 'amim I this topic is not addressed at the "end of the book" but at §2.12:1–15. This suggests that the material related to the motion of the fixed stars was mixed up in the earliest renderings of the texts of Te 'amim Te 'am

[3]3: Cor Leonis, Hebrew לב האריה, lit heart of the lion. For this star, see Tb §8.7:9 and note.

[4] Equator, Hebrew ק"ז הצרק, lit. line of justice. This term (see §2.12:3,6; §8.1:6; Tb §1.2:5–6; §4.9:5; §8.7:5) is defined in Tbbur, 1874, p. 10a, as "the place of intersection of the two higher circles." In 'Olam A, bnf 1056, f. 86a, the same term appears to be identical with the beginning of the zodiacal sign of Aries and different from the beginning of the zodiacal constellation of Aries. For the distinction between zodiacal signs and constellations, see below, §1.2:1–3 and note.

See also Mivḥarim B, bnf 1058, f. 10a. To denote the same meaning, in Ta §2.4:4 Ibn Ezra uses the similar Hebrew expression קו היושר. See Glossary, s.v. "equator".

ונו וו it is at ⟨Leo⟩ 18°. Virtually identical statements, emulating Ptolemy in Almagest VII:2 (see Almagest, 1984, p. 328), representing an attempt to calculate the rate of the motion of the fixed stars by comparing the location of Cor Leonis in Ptolemy's time and his own, were made by Ibn Ezra in his commentary on Amos 5:8 and in Liber de rationibus tabularum. See Commentary on Amos [5:8], 1989, pp. 213−214: דו לו רק אלף לו רק אלף "והנה בימי בלטמיוס החכם ואין לו רק אלף "והנה היום על שמנה עשרה" ("In his time, roughly a thousand years ago, the scholar Ptolemy found that Cor Leonis was located at ⟨Leo⟩ 2° and now this star is at ⟨Leo⟩ 18°"). For this commentary, see Sela, 2003a, 257−273. See also Liber de Rationibus Tabularum, 1947, p. 82: "Similiter invenimus quod Ptholomeus probavit in suo tempore cor leonis in 3° gradu leonis esse fere, hodie vero invenitur probatione in 18° gradu leonis."

[6]3: Enoch recorded in the Book of the Longitude. Enoch, or Hermes, is a legendary figure to whom the so-called Hermetic writings, which include significant astrological material, are ascribed. Abû Ma'shar was probably responsible for the creation of the triple Hermes (Kitâb al-Ulûf, 1968, pp. 14–19; Tabaqât al-'Umam, 1991, pp. 19, 36), a myth to which Ibn Ezra subscribes in 'Olam A, bnf 1056, ff. 83b, 85a. On the basis of the position of Cor Leonis ascribed here to Enoch (Cancer 25°), it turns out that Ibn Ezra believed that Enoch lived 1,700 years before his own time. Ibn Ezra frequently mentions Enoch's astrological and astronomical work, usually in an approving tone, in *Te'amim* I, Te'amin II (see Appendix 5: Authorities and Sources) and throughout his scientific oeuvre. See Sela, 2003a, pp. 184–185; Astrological History of Mâshâ'llâh, 1971, p. 89 n. 13. The Book of the Longitude ascribed here to Enoch is mentioned in Categories of Nations by Sa'id al-Andalusî, a philologist, natural philosopher, historian and judge who lived in al-Andalus in the eleventh century (Tabagât al-'Umam, 1991, p. 19). This work is in all likelihood the same as Hermes' Book of Latitude and the Book of Longitude and the Key of the Stars in Milan, Ambros., ar. C. 86. This work was evidently known by twelfth-century Latin writers, since it was referred to (1) in a preface to a variant text of Raymond of Marseilles' Iudicia, which refers to "librum quem Mercurius rex Egipti de fide Trinitatis (!) qui et longitudinis et latitudinis intitulatur composuit" (London, British Library, Royal 12.E.XXV and Oxford, Bodleian Library, Digby 57), and (2) in the preface to the twelfth-century cosmology, *Liber Hermetis de sex rerum principiis*, recently re-edited by Paolo Lucentini and Mark D. Delp (Hermes Latinus, II, Turnhout, 2006), p. 147: "Hermes Mercurius Triplex...Virgam auream, Librum longitudinis et latitudinis, Librum electionis et Ezich id est canones super adaequationem planetarum et super astrolapsum, et alia multa opere luculento complevit." I am grateful to Prof. Charles Burnett for this information.

[7] 1-3: The signs were named ... it was at Cancer 25°. In this passage Ibn Ezra wants to highlight that although the zodiacal signs were named for the images projected by the asterisms of the zodiacal constellations (§1.2:1), the signs differ from the constellations in two main respects. First, in their size (§1.2:2): whereas a zodiacal sign refers to one of the 30° arcs along the ecliptic, a zodiacal constellation is one of the twelve groups of asterisms, of different sizes, located in the zodiac, that is, the belt centered on the ecliptic. Second, in their ecliptical longitude (§1.2:3): whereas the positions of the zodiacal signs are fixed, the zodiacal constellations constantly move away from the equinoxes on account of the slow motion of the fixed stars (as in the case of Cor Leonis). Identical arguments, interspersed with virtually the same supporting evidence, are put forward in Liber de Rationibus Tabularum, 1947, p. 84: "Sententia Ptholomei est ut dividamus gradus circuli firmamenti, qui sunt 360, per 12 equalia ... et quia figura arietis continetur infra 30 gradus prime distinctionis, tota illa distinctio aries dicitur. Nec cum audieris caput arietis ociose cogites quia caput illius figure ibi sit, immo potius quod ibi est initium prime distinctionis, nam figura arietis non optinet de circulo nisi vix 7 gradus, et distant eius cornua ab initio illius distinctionis 22 gradus, et ita intelligendum est quod dicit Ptholomeus se invenisse cor leonis in 3° gradu leonis, quia dicit se invenisse illud distans a primo puncto prime distinctionis 123 gradus. Secundum hoc etiam debes intelligere quod dicunt magistri probationum qui asserunt illud hodie esse 18 gradu, qui distat ab intersectione 138 gradus."

[8]5: Ptolemy called the *Falling Eagle* the *Almond Tree*. Vega (Alpha Lyrae), mentioned as "the bright star on the shell, called Lyra," No. 1 in the constellation of Lyra in Ptolemy's star catalogue. See Almagest, 1984, VII:5, p. 349. The name of the star alludes to the

shell of the tortoise from which, in Greek myth, the infant Hermes constructed the first lyre. Almond Tree is a later ascription, accounted for by the shell that encloses this fruit. The attribution by Ptolemy of the same name (amigdala) to the same star appears in the twelfth-century in Epitome totius astrologiae (Ysagoge and Liber quadripartitus). Epitome, 1548, p. C(i): "Est ibi Aquila Cadens ... quam Amigdalam Ptolomeus dicit." See Smithuis, 2004, Chapter 3, 4.

^[9]5: Nature, Hebrew תולדת. This biblical neologism (Gen. 2:4 et passim) is defined by Ibn Ezra (long commentary on Exodus 23:25) as "a power (koah) that protects the body and which man receives from Heaven." The widespread use of toledet in Te'amim I and Te'amim II (and throughout Ibn Ezra's oeuvre, in fact) is in sharp contrast with the complete absence of the stock Hebrew word teva', borrowed from its Arabic cognate tiva'a and widely used by Ibn Ezra's contemporaries, such as Abraham Bar Hiyya, Maimonides, Judah Ibn Tibbon, and Samuel Ibn Tibbon. A cursory analysis of its numerous occurrences in Te'amim I and Te'amim II suggests that Ibn Ezra construed toledet as meaning nature and its variegated phenomena, such as the four elements and their qualities, the quintessence, the planets and the stars, man and its physical configuration, the whole numbers, the planetary and mundane houses of the horoscope, etc. (see Glossary s.v. "nature"). For Ibn Ezra's motives and the uses and meanings he gave to the term toledet, see Sela, 2003a, pp. 130–137.

§1.3

[1] The 48 constellations ... uppermost orb ... zodiacal signs: Follows Rh, II, vi:10, where the uppermost orb is made identical with the eighth orb. Notice, however, that at Rh, II, lxxxv:3 and at Tb §1.2:5,7 the uppermost orb is placed above the orb of the zodiacal signs. For Ibn Ezra's ambiguous attitude towards the position of the uppermost orb, see Tb §1.2:5 and note.

 $^{[2]}$ 2: "Servants", Hebrew משרתים: For this neologism coined by Ibn Ezra, see Tb \S 1.2:1 and note.

[3]2: They undergo variations ... dwell on Earth. Here Ibn Ezra conveys an idea that is common all through his work: the planets

exhibit disordered motions, a feature which makes them similar to the creatures of the sublunary world and entails the risk of blurring the proper borders between the super- and sublunary worlds. Ibn Ezra usually resolves the contradiction by arguing that the planets' erratic motion is only an apparent visual phenomenon, the result of our observing them from the center of the universe, that is, from the earth. See Yesod Mora', 1985, XII, p. 341; Commentary on Psalms, 1525, 19:2,3; Long Commentary on Exodus, 1976, 3:15; Short Commentary on Exodus, 1976, 3:13; Rh, I, v:20-vi:1 et passim. For a discussion, see Sela, 1999, pp. 258-265.

[4]3: Ecliptic, Hebrew חשב אפודת הגלגל, lit. the band of the girdle of the orb. See above, §1.2:1 and note.

[5]3: The Northern and the southern constellations. This is a reference to the 15 constellations that are north of the zodiac and the 21 constellations that are south of the zodiac, whose stars are listed at Rh, I, vi:17–30, vii:1–7.

[6] **1–4:** The 48 constellations ... action and thought: This passage, following Rh, II, vi:10–12, vii:15–18, offers a top-to-bottom description of the universe, which, in contrast to Tb §1.2:1–5, includes only eight orbs. A similar separate treatment of the Moon (§1.3:4), in the context of a presentation of the universe, is found in the introduction to *Sefer ha-Me'orot*, where Ibn Ezra also refers to the irregular motions of the planets. See Me'orot, München 202, ff. 102b–103a.

^[7]**6: The lower hides the upper**: Corresponds closely to Tb §1.2:3; see note there.

^[8]7: Zodiac, Hebrew גלגל, lit. the circle of the zodiacal constellations. Here Ibn Ezra refers to the great circle of the ecliptic, which represents the apparent annual path of the sun in the heavens, is usually divided into 360°, and along which are located the 12 mundane houses and zodiacal signs. See Glossary s.v. "zodiac" and "orb of the zodiacal signs". For an additional closely related although not identical meaning of the term *zodiac*, see above, §1.2:1 and note.

[9]7: The other method ... twenty-eight days: Corresponds to Tb §1.2:2.

[10]**9: Still others asserted ... sometimes beneath**. Corresponds to Tb §2.5:2. See note there.

^[11]**g:** This book was not intended to discuss these topics. This is a reference to Rh, II, vii:15–17, where the relative positions of the planets and their orbs is provided (Saturn, Jupiter, Mars, Sun, Venus, Mercury, Moon), without any discussion about the relative positions of Venus and Mercury. Cf. Tb §2.5:1–2. This is also an allusion to the fact that whereas *Reshit Ḥokhmah I* presents raw astrological concepts, $Te^camim\ I$ is intended to provide the reasons for them.

^[12]**10:** Astrologers, Hebrew המולות, lit. scholars of the zodiacal signs. This is a new coinage by Ibn Ezra, widely employed in both versions of *Sefer ha-Te'amim* (see glossary) and throughout his oeuvre to refer predominantly to astrologers, but also to astronomers, mathematicians, and calendrists. For the multiple uses of this expression in Ibn Ezra's work, see Sela, 2001a, pp. 84–86.

[13] 5-11: The Ancients knew ... Venus and Mercury ... away from the Sun. While commenting on Rh, II, vii:15-18, and as a sequel to the previous description of an eight-orb universe, Ibn Ezra indulges in a fairly long deduction of the existence of these orbs in a definite order and from top to bottom. Two main arguments are provided, the same as in Tb §1.2:2-3: (a) the various cycles of the planets; (b) the occultations of the planets. The values for the elongation of Venus and Mercury are similar, although not identical, to those offered in Liber de Rationibus Tabularum, 1947, p. 122; the account of the disagreement about the positions of Venus and Mercury with respect to the Sun is based on Almagest IX:1 (Almagest, 1984, IX:1, p. 419): "But concerning the spheres of Venus and Mercury, we see that they are placed below the sun's by the more ancient astronomers, but by some of their successors these too are placed above the sun's, for the reason that the sun has never been obscured by them [Venus and Mercury] either." A similar briefer account of this disagreement can be found in Tb §2.5:1-2, where it was inserted to achieve an astrological objective, and in Ibn Ezra's long commentary on Exodus 20:13, to explain the rationale behind the seventh, eighth, and ninth of the Ten Commandments. See Tb §2.6:6 and note; Long Commentary on Exodus, 1976, 20:13, p. 140. Notice that at Ta §1.3:9 Ibn Ezra informs about a theory according to which Mercury and

Venus "sometimes they are above and sometimes beneath" the sun; Ibn Ezra endorses this partially heliocentric theory in Tb §2.5:2. See note there.

[14] 12: Themselves luminous. Ibn Ezra conveys a similar opinion about the light of the planets in his commentary on Psalms 148:3, in *Sefer ha-Me'orot* (where the planets, except the Moon, are called "stars of light"), and in his answer to three queries about the calendar posed by David b. Joseph of Narbonne. See Me'orot, München 202, f. 102b; Three Queries, 1847, p. 2. Cf. Bouché-Leclercq, 1899, p. 89 n. 2.

§1.4

נסין: Experience, Hebrew נסין: This recurrent term has been rendered here as "experience" but in fact goes further and refers to the method employed by the astrologers, indicates that their science is based on induction and analogies (Tb §1.3:2), mathematical calculations (Ta §2.2:17), knowledge accumulated in books over the generations (Ta §2.4:2), and astronomical observation (Ta §2.12:14–15), rather than on deduction from theoretical principles. See Glossary, s.v. "experience".

[2] **2–3: Ya'qub al-Kindî ... smaller agent**. Corresponds closely to Tb §2.1:6–9; see note there.

[3]6: I shall explain ... the aspects. See below, Ta §3.1:5; §3.2:5.

[4] **1–7:** As for the reason that Aries ... these signs are like that. This passage comments on Rh, II, vii:18–21, where a succinct account of the nature of the triplicities is offered. Yaʻqub al-Kindi's account (Ta §1.4:2–3) is somewhat amplified in Tb §2.1:6–10. There is a similar reference to heat and cold as the two agents in Abû Maʻshar's *Great Introduction*. See Kitâb al-Madḥal, 1996, II:5, v, pp. 76–77. Ibn Ezra's own opinion about the nature of the triplicities (§1.4:4–7) corresponds closely to that conveyed by him in Tb §2.1:11–14; see note there. For signs in the form of human beings or animals, see Tb §2.3:9 and note.

§ 1.5

[1]2: **Domain of burning**. Refers to the "place of burning". See below, Ta §2.16:5 and note.

[2] 1-4: The explanation of the natures ... taken to be mixed. Although Ibn Ezra claims that he is drawing on Ptolemy's Tetrabibles (see Tetrabiblos, 1980, I:4, 34-39), his account may be grounded on a section of Abû Ma'shar's Great Introduction devoted to the nature of the planets. In this section (see Kitâb al-Madhal, 1996, IV:1, v, pp. 137–140), Abû Ma'shar not only declares that his source is Ptolemy's Tetrabibles, but also offers a criticism of Ptolemy's account of the nature of the planets that is consistent with, although not identical to, Ibn Ezra's own approach to the same subject (Ta §1.5:7-17). What is more, at the beginning of this section Abû Ma'shar reveals that Ptolemy, the astrologer, was an Egyptian king, a notion to which Ibn Ezra subscribes throughout his work. See Sela, 2003a, pp. 296–313, and Tb §5.5:6, §7.1:1, which mentions "Ptolemy the King." Similar accounts of the nature of the planets may be found in manuals of astrology, either separately (Art of Astrology, 1934, par. 381, pp. 231–232) or as part of the description of the general astrological properties of the planets (Abbreviation, 1994, pp. 61–69; al-Qabîşî, 2004, II:1–51, pp. 63–89). The same topic is developed by Ibn Ezra in Liber de Rationibus Tabularum, 1947, p. 97 and Tb §5.1:4; §5.2:6 et passim.

 $^{[3]}$ 5: I shall explain in the Book of Nativities. This is a reference to the first version of Sefer ha-Moladot (see Sela-Freudenthal, 2006, n. 31, p. 35). See Moladot, bnf 1056, f. 54a: "אריבטלמיוס אמר בספר הד' שערים ומבית הד' ומבית י''א. וכל הבאים אחריו ומאשא כי לעולם נסתכל בדברי הבן מהבית הד' ומבית י''א. וכל הבאים אחריו ומאשא אלה עמהם מלעיגים עליו והדין עמהם. הזכיר בספרו שאם היה השמש והלבנה במזל שיש לו ב' גופות, או הלבנה או השמש אם מזל הצומח שיש לו ב' גופות הנולד לא שיש לו ב' גופות, או הלבנה או השמש אם מזל הצומח שיש לו ב' גופות הנולד לא ("Ptolemy said in the Tetrabiblos that regarding children we should always observe the tenth and eleventh (mundane) houses. All those who came after him, including Mâshâ'allâh, laugh at him; and they are right. I have mentioned this so that you will not rely on everything written in that book [i.e., the Tetrabiblos], because it has no substance. For he mentioned in his book that if the Sun and the Moon are in a bicorporal sign, or if the Moon or the Sun are in an ascending sign which is bicorporal, then the

native will not be alone in the womb, for they will be twins, and this is a great error.") See also below, Ta §2.18:2, where the attack on Ptolemy's astrological doctrines is resumed.

^[4]7: Made of a fifth element, Hebrew מחולדת המישיח, lit. of a fifth nature. A similar argument is offered in Abû Ma'shar's *Great Introduction*. See Kitâb al-Madhal, 1996, IV:3, v, p. 147. See also Tb §2.1:1, Ta §2.7:3 and note. For the Hebrew neologism *toledet*, i.e. nature, see above §1.2:5 and note.

[5]7: Aristotle explained with incontrovertible proofs. See *De Caelo* I:2–3.

^[6]8: 166 times larger: The same ratio appears in Ptolemy's Planetary Hypotheses, 1967, 7, 9. The other comparisons of the size of the Earth and of the other planets made in this section (§1.5:13,15,16), as well as their distance from the Earth (§1.5:9,13, 15, 16), are consistent with the values given in Ptolemy's *Planetary Hypotheses*.

^[7]**7–12: But the truth ... and harms them.** Corresponds closely to Tb §2.1:1–4; see notes there. The elements of this passage—the statements that stars are neither cold nor hot, that they generate heat only as a consequence of their motion and of the nature of their light, the reference to human complexion, the comparison with bovine flesh and the statement that all flesh is hot—may be found in a passage of *Liber de rationibus tabularum* that comments on Ptolemy's opinion about the nature of the Moon. Liber de Rationibus Tabularum, 1947, p. 97: "Bene autem cognovimus omnes stellas in se neque calidas neque frigidas esse. Motu tamen et lumine effectivas esse caloris. Sed quia corpus lune parvum est nec equiparatur soli in effectu caloris nec reddit calorem sufficientem complexioni humane, ideo in comparatione dicta est frigida et humida. Qua ratione magistri philosophice carnem bovinam frigidam dicunt, cum tamen omnis caro calida et humida sit."

[8] 13–15: The same applies to Saturn ... applies to Mercury. Corresponds to Tb §5.3:2–3. See also below, Ta §4.2:1.

^[9]17: Aldebaran and Antares, Hebrew עין השור ולב עקרב. Alpha Tauri and Alpha Scorpionis in Ptolemy's star catalogue (Almagest,

1984, pp. 362, 372). Arabic: *Al-dabarân* and *Qalb al-'aqrab*. For their identification in star lists compiled by Ibn Ezra, see Goldstein, 1985, pp. 192–199.

§1.6

[1]3: When I come to the appropriate place. See below, Ta §4.3:1.

[2]7: **Dragon, Hebrew** תלי. This name recalls the cosmological fate of Tiamat, a mythological dragon slain by Marduk, a solar god, thus shaping the heavens with its head and its tail, in the Babylonian creation myth. See Bouché-Leclercq, 1899, pp. 40, 97; Tester, 1987, pp. 120–121. Subsequently astronomers employed this myth to explain celestial phenomena: the Head of the Dragon and its Tail (Hebrew: ראש התלי וזגבו; Arabic: Ras wa dhanav al-tinnîn; Latin: caput draconis et cauda) represented the nodes of the planets, that is, the points where the planets cross the ecliptic from south to north and from south to north, respectively. In the Middle Ages, Indian, Persian and Arabic astrologers assigned specific astrological characteristics and influence to the nodes of the Moon. To denote this concept Ibn Ezra employed the Hebrew word תלי (teli). He could have borrowed this word from a variety of sources such as Baraita de-Mazzalot (Baraita de-Mazzalot, 1928, ch. 14), Baraita de-Shemu'el (Baraita de-Shmu'el, 1901, ch. 1, 2, 4, 5, 8), Sefer Yeşirah, a mystical treatise interspersed with some scientific material that was well known to him ("תלי בעולם כמלך על כסאו" ["Teli is in the world like a king on his throne"]), or commentaries on Sefer Yesirah (Shabbetai Donnolo's Hakhmoni, Sa'adiah Ga'on's Tafsîr Kitâb al-Mabâdi, the commentaries by Dunam Ibn Tamim and Judáh ben Barzilai al-Bargeloni). For the place of the teli in Hebrew literature prior to Ibn Ezra's times, see Sharf, 1976, pp. 33-51.

[3]7: In its proper place. See below, Ta §5.3:1-5.

§2.1

[1] **1: The six signs ... the southern**. Quotes from and comments on Rh, II, viii:25–26.

נבולים. Climate, Hebrew גבול , Iit. border (Arabic 'iqlim, Latin clima). Ibn Ezra took this word from Psalms 74:17, identifying it in his commentary there with the concept of the seven climates. Commentary on Psalms, 1525, 74:17: יוהזכיר כי השבעה גבולות הם נצבים לעולם ולא יתחלף (אירום, יוחורף בעבור היות רוב היישוב בפאת שמאל וקצתו בפאת דרום, וטעם להזכיר זה עם גבולות ארץ כי בהיות במקום אחד קיץ הוא במקום אחר ("And he mentioned that the 'seven climates' are fixed forever, and the ecumene will not change. The reason for writing 'summer and winter' is that most of the ecumene is in the north and only a slight part is in the south. The reason for mentioning this together with the climates is that when it is summer in one place it is winter in the other.") This coinage is widely used in Teamim Te0 (see Glossary, s.v. "climate") but is not found in Te1 (see Glossary, s.v. "climate") but is not found in Te2 Te3 Te4 Te5 Te5 Te6 Te6 Te6 Te7 Te8 Te9 Te

[3] 2–6: Many peoples began ... among all the signs. Corresponds to Tb §2.2:1. See also Mishpetei haMazzalot, bnf 1058, f. 14a and Kitâb al-Madḥal, 1996, II:5, v, pp. 76–79. Notice that Ibn Ezra's position in this passage, to the effect that "it is fitting that the beginning of the year be in the sign of Aries" conflicts with the normative Jewish start of the year, which occurs close to the moment when the Sun enters the sign of Libra. Ibn Ezra endorses an opinion that is more harmonious with his Jewish background in 'Iggeret haShabbat, 1894/5, pp. 68–70.

§2.2

[1] **I: As I have explained**: See above, §1.4:1–4.

[2] וווו East, Hebrew מורת מורת באבה, lit. eastern edge (of the horizon). Ibn Ezra uses the Hebrew term פאה, lit. corner or side, in a number of senses, such as the four cardinal points (Ta §2.2:1, §4.2:9 et passim), directions on the horizon that are intermediate between the cardinal points or that are given with respect to the cardinal points (Ta §3.6:7, §4.8:7 et passim), directions relative to the equator or the ecliptic (Ta §2.2:9, §7.1:9 et passim), etc.

[3] **I: Masculine because ... is hot.** For masculine signs, see Tb §2.3:11 and note. According to introductions to astrology, the diurnal signs are identical with the masculine signs (Aries, Gemini, Leo, Libra,

Sagittarius and Aquarius) and the nocturnal are identical with the feminine signs (Taurus, Cancer, Virgo, Scorpio, Capricorn, Pisces). See Tetrabiblos, 1980, I:12, pp. 69–71; Art of Astrology, 1934, par. 349, p. 211–212; Kitâb al-Madḥal, 1996, II:8–9, v, pp. 83–84. For eastern signs, see below, Ta §2.2:8.

[4] **1: Tropical because ... grow shorter**. Corresponds to Tb 2.3:1–2; see Tb 2.3:1–4 and note.

 $^{[5]}$ I-2: Its rising times grow ... in its rising times. See Tb §2.3:5 and note.

^[6]4–5: They said that it is a four-legged ... one after the other. For the signs whose limbs are cut off or "deformed", see below, Ta §2.3:1, and Tb §2.3:17 and note. For the four-legged signs, see Tetrabiblos, 1980, I:12, p. 71, and al-Qabîşî, 2004, I:24, p. 33, where the four-legged signs do not include Aries.

^[7]**7: Half a voice ... not of a man**. Corresponds to Tb §2.3:13. See note.

^[8]8–9: They said that the heart ... Sagittarius is in the southeast. This passage comments on Rh, II, ix:4 (Aries "has the heart of the east and the eastern wind"), Rh, II, xix:28–29 (Leo "has the left of the east and the eastern wind") and Rh, II, xxviii:19 (Sagittarius "has the right of the east and the eastern wind"). In contrast to these partial and limited accounts, a comprehensive and detailed discussion of the signs' cardinal points and of their positions on the horizon relative to the cardinal points is offered in Tb §2.2:1–7; see note there. Ta §2.13:8–9 presents the opinions of Ptolemy and Ya'qub al-Kindî concerning the signs' cardinal points.

^[9]**II:** Of the tastes the sweet. See Tb §2.2:7 and note. Notice that Abû Ma'shar, both in his *Great Introduction* (Kitâb al-Madḥal, 1996, VI:1, v, p. 216) and in the *Abbreviation* (Abbreviation, 1994, p. 15), states that Aries' taste is "bitter."

[10] 12: Of the metals ... fiery nature. Corresponds to Tb §2.3:18; see note there.

^[11]**13: They said ... is temperate**. Although *Reshit Ḥokhmah I* assigns one of the seven climates to each sign, and *Te'amim I* comments on that in the cases of Aries (§2.2:13) and Taurus (§2.13:6), Arabic introductions to astrology ascribe a list of geographical places but not a specific climate to each of the signs. See, for example, Kitâb al-Madḥal, 1996, VI:9, v, pp. 247–250; Art of Astrology, 1934, par. 365, p. 220.

 $^{[12]}$ 14: Houses of prayer ... place of judges (belongs to it). Comments on Rh, II, ix:9–10, where these two characteristics of Aries are ascribed to Ptolemy. The version of *Reshit Ḥokhmah I* in MS Vatican 49, f. 2b, reads as follows: "In the opinion of Ptolemy, Aries is in charge of the house of worship because it begins at the equator (lit. the line of justice) and the place of the judges" (בתחלתו קו צדק ומקום הדיינים בחלקו בית התפלות כי). Cf. Tb §2.4:13 ("In the equator originate the houses of divine worship") and note. As for the ascription of the place of judges to Aries, note that, besides the fact that Aries begins at the equator, here Ibn Ezra employs the Hebrew term קו הצדק, lit. "line of justice", for the equator. See above, §1.2:3 and note, and Glossary s.v. "equator".

[13] **16:** As I shall explain in its proper place. See below, Ta §4.4:6 cf. §4.2:11.

[14] 16: Its years are 15 ... for its months. Comments on Rh, II, ix:11. Similar values are offered in Kitâb al-Madḥal, 1996, VI:9, v, p. 247 and Art of Astrology, 1934, par. 372, p. 224.

^[15] **17: I saw it in Abû Ma**'**shar's book**. *Te'amim I* comments here on Rh, II, ix:11–12 and refers specifically to Kitâb al-Madḥal, 1996, VI:9, v, p. 247, where precise arithmetical rules are given for the calculation of the "days and hours" of some sign. Ibn Ezra thus reveals that the *Great Introduction* by Abû Ma'shar is one of the main sources of *Reshit Hokhmah I*, a fact which is not indicated by any explicit reference in the latter work. For the dependence of *Reshit Hokhmah I* on the *Great Introduction*, see below, Ta §5.1:1, §6.1:1, §7.1:1 and notes; see also Smithuis, 2004, ch. 5.

^[16] 17: I verified it by experience. The contents of Kitâb al-Madḥal, 1996, VI:9, v, p. 247, namely, the passage "in Abû Ma'shar's book" mentioned in Ta §2.2:17 (see previous note), enable us to get a better

grasp on the meaning of the stock phrase "verifying by experience," frequently employed by Ibn Ezra in Te'amim I, Te'amim II (see Glossary, s.v. "experience"), and elsewhere to denote that he, or other astrologers, have tested the accuracy of some astrological doctrine. In this particular case, it means that Ibn Ezra had followed the arithmetical rules prescribed by Abû Ma'shar's in the Great Introduction for the calculation of the "days and hours" of some sign, and, after performing the calculations, had found that the values given by Abû Ma'shar are correct. The Latin translation of the passage (Kitâb al-Madhal, 1996, VI:9, v, p. 247) runs as follows: "Dies autem eius et hore extrahuntur unicuique signo duobus modis diversis. Primo: ut multiplices annos eiusdem signi minores xii quousque reddantur menses. Post hec duplicabis ipsos menses, et adde postea desuper numerum similem numero annorum planetarum minorum, et quod collectum fuerit divides per x, et quod exierit erunt dies, quod vero remanserit erunt partes de x unius diei. Et quod collectum fuerit erunt dies eiusdem signi et eius partes. Secundus autem modus est ut accipias annos planetarum minores et pones eos menses; post hoc proicias dimidium eius, deinde proicias de secundo dimidio similitudem planete minorum, post hoc divides residuum per xxiiii horas et quod exierit erunt dies, quod vero remanserit erunt hore. Et quod collectum fuerit erunt dies et hore eiusdem signi per modum secundum."

[17] 18-19: The image of a woman ... we do not know their **secret**. This passage deals with the association of each of the three decans of each of the twelve signs with the images of the stars that rise together with the corresponding decan. For the doctrine of the decans, see below, Ta §2.8:1-8 and notes; Tb §2.9:4 and note. Reshit Hokhmah I offers three different approaches for each decan—the first anonymous, and then those of the Indians and Ptolemy—which are for the most part quotations from Abû Ma'shar's *Great Introduction*. Thus, for Aries, see Rh, II, ix:12-29, x:1-2 and cf. Kitâb al-Madhal, 1996, IV:1, v, p. 216-217; for Taurus, see Rh, II, xii:4-24 and cf. Kitâb al-Madhal, 1996, IV:1, v, p. 218–219. See also Art of Astrology, 1934, par. 450, p. 262–263. As for the present passage, Te'amim I quotes from Rh, II, ix:12-13, but the reference to the images of the woman, the tail of a fish, the head of the triangle, and the bull is ultimately a verbatim quotation from the approach of the Persians, Babylonians and Egyptians to the first decan of Aries as offered in Kitâb al-Madhal, 1996, IV:1, v, p. 216: "Et ascendit in prima facie eius mulier ... et cauda tructe marine ... et

initium trianguli et caput althemor, quod est thorail." The same applies to the references to Ptolemy and the Indians (§2.2:19), which are the other two approaches mentioned in *Reshit Ḥokhmah I* as well as in Kitâb al-Madḥal, 1996, IV:1, v, p. 216–217. As for the "secrets" mentioned in this passage, the version of *Ṭe'amim I* in MS **>** (Paris, Bnf, MS Héb. 1055), f. 29b, adds the following: "in my opinion sentence 96 of *Sefer ha-Peri* (*Centiloquium*) gives an explanation for that." Note that MS **>** also includes the translation of *Sefer ha-Peri* by Kalonymus ben Kalonymus.

[18] **20: The body ... ears flaccid.** Quotes from Rh, II, x:2–3 and refers to the physical appearance of a native whose ascendant is in some decan.

^[19]I-20: They concluded ... things through experience. The entire section is a telling example of Ibn Ezra's explanatory strategy in *Te'amim I*. It consists of a series of verbatim quotes from a whole and almost continuous section in *Reshit Ḥokhmah I* describing the astrological properties of Aries (Rh, II, viii:27–ix:13, ix:17, x:2–3). These quotes, usually headed by the customary formula "they said" or "they concluded" (see above §1.1:1 and note), are accompanied by brief explanations, which in some cases correspond to those offered in *Te'amim II*. For a comparison showing how quotations from Rh, II, viii:27–x:3 are embedded in Ta §2.2:1–20, see Appendix 2, example II.

§2.3

[1] **This sign ... the health of the body**. For the deformed signs and signs with human images see Tb §2.3:9, §2.3:17 and notes.

^[2]3: The chest is the pain of Saturn in it. The underlying idea here is that the planets indicate pains in the human body, and that in every sign the planet has a limb that is special to it. See al-Qabîşî, 2004, I:37, p. 37. In the following lines Ibn Ezra expands on this doctrine and explains the mechanism by which the pains of the planets are allocated in the zodiacal signs. See Ta §2.3:3–7 and Tb §4.10:1–7 and notes.

[3] 2-7: They assigned the head ... each of the signs. This passage is divided into two parts, each of them commenting on two astrological properties of Aries as presented without explanation in the separate

section on Aries in *Reshit Ḥokhmah I*: (a) Ta §2.3:2 corresponds to Tb §2.4:20–21 (see note there), comments on Rh, II, x:11–14, and offers a complete account of the distribution of the parts of the body amongst the zodiacal signs—the doctrine of "melothesia"; (b) Ta §2.3:3–7 corresponds closely to Tb §4.10:1–7, comments on Rh, II, x:14–16, and gives an explanation of the doctrine of "pains," that is, the mechanism by which the pains of the planets are allocated in the zodiacal signs. By contrast, *Reshit Ḥokhmah I* eschews explanations and records the pains of the planets in the signs in the separate sections devoted to each of the signs. Likewise, al-Qabîşî, 2004, I:37–48, pp. 39–41 offers lists of the pains of the planets in the signs without any explanation of the mechanism of distribution, although it differs somewhat from the lists in *Reshit Ḥokhmah I*. For an explanation of the mechanism of distribution, see Tb §4.10:1–7 and note.

[4]8: The power of the Sun is in this sign. See below, Ta §2.6:1. Cf. Art of Astrology, 1934, par. 362, p. 219.

§2.4

ווו: Now I need to amplify further. The next two sections (§ 2.4:1–12, § 2.5:1–12) correspond to Tb § 5.1:1–10, § 6.1:1–7 and offer an explanation of the planetary houses (Hebrew בּתִּים, lit. houses, Arabic buyût al-kawâkib, Latin domicilia). The explanation of the planetary houses in Te amim I is a telling example of Ibn Ezra's method of digression, resembling the excursus pattern in his biblical commentaries: instead of commenting on a quote from Reshit Hokhmah I, as is usual throughout Te amim I, he prepares the reader for a long discussion, and, following some methodological remarks, provides an eclectic account of the topic that includes sporadic disclosure of his sources.

 $^{[2]}$ 4: Equator, Hebrew קו היושר, lit. line of straightness. In Te amim I and Te amim I Ibn Ezra uses the Hebrew expression קו הצדק, which has virtually the same literal meaning as קו היושר. See Glossary s.v. "equator"; see also Ta §1.2:3 and note.

^[3]4: Cancer is the sign of the world ... the root: This passage, which corresponds to Tb §2.4:9, is a succinct description of the "thema mundi," the horoscope of the creation of the world, where Cancer

was the ascendant and the Sun was in midheaven, at the beginning of the sign of Aries. For references to this horoscope in Ibn Ezra's work, see Ibn al-Muthannâ's Commentary, 1967, pp. 152, 299; Liber de Rationibus Tabularum, 1947, pp. 88, 89. For the "thema mundi" in Greek and Latin sources and its connection to the placing of the planets in their houses, see Bouché-Leclercq, 1899, pp. 185–188, Tester, 1987, pp. 94, 119–120. MS ¬ (Oxford, Bodleian Library, Add. Qu. 160), f. 69b, adds in the margin further information about Cancer's role: "היה ("it was rising when it was created") meaning that Cancer was the ascendant when the world was created. Cancer's role at creation is also mentioned in Kitâb al-Madḥal, 1996, V:7, v, p. 192: "Et iam novimus quod cum fuerit primum minutum Arietis in medio celi super lineam equalitatis, erit primum minutum Cancer ascendens. Ideoque dixerunt antique quod Cancer sit Ascendent Mundi."

^[4]5: For this reason ... from their conjunction. Both Ta §2.4:4–5 and Tb §2.4:9–10 mention that if Cancer is the sign where these Saturn-Mars conjunctions are observed every 30 years "to know the affairs of the world," this is because of Cancer's role at creation. Besides Ibn Ezra's two versions of *Sefer ha-'Olam* (see next note), these conjunctions were also studied by Abû Ma'shar and Al-Bîrûnî: On the Great Conjunctions, 2000, I, pp. 123–137, 529–543; Art of Astrology, 1934, par. 250, p. 151.

ניהשמר לא השכרות (see Sela-Freudenthal, 2006, n. 35, p. 36). See 'Olam A, bnf 1056, f. 82b: יוהשמר לא תשכח לא מזל "הסתכל בכל שלשים שנה אל מחברת שבתי עם מאדים במזל סרטן שהוא מזל "הסתכל בכל שלשים שנה אל מחברת שבתי עם מאדים במזל סרטן שהוא מזל ("Be careful and don't forget to observe every thirty years the conjunction of Saturn and Mars in the sign of Cancer, which is the sign of the world"). The same conjunction is also mentioned in the second version of Sefer ha-'Olam: 'Olam B, bnf 1058, f. 87b. Notice the inconsistency regarding the name of Sefer ha-'Olam: whereas in the current passage, probably following Abû Ma'shar's Kitâb al-qirânât, it is designated Book on Conjunctions (ספר המחברות), in §6.3:6, §10.9:4 and Tb §6.2:1 it is called Sefer ha-'Olam (ספר העולם).

^[6]**4–6: Enoch said that Cancer ... the house of the Moon**. Corresponds closely to Tb §2.4:6–11, §2.5:3. The sign of Cancer is also labeled "the sign of the world" in 'Olam A, bnf 1056, f. 82b (see

previous note). In addition to *Te'amim I*, this attribution is ascribed to Enoch in *Reshit Ḥokhmah I* and in *Liber Nativitatum*, a treatise ascribed to Ibn Ezra. See Rh, II, xviii:16–17; Nativitatum, Erfurt, f. 53a: "Dicit Enoc in libro suo quod signum mundi vel seculi est Cancer." Cf. Kitâb al-Madḥal, 1996, V:7, v, p. 192.

[7]6–7: Since this sign ... heat increases then. Corresponds to Tb $\S2.5:3-4$.

^[8]8–9: Because those are \langle the \rangle luminaries ... enters these signs. Corresponds to Tb §2.6:1–2.

^[9]10–11: Because Jupiter is next ... third \langle counting from \rangle Saturn's: Corresponds to Tb §2.6:3–4.

uses this term to denote the aspect of quartile, considered to be hostile or unfavorable. The angular distance between two planets in quartile is 90°, namely, the distance between the beginning of a sign and the fourth sign next to it. Here Ibn Ezra widens this meaning to include the distance between a planet's orb and the fourth orb next to it. See Glossary s.v. "aspect of antagonism".

[11] 12: When I come to the \langle subject of the \rangle aspects. See below, Ta §3.2:9.

 $^{\text{[12]}}\textbf{12:}$ Because the Sun ... the house of Saturn. Corresponds to Tb $\S 2.6{:}2.$

§ 2.5

[1] **1–4: Enoch said ... the end of Cancer.** This is a reference to the solar planetary houses (Leo, Virgo, Libra, Scorpio, Sagittarius, Capricorn) and the lunar planetary houses (Cancer, Gemini, Taurus, Aries, Pisces, Aquarius). Corresponds closely to Tb §2.3:6–8, §5.1:3, §5.2:11, §8.1:1–4. The claim that the Sun and the Moon have power in their halves as the planets have in their terms, which is also mentioned in Tb §2.3:8, correspond closely to al-Qabîşî, 2004, I:10, pp. 21–22. See especially Tb §2.3:6–8 and note.

^[2]6: When you observe ... Saturn and Mercury. Corresponds to Tb §2.6:5–6.

[3] 9: As I shall explain. See below, Ta §4.3:4.

[4]**9–10: The houses of Saturn ... to the trine**. Corresponds to Tb $\S 2.5:6-9$.

[5] II: The house of Mercury ... away from it. Corresponds to Tb $\S 2.5:5$.

^[6]12: Ptolemy said ... have great power. Cf. Tetrabiblos, 1980, I:17, pp. 79–81.

§2.6

^[1]I: Towards the ecumene, Hebrew לפאת הישוב, lit. towards the side of the inhabited part of the Earth. Since the ecumene is in the northern hemisphere (relative to the terrestrial equator), here Ibn Ezra means that when the Sun enters Aries it begins to be in the northern part of the ecliptic (with respect to the celestial equator).

[2] **1: This sign ... in the world**. Quotes from and comments on Rh, II, x:18. Corresponds to Tb §2.7:1; see note there.

[3]2: The Indian scientists ... Jupiter and Venus. Quotes from and comments on Rh, II, x:18. Corresponds closely to Tb §2.7:4.

[4]2: But if this was correct ... dark degrees. Here Ibn Ezra asserts that the exaltation of the Sun was Aries 19° when the Indian scientists established this value, but has moved since then because of the slow motion of the fixed stars of the zodiac with respect to the equinoxes. See below, Ta §2.12:1–15.

בית שנאה. Iit. house of hate (Arabic wabâl, Latin alienation). This is a reference to the opposite of the planetary house or the seventh sign from the planetary house of each planet. Corresponds to Tb §2.4:10, where the same term is called בית רעה, lit. house of evil.

[6]3: They also said ... geometry. Quotes from and comments on Rh, II, x:18–19.

§2.7

[1]3: Know that when I said ... make it easier for students. Ibn Ezra was very concerned about the risk that some astrological tenets might blur the rigid borders that Aristotelian cosmology established between the sublunary and supralunary realms. He returned obsessively to this issue not only in *Te'amim I* and *Te'amim II* (Ta §1.5:7; §2.18:3–4; Tb §2.1:1–5; Tb §8.7:8), but also in *Liber de rationibus tabularum*, in his biblical exegesis, and in his theological monographs. See Liber de Rationibus Tabularum, 1947, p. 97; first and second commentary on Genesis 1:1; commentary on Ecclesiastes 1:4; commentary on Psalms 148; long commentary on Exodus, 1976, 33:21; Yesod Mora', 1985, I, p. 319.

^[2]1–4: They said that the lords ... its great heat. Quotes from and comments on Rh, II, x:19–21. Corresponds closely to Tb §2.8:1–4. For the triplicities, see Tb §2.8:1 and note.

§ 2.8

^[1]**1: Decan, Hebrew הפנים**, **lit. faces** (Arabic wujûh, Latin facies). Each of the twelve zodiacal signs is divided into three equal divisions called decans, and each decan is assigned to a planet that functions as lord of the corresponding decan. The term is widely used in Ibn Ezra's astrological work although his approach to this topic varies from work to work:

(a) In *Te'amim I* the methods of allocation of the lords of the decans devised by the Egyptian and Indian scientists is explained; notice, however, that in Ta §2.8:1 Ibn Ezra assigns to the Egyptian scientists the method that Abû Ma'shar and Al-Bîrûnî assign to those of India, and in Ta §2.8:2 he assigns to the scientists of India the method that Abû Ma'shar and Al-Bîrûnî assign to the Egyptian scientists. See Kitâb al-Madḥal, 1996, V:15–16, v, pp. 202–203; Art of Astrology, 1934, par. 449, 451, pp. 262–263; Cf. al-Qabîşî, 2004, I:20, IV:18, pp. 29, 131.

- (b) In *Reshit Ḥokhmah I* there are lists of lords of the decans according to both the Egyptian and Indian scientists in each of the sections allocated to each of the twelve signs (for Aries, see Rh, II, x:21–23); note, however, that according to the Levy-Cantera edition the lords of the decans in these lists are at odds with those produced by the two methods of allocation described in *Te'amim I*. See, i.e. Rh, xiii:12–14, xv:30–xvi:1 et passim.
- (c) In *Te'amim II* (Tb §2.9:4–6) the two methods of allocation are presented along the same lines as in *Te'amim I*, but neither the Egyptian nor the Indian scientists are mentioned.
- (d) *Mishpeṭei ha-Mazzalot* lists lords of the decans of all the twelve signs according to only one of the aforementioned two methods, which turns out to be the one that *Te'amim I* assigns to the Egyptian scientists. See Mishpeṭei haMazzalot, bnf 1058, f. 15b.

For the decans, see also Ta §2.2:18–19, Tb §2.9:4 and notes.

^[2]1: The Egyptian scientists ... in the triplicity. Corresponds to Tb §2.9:4. According to Abû Ma'shar (Kitâb al-Madḥal, 1996, V:15, v, p. 202) and Al-Bîrûnî (Art of Astrology, 1934, par. 449, p. 263), the method assigned to the Egyptian scientists in the current passage is that of the Indian scientists.

[3]2: The Indians began ... (assigned) to Mars. Corresponds to Tb §2.9:6. According to Abû Ma'shar (Kitâb al-Madḥal, 1996, V:15, v, p. 202), the method described in the current passage is that of the Egyptians and Babylonians, and according to Al-Bîrûnî (Art of Astrology, 1934, par. 449, p. 262) it is that of the Persians and Greeks.

[4]3-8: For there are 36 decans ... underneath the Sun. A similar procedure to find the lords of the decans according to the method of the Egyptian scientists is found in al-Qabîşî's *Introduction to Astrology*. See al-Qabîşî, 2004, I:21, p. 31.

§2.9

^[1]**1: The terms, Hebrew** הגבולים (Arabic hudûd, Latin fines). For this term, see Tb §2.9:1 and note.

^[2]1: The terms ... verified by experience. Corresponds closely to Tb §2.9:2. The two methods mentioned here—Egyptian and Ptolemaic—are enumerated separately in *Reshit Ḥokhmah I* for each sign (Rh, II, x:23–27 *et passim*). The three main points of this passage—the Egyptian and Ptolemaic methods, the ancient manuscript from which Ptolemy derived his own terms, and the preference for the Egyptian method—are explicitly mentioned in Tetrabiblos, 1980, I:20–21, pp. 91–107 cf. Kitâb al-Madḥal, 1996, V:8, v, pp. 196–200.

[3]2: The number (of degrees) ... its great years. Corresponds closely to Tb §2.9:3; see note there. The rule is later corroborated for the particular case of Saturn. See below, Ta §4.2:11. The same rule occurs in Abû Ma'shar's *Great Introduction*. See Kitâb al-Madḥal, 1996, V:8, v, p. 197. Ptolemy writes in Tetrabiblos, 1980, I:20, p. 93 about a doctrine according to which the sum of the terms of each planet determines the life-span of those born under its influence. See Bouché-Leclercq, 1899, p. 408. In addition, the idea that the great years of the Sun, namely, 120 years, correspond to the natural life-span of human beings is echoed in Ta §4.5:7 and Tb §5.1:10 as well as in Ibn Ezra's commentary on Genesis 6:3.

§2.10

[1] r: Nine is the last of the digits. Corresponds closely to Tb §2.9:9 ("there are a total of nine digits"). The same corroborating idea, based on the feature that the Indian decimal positional system employs nine digits—the zero is a symbol whose position in the number gives value to the nine digits—may be found elsewhere in Ibn Ezra's work. See, for example, the long commentary on Exodus 3:15, 20:13; 'Eḥad, 1985, p. 403.

^[2]3: The sign of the ascendant, Hebrew המול, lit. the rising or growing sign. See Glossary s.v. "ascendant".

^[3]1–5: **Because the triplicity ... a tropical sign**. This section deals with the ninth-parts, Hebrew תשיעית, Arabic *nawbahra*, Latin *novenarii*. Corresponds closely to Tb §2.9:9; see note there.

§2.11

וווי: The reason ... all of them. Refers to the second of the two methods that are presented in Reshit Ḥokhmah I for the division of the signs into dodecatemoria, Hebrew העשר ס, lit the power of the twelve (Arabic ithna ashriyât, Latin duodecatemorion). See Rh, II, xi:2–5: "רק חגוך והקדמונים חלקו כח שנים עשר על דרך אחרת, כי הם אמרו כי המעלה הראשונה על תולדת המול בעצמו, והמעלה השנית על תולדת המול בעצמו" והנה תשוב מעלת שלש עשרה גם מעלת חמש ועשרים על תולדת המול בעצמו" ("But Enoch and the Ancients divided the power of the dodecatemoria by another method, because they said that the first degree \langle of the sign \rangle is assigned to the nature of the sign itself, the next degree to the nature of the sign that is adjacent to it, and thus the thirteenth and the 25th degree are again assigned to the sign itself."). The same method is ascribed to Enoch and the Ancients by Abû Ma'shar's in Kitâb al-Madḥal, 1996, V:18, v, p. 205.

^[2]2: Another method ... the correct (method). Corresponds to Tb §2.9:7–8 and refers to the first of the two methods mentioned in *Reshit Ḥokhmah I*. See Rh, II, x:28–29, xi:1–2, *et passim*. This method occurs usually in contemporary introductions to astrology. See Mishpeṭei ha-Mazzalot, bnf 1058, f. 15b; Kitâb al-Madḥal, 1996, V:18, v, pp. 204–205; Art of Astrology, 1934, par. 456, pp. 267–269; al-Qabîṣî, 2004, IV:15, p. 129; Abbreviation, 1994, p. 59.

 $^{[3]}$ 3: It has a great power in the revolution of the world. Corresponds to Tb §2.9:7; see note there. For the "revolution of the world" see below, §2.16:3 and note. The role of the dodecatemoria in general astrology is amply documented in both versions of Ibn Ezra's Sefer ha-'Olam. See 'Olam A, bnf 1056, f. 83a: אמר דוריניאוס המלך כי מצא המחברת שבתי בספר הסודות של חנוך שצוה שיסתכל אדם לעולם בתקופת שנת המחברת שבתי וצדק במחברת הגדולה או האמצעית או הקטנה אל מקום המשרתים בתחלת הכנס השמש בטלה ויראה באיזה מזל יפול כח שנים העשר מן הכוכב המזיק או הטוב ... ודע כי כח שנים העשר יותר חזק במחברת הגדולה מן האמצעית וכן האמצעית מן הקטנה, והקטנה יותר מתקופת כל שנה ואם היה כח שנים העשר לכוכב טוב ("Doronius, the King, said that he found in the Book of the Secrets by Enoch that he instructed that in the revolution of the year in which there is a conjunction of Saturn and Jupiter (whether a great, middle, or small conjunction), a man should always observe the location of the planets at the moment when the Sun first enters

(the sign of) Aries and find out in which sign the power of the dode-catemoria from the malefic or benefic planet falls. ... Know that the power of the dodecatemoria is stronger in a great than in a middle conjunction, and similarly in a middle conjunction (stronger) than in a small conjunction, and in a small (conjunction) stronger that in the revolution of any year, and if the power of the dodecatemoria is assigned to a benefic planet, then good will befall the state.") See also 'Olam B, bnf 1058, f. 90a. For "revolution of the year," see Tb §6.3:1–5 and note.

§2.12

[1] I: The Indian scientists said ... reason for them. The bright and dark degrees, Hebrew מעלות מאירות וחשוכות (Arabic al-darajât almudiyah wa'l-muzlimah, Latin gradus lucidos et tenebrosos), are two categories of degrees in each of the zodiacal signs. They are endowed with astrological influence and are usually mentioned in contemporary introductions to astrology. See Kitâb al-Madhal, 1996, V:20, v, p. 207; Art of Astrology, 1934, par. 458, p. 270; al-Qabîşî, 2004, I:50, p. 43; Abbreviation, 1994, pp. 139–141. They are listed separately in Reshit Hokhmah I. alongside other categories of degrees, in the sections allocated to each of the twelve signs. For the bright and dark degrees in Aries, see Rh, II, xi:5-10. This entire section (§2.12:1-15) is devoted to revealing the "reasons" behind them in a comprehensive discussion that corresponds to Tb §8.7:1-6. To Ibn Ezra's mind, these "reasons" have to do less with their astrological properties than with the eminently astronomical problem of locating them in the zodiac: since the position of the bright and dark degrees is given with respect to the images of the zodiacal constellations, an adjustment is necessary when the astrologer comes to locate them in the zodiac using astronomical tables that take account of the motion of the fixed stars (and the zodiacal signs) with respect to the equinoxes. Hence the remainder of this section consists of a relatively long excursus that discusses the following topics: (i) the beginning and the length of the solar year (§2.12:2-6); (ii) the motion or immobility of the fixed stars (§2.12:7–12); (iii) the division of the zodiac (§2.12:13); (iv) the use of astronomical tables to locate the bright and dark degrees (§2.12:14–15). These topics are explained in the following notes.

^[2]**2–3:** Know that there is ... equals the $\langle \text{length of the} \rangle$ night: Here and in the following lines (§2.12:2–6) *Te'amim I* offers a simplified

account of the controversy about the beginning and the length of solar year. Ibn Ezra presents similar and usually longer accounts of this controversy in many and different parts of his work. These accounts, based usually on calendarics but in some cases also dealing with astronomical and astrological issues, usually present a confrontation between Greek, Arabic, Persian, Indian, and Jewish methodologies and provide rich information about the scientific contributions of individual scholars. See Liber de Rationibus Tabularum, 1947, pp. 74-76, 79; Tbbur, 1874, p. 8a; Commentary on Leviticus, 1976, 25:9, pp. 93-94; 'Iggeret haShabbat, 1894/5, pp. 64–65; Three Questions, 1847, pp. 1–2; Moladot, bnf 1056, f. 59a-59b; 'Olam A, bnf 1056, f. 81a-81b. For an analysis of some of these texts, see Sela, 2003a, pp. 273-286. Because the underlying problem in the current passage is finding the position of the bright and dark degrees with respect to the equinoxes, the center of gravity of the controversy is placed on the question of whether the beginning of the solar year should be fixed when the Sun reaches the vernal equinox.

[3]5: Someone said that it is 106th of a day. From *Sefer ha-Moladot* (Moladot, bnf 1056, f. 59b), we learn that the deficit of the 106th part of a day is the value proposed by Yaḥyâ b. Abî Manşûr, al-Marwâdhî, Ibn al-Muqaffa', and al-Battânî.

[4]5: The truth is that the deficit is 131th of a day. From the first version of *Sefer ha-'Olam* ('Olam A, bnf 1056, f. 81a) we learn that the deduction of the 131th part of a day, endorsed by Ibn Ezra in Ta §2.12:5, in Tb §8.2:10, and in *Sefer ha-'Olam*, is the value obtained by al-Şûfî and later by al-Zarqâl.

[5]7: Another disagreement ... head of Aries and Libra. This is a reference to two well-known versions of the theory of *trepidation*: (a) around the poles of the orb of the zodiac, and (b) in two small wheels around the equinoxes. For these theories, see Liber de Rationibus Tabularum, p. 77: 'Ibbur, 1874, p. 10a; Dreyer, 1953, 276–279, Evans, 1998, 274–280; Sela, 2003a, pp. 221–222. For an account in a Hebrew source contemporary with Ibn Ezra, see Abraham Bar Ḥiyya, Ṣurat ha'Areṣ, 1546, 196–200. It is worth noting that the proponents of the to-and-fro motion around the poles of the orb of the zodiac are identified in *Liber de rationibus tabularum* (Liber de Rationibus Tabularum, p. 77) and in Ibn Ezra's *Sefer ha-'Ibbur* ('Ibbur, 1874, p. 10a) in very similar terms:

חכמי המולות בעלי, i.e. astrologers who are experts in the judgments and the images, or אנשי הצורות, i.e. those who trust in imagines, in the latter. These are, in all likelihood, identical with the הכמי הצורות, i.e., scholars of the images, who are engaged in חכמת הצורות, the science of the images, which according to Tb §8.3:2 "is forbidden by the law of God because it resembles idolatry." They are also mentioned by Ibn Ezra in Tb §2.3:10 (see note there); §5.6:4; §5.7:8.

^[6]8: Indian scientists drew ... signs do not move. This is the only account of the controversy about the motion of the fixed stars in which Ibn Ezra credits the scientists of India with maintaining their immobility. He appears to infer this theory from a previous statement, according to which the Indian scientists measure the length of the year from the recurrent conjunction of the Sun with a fixed star, ignoring the moment when the Sun passes through the equinoxes (Ta §2.12:6; see also Tb §8.7:2). Notice also that in Tb §7.7:1 the doctrine of the dark and bright degrees and of the pits is made a direct consequence of the Indian methodology for the beginning of the solar year.

[7]**9–10: The Ancients said ...** (one degree in) 70 years. A similar statement is made by Ibn Ezra in *Liber de rationibus tabularum*, where we learn that Al-Battânî proposed 1° in 66 years and al-Şûfî 1° in 70 years. See Liber de Rationibus Tabularum, p. 78: "antiqui vero et Ptholomeus dicunt quod 100 annis unum gradum pretereunt Albateni vero probavit quod 66 annis uno gradu moventur; Azofi vero 70 annis uno gradu." Cf. 'Olam A, bnf 1056, f. 81b; 'Iggeret haShabbat, 1894/5, p. 65; Tb §1.2:4. For an account of these theories, see Liber de Rationibus Tabularum, 1947, 76–79; Ṣurat ha'Areṣ, 1546, 196–200; Dreyer, 1953, 202–206; Evans, 1998, 248, 259–262.

^[8]**10:** The correct (value) is that the motion is (one degree in) **70 years**. As mentioned above, this is the rate proposed by al-Ṣûfî for the motion of the eighth orb (Liber de Rationibus Tabularum, 1947, p. 78: "Azofî vero 70 annis uno gradu"). This is the value that Ibn Ezra also endorses in Tb §1.2:4 as well as in all the four versions of the *Book of the Astrolabe*. See Neḥoshet A, bnf 1061, f. 159a; Neḥoshet B, Mant. 10, f. 39a; Neḥoshet C, pinsker 26, f. 63a; Astrolabio, vesp. a II, f. 39ro; Astrolabio, Arundel 377, f. 66ro; Astrolabio, 1940, 20. In his long commentary on Exodus 34:22, however, Ibn Ezra seems to

endorse, to some extent, the version of trepidation that propounds a motion in two small wheels around the equinoxes (see above, §2.12:7 and note): איאל תסמוך על תקופת שמואל, רק על תקופת רב אדא. אעפ״י שהיא ("You should not rely on the length of the solar year as propounded by [the talmudic sage] Samuel, but rather on the length of the solar year as propounded by R. Adda, although it requires two corrections. ... The second correction is because of the motion in the small wheel around the head of Aries."). This seems to be Ibn Ezra's stance also in 'Ibbur, 1874, p. 10a.

[9] 13: The Indian scientists divided ... method of (giving) proofs. Corresponds closely to a passage in Liber de rationibus tabularum. See Liber de Rationibus Tabularum, 1947, pp. 83-84: "De particione circuli in 12 partes secundum duas sententias. Sciendum est ergo quod partitio circuli firmamenti per 12 secundum duas sententias facta est, altera secundum cogitationem, altera secundum sensum visus est sententia; ea quidem que secundum cogitationem sententia est ea Ptholomei sententia est, que vero secundum visum est antiquorum et indorum est, et utraque harum vera est et ad artem tota admodum necessaria. Sed ea que Ptholomei est stare potest per se, altera vero sine illa nequaquam, nam sententia Ptholomei est scientia et ratio altera vero probatio iudiciorum." See also the continuation of this passage up to p. 86. Similar ideas are conveyed in Ibn Ezra's long commentary on Exodus 28:6. See also below, §8.1:6, where Ptolemy's methodology, as compared to that of the Persian scientists, is presented as "based on a mental construct" (במחשבת הלב).

[11] **14: Subtract eight whole degrees**: Corresponds to Tb §8.7:4; see note there. See also what Al-Bîrûnî says in Art of Astrology, 1934, par. 460, p. 273, in a discussion of the "places injurious to the eyes": "Our forefathers settled the position of these stars in their time, since which 600 years have elapsed; we however show them in their present position but it must be remembered that their position increases by a degree every 66 years, i.e. approximately a minute a year."

1148]. This is a reference to the fact that in the second chapter of *Reshit Ḥokhmah I* Ibn Ezra not only gives the positions of large stars in each of the twelve zodiacal constellations but also keeps emphasizing that these positions correspond to the date of composition of *Reshit Ḥokhmah I*, namely, the year 5908 A.M. For example, in the final part of the section on Aries, just after he mentions the pits of this sign, we read (Rh, II, xi:13–14): יירש בו מן הכוכבים הגדולים שהם מן הכבוד הראשון הכוכב הנקרא ("There [in Aries] we find, of the large stars of the first magnitude, a star that is designated 'End of the River' and it is at Aries 16° at the present time.")

§2.13

[1]**1. Taurus ... stable** (when the Sun is there). Quotes from and comments on Rh, II, xi:16–17. For feminine and nocturnal signs, see above §2.2:1 and note. For fixed signs, see Tb 2.3:1–4 and note.

[2]2-7: It indicates procreation ... Venus' least years. Quotes from Rh, II, xi:17 ... xii:3 and comments briefly on it.

^[3]8–9: From experience they said ... this is correct. Quotes from and comments on Rh, II, xi:22–23. Ptolemy's account of the cardinal points of the watery and airy signs is presented here incorrectly. Cf. Tetrabiblos, 1980, I:18, pp. 82–87. It is not clear on which account Ibn Ezra bases his agreement with Ya'qub al-Kindî's position, but this passage reflects that there was significant disagreement about the cardinal points of the triplicities from Antiquity until Ibn Ezra's time. For Antiquity, see Bouché-Leclercq, 1899, pp. 199–206. For an explanation of why Taurus is as a southern sign and a general account of the cardinal points of the signs, see Tb §2.2:1–7 and note.

§2.14

[1]1: Gemini ... Virgo, Sagittarius, and Pisces. Quotes discontinuously from and comments on Rh, II, xiv:7–8, xxii:6, xxviii:13–14, xxxiv:27–28. See Tb 2.3:4 and note.

^[2]2: Since it has the shape ... nature is airy. Quotes discontinuously from Rh, II, xiv:12–17 and comments on it.

[3] 2: At the place of the Sun's apogee. Quotes and comments on Rh, II, xv:26–27, where Ibn Ezra also states that the Sun's apogee in 1148—the date of composition of *Reshit Ḥokhmah I*—is Gemini 27°. Ibn Ezra provides an identical value for the year 1160 in his Hebrew translation of *Ibn al-Muthannâ's Commentary on the Astronomical Tables of al-Khwârizmî* (Hebrew Translations of Ibn al-Muthannâ's Commentary, 1967, pp. 150, 300), where he adds that in the time of Hipparchus and Ptolemy the Sun's apogee was at Gemini 5°. Additional information about the Sun's apogee is provided in 'Olam a, bnf 1056, f. 81a.

§2.15

[1] **1–2: Cancer ... than thirty degrees**: Quotes from and comments Rh, II, xvii:1. See Tb §2.3:5 and note.

[2]3: We have ... to this sign: See above, §2.3:2. Quotes from and comments on Rh, II, xviii:11–12.

[3]4: Venus indicates sexual intercourse. Cf. Tetrabiblos, 1980, III:14, pp. 369–371.

[4]6: They said that Virgo ... house of Mercury. Quotes from Rh, II, xxii:11, xxiii:12–14 and comments on it.

§2.16

נתי הכבוד Houses of exaltation, Hebrew בתי , lit. houses of honor (Arabic ashrâf, Latin exaltatio). The entire section (Ta §2.16:1–14) is an excursus that deviates from the previous method—based on

fairly continuous quotes from Reshit Hokhmah I, accompanied by commentaries on them—and embarks on a freestanding discussion of the houses of exaltation. It continues and stands in contrast to Ta §2.6:1–2, where the exaltation of the Sun was explained in the section studying the properties of Aries. Here Ibn Ezra offers three approaches to the houses of exaltations—those of Ptolemy, the Indian scientists, and Enoch—and expands considerably upon the limited information given in Reshit Hokhmah I, which merely states the degree of exaltation in the separate sections allocated to the signs. This excursus corresponds closely to the parallel discussion of the houses of exaltation in Tb §2.7:1-14, as will be shown in the following notes. Although similar discussions, in the form either of lists alone or of lists accompanied by theoretical explanations, may be found in contemporary introductions to astrology, this section is a unique approach to the subject. See Kitâb al-Madhal, 1996, V:5-7, v, pp. 187-196; Abbreviation, 1994, pp. 15-23; Art of Astrology, 1934, par. 443, p. 258; al-Qabîşî, 2004, I:15, p. 25.

^[2]2: They said that the exaltation of the Moon ... Indian scientists. Quotes from Rh, II, xiii:9 and reveals its source: the Indian scientists.

[3] 3: Signifies the beginning of the world. This is a reference to tequfat ha-'olam (תקופת העולם) "the revolution of the world", a special horoscope to forecast world affairs that is cast annually when the sun (in a geocentric system) enters the sign of Aries. The revolution of the world is mentioned above in §2.11:3; see note there. According to Indian cosmological theories, which Ibn Ezra recounts in some of his scientific works, the world undergoes long and recurrent cycles of creation and destruction; creation occurs when all the planets meet in conjunction in the head of Aries. See Liber de Rationibus Tabularum, 1947, p. 88: "et medius cursus omnium planetarum secundum indos sumptus est a diebus Acintdeindi, qui dixerunt Dominum omnes planetas in capite Arietis creasse ... et secundum eos omnis planeta revertitur ad punctum sui loci sine fraccionis superadictione." There is a very similar statement in Ibn Ezra's Hebrew translation of Ibn al-Muthannâ's Commentary on the Astronomical Tables of al-Khwârizmî. See Hebrew Translations of Ibn al-Muthanna's Commentary, 1967, pp. 152, 299: "God created the seven planets, their apogees and nodes in the first part of Aries and commanded them to go around, giving each of them a fixed motion until they come together again where God created them. When

they return there, God will do what he wishes with them. (The Hindus) said that the time from the beginning of their motion until their return to the point where they began is 1,577,916,450,000 days." For a similar account in Arabic sources, see Kennedy–Van der Waerden, 1963, pp. 316–317. This is an idea briefly acknowledged by Ibn Ezra in Mishpetei haMazzalot, bnf 1058, f. 13b: "יהנה בהכנס השמש בתחילת טלה" ("The true revolution occurs when the sun enters the head of Aries, and then the world is renewed").

[4]3: Ptolemy says ... sign of Taurus. Corresponds to Tb §2.7:3 and refers to Ptolemy's explanation of the Moon's exaltation, which is not mentioned in *Reshit Ḥokhmah I*. See Tetrabiblos, 1980, I:19, p. 89: "And since the moon, coming to conjunction in the exaltation of the sun, in Aries, shows her first phase and begins to increase her light and, as it were, her height, in the first sign of her own triangle, Taurus, this was called her exaltation."

^[5]4: The exaltation of the Sun: MS v (Vatican, Biblioteca Apostolica Vaticana, ebr. 47) f. 28a, adds here: "which is Aries 19°, since it is close to the beginning of the image of the ram."

[6]4: The Indian scientists ... (degree) of Taurus. Corresponds to Tb §2.7:4 and continues the account of the Indian scientists as conveyed above in §2.16:2.

(מעלת קלון a, lit. degree of dishonor (Arabic hubûthâ, Latin servitus). A planet is said to be in its degree of dejection or "dishonor" if it is in the degree and sign opposite its exaltation or "honor" (כבוד). Corresponds to Tb §2.4:10 et passim. See glossary s.v. "dejection".

(Arabic al-tariqah al-muḥtariqah, Latin via combusta). This term, usually called "the burnt path" and denoting the interval from Libra 19° to Scorpio 3°, is commonplace in introductions to astrology. Ibn Ezra provides an explanation of this curious name in Ta §2.16:5. See also Kitâb al-Madḥal, 1996, VII:6, v, p. 306; Art of Astrology, 1934, par. 514, p. 317; al-Qabîşî, 2004, III:29, p. 105; Abbreviation, 1994, p. 55. Here there is a terminological link between Te'amim I and Mishpetei haMazzalot, which employs the same Hebrew phrase (מקום השריפה) as Te'amim I. See Mishpetei

haMazzalot, bnf 1058, f. 14b. By contrast, Tb §2.7:5 has דרך החושך "path of darkness" and Rh, II, lii:13 has דרך השריפה "path of burning".

[9]6: They also said... house of exaltation. Corresponds to Tb §2.7:2; see note there.

¹⁰6–8: Libra is the house ... befall the the Sun. Three approaches are offered here about Saturn's exaltation. The first (Ta §2.16:6) corresponds to Ptolemy's opinion in Tetrabiblos I:19 and is repeated in Tb §2.7:2; see note there; see Tetrabiblos, 1980, I:19, p. 89: "Saturn again, in order to have a position opposite to the sun, as also in the matter of their houses, took, contrariwise, Libra as his exaltation and Aries as his depression. For where heat increases there cold diminishes, and where the former diminishes cold on the contrary increases." The second opinion, advanced by the scientists of India (Ta §2.16:7), is quoted from Rh, II, xxv:19. The third explanation, Enoch's (Ta §2.16:8), is repeated in Tb §2.7:7.

נוספון וחלום: Indian scientists scientists ... he is correct. Corresponds closely to Tb §2.7:9–10. The exaltations of the Head and the Tail of the Dragon are mentioned in Rh, II, xv:27, xxix:25. A similar reference to Ptolemy, deriding the idea of considering the Head and the Tail of the Dragon as stars, appears in Mishpetei haMazzalot, bnf 1058, f. 14b: "הקדמונים אמרו כי תאומים בית כבוד ראש התלי, וכבוד הזנב במול קשת, ותלמי ("The Ancients said that Gemini is the house of exaltation of the Head of the Dragon, and that the exaltation of the Tail is in Sagittarius, but Ptolemy mocks them, and he is right." See also Ta §5.3:3. A similar criticism is made by Ibn Sînâ. See Ibn Sînâ, 1884, pp. 395–396.

^[12]**10:** They said that Jupiter's house ... middle of the sign. Corresponds closely to Tb §2.7:6; see note there. Two opinions are given regarding Jupiter's exaltation: the first is based on Ptolemy's explanation in *Tetrabiblos* I:19; the second is quoted from Rh, II, xviii:17.

[13] II-I2: Because Mars generates ... with [i.e. Mars'] its nature. Although Ptolemy and Abû Ma'shar (who follows Ptolemy) base some of their explanations of the exaltations on the connection between planets and winds, the first opinion offered by Ibn Ezra about Mars' exaltation (Ta §2.16:11), which is based on the assertion that Mars

generates southern winds and that these winds abound when Mars is in Capricorn, appears neither in Ptolemy's *Tetrabiblos* nor in Abû Ma'shar's *Great Introduction*. The second opinion (Ta §2.16:11), which comments on a quote from Rh, II, xxxii and presents the approach of the Indian scientists, corresponds closely to Tb §2.7:7, where the same opinion is attributed to Enoch.

[14] 13–14: They said that Venus' house ... other's house of exaltation. Cf. Tb $\S 2.7:7-8$

[15] **15: As for what they said... born in water**. Here Ibn Ezra is noting implicitly that fish are mute, thereby equating the watery signs with the dumb signs: Cancer, Scorpio, Pisces. See Tb §2.3:14 and note.

§2.17

[1] It have already discussed the houses of the fiery triplicity. See above, §2.7:1–4. For the triplicities, see Tb §2.8:1 and note. As in the case of the exaltations (Ta §2.6:1–2, §2.16:1–15), the lords of the fiery triplicity are treated in the section devoted to Aries (Ta §2.7:1–4), whereas the lords of the remaining triplicities are discussed comprehensively in a separate section (Ta §2.17:1–9). The accounts in Ta §2.17:1–9 and Tb §2.8:1–12 correspond closely with each other, as will be shown in the following notes.

^[2]1: Lord of the first triplicity, Hebrew בעל השלישות הראשונה. For this special use of the term "triplicity", see Tb §2.8:9 and note ad loc. See also below, Ta §2.17:5, 6, 9.

[3] **2–4: Venus was made lord ... southerly winds**. Quotes from and comments on Rh, II, xiii:10–11 *et passim*. Corresponds closely to Tb §2.8:5–7.

[4]5-7: Saturn was made lord ... instead of it. Quotes from and comments on Rh, II, xv:29-30 et passim. Corresponds to Tb §2.8:8-10.

^[5]**8–9: They assigned ... as partner**. Quotes from and comments on Rh, II, xviii:21–22 *et passim*. Corresponds to Tb §2.8:11–12.

§2.18

[1]**1: Ptolemy disagrees ... on the Ancients**. See Tetrabiblos, 1980, I:18, pp. 83–87; I:20, p. 93. Corresponds to Tb § 6.9:1.

^[2]2: Anything that Ptolemy says ... befit his wisdom. For a similar criticism of Ptolemy's astrological work, see above, §1.5:5 and note. For Ibn Ezra's attitude towards Ptolemy, see Sela, 2003a, pp. 240–256.

^[3]2: **Doronius the king**. This astrologer, in all likelihood identical with Dorotheus of Sidon, is crowned a king by Ibn Ezra in various places in his astrological work. See especially the introduction to the second version of *Sefer ha-She'elot*, were both Doronius and Ptolemy are made kings. She'elot B, bnf 1058, f. 1b. See also 'Olam a, bnf 1056. f. 83a; 'Olam B, bnf 1058, f. 90b.

[4]2: Mâshâ'allâh, who was from India. Mâshâ'allâh, one of the early 'Abbâsid astrologers who introduced the Sassanian version of the predictive art to the Arabs, was a Jew from Basra, Iraq. See Pingree, 1974, p. 159. This curious notice about Mâshâ'allâh's Indian origins is also mentioned at Rh, IX, lxvii:14. It is probably related to the fact that Mâshâ'allâh was well acquainted with the work of Indian scientists, such as Kanaka, who visited the courts of al-Manṣûr and Hârûn al-Rashîd. The astrological work of Kanaka is mentioned in *Reshit Ḥokhmah I* and other parts of Ibn Ezra's work.

[5]4: Do not imagine ... natures on Earth. See above, §2.7:3 and note.

§3.1

ווי: **The aspects, Hebrew המבטים** (Arabic *nazar*, Latin *aspectus*). The aspects are usually angular relationships between planets, but sometimes they are also angular relationships between zodiacal signs and other celestial objects that play some astrological function. The aspects of trine and sextile, 120° and 60°, are considered harmonious or favorable; the aspects of opposition and quartile, 180° and 90°, are considered disharmonious or inauspicious. Ta §3.1:1–6, §3.2:1–12 comments

on Rh, III, xxxix:4—xl:4, and corresponds closely to Tb §4.6:1–6, §4.7:1–6, §4.8:1–5. Not only are the almost identical theoretical treatments of this subject in *Te'amim I* and in *Te'amim II* idiosyncratic in comparison with contemporary introductions to astrology, they are also a telling example of Ibn Ezra's eclectic explanatory methodology and of the means by which he sought to provide scientific foundations for astrological doctrines. See Kitâb al-Madḥal, 1996, VII:5, v, pp. 292–293; Abbreviation, 1994, p. 41; Art of Astrology, 1934, par. 373, p. 225; al-Qabîşî, 2004, I:18, p. 27; Tetrabiblos, 1980, I:13, pp. 73–75.

[2] 2: Ya'qub al-Kindî said ... into other parts. Corresponds to Tb §4.8:1. For Ya'qub al-Kindî's position on the aspects, see also Tb §2.1:10.

^[3]4: Given that any circle ... end of a diameter. Corresponds closely to Tb §4.6:5 and Mishpetei haMazzalot, bnf 1058, f. 20a.

[4] 4: As I shall explain: See below, Ta §3.5:4-7.

^[5]5: The circle can also ... the trine aspect. Corresponds closely to Tb §4.6:2 (see note there) and Mishpetei haMazzalot, bnf 1058, f. 20a.

[6] **6: When you fix ... aspect of sextile**. Corresponds closely to Tb §4.6:3 (see note there) and Mishpetei haMazzalot, bnf 1058, f. 20a.

§3.2

[1]2: I shall also mention ... $\langle using \rangle$ numbers. See below, §7.2:I-4.

^[2]4: One and five are kindred numbers because both preserve themselves. Here I and 5 are said to "preserve themselves" because squares of integers whose last digit is either I or 5 are always integers whose last digit is respectively either I or 5. Ibn Ezra refers to the same property in Mispar, 1895, p. 2; 'Eḥad, 1985, p. 401 and *Sefer ha-Middot*, 1.14 (Middot, 2006, pp. 84, 207).

^[3]4: Six is similar to two ... the result is an odd number. When 6 or 2 is divided by two, the result is an odd number: 6/2 = 3; 2/2 = 1.

[4]4: Three and seven likewise ... divisible by odd numbers. 3 and 7 are odd and prime numbers; hence they are divisible only by themselves or by 1, namely, by odd numbers.

[5]5: The \langle mundane \rangle fifth house ... the first house. See below, §3.5:9.

^[6]6: Composite, Hebrew מורכבים. Composite numbers are the product of the multiplication of integers that are greater than 1. Thus, 1, 3, 5, and 7, namely, prime numbers, are not composite. For this term, see 'Eḥad, 1985, p. 400.

[7] 1-9: I, Abraham have also sought ... an aspect of antago**nism**. Corresponds closely to Tb §4.7:1–8. The approach that Ibn Ezra attributes to himself exploits arithmetical features of the integers and draws the following conclusions: pairs of integers separated by the constant 4 (1 and 5, 2 and 6, etc.) are harmonious; pairs separated by the constant 2 (1 and 3, 2 and 4, etc.) are also harmonious but to a lesser degree; and pairs separated by the constant 3 (1 and 4, 2 and 5, etc.) are disharmonious. Consequently, the trine aspect, which is based on an interval of four signs, is of "complete love" and zodiacal signs that are in trine have "one nature" (as in the case of the signs of a triplicity); the sextile aspect, based on an interval of two signs, is of "half love"; but the quartile aspect, based on an interval of three signs, is of "antagonism." An identical explanation of the aspects is offered in Sefer ha-'Ehad (Book of the Unit), a theoretical mathematical monograph written by Ibn Ezra prior to 1148 (see 'Ehad, 1985, p. 400). Most interestingly, similar mathematical arguments, marked by Pythagorean hues, are expounded several times in his biblical commentaries (see short commentary on Exodus 3:13, long commentary on Exodus 3:15 and 33:21) and theological monographs (see haShem, 1985, III, pp. 422-423; IV, p. 423; V, pp. 424–426; 'Ehad, 1985, p. 399, Yesod Mora', 1985, XI, pp. 338– 341) to explicate secret meanings behind the values of the letters of the Tetragrammaton. The underlying idea is that similar mathematical principles underpin both physical and supernal actualities.

ווס: Science of proportions, Hebrew הכמת הערכים. Ibn Ezra mentions the science of proportions, in close association with arithmetic (חכמת החשבון) and geometry (חכמת המדות), in the long commentary on Daniel 2:2 and the long commentary on Exodus 31:3. The science of

proportions is presented in the *Epistle on Music of the Ikhwân al-Ṣafâ'* (see below, §4.1:2 and note) as closely connected to the art of musical harmony (Epistle on Music, 1978, p. 12).

§3.3

^[1]1: The rising times ... they are equal. Quotes from Rh, III, xxxix:26 and comments on it. Reference is made to the pairs of signs—Aries and Pisces, Virgo and Libra, Taurus and Aquarius, Leo and Scorpio, Gemini and Capricorn, and Cancer and Sagittarius—which have the same rising times. See Almagest, 1984, II:8, pp. 100–103; Evans, 1998, pp. 110–111. See also Tb §2.3:5 and note.

[2] Comments on Rh, III, xxxix:29–31, where the "governors" are described as stars that are located in the straight signs. For the straight and crooked signs, see Tb §2.3:5 and note.

בחשב "Established" (in pairs) in the ecliptic, Hebrew בחשב האפודה נכונים, lit. established in the band of the girdle. This is a reference to Rh, III, xxxix:31-33, xl:1-2, where the term is explained as follows: יוהמולות שהם בחשב האפודה נכונים כל שנים מזלות שהם בתים" לכוכב אחד, כמו טלה ועקרב למאדים ושור ומאזנים לנגה ותאומים ובתולה לכוכב חמה וקשת ודגים לצדק וגדי ודלי לשבתאי. וא"ע"פ שיש ללבנה בית אחד ולשמש בית אחד, בעבור כי שניהם מושלים, יהיו נחשבים בתיהם כאילו הם למושל אחד." ("The signs that are 'established in the ecliptic' are the pairs of signs that are the planetary houses of a single planet, such as Aries and Scorpio, (which are the houses) for Mars, Taurus and Libra for Venus, Gemini and Virgo for Mercury, Sagittarius and Pisces for Jupiter, Capricorn and Aquarius for Saturn. Even though the Moon and the Sun have only one planetary house each, since they are rulers (Gen. 1:16,18), their houses [Cancer and Leo] are considered as belonging to one ruler.") al-Qabîşî, 2004, I:14, p. 23, refers to these signs as follows: "if two signs are the houses of the same planet they are said to be agreeing in the belt of the zodiac." In Art of Astrology, 1934, par. 377, p. 228, the signs are designated "concordant in itinere" and in Abbreviation, 1994, p. 27, as "agreeing in the path". For the expression "band of the girdle" (חשב האפודה), see above, note on §1.2:1, s.v. "ecliptic".

^[4]3: Two stars occupy the place of a single ruler. Here Ibn Ezra briefly refers to the special case of the pair Cancer and Leo, which according to Rh, III, xxxix:xl:1–2 (see quote in previous note), are still considered to be "established in the zodiac," even though they are respectively the houses of the Moon and of the Sun rather than the two houses of the same planet. Hence, the "two stars" mentioned in the passage are the Moon and the Sun; they "occupy the place of a single ruler" because their planetary houses, Cancer and Leo, are considered to be "established in the zodiac," so that they should have been the houses of a "single ruler."

§3.4

^[1]**1–3: They said ... of its great heat**. Quotes from and comments on Rh, III, xl:5–17. For the properties of the quadrants, see Kitâb al-Madḥal, 1996, VI:27–33, v, pp. 264–268.

^[2]5: The black appearance ... cold with moisture. Quotes from and comments on Rh, III, xl:13, 17. For the colors of the quadrants, see Kitâb al-Madḥal, 1996, VI:29, v, p. 265.

[3]6-7: They termed anything ... ascending half circle. Quotes from and comments on Rh, III, xl:20-25.

[4]8: Some say that (the quadrant)... line of midheaven is western. This opinion diverges from the position presented in Rh, III, xl:6,10,14,17 as well as in Kitâb al-Madḥal, 1996, VI:31, v, pp. 266–267.

^[5]**9: This is the way ... agree with them.** The same position is endorsed by Ibn Ezra in the third version of his *Keli ha-Neḥoshet* (Book of the Astrolabe). See Nechoshet C, f. 60a: יודע כי הרביע שהוא בין קו מזרח ובין קו מתרב הוא צפוני, והרביע שהוא הוא מזרחי, והרביע שהוא בין קו התהום ובין קו מערב הוא צפוני, והרביע שהוא ל". Know that the quadrant between the line of midheaven and the line of lower midheaven is eastern, and the quadrant between the line of lower midheaven and the line of west is northern, and the quadrant between the line of west and the line of midheaven is western.")

§3.5

[1] I: As for the twelve (mundane) houses ... books of the Ancients. Comments on Rh, III, xl:26-27. Corresponds closely to Tb §3.1:1. The mundane houses (Hebrew בתים, Greek topoi, Arabic buyût, Latin domicilia) are twelve divisions of the ecliptic, calculated with respect to a specific latitude or horizon, and held to govern a variety of human relationships and experiences. The astrological indications of each of the twelve mundane houses are usually given in ascending order in contemporary introductions to astrology: see Kitâb al-Madhal, 1996, VI:26, v, pp. 258–260; Abbreviation, 1994, pp. 29–31; Art of Astrology, 1934, par. 461–473, pp. 275–278; al-Qabîşî, 2004, I:57– 68, pp. 49-55. The same rule applies also to Rh, III, xli:10-xlii:2 and Mishpetei haMazzalot, bnf 1058, f. 16a-17a. By sharp contrast, Te'amim I and Te'amim II not only present striking similarities but also adopt an analogous idiosyncratic presentation: instead of the customary ascending order, they present the twelve mundane houses in three stages: (1) the first, fourth, tenth, and seventh house, which are the houses whose cusps coincide with the four cardines (Ta §3.6:1-8; Tb §3.1:2–10); (2) the fifth, eleventh, second, and eighth houses, which are called "succedent to the cardines" (Ta §3.6:9–13; Tb §3.2:1– 6); and (3) the ninth, third, twelfth and sixth houses, which are called "falling from the cardines" (Ta §3.6:14–18; Tb §3.3:1–7). For these and other similarities between Te'amim I and Te'amim II, see the following notes.

^[2]4: They said that everything ... four points "cardines". Comments on Rh, III, xl:27–29 and corresponds closely to Tb §3.1:11. The four cardines, Hebrew יחדות, lit. pegs (Arabic autâd, Latin anguli), are the cusps of the first, fourth, seventh, and tenth mundane houses. The cusp of the first house coincides with the ascendant, namely, the intersection of the ecliptic with the eastern half of the local horizon; the cusp of the fourth house coincides with lower midheaven, that is, the intersection of the ecliptic with the lower half of the local meridian; the seventh house coincides with the descendant and the tenth house with upper midheaven. For a definition see Art of Astrology, 1934, par. 247, pp. 149–150.

^[3]7: Seventh house, Hebrew יתר שביעי, lit. seventh cardo: Ibn Ezra is in the habit of applying the word "cardo" to the mundane

houses whose cusps correspond to the cardines. See below, Ta $\S 3.6:12$. See also Tb $\S 3.2:5$, $\S 6.2:3$, 9.

[4] וופלים: Falling (houses), Hebrew וופלים. This is a reference to the third, sixth, ninth, and twelfth mundane houses. These houses are given the same designation in Tb §3.1:12, but in Rh, III, xli:1 they are called "weak" (Hebrew הלשים).

[5]5-12: The houses that are adjacent ... it is underneath the Earth. Comments on Rh, III, xl:29—xli:9.

§3.6

^[1]r: Mazzal, Hebrew word, which usually denotes zodiacal sign but here stands for the first mundane house. Notice that the although both the zodiacal signs and the mundane houses divide the zodiac into twelve parts, in most cases they neither coincide nor have similar sizes. For a similar case, see Tb §3.2:2.

^[2]2: Line of midheaven, Hebrew קו הרום, lit. line of height. This is an unusual and alternative rendering of the Hebrew expression קו חצי i.e., line of midheaven. See Glossary s.v. "midheaven".

^[3]**1–2: Because the degree ... cardines indicate ancestors.** Refers to the first mundane house and corresponds to Tb §3.1:2–4. Quotes from and comments on Rh, III, xli:10–11.

[4]3-4: The Ancients said ... that is visible. Corresponds closely to Tb §3.1:7-8. As for Ptolemy's diverging opinion regarding the tenth and tenth mundane houses, to the best of my knowledge there is nothing like that in the chapter on parents (III:4) or elsewhere in the *Tetrabiblos*.

^[5]5: Because nothing ... property and fields. Quotes from and comments on Rh, III, xli:24–27.

[6]6: They said ... is known. Comments on Rh, III, xlii:13-15.

^[7]8: **Helpmate to a man, Hebrew עור האיש**. See below, Ta §3.6:11, s.v. "Native's helpers", and note there.

[8]7–8: Because with respect ... it indicates wars. Quotes from and comments on Rh, III, xlii:4–6. Corresponds closely to Tb §3.1:9–10.

[9] **g:** Absolute love: See above, §3.2:5.

[10] **g: Because the nature ... for human life.** Corresponds closely to Tb $\S3.2:I-2$.

[11] 10: Because the eleventh ... indicates beauty and honor: Quotes from and comments on Rh, III, xlii:15–16. Corresponds closely to Tb §3.2:3.

[12] II: Because the second ... the native's helpers. Quotes from and comments on Rh, III, xli:16–17. Corresponds to Tb §3.2:4.

ווים את הנולד: Native's helpers, Hebrew העוזרים את הנולד. Ibn Ezra is playing here on the Hebrew root עזר "help": whereas in §3.6:11 the expression העוזרים את הנולד means the "native's helpers," describing a feature of the second mundane house, in §3.6:11 the expression עזר האיש, derived from Gen. 2:18, 20 (עזר כנגדו), means a "helpmate to a man" and represents a characteristic of the seventh mundane house, which indeed indicates woman.

[14] יתד שביעי, lit. seventh cardo: See above, §3.5:7 and note.

113: Vettius Valens, Hebrew ואלים. Vettius Valens, a Greek astrologer contemporaneous with Claudius Ptolemy, is also mentioned by Ibn Ezra at Rh, IX, lxix:15, in an enumeration of the lots of the seventh mundane house. See also Bouché-Leclercq, 1899, p. xiii; Tester, 1987, pp. 46–49.

[16] 12-13: Because the eighth ... they are correct. Quotes from and comments on Rh, III, xlii:7-9. Corresponds closely to Tb §3.2:5-6.

נוין 15: Familiar wisdom, Hebrew הכמה קרובה. This term is the opposite of חכמה חכמה סד or חכמה, that is, "external wisdom" or "foreign wisdom". The latter was borrowed from Arabic encyclopedias of science and philosophy, where it expressed the idea that the sciences are divided into "Arab" and "non-Arab" or "foreign" disciplines (see Peters, 1968, pp. 104–115, esp. 109). It was used by medieval Jewish intellectuals to denote the sciences of Greco-Arabic origin that they were introducing into Jewish culture. Thus "familiar wisdom", by contrast, denotes the body of knowledge that is close to one's own law or religion. Notice that whereas according to Rh, III, xli:21 the third mundane house indicates the "wisdom of the Torah and laws" (הכמת התורה and a very similar wording appears in Mishpetei haMazzalot, bnf 1058, f. 16a (הכמת התורות and in Tb §3.3:3 (בית התורות), in the same context Al-Bîrûnî mentions "expertness in religious law" (Art of Astrology, 1934, par. 461, p. 276), and both al-Qabîşî and Abû Ma'shar refer to "jurisprudence and religion" (al-Qabîşî, 2004, I:59, p. 51; Abbreviation, 1994, p. 31).

[18] 14-15: Because the ninth ... and the like. Refers to the third and ninth mundane houses and corresponds to Tb §3.3:1-3. Quotes from and comments on Rh, III, xli:20-24, xlii:9-13.

[19] **16: Because the twelfth ... men ride on**. Corresponds to Tb §3.3:5. Quotes from and comments on Rh, III, xlii:18–21.

[20] 17: The sixth house ... illnesses and deformities. Quotes from and comments on Rh, III, xlii:1–3. Corresponds to Tb §3.3:6, where Ibn Ezra writes that the sixth indicates "diseases, which resemble hidden enemies."

^[21]19: As for the lords ... agree with him. Comments on Rh, III, xli:10—xlii:21, where, besides the indications of each of the twelve mundane houses, the indications of each of the three lords of the triplicities of each mundane house are specified. Regarding the lords of the triplicities of each mundane house, *Reshit Ḥokhmah I* corresponds very closely to a complete section of al-Qabîşî's *Introduction to Astrology*, which, for its part, repeatedly adduces Al-Andarzagar's *Nativities* as its source. See al-Qabîşî, 2004, I:57–68, pp. 49–55. Al-Andarzagar is certainly identical with Andruzagar ben Sadi Faruk the Jew, who is mentioned in the current passage and frequently elsewhere in Ibn

Ezra's oeuvre. See Moladot, bnf 1056, ff. 51b, 52b, 54b, 55b, 56b; Mivḥarim A, München 202, f. 109a; 'Olam A, bnf 1056, f. 85b, 86a; Astrolabio, vesp. a II, f. 40°; Astrolabio, Arundel 377, f. 68°.

§4.1

[1] **I:** I have already ... they are malefic. See above, § 1.5:1–17.

^[2]2: Ptolemy said that they gleaned ... the Moon is 12. Corresponds closely to Tb §5.5:6. The two lists in Ta §4.1:1 and Tb §5.5:6 are virtually identical to a list of cosmological orbs and their corresponding numbers that is part and parcel of the *Canobic Inscription*, an early work by Ptolemy, predating the *Almagest* and containing a list of parameters of his mathematical astronomy. In addition, the *Canobic Inscription* presents, next to each of the components, the Greek name of a corresponding musical note, along with three additional parameters that do not appear in *Te'amim I* or *Te'amim II*:

sphere of fixed stars	[meta] hyperbolaion	36
Saturn	nete hyperbolaion	32
Jupiter	diezeugmenon	24
Mars	nete synemmonon	21 ¹ /3
Sun	paramese	18
Venus and Mercury	mese	16
Moon	hypate meson	12
fire and air	hypate hypaton	9
water and earth	proslambanomenos	8

The list in the *Canobic Inscription* is followed by the number of means—arithmetic (a+c=2b), geometric ($a*c=b^2$) and harmonic (1/a+1/c=2/b)—as well as of the musical concords—fourth (4/3), fifth (3/2), octave (2/1), octave+fifth (3/1), double octave (4/1), tone (9/8)—that are found in the list. See Swerdlow, 2004, pp. 166–167.

One substantial difference between the lists in $Te'amim\ I$ and $Te'amim\ II$ and that in the $Canobic\ Inscription$ is related to Mars: whereas the $Canobic\ Inscription$ gives a value of $21^{1/3}$, $Te'amim\ I$ has 20 and the reading of $Te'amim\ II$ is uncertain (some manuscripts have a lacuna, whereas others give a value of 6, which is clearly a scribal error). However, given that, according to Tb $\S5.5.7$ (see note there) the Saturn-Mars ratio is a

"good" or "noble" one, one may conclude that in the lists of Te amim I and Te amim II Ibn Ezra assigned the value 21 $^{1}/_{3}$ to Mars, as in the Canobic Inscription.

The lists in the Canobic Inscription and in both versions of Sefer ha-Te'amim pertain to the tradition of the Pythagoreans who, according to De caelo 2.9, "starting from the observation that the stars' speeds, as measured by their distances, are in the same ratios as musical concordances, assert that the sound given forth by the circular movement of the stars is a harmony." There is, however, a substantial difference regarding the astronomical import of the numbers in the lists: whereas both versions of Sefer ha-Te'amim assert that the numbers represent the ratio of the planets' orbs to the orb of the Earth, the Canobic Inscription says nothing substantial in this regard. Chapter 3.14 of Ptolemy's Harmonics is entitled "By which least numbers the fixed tones (notes) of the perfect system may be compared to the primary spheres in the universe"; this is presumably where Ptolemy explained the relation between the musical tones and certain astronomical properties of the planets. But the contents of this chapter are unfortunately lost. N. Swerdlow, after a careful analysis of the available data, concludes that "it appears that there is nothing of astronomical significance or with an astronomical basis in the tones and numbers of the Canobic Inscription." See Swerdlow 2004, pp. 165–170.

Where then, did Ibn Ezra obtain these lists and the information that the numbers somehow correspond to ratios between the orbs of the planets and the orb of the Earth? Since both versions of Sefer ha-Te'amim state explicitly that Ptolemy is the originator of the lists, it may be that Ibn Ezra had access to some now-lost part of Ptolemy's writings. It is more plausible, though, that he derived the information from some Arabic work—closer to his time and cultural climate—that referred to Ptolemy's list. This source is in all likelihood the Epistle on Music of the Ikhwân al-Ṣafâ', or another work on which this Epistle drew for the information related to the list. The *Epistle*, which is part of the *Rasâ'il* Ikhwân al-Safâ', a comprehensive encyclopedia compiled in Baghdad in the tenth century, reports that Pythagoras "heard the music produced by the rotation of the spheres and the heavenly bodies" and that "he was thus able to deduce ... the principles of music and the relations to notes." It adds that Nicomachus, Ptolemy, Euclid, and other philosophers were the heirs of Pythagoras' tradition (Epistle on Music, 1978, p. 38). Elsewhere the Epistle offers the following information (Epistle on Music, 1978, p. 45-46): "The mathematician philosophers have

advanced the theory that a harmonious proportion exists between the diameters of the celestial spheres and those of earth and air. The proof of this is that if we express the diameter of the earth by 8, that of the sphere of air by 9, then the diameter of the sphere of the moon by 12, that of the sphere of Mercury by 13, that of the sphere of Venus by 16, that of the sphere of sun by 18, that of the sphere of Mars by 21.5, that of the sphere of Jupiter by 24, that of the sphere of Saturn by 27⁴/7, and that of the sphere of the fixed stars by 32; based on these figures, the diameter of the earth and that of the moon will be in the proportion 3:2, the diameter of the moon and that of the air will be in the proportion of 4:3; the diameter of Venus compared with that of the Earth will be in the double proportion of 16:8 (2:1)."

Ibn Ezra found scriptural support for the Pythagorean theory of the music of the spheres in the text of Ps. 93:4, which he glossed as follows: "ווה לאות, כי לגלגלים קולות ... ואלה הקולות - לא ישמעו החרשים, כאשר "This indicates that the orbs have sounds ... and these sounds cannot be heard by the deaf, to the same extent that the blind cannot see the awful works of God" (alluding to Isa. 42:18). See also his commentary on Job 38:7.

[3]3: The ratio of Jupiter ... a noble ratio. The notion of "noble" ratio is explained in the Epistle on Music of the Ikhwân al-Ṣafā' as follows (Epistle on Music, 1978, pp. 34-35): "Some of these proportions are superior and noble, others less so. Among the noble and superior proportions we include: that which is equal (octave), that of 4:3 (fourth), that of 3:2 (fifth), that of 5:4 (natural third) and that of 9:8 (tone). Now if we establish the tuning of these notes according to the noble proportions mentioned and if they are plucked in successive and coordinated movements, they will then produce successive and coordinated notes, notes high and light, or low and heavy." For the Greek and Ptolemy's explanation of these ratios, see Swerdlow, 2004, pp. 130-150. As explained by Ibn Ezra, the number of Jupiter, 24, is equal to the Sun's number, 18, plus a third of the Sun's number, 6; that is, 24 = 18+6; so the ratio Jupiter-Sun, 24:18, is equivalent to the ratio 4:3, which represents the musical concord of a fourth and is indeed a "noble" ratio. The same happens with Jupiter and the Moon: the ratio of Jupiter's number, 24, to the Moon's number, 2, is 2:1; this represents the musical concord of the octave, which is also one of the noble ratios.

^[4]4: The luminaries ... they are malefic. Corresponds closely to Tb §5.5:7, where the notion of "noble ratio" (Hebrew: ערך נכבד) is designated "good ratio" (ערך טוב). The ratio Saturn-Sun is 32:18 (16:9) and the ratio Saturn-Moon is 32:12 (8:3); Mars-Sun is 21¹/3:18 and Mars-Moon is 21¹/3:12; none of those ratios is a "noble" or "good" ratio. A similar explanation of the maleficence of Saturn and Mars is given in the *Epistle on Music of the Ikhwân al-Ṣafâ*" (Epistle on Music, 1978, pp. 46): "As for Mercury, Mars and Saturn, they do not have a proportion. That is why these heavenly bodies are called maleficent."

[5] **5: As the first house does**. See, above, §3.6:1.

^[6]5–7: **Ibn Abi Damina said ... the twelfth house**. Corresponds closely to Tb §5.4:3–6. The same doctrine is mentioned in Kitâb al-Madhal, 1996, VI:26, v, pp. 260–262, without mentioning a specific source. Ibn Abi Damina, an unidentified astrologer, is not referred to elsewhere in Ibn Ezra's work. See below, Ta §4.9:1, where a different method for the allocation of the planets to the mundane houses is offered.

§4.2

[1] **1:** Why it is cold and dry. See above, §1.5:13–14. Cf. Tb §5.3:2–3.

^[2]1: The essence of death ... it moves sluggishly. Quotes from Rh, IV, xlii:25 and comments on it. Corresponds to Tb §5.3:7.

נושב: The Jews because their sign is Aquarius, which is its house. Comments on Rh, IV, xlii:27. Ibn Ezra repeatedly refers in his astrological treatises and biblical commentaries to Aquarius as the sign of Israel, which molded the history of the Jewish people in connection with a Saturn-Jupiter conjunction that occurred in the sign of Aquarius prior to the Exodus from Egypt. See Olam B, bnf 1058, f. 89a: "יומול "לי הוא מזל ישראל" ("The sign of Aquarius is the sign of Israel.") Liber de nativitatibus, 1484, f. e1": "Sciendum etiam quod adunatio Iovis et Saturni qui in Aquario ante exitu iudeorum de Egypto." See also long commentary to Exodus 32:1; 33:21; commentary on Esther 3:7. The problematic association between Saturn and the Jews is already present in Roman and early Christian literature and may be readily

found in works by medieval Arabic astrologers. See Cornelii Taciti Historiarum Libri, Oxford 1967, Historiae V, 4; De Consensu Evangelistarum, S. Augustini, ed. J.-P. Migne, Patrologiae Latinae, Tomus 32, Turnhout 1969, lib. I, caput xxi–xxii, col. 1055; Art of Astrology, 1934, par. 433– 434, p. 253; On the Great Conjunctions, 2000, I, pp. 44–45; al-Qabîşî, 2004, II:4, p. 65 (quoting Mâshâ'allâh); Memorias de 'Abd Allah, 1980, p. 315. Abraham Ibn Ezra was the first Jewish thinker, as far as we know, to be concerned with the astrological elements of the Saturn-Jews myth and to make a significant contribution towards its further development and absorption within medieval Jewish society. See esp. Ibn Ezra's long commentary on Exodus 20:13. For a comprehensive survey of this connection in Ibn Ezra's work, see Sela, 2004a. See also Zafran, 1979. As for the connection between Saturn, Aquarius, the Saturn-Jupiter conjunctions, and the Jews, Ibn Ezra seems to have drawn on the doctrine of the *mighty fardâr* or *dawr*, a cycle of 360 years ruled by a planet and a sign, which was further divided into four quarters, on the analogy of the solar year. See Kitâb al-Ulûf, 1968, p. 60; On the Great Conjunctions, 2000, I, pp. 587-592; Art of Astrology, 1934, par. 518, pp. 321-322. In an astrological history connected to Abû Ma'shar's *Thousands* and based on a sequence of *mighty fardârât*, the eighth fardâr in this sequence, covering the years 860 to 500 BC, is referred to as the period in which Moses appeared and is described as ruled by the sign of Aquarius and the planet Saturn. See Kitâb al-Ulûf, 1968, pp. 68-69. Moreover, a clear connection between the mighty fardâr and the Saturn-Jupiter conjunction may be found in Abû Ma'shar's Kitâb al-qirânât. See On the Great Conjunctions, 2000, I, I, [25], pp. 20–25: "One observes when the conjunction of Saturn and Jupiter shifts from one triplicity to another. If the conjunction indicates a change of religions and dynasties, that moment is made the startingpoint of the period whose length is equivalent to the number of degrees of the sphere [that is, the period of the mighty fardârât]." For the connection between Saturn and the Jews, see also below, Ta §4.2:10 and note.

[4]2-5: The land of India ... of the body. Quotes verbatim and almost continuously from Rh, IV, xlii: 27—xliii:26 and comments on it.

[5]6: Seven orifices ... the astrologers. Corresponds to Tb §5.3:1.

^[6]7: It indicates madness ... its sluggish motion. Quotes from and comments on Rh, IV, xliv:10–11. Corresponds to Tb §5.3:6.

¹⁷¹8: It indicates old age ... from human nature. Comments on Rh, IV, xliv:12. See Tetrabiblos, 1980, IV:10, pp. 442–447: "For up to about the fourth year, ... the moon takes over the age of infancy. ... In the following period of ten years, Mercury [is dominant]. ... Venus, taking in charge the third age, that of youth, [is in charge] for the next eight years. ... The sun ... [is in charge] for the period of nineteen years. ... After the sun, Mars, fifth in order, assumes command of manhood for the space of fifteen years. ... Sixth, Jupiter, taking as his lot the elderly age, again for the space of his own period, [is in charge for] twelve years. ... Finally to Saturn falls as his lot old age, the latest period, which lasts for the rest of life." Corresponds closely to Tb §6.9:2; cf. Tb §5.3:14.

[8] g: I have already said ... it is cold. See above, §2.7:3.

[9] To: Know that the days (of the week) ... Wednesday night (is in its portion). Comments on Rh, IV, xliv:13 and corresponds closely to Tb §5.1:12. For the doctrine that assigns each of the planets to a day of the week and hours of the day, see Art of Astrology, 1934, par. 390, pp. 237–238; Bouché-Leclercq, 1899, pp. 477–486. Notice that in Hebrew Saturn is called *Šabbetai* because it is the planet in charge of Shabbat, the seventh (and holiest) day in the week. This is an additional connection between Saturn and the Jews. See above, §4.2:2 and note.

[10] **II: I have** ... **any proof**. Quotes from and comments on Rh, IV, xliv:14–17. Corresponds to Tb §5.3:13. For the years of the part of the *fardâr*, see below, Ta §10.9:2 and note., and Tb §6.6:1 and note.

רויו (ביי The reason ... by experience. Comments on Rh, IV, xliv:17. Corresponds closely to Tb §4.2:1–4; see note there. Besides the term אור, i.e. "light", Te'amim I follows Reshit Ḥokhmah I and employs the expression כה הגוף, "power of the body", which was borrowed from Abû Ma'shar. See Kitâb al-Madḥal, 1996, VII:3, v, p. 281; Abbreviation, 1994, p. 35.

§4·3

[1] **I: Jupiter**. This section consists of a series of annotations on verbatim quotations from Rh, IV, xliv:19–22, 25–26, xlv:6, 16, 21–24. Cf. Tb §5.4:1–19.

[2] **1: I have ... its nature**. See above, § 1.5:15.

[3]3: As I have explained regarding its nature. See above, §4.1:6.

[4]4: I have already mentioned in Saturn's chapter. See above, §4.2:6.

^[5]5: Of the edges ... northerly winds. Comments on Rh, IV, xliv:24. See also Mishpeṭei haMazzalot, bnf 1058, f. 21b–22a. For the connection between the planets and the points of the compass, see Art of Astrology, 1934, par. 389, pp. 236–237, where three methodologies are reported. The first, which Al-Bîrûnî gleaned from Nayrîzî's *Book of Nature*, is virtually identical with Ibn Ezra's approach.

[6] 5: I mentioned for Saturn. See above, §4.2:11.

§4·4

^[1]**1: Mars**. This section quotes verbatim from Rh, IV, xlivi:2–3, 7–8, 9–11, 20, 23, xlvii:4–5, 7–8 and comments on it. Corresponds loosely to Tb §5.5:1–12 and Mishpetei haMazzalot, bnf 1058, f. 22a.

[2] **1: I have ... its nature**. See above, § 1.5:16.

^[3]4: **Theft because it is the work of bandits**. Here Ibn Ezra employs two different Hebrew roots, the first of biblical origin to denote "theft" (מיבה), and the second of Greek and talmudic origin to denote "bandits").

[4]5: We have already mentioned ... nostril belongs to it. See above, §4.1:5, §4.2:6.

[5]6: Of the edges (of the horizon) ... is cold and moist. Comments on Rh, IV, xlvii:8. See above, §4.3:5 and note.

[6] 6: The reason for the days ... for Saturn. See above, §4.2:10–11.

§4·5

^[2]2: The sensitive soul ... Aristotle's *Book on the Soul*. Corresponds to Tb §5.1:2. Here Ibn Ezra is probably referring to a supercommentary on this work, but see *De anima* 405^{a29}—405^{b1}.

^[3]3: 'Edom, Hebrew אדום: This is a generic reference to the Christian lands. On the connection between 'Edom [i.e. Christendom], the Sun, and the sign of Leo, see 'Olam B, bnf 1058, f. 89a: "רק דבר מנוסה הוא אלוה" ("It has been proven by experience that Leo and the Sun are assigned to 'Edom [i.e. Christendom], and that there [i.e. in Leo] a conjunction of Saturn and Jupiter occurred which ushered in the birth of the person whom they deem to be God.")

[4]6: The stronger was assigned to it. See above, §2.5:3. Corresponds to Tb §5.1:3, §8.1:4.

[5]7: I have already ... for Sunday. See above, §4.2:10.

[6]7: I have already ... its body. See above, §4.2:12.

[7] **1–7: The Sun ... power of its body**. Quotes verbatim from Rh, IV, xlvii:15–20, 25–31, xlviii:2–6 and comments on it.

§4.6

[1] I: I have already explained its nature. See above, §1.5:15.

^[2]2: Those who 〈follow〉 Muslim law ... Saturn and Jupiter took place. As for the connection between Islam, a specific conjunction of Saturn and Jupiter, and the sign of Scorpio, see 'Olam B, bnf 1058, f. 89a: יוהמחברת ההיה טרם קום נביא הישמעאלים לפי דברם ("The conjunction 〈of Saturn and Jupiter〉, which preceded the rise of the Muslims' prophet occurred, according to them, in the sign of Scorpio.") For this Saturn-Jupiter conjunction, see also On the Great Conjunctions, 2000, I, pp. 127, 155; Astrological History of Mâshâ'allâh, 1971, pp. 48–52; Art of Astrology, 1934, par. 433–434, p. 253.

[3] **4:** I have already mentioned ... of its body. See above, §4.2:10, §4.2:12.

[4] **I–4: Venus ... for Saturn**. Quotes verbatim from Rh, IV, xlviii:8–11, 17, 24–25, xlix:1–5 and comments on it. See above, §4.2:11.

§4.7

[1]3: Aristotle said ... above the Sun. See *De Caelo*, II:7, 10; *Meteorologica* I:3, but Ibn Ezra is probably following a super-commentary.

^[2]3: The Ancients pronounced judgments ... about private affairs. This is a reference to the Saturn-Jupiter conjunctions, the main macro-astrological technique employed by Arab astrologers. See below, Ta §10.9:3–4 and note.

[3] 5: Its taste is sour ... more often than not. For the tastes of the planets, see Tb §5.2:22 and note.

[4]6: I have ... power of its body. See above, §4.2:10, §4.2:11, §4.2:12.

[5] **I-6: Mercury ... power of its body**. Quotes verbatim from Rh, IV, xlix:9–10, 16, 20, 22, 28, l:6–12 and comments on it.

§4.8

[1]1: I have already mentioned the reason for its nature. See above, §1.5:9–12.

ומשרתים (ביים: Servants, because it is below the planets, Hebrew משרתים המשרתים. This puns on the Hebrew word משרתים, which literally means "servants" but functions in Ibn Ezra's idiosyncratic scientific nomenclature as a technical designation for the planets. See Tb §1.2:1 and note, and Glossary s.v. "planet".

[3] **5: Familiar wisdom**. See above §3.6:15 and note.

[4]6: \langle It indicates \rangle infancy ... above the Earth. Corresponds to Tb §5.2:17. See note there.

[5]6: I have already mentioned ... mother and sisters. See above, §4.1:5 cf. Ta §4.6:3.

[6]7: Of the edges (of the horizon) ... begins to wax. Comments on Rh, IV, li:3. See above, §4.3:5 and note.

^[7]8: Abû Ma'shar said ... its years are 108. This explanation appears neither in Abû Ma'shar's *Great Introduction* (cf. Kitâb al-Madḥal, 1996, V:8, v, p. 311) nor in his in his *Abbreviation* (cf. Abbreviation, 1994, p. 81). It corresponds closely to Tb §5.2:15, where Abû Ma'shar is not mentioned as the source.

[8]8: I have already explained the power of its body. See above, $\S4.2:12$.

[9] **I-8: The Moon ... power of its body**. Quotes verbatim from and comments on Rh, IV, l:13–26, 31, li:3–8.

§4.9

[1] 1: Places of joy ... quarrels and prison. Corresponds to Tb §4.12:1–6. For the doctrine of the joys of the planets in the mundane houses, see Kitâb al-Madḥal, 1996, VI:27, v, p. 264; Art of Astrology,

1934, par. 469, p. 277; al-Qabîşî, 2004, I:70, p. 55; Abbreviation, 1994, p. 31. This doctrine is mentioned only once in Rh, V, lii:18, without connection to the account of the planets or of the mundane houses. See above, §4.1:5–7, where a different method for the allocation of the planets to the mundane houses is offered.

§5.1

[1] **r: Fifth Chapter ... because it is known**. The fifth chapter of *Reshit Ḥokhmah I* (Rh, V, li:9–liii:18), dealing with the good fortune, misfortune, powers and weaknesses of the planets, is an almost verbatim translation into Hebrew of Kitâb al-Madḥal, 1996, VII:6, v, pp. 304–308. Thus the corresponding section of *Ṭeʿamim I*, although quoting from *Reshit Ḥokhmah I* and referring to it, is a commentary on the relevant parts of the *Great Introduction* by Abû Maʿshar, as specified in the following notes.

^[2]**2–5: The reason that Saturn ... its house of exaltation**. Comments on Rh, V, li:28–30, which quotes from Kitâb al-Madḥal, 1996, VII:6, v, p. 305. See also Abbreviation, 1994, p. 53; Art of Astrology, 1934, par. 511, p. 515, par. 441, p. 257; al-Qabîşî, 2004, I:14, p. 23; Carmen Astrologicum, 1976, I:1, p. 162.

§5.2

[1]3: Center, Hebrew מצק, lit. solid, stable, or strong. Ibn Ezra frequently used the peculiar neologism muṣaq throughout his work and avoided altogether the standard Hebrew word merkaz, which derives from the Arabic markaz and was freely employed by contemporaneous Jewish writers. In his commentaries on Job 38:16 and 38 Ibn Ezra explained that muṣaq denotes the center point of the circle; in his commentary on Job 37:10 he even asserted that it is equivalent to the earth, which stands as a point in the middle of the orbs. See Sela, 2003a, pp. 113–116.

[2]3: Rises in the circle of the apogee whose center is far from the center of the Earth, Hebrew עולה בגלגל הגבהות שמוצקו רחוק ממוצק הארץ. This literal expression is a reference to a planet when it reaches the apogee of its eccentric circle. Identical expression are employed in Rh, V, lii:1–2 and Ibn al-Muthannâ's Commentary, 1967, p. 297. Cf. Tb §4.1:1 and see also Glossary s.v. "eccentric circle".

[3]3: As for the explanation ... riding his horse. Corresponds to Tb §4.1:1 and Rh, VIII, lxvi:9.

[4] **4: But Ptolemy says ... is at apogee**. Cf. Tetrabiblos, 1980, I:4, pp. 35–39. See above, §4.7:3.

[5] (Superior, Hebrew עליון עליון This plays on the Hebrew word עליון, namely, uppermost. Whereas in §5.6:5 the word עליונים describes the stars of the superlunary domain that exert astrological influence on the Earth, in §5.6:6 the word עליון characterizes the human soul, which according to Ibn Ezra is of the nature of the angels (see Ibn Ezra's long commentary on Exodus 3:15).

of dejection. Comments on Rh, V, lii:1–3, which quotes from Kitâb al-Madḥal, 1996, VII:6, v, p. 305. See also Abbreviation, 1994, p. 53; al-Qabîşî, 2004, p. 101.

§5.3

^[1]**1–3: As for what they said ... require an explanation**. Comments on Rh, V, lii:28–29—liii:1–4, which quotes from Kitâb al-Madḥal, 1996, VII:6, v, p. 307. See also Abbreviation, 1994. p. 57; al-Qabîşî, 2004, II:48, p. 89; Kitâb al-Mawâlîd, 1971, 149. It corresponds closely to Tb §5.9:1–5. See note there.

§6.1

^[1]**1: Sixth Chapter**. The sixth chapter of *Reshit Ḥokhmah I*, dealing with the conditions of the planets in themselves and with respect to the Sun, corresponds to Kitâb al-Madḥal, 1996, VII:1, VII:2, v, pp. 273–281. See also Abbreviation, 1994, pp. 32–39.

^[2]1: What they have mentioned ... center of the Earth. Comments on Rh, VI, liii:23–31, which corresponds to Kitâb al-Madḥal, 1996, VII:1, v, pp. 273–276. See above, §5.2:3 and note.

§6.2

^[1]2: Eccentric circle, Hebrew הגלגל הגדול, lit. the great circle: For this meaning, see 'Olam B, bnf 1058, f. 93 b: "גלגלו הגדול הנקרא גלגל ("Its great circle, which is called the eccentric circle.") See also Moladot, bnf 1056, f. 51b: "גבהותו בגלגלו הגדול שמוצקו רחוק ממוצק הארץ" ("Its apogee in its great circle whose center is far from the center of the Earth.") See Glossary s.v. "eccentric circle".

^[2]4: Two Mercuries in the orb. Corresponds to Tb §4.3:3.

[3] **5: Domain of burning**. Refers to the "place of burning." See above, §1.5:2, §2.16:5 and note.

[4] 1–5: The reason why a (planet in) conjunction ... are well known. Comments on Rh, VI, liv:28–lv:23, which corresponds to Kitâb al-Madḥal, 1996, VII:2, v, pp. 276–278. Corresponds closely to Tb §4.3:1–11.

§6.3

[1] **1–5: The** (astrological) judgments ... circles are the same. Comments on Rh, VI, lv:24–lvi:8, which corresponds to Kitâb al-Madḥal, 1996, VII:2, v, pp. 278–280.

^[2]6: I shall explain ... in the *Book of the World*: Comments on Rh, VI, 9–24, which corresponds to Kitâb al-Madḥal, 1996, VII:2, v, pp. 280–281. The keys or centers of the Moon, variously given as 8 or 12, are phases of the Moon that are considered to have influence on the weather, particularly on rain. Reference is here made to 'Olam A, bnf 1056, f. 84b, although the keys of the Moon are also described in detail in 'Olam B, bnf 1058, f. 90a. See also On the Great Conjunctions, 2000, I, p. 481.

§7.1

^[1]**1: Seventh Chapter**. The seventh chapter of *Reshit Ḥokhmah I*, defining a series of astrological scenarios in which more than one planet participate, is an almost verbatim Hebrew translation of Kitâb al-Madḥal, 1996, VII:5, v, pp. 292–304.

^[2]3: Ecliptic, Hebrew האפודה, lit. band of the girdle. See above, §3.3:3, §1.2:1 and note. See Glossary, s.v. "ecliptic".

^[3]**1–3: "Getting close" ... a true conjunction**. Comments on Rh, VII, lvi:31–lvii:5, which is a translation of Kitâb al-Madḥal, 1996, v, VII:5, p. 293. See Abbreviation, 1994, p. 41.

[4]4: Eccentric circle. See above, §6.2:2 and note.

[5] **Powers, Hebrew כחות**. This word conveys the notion of quantifiable astrological influence or of a scale of astrological powers. See Mishpetei haMazalot, bnf 1058, ff. 22a-22b: יועתה אפרש לך כחות" המשרתים. הסתכל מה ממשלה יש לכל משרת בחמישה מקומות השררה, גם במקום המשרת בעצמו. ותן לבעל הבית חמישה כחות, ולבעל הכבוד ארבעה, ולבעל "I now explain you") השלישות שלשה, ולבעל הגבול שנים, ולשר הפנים אחד." the powers of the planets. Observe the sway which every planet exerts in the five places of domination and in the place where the planet is as well. Assign five powers to the lord of the house, four powers to the lord of exaltation, three powers to the lord of triplicity, two powers to the lord of the term, one power to the lord of the face.") For similar examples in Ibn Ezra's work, see Rh, I, viii:13-15; 'Olam B, bnf 1058, f. 89a; Moladot, bnf 1056, f. 48a. For an example in an Arabic introduction to astrology, see al-Qabîşî, 2004, I:22, p. 33: "Knowledge of the powers ... the lord of the house has five powers, the lord of the exaltation has four, the lord of the triplicity has three, the lord of the term has two, the lord of the decan has four."

[6]7: The more power it appears to have. See above, §5.2:1.

[7]**4-10: If you wish to know ... of them is victorious**. Corresponds to Tb §4.4:1-3; see note there.

§7.2

^[1]1: Ecliptic, Hebrew האפודה, lit., band of the girdle. See above, note on §1.2:1, s.v. "ecliptic".

^[2]**1–4: If the two planets ... equal to the latitude**. Comments on Rh, VII, lviii:10–14. Corresponds closely to Tb §4.5:1–4. Cf. Kitâb al-Madḥal, 1996, VII:5, v, pp. 292–293.

[3]5: I shall say ... in the tenth chapter. See below, Ta §10.1:1–5, §10.4:1–8, §10.6:1–6, §10.7:1–7, §10.8:1–10.

§ 7·3

[1] 1: As for what ... is well known. Comments on Rh, VII, lviii:20.

^[2]2: These expressions ... I do not know (why). Comments on Rh, VII, lviii:28—lix:11. Corresponds to Kitâb al-Madḥal, 1996, VII:5, v, pp. 299. There is no trace of these names in Ptolemy's *Tetrabiblos*.

§8.1

[1] I: Eighth chapter ... are well known. Whereas the eighth chapter of *Reshit Ḥokhmah I* consists of 120 astrological "judgments" related to the doctrines of nativities and interrogations (Rh, VIII, |x|i:9-|xv|i:5), the eighth chapter of Te amim I comments on a miscellany of them, as specified in the following notes.

[2] 2: The reason for making ... to the Earth. Quotes from Rh, VIII, lxii:17–18 and comments on it.

[3]3: As for what they said ... misfortune is mitigated. Quotes from Rh, VIII, lxiii:24–25 and comments on it. See above, §3.2:5, 8, 9.

^[4]4: **As for what they said ... but not for Mars**. Quotes from Rh, VIII, lxiii:25–26 and comments on it. See above, §4.2:1.

^[5]5: As for what they said ... the Persian scientists. Quotes from Rh, VIII, lxiv:3 and comments on it. Here Ibn Ezra is probably referring to the Babylonian method, which shifted the equinoctial points by 8° or 10° with respect to the Greek approach that was accepted by later astronomers and astrologers. See Neugebauer, 1969, p. 188; Evans, 1998, pp. 104, 213–214, 485 n. 15.

(see note there), in a comparison with that presented in Ta §2.12:13 (see note there), in a comparison with the approach of the scientists of India for the division of the zodiacal signs. Notice here the contrast between "מדשבת הלב" "mental construct", which represents Ptolemy's methodology, and מקום ידוע למראה העין "a particular observable spot", which represents the methodology of the Indian scientists. The same distinction corresponds to the contrast between "secundum cogitationem" and "secundum visum" (Liber de Rationibus Tabularum, 1947, pp. 83–84) and between "דרך הראיות "method of giving proofs" and "observation" (Ta §2.12:13). See also Liber de Rationibus Tabularum, 1947, p. 84: "Sententia Ptholomei est ut dividamus gradus circuli firmamenti, qui sunt 360, per 12 equalia, et exibunt 30 gradus equales qui vocantur signun et est eorum initium a puncto intersectionis duorum circulorum maiorun."

^[7]**6: The signs are not separated**. By means of this expression Ibn Ezra seems to convey the idea that according to Ptolemy's method for dividing the signs, which is based on rational thinking, the signs are an arbitrary and mental construct rather than physical entities.

^[8]6: The same applies ... from that sign. Quotes from Rh, VIII, lxiv:13–14 and comments on it.

^[9]7: **As for the pits ... the Indian scientists said**. Quotes from Rh, VIII, lxiv:28 and comments on it. See above, §2.12:14 and note.

[10]8: As for what they said ... unnatural death. Quotes from Rh, VIII, lxiv:29–30 and comments on it.

[11]**9: The testimonies ... are correct**. Refers to Rh, VIII, lxv: 18—lxvi:5.

נובים: In the Book of Nativities I shall refer to what is fit to give testimony and to what is unfit. Although here Ibn Ezra is employing halakhic terminology (כשר) = fit; בסול, the meaning is clearly astrological. This passage refers to Moladot, bnf 1056, ff. 48a–48b, which begins as follows: יוהשמר לך לא תדין שום דין רק על פי ב׳ עדים בסולותם. העדיות: עדות ככב שהוא נשרף כשרים, ועתה אפרש לך עדיות וכשרותם ופסלותם. העדיות: עדות ככב שהוא נשרף באור השמש אם לטוב פסולה אם לרע קימת. עדות כל ככב שב אחורנית לטוב "Take care to pass judgment only by means of two fit witnesses. Now I will explain the testimonies, which are fit and which are unfit. Testimonies: a testimony given by a planet burned by the rays of the Sun, if it indicates good, is unfit; if it indicates evil it comes to pass; the testimony given by every retrograde planet is unfit, whether it indicates good or evil.")

§ 9.1

^[1]**1: Ptolemy acknowledges ... from the Moon**. See Tetrabiblos, 1980, III:10, pp. 275–277: "Take as the Lot of Fortune always the amount of the number of degrees, both by night and by day, which is the distance from the sun to the moon, and which extends to an equal distance from the horoscope in the order of the following signs, in order that, whatever relation and aspect the sun bears to the horoscope, the moon also may bear to the Lot of Fortune, and that it may be as it were a lunar horoscope." Corresponds to Tb §7.1:1. For a similar statement about Ptolemy, see Art of Astrology, 1934, par. 476, p. 282.

^[2]2: **As for those who say ... the other lots**. Comments on Rh, IX, lxvii:15–16. This is a reference to Mâshâ'allâh's *Book of the Experiments* (ספר הנסיונות), as recorded in Rh, IX, lxvii:14–16.

[3]2: I saw them recorded in Doronius' book. This is not the Arabic translation translated and edited in Carmen Astrologicum, 1976, where no systematic treatment of the lots is noticeable.

[4] 5: As we have mentioned. See above, §4.1:5.

^[5]7: A baker's servant, Hebrew משרת פורני, lit. a servant who tends an oven. The word פורני derives from the Latin *furnus* "oven". For the term in Hebrew, see Babylonian Talmud Pesaḥim 31b; Beiṣah

34a; Kidušim 62a; Avodah Zarah 35b, etc. Ibn Ezra employs a similar illustration in the introduction to *Sefer ha-Moladot* (Moladot, bnf 1056, f. 46a), where he compares the astrological fate of a man who tends a furnace and a prince born at the same time and in the same city. See following note.

[6]7-8: As an illustration ... his father was not wise. Ibn Ezra expanded on the same two ideas of this illustration in the second and fifth rules of the introduction to Sefer ha-Moladot, which he completed just after the first version of Sefer ha-Te'amin. See Moladot, bnf 1056, f. 46a: ככב הב' מפאת הגבולים ... וככה אם היה השליט על המולד ככב 'יוהדרך הב' חמה לא נדין שיהיה חכם בכל מיני חכמה, כי לא יתכן להיות חכם בארץ כוש בעבור התגבר חום השמש, ע"כ לא יהיה תולדתו ישרה רק נדין שיהיה מבין כנגד אנשי מחוזו ... והדרך הה' מפאת המשפחה, כי אם היו ב' נולדים ברגע א' במדינה אחת, והאחד בן משנה והב׳ בן משרת פורני, ויש בכח המולד לעלות למעלה גבוהה ילשררה עליונה, הנה בן המשנה ישוב מלך ובן המשרת יהיה סוחר") ולשררה עליונה, rule is related to the climates. ... Thus, if the lord of the nativity is the planet Mercury, we will not judge that (the newborn) will be wise in any science, inasmuch as it is impossible for a wise person (to be born) in Ethiopia, because of the increased heat of the sun (there); therefore, his temperament will not be balanced and we will judge that he will be cleverer than his countrymen. ... The fifth rule is concerned with the (social rank of the) family. If two children are born at the same moment in the same country, one of them the son of a duke and the other the son of a baker's servant, and the horoscope of each predicts that they will rise to higher rank and supreme power, then the son of the duke will become king and the son of the servant will become a merchant.")

§9.2

[1]4: As I have mentioned. See above, §4.5:6.

^[2]**1–5: The reason for the lots ... Mars swiftness.** Comments on Rh, IX, lxviii:6–11 and corresponds to Tb §7.2:1–3. See Kitâb al-Madḥal, 1996, VIII:4, v, pp. 335–337; Art of Astrology, 1934, par. 476, p. 283. Cf. al-Qabîşî, 2004, V:4, p. 141, where additional lots are assigned to the first mundane house.

[3]6: Similarly with the rest ... to mention them. Refers to Rh, IX, lxviii:11—lxxi:16 and corresponds to Tb §7.2:4–31.

§9.3

^[1]**r: The lot of kingship** ... **a single planet**. Quotes from and comments on Rh, IX, lxxii:2–20. Corresponds to al-Qabîşî, 2004, V:17, pp. 151–153: "The lot of the duration of the rule is taken at the time of the accession of the king from the Sun to the fifteenth degree of Leo, and cast out from the Moon; then it is taken from the Moon to the fifteenth degree of Cancer and cast out from the Sun." The same lot is also studied by Abû Ma'shar in *The Book of Religions and Dynasties*; see On the Great Conjunctions, 2000, II, 5:12, p. 151. See also Art of Astrology, 1934, par. 478, p. 290.

[2] 2: I have already mentioned ... of the Sun. See above, §2.5:1–2.

[3] 2-3: There is no place where the ratio ... similarly with all. Here Ibn Ezra attempts to give an arithmetical explanation of why one should begin counting degrees precisely "from the fifteenth degree in both houses of the luminaries" (Cancer and Leo) in order to cast out the lots of the number of days of the kings in the two houses of a single planet (i.e., Virgo and Gemini for Mercury). His brief, but not very clear, answer, is that "there is no place where the ratio is always equal," thereby denoting the idea that only if one begins counting degrees from Cancer 15° and from Leo 15° is the symmetry of both lots in both planetary houses of a single planet preserved. Two points are useful for understanding Ibn Ezra's meaning. First, the picture is clarified at §9.3:3, where he explains that if one lot is cast at Virgo 5° the other is cast at Gemini 25°, and not at Gemini 5°, thereby making clear that the counting of the degrees is clockwise from Cancer 15° and counterclockwise from Leo 15°, so that "that the distance from the middle of the houses of the luminaries (is) 20 degrees, and similarly with all." Second, it is implied that the count should begin from the same degree in both Cancer and Leo, and that only Cancer 15° and Leo 15° meet the requirement of preserving the symmetry. Note in this regard that whereas pairs such as Cancer 29° and Leo 1°, Cancer 1° and Leo 29°, etc., preserve the symmetry but have different values, pairs like Cancer o° and Leo o°, Cancer 30° and Leo 30°, Cancer 14° and Leo 14°, etc.,

have the same values but do not preserve the symmetry. Thus the only pair of degrees in Cancer and Leo that both preserves the symmetry and has the same value is Cancer 15° and Leo 15°.

[4]4: What Enoch said ... the nature of its lord. Comments on Rh, IX, lxxii:32–lxxiii:9. See Art of Astrology, 1934, par. 479, p. 291.

§10.1

[1]3: Sphaera recta. See Tb §1.2:7 and note.

^[2]3: In the *Tetrabiblos* ... rising times for the country. See Tetrabiblos, 1980, III:10, pp. 287–307.

133: Rising times for the country, Hebrew מצעדי הארץ. Ibn Ezra uses this expression to denote the entry in a set of astronomical tables where the rising times for specific terrestrial latitudes (representing different countries or cities in the ecumene) are given. For an example of such tables, see Almagest, 1984, II:8, pp. 100–103; Evans, 1998, pp. 110–111. See also below, §10.3:3; §10.5:11, 15, 17.

[4] **r**–5: **All of the Ancients ... instructions to work them out.** A similar discussion of the aspects, with the participation of Ptolemy, Enoch, Mâshâ'allâh and the Ancients, is found in the fourth Latin version of Ibn Ezra's *Book of the Astrolabe*. See Astrolabio, Arundel 377, f. 67ro: "Sed magistri probationum Ptolomeo super hoc non consentiunt et iudicant respectus sine uariatione in omni loco secundum gradus equales quomodo cumque se habet planeta uel in qualibuscumque sit signis ... et de hoc quidem genere scilicet secundo dissentiunt Ptolomeus, Enoc, Mesella, Albumassar et posteri omnes." For Ya'qub al-Kindî's approach, see above, §3.1:2.

§10.2

[1] **r**-5: **Now pay attention ... of the south [i.e., in the tropics]**. An identical twofold methodology for calculating the mundane houses is noticeable in *Mishpetei ha-Mazzalot* and in the Latin version of Ibn Ezra's *Book of the Astrolabe*. See Mishpetei haMazzalot, bnf 1058,

f. 16a: ל המעלה המעלה העולה מהמזל ותן לבית הראשון ל "יוככה תעשה: ראה המעלה הישרה העולה מהמזל ותן לבית הראשון מעלות ישרות, וככה לכל הבתים. וזה החלוק יקרא חלוק המישור ויש לו שלישית כח במשפטי המזלות. ועשה תחלת כל הבתים בדרך המצעדים, כאשר הראתיך בספר הלוחות, ולא תחוש אם יצא בית אחד קטן ואחר גדול מאד, או שיהיו שני בתים במזל אחד. והנה שני שלישיות הכח לכוכב ההווה בחלוק המצעדים." ("Proceed as follows: observe the equal ascending degree of the sign and assign 30 equal degrees to the first (mundane) house; do likewise for all the houses. This division is called "planar division" and it has one-third of the power in the judgments of the zodiacal signs. Calculate the cusps of all the houses by the method of the rising times, as I showed it to you in the Book of the Tables, and do not be disturbed if one house comes out small and another very large, or if two houses fall into one sign. The planet that is calculated by the 'division of the rising times' has two-thirds of the power.") See Astrolabio, 1940, p. 22: "Unus autem modus equationis domorum est ut cuique domui XXX gradus tribuantur, incipiendo a gradu oriente. Iudiciorum quidem auctores huius equationis domibus tertiam uirtutis iudiciorum secundum domos attribuunt. Alteri uero que est secundum cuiusque terre latitudinem, duas tertias." Ibn Ezra presents a similar twofold method for calculating the lots in Rh, IX, lxxiv:27lxxv:4.

^[2]**6–7: All the astrologers agree ... the corrections**. The problem of calculating the twelve mundane houses is discussed in similar lines in the four versions of Ibn Ezra's *Book of the Astrolabe*. See Neḥoshet A, bnf 1061, f. 158a–158b; Neḥoshet B, Mant. 10, f. 46b–47a; Neḥoshet C, Pinsker 26, f. 64b–65a; Astrolabio, 1940, pp. 17–18.

§10.3

^[1]**1: Directions, Hebrew ויהוגים** (Greek, aphesis; Arabic, tasyîr; Latin: ductus). For this term and the astrological procedure underlying it see Tb §8.6:2 and note.

רווו Direct, Hebrew לנהג This verb denotes the calculations associated with the procedure of direction (see previous note). It is explained in al-Qabîşî, 2004, IV:11, p. 121 as follows: "This is that you move an indicator to a position on the ecliptic, and you \langle want to \rangle know what is \langle the distance \rangle between the two in equatorial degrees—that is, what

is rotated of the time-degrees of the equator with regard to the position from which it is moved until it is in the position to which it is moved."

^[3]3: Rising times for the country, Hebrew מצעדי הארץ. See above, §10.1:3 and note.

[4] **1–5:** In like manner ... degree of the ascendant. Quotes from Rh, X, lxxv:9–21 and comments briefly on it. A similar twofold methodology for calculating the directions is found in the Latin version of Ibn Ezra's *Book of the Astrolabe*. See Astrolabio, 1940, p. 25: "Ductus bifarii sunt, et est unus modus cum gradibus equalibus ... alteri modo que est secundum latitudinem terre."

נכל בתי האבון תהלוכות הכוכבים, "procedure for calculating the processions of the stars in all the heavenly houses", in chapter XX of Abraham Bar Ḥiyya's Ḥeshbon Mahalkhot ha-Kokhavim (Computation of the motions of stars). This chapter depends on chapter LIV of Al-Battani's Zŷ al-Sâbi. Ibn Ezra was in all likelihood aware of this, since he explicitly mentions "the book by Al-Battani" as one of his sources in Rh, X, lxxv:22. See Heshbon Mahalkhot haKokhavim, 1959, pp. 112–117; cf. Opus Astronomicum, 1903, pp. 129–131.

§10.4

[1] I: There are two methods for (reckoning) the aspects. As in Ta §10.2:1, §10.3:1, and §10.4:1, as well as in the Latin version of Ibn Ezra's *Book of the Astrolabe*, Ibn Ezra applies the same twofold methodology to the mundane houses, the aspects, and the directions. See Astrolabio, 1940, p. 22: "Tria sunt coherentia et quidque illorum trium duobus modis subsistit, et in uno modo subsistendi omnes sapientes consentiunt, in altero uero dissentiunt; tria autem hec sunt, equatio domorum, respectus planetarum et ductus."

^[2]3: The aforementioned *Nasi* ... its latitude. This is a reference to another section of chapter XX of Bar Ḥiyya's Ḥeshbon Mahalkhot ha-Kokhavim. See Ḥeshbon Mahalkhot haKokhavim, 1959, pp. 111–112.

[3] **I-8: In like manner ... rising times**. Comments on Rh, X, lxxv:9-21.

§10.5

נוח הארץ. In all three versions of Sefer Keli ha-Neḥoshet (Book of the Astrolabe), as well as in the Latin version, Ibn Ezra informs us that a standard astrolabe is equipped with seven thin plates—symbolically representing the seven climates of the ecumene—on which is engraved a stereographic projection of the heavens for these particular geographical latitudes. See Neḥoshet A, bnf 1061, f. 150a; Neḥoshet B, Mant. 10, f. 36a; Neḥoshet C, Pinsker 26, f. 59b; Astrolabio, vesp. a II, f. 38v°; Astrolabio, arundel 377, f. 64v°; Astrolabio, 1940, 10. In Hebrew these plates are referred to as אור הארץ "plate of the country". See Neḥoshet B, Mant. 10, ff. 45a, 48b; Neḥoshet C, Pinsker 26, ff. 62a, 65b; cf. Neḥoshet A, bnf 1061, f. 163a.

 $^{[2]}$ 6: If the result yields more degrees than the degree obtained by the calculation. Here Ibn Ezra compares two values: (a) "the result" (המחובר), which corresponds to the result of the calculation in §10.5:3–4; and (b) "the degree obtained by the calculation" (שם החשבון, which corresponds to the degree that comes out from the calculation in §10.5:2.

[3] **1–18:** Now I give you a method ... above the Earth [i.e., above the horizon]. A similar method is offered in Mishpeṭei haMazzalot, bnf 1058, f. 26a–26b and Liber de Rationibus Tabularum, 1947, pp. 160–161.

("You would not be able to calculate adequately these aspects unless you use (astronomical) tables, and you would be able to correct them by means of an astrolabe that is complete.") According to the third version of the Nehoshet, written in 1148 (see Sela-Freudenthal, 2006, n. 28, p. 34) and before Reshit Ḥokhmah I (see Sela, 2003a, pp. 30–31; Sela-Freudenthal, 2006, n. 28, p. 34), we read: אחוכל לעשותם כהוגן כי אם במעשה ("You would not be able to calculate adequately these aspects unless you use (astronomical) tables, and you would be able to correct them by means of an astrolabe that is complete or semi-complete.") According to the third version of

Keli haNeḥoshet, the rete of a complete astrolabe divides each zodiacal sign into 30° and its plate has 90 arcs of equal azimuth (גשרים), but the rete of the semi-complete astrolabe divides each zodiacal sign into 15° and its plate has 45 arcs of equal azimuth. See Neḥoshet C, Pinsker 26, ff. 59a—59b.

[5] 20: Book of Nativities ... I have mentioned (here). The equivalent method, as explained in the section devoted to תקופות השנים "revolutions of the years" in Sefer ha-Moladot, consists of adding 87° 15' to the revolution of each year. The same method is described in Tb §6.3:1-5. See Moladot, bnf 1056, ff. 58b-59b: יתקופות השנים ... והאמת שהוא בדוק" ומנוסה מהיום יותר מר' שנה, ולא נשתבש בו אפילו חלק אחד, שתהיה בין תקופה ותקופה פ"ז מעלות גם ט"ו חלקים ... והכנס בלוח הארץ שהיה שם הנולד וקח המצעדים שתמצא כנגד המעלה הצומחת, והוסף עליהם החשבון הנשאר, ובקש כחשבון המחובר במצעדי המזלות בלוח הארץ, וקח מה שתמצא כנגד המספר ממעלות ישרות מגלגל המזלות, אז תדע המעלה הצומחת בתחילת השנה, ומהמעלה הצומחת תוכל להוציא השעה המעוותת ... וזה הדרך תצא שוה עם דרך תוספת "פ"ז ט"ו לכל שנה כאשר הסברתי" ("Revolutions of the years: ... By now it has been tried and tested for more than 200 years and there has not even been an error of one minute, that there are 87° and 15' between one revolution and another. ... Take the plate (of the astrolabe) for the country where the native was born and take the rising times you find for the ascendant, add the remainder to them, and find the sum in the rising times of the signs on the plate (of the astrolabe) for the country, take what you find opposite the number of equal degrees of the zodiac, from which you know the ascendant at the beginning of the year, and from the ascendant you can find the seasonal hour. ... This method is equivalent to the method of adding 87 (degrees) 15 (minutes), as I have explained.")

§10.6

^[1]1: So, proceed in the following manner ... quartile and trine. A similar method for the calculation of the aspects is given in Mishpetei haMazzalot, bnf 1058, f. 25b–26a.

§10.9

Comments on Rh, X, lxxv:27–lxxvi:10. This refers to a system of four cycles called *Intihâ't*, utilized in general prognostications to determine the dominant zodiacal or planetary influence at any particular moment in time. These are the mighty *intihâ'*, which moves one zodiacal sign every 1000 solar years, the big *intihâ'*, which moves one sign every 100 solar years, the middle *intihâ'*, which moves one sign every 10 solar years, and the small *intihâ'*, which moves one sign every solar year. The astrological impact of these cycles is proportionate to the length of their periods; thus, the mighty *intihâ'* indicates prophets and law-givers, the big *intihâ'* indicates revolutions in dynasties and religious disputes, and so on. See Kitâb al-Ulûf, 1968, pp. 60, 63–64; Art of Astrology, 1934, par. 516–517, pp. 319–321; Kennedy, 1964, pp. 26–28.

^[2]1: This is the opinion ... Ptolemy laughs at them. This is the typical way in which Ibn Ezra denotes that Ptolemy does not mention the *Intihâ't* in the *Tetrabiblos*. As indicated by Ibn Ezra, this technique is of Sassanian origin (See Kitâb al-Ulûf, 1968, pp. 57–59). Notice that Ibn Ezra does not mention these cycles in the two versions of *Sefer ha-Olam*, which study general astrology. He was probably acquainted with it through Abû Ma'shar's *Kītâb al-Ulûf*, or a later work based on it.

^[3]2: Only the direction ... verified by experience. Comments on Rh, X, lxxvi:6–9. This is a reference to the small *fardâr*, which has a period of 75 years, distributed to the seven planets and to the Head and Tail of the Dragon in the order of their exaltations, beginning with Aries. See Kitâb al-Ulûf, 1968, pp. 62–63; Art of Astrology, 1934, par. 438, 517, p. 255, 321; Kennedy, 1964, pp. 28–29. It corresponds to Tb §5.1:13, §6.6:1. Ibn Ezra expands considerably on the subject with respect to general astrology in both version of *Sefer ha-'Olam*, and with respect to genethlialogy in *Sefer ha-Moladot*. See 'Olam A, bnf 1056, f. 82a; 'Olam B, bnf 1058, f. 91a; Moladot, bnf 1056, ff. 60a–60b. For the latter quote, see Tb §6.6:1 and note.

[4]2: The annual direction ... including Ptolemy. For the direction of the sign each year, see above, § 10.9:1 and note. For Ptolemy subscribing to the direction of the sign each year, see Tetrabiblos, 1980, IV:10, p. 453.

CHAPTER TEN

179

15] 3–4: The upper (planets) ... two upper (planets). Comments on Rh, X, 13–21, where Ibn Ezra not merely describes, as is usual, the periods of the three well-known types of Saturn-Jupiter conjunctions but instructs the astrologer to "direct" them ("י). For this special type of directions, see Art of Astrology, 1934, par. 517, p. 320: "The degrees at which Saturn and Jupiter meet in conjunction, together with the ascendant of that time, and the ascendant of the year of the conjunction, all move in the direction of the succession of the signs through a whole sign in a complete year."

^[6]4: I shall explain this topic further in the *Book of the World*: This is a reference to the various types of Saturn-Jupiter conjunctions, as expounded in 'Olam A, bnf 1056, f. 81a. Cf. 'Olam B, bnf 1058, f. 88b.

PART THREE

SECOND VERSION OF THE BOOK OF REASONS BY ABRAHAM IBN EZRA

HEBREW TEXT AND ENGLISH TRANSLATION

אחל ספר הטעמים בעזר שוכן אפדני מרומים

X26

ιŞ

(1) הנה נא² הואלתי לשום מוסד³ לספר ראשית חכמה⁴. (2) ואמנם ידעתי כי כל נוצר ילאה לעמוד בסוד השם הנכבד והנורא, כדברי⁵ אגור: ולא למדתי חכמה נוצר ילאה לעמוד בסוד השם הנכבד והנורא, כדברי⁵ אגור: ולא למדתי חכמה ודעת קדושים, שהם המלאכים. (3) על כן אמר: מי עלה שמה וברדתו הודיע⁰ לבני אדם נדע⁻ דעת שלמה מלאכת³ שמים. (4) כי מי עלה שמה וברדתו הודיע⁰ לבני אדם דברי אמת? (5) והשם אמר לאיוב: הידעת חוקות שמים? (6) ואולם¹¹, חכמי לב חפשו דור אחר דור ובסלם¹¹ חכמת המדות³¹ עלתה נפשם אל⁴¹ השמים, גם נסו פעמים רבות ועלה בידם.

(1) והנה²¹ ראינו כי הגלגלים הם שבעה, בעבור שבעה משרתים, כל אחד בגלגלו. (2) והמשלים תנועתו בימים מעטים הוא למטה מן המשלים תנועתו בימים רבים מימיו¹⁶, בעבור היות עגולה בתוך עגולה ולעולם העליונה תהיה גדולה⁷¹. (3) ועוד, כי¹⁸ ראינו כאשר יתחבר אחד מהמשרתים עם חברו יסתיר השפל את¹⁹ העליון, והמשרתים יסתירו כוכבי המזלות. (4) על כן ידענו שצבא השמים, שהוא ההמון הרב שחלקו חכמי המזלות הצורות על שמנה וארבעים, הוא למעלה מגלגלי המשרתים, ומצאנו שהוא מתנועע²⁰ ממערב למזרח מעלה אחת בשבעים שנה. (5) ובעבור שראינו בכל יום גלגל המזלות¹² וגלגלי השבעה כוכבים הולכים²² ממזרח למערב שראינו בכל יום גלגל המזלות¹² וגלגלי השבעה כוכבים הולכים²² ממזרח למערב

¹אחל ספר הטעמים בעזר שוכן אפדני מרומים] פ; ט בשם יוצר כל יצורים אתחיל טעמים אחרים; מ בשם שוכן מרומים אחל ספר הטעמים; אי ספר הטעמים; נל אמר החכם אבן עזרא בספר הטעמים. 2 נא] למטא; פי חסר. 8 מוסד] פלמטני; א מוסר. 4 ראשית חכמה] למטאי; פ בראשית. 5 כדברי] פלמאי; ט כדבר. 6 וירד] פלמנאי; ט חסר. 7 נדע] פלמטי; אג גודע. 8 מלאכת] לפטמג; א מלאכי; י כמלאכי. 6 וברדתו הודיע] למטני; פ והודיע; א וברדתו. 6 1שמים] פטנאיל; מ השמים. 1 1ואולם] טמאיל; פג גואמנם. 2 1ובסלם] פיטמגל; א חסר. 8 1המדות] פיטמגל; א חמסת. 4 1אל] פלמטאי; ג עד. 6 1הנה] למטנאי; פ חסר. 6 1מימיו] פלמגני; ט חסר, י ממנו. 7 1ולעולם העליונה תהיה גדולה] פלמנאי; ט חסר (מופיע בשוליים). 8 1כי] פלמנאי; ט חסר. 6 1את] פלמינא; ט חסר. 6 2שהוא מתנועע] למטנאי; פ ומתנועע. 6 1בכל יום גלגל המזלות] לאג; טי בכל יום שגלגל המזלות; פ שגלגל המזלות בכל יום. 6 2בול יום נאגל ההולכים.

CHAPTER ONE 183

I begin the Book of Reasons with the help of Him who dwells in the Heavens, who will redeem me.

ŞΙ

- **1** (1) Behold now, I wish^[1] to lay the foundation of the *Book of the Beginning of Wisdom*. (2) I certainly knew that all (intelligent) creatures will take pains to learn the secret of the Glorious and Awe-Inspiring Name (Deut. 28:58),^[2] as Agur (son of Yaqe) said: I have not learned wisdom, that I should have the knowledge of the holy (Prov. 30:3), who are the angels.^[3] (3) This is why he asked: "Who has ascended to heaven and come down again?" (Prov. 30:4). This means that we never have complete knowledge of the workings of the heaven (Jer. 7:18 et passim).^[4] (4) For, who has ascended there and after coming down informed men of the truth? (5) And God asked Job: "Do you know the ordinances of heaven?" (Job 38:33) (6) However, the wise searched generation after generation, and their souls ascended to heaven by the ladder of geometry; they also tested it often by experience and achieved their purpose.^[5]
- 2 (I) Behold, we have seen that there are seven orbs, because there are seven planets, [I] each of them in its orb. [I] (2) And the one that completes its motion in a few days is beneath the one that completes its motion in more days than it does, because when one circle is inside another circle the uppermost ⟨circle⟩ is always the larger. [I] (3) Moreover, we have seen that whenever one of the planets enters into conjunction with its companion, the lower hides the upper, [I] and the planets ⟨, in their turn,⟩ hide the stars of the zodiacal constellations. [I] (4) Therefore we know that the host of heaven, [I] that is, the immense multitude ⟨of stars⟩ that the astrologers [I] have divided into 48 constellations, [I] is above the orbs of the planets; we have found that it [the host of heaven] moves from west to east ⟨at a rate of⟩ one degree in 70 years. [I] (5) Because every day we observe that the orb of the zodiacal signs and the orbs of the seven planets move from east to west, in a direction opposite to their ⟨own⟩ motion, we know that there is a sort

הפך תנועתם, ידענו שיש כדמות גלגל עליון על כלם שהכל יתנועעו בתנועתו. הפך תנועתם, ידענו שיש כדמות, גלגל עליון על כלם מתחבר בשני מקומות, שהוא ראש טלה ומאזנים, עם גלגל המזלות, ואז ישתוו היום והלילה. (7) ומראש טלה תטה לעולם השמש לצד צפון כנגד הגלגל הישר, הוא העליון, כי מהלך השמש על קו המזלות. (8) על כן יקראו המזלות צפוניים | והאחרים דרומיים.

(1) וידענו שיש⁶ ראיות גמורות כפי דעת האדם על המשרתים ומדתם, ומדת הגלגלים הקטנים, ומרחקם מן הארץ, ומקום גבהותם ושפלותם. (2) רק על משפטי המזלות אין עליהם⁷ ראיות⁸ שלמות, רק הם כדמיונות⁹ ויש מהם נסיונות¹⁰, כמו שיש בחכמת הרפואות דברים שהם הפך¹¹ התולדת. (3) גם יש בחכמת המזלות ראיות ומבחרים¹², כאשר חלקו גלגל המזלות על ש"ס¹³ מעלות¹⁴, בעבור היות למספר הזה שברים רבים.

28

(1) מזלות האש. חכמי התושייה בענו ראיה כי המזלות (1) אינם מורכבים מן המוסדים (2) וכה הארבעה, רק הם תולדת חמישית בפני עצמה. (2) וככה השמש איננה חמה, רק נקראה כן בעבור שתוליד חום, וכל הכוכבים יולידו חום. (3) רק המוליד חום מעט כנגד ממסך האדם הישר בממסכו נקרא בקר, כבשר השור והעז, כי חום בשר הוא חם. (4) על כן אנו אומרים שיש חם קר, וככה משפט הלח והיבש. כל בשר הוא חם. (4) על כן אנו אומרים שיש חם קר, וככה משפט הלח והיבש. (5) אמר דורוניום בי אנחנו וקדמונינו נסינו כי אם היה המזל העולה במולד אדם טלה, ושם הממונה על המולד, והלבנה בטלה או באריה או קשת, שהמרה האדומה מתגברת על הנולד (5) וואמר יעקב, הנקרא אל כנדי, מרבע תקופות הן בלי ספק. (7) ובעבור שהשמש בהכנסה במזל כי טלה תהיה קרוב השום ויתחמם המור האורר, שמו חכמי המזלות תחלת התקופה לתולדת קרוב השום המור המור התקופה השורר, שמו חכמי המזלות תחלת התקופה להולדת

 1 כדמות] פלמטאי; נ חסר. 2 עליון] מטנאיפ; ל חסר. 8 שהכל] למטנאי; פ שכלם. 4 ואז ישתוו] פלמטני; א ואם ישתנו. 5 המזלות] פלמטאי; נ חסר. 9 שיש] פלמטאי; נ שם. 7 עליהם] פלמנאי; ט כנסיונות להם. 8 ראיות] למטנאי; פ חסר. 9 כדמיונות] פלמטני; א דמיונות. 0 נ סיונות] פלמטאי; נ בהפך. 2 ומבחרים] למאי; ט במבחנים; פ מבחרים; נ במבחרים. 11 חפך] פלמטאי; נ חסר. 14 מעלות] פמטי; אג חסר. 15 התושייה] למא; פטני התכונה. 16 המזלות] פלמטאי; נ חסר. 17 המוסדים] למטא; נ חסר. 18 וככה] פלמטאי; נ חסר. 19 רקראה כן למטא; פי היסודות. 81 וככה] פלמטאי; נ חסר. 21 קראה כן למטאי; א נ האה כי. 27 רק המוליד חום] פלמטני; א חסר. 15 הישר] למנטאי; פ כושר. 22 קראן פמטאיל; נ > שם. 27 דורוניום] פלמ; טי דוריינוס; א דורינוס; ג דורינוס. 25 כרן למא; פטני חסר. 28 שרם פלמטאי; נ האדם. 25 התולד] פלמטני; א המולד. 82 עקב הנקרא] פלמנאי; ט ותחמם. 87 חסר. 87 ות פלמנאי; ט ותחמם. 87 התקופה] למטנאי; פ תקופה.

185

of uppermost orb above all (the other orbs),^[10] and all (the orbs) are driven by its motion. (6) It [the superior orb] intersects the orb of the zodiacal signs^[11] in two places, namely, the head of Aries and the head of Libra, and then day and night are equal. (7) From the head of Aries the Sun always inclines to the north of the sphaera recta, namely, the uppermost (orb),^[12] because the path of the sun is along the line of the zodiacal constellations. Hence (some of) the zodiacal constellations are called northern and others southern.

3 (I) We know that there are conclusive proofs in accordance with what men can comprehend about the planets and their dimensions, the dimensions of their epicycles, their distance from the Earth, and the places of their apogees and perigees. (2) There are no solid proofs about the (astrological) judgments^[1] of the zodiacal signs, but only analogies and experiences,^[2] just as there are things in the science of medicine that are opposed to nature.^[3] (3) In astrology,^[4] too, there are [both] proofs and [arbitrary] choices, as when they divided the zodiac into 360 degrees, because this number has many fractions.^[5]

§2

I (I) Fiery signs. The philosophers proved that the zodiacal signs are not compounded of the four elements but they are (composed of) a fifth and distinct element.^[1] (2) Similarly, the Sun is not hot, but is called so because it generates heat, and all the stars generate heat. (3) But a \(\star \) that generates a small amount of heat, as compared to the complexion of a human being, whose complexion is temperate, is said to be cold, like the flesh of the ox and the goat, even though all flesh is hot.^[2] (4) So we say that there is (something that is) hot (that is also) cold, and similarly with the rule about the moist and dry.[3] (5) Doronius said: we and our predecessors have found by experience that if Aries is the sign of the ascendant^[4] in a person's nativity, and (if) the planet that is the lord of the nativity is there [i.e., in Aries], and (if) the Moon is in Aries or in Leo or in Sagittarius, (then) the red bile dominates the native, and in the same way everything (else).[5] (6) Ya'qub, who is called al-Kindî, said that undoubtedly there are four (beginnings of the seasons. [6] (7) Because the Sun is close to the ecumene when it enters the sign of Aries, and the air becomes warmer then, the astrologers assigned the beginning of the (first) season to the nature

החום¹; על כן אמרו שהיא² של⁸ האש, כי החום הוא הפועל והוא יותר נכבד⁴ מהקור. (8) ושמו ראשית התקופה השנית למים, שהוא כנגד הקור, שהוא הפועל⁵ הרביעית השני. (9) והתקופה השלישית לאויר בעבור השתוות היום והלילה⁶, והרביעית לארץ⁷. (10) ואחר שנחלקו אלה⁸ ארבעתם ככה חלקו הנשאר על דרך המבטים, כי המזלות⁹ שהם מביטים מאהבה¹⁰ גמורה הם¹¹ בתולדת אחת, ומחצי אהבה הם¹² מחצי התולדת, והטעם שהוא יהיה¹³ בתולדת הפועל שוה¹⁴ לא בפְּעוּל¹⁵, ומבט רביעית הפך¹⁶ הדבר. (11) ולפי דעתי ששמו טלה חם בעבור צורת טלה, וכן צורת⁷¹ שור, ותאומים חם ולח⁸¹ בעבור שהוא על⁹¹ צורת בן אדם, וסרטן קר ולח לפי²⁰ שככה תולדתו, ואריה חם וככה הוא. (12) ושמו בתולה קרה ויבשה בעבור היותה נקבה, והיבושת¹² בעבור חלוק המבט כמו חבריו. (13) ומאזנים על²² צורת בן אדם בידו²³ מאזנים, על כן הוא¹⁴ חם ולח, ועקרב הוא²⁵ קר ולח, וככה הוא סרטן²⁶. (14) וקשת הוא²⁷ חם ויבש בעבור צורת הסוס שיש בו, וגדי ככה הוא, ודלי על צורת אדם בידו דלי. ודגים כמשמעו.

(1) מזלות מזרח. ידענו שאין לעגולה תחלה⁸², רק בעבור השתוות⁹² היום והלילה בהכנס השמש במזל טלה, ואז יתחדש³⁰ כל העולם, שמו נקודת ראש טלה תחלה; והשמש עולה בבוקר³¹ בפאת מזרח, והנה יהיה³² בחצי השמים, שהוא צד ימין, גדי, ובתחלת מערב³³ מאזנים, ויהיה | סרטן בתחלת היתד³⁴ השפל והוא הצפוני. 27× ואחר שהתחלקו³⁵ אלה ככה, הנה המזלות יהיה כל אחד בתולדת חברו. (2) ואחר שהתחלקו³⁵ בחצי המזרח, וכי³⁷ אריה הוא מצפונו וקשת מימינו, כי הוא מהמזלות המזרחיים³⁸ (4) ושמו בתולה בחצי דרום בעבור היותה קרוב³⁹ למאזנים, כי סוף בתולה ראש מאזנים וסוף שור רחוק מטלה, ושמו שור משמאלו בעבור היות

 1 החום] פמטנאי; ל חום. 2 שהיא] למנטא; פי שהיה. 8 של] פלמאנ; טי מזל. 4 נכבד] פלמטאי; נ חסר. 6 קרוב. 5 הפועל] פלמטגי; א הפעל; י הפעול. 6 בעבור השתוות היום והלילה] פלמטאי; נ חסר. 6 לארץ] פלמטאי; נ לעפר. 8 אלה] פלמאני; ט חסר. 9 המזלות] פלטמגי; א מזלות. 10 מאהבה] פלמאני; ט אהבה. 11 הם] פלמאני; ט חסר. 12 הם] פלמאני; ט הוא. 11 שהוא יהיה] פלמאני; ט חסר. 12 למאי; ט ולא בפעול; פ לו בפעול; נ חסר. 16 שהיה; א שהיא. 14 שה] פלמאני; ט שנה. 15 לא בפעול] למאי; ט ולא בפעול; פ חסר. 19 שהוא על] ט; נ שהוא; א ששם; פיטמ שהם. 16 פרן פמי; נ בעבור; אט חסר. 12 והיבושת] פמטי; א והיבשות; נ שהוא; א ששם; פיטמ שהם. 16 פרן פמאני; ט גורו. 16 על כן הוא] פמאני; ט חסר. 16 הוא על] ט; פמאי; טנ חסר. 16 פמאי; נ בעבור. 16 בעם פמאי; ט גורו. 16 על כן הוא] פמאני; ט חסר. 16 המאי; פ חסר. 16 השתוות, למטא; פ התוות; נ השתנות; י השוות. 16 התחדשן למטאנ; פי יחדש. 16 בבוקר] פלמטני; א חסר. 16 הוה היה] למטאנ; פי ויהיה. 16 מטאני; א מעקרב. 16 המאי; נ שהתליקו. 16 הוא למאנ; פי יחסר. 16 פלמטני; א חסר. 16 הוא למאני; ש התרול, ו שהתליקו. 16 הוא למאני; פי חסר. 16 ולמטאני; נ שהתליקו. 16 הוא למאני; פי חסר. 16 הוא למאני; ש החסר. 16 הוא הדברים; למטנאיפ חסר. 16 הוא למאני; ט קרוב פלמטני; ט קרוב הוספתי עפ"י הקשר הדברים; למטנאיפ חסר. 16 הקרוב פלמאני; ט קרוב.

CHAPTER TWO 187

[i.e., quality] of heat. Accordingly, they said that it [i.e., the beginning of the season] belongs to fire, because heat is the active (agent) and is more influential than cold. (8) They assigned the beginning of the second season to water, which corresponds to cold, which is the second agent.^[7] (9) The (beginning of the) third season (was assigned) to air, because day and night are equal (then), and the (beginning of the) fourth (season) to earth.[8] (10) Once these four were thus distinguished, they distinguished the rest according to the aspects, [9] meaning that the signs that are aspecting in complete love have one nature [i.e. quality] (in common),[10] and (those that are) in an aspect of half love have half a nature (in common), and the reason is that they have the same active nature but not the (same) passive (nature)[11]; and the opposite holds for the quartile aspect.^[12] (II) In my opinion, they made (the sign of) Aries hot because the shape (formed by the stars resembles) a ram, and similarly (Taurus has) the shape resembling a) bull, and Gemini (they made) hot and moist because it has the shape of a man, and Cancer (they made) cold and moist because that is its nature, and (they made) Leo hot and it is like that.[13] (12) They made Virgo cold and dry because it is a female; the dryness is because of the division of the aspect, as (in the case of) its companions.[14] (13) Libra has the image of a man holding a balance in his hand, so it is hot and moist; Scorpio is cold and moist, the same as Cancer. (14) Sagittarius is hot and dry because it includes the image of a horse, and Capricorn is the same. Aquarius' image is that of a man holding an urn,[15] and Pisces' image corresponds to its meaning: fish.[16]

2 (I) Eastern signs. We know that the circle has no beginning, but the head of Aries was made the beginning because day is equal to night when the Sun enters the sign of Aries, and then all the world is renewed; [II] and the Sun rises in the morning at the eastern edge (of the horizon), hence Capricorn is in midheaven, which is the southern side, and Libra is in the beginning of the west, and Cancer is in the beginning of the cardo of lower midheaven, which is the north. (2) After these (signs) have been distinguished in this manner, each of the signs is (assigned a position) according to the nature of its companion [i.e. the tropical or central sign in the triplicity]. (3) (Therefore) they said that Aries is in the middle of the east, and that Leo is north of it and Sagittarius is south of it, because it is one of the eastern signs. (4) They located Virgo in the middle of the south because it is close to Libra, for the end of Virgo is the head of Libra and the end of Taurus is distant

השמש בפאת שמאל כאשר הוא בשור יותר מבתולה, וגדי בפאת דרומו¹ בעבור שהוא מהמזלות הדרומיים. (5) ומאזנים בחצי מערב בעבור² שהוא³ עם קו הצדק, ותאומים משמאל⁴ כי השמש שם בפאת שמאל, ודלי⁵ בפאת ימין. (6) ודגים בחצי צפון בעבור היותו קרוב אל טלה, כי סוף דגים בתחלת טלה, ולא כן עקרב שרחוק יהיה מראש מאזנים, וסרטן משמאלו כי כן הוא, ועקרב יותר דרומי מדגים. (7) וטעם המטעמים בעבור תולדתם, כי כל⁴ חם ויבש הוא ככה⁻, וככה כולם⁴.

(1) המתהפכים. בעבור שישתנה הזמן בהכנס השמש במזל טלה⁹, והנה אחר שהיה האויר¹⁰ קר ולח יהיה חם, נקרא מתהפך. (2) וככה סרטן, שתסור הלחות ותהיה במקומה היבשות¹¹, וככה מאזנים, יסור¹² החום ויתהפך¹³ אל הקור, וככה בגדי, שתסור היבושת¹⁴ ותתהפך הלחות¹⁴. (3) ונקראו האחרים עומדים, והם שור אריה עקרב דלי, בעבור שהם אמצעיים ויעמוד האויר בם על תולדת אחת. (4) ונקראו האחרים שני גופים¹⁶, והם⁷¹ תאומים בתולה קשת דגים, בעבור שהם בסוף התולדת¹⁸ האחרים שני גופים¹⁶, והם⁷¹ תאומים בתולה קשת דגים, בעבור שהם בסוף התולדת הראשונה והם אמצעיים עם¹⁹ התולדת הבאה. (5) מזלות ארוכים. נקראו כן בעבור המזל שיעלה²⁰ בכל מקום בישוב ביותר²¹ משלשים מעלות, כל אחד מהם, והקצרים הפך זה, כמו שכתוב בספר הלוחות²². (6) החלק הגדול²³. עוד אדבר על זה. (7) רק בעבור²⁴ אריה בית השמש וסרטן בית הלבנה³⁵, והם השני מאורות המושלים³⁶, יש לכל אחד בית אחד, ולחמשה המשרתים בית שיביט אל בית⁷² השמש והבתים אחריו, מעלות גלגל המזלות בכל הישוב תמצא שאותם שהם מראש אריה עד סוף גדי³⁰ מעלות גלגל המזלות שהם מראש דלי עד סוף סרטן, ולשמש כח בחלקו וללבנה בחלקה³¹ נכח²³ הכוכבים בגבוליהם. (9) מזלות הצורות. בעבור שאלה הצורות בתלוו הגבוליהם.

לאמ; פי החוא] למאנ; פטי דרומי. בעבור] מלפטאי; נ 2 מהמזלות הדרומים בעבור] למאנ; פטי דרומי. שהם; טֹנ חסר. 4משמאל] למטא; פני מהשמאל. 5ודלי] לפי; מטאנ ובלדי. 6כל] פמלטא; ני לכל. לכה] אנ; מלפטי חסר. $^{-}$ 8 וככה כולם] פלמאני: 9 במזל טלה] פלמאני: ט בטלה. משהיה האויר] פמטאיל; נ"שהאויר יהיה. ווהיבשות] פמטני; לא היבשת. בייסור] למטנ; פאי יסיר; 13 ויתהפך] מטנאיפ; ל ויהפך. 14 היבושת] פי; למ היבשת; ט היבשות; א היבש; נ היבשה. 15 הלחות] פלמטאי; נ ללחות. 16 שני גופים] פמטנאי; ל גופים שנים. 17 והם] למטאני; פ חסר. 18התולדת] למטאנ; פי תולדת. 19עם] פלמאני; ט בעבור. 20שיעלה] למטאנ; פי שיעלו. ביותר] בעלות אופן המפריש ביותר. בצבספר חלוחות שלשים מעלות יעלה עם הגדי והסרטן שלשים ושתים מעלות ושם (צ"ל שש) עשרה ראשונים וכן עם התאומים והקשת ואלה הם ארוכים. ויעלה האריה והדלי עם שלשים מהאופן המפריש עשרים ותשע מעלות חמשים וארבע ראשונים וכן השור והעקרב עשרים ותשע מעלות חמשים ראשונים אך הטלה והמאזנים והבתולה והדגים לא יעלו עמו רק עשרים ושמנה מעלות חמשים ראשונים ואלה נקראו מזלות \lceil קצרים. ובכל מרחב ומרחב עד סוף הצפון יוסיפו הארוכים ארך והקצרים קצר. ב 23 פטמאג (מופיע בבירור במנותק מ"ספר הלוחות"); השווה הוצאת ג. בן מנחם, עמ' 5: "כמו שכתוב בספר הלוחות החלק הגדול". בעבור] פלמטאנ; י> היות. בספר הלוחות החלק הגדול". בעבור] פלמטני; א חסר. המושלים] פלמאי; נ< הגדולים; ט חסר. 27 פלמטאנ; י חסר. 28 גדין מטנאיפ; ל חסר. 26 פטני; למא בחלקו. 32נכח] פמטאנ; ל ונכח; י ככח.

189

from Aries, and they located Taurus north of it [i.e., Virgo] because the Sun is farther north [with respect to the equator] when it is in Taurus than when it is in Virgo, and (they located) Capricorn south of it [i.e. Virgo] because it is one of the southern signs. (5) Libra is in the middle of the west because it is at the equator, [2] and Gemini is in the north because when the Sun is there [in Gemini] it is in the north [with respect to the equator], and Aquarius is in the south. (6) Pisces is in the middle of the north because it is close to Aries, for the end of Pisces is the beginning of Aries, but this does not apply to Scorpio, which is distant from the head of Libra, and Cancer is north of it [i.e. Pisces], because it is like that, and Scorpio is more southern than Pisces. [3] (7) The reason behind the tastes is their natures, since anything that is hot and dry is like that, and the same applies to all. [4]

3 (1) Tropical (signs). Because the weather changes when the Sun enters Aries, hence, inasmuch as after the air was cold and moist it turns hot, (Aries) is called tropical. (2) Similarly with Cancer, since moistness departs and is replaced by dryness, and similarly with Libra, since heat departs and is transformed into cold, and similarly with Capricorn, since dryness departs and is transformed into moistness. (3) The other (signs) are called fixed—namely, Taurus, Leo, Scorpio, and Aquarius—because they are intermediate and the air in them keeps them in one nature. (4) The others are called bicorporal—namely, Gemini, Virgo, Sagittarius, and Pisces—because they are at the end of the first nature and are intermediate with respect to the next nature.[1] (5) Long signs. They are called this because each of these signs rises more than 30 degrees anywhere in the ecumene, and the short (signs) are just the opposite, [2] as is written in the Book of the Tables. [3] (6) The larger domain. I shall say more about that (in due course).[4] (7) Actually, because Leo is the house of the Sun and Cancer is the house of the Moon, and (because) they are the two ruling luminaries (Gen. 1:16), each of them has one house, and the five planets have a house that "aspects" the house of the Sun and the houses that are next to it, and, just the opposite, (another house that "aspects") the house of the Moon (and the houses that are next to it). (8) So Capricorn is in the left side, and when you observe the degrees of the zodiac throughout the ecumene you find that the (degrees) from the head of Leo to the end of Capricorn are more than the degrees from the head of Aquarius to the end of Cancer; the Sun has power in its portion and the Moon in its portion, like the planets in their terms. [5] (9) Signs (with) shapes.

בדמות בן אדם, וככה חצי קשת הראשון צורת חצי אדם בידו חץ. (10) על כן יורה על כאשר הם כדמותם, וחכמי הצורות² נסו ככה וככה משפט שהם על צורת בהמה. (11) הזכרים החמים. הם הזכרים כי הזכר לעולם חם מהנקבה. (12) היופי³. שהם על צורת האדם הם יפים, ולא כן דלי בעבור היותו בית שבתאי, גם גדי כמו צורה שלימה*, וככה | דגים, ולא כן 5 טלה והאחרים. (13) הקול. המזלות שהם על 227 צורת האדם יש להם קול שלם, שהאדם הוא המדבר לבדו, והבהמות יש להם קול ואין כי דבור, על כן הם אין להם אין ועקרב ודגים על כול (14) הם דבור, על כן אלמים, והטעם שיורו על מיעוט דברים. (I5) הכח. אריה⁸ כי⁹ הוא גבור¹⁰ בבהמה, גם בתולה בעבור הכוכב הגדול שיש בו הנקראיי זנב האריה, ולאריה כח גדול בזנבו. (16) ודלי בעבור היותו בית שבתאי והוא בית זכר, ולא כן גדי כי הוא בחלק¹² הנקבות והוא קר, ושבתאי תקיף מכל המשרתים שהוא עליון (17) המומים 14. דבר זה ידעוהו חכמי המזלות בדרך הנסיון, או כי המזלות שהם על צורת בן אדם 15 אין בם 16 מום, גם קשת עמהם, וזה הוא הנכון בעיני 17 . (18) המתכות. הם המזלות בעבור שכולם יכנסו באש. (20) האילנים 18 . זה נודע בדרך הנסיון האילנים (20) האילנים שכולם שכולם האילנים צורה ונקראת ספינה²⁰, על כן תורה על המים, ומזל²¹ דלי בעבור המים, והטעם . כי כאשר המטר יתחיל באחת מאלה יהיה רב ותקיף מאד, וזה הדבר²² מנוסה. , ישרות שעות משתי פחות בכל הישוב בכל בעבור עלותם בעבור (23) והפך 25 היות גבוהה 25 (22) המלכים. בעבור היות 25 תולדת האש 26 להיות גבוהה מזלות האש, והאויר לסגנים28, ויותר טלה בעבור כבוד השמש בו29, ומזלות המים לבינוניים, ומזלות העפר שאין למטה המנה³⁰ לעבדים. (23) הנביאים. מזלות האש מבקשים שררה בכח, ומזלות צורת בן אדם 31 הם ממוסכים ישרים.

בידו] פלמטני; א ביה. 2 וחכמי הצורות פלמטאנ; י וחכמי חצי הצורות. 3 היופי פלמטאנ; י היפים. 4 שלימה] פלמיטאנ; ט 6 בהמה (מעל לשורה). 5 כן פלמטאנ; י חסר. 6 שהאדם הוא ... קול פלמאני; ט חסר. זאף כי דבור על כן] ל; פמאג אף כי דבור לא כן; ט אף כי דבור לא כי; י ודבור. שיש בו 11 מלחמה. 12 מלחמה. 13 מלחמה. 13 מריה] למטאני; פ 13 מלחמה. 14 הנקרא] פלמאני; ט שבו. בחלק] פלמטנ; א בחלקי; י בתחלת. משהוא עליון] למטאני; פ כי הוא העליון. 14 המומים] מטנאיפ; ל < מקום הכוכבים הגדולים הטובים והרעים ומעלת המזלות המאירות והחשוכות והאמצעיות ומעלות זכרים או נקבות והמעלות שהם בורות הכוכבים והמעלות המוסיפות חן וכבוד וכל זה כתוב בלוח החקוק למען ירוץ קורא בו. ראה הלוחות בכ"י ל, עמ' 103 – 104 – 104 חן וכבוד וכל זה כתוב בלוח החקוק למען תחת הכותרת: "לוח מעלות המאירות החשוכות והאמצעיות ומעלות זכרים או נקבות ובורות הכוכבים ומעלות המוסיפות חן וכבוד ומקום הכוכבים הגדולים". בובן אדם פלמטני; א אדם. בובם למטי; פאנ בה. 17 בעיני] מטפאנל; י אשר נראה בעיני. 18האילנים] למא (בכתב גדול ובולט, כמו בהתחלת פרק חדש); פני ואולם; ט ואולי. 19 בדרך הנסיון] לא; פמטני בנסיון. 20 ספינה] פלמטני; א צפינה. למטאנ; פי ויחל. 22 וזה הדבר] לפאני; מ ודבר זה; והדבר היה. 22 נקראו] למטאנ; פי נקרא. בהיות; ע בעבור; ל בהיות פלמאטי; נ מסר. בקרא. בהיות; ע בעבור; ל בהיות נקרא. בקרא. בהיות; ע בעבור; ל בהיות נקרא. בהיות אוני בעבור הישרים בעבור בעבור הישרים בעבור הישרים בעבור הישרים בעבור הישרים בעבור הישרים בעבור בעבו היות. 26 תולדת האש] פלמאני; ט ראש. 27 להיות גבוהה] למא; פטי גבוהה; נ חסר. 28 היו מזלות האש והאויר לסגנים] למאפי; ט היו מזלות האש ראש לסגנים; נ והאויר לסגנים. בינותר טלה בעבור כבוד השמש בו] למא; פטי חסר. משאין למטה הימנה] לא; י שאין למטה ממנה; מ כי אין למטה המנה; ט אין למטה מהם; פ לאין למטה הימנו; נ לאין למטה ממנה. מוולות צורת בן אדם] למ; ט ומזלות צורת אדם כי; פ ומזלות צורות כן; א ומזלות צורת כן; ני המזלות וצורותיהן.

(They were called this) because these shapes have a human image, such as the first half of Sagittarius, which has the shape of half a man with an arrow in his hand. (10) Hence, (such a sign) gives an indication about things that resemble its shape, and the scholars of the images^[6] verified by experience such and such an (astrological) judgment about (the constellations that have) the shape of an animal.[7] (11) Masculine (and) hot. These are the masculine (signs) because the male is always hotter than the female.[8] (12) Beauty. (The signs) that have the shape of a human being are handsome, except for Aquarius, because it is the house of Saturn; Capricorn, too, which is like a whole image, and similarly with Pisces but not Aries and the others.^[9] (13) Voice. The signs that have the shape of a man have a complete voice, for man is the only speaker; animals have a voice but do not have speech. (14) Cancer, Scorpio, and Pisces have neither voice nor speech; therefore they are mute, meaning that they indicate brevity of speech.[10] (15) Power. (This refers to Leo, because it is the mightiest among the animals, and also (to) Virgo, on account of the big star in it [i.e., in Virgo], which is called the Tail of the Lion,[11] and a lion has great strength in its tail.[12] (16) (This also refers to) Aquarius, because it is the house of Saturn and it is a masculine house, but not to Capricorn, because it belongs to the feminine (signs) and is cold. Saturn is the strongest of the planets inasmuch as it is uppermost. (17) Deformities. Astrologers discovered this through experience, or because the signs that have a human shape have no deformities, and Sagittarius is included among them; this is the correct (explanation) in my opinion.[13] (18) Metals. These are the signs (that are so called) because all of them can withstand fire. [14] (19) Trees. This is known through experience.^[15] (20) Rain. There is a constellation in Leo called "Ship," so it indicates water; so too Aquarius, on account of the water. The reason is that when it begins to rain (and the Moon is) in any of these (constellations), it will be abundant and very strong; and this has been verified by experience. (21) Crooked. They are so named because they rise anywhere in the ecumene in less than two equal hours, and the opposite applies to the straight (signs).[16] (22) Kings. Because the nature of fire is to rise, the fiery signs (were assigned to the kings), and the airy to the nobles—particularly Aries, because the exaltation of the Sun is in it—and the watery signs to the commoners, and the earthy signs, the lowest of all, to the slaves.^[17] (23) Prophets. The fiery signs seek power by force, and the signs with a human shape are mixed and temperate.

בעבור (I) הרופאים. למאדים ולנגה שותפות בחכמת הרפואות¹, ויהיה כן בעבור שמאדים יורה על הפצעים² ונגה³ על כל⁴ עקרים שיש להם ריח טוב. והנה עקרב הוא בית מאדים וביתו יורה על⁵ התחלואים⁶ בעבור שהוא הששי⁷. כאשר אפרש. 10 שהבית בעבור שהבית חסרי 9 מאזנים שור. ויאמר תלמי כי אלה שניהם מאזנים הששיו יורה על התחלואים בי והמומים והחסרון, והנה בעל המזל הצומח, שיורה על הנולד, הוא בעל מום וחסרון. (2) בעלינו כנפים. יש בבתולה כוכבים בדמות כנפים גם כן בדגים. 16 השמים 16 . תאומים ממזלות הרוח ואין מזל 16 במזלות הנפים גם כן בדגים. גבוה¹⁷ ממנו בעבור¹⁸ שהוא סוף צפון¹⁹, ולא כן סרטן כי הוא²⁰ מתולדת המים, והשמים הוא 21 אויר. (5) השדים. אמרו כי דלי22 מזל שדים בעבור שהוא בית שבתאי, כי הוא יורה על המרה השחורה המראה 23 השדים. ואמרו כי דלי ככה ולא גדי. בעבור הראות כח שבתאי בו. (6) מזל העולם. בעבור היות הלבנה קרובה אל הארץ תורה על כל דבר שיקרה בעולם. (7) גם היא דומה באורה לולד בצאתו מרחם אמו ויגדל עד זמן ידוע 24 , ואחר כן יחל אורה 25 להחסר עד זמן ידועל עד מון מרחם סרטן ביתה | שמוהו²⁷ מזל העולם, כי כל מה שיורה הכוכב ככה יורה ביתו. 28א לה, שם תוקף 29 גבורתו, אז יהיה המזל כתחלת טלה, שם הוקף עוד, כי 29 גבורתו, אז יהיה המזל העולה סרטן. (10) על כן יסתכלו בכל³¹ מחברת שבתאי עם מאדים, בכל³² שלשים שנה, במזל הזה בעבור שהוא בית רעת33 שבתאי, שהוא המזיק הגדול, ובית קלונו של מאדים, שהוא המזיק הקטן 34, ובית כבוד 35 הכוכב הטוב, שהוא צדק, ובית הטוב מן הכוכב 36 הקטן, והיא 37 הלבנה. (11) על כן, אם 38 וה המול במבט 37 רע בתחלת השלות בשלשה 41 המלגל. ידוע כי בהיות השמש בשלשה 41 המזלות (12) הגלגל. ידוע כי בהיות השמש בשלשה 41 המזלות הראשונים יהיה האויר לח וחם 4, וזה יועיל לדעת תולדת 43 הנולדים 4, וככה שאר המזלות. (13) בתי עבודת השם. בעבור היות טלה ומאזנים מזלות טובים וממוסכים 48 יותר מכל המזלות מפני 45 השתוות בהם 46 היום עם הלילה 47 , על כן יורו על דבר הצדק, ומהצדק בתי עבודת השם⁴⁹; וכל מה שיהיה המזל העולה קרוב אל תחלת המזל⁵⁰ אז הוא יותר טוב, הלא תראה כי בעלות ראש⁵¹ טלה בכל מקום⁵² יהיה

 1 הרפואות] פלמטאג; י הרפואה. 2 הפצעים] למאפטי; נ פצעים. 6 ננה] פלמטאג; י מורה. 4 כל] למטאני; פ חסר. 6 למטאני; א חסר. 6 התחלואים] פלמאטי; נ < פצעים. 7 הששי] פלמאטי; נ לטלה. 8 מאזנים] פלמאני י ומאזנים; ט יש קו מעל מאזנים ומעל לשורה כתוב: בית נוגה. 9 חסרי. 0 שהבית] פלמטאג; י הבית. 11 הששי] למטאג; פי הששית. 21 התחלואים] ט טאני; פלמ חסירי. 0 ושהבית] פלמטאג; י הבית. 11 הששים] פלמאי; ט חסר. 51 תאומים] ט; פלמאי חסר. 61 מולן פלמטאג; י חסר. 71 גבוה] למאני; פ שהוא. 12 הוא] פלמאני; ט חסר. 52 דלי] פלמטג; פ שהוא. 12 הוא] פלמאני; ט חסר. 52 דלי] פלמטג; י חסר. 52 דלון למאפטי; נ חסר. 52 אורה] פלמטא; נ אורו; י חסר. 52 להחסר] לטאני; מפ להחסיר. 52 שמוהן פלמאטי; נ חסר. 52 ו פמטנאי; ל חסר. 52 המרסת לטעגי; ל מסר. 52 המון פלמטא; י רעה. 52 שמוהן פלמטא; פ י למטא; פי לכל; נ חסר. 52 בכל] למטאג; פי לכל. 52 בכתן פלמטא; י רעה. 54 הקטן מטנאיפ; ל הקטון. 56 בכול] למטאגי; פ הסר. 56 הכוכן למטאני; פ חסר. 56 היאן למטני פאי והוא. 58 בן פלמטאג; י > היה. 52 במט למטאני; פ במזל. 56 השוה הוא) פלמטאני; י השוה והוא. 14 בשלשהן פלמאי; ט בשלשת; נ בג. 54 וםן מטניפ; של א חסר. 54 ום פלמטאני; י בעבור. 56 בום פלמאי; י בעבור. 56 בוםן פלמטאני; י בעבור. 56 בוםן פלמאטי; נ חסר. 54 שם הלילהן פלמטאני; י בעבור. 56 בהםן פלמאטי; נ חסר. 56 מולן למטאני; פ > העולה. 56 רמשם פמטנאי; ל חסר. 56 בכל מקום טנ; לימא בכל יקום; פ חסר. 56 מולן למטאני; פ > העולה. 56 בכל מקום טנ; לימא בכל יקום; פ חסר.

4 (1) Physicians.^[1] Mars and Venus have a partnership in the science of medicine, [2] because Mars indicates wounds and Venus all the essences with a pleasant smell. Scorpio is the (planetary) house of Mars and its house indicates diseases because it is the sixth, as I shall explain.[3] (2) Libra and Taurus. Ptolemy said that these two are foolish because the sixth (mundane) house indicates diseases, deformities, and foolishness,[4] but the lord of the sign of the ascendant,[5] which gives an indication about the native, is deformed and foolish. (3) Winged. There are stars in Virgo that resemble wings, and in Pisces as well. [6] (4) Heavens. Gemini is one of the airy signs and no sign is higher than it is because it is (in) the extreme north; not so Cancer, because it is of a watery nature, and the heavens are air.^[7] (5) Demons. They said that Aquarius is the sign of demons because it is the house of Saturn, since it indicates the black bile which makes the demons visible, and they said that Aquarius is like that but not Capricorn, since the power of Saturn is perceptible in it.^[8] (6) Sign of the world. Because the Moon is close to the Earth, it [i.e. the Moon] indicates anything that occurs in the world. (7) In its light, it is also similar to the fetus that emerges from its mother's womb and grows until a certain time, and then its light begins to wane. (8) And because Cancer is its house, it [i.e. Cancer] was made the sign of the world, because anything that is indicated by the planet is also indicated by its house. (9) In addition, if we place the Sun at the beginning of Aries, where it attains its strongest power, then the sign of the ascendant is Cancer. [9] (10) For this reason they observe this sign in any conjunction of Saturn and Mars, (which occurs) every 30 years, [10] because it [i.e. Cancer] is the house of detriment^[11] of Saturn, which is the large malefic (planet), and the house of dejection^[12] of Mars, which is the small malefic (planet), and the house of exaltation of the benefic planet, namely, Jupiter, and the planetary house^[13] of the small planet, namely, the Moon. (11) Therefore, if this sign is in a malefic aspect at the beginning of the year, misfortune is expected for all the world.^[14] (12) The circle. It is known that when the Sun is in the three first signs the air is moist and hot, and this is useful for knowing the nature of the natives, and similarly with the other signs.[15] (13) Houses of divine worship. Because Aries and Libra are more benefic and temperate than the other signs, inasmuch as day and night are equal in them, they indicate justice, and the houses of divine worship [i.e., Aries and Libra] begin at the equator; [16] the closer the sign of the ascendant is to the beginning of the sign [i.e. Aries or Libra], the better, which you may surely observe since when the head of Aries rises anywhere the head of Capricorn is at

ראש גדי בתחלת הבית העשירי, וככה מאזנים לאחור. (14) המשגל. אלה הם¹ על צורת טלה, ושור ואריה יש להם תאוה גדולה, ובעבור דמות הצורות דנו אותם ככה. (15) העקרים. כל מזלות שהם על צורת האדם² הם עקרים בעבור כי³ בני אדם מולידים⁴ בנים מועטים. (16) הבינוניים, שהם על צורת בהמות ואשר⁵ הם במים, יולידו רבים. (17) מזל הים סרטן, בעבור שהוא בית הלבנה, והלבנה תורה על⁵ המים בתולדתה; על כן⁻, כל שנה³ שיהיה⁰ שבתאי¹ בתחלתה במזל הזה יבא נזק ליורדי הים. (18) והיה דגים על כל הנהרות¹¹ בעבור כי צדק, שהוא²¹ בעל הבית, יש בו¹¹ לחות, ומזלות המים ודגים לאות. (19) ויהיה עקרב לאות על הבארות בעבור שהוא מזל המים, ומאדים יבש והבארות יפסקו וייבשו טרם הנהרות. (20) מזל טלה. בעבור היותו תחלת המזלות שמוהו להיות לאות על הראש, כי כל נולד שיהיה הפקיד עליו במזל טלה¹¹, ואם הוא עם¹¹ כוכב מזיק, לא יהיו¹¹ לו רעות¹¹ בראש.

(1) הבתים²⁵. יש מחלוקת גדולה בין החכמים אם נגה וכוכב חמה למעלה מהשמש או למטה ממנה, והיה זה הספק בעבור שלא יוכל אדם²⁴ לראותם בהיותם נחברים²⁵ או למטה ממנה, ומיה זה הספק בעבור שלא יוכל אדם²⁴ לראותם בהיותם נחברים עם השמש, ועוד בעבור היות גלגל המוצק שוה לכל אחד²⁶ מהם. (2) ולפי דעתי שדברי כולם אמת⁷², כי פעם הם²⁶ למטה ופעם הם למעלה, וזה צריך פירוש ארוך. (3) והנה שמו²⁶ סרטן³⁶ בית¹⁶ הלבנה כי הוא²⁶ המזל הגבוה³⁸ בכל הישוב, ונסו פעמים אין קץ להם³⁴ כי בהכנס הלבנה במזל הזה יבא גשם בזמן הגשם. (4) ויהיה מזל אריה³⁵ בית השמש כי בהכנסה שמה³⁶ יראה כחה⁷⁷, והאויר³⁸ אז הוא²⁶ חם ויבש. (5) והנה היה⁴⁰ אחרי⁴¹ השמש כוכב חמה⁴², כי היא ברוב⁴³ למעלה ממנה, | וכאשר אבית לא ירחק כוכב חמה⁴⁴ מהשמש כי אם פחות ממזל, על כן היה ביתו סמוך אל בית השמש. (6) ויהיה⁴⁵ מאזנים בית נגה, כי הוא על מבט חצי אהבה עם בית השמש, והוא כוכב³⁶ טוב הקטן⁷⁴, על כן³⁶ היה⁴⁹ בית צדק על מבט שלישית, שהוא אהבה, והוא מטוב הגדול. (7) והנה בית מאדים על המבט הרביעי³⁶ עם הבית, שהוא מבט כי הוא הטוב הגדול. (7) והנה בית מאדים על המבט הרביעי³⁶ עם הבית, שהוא מבט הובית הצול הצול מבט הרביעי³⁶ עם הבית, שהוא מבט הובית הצול הצול הצול מבט הרביעי³⁶ עם הבית, שהוא מבט

 1 הם למטני; פ שהם. 2 האדם למטנ; פאי אדם. 3 בעבור כי] למאי; ט כי; פ בעבורם. 4 מולידים פלמאטי; נ חסר. 2 ואשר למטאני; פ ואדם. 6 של פלמאני; ט חסר. 7 כן פלני; מטא חסר. 8 שנה פמטני; לא השנה. 9 שיהיה פלמטני; ישתהיה. 0 שבתאין למאפטי; נ חסר. 1 הנהרות] לפיטאנ; מ בעקרות. 2 שהוא] פלמאני; ט הוא. 3 בון פלמאני; ט לו. 1 במול טלה פמאני; ל מזל טלה; ט בטלה. 3 נים למא; פטני חסר. 0 לא יהיון פלמאטי; נ יזיק. 7 רעות] למטאני; פ ריעות. 8 כל למאפטי; נ על כל. 9 בני האדם פלמאי; נ בני אדם; ט אדם. 0 בעד תיקנתי עפ"י הקשר הדברים; למטנאיפ על. 1 ביות דגים פלמטני; א מזל דגים. 2 ברגלים פלמאני; ט ברגלים. 3 בהרתם למטנאיפ; ל < ואמר עודה אבן עורא בענין. 4 אדם פלמטני; א חסר. 3 בחברים למטאני; פ נעברים. 3 אחדן למטאני; פ אדם. 7 שדברי כולם אמת מטנאיפ; ל שכל אחד מהם אומרי אמת. 3 הם מטנאיפ; ל היה. 9 והנה שמו פלמאני; ט חסר. 8 הסרטן מופיע בכ"י ט מודגש ובראש של פסקה חדשה. 1 בית פלמאני; ט מזל. 3 בהוא פלמאטי; נ חסר. 3 במהו למאפטי; נ גבוה. 4 קץ להם למאני; ט אין להם. 3 ברוב פלמאטי; ע חסר. 3 במהן למאפטי; נ < לבנה במזל הזה. למאני; פ הכח. 3 בהאוירן פלמאני; ט והוא. 3 בהוא למאפטי; נ < לבנה במזל הזה. 3 ברח למטאני; פ הכח. 3 בהאוירן פלמאני; ט והוא. 3 בהוא למא; פני חסר. 3 ברוב פלמאני; ט רותב. 3 ברוב פלמאני; ט החר. 4 במאני; ט כותב. 3 ברוב פלמאני; ט החר. 4 במאני; ט כותב. 4 בחרום פלמאני; ט הוהה היה; י היא; נ אין. 4 באני, י הסר. 4 בלוב במזל פלמאני; י הרביעית. 4 בלוב במזל הזה. 4 במני המה פלמטאני; י הסר. 4 במני היה. 4 במני הסר. 4 במני הסר. 4 במני הסר. 4 במני הסר. 4 במני היה. 4 במני הסר. 4 במני הסר. 4 במני היה. 4 במני היה. 4 במני הסר. 4 במני הסר. 4 במני היה. 4 במני הסר. 4 במני היה. 4 במני הסר. 4 במני הסר. 4 בור בהול הוא הוה היה: היא; ני הרביעית. היה: הסר. 4 במני הסר. 4 ברוב בלמטני החסר. 4 במני היה. 4 במיני היה. 4 במני הסר. 4 במול הוא היה היה שלה בלבה ביי היה היה הוא פלמטלי הוא היה היה הוא שלה בלבה במול היה היה היה היה היה היה היה היה הוא פלמטלי הוא

the cusp of the tenth (mundane) house, and in like manner Libra is at the back.^[17] (14) Sexual intercourse. Those (signs) that have the shape of a ram, bull, and lion are lustful, and it is on account of these shapes that they concluded that they are like that.[18] (15) Sterile. All the signs that have a human shape are sterile, because human beings produce few children.[19] (16) Intermediate (signs), which have the shape of animals that live in water, produce many (offspring). (17) The sign of the sea (is) Cancer, because it is the house of the Moon, and the Moon by its nature indicates water; therefore, whenever Saturn is in this sign at the beginning of the year, harm will befall seafarers. (18) And Pisces is in charge of all the rivers because Jupiter, which is the lord of the house, has moisture, and the watery signs and Pisces are a portent (of that). (19) Scorpio is a portent of wells, because it is a watery sign, but Mars is dry and wells dry up before rivers. [20] (20) The sign of Aries. Since it is the first sign, they made it signify the head; no harm will befall the head of any native whose lord is in the sign of Aries, even though it is together with a malefic planet. (21) All the signs were assigned to the limbs and organs of the human body down to Pisces, which represents the feet.[21]

5 (1) The houses. There is a great dispute among scholars about whether Venus and Mercury are above or below the Sun; this uncertainty arose because nobody can see them when they are in conjunction with the Sun, and also because they both have the same eccentric circle.[1] (2) But in my opinion all of them are right, for sometimes they [i.e. Venus and Mercury] are below and sometimes they are above (the Sun, [2] and this requires a long explanation. [3] (3) They made Cancer the house of the Moon because it is the highest sign in all the ecumene; and they found out by experience innumerable times that it rains when the Moon enters this sign during the rainy season. (4) Leo was made the house of the Sun because when it [i.e., the Sun] enters there [Leo] its power is perceptible, and the air is hot and dry then. [4] (5) Next after the Sun is Mercury, because for the most part it [Mercury] is above it [the Sun]; and because Mercury moves away from the Sun less than one sign, its house is adjacent to the house of the Sun. [5] (6) Libra is the house of Venus, because it is in an aspect of half love to the house of the Sun and it [i.e. Venus] is the small benefic planet; consequently the house of Jupiter is in trine (with the house of the Sun), namely, (an aspect of love, because it [i.e. Jupiter] is the large benefic (planet). (7) The house of Mars is in quartile with the house (of the Sun), which is

מריבה, כאשר אפרש. (8) והנה היה בית שבתאי עם בית השמש אין ביניהם מבט כלל. (9) ועל זה הדרך הבתים האחרים עם בית הלבנה והבתים למשרתים מפאת השמש, הוא! מזרחי, והטעם שרוב כחו במזרח, והפך זה הלבנה. (10) על כן אמרו הקדמונים כי אם היה כוכב במולד שיש לו ערך עם השמש ועם הלבנה, וערך² בתיו אליהם. אז יהיה לו כח גדול.

(1) ודרך אחרת: בעבור היות גדי ודלי מזלות שיתחזק הקור בהכנס³ השמש שם⁴, וידוע ששבתאי קר כאשר אפרש, שמו אלה הבתים שניהם לשבתאי, והבתים שהם נוכח אלה שני⁵ המאורות⁶. (2) כי הנה⁷ הוא עם שבתאי בגלגל הרביעי, שהוא מבט נוכח אלה שני⁵ המאורות יורו על מריבה⁸ על דעת תלמי⁶, והלבנה בשביעי¹⁰, שהוא מבט נכח, והמאורות יורו על האור והחיים, ושבתאי על החושך והמות. (3) ויהיו בתי צדק לפנים ואחור לבתי שבתאי, כי אם תחל¹¹ לספור מהעליון יהיה צדק שני לשבתאי²¹, ואם תספור¹³ מצדק זה המספר¹⁴ יהיה שבתאי שני לו³¹, על כן בית זה לזה שני³¹, גם שנים עשר⁷¹, שהוא בית האויבים כבית השביעי, כי שביעי יהיה זה לזה. (4) ובתי⁶¹ מאדים שלישיים⁵² לבתי שבתאי, ובתי שבתאי¹² כן²² לבתי מאדים, כי זה שלישי לזה²³, ועם צדק שני, בית זה אל בית זה, גם שביעי⁴², שהוא כדמות שנים העשר. (5) והנה³² בית נוגה חמישי לבית שבתאי וככה הוא בגלגלים, גם בית שבתאי חמישי לבית נוגה. (6) וכוכב חמה³² עם שבתאי בגלגל הששי, וכן תאומים עם גדי גם דלי עם בתולה, ואם⁵² הם³³ למעלה מהשמש גם הדבר יבוא קרוב, כאשר הזכרתי. (7) וחכמי המזלות אמרו כי מה בתולדת מאדים, וככה כל מזל ומזל⁶².

 1 הוא] פלמטא; נ שהוא; י כי הוא. 2 וערך] פלמטאנ; י כערך. 2 בהנס] למאפטי; נ שיכנס. 4 שם] פלמאי; טנ חסר. 5 שנו לט; פמנאי <נוכח. 6 המאורות] למטאני; פ מאורות. 7 הנה] פלטנ; אי חסר. 8 מריבה] פלמטא; י אהבה. 9 שהוא מבט ... תלמי] למאפטי; נ חסר. 01 והלבנה בשביעי] למאי; פט הלבנה ברביעי; נ חסר. 11 תחל] למטאני; פ חסר. 12 לשבתאי] לפטאי; מ לשמש. 13 מהעליון יהיה והלבנה ברביעי; נ חסר. 14 וה המספר] טני; מא ממספר; פ מספר; ל חסר. 15 יהיה שבתאי שני לו] למאפטי; נ חסר. 14 וה המספר] טני; מא ממספר; פ מספר; ל ע"כ בית של זה שני לו] למאפי; טנ זה שבתאי יהיה שני לו. 16 על כן בית זה לזה שני] לטמאנ; פ ע"כ בית של זה שני לזה; י חסר. 17 שנים עשר] למאפטי; נ <בית. 12 בתי שבתאי] למאפטי; נ חסר. 12 בתי שלישות. 12 בתי שבתאי] למאפטי; נ חסר. 12 בון פלמטא; י שביעית; זה שביעי. 12 הוה פלמטני; א והוא. 13 כוכב 12 במולדות רבים ומזל] פמטא; ני חסר. 12 במולדות רבים ומזל] פמטא; ני חסר, ל 12 בתו למאפטי; נ ואשר. 13 בחם לפטאני; מ היה. 12 במולדות רבים ומזל] פמטא; ני חסר, ל 13 בתי שהוא כוכבים למאחור ואלה לפנים ושני המספרים יכלו בבתי שבתאי שאם תתחיל לפנים ומזלן פמטא; ני חסר, ל 13 ות הבים לאחור והוא שהבתולה בית כוכב חמה ומאזנים בית נגה ועקרב בית מאריה שהוא בית בית צדק וגדי בית שבתאי ומשם ועד סרטן שהוא בית הלבנה תמצאם לפנים דלי בית שבתאי דגים בית צדק טלה בית מהדים שור בית נגה תאומים בית כוכב חמה ואם תתחיל מסרטן ותשוב לאחור עד גדי תמצא בתיהם גם כן לאחור.

an aspect of antagonism, as I shall explain. [6] (8) As for the house of Saturn and the house of the Sun, there is no aspect at all between them. (9) And in this manner the other houses (are arranged) with respect to the house of the Moon as well as the houses of the planets with respect to the Sun, which is eastern, meaning that most of its power is in the east; and the opposite applies to the Moon. [7] (10) For this reason the Ancients said that if a nativity contains a planet that has a ratio to the Sun as well as to the Moon, and its houses have a ratio to them [i.e. to the houses of the Sun and the Moon], then it has a great power.

6 (1) Another approach: because Capricorn and Aquarius are signs where the cold intensifies when the Sun enters them, and (because) it is known that Saturn is cold, as I shall explain,[1] they assigned these two houses to Saturn, as well as the houses opposite the two luminaries. (2) For it [i.e. the Sun] is in the fourth orb counting from Saturn, which is an aspect of antagonism, according to Ptolemy, [2] and the Moon is in the seventh (orb), which is an aspect of opposition, and the luminaries indicate light and life, and Saturn darkness and death.[3] (3) The houses of Jupiter are ahead of the houses Saturn or behind them, because if you begin to count from the uppermost orb then Jupiter is the second (counting from) Saturn, and if you count from Jupiter the same number then Saturn is the second from it. For this reason, the house of the former is the second from the latter, and it is also the twelfth [counting in the other direction], which is the house of enemies, [4] like the seventh (mundane) house, since each is the seventh with respect to the other. (4) The houses of Mars are the third counting from the houses of Saturn, and the houses of Saturn are the same with respect to the houses of Mars, because the former is the third to the latter, and with respect to Jupiter it is the second, one house with respect to the other house, and it is also the seventh (mundane house) which has the likeness of the twelfth (mundane house). [5][6] (5) So the house of Venus is the fifth counting from the house of Saturn, and similarly with respect to the orbs, and the house of Saturn is also the fifth counting from the house of Venus. (6) Mercury is in the sixth orb counting from Saturn, and likewise Gemini with respect to Capricorn as well as Aquarius with respect to Virgo;[7] if they [i.e. Mercury and Venus] are above the Sun the result will be almost the same, as I have mentioned. [8] (7) The astrologers said that they discovered the power of the houses after verifying them by experience in many nativities, and they said that there are many constellations that have the nature of Mars, and similarly with each sign.

שם שיראה שם שיראה שם (I) בתי הכבוד. אמר תלמי כי כל מזל טלה הוא כבוד השמש, והטעם שיראה שם , כחו ככח מלך¹, כי אז יתחדש העולם². (2) והפך זה בהכנס³ השמש במזל מאזנים כי אז יחלו העלים לבלות ויחל האדם לחלות ותשומם הנפש. ובעבור היות תולדת שבתאי⁵ הפך תולדת השמש היה כבוד שבתאי במאזנים ושפלותו בטלה. (₂) ולעולם כח הלבנה יוסיף מתחלת ליל הראותו, ואם התחברה עם השמש בטלה 6 אז תחל להראות בהיותה במזל שור7, וכל8 המזל בית כבודה. (4) וחכמי הודו אמרו כי במעלת תשע עשרה יש כוכב ממוסך, כאלו הוא מתולדת צדק ונגה, ואמרו כי כבוד השמש במעלה הואת בלבד, וכבוד הלבנה במעלה השלישית ממזל שור, והטעם שיהיה⁹ רחוק מהשמש כדי מעלות קשת | המראה, ומעלת¹⁰ קלון השמש בתשע 29א עשרה מעלות ממאזנים (5). על כן, יקראו מתשע עשרה מעלות ממאזנים (5). שהוא מקום קלון השמש13, עד שלוש מעלות מעקרב, ששם14 קלון הלבנה, דרך החושך, ואומרים שהמשרתים אין להם כח במקום הזה. (6) וכבוד צדק בסרטן, כי הוא מזל צפוני, והטעם שהוא גבוה, וצדק יורה 15 על רוחות דרום, ואף כי בהיותו בסוף דרום שהוא גדי61, אז תתחזק הרוח הדרומית, ואנשי הודו מודים כי כבוד צדק בט״ו מעלות מסרטן, ומאדים בכ״ח". (7) ויאמר חנוך כי כבוד שבתאי בכ״א ממאזנים, שיהיה רחוק מנכח השמש שתי¹⁹ מעלות, שלא יזיקהו²⁰; וכבוד מאדים בכ"ח מגדי, כי שם 21 כוכב 22 עליון בתולדתו, ועוד להיותו רחוק מנכח כבוד צדק י"ג מעלות; וכבוד נגה במזל דגים, כי בהיותו שם אז תתגבר הרוח המערבית, ובית קלונו בתולה והפך זה כוכב חמה, כי הוא יורה על הרוח23 המזרחית. (8) ויאמר חנוך24 כי כבוד נגה בעשרים ושבע מעלות מדגים, וכבוד כוכב חמה בט"ו מעלות מבתולה. כדי שיתרחק 25 כבוד זה מנוכח כבוד 26 ו. $^{(9)}$ גם חכמי הודו אמרו כי כבוד ראש התלי בתאומים והזנב²⁷ בקשת. (IO) ואלו דברי תוהו, כי הראש והזנב לא יורו על בים ,כי הוא מחברת שני גלגלים. (11) רק אם היתה הלבנה עמהם, כי בהיותה עם הראש היא קרובה אל הישוב, על כן יראה אז כח הלבנה, ובהיותה עם

 1 כחו ככח מלך] פלמאי; י כחו כמו המלך; נ כח וככה מלך. 2 העולם] למטאני; פ העולה. 6 בהכנס, 4 במזל מאזנים] פלמאני; ט במאזנים. 6 תולדת שבתאי] פלמטאנ; י שבתאי תולדתו. 6 ולעולם כח ... בטלה] פלמטני; א חסר. 7 בהיותה במזל שור] לאי; פמטג בהיות מזל שור. 8 וכל] מטנאיפ; ל <ולפי דעתו. 9 שיהיה] פלמאני; ט שהיה. 0 ומעלת] מטא; פי ומעלות; ג שור. 8 ומעלת קלון ... ממאזנים] מטנאיפ; ל חסר. 1 על כן יקראו ... ממאזנים] פלמא; טני חסר. 1 ששם למאפטי; ג שהוא מקום קלון השמש] למאפטי; ג חסר. 4 ששם למאפטי; ג שהוא מקום 6 ויורה] פלמטאג; י מורה. 6 גדי למן השמש למאפטי; ג בכ"ח. 6 של מטנאיפ; ל חסר. 6 ב" למאפטי; ג ט". 6 של איזיקהון מטנאיפ; ל חסר. 6 ב" מורה. 6 ב" למאפטי; ג ס". 6 ב" למאפטי; ג וכבוד. 8 ב" לני, פמטאיפ חסר. 8 ב" הרוח הרה שורחק ... זה] למאפטי; ג וסר. 7 ב" למאפטי; ג וכבוד. 8 ב" לני, פמטאיפ חסר. 8 ב" למאפטי; ג וכבוד. 8 ב" לני, פמטאיפ חסר.

7 (1) Houses of exaltation.^[1] Ptolemy said that the whole sign of Aries is the exaltation of the Sun, meaning that there its power resembles the power of a king, because the world is renewed then. [2] (2) The opposite occurs when the Sun enters the sign of Libra, for then the leaves begin to wither and men begin to sicken and the soul is depressed; because Saturn's nature is the opposite of the Sun's nature, Saturn's exaltation is in Libra and its dejection in Aries.^[3] (3) The power of the Moon always increases from the beginning of the night of its first visibility, and if it is in conjunction with the Sun in Aries then it [i.e. the Moon] begins to be visible when it is in the sign of Taurus, and the whole sign is its house of exaltation. [4] (4) The Indian scientists said that there is a mixed star, of the nature of Jupiter and Venus, as it were, in the 19th degree (of Aries). They said that the exaltation of the Sun is in this degree only,^[5] and the exaltation of the Moon is in the third degree of Taurus, meaning that its distance from the Sun is equal to the degrees of the arc of vision^[6] and the Sun's dejection is at Libra 19°.^[7] (5) Therefore, they call (the interval) from Libra 19°, which is the place of the Sun's dejection, to Scorpio 3°, which is the place of the Moon's dejection, the path of darkness, [8] and they say that the planets have no power in this place. (6) The exaltation of Jupiter is in Cancer, because it is a northern sign, meaning that it is high; and Jupiter indicates southern winds, particularly when it is in the far south, namely, Capricorn, then the southern wind grows stronger. The Indians admit that the exaltation of Jupiter is at Cancer 15°[9] and of Mars at 28°. (7) Enoch said that the exaltation of Saturn is at Libra 21°, in order that it be 2° distant from opposition to the (exaltation of the) Sun, lest it be damaged;[10] and the exaltation of Mars is at Capricorn 28°, because there is an upper star there with its own nature,[11] and also in order that it be 13° distant from opposition to the exaltation of Jupiter. The exaltation of Venus is in Pisces, because when it is there the west wind becomes stronger, and its house of dejection is Virgo; the opposite applies to Mercury, because it indicates the east wind. (8) Enoch said that the exaltation of Venus is at Pisces 27° and the exaltation of Mercury at Virgo 15°, in order that the exaltation of one be distant from opposition to the exaltation of the other.[12] (9) The Indian scientists also said the exaltation of the Head of the Dragon is in Gemini, and of the Tail in Sagittarius. (10) This is nonsense, because the Head and the Tail do not give any indication about good fortune or misfortune, since it is the intersection of two circles.[13] (11) But if the Moon is in them (because when it is in the Head it is close to the ecumene), the Moon's power is perceptible then;

הזנב הנה מרחבה דרומי ויחסר כחה. (12) וככה משפט כל משרת עם ראש תנין או זנבו, חוץ מהשמש, שאין לו מרחב כלל. (13) על כן, אם היה אחד מהמשרתים עם זנבו, חוץ מהשמש, און לו מרחב כלל. (13) על לא יועיל ולא יויק. (14) ורבים אומרים שהראש יוסיף רביעית שנות חיי הממונה, והזנב יחסר כמשפט הזה $^{\circ}$.

השלישות (בעל 5 השלישות האש שלשה 4 . (בעל 5 השלישות מזלות האש שלשה 5 . תחל6 השמש ביום כי אריה ביתו וכחו ביום, וצדק יחל בלילה כי קשת ביתו ויוכל להראות בלילה, ולא כן השמש⁷. (2) והוציאו מזאת השלישות מאדים, א"ע"פ שהוא בעל מזל טלה, בעבור היות⁸ אלה מזלות⁹ החום¹⁰ וככה מאדים, והנה יזיק ולא יועיל. (4) והושם תחתיו שבתאי בעבור היותו קר ותהיה תולדתו ממוסכת, וככה אמרו כי שבתאי טוב ביום בעבור כי היום חם. ומאדים בלילה טוב כי הלילה קרה. (ה) ושמו כח בעל 12 שלישות העפר לנגה, שיחל ביום כי שור ביתו. ושמו הלבנה עמו כי שור בעל כבוד הלבנה. (6) ותחל בלילה, שכח13 הלבנה בלילה41 יותר מכחה ביום, על כן שמו נגה ביום. (7) והסירו שבתאי, שהוא בעל מזל גדי, 16 גם הוח על רוח בעבור שלא יורו על הוח בעבור ושמו בעל מזל בתולה, בעבור מול מזל בתולה. מאדים מקומם 19 שיוליד רוח דרומית, שמזלות העפר הם 20 דרומיים. (8) ושמו כח שלישות הרוח לשבתאי כי דלי ביתו והוא בעליו. והחלו ביום ממנו בעבור היותו זכר והוא מכוכבי היום. | (q) וכוכב חמה היה²¹ בעל השלישות השניה כי תאומים ביתו והוא מכוכבי הלילה. (IO) ועל כן החלו ביום משבתאי ובלילה²² מכוכב חמה²³, והסירו נגה, שהוא בעל מזל מאזנים, מכח24 השלישות בעבור היות תולדתו קרה, ושמו מקומו צדק, שתולדתו כתולדת האויר²⁵. (11) ושמו כח בעל השלישות הראשונה למזלות המים לנגה 26 בעבור שיש לו כבוד נגה 27 בדגים. והשניה אל מאדים שביתו

 1 ויחסר כחה ... משרת] לט; מאפ ויחסר כח וככה משפט כל משרת; י ויחסר כח משפט כל משרת: ב ויחסר משפט כח כל משרת. 2 בלוחות] פלמאני; ט בספר הלוחות. 6 הזה] פלמטאנ; י חסר. 4 שלשה] למאפטי; נ חסר. 5 ובעל] למאפטי; נ ובעלי. 6 תחל] למאפטי; נ תחלת. 7 השמש] פטמאני; ל > וכל כוכב שהוא למעלה מן הארץ כחו יותר גדול מההווה תחת הארץ. תוספת זו נמצאת בגרסה הראשונה של ספר הטעמים. ראה טעמים א' 2 - 2 - 3 . 6 היות] פלמאני; ט חסר. 6 מזלות] למטאנ; פי המזלות. 10 החום] פלמטאנ; י חום. 11 קרה] פלמטאנ; י קר. 21 בעל] פלמטני; א חסר. 61 גם] לאטנ; פי וגם; מ כי. ט כי כח. 41 בלילה] לא; פמטניפ חסר. 51 מסחם] פלמטני; ט כחה. 61 גם] לאטנ; פי וגם; מ כי. 71 בעל] פלמטאנ; פ שהוא. 81 דרומית] למטאני; פ דרומי. 91 מן פמטי; א מקומה. 92 ם פלמטאנ; י חסר. 15 היה] למטאני; פ חסר. 25 ובלילה] פני; למטא וביום. 25 חמה] פמטי; לאנ חסר. 42 מכח] למטאני; פ מבעל. 52 האויר] פטמאני; ל > ואלה המזלות הם ישרים, על כן שמו מקומו צדק שהוא ישר בתולדתו. תוספת זו נמצאת בגרסה הראשונה של ספר הטעמים. ראה טעמים א' 71 - 82 - 82 - 82 - 82 - 82 - 82 - 83 - 83 - 84 - 83 - 84 - 84 - 84 - 84 - 84 - 84 - 84 - 84 - 84 - 84 - 84 - 84 - 84 - 84 - 84 - 84 - 85

but when it is in the Tail its latitude is southern and its power decreases. (12) This is also the 〈astrological〉 judgment of any planet when it is in the Head of the Dragon or its Tail, except for the Sun, which has no latitude at all [with respect to the ecliptic]. (13) Hence, if one of the planets is in the Head of the Dragon or the Tail, as recorded in the tables, it will neither help nor harm. (14) Many say that the Head adds a quarter to the years of life of the ruling planet, and the Tail subtracts them, in accord with this 〈astrological〉 judgment. [14]

8 (1) The triplicity.^[1] They said that Aries and its companions, the fiery signs, are three. (2) The lord of the triplicity, the Sun, is the first by day because Leo is its house and its power is diurnal; Jupiter is the first by night because Sagittarius is its house and it is visible at night, which is not the case for the Sun. (3) Mars was excluded from this triplicity, even though it is the lord of the sign of Aries, because these are the signs of heat and Mars is like that [i.e. it is hot], and therefore it might cause harm and not be beneficial. (4) Saturn was assigned [as their partner] in its [Mars'] place, because it is cold and its nature is mixed; they also said that Saturn is benefic by day because the day is hot and that Mars is benefic by night because the night is cold.^[2] (5) They assigned the power of the lord of the earthy triplicity to Venus, which is the first by day because Taurus is its house, and they associated the Moon with it because Taurus is the lord of the exaltation of the Moon. (6) It [i.e. the Moon] is the first by night, because the Moon's power is greater by night than by day, and consequently they assigned Venus to day. (7) They excluded Saturn, which is the lord of the sign of Capricorn, and also Mercury, the lord of the sign of Virgo, because they do not indicate a south wind, and assigned Mars [as partner] in their place because it generates a south wind, because the earthy signs are southern.[3] (8) They assigned the power of the airy triplicity to Saturn, because Aquarius is its house and it [Saturn] is its [Aquarius] lord, and they made it first in the day because it is masculine and because it is one of the diurnal stars. (9) Mercury was made lord of the second triplicity, [4] because Gemini is its house and it is one of the nocturnal stars. (10) For this reason they began from Saturn by day and from Mercury by night; they excluded Venus, which is the lord of the sign of Libra, from the power of the triplicity because its nature is cold, and in its place they assigned Jupiter, whose nature is like the nature of the air. [5] (11) They assigned the power of lord of the first triplicity of the watery signs to Venus because the exaltation of Venus is in Pisces, and (the power

עקרב¹. (12) ובית הלבנה סרטן על כן היתה שותף² עמהם.

9 הגבולים. יש לחכמי פרס גם לחכמי הודו גבולים אחרים. (2) גם תלמי אמר (1) שמצא נוסחא⁴ קדמונית לגבולים אחרים⁵; גם הם⁶ קרובים⁷ לגבולים⁸ הכתובים, והם גבולות⁹ חכמי מצרים¹⁰, ובעלי¹¹ המשפטים נסום. (3) וכשאתה סופר מספר מעלות גבולות¹² כל משרת, אז תמצא מספר שנותיו הגדולות. (4) הפנים. חחלו מבעל הבית, שהוא מאדים, ואחריו השמש, כאשר הוא תחתיו בגלגל. (5) וככה נסום ועלה בידם. (6) התולדת¹³. בעבור היות⁴¹ המזלות שהם מתולדת אחת שלשה שמו כח המזל⁵¹ בעשר⁶¹ מעלות, שהוא השלישות הראשונה, ועל זה הדרך⁷¹ הנשארות. (7) כח שנים עשר. אמרו כי בכל מזל כח השנים עשר מזלות, וככה נסום¹⁸, ויש לו כח במשפטי העולם. (8) על כן נתנו לכל מזל שתי מעלות וחצי, כי חלקו מעלות המזל שהם שלשים על שנים עשר מזלות¹⁹. (9) כח תשיעי¹⁹. בעבור כי המזל התשיעי מכל מזל הוא המזל האחרון שהוא כתולדתו¹⁹, שמו כחות²² תשעה מזלות במזל אחד, ויחלו²³ מהמזל²⁴ המתהפך בעבור כי ²⁵ הארבע²⁶ תקופות הנם ראשים⁷⁵, ויש אומרים בעבור מיות סך כל החשבון תשעה²⁶.

3 §

(1) הבתים. לא מצאתי לאחד הקדמונים שדבר על טעמי הבתים. (2) והנה, לפי דעתי, שמו המעלה הצומחת שורש, כדמות הנולד בצאתו ממקום החשך. (3) וככה המעלה הצומחת 29 , והיא עולה עד היותה בחצי השמים ובסוף תשקע 30 , וזה הדבר יתברר בשמש בזורחה בבוקר. (4) על כן, תורה המעלה הצומחת על החיים, ואמרו כי הוא דומה 31 למחשבת בדרך דמיון. (5) והנה המעלה השוקעת דומה למעלה

 $^{\rm L}$ עקרב] פלמאני; ט <בית. $^{\rm C}$ יהיתה שותף] למ; פ היתה שותפת; י יהיה שותף; א היה שותף. $^{\rm E}$ פלמטאנ; י חסר. $^{\rm L}$ שוסח, לי; נ נוסחה; מטא נסחא; פ נסחאה. $^{\rm C}$ אחסר. $^{\rm E}$ אחסר. $^{\rm E}$ מטגניי; פ לכן. $^{\rm C}$ קרובים] למאפטי; נ חסר. $^{\rm E}$ אלגבולים] פלמטאנ; י לגבולי הגבולים. $^{\rm E}$ הלמטאני; פ גבולי. $^{\rm E}$ מטגני; פ גבולי. $^{\rm E}$ מטאני; פ גבולי. $^{\rm E}$ מטאני; פ גבולים של. $^{\rm E}$ המולדת] פטאני; מ התולדות. $^{\rm E}$ היות] פמאני; ט חסר. $^{\rm E}$ המול מטאני; פ הכח מול. $^{\rm E}$ התולדת] פטאני; מ התולדות. $^{\rm E}$ הדרך] מטאני; פ הדרכים. $^{\rm E}$ מטאני; פ הכח מול. $^{\rm E}$ בשבר] פטי; אמ בעבור; נ כי. $^{\rm E}$ הדרך] מטאני; פ הדרכים. $^{\rm E}$ ונסום] פלמאני; ט > ט ועלה בידם. $^{\rm E}$ מולדות] פמטאנ; י מעלות; ל > ונתנו החלק הראשון לבעל המול העולה והחלק השני לבעל המול הבא אחריו וכן כלם ולוה כח גדול בתקופת העולם. הקטע הזה מופיע בגרסה הראשונה של ספר הטעמים. ראה טעמים א' $^{\rm E}$ בונו לוחלום; פ ויחל; י וחלק. $^{\rm E}$ במהמול] מאני; ט בתולדתו. $^{\rm E}$ כחות] פלמטני; א כח. $^{\rm E}$ הארבען ט; נ הד; פמזל; ט במול. שמול. $^{\rm E}$ פמאני; ט חסר. $^{\rm E}$ הארבען ט; נ הד; פמי הנה הראשים; נ הנה ראשים. $^{\rm E}$ החשבון תשעה] פמאטי; נ הוא החשבונות. $^{\rm E}$ שורש כדמות ... הצומחת] פלמטאנ; י חסר. $^{\rm E}$ במחשבון תשעה] פמאטי; נ הוא דומה. $^{\rm E}$ מורש כדמות הוא; י דומה היא; נ היא דומה. $^{\rm E}$ מורשבת] פלמאטי; נ במחשבת. פור הוא בי דומה היא; נ היא דומה. $^{\rm E}$ מורש פלמאטי; נ במחשבת.

- of) the second (triplicity) to Mars, whose house is Scorpio. (12) Cancer is the house of the Moon, and consequently it [the Moon] was made partner with them [Venus and Mars]. [6]
- **q** (1) The terms.^[1] The scientists of Persia and India have [i.e., describe] other terms. (2) Ptolemy also said that he found an ancient text with other terms; they are close to the terms in the books, which are the terms of the Egyptian scientists, and the experts in (astrological) judgments verified them by experience. [2] (3) When you count the number of degrees in the terms of each planet, you will find the number of its great years.^[3] (4) The decans. They began from the lord of the house [Aries], which is Mars, and after it the Sun, inasmuch as its [the Sun's] orb is just below its [Mars'] orb.[4] (5) They tested them [i.e., the lords of the decans] by experience in this manner and proved that this is so. (6) The nature. Because three signs have the same nature, they assigned the power of the sign to the (first) ten degrees, which is the first triplicity, and (assigned) the rest (of the decans) by the same method.^[5] (7) The power of the dodecatemoria. [6] They said that, in each sign, (each of) the twelve signs has power, and they tested them in this manner, and it has power in the (astrological) judgments of the world. [7] (8) For this reason they assigned two and a half degrees to each sign, since they divided the thirty degrees of the sign by twelve. [8] (9) The power of the ninth-part. Since the ninth sign from any sign is the last sign (whose nature) is as its own nature, they put the powers of nine signs in one sign; they began from the tropical sign because the (beginnings of the) four seasons are "heads",[9] but others say that this is because there are a total of nine digits.[10]

§3

1 (I) The \(\lambda\) mundane\(\rangle\) houses. I have not found any of the Ancients who explained the houses. \(^{[1]}\) (2) In my opinion, they made the degree of the ascendant a root, like the native when he emerges from the place of darkness. (3) Similarly, the degree of the ascendant rises until it reaches midheaven and in the end sets; this is made plain by the Sun when it rises in the morning \(\lambda\) and reaches midheaven and in the end sets\(\rangle\). (4) Hence, the degree of the ascendant indicates life, and they said that it [the ascendant] resembles thinking imaginatively. \(^{[2]}\) (5) The degree of the descendant resembles the degree of the ascendant, since

הצומחת, כי במספר המעלות שיעלו המזלות¹ בפאת מזרח ככה במספרו ישקע המזל האחר במערב, וגבהות מעלות השמש בשוה בשני הבתים, וזה הדבר ברור. (6) וידענו כי לעולם² תנועת חצי השמים בכל מקום, בדרך הגלגל העליון המניע הכל, שוה, וכמוהו מעלות יתד הארץ. (7) וכאלו אלו הולידו³ המעלה⁴ הצומחת גם השוקעת, על כן היו לאות על האבות שהולידו הבן. (8) ואמרו כי העשירי יורה על האם⁵ בעבור שהוא הנראה, כי הוא⁶ למעלה מן הארץ, ותלמי אמר⁷ הפך הדבר. האם⁵ בעבור היות מעלות | הבית השביעי שוות היה⁹ לאות על השותפים. (10) ובעבור ובעבור היות מעלות | הבית השביעי שוות היה⁹ לאות על השותפים. (10) ובעבור כנגדו והיו לבשר אחד⁸, היות כל בית שביעי¹⁰ נוכח הראשון, והוא להפך¹¹, כי זה עולה וזה שוקע, היה גם מבט¹¹ נוכח. (11) ואלה הארבעה בתים¹³ הם היתדות, כי לעולם יתחלק הגלגל על ארבעה¹⁶, ובעבור שיש לכל¹⁷ תחלה ומעמד וסוף חלקו¹⁸ כל יתד על שלשה ועלו¹⁹ שנים עשר בתים. (12) ואמרו¹⁰ כי הארבעה שהם אחרי היתדות יש להם כח אמצעי, שנים עשר בתים. (12) ואמרו¹⁰ כי הארבעה שהם אחרי היתדות יש להם כח אמצעי, בעבור שבמהרה¹² ישובו גם הם²² להווייתם, והאחרים²³ נופלים, אין להם כח.

(I) 1 ובעבור היות הבית החמישי לעולם על מבט אהבה עם 24 הבית הראשון ובתולדתו 24 , היה סימן על הבנים, שאין אהבה גמורה לאדם כאהבתם, ואין ככה תשיעי בעבור היותו נופל. (2) ובעבור שהמאכל ישוב לתולדת האדם, שמו זה המזל 26 בית המאכל והמשתה והתענוג. (3) ובעבור היות הבית הי"א על מבט חצי אהבה, שמוהו בית האוהבים, ובעבור היותו למעלה, היה בית השבח והריוח והשם הטוב 26 . (4) ולא כן השני, כי לא יביט אל המעלה 29 הצומחת, כאשר אפרש במבטים 30 , ובעבור היותו עם כח 18 הבית הראשון, יורה 28 על הממון, שהוא מסבות החיים. (5) ובעבור היות הבית השביעי הפך הראשון 30 , על כן אמרו כי תחלת

יכי במספר ... המזלות] פלמאנ; ט במעלות בספר כי כאשר יעלו המזלות; י כי היא במספר המעלות. במספר ... המזלות] פלמטאנ; י חסר. 6 אלו הולידו] פלמאנ; ט חסר. 6 המעלה] למטאנ; פ מעלה. 6 האם] א; מט יהאש; פנ האיש; ל הראש. 6 הוא] מטאני; פ חסר. 7 אמר] פלאני; מט אומר. 8 אחד] פלמטאנ; י נהפך. 10 נ חסר. 9 היה] למאי; פט היו; נ תהיה. 10 שביעי] פלמטאנ; י שביעית. 11 להפך] פלמטאנ; י נהפף. 12 שהוא. 12 בעבור] פלמטאנ; י חסר. 14 בט פלמטאנ; י כח. 15 החסר. 16 א חסר. 16 ארבעה] למטאנ; פ הארבעה; י הד'. 7 לכל] פלמטאנ; י > אחד. 18 למטאני; פ אחד שמהרה. 18 במהרה] למטאני; פ שמהרה. 19 במון פלמטני; א ג"כ. 19 האחרים] פלמטאנ; י ואחרים. 19 בשם פלמטאני, ט חסר. 17 בי ובעולדתו] פלמטאני, ט ותולדתו; י ובתולדתם. 16 המזל] פלמטאנ; י חסר. 17 הי"א] ני ; פלמטאני השווה טעמים א' 18 המבטים. 18 בחטוב] אני; פלמט טוב. 19 אל המעלה] למטאני; פ במעלה. 18 בחשר הבית השביעי מהראשון. למטאני; פ היותו הפך הבית השביעי מהראשון.

the number of degrees that the signs ascend at the eastern edge (of the horizon) is equal to the number of degrees that the opposing sign descends in the west, and the apogee of the degrees of the Sun is the same in both houses, and this matter is clear. (6) We also know that the motion of midheaven, by means of the uppermost orb that propels all, is always uniform in every place, and so are the degrees of the cardo of lower midheaven. (7) It is as though they produce the degree of the ascendant as well as of the descendant, and for this reason they signify fathers, who produce sons. (8) They said that the tenth \(\text{house} \) indicates the mother because it is visible, since it is above the Earth, but Ptolemy said the opposite.^[3] (9) The seventh house signifies the female, because she is a helpmate to him and they are one flesh (Gen. 2:18, 20 and 2:24); it indicates partners because the degrees of the seventh house are equal. (10) Because the entire seventh house is in opposition to the first (house), and just the opposite, in that one ascends when the other descends, it was also seen as the house of women, who are the opposite of men, and also as the house of quarrels and disputes, because it is in an aspect of opposition.^[4] (11) These four houses are the cardines, for the circle is always divided into four, and because everything has a beginning, a stable stage, and an end, each cardo was divided into three, yielding twelve houses.^[5] (12) They said that the four \(\lambda \) houses\(\rangle \) that are after the cardines have intermediate power, because they will soon return to their basic existence [i.e. to the cardines], and the other (four) are falling (from the cardines), [6] (because) they do not have power.[7]

2 (I) Since the fifth house is always in an aspect of love to the first house and is of the same nature, it was seen as an indication of the sons, since no man has a fuller love than \land he has \rangle for them; but this is not true for the ninth \land house \rangle, because it is falling \land from the cardines \rangle. (2) And because food is converted into the nature [i.e., natural constitution] of man, they made this mazzal[II] the house of food, feast, and pleasure. [2] (3) Because the eleventh house is in an aspect of half love \land to the first house \rangle they made it the house of lovers, and because it is above it was considered to be the house of praise, profit, and renown. [3] (4) But this is not the case for the second \land house \rangle, because it does not aspect the degree of the ascendant, as I shall explain in \land the discussion of \rangle the aspects; [4] because it has the power of the first house it indicates wealth, which is among the causes of life. [5] (5) Because the seventh house is the opposite of the first, they said that the cusp of the seventh house [6]

היתד! השביעי יפסיק החיים2; גם יורה בעל הבית השביעי על המות⁸, ובעבור שיש לו קשור4 עם הבית הראשון6, לא יורה על המוות לגמרי. (6) רק הבית השמיני, הוא הדבק7 עמו8 שהוא בכחו ואין לו קשר עם הבית הראשון, על כן יורה על המוות, ובעבור שהוא דומה לשני שיורה על הממון, יורה על ירושה מפאת מתים9.

(1) ובהיות השמש בחצי השמים ויסור אל¹⁰ צד מערב, אז¹¹ יסור מצד אל צד; על כן שמו זה הבית התשיעי בית הדרכים הארוכים, בעבור שהוא למעלה מן הארץ. (2) והשלישי²¹ לדרכים הקרובים בעבור היות כחו פחות³¹, ובעבור היותו על מבט חצי אהבה שמוהו בית האחים⁴¹, ובעבור⁵¹ היות החכמה כדמות חפוש והלוך לנשמה ולתור בדעת¹⁶ היה התשיעי בית החכמות הגדולות. (3) והיה השלישי⁷¹ בית העורות, גם בחלום, כאילו⁸¹ הנשמה הולכת אל מקומות. (4) ובעבור היות הבית העשירי¹⁹ למעלה⁹² על כל הגלגל, והשמש והכוכבים כולם יוכיחו בהיותם במקום הזה, אמרו¹² כי הוא בית המלוכה, והכבוד גם אומנות האדם, שהוא כמו מלכות לו. (5) ובעבור היות הבית השנים עשר נופל ואיננו דבק עם הראשון, היה בית האויבים²² והחרפה, ובעבור היותו קרוב מהצומחת, היה בית מרכבת האדם. (6) ובעבור כי הבית הששי ובעבור היותו קרוב מהצומחת, היה בית מרכבת האדם. (6) ובעבור כי הבית הששי החלאים²³, כי הם⁴² כדמות אויבים נסתרים. (7) גם יורה על העבדים ועל השפחות, בעבור שהוא²⁵ הפך השנים עשר, גם זה הבית | קרוב מהבית השביעי שהוא בית בעבור שהוא²⁵ הפך השנים עשר, גם זה הבית | קרוב מהבית השביעי שהוא בית הנשים.

4 §

(I) הכוכב. דמו 62 הכוכב העולה בגלגל המוצק לרוכב 27 על סוס שיש לו שבח על הרגלים בעבור רחקו מהארץ, ובעלותו בפאת 82 גלגלו הקטן 92 אז הוא ישר בהליכתו ויוסיף כל יום אומץ. (2) וטעמי האחרים הם הנכתבים. (3) ובעבור שלא יראה כח כוכב כאשר השמש על הארץ, על כן שמו שאין כח להזה עם השמש 30 .

 1 היתד] פלמטאנ; י הבית. 2 יפסיק החיים] פלמטאנ; י על המווו. 2 גם יורה ... המות] פלמטאנ; י חסר. 4 קשור] פלמטאנ; י קשר. 5 עם] למאפטי; נ על. 6 הראשון] למאפטי; נ חסר. 7 אדבקן למאפטי; נ מדבק. 8 עמו] למנפטי; ט חסר. 9 מתים] פלמאני; ט המתים. 01 אל] פלמטא; י על. 11 אז] פלמאי; ט אם. 21 והשלישי] פלמטא; י והבית השלישי. 11 ובהיות השמש בחצי השמים ... פחות] למאפטי; נ הקטע הזה נמצא מחוץ למקומו. 14 האחים] פלמטאנ; י באחים. 15 ובעבור] פלמאני; ט ובהיות. 16 ולתור בדעת] פלמטנא; י ולטור ודעת. 17 והיה השלישי] למא; פ והיה הבית השלישי; ט והגה הבית השלישי: 18 בחלום כאילו] לפטנמא; י בחלומות בעבור כאילו. 18 בחל הבית העשירי] למטאנ; פ העשירי. 29 למעלה] פלמטני; א למען. 19 אמרן] פלמטגנ; י באמרם. 29 האויבים] למטני; א 29 הראשון; פ השמש. 29 החלאים] ני; פלמטא החלקים. 29 רוכב] מטני; פא לכוכב. 29 הוא. 29 למאני; ט מפאת. 29 לגולו הקטן; י גולגלו הקטון; י גולגל הקטון, 30 שאין כח להזה עם השמש] מא; י שאין כח להנה עם השמש]; ט שאין לה כח; פג שאין להנה עם השמש.

interrupts life; the lord of the seventh house also indicates death, but because it has a link with the first house it does not absolutely indicate death. (6) (Death is indicated) only by the eighth house, the one that is attached to it [i.e. to the seventh house] and has the (same) power but has no link to the first house; therefore it [i.e. the eighth house] indicates death. And because it is similar to the second house, which indicates wealth, it indicates an inheritance from the deceased.^[7]

3 (1) When the Sun is at midheaven and starts descending to the west, it moves from one side to the other; so they made this ninth house the house of the long journeys, since it is above the Earth. (2) The third (house was assigned to) short journeys because its power is less; because it is in an aspect of half love, it was made the house of brothers; and because science resembles searching and traveling by the soul and pursuing knowledge, the ninth house was made the house of the major sciences. (3) The third (house) is the house of religions and of dreams, as if the soul were roaming to (distant) places.[1] (4) Because the tenth house is at the top of the circle, which is demonstrated by the Sun and all the stars when they are in this place, they said that it is the house of kingship, of honor, and of human crafts, which [i.e. honor] is like his [i.e. man's] kingdom. (5) Because the twelfth house falls (from the cardines) and is not attached to the first, it was made the house of enemies and of shame, and because it is close to the ascendant it was made the house of the riding animals for man.^[2] (6) Because the sixth house is not attached to the first house and is a malefic house, for it falls (from the cardines) and is below the Earth, it indicates diseases, which resemble hidden enemies.^[3] (7) It also indicates male and female slaves, because it is the opposite of the twelfth (house), and also (because) this house is close to the seventh house, which is the house of women.

§4

1 (I) Planets. They compared a planet when it rises in its eccentric circle to a horseman^[1] whose horse has excellent legs because it is getting farther from the Earth, and when it ascends in its epicycle its motion is direct and gets brighter^[2] each day. (2) The reasons for the other $\langle \text{topics} \rangle$ are the ones that are written $\langle \text{in } \textit{Reshit Ḥokhmah} \rangle$.^[3] (3) Because the power of the planet is invisible when the Sun is above the Earth they stated that it [i.e. the planet] has no power with the Sun.

- (1) באורים. שמו אור¹ השמש חמש עשרה מעלות לפניו ולאחריו, כי לא יראה כוכב שהוא קרוב אליו מימינו² ומשמאלו עד שירחק ממנו חמש עשרה מעלות. כוכב שהוא קרוב אליו מימינו² ומשמאלו עד שירחק ממנו חמש עשרה מעלות. (2) ואור הלבנה יהיה שתים עשרה מעלות בעבור היות אורו² פחות, ואור¹ פחות מאור הלבנה והם קרובים במדת גופם. (3) ואור מאדים שמנה⁴ בעבור היות גופו פחות גם כן אורו, ואור נגה ואור כוכב חמה שבע¹ בעבור היותם שפלים, גם הם⁴ קטנים מאד בגופם. (4) א״ע״פ שיראה⁴ נגה במראה¹¹ העין גדול מאד הוא קטן מאד, ונראה¹¹ כן בעבור היותו קרוב אל הארץ²¹.
- המחברת. אלכסון השמש קרוב מאחד ושלושים חלקים, והנה מהנקודה (I) 3 האמצעית קרוב מששה עשר 15 חלקים. (2) על כן 14 אמרו בהיות הכוכב ככה 15 יחשב כאלו הוא עם הנקודה, יותר מזה ימין ושמאל 16 איננו תחת גוף השמש; על כן אמרו 18 שהוא נשרף, בעבור שלא יראה. $^{(2)}$ וכאשר הוא עם 17 גוף השמש כאלו יש להם כח אחד, על כן אמרו כי כוכב חמה עם השמש שני כוכב 19 חמה יש בגלגל, ועל 12 מעלות לשבתאי¹²; וטעם מעלות הזכרתיו²⁰; וטעם מעלות לשבתאי¹³ גם לצדק, ולא כן למאדים, בעבור שני דברים: האחד בעבור גודל אורם, והשני בעבור המתנתם בהליכתם, כי22 מהרה23 תעובם השמש. (5) ויהיה מאדים מעשר מעלות בעבור שאורו חסר מאורם והוא מהיר בהליכתו, ויהיה בין השמש ובין נוגה עשר²⁴ מעלות ורחבו שמאלי, כי אז יהיה קרוב שיראה. (6) הלבנה, כשהיא מערבית מהשמש, אז יחל אורה להוסיף, על כן יש לה²⁵ כח. (7) וטעם העליונים בהיותם מזרחיים כי26 השמש תעזבם, והפך זה השפלים כי מהלכם יותר ממהלך עד אביים העליונים (8) מערביים מהרה. מערביים מערביים באשר מערביים השמש, והנה הם כאשר שלשים²⁹ כי מהלכם במרוצה, ובמעמד הראשון נשאר לו מעט כח. (q) וטעם חצי 32 הכח, או שלישית הכח, על דרך סברא 36 ; גם הנסיון יורה 16 כן. $^{(10)}$ וטעם אם היה לכוכב33 מרחב מעט עם השמש בעבור שאין לשמש מרחב, ולא כן לכל המשרתים34. 36 וטעם חצי המחברת בעבור כי המחברת השלימה היא באורך וברוחב, והנה (11)

 1 אור] פלמטאג; י לאור. 2 מימינו] ל; פמטנאיפ חסר. 5 לפניו ולאחריו ... מעלות] פלמטאג; י חסר. 5 אורן לטאני; מ האור; פ ואם. 6 שמנה] לפני; ט ז'; מא חסר. 7 שבע] למאפטי; נ חסר. 8 נם הם] פלמטי; א ג''כ; נ שהינם גם כן. 6 שיראה] פלמיאג; ט > על. 01 במראה] פלמטא; נ במראות; י במראית. 11 ונראה] פלמטאנ; י וכנראה. 12 אל הארץ] למטאג; פי מהארץ. 13 מששה עשר] פמי; ט מ''ז; א מששה. 14 על כן] פמטא; י עד כאן. 15 הכוכב ככה] פמאני; ט כוכב 16 יותר מזה ימין ושמאל; י ויותר מן הימין לשמאל. 17 עם] ממאטי; נ על. 81 להם] פמאטי; נ לה. 91 כוכב] פמטני; א ככבים. 92 הוכרתין פמטאג; י הזכרתים. 12 לשבתאי] פמאטי; נ שבתאי. 12 כין פטאני; מ חסר. 12 ממאני; פ חסר. 12 עשר] פמטאגי י שש. 12 להן מטאי; פ לו. 12 כין פטאני; נ חסר. 12 כאשר] פמטני; א > הם. 12 רם העליונים] פמטאג; פ וככה עליונים. 12 שלשים] פמאני; ט חסר. 13 כבראן מטאני; פ הסברא. 13 ורוה] פמאטי; נ חסר. 13 כמאני; פ הסברא. 13 ניות משרתים] טני; פמא משרתים. 13 כה שלימה, 13 נחסר. 13 נחטאני; פ והוא.

- 2 (1) Light. They assigned the light of the Sun 15° forward or backward because any planet that is near it, whether to the left or the right, cannot be seen until it is 15° away from it. (2) The light of the Moon is 12°, because its light is less; the light of Saturn and Jupiter is 9°, because their light is less than the Moon's light and their bodies are of similar size. (3) The light of Mars is 8°, because of its smaller body and ⟨lesser⟩ light, and the light of Venus and Mercury is 7° because they are lowermost and their bodies are also very small. (4) Even though Venus may look very big to the naked eye it is very small; it looks like that because it is close to the Earth.^[1]
- 3 (1) Conjunctions. The diameter of the Sun is almost 31 minutes, so that from the center it is almost 16 minutes. (2) For this reason they said that when a planet is like that it should be considered as if were at the point (of the center), but (when a planet is) more than that [i.e., more than 16 minutes] to the right or to the left, it is not under the body of the Sun; for this reason they said that it is burned, because it is invisible. (3) When it is with the body of the Sun it is as if they have one power; for this reason they said that if Mercury is together with the Sun there are two Mercuries in the orb, [1] and so too for all the planets. (4) I have already explained why 15°.[2] There are two explanation for the degrees of Saturn and also of Jupiter (but not of Mars);^[3] the first is the size of their bodies and the second is the slowness of their motion, for the Sun moves away from them quickly. (5) Mars (emerges from the domain of burning at 10° because its light is less than theirs [Saturn and Jupiter] and its motion is faster, and (Venus emerges from the domain of burning when) there are 10 degrees between the Sun and Venus and its [Venus'] latitude is northern, because then it is almost visible. (6) When the Moon is west of the Sun its light begins waxing and therefore it has power. (7) The explanation for the upper (planets) when they are eastern is that the Sun is moving away from them, and the contrary occurs with the lower (planets), because their motion is faster than the Sun's motion, so when they are western they move away from the Sun quickly. (8) The power of the upper (planets) extends to 30 (degrees) because they move quickly, and when they are in the first station they are left with little power. (9) The explanation for half of the power or a third of the power (is based on) a logical assumption; but experience shows this as well. (10) The reason why planets should have a small latitude with respect to the Sun is that the Sun has no latitude, but this does not apply to all the planets. (11) The explanation for the

יחסר החצי בעבור הרוחב, ואם שניהם בפאה אחת והרוחב שוה אין ספק שהיא מחברת שלימה.

- (1) והשמאלי ינצח⁵ את ההווה בקו גלגל המזלות⁴, וככה את⁵ הדרומי, וההווה ינצח הדרומי⁷, ובעל⁸ המרחב⁹ הדרומי¹⁰ המעט¹¹ ינצח בעל¹² המרחב הדרומי הרב, בעבור שהכוכב ההווה בפאת שמאל יש לו כח רב, כי הישוב הוא בפאת שמאל, ובהיות השמש במזלות השמאלים¹³ אז יש לו כח גדול לחמם האויר. (2) דרך הנצוח. ההווה במקום גבהותו הוא קרוב מגלגל המזלות והנה הוא כדמות נשמה, ובהיותו שפל הוא קרוב אל האדמה¹⁴ והנו¹⁵ כמו גוף, והמעשה כלי לנשמה כי הגוף הוא כלי, והנה זה¹⁶ בשני הנצוחים. (3) ויהיה לנצוח גלגל המוצק⁷¹ כח רב בעבור שיעמוד שם הכוכב הרבה, כי בגלגל הקטן במהרה ישתנה מגבהות לשפלות.
- לגלל, הנוכח. אם עשית 18 קו הגלגל, הנה 19 אחר ק״פ מעלות יהיה סוף הקו אם הגלגל (1) הנוכח. אם עשית 18 נחלק על ש״ס 20 . 20 . (2) ואם תשים הסימן לפנים 12 מהגלגל או חוץ ממנו לא יהיה ביניהם 26 ק״פ 22 . (3) רק 22 אם היו שני הכוכבים 24 בפאות משונות, רחב זה כרחב 25 זה, הנה בקודת גלגלם 27 לא תהיה נקודת 28 אפודת הגלגל. (4) ולעולם יהיה 29 ביניהם ק״ם מעלות 29 אם תחלק הגלגל על ש״ס.
- (1) המבטים. אם נעשה עגול שיהיה הקו הסובב אותו ש"ס יהיה האלכסון בדרך קרובה 17 קרובה 18 ק"כ, ונרצה לחלק 28 הגלגל על חצי הנה 38 יתחלק עם 48 האלכסון. (2) ואם ארובה 37 והייה בינו לחלקו של שלשה, והטעם לעשות צורה שלישיה בתוך העגול ויהיה כל צלע שוה, נקח מהקו שלישיתו, שהוא 48 מאה ועשרים, אז יהיה מהאלכסון, על תשעים, וזה הוא מבט שלישית. (2) ואם על נעשה יתר בחצי חצי האלכסון, שהוא שלשים מעלות, והקו הסובב יהיה קשת ששים מעלות, אז יהיה מבט ששית. (4) והיתר של שהוא כמול צלע, שוה עם הקו; על כן, תמצא ביתרים של ובקשתות יתר (4)

 1 החצי] פמטאג; י חצי. 2 והרוחב] מטאנ; פ וברוחב. 6 ונצח] פמטאג; י ימח. 4 המזלות] מטאנ; פ חסר. 5 את] פמטאג; י אם. 6 וההווה] פמטי; ג חסר. 6 רנצח הדרומי] פמטי; א חסר. 6 ובערו פמטאג; י אם. 6 וההווה] פמטי; א חסר. 6 והדרומי] מטני; פא חסר. 11 המעט] פמאטי; מפני; ט ובעבור; א חסר. 9 המרחב] פמטני; א חסר. 11 הדרומי] מטני; פא חסר. 11 המעט] פמאטי; ג חסר. 12 והנה הוא כדמות ... האדמה] נו חסר. 12 והנון למא; פטי והנה הוא. 16 והן פלמטאג; י הוא. 17 המוצק] פלמאני; ט המזלות. 18 עשית] מטאני; פ עשיתי. 19 הנהן פמטני; א הזה. 10 סוף הקו ... ש"ס) פמאג; ט סוף הגלגל כי הגלגל נחלק על ש"ד; י סוף הקוו אם הקוו נחלק על ש"דס. 12 ואם תשים הסימן לפנים] פמטאג; י ואם תשיב הגלגל לפנים. 12 ישן פמאטי; נ קע. 12 רקן פמטאג; י חסר. 12 גלגלםן מטני; פ הגלגלים; א ככבים. 12 כרחבן פמאטי; נ חסר. 12 הנהן פמאני; ט חסר, 13 גלגל. 13 נן מטני; פ הגלגלים; א והנה, פ הכח. 12 גלותן פמאטי; נ חסר, 16 הלותן פמאני; ט חסר, 16 הלותן פמאטי; נ חסר, 16 הלוקן פמאי; נט יהיה. 16 עם פמטא; ני על. 13 לולן פטאי; מו לחלקנו. 16 שלישיהן פמטא; ני שלישית. 17 וייהן פמאני; ט ותהיה. 18 מסרי, ווהיה, שלישית בתוך העגול ויהיה כל צלע שווה נקח מהקוו. 18 שהואן פמאטי; נ חסר. 18 רחבן פמטא; ני שלישית בתוך העגול ויהיה כל צלע שווה נקח מהקוו. 18 שהואן פמאטי; נ חסר. 18 רחבן פמאני; ט ואז. 18 יתרן פמאני ט ואז. 18 יתרן פמאני ט והיותר; י והיתד. 18 במאני; ט חסר. 18 ביתרים] פמטאנ; י ביתדים. בקשת. 18 והיתרן פמאני ט והיותר; י והיתד. 18 במאני; ט חסר. 18 ביתרים] פמטאני יותר; י יהית. 18 במאני; ט חסר. 18 ביתרים פמטאני י ביתדים.

half conjunction is that a full conjunction is in longitude and latitude, so half (of the conjunction) is missing on account of the latitude, but if both are in the same side [with respect to the ecliptic] and they have the same latitude there is no doubt that the conjunction is full.^[4]

- 4 (I) A northern (planet) is victorious over one that is in the line of the zodiac, and likewise over one that is southern (to it); one (that is in the line of zodiac) is victorious over a southern (planet); and one in a lower (southern) latitude is victorious over one that has a higher southern latitude, because a planet that is in the north has greater power, inasmuch as the ecumene is in the north [with respect to the equator], and when the Sun is in the northern signs it has a great power to warm the air. (2) The path of victory. (A planet) at apogee is close to the zodiac, so it resembles the soul; when it is low it is close to the Earth and is like a body. Action is a tool for the soul because the body is a tool, and this applies to the two paths of victory. (3) Being victorious in the eccentric circle has great power, because the planet stays there a long time, inasmuch as in the epicycle it passes quickly from apogee to perigee. [1]
- 5 (1) Opposition. If you draw a circumference, the extreme of the circumference will come after 180°, if the circle is divided into 360 (degrees). (2) And if you put the sign inside or outside the circle there will not be 180 (degrees) between them [two stars/planets]. (3) But if the two planets are on opposite sides [with respect to the ecliptic], and the latitude of the one is [of the same magnitude] as the latitude of the other, then a point of their circles will not coincide with a point of the ecliptic. (4) And there will always be 180° between them when you divide the circle into 360 (degrees). (2)
- **6** (1) Aspects.^[1] If we draw a circle whose circumference has 360 ⟨degrees⟩ ⟨and measure the length of⟩ the diameter ⟨it will cover⟩ approximately 120 ⟨degrees⟩^[2]; ⟨if⟩ we want to halve the ⟨circumference of the⟩ circle, it is bisected by the diameter.^[3] (2) If we want to divide it [the circumference] into three parts, namely, to inscribe an equilateral triangle in the circle, we take a third of the circumference, which is 120 ⟨degrees⟩, then this will take 90 ⟨degrees⟩ from the diameter,^[4] and this is the aspect of trine. (3) If we draw a chord at a quarter of the diameter, which is 30 degrees ⟨of the diameter⟩, and the ⟨corresponding segment of the⟩ circumference is an arc of 60 degrees, this produces an aspect of sextile.^[5] (4) The chord, which is like a side [of the triangle], is equal

 3 קשת ל $^{\prime 1}$ גם הוא ל $^{\prime}$. (5) ומבט רביעית הוא בחצי הגלגל. (6) והנה אין בעגול יתרים וקשתות כאלה.

- עתשים שתשים לראשון שהוא חמישי לראשון שתשים עד כי כל חשבון לעולם יהיה החשבון שהוא חמישי לראשון שתשים כדמותו, על כן מספר החמשה שומר עצמו 6 כדמות האחד?. (2) ואם חשבת לחלקו יהיה ביהיה חלוק החמישי כחלוק הראשון לזוג ולנפרד. (3) השלישי גם כן וו יהיה במורה כמוהו, מזוג או נפרד, רק בחלוקו לא יהיה שוה. (4) על כן החמישי אהבה גמורה והשלישי חצי אהבה. (5) והמספר הרביעי לעולם משונה מהראשון, על כן הוא מבט איבה. (6) וככה המלות ממבט שלישית על תולדת אחת. (7) ואם טען טוען: הנה מבט ששית וו איבה כי זה ביש וזה לח, ומה הפרש יש בינו ובין מבט בינית הוא הפך בתולדת הפועלת, שהוא מביר.
- (1) ויאמר יעקב אלכנדי²²: בעבור²⁴ היות המזלות שנים עשר, ויתחלק על שלשה או על ארבעה²⁵ ועל ששה, ככה היו המבטים. (2) ודברי תלמי²⁶ אמת⁷²: אם היה כוכב אחד בראש אריה²⁸ ואחד בראש קשת, במקום שיהיה²⁹ רחבו קרוב מחמשים מעלות, אז יהיה³⁰ ביניהם³¹ במעלת³² לוח הארץ | קרוב ממאה ושמנים, וככה³³ מבט בינית ישוב³⁴ בשלישית³³ והששית ברביעית³⁶, ובמזלות³⁷ הקצרים³⁸ כמו דגים וטלה יעלו שניהם בקרוב משבע ועשרים מעלות, והנה אין זה³⁹ נחשב מבט, ומבט רביעית יהיה בששית והשלישית⁴⁰ ברביעית. (3) ומאמר חכמי ישמעאל במבט רביעית הוא אמת⁴¹, כי לעולם יתחלק הגלגל מאיזה מקום שתרצה על שני אלכסונים, והנה יהיו ארבעה יתדים⁴² שווים.
 - הקבול ונתינת הכח 43 . דרך סברא, ואין צריך לתת טעם, כי אם היה הכוכב (ו) ק הקבול ונתינת הכח 45 ביתו, או בית כבודו, או 44 יחזק כחו אם 45 כוכב 46 יביט אליו באחד המבטים, והקל יתן 74 הכח לכבד בעבור רוץ הקל ויתפרד מהעליון 84 .
 - 1 ל') פמטני; א חסר. 2 בחצי] פמאטי; נ חסר. 8 רתרים] פמטאנ; י יתדים. 4 רקשתות] תיקנתי עפ"יי הקשר הדברים; למטנאיפ קשרים. 6 חמיש'] פמטא; י ה'; נ חמשים. 6 עצמו] פמטאנ; י בעצמו. 7 כרמות האחד] פמטאנ; י בדמות. 8 חלוק] פמאי; נ חילוק; ט החלוק. 9 החמיש'] פמטא; נ הה' אהבה גמורה והג' חצי אהבה. 10 השליש'] פמאנ; י הנ'; ט שלישי. 11 כן פמטא; ני חסר. 12 כן פמאני; ט אמר. 41 והמספר הרביע'] פמטני; א 7 רביעית. 10 מטאני; פ חסר. 16 כן פמאני; ט אמר. 41 והמספר הרביע'] פמטני; א 81 הן פמטני; א 81 הה' פמטני; א חסר. 91 מם פמטני; א ממזל. 71 ששית] פמטאנ; י שיי. 81 הן פמטני; א 81 הן פמטאנ; י ההיא שהפף. 81 ני מחר. 92 מבטן פמאטי; נ חסר. 12 רביעית] פמטאנ; י ד'. 92 הוא הפך] פמטגנ; י ההיא שהפף. 92 ויאמר יעקב אלכנדין פמאני; ו שמונה. 92 תלמי] פמאני; ט אמר אלכנדי. 92 מתונה שמונה. 92 תלמי] פמאני; ט בטלמיוס. 72 אמתן פטג; אמ > כי; י אחת. 82 אריהן מטאני; פ עליון. 92 שהיהן מטני; פ > אם; א שהיה. 96 אז יהיה פמאני; ט והיה. 92 בעלישות, 93 במעלתן פמאני; ט כמהלף. 83 ככהן פמטגנ; י וכח. 84 השלישית] מטאני; פ בשלישות. 96 ברביעית] פמאני; נ חסר. 94 והשלישית] מטאני; פ כי אמר. 94 הון במטא יתרים. 84 ותהינת הכח לאנן מטני; א הקצבים. 96 וחן למטאני; ואם; פ חסר. 94 וחן מטגיי; לט או; פ חסר. 94 חן למטאני; פ חסר. 94 חן מטנאני; פ חסר. 94 חן מטנאיפ; ל חסר. 84 מםן למטאני; ואם והמחלקת בין החכמים היה בעבור רוץ הקל ויתפרד מהעליון.

to the line (of the arc); for this reason, you will find in the (table of) chords and arcs that a chord of 30 corresponds to an arc of 30.^[6] (5) The aspect of quartile is in the middle of the circle.^[7] (6) So, in the circle there are no chords and arcs like these.

- 7 (I) In addition, regarding any number, always the number that is the fifth to any other number you conceive is in its likeness; hence the number five preserves itself, as does (the number) one. [I] (2) If you divide it, the division of the fifth is like the division of the first, (namely,) into even and odd. [I] (3) The third (number) is also like it [i.e., like the fifth], (made up) of even and odd, [I] but it is not the same in its division. [I] (4) Therefore, the fifth (number) is absolute love and the third is half love. (5) The fourth number is always incompatible with the first, so it is an aspect of antagonism. (6) Likewise, the signs that are in trine have one nature. [I] (7) And if someone argues: sextile is the aspect of antagonism because one is dry and the other is moist, so how does it differ from quartile? (8) The answer is that quartile is the opposite with respect to the nature of the active agent, which is the essence. [I]
- 8 (i) Yaʻqub al-Kindî said: Because there are twelve signs, and because \(\text{twelve}\)\) is divisible by three, four, and six, the aspects work out this way. (2) Ptolemy's statements are true: if one planet is in the head of Leo and another in the head of Sagittarius, in a place whose latitude is close to 50°, they will be approximately 180° apart on the latitude plate \(\text{of the astrolabe}\)\), and in this manner the aspect of quartile is converted into trine and sextile into quartile. In the case of the short signs such as Pisces and Aries, they will rise approximately 27°, which is not considered to be an aspect, and the aspect of quartile will be sextile and trine will be quartile. (3) The statement made by the Arab scientists is true, because at any place you choose the circle is always divided by two \(\text{perpendicular}\) diameters, producing four equal cardines.
- **9** (I) "Receiving" and "giving power". (This is known) through logical assumption, so there is no need to explain it; if a planet is strong in the place that is called its house, or its house of exaltation, then its power is increased if it is aspected by (another) planet, and the lighter [i.e., quicker] (planet) gives its power to the heavier [i.e., slower] (planet), because the lighter (planet) runs away and is separated from

- (2) והמחלוקת בין חחכמים היתה בעבור בלבול הדינין, ושילקחו² ממאות רבות³. (2) ודרך סברא להיות⁴ האמת במספר האורים, וכח המחובר יותר מהמבט אין (3) בו ספק. (4) והשבת האור גם הוא ידוע, וככה מניעת האור³, ודרך השומם כאדם שהוא יושב לבדו. (5) כח המעלות³. הסבה ידועה, כי בשני מקומות יתחברו השני הגלגלים⁷, והדרך האחרת כי⁸ עשרים⁹ מקשת תעלה בעלות¹⁰ עשר מסרטן, וזה תוכל לדעתו בלוח הארץ.
- (1) נאב. הבית הראשון של שבתאי הוא גדי, ושל צדק קשת¹¹, ושל מאדים טלה, ושל נוגה שור, ושל כוכב חמה תאומים. (2) והנה שמו תחלת בית¹² הכוכב טלה, ושל נוגה שור, ושל כוכב חמה תאומים. (2) והנה שמו תחלת בית¹³ לשבתאי הראשון כמו מזל¹³ טלה, להיות כאב הראש לבעל¹⁴ הבית. (3) על כן, יש¹⁵ לשבתאי בטלה החזה בעבור היותו רביעי¹⁶ לשבתאי, שהוא ביתו גדי. (4) והוא לבית¹⁷ צדק חמישי, על כן כאב צדק בו¹⁸ הוא הלב, ומאדים הראש¹⁹ כי¹⁹ הוא לביתו הראשון. (5) והנה הוא טלה לבית שמש תשיעי, כקשת²² לטלה²³, והנה יש לשמש הירכים ולנגה²⁴ הרגלים כי הוא שנים עשר לביתו הראשון. (6) ועל זה הדרך²⁷ מזל שור, כי לנוגה הראש והצואר למאדים כי הוא שני מביתו הראשון. (7) והנה בתאומים יהיה הצואר לנגה בעבור שהוא שני לבית הראשון, ולשמש באריה הראש כי הוא בעל הבית, ועל זה הדרך כל המזלות.
- (1) עין 29 הבתים. הטעם על המראה 30 . (2) והנה הראשון לבן 18 כדמות זרוח השמש, והבית השביעי 32 דומה לראשון, ויהיה העשירי אדום בעבור כחו, וכדמותו לעולם הוא הרביעי 33 . והעשתי עשרה והחמישי מעורבים בעבור היותם בין שני היתדות, והם מביטים אל המעלה הצומחת; על כן, יש להם דמות טוב. (4) והשמיני

 1 והמחלוקת בין חחכמים ... הדינין] למטני; אפ נח. 2 ושילקחו] מינל; פ שילקחו; אט ושחלקו. 2 ממאות רבות] מטנאיפ; ל חסר. 4 לחיות] למאפטי; נ להיותם. 5 נם הוא ידוע וככה מניעת האור] פלמאני; ט ומניעתו ידוע. 6 כח המעלות] פלמטאנ; י וכח מעלות. 7 הגלגלים] לפי; מנ הגלגל; ט גלגלים; א גלגל. 8 כי] פלמטאנ; י היא. 9 עשרים] פלמאני; ט העשרים. 0 תעלה בעלות] פלמטאנ; י חסר. גלגלים; א גלגל. 8 כי] פלמטאנ; י חסר. 2 בית] למאפטי; נ חסר. 1 משלות. 1 קשת] פלמטאנ; י חסר. 2 בית] למאפטי; נ חסר. 1 לשבתאי בטלה ... רביעי] למאפטי חסר. 1 לבעל] טי; למנ ולבעל; פא ובעל. 3 בין למטאני; פ חסר. 1 למטאנ; י הוא. 2 כין פלמטאנ; י הוא. 2 כין פלמאני; ט חסר. 1 לבית] פלמטאנ; י בית. 3 בון פלמטאנ; י חסר. 3 למטאנ; פ אל נגה. 3 הראשון פלמטאנ; י חסר. 3 לכוכב חמה ... הראשון למא; פטני איל ומסר. 3 בירך מטאני; פ המאמר. 3 ועל זה הדרך ... הראשון מטנאיפ; ל חסר. 3 פלמאני; ט חסר. 3 הוארי, ט חסר. 3 פלמאני; ט חסר. 3 בין פלמאני; ט התשיעי. 3 הוהיה פלמטאני; י חסר. 3 הרביעי למטאני; פ התשיעי. 3 ביטים פלמאני; י חסר. 3 הרביעי למטאני; פ התשיעי. 3 ביטים פלמאני, י חסר. 4 בירביעי למטאני, פ התשיעי.

the superior $\langle \text{planet} \rangle$. (2) The disagreement among the scholars was due to the confusion about the $\langle \text{astrological} \rangle$ judgments. [1] (3) It is logical that the truth depends on the number of lights, [2] and there is no doubt that the power of the $\langle \text{planet in} \rangle$ "conjunction" is greater than $\langle \text{the power of the planet in} \rangle$ "aspect". (4) "Reflecting the light" is also known, as well as "occlusion of light", and the condition of "desolation" is like a man sitting alone. [3] (5) The power of the degrees. The reason is known, because the two circles intersect in two places; the other method is that the 20th $\langle \text{degree} \rangle$ of Sagittarius rises when the 10th $\langle \text{degree} \rangle$ of Cancer rises, as you may know from the latitude plate $\langle \text{of the astrolabe} \rangle$. [4]

10 (1) Pain. The first house of Saturn is Capricorn; of Jupiter, Sagittarius; of Mars, Aries; of Venus, Taurus; and of Mercury, Gemini. (2) They made the beginning of the first house of the planet equivalent to Aries, so pain in the head (was assigned) to the lord of the house. (3) For this reason, Saturn in Aries has the chest, because it [i.e. Aries] is the fourth (counting from) Saturn's (first) house, Capricorn. (4) And it [i.e. Aries] is the fifth (counting from) the (first) house of Jupiter [i.e. Sagittarius], hence the pain of Jupiter in it [i.e. in Aries] is the heart, and (the pain) of Mars (in Aries) is the head, because it is its first house. (5) Now Aries is the ninth (counting from) the house of the Sun [i.e. Leo], just as Sagittarius is to Aries, so the Sun (in Aries) has the thighs. Venus (in Aries) has the feet because it [i.e. Aries] is the twelfth (counting from) its first house [i.e. Taurus]; Mercury (in Aries) has the shanks, because it [i.e. Aries] is the eleventh (counting from) its first house [i.e. Gemini]. (6) The same method is applied to Taurus: Venus has the head (in Taurus) and Mars the neck, because it [i.e. Taurus] is second (counting from) its [i.e. Mars'] first house [i.e. Aries]. (7) Similarly, in Gemini the neck belongs to Venus because it [i.e. Gemini] is the second (counting from) its first house [i.e. Taurus], and the Sun in Leo has the head because it is the lord of the house. The same method applies to all the signs.[1]

11 (I) The color of the (mundane) houses. The explanation is based on the appearance. (2) The first (mundane house) is white like the sunrise, and the seventh house is similar to the first; the tenth is red, because of its power, and the fourth always resembles it. (3) The eleventh and the fifth are mixed, because they are between the two cardines, and they aspect the degree of the ascendant; therefore, they have a good

והשני פחותים מהם בעבור שלא יסתכלו אל המעלה הצומחת². (5) והששי והשנים עשר שחורים בעבור שהם בתים נופלים ורעים, ולא יביטו אל המעלה הצומחת³.

12 (1) השמחות. שמחת לכוכב חמה בהיותו בבית הראשון לכעבור שהוא יורה על הנשמה; ועל החכמה לגם כן כוכב חמה, כי הלבנה תורה על הגוף והוא על הנשמה הנשמה; ועל החכמה לגם כן כוכב חמה, כי הלבנה תורה על הגוף והוא על הנשמה בעבור היותו עליון על הלבנה וקרוב אלינו. (2) ושמחת הלבנה בבית השלישי בעבור שיורה בתולדתו על הדרכים הקרובים והשיחות והחכמות אדים בבית הששי כי נגה בחמישי כי תולדת נגה השמחה והתענוג, ויהיה שמחת מאדים בבית השמח השמש הוא בית התחלואים והפצעים, וככה תולדת מאדים. (4) ויהיה בית שמחת השמעי. בבית התשיעי כי היא תורה על האומנות והתורות והחכמה, וככה הבית התשיעי. (5) ויהיה שמחת שבתאי בשנים עשר לכי כי הוא יורה על הקלון ועל המריבות ובית הסוהר, וככה הבית השנים עשר.

58

(1) השמש תורה על החיים כי הוא המאור הגדול, והוא אור 13 כל הגוויות והמתכות והצמחים וכל הבעלי חיים 14 . (2) ויאמר חכם 15 יון כי נשמת האדם מכח השמש, על כן תורה על החכמה ועל הכבוד שהוא כדמות מלך, והטוב בעבור שיורה על המזל הטוב 16 במבטים, והחן 71 ככה 81 . (3) ויש לו חצי הגלגל הגדול כי הוא המאור הגדול. (4) והוא זכר כי 91 תולדתו חמה, והטעם שיוליד חום, וככה תולדת היום 92 . (5) ויש לו הלב, כי הוא עיקר הגוף, וחלק במוח כי הוא נקשר עם הלב בעבור הרשתו של המוח על המוח מגידי הלב. (6) והוא לאות על האב, כי השמש כדמות האב לכל

 1 פחותים] פמאני; ט פחות. 2 על כן יש להם ... הצומחת] מטנאיפ; ל חסר. 6 והששי והשנים ... הצומחת] פלמאני; ט חסר. 4 שמחת] למטאני; פ שמחה. 6 הראשון] מטאני; לפ ראשון. 6 החכמה] למטאנ; פ החומה; י חסר. 7 ועל החכמה ... הנשמה] פלמטאנ; י חסר. 8 והחכמות] למטאני; פ והומות. 9 ויהיה] פלמאי; נ והיו; ט חסר. 10 והיא תורה] פלמאנ; י הוא יורה ... ובי והוא יורה ... עשר] למאפטי; נ חסר. 12 בשנים עשר] למאפטי; נ בבית י"ב. 11 הוא אור] פמטני; א חסר. 14 הבעלי חיים] פמאי; נ ב"ח; ט חי. 15 ויאמר חכם] מטאי; פנ ויאמרו חכמי. 16 שיורה על המול הטוב] פמאני; ט דכר. 16 במבטים והחן פמאטי; נ והחן במבטיה. 18 כהן פמטאנ; י הראש. 19 על המוח] פמאני; ט במוח. 19 במוח פמאני; ט במוח.

image. (4) The eighth and the second $\langle houses \rangle$ are inferior to them because they do not aspect the degree of the ascendant. (5) The sixth and the twelfth $\langle houses \rangle$ are black because they are houses that are falling $\langle from the cardines \rangle$ and malefic and do not aspect the degree of the ascendant.[1]

12 (1) Joys. Mercury rejoices when it is in the first (mundane) house because it indicates the soul; Mercury also (indicates) wisdom, for the Moon indicates the body and it [i.e. Mercury] indicates the soul, because it [i.e. Mercury] is above the Moon and close to us. (2) The joy of the Moon is in the third house, because by its nature it indicates short journeys and idle chatter and the near sciences. (3) The joy of Venus is in the fifth (house), because the nature of Venus is joy and pleasure. The joy of Mars is in the sixth (house), because it is the house of diseases and wounds, and that is the nature of Mars. (4) The house of joy of the Sun is the ninth house, because it indicates crafts and religions and wisdom, and that is the (nature of the) ninth house. (5) The joy of Jupiter is in the eleventh house, because it indicates profit and kindness and wealth and good fortune, and that is (the nature of) the twelfth house. (6) The joy of Saturn is in the twelfth (house), because it indicates shame and disputes and prison, and that is the (nature of the) twelfth house.[1]

§5

I (I) The Sun indicates life because it is the great luminary, and it is light to all bodies and metals and plants and all animals. (2) A Greek scholar said that the human soul derives from the power of the Sun, [I] so it [the Sun] indicates wisdom and honor, which is like the image of a king, and good fortune because it indicates fortunate aspects, and beauty (because it) is like that [i.e. it indicates fortunate aspects]. (3) It has the "greater half" of the circle because it is the great luminary. [2] (4) It is masculine because its nature is hot, meaning that it generates heat, and this is also the nature of the day. (5) The heart belongs to it, because it is the essence of the body, and part of the brain, because it is connected to the heart by means of the net that is on the brain, and it is one of the blood vessels of the heart. (6) It gives an indication about the father, because the Sun is like a father for all plants and animals; and

הצמחים והחיים, על כן הלבנה כאם, כי אורה מהשמש. (7) והעין הימנית ביום ביום הצמחים והחיים, על כן לשמש, כי הגוף נחלק לשני המאורות שהם מושלים, והחלק הימני, שהוא החזק, לשמש, והעין בעבור האור שיש בו2 דומה לשמש, ויהיה גם כן לזכרים בעבור שהם חמים³, ולא כן הלבנה בעבור היותה קרה. (8) ובעבור היות הממשלה בלילה ללבנה, היה לה העין הימני לזכרים⁴ בעבור שהיא אורה על הארץ, והיה השמש לאות על השמאלי⁵ בעבור היותו למטה. (q) והשנים הקטנות י"ט כי במספר הזה יתחברו6 שני המאורות במהלכם האמצעי, וזהו מחזור המולדות. (10) והגדולות מאה ועשרים כי אלה⁷ שנות חיי כל אדם כפי התולדת⁸, והאמצעיות רביעית הגדולות מחוברת עם חצי הקטנות. (11) וטעם העצומות על דעת חכמי הודו, כי במספר הזה יתחברו המאורות במהלכם האמצעי, ומהלך האמצעי לשמש בלוחות הודו איננו ככתוב¹¹ בלוחות שחברתי לך, ושניהם נכונים. (12) ונסו¹² חכמי המזלות כי ביום הראשון יש כח לשמש; והנה היתה השעה הראשונה המעוותת לשמש, והשנית¹³ לנגה, שהוא שפל ממנה 14 והוא משתתף עם השמש כי הכח לבעל היום, ואחר שהדבר כך עלה להיות תחלת ליל חמישי לשמש, והמתחיל לשמש הוא הפקיד 15 על היום או על הלילה. (13) ושנות אלפרדאר הזכירו¹⁷ חכמי פרס ולא נתנו טעם, ואחרים . אמרו 18 עשירית שנות השמש הגדולות, ודעת תלמי י״ט בעבור 19 מחברת שנות אמרו 18 $_{32}$ חולדתו הם ויבש כי הוא מוליד חום ויובש $_{,}^{21}$ רק היא ממוסכת כי תולדת ($_{14}$) החיים חום על22 ליחה, ועינו לבן בעבור גודל מאורו, כי האור לבן. (15) ודברי תלמי, שמעשיו כל 23 מעשה, דבר נכון, כי המאורות הם המושלים, וכפי קבול כל מדינה 25 כחם; בעבור מרחב הארץ, ככה תהיינה צורות 25 בני האדם 26 . (16) ויש אומרים שהוא קצר קומה²⁷, כי כן האריה, ושנוי העין בעבור היותו המאור הגדול, ואחר שהוא מושל יראה כחו בעין האחת, והלבנה תורה על האחרת, ופניו22 עגולים ופיו רחב, כי כן האריה.

 1 ביום פמטאנ; י כיום. 2 בן פמטני; א חסר. 6 חמים פמטאנ; י דומים. 4 הימני לזכרים פמטאנ; י חסר. 5 בעבור שהיא ... השמאלין פמאנ; טי חסר. 6 יתחברון פמטאנ; י נתחברו. 7 אלהן מאי; פ חסר. 8 התולדתן פמטאנ; י תולדת. 9 מחוברתן מאי; ט עם מחברת; פי מחברת. 01 בלוחות הודון מאנ; פ ובלוחות הודו; י בלוחות; ט בלוחות כ"ז. 11 ככתובן מטאני; פ כתו'. 12 ונסון פמטאנ; י ונסום. 13 והשניתן מא; פטג והשני; י והשנים. 14 ממנו. 15 הפקידן טאג; מפי פקיד 16 אלפרדארן מטאי; גפ האלפרדאר. 17 הזכירון פמאטי; ג הסכימו. 18 אמרון פמאטי; ט פקיד שומרים. 19 בעבורן פמאני; ט כי כן. 12 מסאני; פ כלם. 12 כל מדינהן פמאני; ט המדינה; י כל המדינה. 12 בערותן פמאטי; ג צורת. 16 בארם מאג; פטי אדם 17 קצר קומהן מטאני; פ קצר. 18 ופניון פמאני; ט ט יעיניו.

consequently the Moon is like a mother, because its light comes from the Sun. (7) The right eye belongs by day to the Sun, because the body is divided between the two luminaries that are rulers, and the right side (of the body), which is the stronger one, belongs to the Sun, and the eye because the light within it is like the Sun, and it belongs to the males because they are hot; but this is not the case with the Moon, which is cold. (8) Because rulership over the night belongs to the Moon, (by night) it has the right eve of males, because its light is above the Earth, and the Sun (by night) signifies the left (eye), because it is underneath (the Earth). (9) Its least years are 19, because in this number (of years) the two luminaries conjoin in their mean motion, and this is the cycle of the mean conjunctions of Sun and Moon. (10) Its great (years) are 120, because this is the natural human lifespan. Its middle (years) are a quarter of the great (years) plus half of the least (years). (11) The explanation for the greatest (years), according to the Indian scientists, is that in this number (of years) the luminaries will conjoin in their mean motion, and the mean motion of the Sun in the tables of India is not the same as what is written in the tables that I have compiled for you;^[3] but both are correct. (12) The astrologers have found by experience that the Sun has power on the first day (of the week); so the first seasonal hour belongs to the Sun, and the second to Venus, which is below it and participates with the Sun, because the power belongs to the lord of the day; accordingly the beginning of the night of the fifth day is assigned to the Sun, and (the planet that) begins to serve is the lord of the day or of the night.[4] (13) The Persian scientists mentioned the years of the fardâr but did not provide any explanation; [5] others said (that a fardâr lasts) one tenth of the great years of the Sun. Ptolemy's opinion (is that it lasts \(19 \) (years \(\), \(\) because of the conjunction of the luminaries. (14) Its nature is hot and dry, inasmuch as it generates heat and dryness, but it is mixed, because the essential natural quality of life is heat with moisture. Its color is white because of the intensity of its luminosity, inasmuch as light is white. (15) Ptolemy's statement, namely, that all actions are its action, [7] is correct, because the luminaries are the rulers (Gen. 1:16), and their power is in accordance with the capacity of any country to receive (astrological influence); the forms of the inhabitants correspond to its latitude. (16) Some say that he [i.e., one born under the sign of the Sun] is short of stature, because the lion is; [8] the change in the eye is because it is the great luminary; because it is a ruler its power is visible in one eye, and the Moon indicates the other (eye); his face is round and his mouth is wide, because the lion's (face and mouth) are (wide and round).

בעבור ואין לה חכמה בעבור (ו) הלבנה תורה על החיים כמו השמש כי אורה ממנו. ואין לה חכמה בעבור היות לה גוף עב ושחור, ואין השמש ככה. (2) וטעם השיחות בעבור שאינה חכמה, רק מה ששמע בעבור שאור הלבנה מהשמש. (2) והלבנה מושלת בלילה כי תאיר העולם, והיא נקבה² בעבור היותה קרה. (4) וידענו כי לא יתכן להיות³ כל אור רק שיוליד⁴ חום, רק⁵ בעבור שאין לה כח רב, מפני שגופה קטן, לא תוכל לחמם כדי חיי תולדת האדם, והחום המעט יחל לפתח⁰ כל מקושר באויר, על כן יוסיף ּי ליחה, כי השמש ברוב חומה תייבש. (5) ושנוי תולדת כפי הרביעיות ידוע, כי אחר העמדה שבעה⁸ ימים היא תוליד חום וליחה, יתחזק החום וייבש. (6) ובהיותה במקום גבהות המוצק היא קרה ולחה בעבור התרחקה מהארץ, וחומה מעט ולא יוכל חומה לייבש רק יתיר הקישור 9 , וכאשר תהיה קרובה אל 10 הארץ הארץ הוכש ותשתתף במוח, כי אורה אור השמש. (7) ושמו הריאה הלק הלבנה, כי היא מרחפת על 12 הלב, שהוא בחלק השמש, והוא 13 יכניס הרוח ויוציא. ($^{(8)}$ והלבנה היא האמצעית בין העולם השפל והעליון. (ס) ושלה העין השמאלית בעבור שהשמאל פחות מהימין, ויש לו¹⁴ כח¹⁵ בכל¹⁶ הגוף בעבור שהוא דומה לאור האדם באורו שיגדל עד זמן קצוץ ואחר יחסר. (10) ויש לו חלק בפה, כי¹⁷ הוא פתח הגוף, ובזקן בעבור שהוא כמו מקרה שיתחדש. (11) וחלקו במזלות הוא הקטן כי הוא המאור הקטן. (12) ולילו¹⁸ ויומו כדרך השמש. (13) ושנותיו הקטנות¹⁹ כ"ה; כך נסו ואין להם טעם. (14) והאמצעיות רביעית הגדולות וחצי הקטנות, ויש אומרים שהאמצעיות חצי הגדולות עם חצי הקטנות והם²⁰ מ"ט וחצי. (15) והגדולות ק"ח, בחסרון ב" י"ב מעלות משנות השמש הגדולות, בעבור שלא יראה כחו רק אחר שיצא מתחת אור 22 השמש י״ב מעלות. (16) ושנות אלפרדאר תשע שנים, בחסרון חלק אחד משנות השמש, ויש שאומרים חצי ששית 23 שנותיו הגדולות. (ב 17) וישמש עד ארבעה שנים

 1 מושלת] פמטאנ; י חסר. 2 והיא נקבה] פמאני; ט חסר. 5 להיות] פמטאנ; י חסר. 4 שרולד] ט; פמאני שתוליד. 5 רק] מאנ; פ רב; י חסר. 6 לפתח] פמאנ; טי לפתוח. 7 יוסיף] פמטאנ; י יוליד. 8 שבעה] מטאני; פ שבעת. 6 הקישור] מטאנ; פי הקשור. 10 קרובה אל] מטאני; פ על. 11 הריאה] טי; פמאנ הראיה. 12 לן מטאנ; פ על. 11 בחלק השמש והוא] פמאני; ט חסר. 14 לו] פטאנ; מי לה. 15 הקסנות] פמטני; א חסר. 16 בכל] פמטאנ; י חסר. 7 כי] מטאני; פ כן. 81 ולילו] פמטאנ; י לילו. 91 הקטנות] פמטאנ; י חסר. 91 הן פמאטי; נ < ויש אומרים שהאמצעיות. 12 ק״ח בחסרון] פמאטי; נ כ״ח בחשבון. 92 ממאטי; י מאור. 82 ששית] פמטאטי; נ חסר. 92 חחת אור] פמטאנ; י מאור. 82 ששית] פמטאטי; נ חסר.

2 (1) The Moon indicates life, as the Sun does, because its [the Moon's] light comes from it [the Sun]. It has no wisdom because it has a dark and black body, unlike the Sun. (2) The reason why someone under the charge of the Moon engages in idle chatter is that it [i.e. the Moon] is not wise; (he tells) only what he had heard because the light of the Moon comes from the Sun. (3) The Moon rules by night, because it illuminates the world, and it is feminine because it is cold. (4) We know that no light is possible unless it generates heat; but because it [i.e. the Moon] does not have great power, inasmuch as its body is small, it cannot warm enough to sustain life in accord with human nature, and the little heat (it generates) begins to "loosen the ties"[1] (Job 38:31) in the air and thus to increase moisture, whereas the Sun's great heat dries (things) up.^[2] (5) The change in nature in relation to the quadrants is known, because seven days after its first visibility[3] it generates heat and moisture, and (then) the heat increases and dries [things] up. (6) When it is at the apogee of the eccentric circle it is cold and moist, because it is far from the Earth, and its heat is small and its heat cannot dry [things] up, but only "loosen the ties"; and when it is close to the Earth it warms and dries up and participates in (affecting) the brain, because its light is the Sun's light. (7) They assigned the lung to the Moon's portion, because it [i.e. the lung] floats above the heart, which is in the Sun's portion, and it inhales and exhales the air. (8) The Moon is intermediate between the inferior and the superior world. [4] (9) The left eye belongs to it, because the left is inferior to the right. [5] It has power in the entire body, because in its light it resembles the light of a man, which grows until a certain time and then wanes. (10) It [i.e. the Moon] has a share of the mouth, which is the gate of the body, and of the beard, because it is like a contingency that is renewed. (11) It has the smaller portion of the signs, because it is the small luminary. [6] (12) Its night and its day (in the week) are as in the case of the Sun. (13) Its least years are 25; this was found by experience and there is no explanation for it. (14) Its middle (years) are a quarter of the great (years) plus half of the least (years); but some say that the middle (years) are half of the great (years) plus half of the least (years), namely, 49½. (15) Its great (years) are 108, namely, 12 degrees less than the Sun's great years, because its power is not perceptible until after it moves 12 degrees away from the rays of the Sun. [7] (16) (Its) fardâr is nine years (long), one less than the years of the \(\langle \fardar\) of the \(\rangle\) Sun; \(\text{[8]}\) some say \(\rangle\) because it is \(\rangle\) one twelfth of its [the Moon's] great years. (17) It [the Moon] serves for four years because the Moon is close to us; the reason is that it takes

בעבור שהלבנה קרובה אלינו¹, וטעם הארבעה שנים עד שיעבור הנולד הארבעה התולדות, אז נבקש כמה יחיה². (18) ואין לו דמות, כאשר פירשתי בשמש, כי הוא המאור הקטן. (19) ועל דעת הקדמונים פניו יפות בעבור יופי הלבנה, ואין השמש כן³ כי לא תוכל | העין להסתכל בו, ואין גופו יפה בעבור היותו שחור, והוא⁴ בריא⁵ (20) בעבור שיוליד קור ולחה⁶. (20) ושניו⁷ ארוכות כי הוא יורה על העצמות, והשנים יוולדו מקור ולחה⁸. (12) ועיניו שחורות⁹ בעבור שיש כדמות קדרות¹⁰ באמצע הלבנה בהיותה מלאה אורה, על כן אמרו כי מראהו מעט יש בו שחרות¹¹, וקצר קומה בעבור צורת סרטן, שהיא קצרה, ומרבה דברים כבר הזכרתיו. (22) וטעמו מלוח בדרך הנסיון¹², ואוהב הנשים כי תולדתו כמוהם.

(1) שבתאי. חלקו נקבי הראש על השבעה משרתים, ונתנו האוזן¹³ הימנית, בעבור שהאוזנים עליונות, לשבתאי העליון, ובעבור היותו עליון גם על צדק נתנו לחלקו הימנית¹⁴, והטחול כי שבתאי יוליד המרה שחורה שהיא קרה¹⁵. (2) ואמרו עליו שהוא מוליד קור בעבור היותו רחוק מהארץ, והנה החום שלו איננו כתולדת החיים¹⁶, ולא מוליד קור בעבור היותו קרוב וגופו גדול¹⁷ מגוף שבתאי, על כן אורו גדול. (3) ויש אומרים כי צדק חם ולח כי¹⁸ כן יוליד האור¹⁹ ויש לו אור גדול; והנה מאדים אדום כי הוא חם, ויש¹⁹ מעט שחרות בשבתאי¹², וחום²² נגה מעט בעבור היות²³ גופה קטן¹⁴, ואמרו על שבתאי כי בהיותו בגבהות הגלגל המוצק הוא יבש, כי בהיותו קרוב אל הארץ יחמם יותר ויוליד ליחה, א"ע"פ שלא יחמם מה²⁵ שיש צורך לאדם לו²⁶. (5) ושנוי תולדתו מפאת גלגל²⁷ הקטן, כדרך הלבנה. (6) ויורה על תחלואים ארוכים שאין לך משרת שילך מעט כמוהו, והקדחת²⁹ הקור והלחה³³, וחשך העין כי הוא הקור והלחה³³, והצרעת גם כן, ונפיחות³⁴ הפנים בעבור הלחה³⁵, וחשך העין כי הוא הפך המאורות ודמותו חשוכה, ושממות הנפש בעבור³⁶ המרה השחורה. (7) ויורה הפך המאורות ודמותו חשוכה, ושממו, ויורה על כל דבר קדמון וישן, וטעם הקבר על האב בעבור היותו³⁷ רחוק ממנו, ויורה על כל דבר קדמון וישן, וטעם הקבר

 1 אלינו] מ; פטאני אליו. 2 רחיה] מאני; פ נחיה; ט יהיה. 6 כן מטאני; פ חסר. 4 בעבור היותו שחור והוא] פמאני; ט חסר. 5 בריא] פאני; מ שמן; ט חסר. 6 ולחה] מאנ; י ליחה; פ לחות. 6 כי הוא יורה ... שחורות] פמאני; ט חסר. 6 לחת. 6 כי הוא יורה ... שחורות] פמאני; ט חסר. 6 לחת. 6 כי הוא יורה ... שחורות] פמאני; ט חסר. 10 מעט יש בו שחרות] פמטאנ; י יש בו מעט שחרות. 11 בדרך הנסיון] 10 פמאטי; נ חסר. 11 האוון] פמטני; א לאוון. 11 ותנו לחלקו הימנית] פמטאנ; י נטל חלקו הימנית. 12 בדרך הנסיון] 15 קרה] מטאני; פ > יבשה. 16 החיים] פמטני; א חסר. 17 גדול] פמטאנ; י < יותר. 18 כ'] פמאטי; נ על. 19 האור] פמאני; י בהאיר. 19 שן פמטאנ; י ויבש. 12 בשבתאי] פטאנ; מי בשבתאי. 12 וחום] על. 16 הואים פמטגנ; י בה. 16 קטן פמטאנ; י קטון. 16 מון פמטאנ; י בה. 16 ום פמאני; ט בו. 17 גלגלן פמאני; ט חסר. 18 ממרהן פמאני; ט חסר. 18 השחורהן מאני שחורה. י החלאים. 19 הקדחתן פמאני; ט חסר. 18 המחורהן מאני; פי שחורה. 18 רהשטותן פמטאנ; י וושמות. 18 הלחהן מאטני; פ והלחות. 18 ונפיחות] פמטאנ; י וויליד. 18 היותון מטאני; פ היותר. 18 היותון מטאני; פ הלחות. 18 היותר.

four years until the native passes through the four natures, [9] and only then can we try to find how many (years) he will live. [10] (18) It has no image, as I have explained regarding the Sun, [11] because it is the small luminary. (19) According to the Ancients he [i.e., one born under the sign of the Moon] has a handsome face because of the Moon's beauty; but the same does not apply to the Sun, because the eye cannot look at it. His body is not attractive because it [the Moon] is black, and he is healthy because it generates cold and moistness. (20) His teeth are long, because it indicates the bones, and the teeth are created by cold and moistness. (21) His eyes are dark because there is a dark patch in the middle of the full Moon; so they said that his appearance is somewhat dark. (He is) short of stature on account of the image of Cancer, which is short, [12] and talkative, as I have already explained. [13] (22) Its flavor is salty taste, [14] (as is known) from experience, and he is a lover of women because its nature is like theirs. [15][16]

3 (1) Saturn. They divided the orifices of the head among the seven planets. To Saturn, the uppermost, they assigned the right ear, inasmuch as the ears are uppermost, and because it is higher than Jupiter they assigned the right (ear) to it.[1] (They assigned it) the spleen, because Saturn produces the black bile, which is cold. (2) They said that it produces cold because it is far from the Earth; hence its heat is not in accord with the nature of life, but Jupiter is not like that because it is closer (to the Earth) and its body is larger than Saturn's body, so its light is stronger. (3) Some say that Jupiter is hot and moist because it indeed generates light and it has a great light. Now Mars is red because it is hot, and there is a bit of blackness in Saturn, and Venus' heat is slight because its body is small.^[2] (4) They said of Saturn that when it is at the apogee of the eccentric circle it is dry, because when it is close to the Earth it warms more and generates moisture, [3] even though it does not warm as much as man needs. (5) The change in its nature is because of the epicycle, as in the case of the Moon. (6) It indicates chronic diseases, on account of the cold; chronic, because no planet is as sluggish as it is. (It also indicates) quartan fever, which comes from the black bile, which is cold, and madness, which sometimes comes because of cold and moisture, and also leprosy, and facial edema, on account of the moisture, and blindness, because it is the opposite of the luminaries and its image is dark, and emotional depression, because of the black bile.[4] (7) It indicates the father because it is far from it [the Earth],[5] and it indicates anything that is ancient and old. The reason

בעבור כי הוא יורה על הקרקעות, בעבור שיש לו הטחול והוא יעצור כח הגוף, והקבר מקום² שלא יזוז אדם ממנו, וככה תולדתו כי הוא כבד בתנועתו, ומלאך המוות³ כי הוא הפך החיים. (8) וטעם להיות בעלי האומנות מאדים ונגה וכוכב חמה כי כל אומנות צריכה למהירות, והנה תולדת מאדים לתקון, ותולדת נגה לבינה, וטעם רב⁵ חובל או מלח בעבור שהוא מוליד ליחה רבה, וככה⁴ כוכב חמה. (q) וטעם רב⁵ חובל והנה⁷ היא המים והימים⁸, ומעבדי עורות כי עבודתם⁹ במים, וככה הקלפים, וקוברי מתים כי הוא יורה על העפר, על כן שלו העצמות. (וס) ויורה על חכמת האמת בעבור היותו עליון, ועומד על דרך 10 אחת בעבור שאיננו רץ בהליכתו, ויורה על כזבנות בעבור היות תולדתו משונה. (11) ובית הסוהר מקום שיעמוד שם האדם, כטעם הקבר, ולא יצא במהרה, וזה טעם הכבל ומכות 21 בעצים 13 ובאבנים 14, בעבור שהם קרים, והוא עצל כי איננו מהיר. (12) ולילו ויומו כדרך השמש. (13) ושנותיו הקטנות שלשים, כי אז ישוב קרוב ממקומו | הראשון, והאמצעיות חצי הגדולות 233 עם חצי הקטנות. ושנות¹⁶ והגדולות כמספר מעלות גבוליו בכל המזלות, ושנות¹⁶ חלקו אין להם טעם, רק הנסיון (14) על דעת תלמי יורה על הזקנה בעבור שהוא סוף המשרתים; והנה¹⁸ הלבנה תתן כח לנולד, ואחר כך כוכב חמה, וזה דרך אמת¹⁹. וטעמו חמוץ בעבור שהחמוץ קר²⁰. (16) ארוך קומה¹² בעבור היותו עליון על (15) כל המשרתים, וזלדקן 22 כי הוא הפך הלבנה שתורה על הזקן. (17) ופניו שחורות בעבור המרה השחורה, ודקות 23 בעבור היובש, גם24 כן עיניו קטנות ושחורות, ויביט 27 אל הארץ מפני כובד 25 הליכתו, וידבר מעט ולא יכעס בעבור ונצח איותו היותו עליון ונצח 28 מזיק 28 מזיק נפשו בעבור היותו עליון ונצח הכל. (19) ויורה על החמורים שתולדתם קרה, והשמש על הסוסים כי הם חמים, והשמש (20) והשמש הכבוד במזל שור. (20) והשמש יורה על הזהב בעבור שתולדתו חמה ממוסכת, ואין בכל המתכות כמוהו כמו שאין

 1 יעצור] מיט; פ יאסור; א חסר. 2 מקום] פמטאנ; י חסר. 6 רם המועתו ומלאך המווח] מטאני; פ חסר. 4 וככה] פמטני; א <והנה. 6 רב] פמאני; ט מרב. 6 חובל] פמאנ; טי החובל. 7 והנה פמאטי; נ והיא. 8 והימים] טני; פמא וימים 9 עבודתם] פי; מא עבודם; ט העבוד; העסק. 01 דרך] פמאטי; נ > האמת. 11 כזבנות] פמטאנ; י סכנות. 11 ומכות] מטאני; פ ומדות. 12 בעצים] פמטאנ; י האבנים. 13 חצי הגדולות עם חצי הקטנות] מאפטנ; י חצי הקטנות. 16 ושנות. 16 ושנות: נ ושנותיו; נ ושנת. 17 הנסיון פמאטי; ט בנסיון. 18 והנה] מטאני; פ והוא. 19 אמת] פמאטי; נ חסר. 19 בעבור שהחמוץ קר] פמאטי; נ חסר. 19 קומה] מטאני; פ הקומה. 19 דלדקן מאני; פט ודל זקן. 18 דקות מטאני; פ וריקות. 19 בעם מטאני; י כי. 19 בעבור פמאני; א חסר. 19 בעבור מאפי; נ > המרה השחורה; ט חסר. 19 וידבר מעט ... מהלכו] פמאי; ט חסר. 19 מחר. 19 מודן היותו. 19 מודן פמאני; ט חסר.

(it indicates) the grave is that it indicates the ground, since it has the spleen (assigned to it), which checks the power of the body; and the grave is a place from which a man does not move. Similarly with its nature, because its motion is sluggish. (It indicates) the angel of death because it [Saturn] is the opposite of life. [6] (8) The reason why Mars, Venus, and Mercury are lords of the crafts^[7] is that all crafts need rapidity, and Mars' nature tends to correction, and Venus' nature to understanding, and similarly with Mercury. (9) The reason (it indicates) a ship's captain or sailor is because it generates abundant moisture, which is the water and the seas; and (it indicates) curriers because they work with water, and similarly tanners; and gravediggers, because it indicates the dust, and this is why the bones belong to it. (10) It indicates the science of truth because it is uppermost, [8] and it is stable in one way because it does not run in its course [i.e. it moves slowly], and it indicates deceitfulness because its nature is ill-assorted. (11) Also prison, a place where a man stays, just like the grave, and (which) he does not leave quickly; this is the reason for the fetters (Ps. 105:18) and blows on trees and stones (Ex. 7:19),[9] because they are cold. It is idle because it is not quick. (12) Its day and its night (are) as in the case of the Sun. [10] (13) Its least years are 30, because then it returns close to its original location; the middle (years) are half of the great (years) and half of the least (years), and the great (years) are like the number of the degrees of its terms in all the signs, and there is no (known) reason for the years of its part [i.e., the fardâr], only experience.[11] (14) In Ptolemy's opinion it indicates old age because it is the last of the planets; similarly, the Moon gives power to the native, followed by Mercury, and this method is true.[12] (15) It has a sour taste, because sourness is cold. (16) He [the native] is tall, because it [Saturn] is uppermost over all the planets, and has a sparse beard because it is the opposite of the Moon, which indicates the beard. (17) His face is black because of the black bile, and thin because of the dryness, and his eyes, too, are small and black, and he looks at the ground because of the heaviness of its motion, [13] and he is taciturn and does not get angry because of the length of its course, and when he gets angry he commits suicide because it is malefic. (18) Because it is uppermost he prevails over all. (19) It indicates donkeys because their nature is cold, just as the Sun (indicates) horses because they are hot and the Moon (indicates) bulls[14] because they are cold and they have their dignity in Taurus.[15] (20) The Sun indicates gold because its nature is mixed heat, and just as no metal is like gold so no planet is bigger than the Sun. The Moon (indicates) silver because it

CHAPTER FIVE

במשרתים גדול מהשמש, והלבנה על הכסף כי הוא פחות מהזהב¹ והוא קר, וכאשר יש² יתרון למאורות על המשרתים, כי הם המאורות הגדולים, ככה לכסף ולזהב על כל המתכות, ושבתאי על העופרת בעבור הכובד³ ושהוא בעפר. (21) והוא זכר בעבור יבשותו⁴. ומכוכבי היום בעבור שאור היום וחומו יישר תולדתו.

בחיים בחירת מולדתו עם שבתאי; והוא כוכב טוב שתולדתו בחיים 4 להוסיף כל טוב, ונדיב כי כן תולדת כל אדם, שהוא חם ולח. (2) ויורה על הבנים כי החום והליחה⁵ עיקר פריה ורביה, והעושר 6 בעבור היותו כוכב טוב. (2) ולפי דעתי ששמו שבתאי בבית הראשון על הגוף כי שלו7 הטחול, שממנו8 יבוא כח לעצירת הגוף (4) והנה צדק במות הבית השני, על הגוף (4) והנה צדק וו הבית השני, על כן יורה על העושר 12, ויורה מאדים על האחים 13 בעבור שהוא כמו הבית השלישי, והבית הבית כמו 16 כמו הבית הרביעי, ונוגה על התענוגים כי הוא 16 כמו הבית והשמש על החמישי, וכוכב חמה על העבדים כי הוא כמו¹⁷ הבית הששי, והלבנה על הנשים כי הוא כמו הבית השביעי, וישוב הבית השמיני 61 לשבתאי, והוא יורה על המוות כמו הבית השמיני, כאשר הורה על התחלה יו כן יורה על הורה על הורה על הורה על המיני, כאשר הורה על התחלה יורה על התחלה יורה על הורה על העמל לסבול גופו, ושיוכל יהיה חוזק במולד האדם כן במולד האדם במולד שבתאי סכול העמל והטורח. (6) והנה צדק יורה על החכמות והאומנות כמו הבית התשיעי, ומאדים על השררה כמו הבית העשירי, ושמש על החן כמו הבית העשתי עשר, ונגה על מריבות וקלון כי21 הם סוף כל התענוגים, ויורה צדק על החכמה ועבודת השם בעבור היות ממסכו ישר. (7) וכבר הזכרתי דבר האוזן השמאלית, ושלו הכבד כי הוא מקור הדם 22 , שהוא חם ולח, על כן | יש לו הנפש הצומחת. 22 המלך בעבור היותו נאמן רוח²³, ועם²⁴ מאדים על בעל מטבע, כי הוא יורה על ממון²⁵ ומאדים על מכות⁹², ועם נגה על השירים, וצדק על עבודת השם. (q) ובהיות 29 כוכב חמה נותן הכח 27 אליו, אז תהיה כל חכמת המשפטים ותורות 32 אבדק, ואם עם השמש 03 בעל המזלות, כי מלך 13 הכוכבים הוא השמש וכפי מרחק

 1 מהזהב] פמאני; ט חסר. 2 שן פמטאנ; י חסר. 6 הכובד] פשטק; תיקנתי עפ"י הקשר הדברים; פלמטנאי הכוכב. 4 יבשותו] פמטג; י היותו יבש. 5 הליחה] פמאני; ט והלחות. 6 והעושר] פמטאנ; י ועושר. 7 שלו] פמטי; אנ יש לו. 8 שממנו] פמאני; ט כי ממנו. 9 הגוף] טאני; פ הכח הגוף. 0 ושלו האחים. 1 ושלו הגוף] פמטאני, ו חסר. 1 צדק] פמאטי; נ חסר. 2 והעושר] פמאטי; נ האחים. 1 האחים] העצמות ... הגוף] פמטאנ; י חסר. 1 צדק] פמאטי; נ חסר. 2 העושר] פמאטי; נ הסר. 3 העושר] פמטאני, י חסר. 3 כי הוא] מטאני; פ תסר. 3 בי חסר. 3 בי החיים; נ חסר. 4 שהוא, פמטאני, י חסר. 3 בי ההתחלה, פמטאני, י השני. 3 בי ההתחלה, פמטאני, י ההתחלה. 3 בי ההתחלה, במטאני, י חסר. 3 בי הוא מקור הדם. 3 בי ההתחלה. 3 ביהון פמאי; פ חסר. 3 בי מטאני; פ אחסר. 3 בי מטאני, פ מארות. 3 בי מטאני, פ מארות. 3 בי מטאני, פ מארות. 3 בי מותורות, י כלל חכמת המשפטים ותורות] מאפנ; ט חכמת כל המשפטים והתורות; י כלל חכמת משפטים ותורות, 3 בי השמש] פמטא; י חסר. 3 בי מטרו, 3 בי מטאני; פ מסרות, 3 בי השמש, י מטרות, 3 בי מטאני, פ מטאני, פ מארות. 3 בי השמש פמטאני, י חסר. 3 בי השמש פמטאי, י חסר. 3 בי חכמת המשפטים ותורות מאפני של מטאי, י חסר. 3 בי השמש, י חסר. 3 בי השמש, י חסר. 3 בי השמש פמטאי, י חסר. 3 בי השמש, י חסר. 3 בי השמש פמטאי, י חסר. 3 בי השמשי, י חסר. 3 בי השמשטים ותורות, י כלל חכמת המשפטים ותורות, מאפני השמש פמטאי, י חסר. 3 בי הסר.

227

is inferior to gold and it is cold. Just as the luminaries are superior to the $\langle \text{other} \rangle$ planets because they are the great luminaries (Gen. 1:16), so gold and silver $\langle \text{are superior} \rangle$ to the other metals. Saturn $\langle \text{indicates} \rangle$ lead because of the heaviness and $\langle \text{because} \rangle$ it [Saturn] is in the dust. [16] (21) It is masculine because of its dryness, and $\langle \text{it is one} \rangle$ of the diurnal stars because the light and heat of the day temper its nature.

4 (1) Jupiter. I have already mentioned its nature together with Saturn's.[1] It is a benefic star whose nature in life is to increase any good fortune; it is generous because that is the nature of every man, namely, hot and moist. (2) It indicates sons, because heat and moisture are the essence of procreation; and wealth, because it is a benefic star. (3) In my opinion, they assigned Saturn to the first (mundane) house, (which is in charge) of the body, because the spleen, whence comes the power to retain the body, and the bones, which are the foundation of the body, belong to it. (4) Now Jupiter is like the second (mundane) house; hence it indicates wealth. Mars indicates brothers, because it is like the third house. The Sun (indicates) the father, because it is like the fourth house. Venus (indicates) pleasures, because it is like the fifth house. Mercury (indicates) slaves, because it is like the sixth house. The Moon (indicates) women, because it is like the seventh house. And the eighth house, again, is assigned to Saturn, which indicates death, like the eighth house; as it indicates the beginning so it indicates the end of a man. (5) Ptolemy said that if Saturn is strong in a man's nativity his body, too, will be strong^[2] and he will be able to endure hard work and effort. (6) Now Jupiter indicates the sciences and arts, like the ninth house; Mars (indicates) authority, like the tenth house; the Sun (indicates) beauty, like the eleventh house; Venus (indicates) quarrels and shame, because they are the end of all pleasures; and Jupiter indicates wisdom and divine worship, because its complexion is temperate.^[3] (7) I have already referred to the left ear^[4]; the liver belongs to it, because it is the source of blood, which is hot and moist; hence it has the vegetative soul. (8) (It indicates) the king's steward because he has a loval spirit, and \(\text{mixed} \) with Mars \(\text{it indicates} \) the minter because it [Jupiter] indicates wealth and Mars (indicates) blows, and (mixed) with Venus (it indicates) poems; and Jupiter (indicates) divine worship. (9) When Mercury gives it the power, (it indicates) all the science of laws and ordinances to pronounce a just judgment, [5] and if it is (mixed) with the Sun (it indicates) the expert in the zodiacal signs, because the Sun is the king of the planets, and the (astrological) judgments change המשרת ממנו ישתנו המשפטים. (וס) ועם שבתאי יורה על חכם גדול בעבור היותם שניהם עליונים, והוא כוכב אמת כי כן התולדת הישרה. (11) ויומו ולילו כמו השמש. (12) ושנותיו הקטנות י"ב כי ישוב קרוב ממקומו² הראשון בסוף אלה השנים, והאמצעיות מ״ה וחצי כי הם חצי הגדולות עם חצי הקטנות, והגדולות הם ע״ט כמספר גבוליו במזלות, והעצומות תכ"ד? כי בשנים האלה ישוב אל מקומו ולא יהיה בין מקומו הראשון והשני כי אם חלקים מעטים 4, וככה שנות שבתאי העצומות, ושנות אלפרדאר כמספר שנותיו הקטנות 13) .5 ויורה על הזקנה בעבור היותו עליון, ושבוי רביעיות הגלגל⁶ ושבתאי על השיבה וסוף החיים, והוא זכר כי כן תולדתו. (14) ושנוי רביעיות הגלגל בעבור היותו מהבית העשירי בחצי גלגל? העולה, והוא למעלה מהארץ, והוא זכר גם הוא דרומי8, והרביעית⁹ האחרת, שהיא תחת הארץ, נקבה בעבור היותה כנגד הרביעית השנית, וככה עשו מהרביעיות שהם10 כנגד הגלגל הקטן, כי השב לאחור הפך הישר. (15) וטעם צדק מתוק כי כן כל חם ולחוו. (16) וצורתו יפה כי כן תולדת בעבור החום והלחה, 12 וניניו גדולות בעבור החום והלחה, תולדת ביושר. 12 וילך בקומה זקופה בעבור החום 14, ואיננו כעסן בעבור יושר תולדתו. (13) אהוב לשמים כי הוא איש אמת ורוח הבריות נוחה הימנו. (וס) ושלו הבדיל כי הוא חם ולח, והפילים כי גם הם יקרים.

(I) מאדים. חם ויבש, וככה⁵¹ דמותו; חם, ואל תשמע אל דברי המחבר ספר הארבעה ראשים שאמר שהוא חם בעבור שהוא למעלה מהשמש. (2) ויורה על האחים, כאשר הזכרתי עם צדק, ויורה על המריבות והמלחמות בעבור¹⁶ החום הרב עם היובש, וככה התחלואים החדים⁷¹ והתגבר הדם והמרה האדומה. (3) ושלו הנחיר הימני בעבור היותו עליון על נוגה, כי הימין נכבד מהשמאל. (4) והוא כוכב הכעס בעבור החום⁷¹ הרב, והגבורה והכח בעבור תולדתו, וזכר בלילה בעבור⁷¹ כי אז יהיה ישר. (5) ושלו חכמת הרפואות והפצעים והחבורות, ויש לו שותפות באומנות, וכבר הזכרתיו⁷¹ עם שבתאי, והוא יורה על הליסטים שישחיתו החיים, והשקרנים⁷¹ וכבר הזכרתיו⁷¹ עם שבתאי, והוא יורה על הליסטים שישחיתו החיים, והשקרנים

 $^{^1}$ כי כן] מא; פטי גם כן. 2 קרוב ממקומו] פמטאנ; י אל מקומו. 6 תכ"ד] פמטי; א כ"ד 5 געטים] פמטאנ; י מועטים. 5 הקטנות] פמטני; א חסר. 6 בעבור היותו ... הגלגל] פמטני; א חסר. 6 הקטנות] פמטני; א חסר. 6 והרביעית] פמאטי; נ והרביע. 0 נקבה בעבור ... שהם] פמאטי; נ חסר. 1 ולח] מטאני; פ חסר. 2 ותולדת] פמאני; ט צורת. 3 והוא אמצעי] פמאני; ט פמאטי; נ חסר. 3 ובעבור] מא; פטני והאמצעי. 4 והלחה וילך ... החום] פמטאנ; י חסר. 5 וככה] פמאני; ט חסר. 6 בעבור] מא; פטני חסר. 7 החדים] פמטאנ; י החמים. 8 החום] פמאטי; נ 6 היותו. 9 תולדתו ווכר בלילה בעבור] פמאני; ט חסר. 6 הזוכרתיו] פמטאנ; י הזכרתי. 6 והשקרנים] פמטא; י והשקרנים; נ חסר. 6 הזוכרתיון פמטאנ; י הזכרתי. 6 והשקרנים] פמטא; י והשקרנית; נ חסר. 6

in accordance with the planet's distance from it.[6] (10) (Mixed) with Saturn it indicates a great scholar, because both are upper (planets). It is a star of truth because such is the temperate nature.^[7] (11) Its day and night are as in the case of the Sun. [8] (12) Its least years are 12, because it returns close to its original location at the end of these years, and its middle (years) are 45½, which is half the great and half the least (years). Its great (years) are 79, like the number of its terms in the signs. Its greatest (years) are 424, because in these years it returns to its place, and the difference between the first and the second place is only a few minutes; and similarly with the greatest years of Saturn. The years of the *fardâr* are like its least years. [9] (13) It indicates old age because it is an upper (planet). Saturn (indicates) extreme old age and the end of life. It is masculine because that is its nature. (14) The change in the quadrants of the circle is because from the tenth house it is in the ascending half-circle, which is above the Earth, and it is masculine and southern; the other quadrant, which is below the Earth, is feminine, because it is opposite the second quadrant. They did the same with respect to the quadrants that correspond to the epicycle, because the one that is retrograde is opposite the one that is direct. (15) The flavor of Jupiter is sweet because that is (the nature of) everything hot and moist. (16) His form is attractive, because that is the nature of what is temperately mixed. (17) He is of middle stature and his eyes are large, because of the heat and the moisture, and he walks erect because of the heat, and he is not irascible because of its tempered nature. (18) He is loved by the Heavens, because he is a man of truth and people like him. (19) Tin belongs to it, because it is hot and moist, and elephants, because they are heavy.

5 (I) Mars. Hot and dry, and so is its image; hot. Do not heed the statements of the author of the *Tetrabiblos*, who said that it is hot because it is above the Sun. [I] (2) It indicates brothers, as I have mentioned (above in the section on) Jupiter. [I] It indicates quarrels and wars because of the great heat (mixed) with dryness, and so too acute illnesses and a surfeit of blood and red bile. (3) The right nostril belongs to it, because it is superior to Venus, inasmuch as the right is more influential than the left. (4) It is the planet of anger because of its great heat, and of courage and might on account of its nature. It is masculine in the night because then it is temperate. (5) The science of medicine and surgery belong to it, [I] and it is a partner in the arts, as I have already mentioned (in the section on) Saturn. [I] It indicates thieves who destroy life, and liars,

בעבור¹ כי אין תולדתו ישרה, ואם היה בבית קלונו יורה על אומנות קציצה² והוצאת הדם³ בדרך⁴ חסרון, כי הוא שופך דמים. (6) אמר תלמי המלך³ כי השמש בחשבון י׳׳ו, והלבנה י׳׳ב, וכוכב חמה ונגה בחשבון י׳׳ו, | ומאדים בחשבון כ׳׳א ושליש³, 134 יצדק בחשבון כ׳׳ד, ושבתאי בחשבון ל׳׳ב, ואמר כי זה החשבון נלקח מערך גלגלי וצדק בחשבון כ׳׳ד, ושבתאי בחשבון ל׳׳ב, ואמר כי זה החשבון נלקח מערך טוב¹ אל המשרתים אל הארץ. (7) על כן יזיקו שבתאי ומאדים, כי אין להם ערך טוב¹ אל המאורות, ויסור נזק שבתאי בעבור שיש ביניהם ערך טוב, וככה נגה וכוכב חמה עם מאדים. (8) וטעם מאדים מר וחריף בעבור חומו ויבשותו. (9) ויש נקודות בפניו בעבור שנוי תולדתו, ובעל הנקודות לעולם חם, והוא ארוך בעבור היותו עליון. (10) ושלו הברזל, שהוא משחית, והפרדים כי הם³ חזקים. (11) ויומו ולילו כמו השמש. (12) ושנותיו הקטנות ט׳׳ו כי בסוף השנים האלה ישוב להיות קרוב ממקומו הראשון, והאמצעיות מ׳⁰ וחצי כי הם חצי הגדולות עם חצי הקטנות, כי כן מספר גבוליו במזלות, וחכמי פרס אמרו כי שנות חלקו ז׳, כי כן נסו.

(1) נוגה. כוכב טוב בעבור שהוא ממוסך מעט, על כן יורה על המשגל, ולא כן היה צדק בעבור היותו כוכב עליון, והוא מתעסק בדברי העולם הבא ונגה בדברי העולם הזה¹⁰, והוא יורה על המשגל בעבור שהוא נקבה, והנחיר השמאלי כי זה הנקב נשאר לו, והכלי שיש בו כח רב¹¹ למשגל. (2) ושנוי תולדתו כשאר הכוכבים. (3) ושלו¹² הנקיות¹³ והטהרה בעבור היותו כוכב טוב ויפה. (4) ויורה¹⁴ על דשן ושמן כי עיקר השמן¹⁵ קור ולחה בממסך טוב, ואצבעותיו קצרות בעבור תולדת הקור, ופניו עגולים בעבור השומן, והנחושת בחלקו כי כן נסו בעלי הצורות. (5) ושלו¹⁶ הגמלים¹⁷ שאינם מזיקים. (6) ויומו ולילו כמו השמש. (7) ושנותיו הקטנות שמונה שישוב קרוב למקומו¹⁸, והאמצעיות חצי הגדולות עם חצי הקטנות, והגדולות כמספר גבוליו במזלות, ושנות אלפרדאר כמו הקטנות.

 $^{^1}$ בעבור] פמטאנ; י חסר. 2 קציצה] פמאטי; נ קצוצה. 6 הדם] פמטאנ; י דם. 4 בדרך] פמטאנ; י דרך. 5 המלך] פמאני; ט חסר. 6 כ"א ושליש] תיקנתי עפ"י הקשר הדברים. ראה טעמים א' 4 בורן נטעמים ב' 5 והערות על אתר. מטי ו'; פאג חסר. 7 טוב] פמאטי; נ >וככה נגה וככב חמה. 8 ני הם] פמטנ; אי שהם. 8 מאי; פט מ"ר. 10 הבא ונגה ... הזה] פמנ; א הזה; טי חסר. 11 בו כח רב] פמא; ט לו כח רב; י לו כחרב. 11 שלו] מאי; טנ ויש לו; פ ושלא. 11 הנקיות] מטאי; פ הנקיאות. 11 ויוורה] פמטאנ; י ונוגה. 15 השמן] פמאני; ט הדשן. 16 ושלו] פמטאנ; י ושלא. 17 הגמלים] פמטני; א חסר. 18 קרוב למקומן פמאני; ט אל קרוב מקומו.

because its nature is not temperate. When it is in its house of dejection it indicates the art of butchering and bloodletting by way of extraction, because it sheds blood. (6) Ptolemy, the King,[5] said that the number of the Sun is 18, and of the Moon 12, and the number of Mercury and of Venus is 16, and the number of Mars is 211/3, and the number of Jupiter is 24, and the number of Saturn is 32. He said that this number was obtained from the ratio of the planets' orbs to the Earth('s orb). [6] (7) For this reason Saturn and Mars are malefic, because they do not have a good ratio to the luminaries, [7] but the maleficence of Saturn is removed because they [Saturn and Mars] have a good ratio; [8] and the same applies to Venus and Mercury with Mars.[9] (8) The flavor of Mars is bitter and pungent, because of its heat and dryness. (9) He has freckles on his face because of the change in its nature and one who has freckles is always hot. He is tall because it is an upper (planet). (10) Iron, which is destructive, belongs to it, as well as mules, because they are strong. (11) Its day and night as in the case of the Sun. (12) Its least years are 15 because at their end it returns nearly to its original place, and its middle (years) are 40½, which is half of the great (years) plus half of the least (years), for such are its terms in the signs. The Persian scientists said that the years of its part [i.e., the fardâr] are seven, as they found by experience.[10]

6 (1) Venus. A benefic planet because it is slightly mixed. For this reason it indicates sexual intercourse; but Jupiter does not, because it is an upper planet, and it is engaged in the affairs of the afterworld. Venus (is engaged) in the affairs of this world. It indicates sexual intercourse because it is feminine; (it indicates) the left nostril, because this is the orifice that remains for it, and the instrument that has a strong power for sexual intercourse.^[1] (2) The change in its nature is the same as for the other planets. (3) Cleanness and purity belong to it, because it is a benefic and a handsome planet. (4) It indicates the fertile and fat, because the essence of fat is cold and moisture in a good complexion; his fingers are short, on account of the nature of cold; his face is round, because of the fat. Copper is in its portion, as was found through experience by the experts in the images. [2] (5) Docile camels belong to it. (6) Its day and night (in the week) are as for the Sun. (7) Its least years are eight, when it returns close to its (original) place, and its middle (years) are half the great (years) and half the least (years), and its great (years) are as the number of its terms in the signs, and the years of its fardâr are the same as its least (years).[3]

(I) על (בתולדתו. כוכב² השכל והחכמה והדעת³ כי הוא ממוסך בתולדתו. (ב) על (דעה כוכב חמה¹. כן משתנה⁴ מהרה לכל תולדת בעבור היותו 5 ישר, ויהיה טוב או רע. (צ) ושלו הלשון כי שלו? הנשמה העליונה, כאשר הזכרתי על דעת הקדמונים, ולפי דעתי שהיא לשמש. (4) רק יש ללבנה כח הגוף, ולכוכב חמה, שהוא למעלה ממנה, כח הלשון⁸ שיחל הנער לדבר; על כן היה המשגל לנוגה כי כן משפט האדם, ואחר כן לבקש גדולה כאשר ישוב לקבל כח השמש⁹, ואחר כן למאדים שירוץ לבקש מה שימצא ויקבץ 10 ממון באיזה דרך שיהיה, ואחר 11 כן לצדק ויחל להניח דברי העולם, והסוף לשבתאי כי אז יהיה כבד בכל דבריו. (5) על כן, אמרו הקדמונים שיש לו בחלקו הראש והלשון והכוליא¹² השמאלית בעבור כי ערך אחד יש לו עם 15 נגה, ובעבור היות 13 נגה עליון 14 ממנו ואין בו ספק, לקח כוכב חמה השמאלית שהיא פחותה. (6) וכבר הזכרתי למה יתהפך, ויורה על התחלואים שהם 16 בעבור החכמה אם היה | בממסך רע עם המזיקים. (7) והוא קצר קומה כי הוא מהכוכבים השפלים, 25% והוא דק בעבור שלא ברא השם¹⁷ כוכב קטן ממנו, על כן פניו דקות, ולחייו ארוכות כי יורה יובש ברוב18, ופיו יפה בעבור שיש לו הלשון19, ודקיק בעבור היותו כוכב קטן, ואצבעות ידיו ארוכות כי כן הסופרים. (8) ושלו המקנה הדק בעבור היותו קטן 02 , ועלה בחלקו הכסף החי כאשר נסו חכמי הצורות. $^{(0)}$ ולילו ויומו כמו לשמש. (10) ושנותיו הקטנות²² כ²² כי אז ישוב להיות קרוב למקומו, והאמצעיות חצי23 הקטנות עם חצי²⁴ הגדולות, והגדולות²⁵ כפי מספר גבוליו במזלות.

1) ראש התלי. בעבור היותו בפאת שמאל כאשר תהיה הלבנה שם, אז יהיה לו ראש התלי. בעבור היותו בפאת שמאל, על כן אמרו שהראש יוסיף על כל 26 כח גדול, מפני שהישוב כולו בפאת שמאל, על כן אמרו הקדמונים שהשם ברא שנים טוב שהלבנה מקבלת מהכוכבים הטובים. $^{(2)}$ ויאמרו הקדמונים שהשם ברא שנים מזיקים, והם שבתאי ומאדים והאחד גדול מחברו $^{(3)}$, וככה שנים $^{(2)}$ מטיבים, והם דק

 $^{^1}$ כוכב חמה] פמאני; ט כותב. 2 כוכב] פמאטי; נ חסר. 3 והדעת] פמאטי; נ והדעה. 4 משתנה] פטג; מא ישתנה; י <יורה. 5 היותו] מטאני; פ היות. 6 שמלון מטאני; פ ושלא. 7 שלו] פמטאנ; י יש לו. 8 הלשון] פמאי; ט הלשון. 9 ראחר כן ... השמש] פמטאנ; י חסר. 0 וויקבץ] פמאני; ט ויבקש. 1 וואחר] פמטנ; אי ואחרי. 1 ווהכוליא] פמטאי; נ והכליא. 3 היות] מפני; ט כי. 4 עליון] מטאי; פ העליון; נ <ככב. 4 שהיא] פמטאנ; י כי היא. 6 שהם] פמטאנ; י שהוא. 7 השם פמטאנ; ט הקב״ה. 8 ברוב] מאני; ט בגופו. 9 הלשון] פמטאנ; י השלטון. 9 ראצבעות ידיו ... קטן] פמטאנ; י חסר. 1 שמטי; נ חסר. 2 ב'כ'] פמטא; י י״ב; נ חסר. 2 מאני; ט הם. 4 בצין פמטאנ; י חסר. 2 ב'ל פמטני, א חסר. 2 ל פטאני; מ חסר. 2 מאני במום. 2 והוספתי עפ״י הקשר הדברים; מטנאיפ חסר. 8 מחברו] פמאני; ט מן האחרץ 9 וככה שנים] פמאטי; נ חסר. 8 מחברו] פמאני; ט מן האחרץ 9 וככה שנים] פמאטי; נ חסר. 8 מטיבים] י; פמטאנ חסר.

- 7 (1) Mercury. This is the planet of wit and wisdom and understanding. because it is mixed in its nature. (2) For this reason it quickly changes to any nature because it is temperate, and can be either benefic or malefic. (3) The tongue belongs to it, because the superior soul belongs to it, [1] as I have mentioned referring to the opinion of the Ancients; [2] but in my opinion it [i.e. the superior soul] belongs to the Sun. (4) Indeed, the Moon has the power of the body, and Mercury, which is above it, has the power of the tongue, to enable the child to begin to speak; [3] hence sexual intercourse belongs to Venus, inasmuch as that is the rule with respect to man, and then to seek greatness, when he receives again the power of the Sun, and then (the power passes) to Mars, which causes him to run and seek whatever he may find and to collect wealth in any possible way, and then (the power passes) to Jupiter, when he begins to set aside the affairs of this world, and the end (belongs) to Saturn, when he is heavy in all his actions. [4] (5) Hence the Ancients said that the head and the tongue and the left kidney are in its portion, because its ratio to Venus is 1:1;^[5] and because Venus is certainly above it, Mercury took the left (kidney), which is inferior. (6) I have already mentioned why it is mutable.[6] It indicates diseases that derive from wisdom if it is in a bad complexion with the malefic (planets). (7) He is short of stature, because it is one of the inferior stars, and he is thin because it is the smallest star that God created. His face is thin and his cheeks are long, because it indicates dryness in most (people). His mouth is attractive because the tongue belongs to it, and he is slender because it is a small star. His fingers are long, as writers' are. (8) Small cattle belongs to it, because it is small, and quicksilver is in its portion, as has been verified by experience by the scholars of the images.^[7] (9) Its night and its day (in the week) are as for the Sun. (10) Its least years are 20, when it returns close to its (original) place, its middle (years) are half its least (years) plus half its great (years), and its great (years) are equal to the number of its terms in the signs.[8]
- **8** (1) The Head of the Dragon. Because it is in the north, when the Moon is $\langle also \rangle$ there^[1] it [the Dragon's Head] has great power, inasmuch as the entire ecumene is in the north [with respect to the equator]. Consequently they said that the Head increases any good fortune that the Moon receives from the benefic stars. (2) The Ancients said that God created two malefic $\langle planets \rangle$, Saturn and Mars (the former is bigger than the latter), as well as two benefic $\langle planets \rangle$, Jupiter and Venus (the former is bigger than the latter), two luminaries, and

ונגה, והאחד גדול מחברו, ושני מאורות¹, וכוכב² ממוסך, פעם טוב ופעם רע, והוא כוכב חמה³. (3) וחכמי פרס אמרו כי שנות הראש בחלק אלפרדאר הם⁴ שלוש³, ככה נסו.

(1) קונב. בהיות הלבנה בצד לימין יחסר כחה", על כן יורה אז על חסרון שטב, וחסרון כבוד הוא החרפה והקלון. (2) והקדמונים נסו כי שנות חלקו ביוו. שטב, וחסרון כבוד הוא החרפה והקלון. (2) והקדמונים נסו כי שנות חלקו ביוו. (3) ויאמרו כייו אם היה כוכב טוב עם הראש יוסיף טוב ואם רע יחסר, ויאמרו כי הראש טוב הזנב יחסר מטוב הכוכב הטוב ווחסר מרעת הרע. (4) על כן יאמרו כי הראש טוב עם הטובים ורע עם הרעים, והזנב רע עם הטובים וטוב עם הרעים אוו. (5) והם יאמרו על ראש תנין גלגל הלבנה וזנבו, והנכון בעיני כי דבריהם אמת, רק כל משרת עם ראש תנין וונבו וונבו.

6 §

 20 משלות המולד. אמר החכם הנקרא 81 משאללה כי 91 לעולם יולד הזכר בשעה במספר במספר במספר במספר בזוגות, וזה אמת ברובי 22 הנולדים והנולדות במספר והנקבה בזוגות, וזה אמת ברובי 22 הנולדים והנולדות בכלם. (2) ואמר כי כפי המרחק מיום המחברת או הנוכח שהיה בתחלתו 42 קודם הלידה בייה מספר חלקי 62 שעה, ולפעמים בייה כן ופעמים לא. (3) ותלמי אמר כי 82 כמספר מעלות הממונה על 92 מקום המחברת או הנוכח ככה יהיה מספר אחד היתדות. (4) והנה אנכי נסיתי פעמים רבות, שלקחתי מעלות גבהות השמש בשעת הלידה עם החלקים, ורובי השנים תקנתי מקום הכוכבים בנוחות הודו ולוחות תלמי ולוחות פרס והלוחות שהן 52 אמת למראית העין, ולא מצאתי אחד היתדות ממספר אחד הכוכבים. (5) כלל: רק 52 מה שהזכיר חנוך הוא אמת ומנוסה, והוא דרך התולדת.

 1 מאורות] פמטאג; י המאורות. 2 כוכב] פמטאג; י וכוכב חמה. 3 הוא כוכב חמה] פמאג; ט והוא כותב; י חסר. 4 בחלק אלפרדאר הם] מטאני; פ תחלה אלף. 5 שלוש] תיקנתי עפ"י הקשר הדברים; כותב; י חסר. 4 בחלק אלפרדאר הם] מטאני; פ תחלה אלף. 5 שלוש] תיקנתי עפ"י הקשר הדברים; ראה הערה לתרגום האנגלי; פמטאני שנים. 6 הזנב] מאני; ט זנב התלי; פ והזנב. 7 בצד] פמטאנ; י שם. 8 כחה] פטאני; מ ככה. 9 על] מא; פיטנ חסר. 10 כבוד] מטאני; פ חסר. 11 ב") פמאטי; נ ס"ב. 11 והונבן מא מטוב הכוכב; פני מטוב הראש. 11 והונב אלי בחסר. 11 והנכון פמאטי; נ וחסר. 12 ו פמאטי; נ וחסר. 12 והונבן מאק פטי וונב; והזנב שלו. 18 החכם הנקרא] פלמאני; ט חסר. 19 כ"ן למן פטני ברוב. 12 ההולדות] למטי; א והנולדים; פ חסר. 12 שהיה בתחלה; א שהיה בתחלה. 18 למטאני; פ הלילה. 18 לקין פלמני; א חלוק; ט חלוף. 12 ולפעמים פלמטני; א ופעמים. 18 כין פלמטני; א חסר. 19 למטאני; מ בשעה. 18 מקום הכוכבים פלמטני; א חסר. 19 למטאני; מ בשעה. 18 מקום הכוכבים פלמטני; א חסר. 19 למטאני פ אל. 10 למטאני; פ אל. 10 למטאני, פ אל. 10 למטאני, מ בשעה. 11 מטאני א התולדות התולדות התולדות אורם. 10 למטאני א חסר. 10 למטאני א חסר. 10 למטאני א המולדת התולדות התולדות התולדות.

CHAPTER SIX 235

a mixed planet, sometimes benefic and sometimes malefic, namely, Mercury. (3) The Persian scientists said that the *fardâr* years of the Head are three, [2] as they verified by experience. [3]

g (I) The Tail. When the Moon is in the south side it loses power; hence it [the Dragon's Tail] indicates then a lack of good fortune and a lack of honor, which is disgrace and shame. (2) The Ancients found by experience that its *fardâr* years are two. [1] (3) They said that if a benefic planet is in the Head it increases good fortune; if a malefic, it diminishes (good fortune), and they said that the Tail diminishes the good fortune of a benefic planet and diminishes the misfortune of a malefic (planet). (4) Hence they said that the Head is a benefic with the benefics and a malefic with the malefics, and the Tail is a malefic with the benefics and a benefic with the malefics. (5) They said (all that) about the Head of the Dragon of the Moon's orb and its Tail. In my opinion their statements are true, but every planet has its own Head of the Dragon and its Tail. [2]

§6

I (I) Degrees of the nativity.[1] The scholar named Mâshâ'allâh said that males are always born in an hour whose number is odd, whereas females (are born) in even (hours), [2] and this is true for most natives, male and female, but not for all of them. (2) He said that the number of minutes in the hour (of birth) depends on the distance from the day of the (last) conjunction or opposition (of the luminaries) that began before the birth; sometimes it happens like that and sometimes it does not. (3) Ptolemy said that the number (of degrees) of one of the cardines is equal to the number of degrees of the planet that rules the place of the conjunction or the opposition (of the luminaries).[3] (4) Now I have tested (this) many times, taking the degrees and minutes of the Sun's apogee at the time of birth, and for most years I corrected the places of the planets in the Indian (scientists') tables and Ptolemy's tables and the Persian (scientists') tables and the tables that seem to be correct, but I did not find any of the cardines (to be equal to) the number (of degrees) of any of the planets. [4] (5) As a general rule, only what Enoch said is true and corroborated by experience, and is compatible with nature.[5]

על יורו שני המאורות יורו על החיים חמשה, בעבור כי שני המאורות יורו על (I) 2 החיים, ומקום המחברת או הנוכח יורה על כל דבר שיתחדש בעולם, ככתוב בספר | העולם, גם² המעלה הצומחת בעבור שהיא לנולד³, גם גורל הטוב בעבור במבר שהוא מול הלבנה⁴, והטעם כי לעולם כערך השמש אל המעלה הצומחת⁵ ככה ערך הלבנה אל הגורל הטוב, ועוד אדבר עליו. (2) ויאמר תלמי? כי ההוה למעלה מהארץ יורה על החיים מפני שיש לו כח רב. (3) ובעבור היות השמש ביתד העשירי, או בבית⁸ עשתי עשר, ברביעי¹⁰ זכר, לא חששו אם היה המזל נקבה, ובעבור היות הבית התשיעי והשביעי מהרביעית שהיא נקבה הוצרכו לבקש אם המיני גם השמיני (4) והבית השמיני הנה אין הוא נקבה 12 המול הוא נקבה 12 , שאם היה נקבה 12 עשתי עשר 15 לא יביט אל המעלה הצומחת, על כן לא יתכן לקחת החיים אם היה השמש באחד מהם. (5) והקדמונים אמרו כי המאור כדמות האם, והשליט על מקומו הוא האב 16 , על כן יקראו מקום המאור הילאג 17 , ופירושו אשה, והשליט כדכדאה¹⁸, ופירושו בעל. (6) ובעבור היות הלבנה נקבה, ואם היתה¹⁹ בבית העשירי או עשתי עשר, והוא 20 זכר והרביעית 21 לזכרות, הנה לא יהיה כח ללבנה, רק בבית הבית והבית אם זכר אם ומושו מן המול כן לא יחושו מן המול אם זכר אם נקבה, והבית השביעי²² הרביעית היא נקבה, על כן לא התשיעי הוא בית אבל²³ הלבנה, כי הוא השביעי מבית שמחתה. (7) ולבית הראשון גם הרביעית 24 היא נקבה, ובבית השלישי, ואם הוא בית נופל, בעבור ששם שמחת $,^{26}$ הלבנה, נקח החיים ממנה. (8) וברביעי 25 ובחמישי אם היה המזל זכר, נעזבנה בעבור היות הרביעית בחלק זכרות והלבנה נקבה²⁷; והנה אין כח לה כי לעולם הזכר יש לו כח במזל זכר 28 וברביעית 29 זכר. 29 ונעזוב השני 30 והשישי 31 , כי אינם קשורים עם המעלת חצומחת, ואחר כן נקח המחברת אם היתה למעלה מהארץ ביתד העשירי או השביעי או עשתי עשר, כי יש לו כח רב. (ולא כן התשיעי כי הוא בית נופל, אף כי השמיני ושנים עשר, ובעבור היות הלבנה ברגע הנוכח

^1 ממקומות] פמאטי; לג מקומות. 2 בם] למא; פטני כי. 2 שהיא לגולד] למאפטי; ג הגולד. 4 הלבנה] פלמגי י ללבנה; ט הנקבה. 5 הצומחת] למאפטי; ג חסר. 6 עליו] למטאני; פ אליו. 7 תלמי] למאפטי; ג חסר. 8 בבית] פטי; למא בית; ג חסר. 9 עשתי] למאפטי; ג בעשתי. 11 הוצרכו] פמאני; ל הוצרכנו; ט הוצרכתי. 21 נקבה] פלמטא; י > ובעבור היות הבית; ג חסר. 11 נקבה] לפטאני; מ הנקבה. 41 הנה אין למטאני; פ אין. 51 עשתי עשר] למאפטי; ג היב. 61 האב] למאפטי; ג < כדמות. 71 הילאג') למאנ; י הלאג'; ט הלאג; פ חסר. 81 כדכדאה] למטאני; פ בדבר הזה. 91 היתה] לטאני; מפ היה. 92 הוא] פלמטאנ; י הוא. 12 והרביעית] תיקנתי עפ"י הקשר הדברים; פלמטאני והרביעיות. 92 השביעי] למאפטי; ג חסר. 93 נבובה] למטאני; מ האבל. 94 ברביעית] למטאי; פ הרביעי; ג הד. 92 וברביעי] פלמאני; ט חסר. 93 נו חסר. 93 נרכן לג; מאפטי חסר. 92 נברביעית] פלמאני; ט חסר. 93 נרן לג; מאפטי מסר. 92 נברביעית] פלמאני; ט חסר. 93 נרן לג; מאפטי; ג ו הי"ב.

CHAPTER SIX 237

2 (1) The rulers. The places of life are five: [1-2] the two luminaries indicate life; [3] the place of the conjunction or the opposition (of the luminaries indicates anything that is renewed in the world, as is written in the Book of the World;^[1] [4] the degree of the ascendant because it belongs to the native; and [5] the lot of Fortune because it is the mazzal of the Moon, because the ratio of the Sun to the degree of the ascendant is always equal to the ratio of the Moon to the lot of Fortune; I shall say more on this subject.[2] (2) Ptolemy said that the one [i.e., the place of life] that is above the Earth indicates life, because it has great power.[3] (3) Because the Sun is in a masculine quadrant when it is in the tenth house^[4] or in the eleventh (mundane) house, they paid no attention to whether the sign was feminine; but inasmuch as the ninth and seventh houses are in a feminine quadrant, (in that case) they had to clarify whether the sign is feminine, because if it is feminine then the Sun has no power. (4) The eighth and the eleventh houses do not look at the degree of the ascendant, so it is not possible to locate the \(\lambda\) place of\(\rangle\) life \(\lambda\) there\(\rangle\) if the Sun is in one of them. (5) The Ancients said that the luminary is like the mother, and the lord of its place is the father, and therefore called the place of the luminary hyl'ej, meaning woman, and the lord kadkad'ah, meaning husband.^[5] (6) Because the Moon is feminine, when it is in the tenth or eleventh house, which is masculine and whose quadrant is assigned to masculinity, the Moon has no power. But in the seventh house, (which is) in a feminine quadrant, they paid no attention to whether the sign is masculine or feminine. The ninth house is the house of mourning of the Moon, because it is the seventh after its house of joy. (7) We should take the (place of) life from the first house, which also belongs to a feminine quadrant, and from the third house, even though this house is falling (from the cardines), because the joy of the Moon is there. (8) We ignore (the Moon) in the fourth and fifth (houses) if the sign happens to be masculine, because the quadrant is masculine and the Moon is feminine; so (the Moon) has no power (there) because the masculine always has power in a masculine sign and in a masculine quadrant. (9) We ignore the second and sixth (houses), because they are disconnected from the degree of the ascendant, and next we should take the conjunction if it had occurred above the Earth in the tenth house^[6] or in the seventh or eleventh (houses), because it [the tenth house] has great power. (10) But not in the ninth (house), which is a house falling (from the cardines), nor in the eighth and the twelfth; and because the Moon is stronger at the moment of opposition than at the

יותר חזקה מעת היותה ברגע המחברת, בעבור היותה מלאה¹ אורה כנגדנו, על כן יקרא הגורל הטוב. (II) ואם לא נוכל² לקחת³ החיים מאחד מהארבעה המושלים הנזכרים ננהג⁴ לעולם⁵ המעלה הצומחת, כי היא העיקר, ובהגיעה אל מקום רע ימות הנולד, כאשר אפרש⁶ בספר המולדות⁷, בעזרת האל⁸.

- (1) התקופה. בעבור היות מהלך ¹⁰ השמש שנה תמימה, והטעם עד שובה ¹¹ אל המעלה ²¹ שהיתה שם ברגע המולד; והנה התוספת ²¹ על שלש מאות וששים וחמשה הימים חמש ¹¹ שעות ארבעים ותשעה ²¹ חלקים. (2) והנה ביום אחד יסוב כל הגלגל המקיף שהוא שלש מאות וששים וישלים הקפתו ³¹, והנה בסוף שנת החמה ⁷¹ באותן חמש שעות וארבעים ותשעה חלקים, סבב האופן המפריש כל ³¹ שעה חמש עשרה מעלות, וכל ⁹¹ ארבעה חלקים מעלה אחת, וכל ⁹² חלק חמשה עשר חלקים. (3) והנה ערכנו חמש שעות על ט"ו ועלו ע"ה, ולקחנו | רביעית מארבעים ותשעה והנה שתים עשרה מעלות על ט"ו ועלו ע"ה, ולקחנו | רביעית מארבעים ותשעה והנה המעלה. (4) והוספנו זה על שבעים וחמשה ועלה המספר פ"ז ט"ו, והוא הכתוב בלוחות. ועוד יחסר להשלמת שש שעות אחד עשר חלקים, ושש שעות הן צ"ב מעלות כי הם רביעית יום ²⁵, וכאשר נקח רביעית ³² אחד עשר יהיו שתי מעלות ארבעים וחמשה חלקים. (5) נחסרם מתשעים אז יעלה המספר הנוכר.
 - 28 שתי" הטוף, יעלה לכל והנה יעלה לכל חודש שתי" (1) וחנה יעלה לכל חודש שתי" (1) על מעלות וחצי, והמקום שיהיה שם כוכב טוב או רע 29 או יביט אליו, אז יתחדש על הנולד דבר 30 כפי תולדת הכוכב. (2) גם ישתנה 32 לבית הסוף הנלקח כפינה הבתים 35 , ותהיה השנה מתחלת החלוק עד סוף החלוק.
 - ואם רצית לדעת טוב או רע שיקרה לנולד, אחר שתעשה המבטים כפי מרחב הארץ לדעת פירשתי לך, דע כמה שעות היא 37 רחוקה תחלת הבית שתרצה שתרצה

 1 מלאה] מטנאיפ; ל חסר. 2 נוכל] למא; טניפ יוכל. 6 לקחת] פלמטאג; י לקנות. 4 ננהג] פלמאג; טי נוהג. 5 לעולם] למטאני; פ העולם. 6 אפרש] פמאטי; נ פירשתי; ל חסר. 7 המולדות] מאנ; פטי המאורות; ל חסר. 8 בעזרת האל] פמא; ט בע״ה; לי חסר. 9 כאשר אפרש ... האל] מטנאיפ; ל חסר. 10 מסנאים; ט מעלת. 11 והטעם עד שובה] פלמאני; ט חסר. 12 המעלה] נ; למטאי מספר השנים; פ מספר שנים. 13 התוספת] פמאני; לט בתוספת. 14 חמש] למאפטי; נ חומם. 15 ארבעים וחשבה] פלמאני; ט ממ״ט. 16 הקפתו] פלמאני; ט תופשתו. 17 שנת החמה] פלמאני; ט שנה. 18 כל] מטנאיפ; פ על. 19 כל] למטאני; פ על. 19 כל] במטאני; פ על. 19 כל] למטאני; פ על. 19 כל] למטאני; פ מ"ט. 19 ק פלמטני; א שצ׳. 19 כיום] במטאנ; י היום. 19 רביעית] פלמאני; ט חסר. 19 בית] לפטאני; מ ב׳. 19 מטאני; י בכ׳. 19 מט אור ען לטאני; מ שוב ארבע. 19 פלמאני; ט חסר. 18 הבתים] פלמטאנ; י תולדתו. 19 השתרן פלמטאני; מ שוב ארבע. 19 פלמאני; ט חסר. 18 הבתים] פלמטאנ; י תולדתו. 19 שה אור רען לטאני; מ שוב ארבע. 19 פלמאני; י מחסר. 18 הבתים] פלמטאנ; י מהבתים; ט השנים. ני, למטא ישנה; (פ מטושטש). 18 כפין לפטאי; י לפי; נ חסר. 18 הבתים] פלמטנ; א היה; י חסר. 18 היה, י חסר. 18 היה, י חסר.

CHAPTER SIX 239

moment of conjunction, inasmuch as it is full (and) its light is facing us, it was called the lot of Fortune. (11) But if we can not take the (place of) life from any of the four aforementioned rulers we should always direct the degree of the ascendant, because it is the essence; when it arrives in a malefic place the native will die,^[7] as I shall explain in the *Book of Nativities*,^[8] with God's help.

- 3 (1) The revolution.^[1] (This is) because the course of the Sun is a complete year, meaning until it [the revolution] returns to the degree it was at the moment of nativity; and the excess beyond 365 days is 5 hours and 49 minutes.^[2] (2) Now in one day it [the sun] circles the entire circumferential orb, which is 360 (degrees), and completes its circuit. Thus at the end of the solar year, during those 5 hours and 49 minutes, the horizon advances 15 degrees every hour [360°/24hr. = 15° per hour], and (it advances) one degree every 4 minutes (of an hour) [60 min./ 15° = 4 min. per degree], and in one minute (of an hour) 15 $\langle arc \rangle$ minutes $[60^{\circ}/4 = 15']$. (3) Now we multiply $\langle the \rangle$ 5 hours by 15 (degrees) and obtain 75 (degrees); we divide (the) 49 (minutes) by 4 (degrees per minute) and obtain 12 degrees, plus a remainder of one minute of time, (during) which (the horizon advances) 15 arc minutes. (4) If we add this result to 75 (degrees) we obtain 87°15', which is the value that is written in the tables. We are short 11 minutes of six hours, and 6 hours are (equivalent to an advance of) 90 degrees, because they are one quarter of a day. When we divide II (minutes of an hour) by four we obtain 2°45'. (5) If we subtract them from 90 (degrees) we (also) obtain the aforementioned number [i.e. 87°15′].
- 4 (I) The "terminal house" is the place that 〈the revolution〉 reaches at the end of the year. (2) Now each month is assigned two degrees and a half, and in the place where there is some benefic or malefic planet or one that looks at it, a new event will happen to the native in accordance with the nature of the planet. (3) 〈This terminal house is〉 different from the terminal house calculated in accordance with the 〈mundane〉 houses, and the year 〈is calculated〉 from the beginning of the division until the end of the division. [1]
- **5** (I) If you want to know the good fortune or misfortune that will befall the native, after you arrange the aspects in accordance with the latitude of the country, as I have explained you, [I] find out how many hours the cusp of the (mundane) house you want (to arrange) is distant from

מהיתד שעבר, כי לעולם יהיה רחוק שעות שלימות, והטעם שלא יהיה שם חלקי שעה. (2) ודע המקום ששם¹ הכוכב או המבט: ואם היה מתחלת הבית² העשירי עד המעלה הצומחת, קח שעות³ הכוכב⁴ או שעות מקום המבט בין² מעלות תחלת הבית העשירי³ עד המעלה הצומחת¹ בלוח גלגל היושר³, וההוה שמור השעות וחלקיהם, וחסר לעולם השעות⁰ שיהיה רחוק מתחלת היושר תחלת הבית שתרצה, ואשר ישאר קח לכל שעה חודש ולכל חלק שעה¹¹, קרוב משלשה ימים. (3) ואם היה הכוכב או המבט מהמעלה¹¹ הצומחת אל הבית הרביעי, קח שעות נכח מקום הכוכב או המספר שעות¹¹ הנכח וחסר השעות כמשפט¹¹. (4) ואם היה הכוכב בין הבית הרביעי המספר שעות נוכח הכוכב או מקום המבט ועשה בגלגל היושר כמשפט¹¹. (5) ואם היה הכוכב בין הבית השביעי ובין הבית העשירי, קח שעות מקום המבט²¹. או מקום המבט²¹ מעלות וככה¹¹ מקום המבט²¹ מעלות וככה¹¹ מקום המבט²¹. וחלות המעלה הצומחת מהמעלות שהם בלוח הארץ² כנגד המעלה שתחשוב וחסר מעלות המעלה הצומחת מהמעלות שהם בלוח הארץ²¹ כנגד המעלה שתחשוב שהכוכב שם או מקום המבט²¹, וחלק על השעות הנזכרות ועשה כמשפט.

- ים חכמי ביף החלקים הנקראים אלפרדאר לא אדע להם טעם, רק 22 ככה נסו חכמי (ו) אדער החלקים המולדות אדבר 25 עליהם ביס. ובספר 25 המולדות אדבר 42 עליהם
- 27 ו השעות. אין ספק כי לפקיד יותר כח 26 מאשר יש לשותף. 20 ו וכאשר יתנו 27 מזל לכל שנה 82 , כן 29 נתנו לבעל השעה המעוותת מעלות שנולד בה הילוד, השנה הדאשונה לשעה הראשונה לשעה הראשונה לשעה השנית, והשנה השלישית 32 לשעה השלישית, עד שוב השנה השמינית לבעל השעה. 27 לכן 38 , יש לך להסתכל לעולם בכל שנה אל בעל השעה הראשונה, שאם היה במקום טוב אז יהיה 36 טוב לנולד, והפך הדבר אם היה להפך.

 1 ששם פלמטאנ; י שיהיה שם. 2 הבית למטני; פא חסר. 6 שעות פלמני; ט שעת; א חסר. 4 הכוכב או המבט ... הכוכב פלמטני; א חסר. 5 בין תיקנתי עפ"יי הקשר הדברים; למטאני ובין; פ חסר 6 הבית העשירי לטמאני; פ חסר. 7 עד המעלה הצומחת ט; למנאים חסר. 8 היושר למאפטי; המישור. 6 השעות למאני; ט > וחלקיהם; פ חסר. 0 וחלק שעה למאני; ט שעה; פ חסר. 1 ומהמעלה למטגי; ט שעה; פ חסר. 1 ומהמעלה למטגי; ט וחלק אל מספר השעות; פנ חסר. 1 ומהמעלה למטאני; י מספר, פ חסר. 1 ואו מקום המבט ... כמשפט למאפטי; נ חסר. 5 ובין מעלות הבית העשירי ... המבט למטאני; פ חסר. 1 בנוכח פלמאני; ט לנוכח. 7 וככה למאני; ט הוקח. 8 המבט פלמאני; ט המביט. 9 הארץ פלמאי; ט חסר. 9 המבט פלמאני; ט המביט. 1 לא אדע פמאני; פ ובפירוש. 4 אדבר פמטא; ני אדע פמאני; לט חסר. 2 רק מטאני; פ > כי. 2 ובספר מטאי; פ ובפירוש. 4 אדבר פמטא; ני דברתי. 2 ראלה החלקים ... עליהם מטנאיפ; ל חסר. 3 יותר כח למאפטי; נ השעה לטאני, משנה פלמטי; א שעה. 2 כן למאפטי; נ חסר. 3 והשלה למאפטי; נ השעה האשונה פטני; למא חסר. 3 רהשונה השלישית שעה הראשונה פעני; א לשנה. 4 השנה למאפטי; נ השעה הלישית פלמטני; א לשנה. 4 השנה למאפטי; נ השעה הלאשונה פעל כן. 3 היה להפך של מיהיה להפך של מיהיה להפך; ל יורה. 7 היה להפך של המשרה השרה ביידי ביידי ביידי ביידי בהפך.

CHAPTER SIX 24I

the previous cardo, because it is always distant an integral (number of) hours, which means that there will not be any minutes. (2) Find out the place where the planet or the aspect is: if it is between the cusp of the tenth house and the degree of the ascendant, look up in the sphaera recta table the hours of the planet or the hours of the place of the aspect between the degrees of the cusp of the tenth house and the degree of the ascendant. Keep the hours and the minutes of the result, and always subtract the hours that the house you want (to calculate) is distant from the beginning of sphaera recta, and from the result take each hour as a month and each minute as an hour, approximately three days. (3) If the planet or the aspect is between the degree of the ascendant and the fourth house, take the hours directly opposite the place of the planet or the aspect and subtract the degrees of the ascendant on the latitude plate (of the astrolabe) from the degrees of the planet or the aspect; then divide the number into the hours opposite (the place of the planet or the aspect) and subtract the hours according to the rule. (4) If the planet is between the fourth house and the seventh, take the hours opposite the planet or the place of the aspect, and proceed in sphaera recta according to the rule. (5) If the planet is between the seventh house and the tenth house take the hours of the place of the planet or the place of the aspect, as if the planet is opposite its degree and similarly with the place of the aspect, and subtract the degrees of the degree of the ascendant from the degrees in the latitude plate (of the astrolabe) opposite the degree that you have calculated and corresponding to the place where the planet is or to the place of the aspect, and divide (this number) into the aforementioned hours and proceed according to the rule.

- **6** (1) As for the parts that are called the *fardâr*, I cannot explain them, but the Persian scientists derived them from observation. [1] I will refer to them in the *Book of Nativities*. [2]
- 7 (I) Hours. There is no doubt that the lord has more power than the partner. [1] (2) Just as they assigned a sign to each year, [2] they also assigned to the lord of the seasonal hour the degrees at which the native was born, the first year to the first hour, the second to the second hour, the third year to the third hour, until the eighth year is assigned again to the lord of the (first) hour. (3) Hence, in every year you should always observe the lord of the first hour, for if it is in a fortunate place the native will enjoy good fortune, and vice versa. [3]

- (1) אגבולים. הם הו גבולות הכמי מצרים. (2) והנה יתחלקו חיי האדם כפי הגבולים, והנה פעמים שיצא האדם מטוב אל טוב, או מטוב אל רע, או מרעה שיצא האדם מטוב אל טוב, או מרעה אל רעה, כפי תולדת בעלי הגבולים. (3) ואני נסיתי כי בעלי המבטים יותר שלמים מבעלי הגבולים. הגבולים.
- (1) קשלישות. אמר תלמי כי כח בעלי⁴ השלישות יותר מכח בעלי5 הבתים בעבור שיש כדמות ראיות על6 השלישות ולא ככה על הבתים. (2) ואמר כי הלבנה תורה7 שיש כדמות ראיות על6 השלישות ולא ככה על הבתים. (2) ואמר כי מארבע שנים עד על שנות הגמול בעבור היותה קרובה אלינו; ואמר: הנה נראה כי מארבע שנים עד י״ד יבקש הנער האומנות והחכמה, ומשם עד כ״ב דברי הנשים; על כן, יורה נגה עליהם8; ומשם עד מ״א⁰ דברי שררה, ומשם עד קרוב שבעה שבועות¹¹ שנים יחשוב מה שיהיה בסוף¹¹, ויבקש לכנוס ולקנות¹¹ עושר שימצא באחרית ימיו, ומשם, שהוא⁴¹ קרוב אל חמשים שנה, שאמר הכתוב⁴¹: לא יעבור עוד, יבקש עבודת⁵¹ השם כי הוא⁴¹ בכח צדק, וכפי כחו במולד ככה | תהיה עבודתו¹¹, וככה כולם, ושבתאי על הסוף 336 כי הוא האחרון. (3) ודע כי כוככי גלגל המזלות, א״ע״פ שיש מהם גדולים מאד, אין להם כח להורות טוב או רע כי אם מעט בעבור היותם רחוקים. (4) ועוד, כי המשרתים יקרה להם תנועות משונות ולא כן לעליונים; על כן המשרתים לבד יורו³¹ על כל דברי העולם הזה שלנו, הוא השפל⁰¹.

78

(1) הגורלות. תלמי המלך המל מן הקדמונים על דברי הגורלות ווי, ואינו מודה (ב) הגורלות. תלמי המלך המלח ביום ובלילה ביום ובלילה שיש בין השמש ובין רק בגורל הלבנה לבדו, שילקח ביום ובלילה (2) וטעם זה הדבר, להוציא ללבנה מעלה הצומחת. (2) וטעם זה בבר, להוציא ללבנה מעלה כאלו היא צומחת, כי המעלה הצומחת לשמש ובתולדתו; על כן תכרית מעלה כאלו היא צומחת, כי המעלה הצומחת לשמש ובתולדתו;

 1 הם] פמטני; א הנה. 2 והנה פעמים] למטאני; פ חסר. 6 הגבולים] למאפטי; נ השלישות. 4 בעלי] למאני; פ חסר. 5 למא; פטני בעל. 5 בעלי] למטאני; פ בעל. 6 על] למטאני; פ אל. 7 תורה] למטאני; פ חסר. 8 משם עד ... עליהם] פלמאני; ט חסר. 6 עד מ'׳א] לט; מפי עד מ'׳ה; נ חסר. 0 שבעה שבועות] למטאני; פ מ'׳ט. 1 בסוף] פלמטאנ; י בסופו. 1 לקנות] למאפטי; נ ולאסוף. 8 ושהוא] פלמאני; ט עד. 4 שאמר הכתוב] פלמטני; י שאמר. 3 עבודת] פלמטני; א חסר. 3 כי הוא] למטאני; פ שהוא. 7 עבודתו] פלמטני; א חסר. 8 ויורון למאפטי; נ חסר. 9 הזה שלנו הוא השפל] למאני שסר. 9 חסר. 9 במלון פלמטני; א חסר. 1 מן הגורלות פלמטני; ט מן הגורלות על הקדמונים. 2 בגורל] פלמטני; א בגלגל. 8 שילקה] למאפטי; נ שיקח. 4 בלילה] פלמטאנ; י גם בלילה. 3 תכרית] למאפטני; י תכרות.

- **8** (I) Terms. These are the terms of the Egyptian scientists. (2) Now a man's life is divided in accordance with the terms, and consequently sometimes a man goes from good fortune to good fortune, or from good fortune to misfortune, or from misfortune to misfortune, in accordance with the nature of the lords of the terms. (3) I have found out by empirical experience that the lords of the aspects are more complete than the lords of the terms.
- **q** (1) Triplicities. Ptolemy said that the lords of the triplicities are more powerful than the lords of the houses, because there are proofs of sort about the triplicity but not about the houses.[1] (2) He said that the Moon indicates the years of infancy because it is close to us; and he said: Now it seems that from four years until the fourteen a child seeks a craft and wisdom; from then until 22 (he seeks) women, so Venus gives an indication about them; and from then until 41 (he seeks) power; and from then until about seven times seven years he ponders about what will happen at the end and tries to accumulate and acquire wealth for the end of his life; and from then, when he is about fifty years old, as it is written in Scripture, "he shall serve no more" (Numbers 8:25), but will seek to worship God, because he is under the power of Jupiter, and his worship will be in accordance with its [Jupiter's] power in the nativity, and similarly with respect to all (the planets), and Saturn rules his end because it is the last.^[2] (3) Know that even though some of the stars of the orb of the zodiacal signs are very large, they have only slight power to indicate either good fortune or misfortune, because they are distant. (4) What is more, the planets have erratic motions, but the upper (stars) do not; hence the planets alone indicate the affairs of our world, the lower one.[3]

§7

1 (I) Lots. King Ptolemy mocks the Ancients regarding lots, and acknowledges only the lot of the Moon, which is taken by night and by day from the distance between the Sun and the Moon, and the number (of the distance) is added to the degree of the ascendant. (2) This is done so as to cast a degree for the Moon as if it were the degree of the ascendant, inasmuch as the degree of the ascendant belongs to the Sun and has its nature; therefore it [i.e. the ascendant] will nullify the Moon when it approaches this place, also when the Moon is at this place,

הלבנה בהגיעה שמה גם הלבנה עליה¹, בעבור היות הלבנה קרה, הפך תולדת המעלה הצומחת; על כן, אמרו כי אין ראוי להיות הלבנה במזל העולה². (3) ודע כי כל אלה הגורלות שאמרו הקדמונים הם נכונים. (4) אם³ היה הגורל באחד הבתים הטובים, ולא יביט אליו השליט על מקומו, לא יורה על טוב ועל רע כלל⁴. (5) ושמו הגורל⁵ הטוב⁴ ללבנה כי היא תורה על גוף האדם ועל העצמות⁻ שיש בו, וגורל⁵ השמש לנשמה⁴ כי הוא יורה עליה; על כן, יורה זה הגורל על המחשבות ועל דבר נסתר מבני אדם. (6) וגורל שבתאי יורה על כח הגוף, ונלקח כן בעבור ששבתאי יורה על מוסדי¹¹ הגוף. (7) והגורל הטוב גם כן יורה על אודות הגוף. (8) וגורל צדק נלקח ככה בעבור שהשמש יורה על הנשמה העליונה, וצדק על הנפש הצומחת. (9) וגורל מאדים¹¹ נלקח ממזל הטוב, שהוא חלק הלבנה, אל²¹ מאדים, שיורה על הכעס, והחלק הטוב יורה על הגוף. (10) וגורל נגה³¹ נלקח בין חלקי⁴¹ שני המאורות, כי הוא כוכב טוב ויורה על דברים טובים. (11) וגורל כוכב חמה⁵¹ נלקח מגורל השמש אל גורל הלבנה כי יש לו כח בנשמה, כאשר הזכרתי.

(1) גורלות הבתים. גורל החיים מצדק, בעל הנפש הצומחת¹⁷, עד⁷¹ שבתאי, שיורה על הגוף, כי הנפש הצומחת היא הנפש הראשונה שיקבל הגוף. (2) גורל הדעת השני כוכבים העליונים⁸¹, ויוסיפו על מקום כוכב שהוא בעל הלשון. (3) גורל הגוף בין שני המאורות, כי האחד יורה על הנשמה והשני על הגוף, וזה הגורל יורה אם¹⁹ יהיה הגוף יפה וכל האברים²⁰ שלמים. (4) וטעם גורל הבית השני ידוע, כי הוא יורה²¹ על הממון. (5) וגורל הלקט, הטעם²² שימצא אדם²³ מציאות בדרכים. (6) והקדמונים אמרו כי השמש יורה על הנשמה, ויש אדם שנפשו מכוונת לסחורה, ולעולם יהיה לו ריווח כאילו נפשו | הפיקה רצון מהשם. (7) ובעבור היות נוגה שני לשמש, הוא כדמות הבית השני אל המעלה הצומחת, על כן זה הגורל. (8) וגורל האחים²⁴ מהעליונים בעבור שהם יורו על כל דבר קדמון, ויתכן היות לנולד אחים גדולים ממנו. (9) ואחרים אמרו²⁵ כי שבתאי יורה על הקדמונים וצדק על כל דבר שיתחדש,

 1 עליה] למאפטי; נ<תכרית. 2 העולה] פלמטאנ; י הטלה. 8 אם למטאני; פ<אבל. 4 יורה על טוב ועל רע כלל] למאפנ; ט אבל אם יביט אליו לא יורה על טוב ועל רע כלל; י יורה על טוב. 5 הגורל] לטי; מאפנ גורל. 6 הטוב] למאפטי; נ טוב. 7 העצמות] מטנאיפ; ל הנשמות. 8 וגורל] פמטני; ל גורל; א וגלגל. 9 לנשמה] מאטנ; פ על הנשמה. 10 מוסדי] למטאנ; פ מוסד. 11 מאני, פ מוסד. 11 מאני, פ וואלן למאנ; פ וואלן למאנ; פ וואלן למאנ; פ מוחסר. 11 למאנ; ט כותב. 11 הצומחת] פלמאנ; ט חסר. 11 דבין חלקי] למאטנ; פ מן. 15 כוכב חמה] פלמאנ; ט כותב. 16 הצומחת] פלמאנ; ט חסר. 17 דבין חלקין למאני, יי קשר הדברים; למטנאפ חסר. 18 כוכבים העליונים] למאנ; פ הכוכבים העליונים; ט כוכבים עליונים. 19 מטנאיפ; ל כי. 19 כל האברים פלמאנ; ט והאברים כולם. 12 יורה] למאטנ; פ חסר. 12 המאים למאטנ; פ חסר. 12 המאים למאני, שומרים למאטנ; פ חסר. 12 המאים למאטנ; פ חסר. 12 המרים אחסר. 12 המרים אחסר.

because the Moon is cold, which is the opposite of the nature of the degree of the ascendant; therefore they said that it is not appropriate for the Moon to be in the sign of the ascendant.[1] (3) Know that all the lots set forth by the Ancients are right. (4) If the lot is in one of the planetary houses, [2] and the lord of its place does not aspect it, it will not indicate good fortune or misfortune at all. (5) They assigned the lot of Fortune^[3] to the Moon because it gives an indication about the body of man and the bones in it; the lot of the Sun (was assigned) to the soul because it gives an indication about it, therefore, this lot indicates thoughts and things hidden from man. (6) The lot of Saturn indicates the power of the body, and it is taken in this manner because Saturn indicates the foundations of the body. (7) The lot of Fortune also gives an indication about the body. (8) The lot of Jupiter is taken in this manner because the Sun indicates the superior soul, and Jupiter (indicates) the vegetative soul. (9) The lot of Mars is taken from the lot of Fortune, which is in the portion of the Moon, to Mars, which indicates anger, and the lot of Fortune indicates the body. (10) The lot of Venus is taken between the lots of both luminaries, because it is a benefic planet and indicates good things. (11) The lot of Mercury is taken from the lot of the Sun to the lot of the Moon because it has a power over the soul,[4] as I have mentioned.[5]

2 (I) The lots of the \(\lambda\) mundane\(\rangle\) houses. The lot of life \(\lambda\) is taken\(\rangle\) from Jupiter, the lord of the vegetative soul, to Saturn, which indicates the body, because the vegetative soul is the first soul received by the body.[1] (2) The lot of knowledge (is from) the two upper planets, to which they added the place of the planet that is the lord of the tongue [i.e., Mercury].[2] (3) The lot of the body is between the two luminaries, inasmuch as one indicates the soul and the other the body, and this lot indicates whether the body will be handsome and all the members intact.^[3] (4) The reason for the lot of the second house is known, because it [the second house] indicates wealth.[4] (5) The lot of gathering^[5] means that a man will find lost objects on the roads. (6) The Ancients said that the Sun indicates the soul, and there are people whose soul is oriented to commerce, and they always make a profit as if their soul obtains favor of God (Prov. 8:35, 12:2, 18:22). (7) Since Venus is second to the Sun, it is like the second house to the degree of the ascendant; this is the explanation for this lot. [6] (8) The lot of brothers (is taken) from the upper (planets), because they indicate anything preexisting, and the native may have older brothers. (9) Others said that

והנכון לומר כי כן מצאו בדרך הנסיון¹. (וס) גורל האב. כבר הזכרתי שהשמש ושבתאי יורו² על האב, והחלו ביום מהשמש בעבור שיש לו כח רב, ומשבתאי בלילה בעבור שיתכן להיותו למעלה מן הארץ, והנה יש לו כח4 מכח השמש. ואמרו כי אם היה שבתאי תחת אור השמש, והנה אין כח לו, יקח מקומו צדק בעבור היותו עליון אחרים אמרו כי בהתחבר השמש עם שבתי אין צדק בעבור היותו עליון כח לשניהם; על כן נקח בעבור השמש מאדים ובעבור שבתי צדק. (12) ואם טען טוען למה לקחו העליונים מהשמש, התשובה בעבור היות העליונים מורים על כל דבר קדמון, ולא מצאנו⁷ עליון משבתי, על כן הוצרכנו⁸ לקחת במקומו צדק. (13) גורל הקרקע. בעבור שהלבנה גוף ושבתאי יורה על כל דבר קדמון והעפר", על כן זה הגורל". (14) גורל¹² הבנים. בעבור שצדק יורה על פריה ורביה ושבתאי יורה על כל דבר עומד, ובכן יעמד זכר האדם, על כן זה הגורל 14 . גורל 14 הבנים הזכרים. ממאדים אל צדק בעבור היות צדק מורה על הבנים, ובית מאדים חמישי לביתו הראשון 16, שיורה על הבנים, על כן זה הגורל. (16) גורל התחלואים. לעולם שבתאי ומאדים יורו¹⁷ על התחלואים⁸, על כן זה הגורל⁹¹. (17) והחלו משבתאי כי הוא מכוכבי היום, ומאדים בלילה כי , 20תום כוכב הלילה. (18) ודברי חנוך: להוסיף המרחק על מקום כוכב חמה בעבור היותו כוכב מתהפך. (נו) גורל העבדים. כוכב חמה יורה על העבדים, גם כן הלבנה, בעבור היותם שפלים. (20) גורל¹² הנשים. שבתאי יורה על הטינוף כי יש לו המרה השחורה, וככה המשכב כי טמא הוא, ונגה על הנשים. (21) גורל הזנות. השמש יורה על השררה ועל כל דבר שיעשה בכח, על כן זה22 הגורל: נוגה יורה על הנשים. (22) גורל הזכרים²³. במולד הנקבה השמש כמו הבעל ונגה כמו 24 האשה, ואמר 25 חנוך ממאדים אל השמש בעבור היות שניהם כמו בעלים בעלי שררה על הבית השמיני. הלבנה הבית (23) 26 לגוף, והבית השמיני על המות, ושבתאי ממונה להרע ולהמית, כי ככה תולדתו. 237 גורל הדרך. ככה 27 בעבור שהבית התשיעי יורה על הדרכים. (25) גורל (24) על 28 דרך המים. שבתאי יורה על הים והמים, וחצי סרטן, כי שם כח הבית,

 1 בדרך הנסיון למ; פט בדרך נסיון; נ על דרך הנסיון; א חסר. 2 יורו מטנאיפ; ל יורה. 3 ממשבתאין פלמאנ; ט חסר. 4 כח למאפטי; נ > רב. 3 ואמרו כי אם היה ... עליון פלמאנ; ט חסר. 6 אמרו פלמאנ; ט אומרים. 7 מצאנו פלמאנ; ט ימצאו. 8 הוצרכנו פלמאנ; ט הוצרכו. 2 וף פלמאנ; ט ימצאו 6 וסר האדם. 1 על כן זה הגורל פלמאנ; ט חסר. 6 וסר הבנים והעפר פלמאנ; ט עומד ובכן יעמוד זכר האדם. 1 על כן זה הגורל פלמאנ; ט חסר. 1 גורל הבנים הזכרים. 2 גורל מטנאיפ; ל וגורל. 3 גורל הבנים ... הגורל מטנאיפ; ל לו. 3 ויורן פמא; מטנאיפ; ל וגורל. 3 ולביתו הראשון מטנאיפ; ל לו. 3 ויורן פמא; ט יום. 3 על התחלואים ל (מטנאיפ חסר. 6 גורל התחלואים לעולם שבתאי ומאדים יורו על כן זה הגורל למאפטי; נ חסר. 3 כוכב חמה פלמא; ט כותב. 4 במול למאפטי; נ בחל. 3 בימו פלמאנ פלמא; ט היות בעלים בעלי שררה פלמא; ט היות כל בעלים בעלי שררה; פ היות בעלים בעל שררה; נ היות כמו בעלים בעלי שררה; נ הסר. 2 ככה למטא; פ חסר. 3 בעל שררה; נ היות כמו בעלים בעלי שררה. 3 בעל שררה; נ היות כמו בעלים בעלי שררה. 3 בעל שררה; נ היות כמו בעלים בעלי שררה. 3 בעל שררה: נ היות כמו בעלים בעלי שררה. 3 בעל שררה; נ החסר.

Saturn indicates pre-existing (things) and Jupiter anything that emerges later, and this is correct, as was found through experience. [7] (10) The lot of the father. I have already mentioned that the Sun and Saturn indicate the father; [8] and the Sun was made first by day because it has a great power, and Saturn (was made first) by night because it may be above the Earth, so that it [Saturn] has (more) power than the power of the Sun. (11) Some said that if Saturn is under the rays of the Sun,^[9] so that it [Saturn] has no power, Jupiter takes its place because it [Jupiter] is an upper (planet); others said that when the Sun conjoins Saturn both lose their power, so we should take Mars instead of the Sun and Jupiter instead of Saturn. (12) If someone asks why they took one that is above the Sun, the answer is that the upper (planets) indicate everything that is pre-existing, and because we have found no \(\prightarrow \text{planet} \) higher than Saturn, we were bound to take Jupiter in its place. [10] (13) The lot of the estate. The Moon (indicates the) body and Saturn indicates everything pre-existing and dust; this is the explanation for this lot.^[11] (14) Lot of children. Jupiter indicates procreation and Saturn indicates anything that persists, and (sons) perpetuate a man's memory; this is the explanation for this lot. [12] (15) The lot of the male children. (It is taken) from Mars to Jupiter because Jupiter indicates sons, and (because) the house of Mars [i.e., Aries] is the fifth to its [Jupiter's] first house [i.e., Sagittarius], which indicates sons; [13] this is the explanation for this lot.[14] (16) The lot of diseases. Saturn and Mars always indicate diseases; this is the explanation for this lot. (17) They began from Saturn because it is a diurnal star, and from Mars by night because it is a nocturnal star.[15] (18) Enoch says to add the distance to the place of Mercury because it is a mutable planet.[16] (19) The lot of slaves. Mercury indicates slaves, as does the Moon, because they are inferior (planets).[17] (20) The lot of women. Saturn indicates filth because the black bile belongs to it, and similarly with sexual intercourse because it is impure, and Venus (indicates) women. (21) The lot of prostitution. The Sun indicates dominance and anything done by force; this is the explanation for this lot; Venus indicates women. (22) The lot of males. In the nativity of a woman the Sun is like the husband and Venus like the wife; Enoch said from Mars to the Sun because the two assert dominance.[18] (23) The eighth house. The Moon indicates anything that happens to the body, and the eighth house indicates death, and Saturn is the lord that harms and kills, for that is its nature.^[19] (24) The lot of the journey. (This is) so because the ninth house indicates journeys. (25) The lot of the journey by water. Saturn indicates the sea

גם הוא יורה על הים. (26) גורל האם. נוגה והלבנה יורה¹ על הנשים, והלבנה כמו האם². (27) גורל הכבוד. י"ט מעלות ממזל טלה³, שם כבוד השמש על דעת חכמי הודו, ובשלש מעלות ממזל שור כבוד הלבנה. (28) גורל החן. בעבור כי השמש יורה על⁴ הככוד וצדק כוכב טוב, והנה כן החן. (29) גורל הסחורה. צדק וכוכב חמה יורו על זה, כי צדק יורה על הממון וכוכב חמה על האומנות, והסחורה היא אומנות. (30) גורל האוהבים. אהבתם דומה לאהבת הנפש עם הגוף. (31) גורל האויבים. שבתאי ומאדים יורו על המריבה ולשבתאי כח ביום, על כן יחלו ממנו. ודברי חנוך ידועים כי הבית השנים עשר יורה על המריבות ושני הגורלות האחרונים.

8§

 6 דע כי סרטן ואריה הם תחלת מחלוקת הבתים, וזה אחר זה, ובחצי כל בית ישתוה להיות מרחק זה מתחלת בית זה, כמו האחר אל סופו (2) וכאשר יש בית ישתוה להיות מרחק זה מתחלת בית זה, כמו האחר אל סופו (2) וכאשר יש בית כוכב חמה במזל השני לשמש, ככה במזל השני לאחור ממזל סרטן, כי שניהם הם בתי כוכב חמה. (3) וכערך מאזנים אל אריה ככה ערך שור אל סרטן, וכערך עקרב אל אריה ככה ערך דגים בער ביי אל אריה ככה ערך דלי אל סרטן. (4) והנה חלקו מאורות הגלגל לשני חלקים, החלק הגדול לגדול והחלק הקטן לקטן.

תקופת החדשים. כאשר תחלק שלש מאות וששים וחמשה ימים ורביעית יום וו $({\rm I})$ 2 שהוא קרוב ממספר שנה, אל מזלות מלות כי המזל הראשון ישמש בתחלה ובסוף,

 $^{^1}$ וורה] פלמטי; א יורו; נ תורה. 2 האם] מטנאיפ; ל האש. 8 ממזל טלה] פלמאנ; ט מעלה. 4 על] פלמאנ; ט חסר. 6 מחלוקת] לפנ; מא מחלקת; ט המחלקת. 6 בית] מטנאיפ; ל הבית. 7 ישתוה] פלמטני; א ישתנה. 8 האחר] למ; טנ האחד. 9 סופו] מטנאיפ; ל סוכם. 01 בית] מטנאיפ; ל בין. 11 לאחור] פלמאנ; ט לאחורי. 21 הם] פלמאנ; ט < גם. 11 וכערך עקרב אל אריה ככה ערך טלה אל סרטן] למאפטי; נ חסר. 11 וכערך גדי אל אריה ככה ערך דלי אל סרטן] פלמא; ט חסר. 11 לגדול] למאפטי; נ חסר. 11 תקופת] פלמאנ; ט תקופות. 11 ורביעית יום] למאפטי; נ חסר. 18 מזלות] למאפטי; נ < י"ב.

and the water, and the middle of Cancer, where the power of the house is, also indicates the sea.^[20] (26) The lot of the mother. Venus and the Moon indicate women, and the Moon is like the mother.^[21] (27) The lot of dignity. The exaltation of the Sun is at 19 degrees of Aries, in the opinion of the Indian scientists; the exaltation of the Moon is at 3 degrees of Taurus.^[22] (28) The lot of beauty. Inasmuch as the Sun indicates honor and Jupiter is a benefic planet, and beauty is like that. (29) The lot of commerce. Jupiter and Mercury indicate this because Jupiter indicates wealth and Mercury (indicates) crafts, and trade is a craft.^[23] (30) The lot of the lovers. Their love is like the soul's love for the body.^[24] (31) The lot of enemies. Jupiter and Mars indicate quarrels, and Saturn has power by day, hence they began from it [i.e. from Saturn]. Enoch's statements, that the twelfth house indicates quarrels and the last two lots, are well known.^[25]

§8

- I (I) Know that Cancer and Leo are the beginning of the division of the (planetary) houses, and one is next to the other, and at the middle of any house, the distance from this one (from the middle of one of the two houses of a planet to the beginning of the (other) house is equal to the distance from the other [i.e. from the middle of the second house] to its end [i.e. to the end of the first house]. (2) Also, just as (one) house of Mercury is in the second sign after the (the house of the Sun, so (there is another house) in the second sign after Cancer, and both are houses of Mercury. (3) The number of (signs separating) Libra from Leo is as the number of (signs separating) Taurus from Cancer, and the number of (signs separating) Scorpio from Leo is as the number of (signs separating) Aries from Cancer, and the number of (signs separating) Sagittarius from Leo is as the number of (signs separating) Pisces from Cancer, and the number of (signs separating) Capricorn from Leo is as the number of (signs separating) Aquarius from Cancer. (4) Consequently, the luminaries divide the circle into two domains, the larger domain to the great (luminary) and the smaller domain to the small (luminary).[1]
- 2 (1) The revolution of the months. When you divide 365 and a quarter days, which is approximately the length of the year, by the signs, with the first sign serving at (both) the beginning and the end, each month

יעלה לכל חודש עשרים ושמנה ימים ושתי שעות. (2) וטעם מה שהזכרתי, משוב השמש לכל! חודש במספר המעלות² בכל מזל; הוא האמת על דרך סברא³, וככה ניסו אותו הקדמונים והאחרונים אחריהם. (2) ומה שהזכרתי מהשעות הישרות, ככה 5 טעמיהן: 4 דע כי כאשר תחסר ימי השנה שבעה שבעה, כי הם ימי השבוע והם חוזרים חלילה, ישאר יום אחד; על כן אמרתי להוסיף יום אחד לכל שנה. וטעם הישרות כי המעוותות אינם עומדות על דרך אחד; על כן צריך שתדע (5) לעולם, אם הנולד הוא ביום, כמה שעות ישרות עברו מתחלת היום. (6) וזה תוכל לדעת שתשיב המעוותות לישרות 11, ואחר כן תוסיף חמש 12 שעות ישרות לכל שנה, גם ארבעים ותשעה חלקים מחלקי שעה. (7) ואחר 14 שתדע המספר שיגיע, אז תוכל להשיב הישרות | למעוותות 16, כי גם 16 צורך יש להם לדעת מי הוא בעל השעות 88א תקופת השנה. (8) ולעולם תהיה התקופה של תחלת השנה כמספר הימים של חודש הערלים שהיה בתחלה, רק אם היתה השנה¹⁸ מעוברת להם תהיה התקופה בחסרון¹⁹ יום 22 , אם הנולד היה בשנה פשוטה. $^{(0)}$ ואם היה בשנה מעוברת 22 תהיה תקופת השנה ככל שנה פשוטה בתוספת יום, ובכל שנה מעוברת תהיה כמספר הראשון. (10) ועל זה הדרך תקופת החדשים בכל חדש"2, כיי2 לא ישתנה רק אחרי מאה ושלשים וכאשר תערוך זה המספר על שתי מעלות ושלש רביעיות מעלה ואחת שנה. (11) שיחסרו משש שעות²⁵. אז יעלה שלש מאות וששים מעלות שיעלו²⁶ ביום אחד.

 28 ודע כי חכמי הודו אמרו שיוסיף חמישית שעה על שש שעות שלמות לכל 28 שנה תמימה. 20 וזה אמת בי כנגד הצורות ואין צורך לשמש שלהם 30 , רק למי שיתעסק בחכמת הצורות, והיא אסורה בתורת השם כי היא כדמות עבודה זרה. 30 והשמש שהיא בלוחות שכתבתי תהיה אמת ולא יהיה בה 32 שום דופי, רק אם עברו אלף שנים יהיה בה טעות מעט חלקים.

 1 לכל] מטנאיפ; ל בכל. 2 המעלות] מטנאיפ; ל מעלות. 6 סברא] למאפטי; נ סברה. 4 תחסר] למאנ; ט יחסר, פ תחבר. 6 והם] פלמאנ; ט חסר. 6 ישאר] למאפטי; נ חסר. 6 אמר] למאפטי; נ חסר. 6 למלוי, א בכל. 01 הוא] למאפטי; נ חסר. 11 לישרות] ב מסר. 01 הוא] למאפטי; נ חסר. 11 לישרות] פמאנ; ט הישרות. 12 חמש למאפטי; נ חסר. 11 ואחר] למאנ; פט ואחר כן. 14 שתדע] פלמאנ; ט מעוותות] פלמאנ; ט מעוותות. 16 כי גם] למאנ; ט גם כי. 17 השעות תקופת] פלמאנ; ט שעות התקופות 18 השנה] פלמטני; א חסר. 12 בחסרון] למטנ; פ לחסרון. 02 ים] למאפטי; נ חסר. 12 ההי בשנה] פלמאנ; ט חסר. 12 להם תהיה התקופה ... מעוברת] פלמטני; א חסר. 12 החש שעות] פלמאנ; ט משלש מעלות. 13 שיעלון פאנ; ט שיתברו; 12 שרעלון מענארן מעלות. 13 שלות פאמת] למאטנ; פ האמת] ט שיעלה; ל חסר. 12 שעות] מטנאיפ; ל מעלות. 13 לכלן לטנ; פ חסר. 12 שתות] מטנאיפ; ל מעלות. 13 לכלן לטנ; פ חסר. 12 שתות] מטנאיפ; ל מעלות. 13 לכלן לטנ; פ חסר. 12 שתות] מטנאיפ; ל מעלות. 13 לכלן לטנ; פ חסר. 12 שתות מעליה שהאון פלמאנ; ט חסר. 13 שרעלה, ל חסר. 14 שרות] מטנאיפ; ל מעלות. 15 לכלן לטנ; פ חסר. 12 שמות למאטנ; פ האמת. 13 שלהם] פלמטנ; א אליהם. 18 שהיי ב חסר. 18 בח האריהם שונה שהיי ב משלש פרי ב מערה ב מערה שהיי ב מערה ב מע

turns out to have 28 days and 2 hours.[1] (2) The explanation for what I have just mentioned is that the Sun moves each month the (same) number of the degrees in each sign; this is true by way of logical assumption, and it was tested empirically by the Ancients and after them by the moderns. (3) As for what I have said about the equal hours, the explanation is as follows: (4) Know that when you keep subtracting seven from the number of days in the year, representing the regular cycle of the week, one day is left over; hence I said that one day should be added each year. [2] (5) The explanation of the equal (hours) is that the seasonal (hours) are not constant [i.e., they vary in length]; hence you always have to know, for a daytime nativity, how many equal hours have elapsed since the beginning of the day. (6) You can find this out if you convert the seasonal into equal (hours), and then add 5 equal hours for every year, plus another 49 minutes. [3] (7) When you know the result, you can convert the equal (hours) into seasonal (hours), because they too are necessary for determining the lord of the hours (in) the revolution of the year [i.e., when the same day of the year comes round again].[4] (8) The revolution of the beginning of the year [i.e. the day each year that corresponds to the natal day always falls out on the day of the month of the Christians [i.e. the day of the Julian calendar] on which it [the birthday] was originally; but if the previous year was a (Julian) leap year, the revolution of the year [i.e., the natal day] falls out one day less on the calendar [i.e., a day earlier], if the nativity was in a regular year. (9) But if the nativity was (on leap-day) in a leap year, the native day falls out one day more [i.e., a day later] in a regular year, but in a leap year on the original date.^[5] (10) The same method (applies) to the revolution of the months in any month, because it changes only after 131 years. (11) When you multiply this number [i.e., 131] by the two and three-quarters degrees that (the year is short of 365 days and) six hours, the result is 360 degrees, which ascend in one day.^[6]

3 (I) Know that the Indian scientists said that one should add one-fifth of an hour to six whole hours for each full year. [1] (2) This is true only with respect to the images (of the constellations); there is no need for their (opinion with regard to the motion of the) Sun, except for those who deal in the science of the images (of the stars), which is forbidden by the law of God, because it resembles idolatry. [2] (3) The (motion of the) Sun as recorded in the tables I have written [3] is true and flawless; after the lapse of a thousand years there will be an error of only a few minutes.

- (1) השבועים¹. כבר הזכרתי כי בעל שעות המולד יש לו כח גדול, על כן יקיפו אותו שנה שנה². (2) וטעם שנים העשר כי כן המזלות. (3) וטעם שלשה שבועים בעבור כי חשבון שבועות⁴ כל⁵ השנה⁶ הם חמישים ושנים, הוצא⁷ מהם תשעה וארבעים שהם שבעה על שבעה ישארו⁸ שלשה, ונשאר⁹ יום¹⁰ ורביעית יום. תשעה וארבעים שהם שבעה על שבעה שבועים לכל¹² שנה כי חשבון השבועים (4) וטעם לקחת לתקופת¹¹ המזלות ארבעה שבועים לכל¹² שנה כי חשבון השבועים הם חמישים ושתים, הוצא¹³ מהם ארבעים ושמנה שתוציאם שנים עשר שנים עשר¹⁴ ונשארו¹⁵ ארבע שבועות גם היום ורביעית היום¹⁶, שהוא נוסף¹⁷ בכל שנה על שבועות השנה.
- (1) תקופת 81 הימים. טעם לתת לכל מעלה שנים עשר יום ועוד שתי שעות ושלישית שעה שכן יתחלקו כל ימות השנה על שלשים מעלות ישרות, שהם בית הסוף. (2) וטעם יעקב אל כנדי לתת לכל יום מעלה אחת פחות חלק 91 , בעבור שזה הוא מהלך השמש האמצעי 92 ביום אחד. (3) ותלמי אומר 12 שתתן מן המעלה הצומחת בתקופת השנה לכל מעלה ורביעית מעלה קרוב מיום אחד, וזה הטעם בעבור הרביעית 92 , שהוא נוסף. (4) ויש אומרים שאלה המעלות יתנם במעלת לוח הארץ, ואחרים אמרו לעשות בשנים הדרכים. (5) וטעם לתת 92 בשתי שעות 92 מעלה אחת כי ביום ולילה 92 יתן שתים עשרה המעלה. (6) ובעבור היות החמישה מקומות החיים רחוקים, על כן ראוי לנהגם תמיד במעלות כפי מקומם, כאשר הזכרתי בספר מעשה הלוחות, גם לדעת מקום 92 בית הסוף לכל אחד.
- 6 (ו) ודע כי ההוה מהחמשה | חזק במולד, כל מה 72 שיורה עליו יהיה אמת, בין 82 טוב ובין רע, ואם 82 היה במקום נופל, או לא יביט אל המעלה הצומחת, לא יבוא 92 לידי מעשה כל מה שיורה רק מעט ממנו, בדברים ומחשבות וחלומות. (2) ואין בכל החמישה שהוא העיקר לנהוג במעלות, מעלה אחר מעלה ומזל אחר מזל בתקופות 92 השנים, רק השרש 92 שילקח 92 ממנו החיים. (2) ויש לך להסתכל כל

 1 השבועים | למאטנ; פ השבועיים. 2 שנה | מטנאיפ; ל תמימה. 2 שלשה | פלמאנ; ט שלשת. 3 שנה | פלמאנ; ט שנה. 3 הוצא | למטאנ; פ הוציא. 3 השארו | למאטנ; פ 2 בידך. 3 ונשאר | למאטנ; פ ועוד נשאר. 3 ויום | מטנאיפ; ל 2 עוד. 3 לתקופת | פלמאנ; ט תקופת. 3 לכלכן | פלמאנ; ט בכל. 3 הוצא | למאטנ; פ הוציא. 4 שתוציאם שנים עשר שנים עשר שנים עשר שנים עבור. 3 ונשארו | למאנ; פ ישארו עשר | לטאנ; פ שהם שנים עשר על שנים עשר; מ שנים עשר שנים עבור. 3 ונשארו | למאנ; פ ישארו בידך; ט ונשאר. 3 ורביעית היום | מאנ; ל ורביע היום; פ ורביעית יום; ט הרביעית היום. 3 מאטנ; לפ יוסף 3 הקופת | פלמטנ; א תקופות. 3 החלק | למאפטי; נ 3 החבים האמצעים | 3 אומר | למאפטי; נ אמר. 3 הרביעית | מטנאיפ; ל רביעיות. 3 למאטנ; פ חסר. 3 שעות | פלמאנ; ט מעלות. 3 הלילה | פמנ; לטא ובלילה. 3 מקום | למאפ; ט בתקופות | למטנ; פ חסר. 3 מסנאיפ; נ יצא. 3 מסנאיפ; ל ילקח | למטנ; פ השר | 3 פאנ השר | מט השם. 3 מטנאיפ; ל ילקח.

- 4 (I) The weeks. I have already mentioned that the lord of the hour of the nativity has great power, [I] hence its revolution is calculated each year. (2) The reason for "12" is that \(\lambda\) this is the number of \(\rangle\) the signs. (3) The reason for "3 weeks" is that the number of weeks in a complete year is 52; subtract 49, which is seven times seven, and the remainder is three \(\lambda\) weeks\(\rangle\); and there is still a remainder of one and a quarter days. (4) The reason for "subtracting 4 weeks for the revolution of the signs for every year" is that the number of weeks \(\lambda\) in one year\(\rangle\) is 52; subtract 48 by casting out twelves \(\frac{1}{2}\) and the remainder is four weeks plus a day and a quarter, which is the excess each year to the \(\lambda\)full\(\rangle\) weeks of the year. \(\frac{1}{3}\)
- 5 (1) Revolution of the days. The reason for assigning "12 days plus two and a third hours to each degree" is that in this manner all the days of the year are divided into 30 equal degrees, which is the terminal house.[1] (2) Ya'qub al-Kindî's reason for assigning "one degree less one (arc) minute to each day" is that this is the mean motion of the Sun in one day. (3) Ptolemy says that from the degree of the ascendant at the revolution of the year you should assign approximately one day to each degree and a quarter.^[2] and the reason for the quarter (of a degree) is that it [i.e., one day] is added. (4) Some say that these degrees should be given in degrees of the latitude plate (of the astrolabe), and others said that this should be done by both methods. [3] (5) The reason for assigning "one degree to \(\left(\text{every}\right)\) two hours" is that day and night together are equal to 12 degrees. (6) Because the five places of life are distant one from the other, [4] it is appropriate always to direct them in degrees[5] in accordance to their place, as I have mentioned in the Book on the use of the tables, [6] and also to know the place of the terminal house for each one (of the five places of life).[7]
- **6** (I) Know that everything indicated by the one of the five $\langle \text{places} \text{ of life} \rangle$ that is predominant in the nativity comes true, whether for good fortune or for misfortune, but if it is in a $\langle \text{house} \rangle$ falling $\langle \text{from the cardines} \rangle$, or if it is not aspecting the degree of the ascendant, only some of what it indicates will be fulfilled, in deeds, thoughts, and dreams. [1] (2) It is essential to direct only the root among the five $\langle \text{places} \rangle$ of life, namely, the one from which the $\langle \text{length of} \rangle$ life is taken, one degree after another and one sign after another in the revolutions of the years. [2] (3) You should calculate all the aspects in both straight and

המבטים¹ במעלות ישרות גם המעוותות, כמו שכתוב בספר מעשה הלוחות, במולד ובתקופות כל השנה².

לגל מנקודה בגלגל כי תחלת שנת⁵ הודו מנקודה בגלגל (2) דע⁴ כי תחלת שנת⁵ הודו מנקודה בגלגל (1) סוף הספר³. המזלות, על כן אמרו הקדמונים שיש מעלות חשוכות ושיש מעלות נוגהות ויש בורות8. (2) והטעם, שיש כוכבים בממסך שבתאי גם מאדים; והנה בהיות השמש 12 אם רצית (4) אוד מן המשרתים כנגדם, אז יהיה כאדם שנפל לבור 10 . לדעת מקום אלה המעלות, כי תשתנינה 23 בכל שנה, חסר ממקום המאורות גם המשרתים היום שמנה מעלות וחמישה חלקים. (5) ושנת תלמי, גם חכמי ישמעאל ויון 15, היא מנקודת מחברת השני הכוכבים העליונים או הגלגלים הגבוהים 15, כמו שתרצה לומר. (6) והבתים ובתי הכבוד והגבולים הם בלוחות אלה החכמים רק לדעת הצורות; אם המזל הוא בצורת⁷⁷ בן אדם צריך לחסר מהלוחות לשבעה המשרתים שמנה מעלות. (7) ושמא¹⁸ יטעון טוען: הלא הסכימה דעת הכל כי כוכבי גלגלפו המזלות למעלה מגלגלים? כל המשרתים, ואיך יהיה הכוכב העליון ממסכו כשבתאי או מאדים 21 או כשניהם 22: כי הנה אמרו כי כוכבי כימה הם בממסך מאדים עם הלבנה, על כן 23 כל מולד שתהיה הלבנה במקום כימה יורה על חולי העינים; וככה, אם היתה הלבנה עם הכוכב שהוא בסרטן הנקרא עב הענן יורה על חשיכות העינים. (8) התשובה: דע כי אין למשרתים תולדת חום ולא קור ולא לחה 24 ולא יובש, רק יולידו אלה הארבעה תולדות בעולם השפל²⁵, וככה העליונים יולידו בעולם תולדת כאלו היא ממוסכת עם מעשה מאדים בהיותו עם הלבנה 26, (ס) וככה דרך הכוכבים הגדולים, כמו הכוכב שהוא בלב הרומח²⁷, שתולדת מעשיו²⁸ כמעשה 30 נגה עם כוכב חמה 29 , ולב האריה שהוא כתולדת צדק עם מאדים. 10 ולפי דעתי שאין לכוכבי¹¹ גלגל²² המזלות כח רב בעבור שהם רחוקים, אף כי הכוכבים שהם רחוקים מקו גלגל המזלות 33, כמו הנשר 34 הגדול; גם 35 יש לו מעט כח בכל מקום שרחבו רב והוא על ראשו, ולב האריה יש לו כח בעבור שהוא עם 36 קו גלגל המזלות. (11) גם הקדמונים מחכמי הודו אמרו שאין כח לאחד מהם, רק אם³⁷ יהיה

 1 המבטים] טג; פלמא המביטים. 2 במולד ובתקופות כל השנה] למאפטי; ג חסר. 6 הספר] מטנאיפ; ל הענינים. 4 דע] פלמטג; א חסר. 6 שנת] פלמאנ; ט שנות. 6 שיש] תיקנתי עפ"יי הקשר הדברים; למטנאפ שש. 7 נוגהות] לפא; מט נוהגות; ג נגוהות. 8 ייש בורות] למאנ; ט ושש בורות; פ חסר. 9 בממסך] למאפנ; ט כממסך. 01 לבור] לפנ; מטא בבור. 11 אתה] למאטג; פ חסר. 21 רצית] למאטג; פ תשתנו. 41 ייון פלמטג; א חסר. 21 הגבוהים] פלמטגי; א חסר. 61 רק] למאטג; פ והנה. 61 למאטג; פ והנה. 61 למאטג; פ והנה. 61 למאטג; פ המהים] היות שניהם] למאטג; פ חסר. 62 מלולין למאפ; ט מגלגל. 12 או מאדים] מטנאיפ; ל ומאדים. 52 או כשניהם] למאפ; פ או בשניהם; ט שניהם. 52 על כן למאפג; ט חסר. 42 להוה] למאטג; פ לחות. 52 בעולם השפל] למאפני; נ חסר. 52 וככה העליונים ... הלבנה] למאטג; פ חסר. 52 רמה] מאפג; לט חסר. 52 מעשיו] למאפנ; ט מעשה. 62 כוכב חמה] למאפג; ט כותב. 63 רעה לות של לכוכבין פלמ; ט לכוכבין א לככבים. 62 לגלל] למאטג; פ חסר. 53 רעה המהלות] לי מטנאיפ חסר. 54 הנשרן לפאטג; מ הסר. 54 לפאטג; מ חסר. 54 לפאטג; מ חסר. 55 למאטג; פ חסר. 55 למאטג; פ חסר. 56 למאפג; ט חסר. 56 למאטג; פ חסר. 56 למאטג; מ חסר. 56 למאטג; פ חסר. 56 למאטג; פ חסר. 56 למאטג; מ חסר. 56 למאטג; פ חסר. 56 למאטג; א חסר. 56 למאטג; א חסר.

crooked degrees, as is written in the *Book on the use of the tables*, [3] for the nativity and for the revolutions of each year. [4]

7 (1) End of the book. I shall now reveal a secret to you.[1] (2) Know that the beginning of the year of India is with respect to a point in the zodiac;^[2] hence the Ancients said that there are dark degrees, bright degrees, and pits.[3] (3) The reason (for the pits) is that there are stars with the complexion of Saturn and Mars; so when the Sun or one of the planets faces them, it is like a person who falls into a pit. [4] (4) If you want to know the location of these degrees, since they change (their position) every year, today you must subtract 8 degrees and 5 minutes from the place of the luminaries as well as of the planets.^[5] (5) The year of Ptolemy, as well as of the Arab and Greek scientists, (begins with) the conjunction of the two upper stars or (the intersection) of the two uppermost circles, as you prefer. [6] (6) The houses and the houses of exaltation and the terms are in the tables of these scholars [i.e., the Indian scientists] only with respect to the images;^[7] if the sign has the shape of a human being it is necessary to subtract 8 degrees from the tables of the seven planets.[8] (7) Perhaps someone will argue: inasmuch as all agree that the stars of the orb of the zodiacal signs are above the orbs of all the planets, how can there be an upper star with the complexion of Saturn or Mars, or of both; for they said that the stars of Khima have the complexion of Mars together with the Moon, so that any nativity in which the Moon is in the place of Khima indicates an eve disease; [9] Likewise, if the Moon is with the star that is in Cancer, the one that is called *Thick cloud*, [10] it indicates blindness. (8) Answer: know that the planets (themselves) do not have a nature that is hot or cold or moist or dry, but they generate these four natures [i.e., qualities] in the lower world; similarly, the upper (stars) generate a nature in the world that appears to be of the nature of Mars when it is together with the Moon.^[11] (9) And similarly for the way (of action) of the large stars, like the star that is in the Heart of the spear, [12] whose nature works as Venus with Mercury, and Cor leonis, [13] which has the nature of Jupiter with Mars. (10) In my opinion, the stars of the orb of the zodiacal constellations do not have much power because they are distant; and that holds good especially in the case of the stars that are distant from the line of the zodiac, like the *Great eagle*; [14] besides, it [i.e. a star] has little power where it is in a high latitude and when it stands on its head, but Cor leonis has power because it is in the line of the zodiac. (11) The Ancients among the Indian scientists also said that none of בתחלת אחד היתדות או השמש ביום והלבנה בלילה. (12) נשלם ספר הטעמים, תהלה לשוכן מרומים.

תהלה לשוכן מרומים] פ; מ חסר; א ונראה שהם טעמים למשפטי המזלות. ¹

them has any power, except when they are at the beginning of one of the cardines, or (in the place of) the Sun by day or (of) the Moon by night. [15] (12) This book has been completed, praised be the One that dwells in the Heavens.

PART FOUR

NOTES TO THE SECOND VERSION OF THE BOOK OF REASONS

§1.1

^[1]**1: I wish, Hebrew הואלתי.** For this translation, see Ibn Ezra's commentary on Genesis 18:27.

^[2]2: Learn the secret of the Glorious and Awe-Inspiring Name (Deut. 28:58): One of Ibn Ezra's avowed aims in his biblical commentaries, exegetical digressions, and theological monographs, is to reveal the secret meanings behind the names of God. He does this by applying knowledge related to Hebrew grammar, astrology, astronomy, mathematics, cosmology, and logic; his main tool, however, involves combinations of the numeric values of the Tetragrammaton. See, *inter alia*, the introduction to his second commentary on the Pentateuch, long commentary on Exodus 3:2, 3:13, 6:3, 14:19, 33:21. Ibn Ezra also devoted a complete monograph to this objective: *Sefer ha-Shem* (Book of the Name); see haShem, 1985, p. 419. For an example, see Sela, 2003a, pp. 313–323.

[3]2: The holy, who are the angels. In Ibn Ezra's nomenclature the "holy angels" (Hebrew מלאכים קדושים) are the supernal and incorporeal "intellects" or "separate intelligences". This concept is part and parcel of a theory combining Aristotelian and neo-Platonic teachings that was elaborated by the Arabic medieval commentators of Aristotle: out of the First Being emanate entities consisting of pure thought corresponding to the number of spheres; each of these intelligences acts as the object of the mind of a sphere and is the cause of its movement; the last intelligence in the sequence of emanations, an emanation of all intelligences called the "active intellect", has in its care the sublunary world: it is held to emanate forms unto sublunar matter and the human intellect; the highest level of cognition an individual can attain is that of "conjunction" with the "active intellect". See Davidson, 1992. Ibn Ezra describes the world of the "holy angels", which is distinct from the sub- and superlunary domains, in his long commentary on Exodus 3:13: ,הרשים, המלאכים המלאכים הוא עולם העליון הוא עולם המלאכים שאינם גופות, ולא בגופות כנשמות האדם; ומעלותם נשגבו מדעות הנקלות כנגדם. וכל זה העולם כבוד, כלו עומד, ואין תנועה בשנוי בערך; רק מעמדו איננו בעצמו, "רק בשם הנכבד לבדו. ונשמת האדם מאורם." ("The uppermost world is the world of the holy angels who are incorporeal and, unlike the souls of men, do no inhabit bodies. Their importance is far and above the understanding of their insignificant counterparts [i.e. human beings].

This entire world is glorious and unchanging. There is no change in its arrangement. This world is not self-sufficient but its existence is dependent upon God the glorious. Man's soul stems from their light.").

לאכת השמים וbn Ezra took this term from the book of Jeremiah (7:18, 44:17–19, 25), as he admits in his long commentary on Exodus 20:2, where he makes a direct reference to Jeremiah 44:18. Notice, however, that the Masoretic text of the Bible has מְלֶכֶת השמים, which has always been translated "queen of heaven." In his biblical commentaries, Ibn Ezra employed this term repeatedly to denote a combination of astrology and astronomy (see long commentary on Exodus 20:2, 28:6, 31:3, 33:21; short commentary on Exodus 25:7, 32:1; commentary on Ecclesiastes 1:3, 1:5, 1:15, 7:13; commentary on Psalms 19:1, 19:5–6; commentary on Isaiah 22:1), but this is the sole instance in his scientific writings.

[5]4: They also tested it often by experience and achieved their purpose. This is a common expression employed by Ibn Ezra to denote the astrologers' working method. For the meaning of "experience", see Ta §1.4:1 and note. See also Tb §2.9:5; Ta §2.2:20, §2.4:2, §2.18:1, §4.2:6, 12.

§1.2

וו. Planets, Hebrew משרתים, lit. servants. This neologism is frequently employed by Ibn Ezra throughout his scientific and non-scientific work. See Glossary s.v. "planet". He found the word in Psalms 103:21, where he glossed it as referring to the seven planets. Commentary on Psalms, 103:21, 1525; "ברכו, צבאיו – הם צבא השמים העליונים, "Bless, his hosts—these are the host of the higher heavens, and his servants are the seven which are in seven orbs"). Endowed with this meaning, this biblical word conveyed the message that the seven planets are not self-sufficient astrological agents but work as servants of God to do his pleasure (Ps. 103:21). See Sela, 2003a, pp. 129–130. In Ta § 1.3:2 Ibn Ezra says that their function as servants is embodied in the fact that the planets, as compared to the fixed stars, are close to the Earth.

[2] **I: Behold ... each of them in its orb**: Rather than introducing a mere description of the heavens, this passage is followed by a comprehensive, concise, and remarkable three-stage demonstration or deduction of a nine-orb universe: (a) first, the existence of seven orbs for seven planets is predicated on the integration of the various cycles of the planets into a geometrical rule (Tb §1.2:2) as well as on the occultations of the planets (Tb §1.2:3); (b) second, the existence of the eighth orb of the fixed stars is deduced from the occultation of the zodiacal fixed stars by the planets (Tb §1.2:3); (c) third, the existence of the ninth and uppermost orb, qua the orb that possesses the daily motion as its inherent motion and confers the daily motion to all the other orbs (Tb §1.2:5), is regarded as logically compelling, because of the slow steady motion of the orb of the fixed stars (Tb §1.2:4) and because the daily motions of the orbs of the fixed stars and of the seven planets are in an opposite direction to their inherent motions (Tb §1.2:4-5). For a detailed analysis of this passage, see Sela, 2003a, pp. 214-237.

[3]2: Completes its motion ... the larger. Corresponds to Ta §1.3:7.

^[4]3: Whenever one ... hides the upper: Corresponds closely to Ta §1.3:6. Ibn Ezra also offers an almost identical argument in his second commentary on Genesis 1:14, to uproot the possibility that the planets and stars are embedded in a single orb. Second Commentary on Genesis, 1976, p. 151: משבעה משונות הם לשבעה (כרשבעה במעון אחד לא "והנה לא נוכל לכחש, כי שבעה מעונות הם לשבעה במעון אחד לא המשרתים ... והנה אזכיר הברו בהתחברו עמו באורך וברוחב והיתה מרוצתם שוה." ("No one can refute that there are seven orbs for seven planets. ... Now I shall mention the clearest ⟨proof⟩ of all: if ⟨we assume that⟩ all the seven planets were in a single orb, then it would be impossible for one planet to be hidden behind another planet when one planet is in conjunction with another planet in longitude or in latitude, since in this case all the planets would have be the same course"). For an analysis of this commentary and for the role of this argument in Ibn Ezra's conception of the creation of the superlunary world, see Sela, 2003b.

^[5]3: The planets hide the stars of the zodiacal constellations: This second type of occultation is advanced here to demonstrate that the fixed stars occupy a separate eighth orb, above the seven planetary orbs.

^[6]4: Host of heaven, Hebrew צבא השמים. Ibn Ezra construed this biblical expression (Gen. 2:1; Deut. 4:19 et passim) as encompassing all of the fixed stars of the eighth orb. He employed it extensively in his biblical commentaries (commentary on Psalms 8:4; 19:2; 82:1; 89:8; 103:21; 136:4; 146:6; 148:2; long commentary on Exodus 3:15; 20:13; 33:21; second commentary on Genesis 1:14; 1:16; 2:1; commentary on Deuteronomy 4:19; commentary on Ecclesiastes 1:13; 1:19; commentary on Hosea 2:1; commentary on Daniel 7:14), in an astrological treatise (Me'orot, München 202, f. 102b), as well as in one of his theological monographs (Sefer haShem, 1985, p. 428).

^[7]4: Astrologers, Hebrew הכמי המולות, lit. scholars of the zodiacal signs. See Ta §1.3:10 and note. See Glossary, s.v. "astrologers".

^[8]4: 48 constellations, Hebrew הצורות על שמנה וארבעים, lit. 48 images. For the relationship between images, zodiacal signs, and constellations, see Ta §1.2:1–3 and notes. See also Glossary s.v. "constellation", "image". This is a reference to Ptolemy's star catalogue in the Almagest. See Almagest, 1984, VII, pp. 341–399. Besides Te'amim II and Rh, I, vi:11, from which this reference to the forty-eight constellations is quoted, Ibn Ezra employed this motif extensively in his biblical commentaries as well as in his scientific work. See, inter alia, long commentary on Exodus 33,21; commentary on Ecclesiastes 1:13; commentary on Deuteronomy 4:19; Ibn al-Muthannâ's Commentary, 1967, p. 301; Mishpeței haMazzalot, bnf 1058, f. 14a.

^[9]4: One degree in 70 years: This is the value proposed by al-Ṣûfî, as Ibn Ezra reveals in Liber de Rationibus Tabularum, 1947, p. 78. The same value is endorsed by Ibn Ezra in $Te'amim\ I$ and in other parts of his work. See Ta §2.12:10 and notes.

[10] 5: A sort of uppermost orb above all (the other orbs). An inconsistent approach towards the position of the *uppermost* orb is noticeable in *Te'amim I* and *Te'amim II* in particular, and throughout Ibn Ezra's oeuvre in general. Whereas in Ta §1.3:1, Rh, I, vi:10, the third version of *Keli haNeḥoshet* (NeḤoshet C, pinsker 26, f. 63a), and elsewhere Ibn Ezra makes the *uppermost* orb identical with the orb of the fixed stars, in Tb §1.2:5, Rh, IX, lxxv:3, the long commentary on Exodus 20:13, the commentary on Amos 5:8, and elsewhere he places this orb above the orb of the zodiacal signs and the fixed stars.

265

This inconsistency mirrors the problematic cosmological status of the ninth and uppermost orb: because it is starless, it lacks the basic *raison d'être* that justifies the existence of the other orbs; because the daily motion, the quickest motion of all the orbs, is ascribed to it, it contradicts the rule postulated by Ibn Ezra above in Tb §1.2:3: "the orb that completes its motion in a few days is beneath the orb that completes its motion in more days than the former." For Ibn Ezra's position in this issue, see Sela, 2003a, pp. 224–233.

I¹¹6: It intersects the orb of the zodiacal signs. Here Ibn Ezra has in mind the intersection, in an armillary sphere, of two great circles: the great circle of the equator, which represents the daily motion of the ninth uppermost orb, and the great circle of the ecliptic, which represents the motions of the planets' orbs and of the eighth orb. For a similar image, see Ta §2.12:3; §8.1:6, Tb §2.7:10; §8.7:5; see also Almagest, 1984, I:8, pp. 46–47.

[12] ז: Sphaera recta, namely, the uppermost (orb), Hebrew גלגל הישר, הוא העליון. The term sphaera recta, lit. "right sphere," refers to the phenomena that occur when the celestial equator is perpendicular to the local horizon. The celestial sphere is then said to be right, in the sense of upright or perpendicular, because the paths of the stars are perpendicular to the horizon. See Evans, 1998, p. 32; Almagest, 1984 ("introduction"), p. 18. To denote sphaera recta—particularly when referring to the use of rising times at sphaera recta in the calculation of the aspects, mundane houses and directions—Ibn Ezra employs the term גלגל היושר, lit. circle of uprightness, in Te'amim I (§10.1:3; §10.3:2; §10.5:12 et passim), Te'amim II (§6.5:2; 6.5:4), Reshit Hokhmah I (Rh, X, lxxv:15, 18) and elsewhere in his scientific treatises (Moladot, bnf 1056, f. 52b; Nehoshet B, Mant. 10, f. 41b; Nehoshet C, Pinsker 26, f. 63a). A notable exception is *Mishpetei ha-Mazzalot* (Mishpetei haMazzalot, bnf 1058, ff. 13b, 24b, 25a, 25b, 26c), where use is made of the sui generis Hebrew expression גלגל המישור "the plane circle". This Hebrew rendering highlights an additional meaning of the term, namely, that the plane of *sphaera recta* coincides with the plane of the celestial equator, which is the plane of the daily motion. The latter meaning is what is meant in the current passage, where Ibn Ezra speaks of the inclination of the Sun's path with respect to the celestial equator. It is significant that in this particular context Ibn Ezra was not content with sphaera recta alone and added a reference to the uppermost orb. This is because the sphaera recta, when associated with the daily motion, may be taken as coinciding with the eighth orb or with the ninth orb, depending on the underlying cosmological model. Since in Te'amim II Ibn Ezra clearly endorses a nine-orb cosmos, here he identifies the sphaera recta with the uppermost orb. In the third version of Keli haNehoshet, too, Ibn Ezra regards the sphaera recta as being the same as the uppermost orb (Nehoshet C, Pinsker 26, f. 63a: "גלגל היושר שהוא העליון" ["the sphaera recta is the uppermost (orb)"]); but it is crystal clear that there sphaera recta is the eighth orb, since in this text he identifies the eighth orb with the uppermost orb (Nehoshet C, Pinsker 26, f. 63a: "הגלגל העליון ששם "The uppermost orb, where the zodiacal constellations are, was divided by the astronomers into 48 (parts)"]).

§1.3

נו] ו: (Astrological) judgments, Hebrew משפטים. Ibn Ezra's Hebrew neologism, widely used in medieval Hebrew literature, denotes the rules by which the astrologer can determine astrological influences. Like the Latin iudicia (employed by Ibn Ezra in his Latin writings), mishpatim is derived from the Arabic ahkâm al nujûm (lit. judgments of the stars). But Ibn Ezra identified a source in Psalms 19:10. See Commentary on Psalms, 19:10, 1525: משפטי' - ידוע כי משפטי חכמת המזלות כפי מערכת המשרתים בערכם אל השמש, ויש משפטים בערכים מכחישים אלה לאלה ובעבור יחדו. "Judgments of" וה יטעו בעלי הדין, על כן אמר על משפטי השם צדקו ("Judgments of") [the Lord]—It is known that the judgments of astrology are according to the configuration of the planets in relation to the Sun; because some (astrological) judgments are mutually contradictory, the experts in (astrological) judgments make mistakes; therefore it is written that the judgments of the Lord are true and righteous altogether [Ps. 19:10]"). For the usage of this term, see Glossary, s.v. "judgments", Appendix 5: Authorities and Sources s.v. "experts in judgments". See also Sela, 2003 (i), pp. 116-123.

^[2]**1–2: We know ... analogies and experiences**: Here astrology is compared unfavorably with astronomy: whereas the latter is supported by conclusive proofs grounded on logic, mathematics, and geometry, the former does not rely on logical (and therefore irrefutable) proofs about judgments but only on analogy and experience. Astrology's

inferiority to astronomy was a commonplace even among astrologers. Thus astrology is depicted as a "less self-sufficient method" in the first chapter of Ptolemy's *Tetrabiblos*, the bedside book of astrologers, where astronomy is described as an "unvarying science" (Tetrabiblos, 1980, I:1, pp. 2–5). Similar statements can be found in medieval Arabic and Hebrew astrological sources. See Sela, 2001a, esp. pp. 94–100. In the Aristotelian tradition, too, knowledge acquired by *experience*, with no basis in theory, is demoted to the inferior degree of an *art*, the knowledge of practical rules resting on general principles, and occupies a lower level than *science*, the pure knowledge of universal causes devoid of any ulterior practical end. See Aristotle, *Metaphysics*, I (A), 980^{a25}–981^{b1}.

[3] 2: Just as ... opposed to nature: This puzzling statement probably refers to the "specific properties" or "occult qualities" (Arabic, khâssa; Hebrew, segullah) of certain substances believed to have medicinal effects that cannot be deduced from their natural or physical composition according to Aristotle's theory of matter. For the "specific properties" of stones, see Ibn Ezra's long and short commentaries on Exodus 28:9 and short commentary on Exodus 11:7. Another possibility is that this statement alludes to the idea, conveyed by Ibn Ezra in his biblical commentaries, that methods of healing that penetrate the human body to treat the internal organs are the exclusive province of God, who works through miracles. See long commentary on Exodus 21:19 and 15:26; commentary on Psalms 6:10; 16:9; Yesod Mora', 1985, VII, p. 330. For Ibn Ezra's conception of medicine, see Sela, 2003a, pp. 179–180; For an analysis of this comparison between astronomy, astrology and medicine, and its relation to the introduction of Reshit Hokhmah I, see Sela, 2003a, pp. 199-208.

^[4]3: Astrology, Heb. הכמת המולות, lit. science of the zodiacal signs. See Ta §1.3:10 and note.

[5]3: They divided the zodiac ... many fractions. Corresponds to Ta §1.1:1-6. See notes there.

§2.1

תולדת המישית בפני עצמה To denote the Aristotelian *aether* or fifth element, here Ibn Ezra employs the coinage *toledet* "nature". On this neologism, see Ta §1.2:5 and note. The passage corresponds to Ta §1.5:7. See notes there.

^[2]3: Like the flesh of the ox and the goat, even though all flesh is hot. Corresponds closely to Ta §1.5:12 and to Liber de Rationibus Tabularum, 1947, p. 97: "Qua ratione magistri philosophice carnem bovinam frigidam dicunt, cum tamen omnis caro calida et humida sit." See note at Ta §1.5:12 and "Introduction," p. 000.

[3] 1-4: The philosophers proved ... the rule about the moist and dry. Corresponds closely to Ta §1.5:7-12 (see notes there) and to Liber de Rationibus Tabularum, 1947, p. 97. See also Ta §2.7:3 and note. Although here, as in Ta §1.5:7–12, Ibn Ezra ostensibly subscribes to the Aristotelian view of the physical makeup of the bodies of the supra- and the sublunary domains, he subsequently deviates from it by viewing cold not as the contrary or privation of heat, but as a lesser degree of heat, as in the case of the flesh of bulls or the human complexion. In Ta §1.5:12, Ibn Ezra attributes the theory that the flesh of bulls is cold to the "physicians"; in Liber de Rationibus Tabularum, 1947, p. 97, to the "magistri philosophice." But the originator of the theory that gives heat primacy over cold seems to be Ya'qub al-Kindî: in Ta §1.4:2-3 he is represented as stating that "heat and cold are agents"; but, whereas heat is the "stronger agent," cold is the "weaker agent"; in Tb §2.1:7 that heat, which is the active agent, "is more influential than cold."

^[4]5: Ascendant, Hebrew המול העולה, lit. ascending sign. See Glossary s.v. "ascendant".

[5] 5: Doronius said ... same way everything (else). This example shows how the fiery signs (Aries, Leo, Sagittarius) engender an excess of red bile in the native; because such an excess generates heat, it illustrates how these signs are astrologically instrumental in the generation of heat in the human body. For a similar example, see Ibn Ezra's long commentary on Exodus 23:25: "ידענו כפי חכמת התולדת, כי כל אדם שגברה" כי כן תולדת האש, כי המרה האדומה על תולדתו המרה האדומה, יהיה בעל אף; כי כן תולדת האש, כי המרה האדומה

דומה לו ... גם נחשב אדם אין חום בגופו, ובא אחר וחרפו וקללו עד שכעס - והנה רומה לו ... גם נחשב אדם אין חום בגופו, שלא היה שם לפני כעסו" ("We know from the natural sciences that any person whose natural constitution is dominated by red bile will be choleric, for this is the nature of fire, and red bile is like it [i.e., like fire]. ... Likewise, let us consider a person whose body does not possess heat; if another person comes along and reviles and curses him to the point that he becomes angry, he produces heat in his body, which was not there before he became angry").

[6] Four (beginnings of the) seasons, Hebrew ארבע תקופות. Ibn Ezra employs the biblical term תקופה (Ex. 34:22; 2Chron. 24:23; Ps. 19:7) to denote various intervals of cyclical time, such as the day ('Iggeret haShabbat, 1894/5, p. 73), week (commentary on Psalms 19:7 and commentary on Job 1:5), month (Mishpetei haMazzalot, bnf 1058, f. 19a), and year (short commentary on Genesis 40:12). A frequent usage is the expression ארבע תקופות, namely, four tequfot, for dividing some period into four parts, such as the four parts of the day ('Iggeret haShabbat, 1894/5, pp. 64, 72), the four phases of the lunar month (Mishpetei haMazzalot, bnf 1058, f. 19a), and, particularly, for dividing the solar year into four seasons (short commentary on Genesis 8:22; long commentary on Exodus 12:2; 'Iggeret haShabbat, 1894/5, pp. 64, 66; Tbbur, 1874. 6b, 91). Although the expression usually denotes the interval, in some cases it also indicates the beginning of the interval. A telling example is found in Mishpetei haMazzalot, bnf 1058, f. 19a: ״המתהפכים: טלה וסרטן, מאזנים וגדי; פירוש: כי באלה המזלות מתהפך העת, כי הם ארבע תקופות השנה" ("The tropical (signs): Aries, Cancer, Libra, Capricorn; Explanation: At these signs the weather switches, because they are (the beginning of) the four seasons"). This is the precise meaning of the term in our passage, which speaks of the natural properties of Aries, Cancer, Libra, and Capricorn, which mark the beginning of the four seasons, rather than of the four seasons themselves.

^[7]8: Water, which corresponds to cold, which is the second agent. Corresponds to Ta §1.4:2–3, where Cancer's nature, namely, water, is said to be like the nature of the "weaker agent," namely cold, in contrast to heat, which is called "the stronger agent."

^[8]6–9: Ya'qub ... fourth (season) to earth. Corresponds closely to Ta §1.4:2–3. A similar account, without mentioning al-Kindî, is presented in Abû Ma'shar's Kitâb al-Madḥal, 1996, II:5, v, pp. 76–79.

For the triplicities, see also Mishpeṭei haMazzalot, bnf 1058, f. 19a; Art of Astrology, 1934, par. 379, p. 230; al-Qabîṣî, 2004, I:16, p. 25–27.

[9] **10: According to the aspects**. Here Ibn Ezra refers to al-Kindî's position on the aspects, as presented in Tb §4.8:1 and Ta §3.1:2.

[10] To: Signs that are aspecting in complete love have one nature (in common). A pair of signs that are in an aspect of trine or "complete love," like Aries and Leo, belong to the same triplicity and are consequently associated with the same element. Hence both of them are either hot or cold, moist or dry.

passive (nature). Heat and cold are considered to be active virtues, whereas dryness and moisture are passive virtues. See Art of Astrology, 1934, par. 347, p. 211: "When therefore you know the active virtues of a sign whether hear or cold, and the passive virtues, whether dryness or moisture, it will not be concealed from you what particular element of the world and what particular humor of the body each sign resembles. Each sign that is hot and dry is related to fire and yellow bile, each that is cold and dry, to earth and black bile, each that is hot and moist to air and blood and each that is cold and moist to water and phlegm". A pair of signs in an aspect of sextile or "half love," like Aries and Gemini, are both hot, although the former is dry and the latter is moist; or both are cold, like Taurus and Cancer, although the former is dry and the latter is moist.

[12] **The opposite holds for the quartile aspect**. A pair of signs in an aspect of quartile, like Aries and Cancer, share neither active nor passive virtues: the former is hot and dry, whereas the latter is cold and moist.

[13] **II: In my opinion ... like that**. Corresponds closely to Ta §1.4:4–5.

[14] 12: Because of the division of the aspect, as (in the case of) its companions. The aspect referred to here is trine, which is considered to be one of complete love. In Tb §2.1:10 Ibn Ezra states that "the signs that are in an aspect of complete love have one

nature"; in Tb §4.7:6, that "the signs that are in an aspect of trine have one nature." In the current passage this aspect links Virgo to its "companions," namely, Capricorn and Taurus; the three are members of the earthy triplicity whose nature is cold and dry, like the element earth.

^[15]14: Aquarius' image is that of a man holding an urn. As far back as the Babylonians, the image associated with the constellation of Aquarius was that of a man pouring water from an urn; thus in Greek astrology it was called Hydroxous "water-pourer".

^[16]**11–14: In my opinion ... meaning: fish.** Corresponds closely to Ta §1.4:4–7 (see note there), where Ibn Ezra offers his own opinion about the nature of the triplicities; namely, that it is a consequence of the nature of the images of the corresponding zodiacal signs. For signs with images of humans and of animals, see Tb §2.3:9 and note. For the nature of the signs, see Kitâb al-Madḥal, 1996, II:4, v, pp. 74–76; Art of Astrology, 1934, par. 347, pp. 210–211.

§ 2.2

^[1]**1: The head ... is renewed.** Corresponds to Ta §2.1:2–6. See notes there. A similar idea is conveyed in Moladot, bnf 1056, f. 13b: "יוהנה" ("When the Sun enters the beginning of Aries the true (beginning of the) year occurs and the world is renewed").

^[2]5: **Equator, Hebrew קו הצדק, lit. line of justice**. See Ta §1.2:3 and note, and Glossary s.v. "equator".

- [3] **1–6: Eastern signs ... Scorpio is more southern than Pisces**. This passage offers a comprehensive three-stage explanation of the signs' cardinal points and of their positions relative to the cardinal points:
- (a) Following an explanation of why Aries is the beginning of the zodiac, this sign is placed in the ascendant of a horoscopic chart, Capricorn in midheaven, Libra in the descendant, and Cancer in lower midheaven. Hence, Aries is in the east, Capricorn in the south, Libra in the west and Cancer is in the north (Tb §2.2:1); notice that this is

not the horoscope of the creation of the world, where Cancer is in the ascendant and Aries is in midheaven with the Sun. See Ta §2.4:4; Tb §2.4:9.

- (b) The remaining signs are assigned to a main cardinal point, according to the principle that this cardinal point is part of their common nature (toledet) as members of the four triplicities. The fiery signs are assigned to the east, the earthy to the south, the airy to the west, and the watery to the north (Tb §2.2:2).
- (c) Finally, each of the three signs in each triplicity is assigned a position (middle, north, south; or middle, left, right) relative to the main cardinal point, as follows: the sign that is closest to one of the equinoctial signs (Aries and Libra) is at the "middle" of the cardinal point, while the other two signs are placed "south" or "north" of the cardinal point of the triplicity according to various criteria (Tb §2.2:3–6).

Abû Ma'shar and Al-Bîrûnî, too, offer comprehensive accounts of this subject. Although the division of the signs into triplicities underpins their statements, they essentially provide bare lists, lacking the explanatory details of Te'amim II; in some cases they differ from Te'amim II or from each other regarding the relative positions of the signs of the triplicities. See Kitâb al-Madhal, 1996, VI:24, v, p. 257; Art of Astrology, 1934, par. 357, p. 215. Notice, for example, that whereas Abû Ma'shar makes Aries, Capricorn, Libra, and Capricorn the "middle" of the cardinal point, Al-Bîrûnî and Ibn Ezra in *Țe'amim II* do not. Te'amim I, for its part, comments on Reshit Hokhmah I, where each sign is assigned two attributes in each of the separate sections devoted to each sign: first, a position relative to a cardinal point, second, a "wind." For example, Aries "has the heart of the east and the eastern wind" (Rh, II, ix:4), Leo "has the left of the east and the eastern wind" (Rh xix:28-29), and Sagittarius "has the right of the east and the eastern wind" (Rh, II, xxviii:19). Consequently, in the section devoted to Aries, Te'amim I provides a brief explanation related to Aries and the fiery signs (see Ta §2.2:8–9 and note); in the section on Taurus, Ptolemy's and al-Kindî's opinions are presented (see Ta §2.13:8–9 and note). It turns out that Reshit Hokhmah I and consequently Te'amim I follow Abû Ma'shar, not only with respect to the relative positions of the signs but also regarding the terminology, which is different from that employed in Te'amim II. Notice that Abû Ma'shar (Kitâb al-Madhal, 1996, VI:24, v, p. 257) not only makes Aries, Capricorn, Libra, and Capricorn the "heart" of the cardinal points, but he also assigns "winds" to these signs.

The same approach is followed by Ibn Ezra in *Reshit Ḥokhmah I*, but not in *Țe'amim II*. For example, in *Reshit Ḥokhmah I* Sagittarius is assigned the *ruaḥ qadim* or east wind (Rh, II, xxviii:19) and Libra is placed in the "heart" of the west (Rh, II, xxiv:15). By contrast, Libra is in the "middle" of the west in Tb §2.2:5. The incipit of the current section in *Ṭe'amim II*—"eastern signs"—as well as the comprehensiveness with which the subject is developed, indicates that *Reshit Ḥokhmah II* did not include separate references, as does *Reshit Ḥokhmah I*, but rather collective references to the eastern, southern, western and northern signs. This approach is also adopted in Mishpeṭei haMazzalot, bnf 1058, f. 14b.

^[4]7: **The reason ... applies to all**. The tastes of the signs are listed separately and without any explanation in *Reshit Ḥokhmah I*, in the sections devoted to each sign. For Aries, see Rh, II, ix:5; for Taurus see Rh, II, xi:24; for Gemini, see Rh, II, xiv:14; etc. In many cases the same Hebrew word employed in *Te'amim II* to denote the tastes (מטעמים) is also employed in *Reshit Ḥokhmah I*. The tastes of the signs are not mentioned at all in *Mishpeţei ha-Mazzalot*.

§ 2.3

[1] **I**-4: **Tropical** (**signs**) ... to the next nature. This passage refers to a well known tripartite classification of the twelve zodiacal signs tropical (Aries, Cancer, Libra, Capricorn), fixed (Taurus, Leo, Scorpio, Aquarius), and bicorporal (Gemini, Virgo, Sagittarius, Pisces)—in accordance with the prevailing weather when the Sun travels through them in its annual path. See Tetrabiblos, 1980, I:11, pp. 64-69; Kitâb al-Madhal, 1996, II:6, v, p. 79; Art of Astrology, 1934, par. 380, p. 231; al-Qabîşî, 2004, I:7, p. 27; see also Abbreviation, 1994, pp. 15-25, where separate designations are given to separate signs. Ibn Ezra explains them in similar terms in all his introductions to astrology. However, the dissimilar terminology employed in Te'amim II, in Te'amim I and Reshit Hokhmah I, and in Mishpetei ha-Mazzalot to designate the fixed and bicorporal signs indicates that these three groups of texts embody three separate terminological trends in Ibn Ezra's astrological work. Thus, the fixed signs are called עומדים "standing" in Te'amim II; עומדים על דרך אחד "standing in one way" in Reshit Hokhmah I and Te'amim I; and נאמנים "faithful" in Mishpetei ha-Mazzalot. Cf. Tb §2.3:3; Ta §2.13:1;

Rh, II, xi:16–17; Mishpeṭei haMazzalot, bnf 1058, f. 14b. The bicorporal signs are called שני גופים "two bodies" in Te'amim II, יש לו שני גופים "it has two bodies" in Reshit Hokhmah I and Te'amim I, and בעלי שתי "owners of two bodies" in Mishpeṭei ha-Mazzalot. Cf. Tb §2.3:4; Ta §2.14:1; Rh, II, xiv:7–8; Mishpeṭei haMazzalot, bnf 1058, f. 14b. In Liber de Rationibus Tabularum, 1947, p. 85, these three groups are called "signa mobilia, fixa and bicorpora." Also, whereas Te'amim II and Mishpeṭei ha-Mazzalot offer a comprehensive explanation of this tripartite division in a single locus, Te'amim I, following Reshit Hokhmah I, gives separate accounts related to separate signs. Cf. Tb §2.3:1–4; Mishpeṭei haMazzalot, bnf 1058, f. 14b; Ta §2.2:1, §2.13:1, §2.14:1; Rh, II, viii:27–28, xi:16–17, xiv:7–8 et passim.

[2] 5: Long signs ... just the opposite. Reference is here made to two sets of six signs each—from Capricorn to Gemini, and from Cancer to Sagittarius—which divide the zodiac according to their rising times. These two are commonplace in introductions to astrology: see Art of Astrology, 1934, par. 378, p. 229; Kitâb al-Madhal, 1996, VI:4, v, p. 243; Abbreviation, 1994, p. 27. The term "rising times" refers to how many degrees of the equator cross the horizon of a given locality simultaneously with the consecutive zodiacal signs. On rising times or ascensions, see Evans, 1998, pp. 109–125; Sanctification of the New Moon, 1967, pp. 142-143. Interestingly enough, in Te'amim II Ibn Ezra employs a double set of terms to designate them generically: "long" and "short" in Tb §2.3:5, "crooked" and "straight" in Tb §2.3:21. Virtually the same occurs in the separate descriptions of the signs in Reshit Hokhmah I: Capricorn is characterized as "crooked in its rising times and its rising times are short" (Rh, II, xxx:24-25); and Leo is described as "straight in its rising times and its rising times are long" (Rh, II, xix:24-25). Te'amim I, which follows Reshit Hokhmah I, refers to Aries as "decreasing" in its rising times and "crooked" (Ta §2.2:1-2), and to Cancer as "straight," and then offers a global characterization of the crooked and straight signs (Ta §2.15:1–2). The same double set of terms appears in Mishpetei ha-Mazzalot. See Mishpetei haMazzalot, bnf 1058, ff. 14b, 18a, 25. There are two reasons for this seeming redundancy of terms. First, as explained in Te'amim II, whereas one pair (long/short) refers to whether the corresponding signs rise in more or less than 30 equinoctial degrees (Tb §2.3:5), the other pair (crooked/straight) refers to whether the corresponding signs rise in more or less than two equinoctial hours (Tb §2.3:21). Notice, however, that there is a confusion with respect to

the crooked/straight signs: whereas $Te'amim\ II$ states that these signs rise in more or less than two equinoctial hours (Tb §2.3:21), $Te'amim\ I$ asserts that they rise in more or less than 30 equinoctial degrees (Ta §1.15:2). Second, as conveyed in $Te'amim\ II$, the $Book\ of\ the\ Tables$ is also involved in this usage, a statement which is borne out by a passage in Liber de Rationibus Tabularum, 1947, pp. 84–85: "He tabule quas composuimus utiles sunt ... ad cognoscendum ... recta signa et obliqua et longa et curta" (italics added).

[3]5: As is written in the *Book of the Tables*. See below Tb §5.1:11 and note.

[4]6: I shall say more about that $\langle in due course \rangle$: See below, Tb $\S 8.1:1-4$.

[5]6-8: The larger domain ... their terms. The division of the zodiac into a "larger domain" or a "greater half" of the circle ascribed to the Sun, and a "smaller domain" or a "smaller half" of the circle ascribed to the Moon, is later expanded in Tb §5.1:3, §5.2:11, §8.1:1-4, and corresponds closely to Ta §2.5:1-4. This division of the zodiac is not mentioned in Reshit Hokhmah I but appears with a very similar wording in Mishbetei ha-Mazzalot and Liber de rationibus tabularum. See Mishpetei haMazzalot, München 202, f. 151b: מראש אריה עד סוף גדי, חצי חלק הגלגל הגדול לשמש, ומראש דלי עד סוף סרטן, החצי הקטון ללבנה" ("From the head of Leo to the end of Capricorn, the Sun has the "greater half" of the circle, and from the head of Aquarius to the end of Cancer, the Moon has the "smaller half"."); Liber de Rationibus Tabularum, 1947, p. 98: "Magistri iuditiorum partiti sunt circulum in duo, maiorem partem attribuentes soli, que est a capite leonis ad finem capricorni, minorem vero partem lune que est a fine capricorni usque ad caput leonis." The reference to the "greater" and "smaller" halves of the circle, as well as the claim that the Sun and the Moon have power in their halves as the planets have in their terms, which is mentioned in Ta §2.5:4, correspond closely to al-Qabîşî, 2004, I:10, pp. 21-22: "The half of the circle from the beginning of Leo to the end of Capricorn is also called the greater half, and this is the half of the Sun, because the same kind of lordship that planets have in their terms, belong to the Sun in the whole of this half; the half from the beginning of Aquarius to the end of Cancer is called the smaller half, and this is the half of the Moon, because in the whole of this half also

the Moon has the same kind of lordship as the Sun has in the greater half." See also Tetrabiblos, 1980, I:17, p. 79; Art of Astrology, 1934, par. 440.

וס: Scholars of the images, Hebrew הכמי הצורות. They are also mentioned in Tb §5.7:8 and §5.6:4, where they are designated "experts in the images" (בעלי הצורות). In Tb §8.3:2 they are those who are "dealing in the science of the images, which is forbidden by the law of God, because it resembles idolatry." Their involvement in the making of idols or talismans is implied in Tb §5.6:8 and §5.7:8, where they are said to have established the association between the planets and the metals under their charge by empirical means. Both the "scholars of the images" and the "experts in the images" appear in Ibn Ezra's biblical exegesis, where they are associated with idolatry and are said to bring down supreme powers. See long commentary on Exodus 20:3 and 20:5; Schwartz, 2005, pp. 14–18. In other parts of Ibn Ezra's work, the same circle are cited as involved in clearly astronomical affairs, such as the controversy about trepidation and the motion of the fixed stars. In such a context, they are alluded in 'Olam A, bnf 1056, ff. 85b as "scholars of the images", in Liber de rationibus tabularum as "doctores ymaginum" or "magistri ymaginum," and in Ibbur, 1874, p. 10a as חכמי המזלות בעלי המשפטים "astrologers who are experts on judgments and images". What Ibn Ezra says about the activities of the "scholars of the images" is reminiscent of what is said about the "experts in talismans" in Pseudo-Ptolemy, Centiloquium. Ibn Ezra introduced this treatise into medieval Jewish educated circles employing Hebrew names such as Sefer ha-'Ilan (Book of the Tree) or Sefer ha-Peri (Book of the Fruit) in Sefer ha-Moladot (Moladot, bnf 1056, f. 49a) and Reshit Hokhmah (Rh, X, lxxvi:24). Sefer ha-Peri was translated into Hebrew by Kalonymus ben Kalonymus at the beginning of the 13th century. See Centiloquium, verbum 9 in Sefer haPeri, bnf 1055, f. 54b: אמר" בטלמיוס: הצורות אשר בעולם ההרכבה נשמעות אל הצורות הגלגליות ולזה יחוקקו ייתו.״ אותם בעלי הטליסמאות במזל הכוכבים בהם למה שירצו עשייתו.״ ("Ptolemy said: the forms which are in the composite world obey the forms of the orb; consequently the experts in talismans engrave (the form of) the zodiacal sign whose influence they wish to attract."). The link between their involvement in astronomy and idolatry is found in Abû Ma'shar's Kitâb al-Qirânât and in Al-Bitrûjî's On the Principles of Astronomy, where they take part in the controversy about trepidation under the designation "masters of talismans." See 'Olam A, bnf 1056, ff. 85b–86a;

Liber de Rationibus Tabularum, 1947, p. 77; Ibbur, 1874, p. 10a; On the Great Conjunctions, 2000, I, pp. 155, 580; On the Principles of Astronomy, 1971, I, pp. 23, 29.

^[7]**9–10: Signs** (with) shapes ... of an animal. This is a reference to the signs with a human shape (Gemini, Virgo, Libra and half of Sagittarius and Aquarius), and to those with the shape of an animal, such as the four-footed signs (Aries, Taurus, Leo, the hinder half of Sagittarius and front half of Capricorn). They are mentioned in *Reshit Hokhmah I, Mishpeṭei ha-Mazzalot*, and introductions to astrology. See Rh, II, ix:2, xi:21, xiv:12–13, xxii:8; Mishpeṭei haMazzalot, bnf 1058, f. 14b; Art of Astrology, 1934, par. 352, pp. 212–213; al-Qabîşî, 2004, I:24, p. 33. For other references to these signs, see Tb §2.1:11–14, §2.3:24,23, §8.7:6; Ta §1.4:7, §2.2:4,7, §2.3:1.

^[8]11: Masculine (and) hot ... hotter than the female. This is a reference to Aries, Gemini, Leo, Libra, Sagittarius and Aquarius, which are considered hot and masculine signs. For masculine signs, see Rh, II, viii:27, xiv:7 et passim, and Ta §2.2:1; see also Mishpeţei haMazzalot, bnf 1058, f. 14b; Tetrabiblos 1980, I:12, pp. 69–71; Art of Astrology, 1934, par. 348, p. 211; al-Qabîşî, 2004, I:16, p. 25.

^[9]12: Beauty ... Aries and the others. The handsome signs are mentioned in *Mishpeṭei ha-Mazzalot*. See Mishpeṭei haMazzalot, bnf 1058, f. 14b. See also above, Tb §2.3:9 and note

^{10]} 13–14: Voice ... brevity of speech. This refers to three categories of signs that are characterized with respect to their voices: (a) voiced signs (Gemini, Virgo, Libra, and half of Sagittarius and Aquarius), which here are deemed to be identical with the human-image signs; (b) half-voiced signs (Aries, Taurus, Leo), which here are considered to be identical with animal-image signs (corresponds to Ta §2.2:7); and (c) dumb signs (Cancer, Scorpio, Pisces), which in Ta §2.16:15 are identical with the watery signs because they are "born in water." See Mishpetei haMazzalot, bnf 1058, f. 14b; Kitâb al-Madḥal, 1996, VI:18, v, p. 254; Art of Astrology, 1934, par. 353, pp. 213–214; al-Qabîşî, 2004, I:24, p. 33; Rh, II, ix:4, xi:22 et passim, Ta §2.2:7, §2.16:15.

^[11]**15: Tail of the Lion**. β Leonis (Denebola), "the star at the end of the tail," No. 27 in the constellation of Leo in Ptolemy's star catalogue.

See Almagest, 1984, VII:5, p. 349. In *Reshit Ḥokhmah I* and in the three versions of *Keli haNeḥoshet* (Rh, II, xxiv:2–3; Neḥhshet A, bnf 1061, f. 159a; Neḥoshet B, Mant. 10, f. 39b; Neḥoshet C, Pinsker 26, f. 67a) Ibn Ezra acknowledges that in his own time this star is in the constellation of Virgo (lat. 9;38, long. 11;50).

^[12]**15: Power ... in its tail**. See Mishpetei haMazzalot, bnf 1058, f. 14b, where Leo and Virgo are called strong signs (החוקים).

^[13]**17: Deformities ... in my opinion**. The deformed signs (Aries, Taurus, Cancer, Scorpio, Capricorn, Pisces) are enumerated in *Mishpeṭei ha-Mazzalot*, Ta §2.2:4–5, §2.3:1 and other introductions to astrology. See Mishpeṭei haMazzalot, bnf 1058, f. 14b; Rh, II, xxv:15–17; al-Qabîṣî, 2004, I:24, p. 33; Art of Astrology, 1934, par. 350, p. 212. Here they are defined as those that do not correspond to the signs with human images (see above, Tb §2.3:9 and note).

[14] **18: Metals** ... **can withstand fire**: This is a reference to the fiery signs, which, according to *Reshit Ḥokhmah I*, are the only ones of the twelve signs that are in charge of metals. Thus, Aries is in charge of gold, silver, iron, and copper (Rh, II, ix:6–7); Leo, of gold and silver (Rh, II, xix:31); and Sagittarius, of lead (Rh, II, xxviii:21). See also Art of Astrology, 1934, par. 367–369, p. 222. As for the metals ascribed to Aries, see Ta §2.2:12.

^[15]**19: Trees ... known through experience**. Trees that are under the charge of signs are usually mentioned in introductions to astrology. See Kitâb al-Madḥal, 1996, VI:23, v, p. 256; Art of Astrology, 1934, par. 367–369, p. 222; al-Qabîşî, 2004, I:26–32, pp. 35–37. See also Rh, II, xi:26–27.

[16] 21: Crooked ... the straight $\langle signs \rangle$. See above, Tb §2.3:5 and note

[17] 22: Kings ... nobles ... commoners ... slaves. This classification, which divides the twelve signs of the triplicities into four social classes according to the relative natural position of the basic element of each triplicity (fiery = kings, airy = nobles, watery = commoners, earthy = slaves), corresponds closely to a passage in *Mishpeṭei ha-Mazzalot*, which, however, employs a different terminology for each of

the four types of signs. See Mishpeṭei haMazzalot, bnf 1058, f. 14b: יהמתגאים המושלים: טלה, אריה, קשת. השפלים: שור, בתולה, גדי. האמצעיים: ("Pride and ruling: Aries, Leo, Sagittarius. Despised: Taurus, Virgo, Capricorn. Middle: Gemini, Libra, Aquarius. Plebeians: Cancer, Scorpio, Pisces"). Cf. Kitâb al-Madḥal, 1996, VI:11, v, p. 250.

§ 2.4

^[1]**1: Physicians**. This is a reference to Taurus and Scorpio, as clarified in Mishpetei haMazzalot, bnf 1058, f. 14a, where the same designation of "Physicians" (הרופאים) is used to characterize these signs.

¹²I: Mars and Venus ... science of medicine. Mars and Venus, as well as their "partnership in the science of medicine," are mentioned here because Taurus and Scorpio are their planetary houses. For Mars as the planet in charge of the science of medicine, see below, Tb §5.5:5. In both his astrological and exegetical work Ibn Ezra viewed medicine as a dual art: (a) a "hard" version, which is under the sign of Mars and pierces the human body in order to treat the internal organs surgically; (b) a "soft" version, which is under Venus and touches only the external surface of human body, employs natural materials such as perfumes and ointments, and heals particularly by regulating the use of food. See Sela, 2003a, p. 179. Cf. Kitâb al-Madḥal, 1996, VII:9, v, pp. 314–315; Art of Astrology, 1934, par. 435, p. 254.

[3] I: It is the sixth, as I shall explain: See below, Tb §2.4:2 and §3.3:6.

[4]2: Ptolemy said ... deformities and foolishness. See Tetrabiblos, 1980, III:12, p. 317: "Of Bodily Injuries and Diseases ... it is necessary to look to the two angles of the horizon, that is, the orient and the occident, and especially to the occident itself and the sign preceding it, which is disjunct from the oriental angle." cf. Tetrabiblos, 1980, I:17, p. 81–83.

^[5]2: Ascendant, Hebrew מול צומה, lit. growing sign. See Glossary, s.v. "ascendant".

^[6]3: Winged ... Pisces as well. See al-Qabîşî, 2004, I:24, p. 33: "Some have wings, i.e. Virgo, Gemini and Pisces."

1714: Heavens ... heavens are air. Gemini is characterized in Rh, II, xiv:16–17 as indicating "כל דבר גבוה כמו השמים והאויר והרוחות" ("anything that is high, like the heavens and the air and the winds"). Here Ibn Ezra elaborates the idea that the relative height of a sign derives from its position in the zodiac as well as from the natural place to which the element (fire, air, water, earth) that identifies the triplicity of that sign tends to move. Gemini pertains to the airy triplicity and its last degree (Gemini 30°) coincides with the highest place in the zodiac. More often than not, in his biblical commentaries Ibn Ezra makes the heavens equivalent to the superlunary domain, but in a few places the heavens are identified with the air. See commentary on Deuteronomy 32:37; Isaiah 47:13, 49:13; long commentary on Exodus 9:22. See Sela, 2003b, pp. 147–182.

[8]5: **Demons ... Saturn is perceptible in it**. In Rh, II, xxxiii:3 the demons are described as being under the charge of Aquarius; and in Mishpetei haMazzalot, bnf 1058, f. 21b, as under the charge of Saturn. Notice that Aquarius is the planetary house of Saturn.

^[9]**9: If we place ... ascendant is Cancer**. This is a succinct description of the *thema mundi*, the horoscope of the creation of the world, and corresponds to Ta §2.4:4; see note there.

[10] 10: For this reason ... 30 years. Corresponds to Ta §2.4:5; see note there.

[יית רעה House of detriment, Hebrew בית רעה, lit. house of evil (Arabic wabâl, Latin alienation). This is a reference to the opposite of the planetary house or the seventh sign from the planetary house of each planet. Corresponds to Ta §2.6:3, where the same term is called בית "house of hate".

[12] ובית קלון בית קלון. **House of dejection, Hebrew בית קלון, lit. house of dishonor** (Arabic hubûthâ, Latin servitus). This is a reference to the opposite of the exaltation or the seventh sign from the house of exaltation of each planet. Corresponds to Ta §2.16:5 et passim.

נית טוב, lit. house of good. This is an unusual rendering of the planetary house. It stands here in contrast to house of detriment, Hebrew בית רעה, lit. house of evil. See below, Tb §7.1:4, and Glossary s.v. "house" (planetary).

[14]6—11: Sign of the world ... for all the world. Corresponds closely to Ta §2.4:4—6; see notes there.

^[15]**12: The circle ... other signs**. See al-Qabîşî, 2004, I:11, p. 23: "The quadrant from the beginning of Aries to the beginning of Cancer is the hot and moist quadrant, belonging to spring, childhood and blood; the quadrant from the beginning of Cancer to the beginning of Libra is the hot and dry quadrant, belonging to midsummer, youth and choler; the quadrant from the beginning of Libra to the beginning of Capricorn is the cold and dry quadrant, belonging to autumn and melancholy, and signifying the beginning of decay and middle age; the quadrant from the beginning of Capricorn to the beginning of Aries is the cold and moist quadrant, belonging to old age and senility, winter and phlegm." See also Kitâb al-Madḥal, 1996, II:5, v, p. 77.

ונהצדק בתי עבודת השם, lit. the houses of divine worship stem from justice. This puns on the word צדק, whose primary signification is "justice" but here means "equator," and on the expression בתי עבודת השם, literally "houses of divine worship" but here denoting Aries and Libra, two signs that begin at the intersection of the ecliptic and the equator. See Ta §2.2:14: קר ("The houses of prayer ⟨are in Aries' portion⟩ because the equator [lit. "line of justice"] is at its beginning"). For the meaning of אַדק, see Ta §1.2:3, the note there, and Glossary s.v. "equator".

[17] 13: Houses of divine worship ... Aries and Libra ... Libra is at the back. The reference to Aries corresponds to Ta §1.2:14. See note there; for Libra, see Art of Astrology, 1934, par. 366, p. 221. The horoscope presented at the end of the passage is the same as that presented above in Tb §2.2:1.

118] 14: Sexual intercourse ... are like that. This is a reference to the so-called libidinous signs: Aries, Taurus, Leo, and Capricorn. They are mentioned in *Mishpetei ha-Mazzalot* (בעלי המשגל) and other

introductions to astrology. See Mishpeṭei haMazzalot, bnf 1058, f. 14b; al-Qabîṣî, 2004, I:24, p. 33; Kitâb al-Madḥal, 1996, VI:14, v, p. 253; Abbreviation, 1994, pp. 15–23. For the relationship between the images of the signs and their natural properties see Tb §2.1:11–14 and Ta §1.4:4–7.

l¹¹¹ 15: Sterile ... produce few children. For the signs that have a human shape see above, Tb §2.3:9 and note. The definition given here of the sterile signs, i.e., signs that have a human shape—Gemini, Virgo, Libra, and half of Sagittarius and Aquarius—matches none of the lists of sterile signs found in various introductions to astrology. For example, Abû Ma'shar lists Gemini, Leo, and Virgo, and sometimes Aquarius and the beginning of Capricorn: Kitâb al-Madḥal, 1996, VI:16, v, p. 254; Abbreviation, 1994, p. 15–23. See also al-Qabîşî, 2004, I:24, p. 33; Art of Astrology, 1934, par. 354, p. 214; Tetrabiblos 1980, IV:6, pp. 409–411. In *Reshit Ḥokhmah I*, the sterile signs are Gemini, Leo, Virgo, and Aquarius: Rh, II, xiv:13, xx:25, xxiii:6, xxxiii:21.

^[20]**16–19: Intermediate ... dry up before rivers.** This is a reference to the "signs with many children," which, according to various introductions to astrology, include Cancer, Scorpio, Pisces, and in some cases also the last half of Capricorn. See Kitâb al-Madḥal, 1996, VI:16, v, p. 254; Abbreviation, 1994, pp. 17–25; Art of Astrology, 1934, par. 354, p. 214; al-Qabîşî, 2004, I:24, p. 33. See also the references to Scorpio, Capricorn and Aquarius in *Reshit Ḥokhmah I.* Because Ibn Ezra defines them as having "the shape of animals that live in water" and because they are virtually identical with the watery signs, the designation "intermediate" seems to mean that they are intermediate between the earthy and the airy signs. Indeed, Ibn Ezra goes on to study Cancer, Pisces and Scorpio separately and dwells on their astrological associations with water.

^[21]**20–21: The sign of Aries ... the feet.** Corresponds to Ta §2.3:2, where the twelve signs and the limbs of the human body under their charge are given. Similar information, either in ad hoc lists or as part of the separate descriptions of the properties of each sign, is commonplace in introductions to astrology. See Mishpeṭei haMazzalot, bnf 1058, f. 17a (where this doctrine is attributed to Ptolemy, the King, although it is not found in *Tetrabiblos*); Rh, II, x:11–12 *et passim*; Astronomica, 1977, II, 453, pp. 119; al-Qabîsî, 2004, I:25–36, p. 35–37; Abbreviation,

1994, pp. 15–25; Kitâb al-Madḥal, 1996, IV:12, v, pp. 251–252; Art of Astrology, 1934, par. 359, p. 216; Carmen Astrologicum, 1976, IV:1, p. 251. Cf. Bouché-Leclercq, 1899, pp. 319–320.

§2.5

וו. Eccentric circle, Hebrew גלגל המוצק, lit. circle of the center. For this meaning see Rh, I, viii:6–7, where the eccentric circle is designated גלגל המוצק שאינו במוצק הארץ, lit. "the circle of the center which does not coincide with the center of the Earth"; see also Mishpetei haMazzalot, bnf 1058, f. 19b, where it is designated גלגל הארץ ממוצק הארץ, lit. "the circle of the center whose center is far from the center of the Earth." See Glossary s.v. "eccentric circle".

^[2]2: But in my opinion ... sometimes they are above \langle the Sun \rangle . Corresponds to Ta §1.3:9. See also below Tb §2.5:5, where Ibn Ezra maintains that "for the most part it [Mercury] is above it [the Sun]". Ibn Ezra endorses here, as a middle-ground solution, a partially heliocentric theory according to which Mercury and Venus circle the Sun. This system was advocated in antiquity by Theon of Smyrna and had a vigorous Latin tradition. It is mentioned by three late (fourth and fifth centuries A.D.) Latin writers—Chalcidius, Macrobius and Martianus Capella—and also by twelfth-century philosophers—William of Conches and Hermann of Carinthia. See Evans, 1998, pp. 349, 413-414; Dreyer, 1953, p. 128. Since it is not found in Arabic sources, it is possible that Ibn Ezra was acquainted with this theory via Latin sources. I am grateful to Prof. Charles Burnett for this information. Notice, however, that an embryonic heliocentric system is presented in Ibn Ezra's translation of Ibn al-Muthannâ's Commentary, 1967, pp. 172, 284: "The scholars of the constellations, who had no knowledge of the science of the spheres, thought that the planets are bound to the sun by bonds, just as horses and beasts are bound to wagons. When the planets are far from the sun, they are pulled by their bonds toward it".

[3] **1–2: A great dispute ... a long explanation**. Corresponds to Ta §1.3:8–11; see note there. Although here Ibn Ezra is ostensibly discussing the relative location of Venus and Mercury with respect

to the Sun, this is in fact the beginning of the discussion about the planetary houses. For an explanation of this peculiar *modus operandi*, see below Tb §2.6:6 and note.

[4]3-4: They made Cancer ... hot and dry then. Corresponds to Ta §2.4:6-7.

[5] 5: Next after ... the Sun. Corresponds to Ta §2.5:11.

[6]**7: As I shall explain**. See below, Tb §4.7:5–8.

[7]**6–9: Libra is ... the Moon**. Corresponds to Ta §2.5:9–10.

§2.6

[1] **1: As I shall explain**. See below, Tb §5.3:2.

^[2]**2: According to Ptolemy**. See Tetrabiblos, 1980, I;14, p. 75: "quartile and opposition are disharmonious because they are composed of signs of opposite kinds."

[3] **1–2: Because Capricorn ... darkness and death**. Corresponds to Ta §2.5:9.

[4]2: House of enemies. See below, Tb §3.3:5.

[5]4: The seventh (mundane house) which has the likeness of the twelfth (mundane house). See above, Tb §2.6:3.

^[6]**3–4: The houses ... the twelfth** \langle **mundane house** \rangle . Corresponds to Ta §2.4:10–11.

[7]5-6: The house of Venus ... to Virgo. Corresponds to Ta §2.5:6.

^[8]6: If they are above the Sun the result will be almost the same, as I have mentioned. In his discussion of the planetary houses, Ibn Ezra seems to hesitate about the positions of Venus and Mercury with respect to the Sun. Thus, in Tb §2.5:5 he claims that Mercury's planetary house is next to the Sun's planetary house

"because for the most part it [Mercury] is above it [the Sun]." But in Tb §2.6:5–6 he writes that "the planetary house of Venus is the fifth to the house of Saturn, and ... Mercury is in the sixth orb with respect to Saturn," which is tantamount to placing the Sun's orb above those of Venus and Mercury. In the current passage Ibn Ezra states that his explanation of the relative order of the houses of the planets by means of the relative position of their orbs is valid whether one places Mercury and Venus above or below the Sun. The last words of this passage, "as I have mentioned," refer to Tb §2.5:1-2, where Ibn Ezra begins the discussion about the planetary houses by touching upon the "great dispute among scholars about whether Venus and Mercury are above or below the Sun" and where he subsequently offers his own position, namely, that "they are all right, for sometimes they [i.e. Venus and Mercury] are below and sometimes they are above." Ibn Ezra decided to insert the account of this disagreement and his own opinion on the matter at the beginning of the discussion in order to prepare readers and resolve the upcoming difficulty in advance.

§2.7

[1] וווו: Houses of exaltation, Hebrew בתי , lit. houses of the honor. This entire section (Tb §2.7:1–14) corresponds closely to the parallel discussion of the houses of exaltation in Ta §2.6:1–2, §2.16:1–14, as will be shown in the following notes.

^[2]1: Ptolemy said ... renewed then. Corresponds to Ta § 2.6:1 and refers to Ptolemy's explanation of the Sun's exaltation in *Tetrabiblos* I:19. See Tetrabiblos, 1980, I:19, p. 89: "Since the sun, when he is in Aries, is making his transition to the northern and higher semicircle, and in Libra is passing into the southern and lower one, they have fittingly assigned Aries to him as his exaltation, since there the length of the day and the heating power of his nature begin to increase."

^[3]2: The opposite ... dejection in Aries. Corresponds to Ta §2.16:6 and refers to *Tetrabiblos* I:19. See Tetrabiblos, 1980, I:19, p. 89: "Saturn again, in order to have a position opposite to the sun, as also in the matter of their houses, took, contrariwise, Libra as his exaltation and Aries as his depression. For where heat increases there cold diminishes, and where the former diminishes cold on the contrary increases."

[4]3: The power ... house of exaltation. Corresponds to Ta §2.16:3; see note there.

[5]4: The Indian scientists ... this degree only. Corresponds closely to Ta §2.6:2.

וח the second version of Keli haNehoshet Ibn Ezra explains how to measure this arc with an astrolabe and defines it as the angular distance between the sun and the moon plus/minus two-thirds of the northern/southern latitude of the place from which the observation is made. This value is used to determine whether the moon will be visible on the night of the new crescent: if the arc is at least 12° the moon will be seen, otherwise not. See Nehoshet B, Mant. 10, f. 44b–45a; Nehoshet A, bnf 1061, f. 157b; Yesod Mora', 1985, I, p. 316; 'Iggeret haShabbat, 1894/5, p. 71; Me'orot, München 202, f. 105b; 'Ibbur, 1874, p. 11a; long commentary on Exodus 12:2. See also Sanctification of the New Moon, 1967, pp. 69, 71, 82 et passim. For the same term, Maimonides uses the expression אַראַייַה.

^[7]**4: The exaltation of the Moon ... at Libra 19°**. Corresponds to Ta §2.16:4–5, where the account is ascribed to the scientists of India.

^[8]5: Path of darkness, Hebrew דרך החושך. Corresponds to the "place of burning" (Hebrew מקום השריפה) in Ta §2.16:5; see note there. A Latin gloss to the relevant passage in al-Qabîşî, 2004, III:29, p. 105 reads "iste locus dicitur combustus et *tenebrosus*" (italics added). I am grateful to Prof. Charles Burnett for this information.

[9]6: The exaltation of Jupiter ... Cancer 15°. Corresponds to Ta §2.16:10. Notice, however, that the reference to the "southern winds," found in all the manuscripts consulted, is at variance with *Tetrabiblos* I:19, Kitâb al-Madḥal, 1996, V:6, v, p. 189, and Ta §2.16:10, which refer to "northern winds." See Tetrabiblos, 1980, I:19, p. 89: "Then Jupiter, which produces the fecund north winds, reaches farthest north in Cancer and brings his own power to fullness; they therefore made this sign his exaltation and Capricorn his depression." See also Art of Astrology, 1934, par. 389, p. 236, where Jupiter is presented as being associated with the north.

287

[10]7: Enoch said ... be damaged. Corresponds closely to Ta §2.16:8; see note there.

[11]7: The exaltation of Mars ... its own nature. Corresponds closely to Ta §2.16:12, where this opinion is attributed to the scientists of India; see note there.

 $^{[12]}$ 7–8: The exaltation of Venus ... exaltation of the other. Cf. Ta $\S 2.16:13-14$.

נוסים וואפס וואפים וואפס וואפים וואפ

[14] **14: Many say ... this** (**astrological**) **judgment**. See Mâshâ'llâh's Kitâb al-Mawâlîd, 1971, p. 149: "Et scias quod Caput Draconis cum fuerit in uno signo cum planeta qui fuerit almutez infra 12 gradus vel plus ante vel retro addit quartam partem ipsorum annorum ... Quod si Cauda Draconis ibi fuerit minuit quartam partem annorum."

§2.8

(Arabic al-muthallathât, Latin trigonalitas). The term is never comprehensively defined, neither in Te'amim I nor in Te'amim II. It denotes four groups of three zodiacal signs linked with the same element of the four basic elements and thus regarded as having an identical nature; their name stems from the fact that they form four equilateral triangles across the zodiac. The first triplicity, formed by Aries, Leo, and Sagittarius, has a fiery nature. The second triplicity, composed of Taurus, Virgo, and Capricorn, is earthy. The third triplicity, Gemini, Libra, and Aquarius, is airy in nature. The fourth triplicity, Cancer, Scorpio, and Pisces, is watery. In both versions

of Sefer ha-Te'amim, the triplicities are a main component of other astrological doctrines, such as the nature of the zodiacal signs (Ta §1.4:1-7; Tb §2.1:1-14), the cardinal points of the signs (Ta §2.2:8-9; Tb §2.2:1-6), the decans (Ta §2.8:1; Tb §2.9:4-6), the ninth-parts (Ta §2.10:1-4; Tb §2.9:9), and the special types of Saturn-Jupiter conjunctions (Ta §10.9:3). The present section (Tb §2.8:1–12) deals exclusively and comprehensively with the lords of the four triplicities. In contrast with the accounts in contemporary introductions to astrology, which merely list the lords of the triplicities, Te'amim I and Te'amim II include the reasons for the inclusion and exclusion of certain planets as the lords of the triplicities. See Tetrabiblos, 1980, I:18, pp. 83-87; Kitâb al-Madhal, 1996, V:14, v, pp. 200-214; Abbreviation, 1994, p. 25; Art of Astrology, 1934, par. 445, p. 259; al-Qabîşî, 2004, I:16, p. 25-27; Carmen Astrologicum, 1976, I:1, p. 161-162. The accounts in both versions of Sefer ha-Te'amim correspond closely to each other, as shown in the following notes.

[2] **I**—**4:** They said that Aries ... night is cold. Corresponds closely to Ta §2.7:I—4.

 $^{[3]}5$ -7: They assigned ... are southern. Corresponds closely to Ta $\S 2.17:2-4$.

בעל השלישות השניה. Here "second triplicity" does not denote any of four groups of three zodiacal signs (see above Tb §2.8:1 and note). A planet that is "lord of the second triplicity" is the second in the sequence of lords by day or by night of one of the four triplicities (fairy, airy, watery, earthy). Thus, in the airy triplicity, Mercury is "lord of the second triplicity" by day because it is second to Saturn, which is "lord of the first triplicity" by day. For the same use of this expression, see Tb §2.8:11 and Ta §2.17:2, 5, 6, 9.

[5]8-10: They assigned ... nature of the air. Corresponds to Ta §2.17:5-7.

[6] I I-I2: They assigned ... partner with them [Venus and Mars]. Corresponds to Ta §2.17:8-9.

§ 2.9

[1] ז: The terms, Hebrew הגבולים (Arabic hudûd, Latin fines). They are widely employed but never comprehensively defined in Ibn Ezra's writings. The "terms" are unequal divisions of the signs; for each of them a planet, except the Sun and the Moon, is associated as "lord of the term" (see Tb §6.8:2,3). Introductions to astrology usually provide lists of the terms in each sign; in some cases they also refer to various methods. The most common are the terms of the Chaldeans or Babylonians, of the Hindus, of the Egyptians, and of Ptolemy. Te'amim II also mentions the terms of the scientists of Persia, which perhaps correspond to the terms of Astaratus or Arsthoathol, mentioned by Al-Bîrûnî and Abû Ma'shar. See Art of Astrology, 1934, par. 453, pp. 265–266; Kitâb al-Madḥal, 1996, V:8, v, pp. 196–200; Abbreviation, 1994, p. 89; al-Qabîşî, 2004, I:19, pp. 27-29; Tetrabiblos 1980, I:21–22, pp. 91–107. Whereas Reshit Hokhmah I gives the terms of the Egyptians or Babylonians and the terms of Ptolemy separately for each sign, Mishpetei ha-Mazzalot lists the terms of the Egyptians only. See Rh, II, x:23-27 et passim; Mishpetei haMazzalot, bnf 1058, ff. 15a-15b.

^[2]2: Ptolemy also said ... by experience. Corresponds closely to Ta \S 2.9:1; see note there.

[3]3: When you count ... great years. Corresponds closely to Ta §2.9:2; see note there. This rule is later corroborated for the cases of all the relevant planets. See below, Tb §5.3:13; §5.4:12; §5.5:12; §5.6:7; §5.7:10.

[4]4: The decans ... below its [Mars'] orb. Corresponds to Ta §2.8:1 (see notes there) and refers tacitly to the lords of the decans according to the method of the Egyptian scientists.

^[5]6: The nature ... same method. Corresponds to Ta §2.8:2 and refers tacitly to the lords of the decans according to the scientists of India. The header of the current fragment—the nature—indicates that, just as the three signs of one triplicity are considered to have "one nature," so too the lords of the three decans of the sign should be assigned to the three lords of the three signs of a single triplicity: the lord of the first decan is the lord of the sign, while the lords of the

second and third decans are the lords of the remaining two signs of the triplicity. See Kitâb al-Madḥal, 1996, V:16, v, pp. 202–203; Art of Astrology, 1934, par. 451, p. 263.

[6]7: The power of the dodecatemoria, Hebrew כה שנים עשר, lit. power of twelve (Arabic *ithna ashriyât*, Latin *duodecatemorion*). This doctrine divides the signs into twelfths by two methods, as reported in Ta §2.II:1,2. See notes there.

וחק: It has power in the (astrological) judgments of the world. Corresponds to Ta §2.11:3; see note there. The role of the dodecatemoria in general astrology is amply documented in both versions of Ibn Ezra's Sefer ha-'Olam. See 'Olam B, bnf 1058, f. 90a: אייש לך להסתכל אל יויש לך להסתכל אל הוא כח מקום הכוכבים הטובים והרעים בתחלת שנת המחברת, ודע באי זה מזל הוא כח השנים עשר, כמו שפירשתי בספר ראשית חכמה. ומזה תוכל לדעת כל טוב וכל "Observe the location of the benefic or malefic planets at the beginning of any year of a conjunction (of Saturn and Jupiter) and find out in which sign the power of the dodecatemoria is found, as I explained in Reshit Ḥokhmah, and from this you will be able to know any good or evil that will befall any country"). See also 'Olam A, bnf 1056, f. 83a.

[8]7-8: They said ... by twelve. Corresponds to Ta §2.11:2; see note there.

הארבע תקופות הנם For the four seasons, see above Tb §2.1:6 and note. Ibn Ezra took the expression "four heads" (Hebrew ארבעה ראשים) from Gen. 2:1; in his long commentary on Genesis 3:21 he regarded them as a metaphor for the four basic elements ("וארבעה ראשים הם השרשים"). Thus here Ibn Ezra is echoing the idea already conveyed above at Tb §2.1:6–9 and states pithily that Aries, Cancer, Gemini, and Capricorn—the four first signs of each of the four seasons—are respectively associated with fire, air, water, and earth, i.e. the four basic elements.

נוסים: The power of the ninth-part ... nine digits. Corresponds closely to Ta §2.10:1–5. According to this doctrine, of Indian origin, each sign is divided into nine equal-sized ninth-parts (Hebrew תשיעיות, Arabic nawbahra, Latin novenarii) and each ninth-part is associated with a sign. The lords of these signs are the lords of the corresponding

ninth-parts. Like contemporary introductions to astrology, Ta §2.10:1–5, Tb §2.9:9, and Mishpeṭei haMazzalot, bnf 1058, f. 15b, state that this doctrine rests on the triplicities: first, because nine is the number of signs that separate the first and the last sign in any triplicity; second, because in every case the assignment of the lords of the ninth-parts starts from the changeable sign of the triplicity. See Kitâb al-Madḥal, 1996, V:17, v, p. 203–204; Art of Astrology, 1934, par. 455, pp. 266–267; al-Qabîṣî, 2004, IV:16–17, pp. 129–131; Abbreviation, 1994, p. 139. But Ta §2.10:1 and Tb §2.9:9 advance beyond this point when they claim that the signs were divided into nine parts because "nine is the last of the digits" or "there are a total of nine digits."

§3.1

[1] **The houses ... explained the houses**. Corresponds closely to Ta §3.5:1; see note there.

[2]**2**–**4: In my opinion ... thinking imaginatively**. Refers to the first mundane house and corresponds to Ta §3.6:1–2.

[3]**7–8: They signify fathers ... Ptolemy said the opposite**. Corresponds closely to Ta §3.6:3–4; see note there.

[4]**9–10: The seventh house ... aspect of opposition**. Corresponds closely to Ta §3.6:7–8.

[5]II: These four ... twelve houses. Corresponds closely to Ta §3.5:4.

נופלים: Falling \langle from the cardines \rangle , Hebrew נופלים. See note in Ta $\S_{3.5:11}$ s.v. "falling".

[7] 12: They said that the four ... do not have power. Corresponds to Ta §3.6:5–12.

§3.2

^[1]2: **Mazzal, Hebrew** מזל . This is an unusual usage of this Hebrew word, which as a rule denotes a zodiacal sign or constellation, but here means "mundane house." For a similar case, see Ta §3.6:1.

[2] **I-2: Since the fifth house ... feast and pleasure**. Corresponds closely to Ta §3.6:9.

[3]3: Because the eleventh house ... profit, and renown. Corresponds closely to Ta §3.6:10.

[4] **4: As I shall explain in the aspects**. See below, Tb §4.6:1–6, §4.7:1–8, §4.8:1–3.

[5]4: But this ... causes of life. Corresponds to Ta §3.6:11.

^[6]5: Seventh house, Hebrew יתד שביעי, lit. seventh cardo: Ibn Ezra is in the habit of applying the term *cardo* to the mundane houses whose cusps correspond to the cardines. See below Tb §6.2:3, 9; see also Ta §3.5:7, §3.6:12.

[7]5-6: Because the seventh house ... inheritance from the deceased. Corresponds to Ta §3.6:12-13.

§3.3

(distant) places. Refers to the third and ninth mundane houses and corresponds to Ta §3.6:15. Corresponds also very closely to Mishpeṭei haMazzalot, bnf 1058, f. 15b–16b: הבית השלישי: בית האחים והקרובים, וחתניו, וגיסיי, והדרך הקרוב, בית הדרכים החלום הקטון, וחכמת התורות והמשפטים ... הבית התשיעי: בית הדרכים "The third house: the house of brothers, relatives, sons-in-law, brothers-in-laws, short journeys, short dreams, and the science of ordinances and laws ... The ninth house: the house of long journeys, sciences, understanding, dreams, belief, and divine worship."

[2]5: Because the twelfth ... animals for man. Corresponds to Ta §3.6:16.

[3]6: Because the sixth ... hidden enemies. Corresponds to Ta §3.6:17.

§4.1

[1] **They compared ... to a horseman**. Corresponds to Ta §5.2:3 and Rh, VIII, lxvi:9.

 $^{[2]}$ ו: Gets brighter, Hebrew ייסיף אומץ. For this translation, see Ibn Ezra's gloss on the word אמוצים in Zech. 6:3: מגזרת 'אמיץ'; והוא גוון ("it is derived from אמיץ and is a strong color, which can be seen from a distance more than any other color").

[3]2: The reasons for the other are the ones that are written \langle in **Reshit Ḥokhmah** \rangle . This statement shows that Te'amim II is commenting on an underlying text: the lost **Reshit Ḥokhmah** II.

§4.2

רוֹים **Light ... close to the Earth**. This section deals with the "lights" of the planets—Hebrew אורים, Arabic shu'â, Latin radii—namely, the backward or forward rays of the planets. Corresponds closely to Ta §4.2:12. Instead of lights, which is employed in both Te'amim I and Te'amim II, Mishpeṭei ha-Mazzalot employs "ray" and offers a list of these rays without any explanation. See Mishpeṭei haMazzalot, bnf 1058, f. 17b et passim. Contemporary introductions to astrology usually provide similar lists of the lights without any explanation and employ a divergent terminology to denote the same term. See Kitâb al-Madḥal, 1996, VII:3, v, p. 281 ("power of the body"); Abbreviation, 1994, p. 35 ("power of the body"); Rh, IV, xliv:17 et passim ("power of the body"); al-Qabîşî, 2004, II:5, p. 65 et passim ("size of the body"); Art of Astrology, 1934, par. 436, p. 255 ("orbs").

§4·3

[1]3: If Mercury ... two Mercuries in the orb. Corresponds closely to Ta §6.2:4, where this statement is attributed to Doronius.

[2]4: I have already explained why 15°. See above, Tb §4.3:1

^[3]4: The degrees of Saturn and also of Jupiter (but not of Mars). See Ta §6.2:5: "Saturn and Jupiter emerge from the domain of burning at six degrees because of the size of their bodies, but Mars' body is not as big as theirs; for this reason they assigned to Mars 10 degrees."

[4] **I-II: Conjunctions ... is full**. Corresponds closely to Ta §6.2:I-5, which comments on Rh, VI, liv:28–lv:23. See Mishpeṭei haMazzalot, bnf 1058, f. 19b and Kitâb al-Madhal, 1996, VII:2, v, pp. 276–278.

§4.4

1 ו-3: A northern (planet) ... apogee to perigee. Corresponds to Ta §7.1:4–10. See Mishpetei haMazzalot, bnf 1058, ff. 19b–20a; Art of Astrology, 1934, par. 495, pp. 307–308. Notice that whereas Te'amim I and Te'amim II render the concept of being victorious as מנצח Mishpetei ha-Mazzalot also employs the Hebrew word

§4.5

^[1]3: Ecliptic, Hebrew אפודת הגלגל, lit. vest of the circle. See note at Ta §1.2:1 and Glossary, s.v. "ecliptic".

^[2] **I**–**4: Opposition ... into 360** \langle **degrees** \rangle . Corresponds closely to Ta §7.2:I–4; see note there.

§4.6

 $^{[1]}$ 1: Aspects. See Ta §3.1:1 and note

^[2] I: If we draw a circle ... approximately 120 (degrees). Ibn Ezra is here paraphrasing Ptolemy's Almagest I, 10 (Almagest, 1984, I:10, p. 48). He acknowledges this, and explains the convenience of this approximation in Liber de Rationibus Tabularum, 1947, p. 126: "Dixit Ptholomeus: Si posuerimus diametrum circuli 120 graduum, erit circumferencia fere 377 graduum, qui numerus ad numerum diametric nullam proportionem habet notam. Ad cuius rei alleviacionem posuit numerum circumferentie 360 graduum. Que res magistris astronomie minime nocet, ut post docebimus, licet practicis geometrie non nichil efficiat, quibus nos post remedium conferemus." Similar ideas are conveyed in Ibn Ezra's translation of Ibn al-Muthannâ's Commentary, 1967, pp. 176, 281: "One who wishes to construct the sine and the declination according to the opinion of Ptolemy should consider the diameter of the circle equal to 120".

^[3]1: Halve the circle ... by the diameter. Corresponds closely to Ta §3.1:3 and Mishpetei haMazzalot, bnf 1058, f. 20a.

[4]2: If we want to divide it ... 90 (degrees) from the diameter. Here Ibn Ezra gives very succinct instructions for dividing the circumference into three parts by inscribing an equilateral triangle in the corresponding circle. One side of the equilateral triangle is obtained by drawing a chord that is perpendicular to the diameter and crosses it at two-thirds of its length, namely at 90 degrees. The intersections of this chord with the circumference give one side of the equilateral triangle. The other two sides of the equilateral triangle are given by drawing two chords connecting each of the two extremes of the previous chord with the farthest extreme of the diameter. Corresponds closely to Ta §3.1:5 and Mishpetei haMazzalot, bnf 1058, f. 20a.

^[5]3: If we draw a chord ... an aspect of sextile. In addition to the triangle described at Tb §4.6:2, instructions are given here to draw another equilateral triangle which is inscribed in the circle and whose base is obtained by drawing a chord that is perpendicular to the diameter and crosses it at a third of its length, namely at 30 degrees of its length. These two triangles divide the circumference into six equal parts, thereby producing an aspect of sextile. Corresponds closely to Ta §3.1:6 and Mishpetei haMazzalot, bnf 1058, f. 20a.

ולום בלא הרפים וליין. The chord ... corresponds to an arc of 30: Here Ibn Ezra refers the reader to a table of arcs and their corresponding chords. Indeed, in a table of arcs and chords in an anonymous treatise on arithmetic and geometry called Sefer ha-Middot, which has recently been ascribed to Abraham Ibn Ezra and considered to be a preliminary version of Sefer ha-Mispar, we find these precise values: "יוֹתר קשׁת שלשִים בלא חלקים" ("The chord of an arc of 30 is also 30, with no subdivisions"). See Sefer ha-Middot, 5.25 (Middot, 2006, pp. 156, 199). Notice that Lévy and Burnett, in their translation of Sefer ha-Middot, render the Hebrew arc as sine (Middot, 2006, p. 156). In my opinion, however, at least in the current passage, it is clear that the Hebrew expression "יתר קשׁת ל" means "a chord of 30" because it refers to one of the sides (Hebrew: מלל "של של הול בליע") of the hexagon that represents the aspect of sextile. Similar, although not identical, values are given in the table of arcs and chords found in Ptolemy's Almagest I, 11 (Almagest, 1984, I:11, p. 57).

[7] 5: The aspect of quartile is in the middle of the circle. Ibn Ezra says, very briefly as is his wont, that if a chord that is perpendicular to the diameter is drawn at the "middle," namely, at the center of the circle, then the two extremes of the diameter and the two points of intersection of the chord with the circumference are the corners of an inscribed square that divides the circumference into four equal parts; this produces the aspect of quartile. Corresponds closely to Ta §3.1:4 and Mishpetei haMazzalot, bnf 1058, f. 20a.

§4.7

[1] **1: Always the number ... as does the (the number) one.** Corresponds closely to Ta §3.2:4. See note there.

^[2]2: If you divide it ... into even and odd. Here Ibn Ezra conveys the idea that pairs of integers separated by the constant 4 are either both odd (1 and 5, 3 and 7, 5 and 9) or both even (2 and 6, 4 and 8, 6 and 10).

[3]3: The third $\langle number \rangle \dots \langle made\ up \rangle$ of even and odd. Just like pairs of integers separated by the constant 4, pairs of integers separated by the constant 2 are also either both odd (1 and 3, 3 and 5, 5 and 7) or both even (2 and 4, 4 and 6, 6 and 8).

[4]3: But it is not the same in its division. Here Ibn Ezra briefly conveys the idea that despite the aforementioned property that pairs of numbers separated by the constant 4 or by the constant 2 are both even or they are both odd, their splitting up is not the same: they are either separated by the constant "four" or by the constant "two".

[5] **I-6: Regarding any number ... one nature**. Corresponds closely to Ta §3.2:1–9, where Ibn Ezra attributes this explanation of the aspects to himself; see note there. A similar explanation of the aspects is offered in Sefer ha-'Ehad (Book of the Unit), a theoretical mathematical monograph written by Ibn Ezra prior to 1148 (EHad, 1985, p. 400): "המול" הרביעי הפך הראשון, כי החם והקר הם הפועלים והשנים האחרים, לח ויבש פעולים. והנה כל רביעי במזלות הפך הראשון בפעל, ומזלות האש לבדה הפך בפעל ובפעול. על כן אמרו חכמי המזלות כי מבט רביעית הגלגל שנאה, ומבט ששית חצי אהבה, כי השלישי מהמזלות על הראשון בתולדת, אחד בפעל והפך בפעול, על כן אמרו כי הוא חצי אהבה. ומבט שלישית אהבה גמורה, כי מבט שלישית הגלגל שהוא החמישי בתולדת הראשון, על כן מבט אהבה גמורה בפעל ובפעול. וככה א' עם ה', כי שניהם שומרים עצמם; וככה ב' עם ו'; כי שניהם זוג "The fourth sign") הנפרד: וככה ג' עם ז'. כי שניהם אינם זוגות ומחלקיהן שוה" is the opposite of the first, because heat and cold are active (virtues) and the other two (virtues), moistness and dryness, are passive. So any sign that is fourth is opposite the first (sign) with respect to the active (virtues), but the fiery signs only are opposite (the first) with respect to the active and passive (virtues). Therefore the astrologers said that the aspect that extends over a quarter of the circle is of hate, and sextile is half love. Because the third sign is related in nature to the first, with common active (virtues) but contrary passive (virtues), they said that it is of half love. Trine is of complete love, because trine, which extends over a third of the circle, includes the fifth sign, which has the same nature as the first; therefore the aspect of complete love is with respect to the active and passive (virtues). This applies to one and five, because both preserve themselves; and likewise two and six, because both are even numbers and are divisible into odd numbers; and likewise three and seven because both are odd numbers and divisible by odd numbers").

^[6]**7–8: If someone argues ... the essence**. Here Ibn Ezra echoes ideas already conveyed at Tb §2.1:10 and explores the nature of the signs involved in the aspects of sextile and quartile. He localizes a source of confusion: a pair of signs in sextile have half a nature in

common, so that although both are either hot or cold, one of them is dry while the other is moist (see Tb §2.1:10 and note); so too in the case of a pair of signs in an aspect of antagonism, namely, opposition, which have opposite natures, one of them is dry while the other is moist. Ibn Ezra clears up the confusion up by echoing the explanation he gave at Tb §2.1:10: in contrast to a pair of signs in sextile, which share active virtues (heat and cold) but do not share passive virtues (dryness and moisture), a pair of signs in quartile do not share active virtues.

§4.8

[1] **1: Ya'qub al-Kindî ... work out this way**. Corresponds to Ta §3.1:2. For Ya'qub al-Kindî's position on the aspects, see also above, Tb §2.1:10.

[2] **2: Ptolemy's statements ... be quartile**. Cf. Tetrabiblos, 1980, III:10, pp. 287–307.

§4.9

[1]2. Confusion about the (astrological) judgments. Here the manuscripts add: "and they were taken from many hundreds". This passage resists any reasonable elucidation and is in all likelihood a scribal error.

[2]3: Number of lights. See above, Tb §4.2:1-4 and note.

^[3]**1–4:** "Receiving" and "giving power" ... a man sitting alone. Of the eight planetary conditions referred to in this passage, only "desolation" and "reflecting the light" are mentioned in Ta §7.3:1. All are studied in the seventh chapter of *Reshit Ḥokhmah I*, although in a completely different order; "receiving": Rh, VII, lxi:4–18; "giving power": Rh, VII, lix:12–14; "conjunction": Rh, VII, lvii:6–23; "aspect": Rh, VII, lviii:10–14, "reflecting the light": Rh, VII, lix:6–11; "occlusion of light": Rh, VII, lix:27–lx:1–5: "desolation": Rh, VII, lviii:31–32. See also Kitâb al-Madḥal, 1996, VII:5, v, pp. 292–304; al-Qabîşî, 2004, III:1–31, pp. 91–107; Abbreviation, 1994, pp. 41–51; Art of Astrology, 1934, par. 505–507, p. 310–313.

[4]5: The power ... latitude plate (of the astrolabe). This is probably a reference to the bright and dark degrees and to the pits. See below, Tb §8.7:1–6 and Ta §2.12:1–15, and notes there. Ibn Ezra refers here to a "reason" that is "known" to him, but is unknown to us because the underlying text of Te'amim II, Reshit Hokhmah II, is lost. Judging on the basis of the reference to the "two circles that intersect in two places," which is in all likelihood a reference to the equinoxes, we may surmise that the "reason" was related to the fact that the doctrine of the bright and dark degrees and of the pits, was based on the Hindu theory that the fixed stars are motionless, whereas according to another theory the position of the zodiacal degrees changes with respect to the equinoxes. The "other method," whose relationship to the "reason" is very difficult to ascertain, refers to a characteristic of the rising times of pairs of signs such as Aries and Pisces, Taurus and Aquarius, Gemini and Capricorn, Cancer and Sagittarius, etc. In all these cases a special case of symmetry occurs: the rising time of the first ... the 10th ... the 20th ... and the last degree of the first sign of the pair is equal to the rising time of the last ... the 20th ... the 10th ... and the first degree of the second sign of the pair, as can be known by using an astrolabe. See, for example, Nehoshet A, bnf 1061, f. 154b: "השער השמונה עשר: בידיעת" "כמה מעלות יעלה כל מזל בארץ שלך" ("Chapter 18: how many degrees") each sign rises at (the latitude of) your country").

§4.10

נויד-ק: Pain. The first house ... applies to all the signs. By contrast with introductions to astrology, such as Rh, II, x:11–16 et passim and al-Qabîşî, 2004, I:37–48, pp. 37–41, which include no more than lists of the pains of the planets in the signs, in Ta §2.3:3–7 and Tb §4.10:1–7 Ibn Ezra undertakes to elucidate the mechanism behind the distribution of the pains of the planets among the signs. Moreover, in Mishpetei haMazzalot, bnf 1058, ff. 17a–17b, in addition to couching the same mechanism in similar terms, Ibn Ezra attributes its elucidation to himself: ... לוכב במול כוכב במול הקדי "רק אתן לך דרך כוללת לדעת זה ... כבר גיליתי לך סוד, העלימוהו הקדי "מונים ולא הוכירוהו בספריהם" מונים ולא הוכירוהו בספריהם" ("The Ancients mentioned the pains of each planet in each sign. ... I offer you a comprehensive method to understand them. ... I have now disclosed to you a secret; the Ancients concealed it and did not reveal it in their books"). Notice,

however, that there is a terminological divide: whereas the two versions of Sefer ha-Ṭe'amim render "pain" as אכאנב, Mishpeṭei ha-Mazzalot uses מכאוב.

Two astrological tenets underlie Ibn Ezra's clarification of this doctrine: (a) each zodiacal sign, beginning with Aries, is assigned to a part of the human body, from head to toe (see Tb §2.4:20–21; Ta §2.3:2 and note); (b) one of the two houses of each planet, except for the luminaries, is considered to be the "first" house. The importance of these two principles is reflected by the fact that they introduce the discussion of the pains in Ta §2.3:2, Tb §4.10:1 and in Mishpeṭei haMazzalot, bnf 1058, f. 17a.

The procedure to find the pain of a planet in some zodiacal sign consists basically of two steps: (a) The zodiacal sign in which the pains of the planets are being sought is considered as equivalent to Aries; in other words, this sign is assigned to the head, the following sign is assigned to the neck, and so on; (b) the pain of some planet in this sign is then established by counting, counterclockwise, the number of signs that separate the "first" house of this planet from this zodiacal sign; if the "first" house of the planet coincides with this sign, the "first" house is considered as equivalent to Aries and the pain of this planet in this sign is the head, namely, the part of the body assigned to Aries. If, for example, the "first" house is separated by five signs from the relevant zodiacal sign, the "first" house is considered as equivalent to the fifth sign after Aries, namely, Leo, and the pain of this planet in this sign is the heart, which is the part of the body normally assigned to Leo. In She'elot B, bnf 1058, f. 4b, and in Moladot, bnf 1056, f. 55b, drawing on Mâshâ'llâh, reference is made to this doctrine in the framework of medical prognostications, to localize a disease.

§4.11

^[1]**1–4:** The color of the (mundane) houses ... degree of the ascendant. Corresponds to al-Qabîşî, 2004, I:69, p. 55; cf. Kitâb al-Madḥal, 1996, VI:28, v, p. 265 and Art of Astrology, 1934, par. 468, p. 277, where a different method for the allocation of colors to the mundane houses is given.

§4.12

[1] **1–6: Joys. Mercury rejoices ...** (nature of the) twelfth house. Corresponds to Ta §4.9:1; see note there. See below, Tb §5.4:3–6, where a different method for the allocation of the planets to the mundane houses is offered.

§5.1

[1]2: A Greek scholar ... power of the Sun: Corresponds to Ta §4.5:2; see note there.

^[2]3: It has the "greater half" ... it is the great luminary. Corresponds to Ta §2.5:3, Tb §5.2:11, §8.1:4. This is a reference to the solar planetary houses: Leo, Virgo, Libra, Scorpio, Sagittarius, Capricorn. By contrast, the lunar planetary houses, Cancer, Gemini, Taurus, Aries, Pisces, Aquarius, are called the "smaller portion" (Tb §5.2:11) or the "smaller domain" (Tb §8.1:4). See especially Tb §2.3:6–8 and note.

[3] II: The tables that I have compiled for you. This reference indicates that the same patron who commissioned Te'amim II also commissioned Ibn Ezra to compile a set of astronomical tables. Ibn Ezra presumably composed four versions of the Book of the Tables (ספר לוחות), which were accompanied by their canons or a Book of the Reasons behind Astronomical Tables (ספר טעמי הלוחות), two in Hebrew and two in Latin. See Sela, 2003a, pp. 22-27; Sela, 1996, Sela, 1997. Taking into consideration the likelihood that *Te'amim II* was composed on 1154 (see below, Tb §8.7:4 and note), the current reference also suggests a connection between Te'amim II and two works written by Ibn Ezra in 1154: (a) the second version of Liber de rationibus tabularum, written in some unspecified location in France (See Liber de Rationibus Tabularum, 1947, p. 78: "anno 1154 ab incarnacione Domini, quo hanc edicionem fecimus"); (b) Liber Abraham Iude de nativitatibus, probably an original Latin treatise by Ibn Ezra, where both the year 1154 as well as a past-tense reference to the Liber de rationibus tabularum may be found (see Liber de nativitatibus, 1484, ff. 3 (a)^r, 3 (c)^v).

[4] 12: The astrologers have found ... the day or of the night. Corresponds closely to Ta §4.2:10; see note there.

[5] 13: The Persian scientists mentioned ... did not provide any explanation. See below, Tb §6.6:1 and note. See also Ta §10.9:2 and note.

^{16]} 13: Ptolemy's opinion (is that it lasts) 19 (years): See Tetrabiblos, 1980, IV:10, p. 445: "The lord of the middle sphere, the sun, takes over the fourth age, which is the middle one in order, young manhood, for the period of nineteen years, wherein he implants in the soul at length the mastery and direction of its actions, desire for substance, glory, and position, and a change from playful, ingenuous error to seriousness, decorum, and ambition."

[7] **15: Ptolemy's statements ... all actions are its action**. See Tetrabiblos, 1980, IV:10, p. 445. See previous note.

[8] **16: Because the lion is.** Leo, the lion, is the planetary house of the Sun.

§ 5.2

לפתח כל מקושר "Loosen the ties", Hebrew לפתח כל מקושר. These words derive from Job 38:31 (הַּתְּקָשֵׁר מְּעֵדֵנוֹת כִּימָה אוֹ מֹשְׁכוֹת כְּסִיל תְּפָתַח), a verse which mentions two constellations—Kesil and Khima—that are usually taken to be the Pleiades and Orion. According to talmudic traditions (Genesis Rabbah 10:7; B Berakhot 58b), which Ibn Ezra echoes in his commentary on Job 38:31, this verse speaks of the influence of these two constellations on the ripening of fruits. Ibn Ezra, by the reference to Job 38:31, seems to want to convey the idea that the Moon too exerts its influence on fruits, in particular, and on agriculture, in general. Notice also that in Rh, II, xxxvii:6–7 Ibn Ezra states that Khima is a star with the complexion of Mars and the Moon. For Ibn Ezra's distinctive approach to Kesil and Khima, see Sela, 2003a, pp. 257–273.

^[2]4: We know that no light ... heat dries \langle things \rangle up. Corresponds to Ta \S 1.5:12; see note there, and above, Tb \S 2.1:3.

^[3]5: Seven days after its first visibility, Hebrew אחר העמדה שבעה ימים: For this translation, see Ex. 9:6 and Ibn Ezra's long commentary on this verse. ^[4]8: The Moon ... superior world. A similar approach, placing the Moon in an intermediate position between the sublunary domain and the other components of the supralunary domain, can be found in Me'orot, München 202, f. 103a: "והלבנה לבדה במדרגה השפלה כנגד המכונ אחר "והלבנה לבדה במדרגה השתנו ולא יעמדו רגע אחד על מתכונת אחת התיכונה ... ואשר תחת הלבנה ישתנו ולא יעמדו רגע אחד על מתכונת אחר ("the Moon alone is in the lower rank vis-à-vis the middle $\langle {\rm rank} \rangle$... and those beneath the Moon alter and never stay in the same condition for a moment").

[5] **9: Inferior to the right**. See, above, Tb §5.1:7.

^[6]11: Smaller portion ... small luminary. This is a reference to the lunar planetary houses: Cancer, Gemini, Taurus, Aries, Pisces, Aquarius. By contrast, the solar planetary houses are called the "greater half" of the circle (Tb §5.1:3) or the "larger domain" (Tb §8.1:4). Corresponds to Ta §2.5:3, §4.5:6. See especially Tb §2.3:6–8 and note.

[7] **15: Its great ... rays of the Sun**. Corresponds closely to Ta §4.8:8 (see note there), although without mentioning Abû Ma'shar as the source. For the expression "rays of the Sun," see Tb §7.2:11 and note.

^[8]**16: One less than the years of the** ⟨*fardâr* **of the**⟩ **Sun**. According to Rh, IV, xlviii:6 and al-Qabîşî, 2004, II:22, p. 73, the *fardâr* of the Sun is 10 years long. Notice that at Tb §5.1:13 Ibn Ezra discusses other values for the Sun's *fardâr*.

¹⁹17: It serves ... four natures. Corresponds to Ta §4.2:8, §4.8:6 and Rh, IV, l:26. See Tetrabiblos, 1980, IV:10, 443: "For up to about the fourth year, following the number which belongs to the quadrennium, the moon takes over the age of infancy and produces the suppleness and lack of fixity in its body, its quick growth and the moist nature, as a rule, of its food, the changeability of its condition, and the imperfection and inarticulate state of its soul, suitably to her own active qualities." See Tb §6.9:2 and note.

[10] 17: Only then ... he will live. See Art of Astrology, 1934, par. 522, p. 324: "It is impossible to have confidence in its [the infant's] survival until it has attained the age of four years. These are called the years of rearing by the astrologers."

[11] **18: As I have explained regarding the Sun**. See above, Tb §5.1:6.

[12] 21: Short of stature ... is short. Cancer is the planetary house of the Moon.

[13] 21: As I have already explained. See above, Tb §5.2:2.

^[14]**22:** Its flavor is salty taste. As for the tastes of the planets, which are predicated upon the "nature" of the planets (cold/hot, dry/moist) and known from experience, see also below §5.3:15 where Saturn is said to have a sour taste, §5.4:15 where the taste of Jupiter is said to be sweet, §5.5:8 where the taste of Mars is said to be bitter and pungent, and Ta §4.7:5 where the taste of Mercury is said to be sour "because it is cold and dry more often than not". The tastes of the planets are commonplace in introductions to astrology: Rh, IV, xlix:20–21 (for Mercury); Mishpetei haMazzalot, bnf 1058, f. 21a (for Saturn and Jupiter); al-Qabîşî, 2004, II:2–36, pp. 63–83, (Latin Alcabitius, see notes below the text); Kitâb al-Madḥal, 1996, VII:9, v, p. 313 (for Mars); Abbreviation, 1994, p. 63 (for Mars).

[15]22: Its nature is like theirs. See Rh, IV, l:27: The Moon ... gives an indication about ... women and any pregnant woman.

^[16]**1–22: The Moon indicates life ... its nature is like theirs**. Cf. Ta §4.8:1–8; Rh, IV, l:14–li:8 Mishpeṭei haMazzalot, bnf 1058, ff. 21a–21b.

§5.3

[1] **I:** They divided ... the right $\langle ear \rangle$ to it. Corresponds to Ta §4.2:6.

[2] **2–3: They said ... its body is small**. Corresponds to Ta §1.5:13–15. See also Ta §4.2:1.

^[3]4: They said ... generates moisture. Corresponds to Mishpeṭei haMazzalot, bnf 1058, f. 21b: ייהוא קר ולח אם היה בשפלות גלגל המוצק,

"וקר ויבש אם היה בגבהותו" ("It is cold and moist when it is at the perigee of the eccentric circle, cold and dry when it is at its apogee").

^[4]6: It indicates ... black bile. Corresponds to Ta §4.2:7. As for "chronic diseases" (תחלואים ארוכים) and "quartan fever" (הרביעית), see Mishpeṭei haMazzalot, bnf 1058, f. 21b: ... יובחלקו "ובחלקו הרביעית" ("In its portion ... are chronic diseases ... and quartan fever").

^[5]**7: The father ... from it [the Earth]**. Corresponds to Rh, IV, xliii:25. Notice that fathers are usually assigned to the Sun. See Ta §4.1:5; §4.5:5; Rh, IV, xlvii:27; Moladot, bnf 1056, f. 20b.

 $^{[6]}$ 7: Ancient and old ... opposite of life. Corresponds to Ta §4.2:1. Also corresponds closely to Mishpetei haMazzalot, bnf 1058, f. 21a: $^{\prime\prime\prime}$ שבתאי ... ובחלקו הזקנים ... והכלל הוא כמו מלאך המות להמית תחת מפולת "Saturn ... the elderly are in its portion ... and this is the rule: it is like the angel of death, killing in an avalanche or by being thrown from a high place or by drowning in water").

 $^{[7]}$ 8: Mars, Venus, and Mercury are lords of the crafts. See Moladot, bnf 1056, f. 58a: ייתסתכל אל מקום מאדים ונגה וככב חמה וראה ("Look at the place of Mars, Venus, and Mercury and find out which is the lord in these places, and this planet is called the lord of the crafts").

^[8]10: Science of truth because it is uppermost. Corresponds to Mishpetei haMazzalot, bnf 1058, f. 21a: יובחלקו מהחכמות דעת עליון ("⟨Saturn's⟩ portion among the sciences is the knowledge of the most High [Num. 24:16] and the principles"). See also Ta §4.2:5 and Rh, IV, xlii:26.

הכבל ומכות Fetters and blows on trees and stones, Hebrew הכבל ומכות. None of these words—which are included in Te'amim II as a quote from an underlying text to be explained—appear in Reshit Hokhmah I. They were clearly part of the lost Reshit Hokhmah II. Notice, however, that Ibn Ezra employs here biblical terms that are somewhat related to Saturn's properties: (a) כבל "fetters" derives from Ps. 105:18, a verse that rehashes the story of Joseph, who was in prison

when his father thought he was in the grave; this is connected to Tb §5.3:9, where Saturn is described as indicating "prison, a place where a man stays, just like the grave"; (b) בעצים ובאבוים "on trees and stones", probably derive from Ex. 7:19, a verse that tells how "water" in vessels of wood and stone was transformed into blood; this may be connected to Tb §5.3:9, where Saturn is closely related to "water", which is cold. See long commentary on Ex. 7:19: "יוטעם ובעצים ובאבנים - המים שהיו ("On trees and stones means the water in the houses, in the vessels made of wood, or in the lavers made of stone.").

[10] 12: Its day ... the Sun. See above Tb $\S 5.1:12$. Corresponds to Ta $\S 4.2:10$.

[11] 13: Its least ... only experience. Corresponds to Ta §4.2:11. For the years of the *fardâr*, see below, Tb §6.6:1 and note, and Ta §10.9:2 and note.

[12] **14: In Ptolemy's opinion ... this method is true**. See Tetrabiblos, 1980, IV:10, pp. 442–447. Corresponds to Ta §4.2:8; see note there.

[13] 16–17: He ... has a sparse beard ... his face is black ... and he looks at the ground because of the heaviness of its motion. Corresponds closely to al-Qabîşî, 2004, II:6, p. 65: "Mâshâ'allâh said: of the appearances of people, it indicates a brown-skinned person; when he walks he lowers his eyes; he walks heavily ... having a sparse beard".

[14] **rg:** It indicates donkeys ... the Sun horses ... the Moon (indicates) bulls. As for the riding animals, see also below §5.4:19 where Jupiter indicates elephants, §5.5:10 where Mars indicates mules, §5.6:5 where Venus indicates camels, and §5.7:8 where Mercury indicates small cattle. Similar information is offered in the section devoted to the planets' properties in *Mishpeţei ha-Mazzalot* (Mishpeţei haMazzalot, bnf 1058, ff. 20b–22a) but not in *Reshit Ḥokhma I*. Corresponds closely to Abû Ma'shar in *The Book of Religions and Dynasties* (On the Great Conjunctions, 2000, IV:10, p. 49): "If the indicator of this is Saturn, it indicates ... mules. If the indicator is Jupiter, elephants. If it is Mars, pack horses. If it is the Sun, horses. If it is Venus, camels. If it is Mercury, donkeys. If it is the Moon, cattle."

סור Bulls ... have their dignity in Taurus. There is here a play on the double meaning of the Hebrew word שור, which means bull but is also the name of the sign of Taurus, and of the Hebrew word כבוד, which means honor but also exaltation. Notice that Taurus is the exaltation of the Moon.

[16]20: Saturn (indicates) lead because of the heaviness and (because) it is in the dust. Corresponds to Ta §4.2:3 and above, Tb §5.3:7 ("it indicates the ground ... and the grave is a place from which a man does not move. Similarly with its nature, because its motion is sluggish.") See also Rh, IV, xliii:1; Mishpetei haMazzalot, bnf 1058, f. 21a.

§5.4

[1]1: I have already mentioned ... with Saturn's. See, above, Tb 5.3:2-3.

^[2]5: **Ptolemy said ... will be strong**. See Tetrabiblos, 1980, III:11, p. 309; III:13, pp. 339–341.

^[3]**3–6: In my opinion ... its complexion is temperate**. The method for the allocation of planets to mundane houses on which Ibn Ezra comments here is ascribed to Ibn Abi Damina in a parallel and very similar passage in Ta §4.1:5–7; see note there. Notice that a different method for the allocation of planets to mundane houses is offered in the doctrine of the planets' joys (Tb §4.12:1–6).

[4]7: I have... left ear. See, above, Tb §5.3:1.

[5] call the science of laws and ordinances to pronounce a just judgment, Hebrew בדק : There is here a pun on the word בדק, which denotes Jupiter but here means just judgment. Corresponds to Ta §4.5:5 ("It indicates ordinances and laws, like Jupiter"). For the expression "science of laws and ordinances," Hebrew, הכמת המשפטים ותורות, see above, note on Tb §3.3:1–3 and the corresponding quotation from Mishpetei ha-Mazzalot.

[6]9: The (astrological) judgments change ... distance from it. Ibn Ezra conveys a similar idea in *Liber de rationibus tabularum* and in

his Commentary on Psalms 19:10. See Liber de Rationibus Tabularum, 1947, p. 73: "Item omnia iudicia astronomica secundum proportionem aliarum planetarum ad solem fiunt"; Commentary on Psalms 19:10: "משפטי' – ידוע כי משפטי חכמת המזלות כפי מערכת המשרתים בערכם אל ("Judgments—It is known that the judgments of the science of the zodiacal signs are pronounced according to the configuration of the planets and the ratio (of their distances) to the Sun").

[7]**9–10: When Mercury gives ... the temperate nature**. Corresponds to al-Qabîşî, 2004, II:9, p. 67.

[8] II: Its day and night ... the Sun. See above, Tb §5.I:12.

 $^{[9]}$ 12: Its least years ... its least years. Cf. Rh, IV, xlv:27-29 and Ta \$4.3:5.

§5.5

[1] **r: Do not heed ... above the Sun**. Refers to Tetrabiblos, 1980, I:4, p. 37: "The nature of Mars is chiefly to dry and to burn, in conformity with his fiery color and by reason of his nearness to the sun, for the sun's sphere lies just below it." See Ta §1.5:5 and §2.18:2, where Ptolemy's *Tetrabiblos* is also taken to task on similar grounds. See notes there.

^[2]2: Mentioned (above in the section on) Jupiter. See above, Tb $\S5.4:4$.

 $^{[3]}$ 5: The science of medicine and surgery belong to it. See above, Tb $\S 2.4:I$ and notes.

[4]5: Mentioned (in the section on) Saturn. See above, Tb $\S5.3:8$.

^[5]6: Ptolemy, the King, Hebrew תלמי המלך. Ibn Ezra received the ("Arab") mythical King Ptolemy from his Arabic sources. See Abû Ma'shar's Kitâb al-Madḥal, 1996, IV:I, viii, p. 56: "Post Alexandrus Macedonem Grecie reges Egypto cclxxv annis imperrase narrantur, quorum x continuo succedentes omnes uno Ptholomei nomine vocati sunt. Ex quibus unus ex Philadelphia ortus in Egypto regnans

astronomie Librum Almagesti greca ionica lingua scripsit. Eidem nonnulli et Astrologie Tractatus Quatuor Partium asscribunt." Ibn Ezra in
turn created a new ("Jewish") mythical King Ptolemy—not only the
flesh-and-blood astronomer of antiquity but also the "King Ptolemy"
who promoted the translation of the Septuagint. For Ptolemy the King
in Ibn Ezra's work, see Sela, 2003a, pp. 296–305. Notice that *Te'amim II*and *Mishpetei ha-Mazzalot*, on the one hand, and *Reshit Ḥokhmah I* and *Te'amim I*, on the other, go in opposite directions regarding the Hebrew
name of Claudius Ptolemy: whereas in the first pair Ptolemy is designated by the biblical name *Talmai* (2 Sam. 3:3, 1 Chron. 3:2, et passim), in
the second pair the Arabic *Baṭalmiyûs* is used.

[6] **6: The number of the Sun ... to the Earth** ('s orb). Corresponds closely to Ta §4.1:2; see note there.

[7]**7: Saturn and Mars ... the luminaries**. Corresponds closely to Ta §4.1:4; see note there.

[8]7: The maleficence of Saturn is removed because they [Saturn and Mars] have a good ratio. The ratio of Saturn to Mars is 32:21¹/₃, or 3:2, which constitutes the musical concord of a fifth and is indeed a "good" or "noble" ratio (see Ta §4.1:3 and note). That 32:21 ¹/₃ or 3:2 is a "good" ratio demonstrates that the number that Ibn Ezra originally assigned to Mars was 21¹/₃—as in the *Canobic Inscription* and in the *Epistle on Music* (see above, note on Tb §5.5:6)—and not 6, which appears in some manuscripts of *Te'amim II*, or 20, which is the reading of all manuscripts of *Te'amim I.* For if 20 or 6 is assigned to Mars, the ratio of Saturn to Mars is 32:20 (8:5) or 32:6 (16:3), which do not represent any musical concord and are therefore not "good" or "noble" ratios.

^[9]7: The same applies to Venus and Mercury with Mars. The ratio Mars-Venus or Mars-Mercury is 21¹/₃:16, namely 4:3, which represents the musical concord of the fourth and is also a "good" or "noble" ratio (see Ta §4.1:3 and note).

[10] I-12: Mars. Hot and dry ... found by experience. Corresponds loosely to Ta §4.4:I-6 and Mishpetei haMazzalot, bnf 1058, f. 21b.

§5.6

^[1]1: The instrument ... for sexual intercourse. This is in all likelihood a reference to semen, as stated in Rh, IV, xlviii:30; al-Qabîşî, 2004, II:27, p. 77. According to Mishpeṭei haMazzalot, bnf 1058, f. 21b and Art of Astrology, 1934, par. 426, p. 248 the genitals are in Venus' charge.

^[2]4: Experts in the images, Hebrew בעלי הצורות. Corresponds to the "scholars of the images" in Tb §2.3:10; see note there.

[3] **1–7: Venus. A benefic planet ... as its small** (years). Cf. Ta §4.6:1–4; Rh, IV, xlviii:8–xlix:7; Mishpeṭei haMazzalot, bnf 1058, ff. 22a–22b.

§5.7

[1]3: The tongue ... belongs to it. A scrutiny of Ibn Ezra's literary work reveals that the "superior soul"—Hebrew הנשמה העליונה—is the highest component of the tripartite soul: the vegetative or appetitive soul; the animal or locomotive soul; and the wise or superior soul. The sources of this pattern can be traced back to Plato and Aristotle (Timaeus 69a, 69d, 79d; De Anima 413a, 413b, 414a, 414b), a fact of which Ibn Ezra seems to have been aware (Ta §4.5:2 and Tb §5.1:2). See, inter alia, the long commentary on Exodus 23:25; commentary on Ecclesiastes 7:3; She'elot A, bnf 1056, f. 62b; Mishpetei haMazzalot, bnf 1058, f. 17b. In his commentary on Ecclesiastes 7:3 Ibn Ezra refers to the superior soul as the "speaking" soul: יולאדם לבדו נפש שלישית ייא הנקראת נשמה היא המדברת המכרת בין אמת ושקר בעלת החכמה" ("Man alone is endowed with a third soul, which is designated 'the speaking soul,' which distinguishes between truth and falsehood and possesses wisdom." The term "speaking soul" creates a clear link with Mercury, the planet that is in charge of the tongue and of faculty of speech. In Ibn Ezra's view, the "superior soul" is also the main instrument available to human beings to evade, in part, the decrees of the stars. See, inter alia, Mivharim A, München 202, f. 108b: ייש לנשמת האדם העליונה כח לבטל קצת הפרטים ולהוסיף או לגרוע על כל מה שיורו הכוכבים, רק אין כח לה לבטל הכלליי ("The superior soul of man has the power to avert something of the particular events and to augment or reduce

everything indicated by the stars, but it does not have power to annul universal events").

[2]3: As I have ... the Ancients. See above, Tb §4.11:1.

^[3]4: Mercury ... to begin to speak: Corresponds to Ta §4.2:6; Rh, IV, l:4; Mishpeṭei haMazzalot, bnf 1058, f. 22b. See above, Tb §5.7:3 and note.

^[4]4: The Moon has the power ... in all his actions. This refers to the division of life into seven stages, each under the charge of a different planet. Corresponds to Tb §6.9:2, Ta §4.2:8. See notes there; also Ta §4.8:6, Tb §5.2:17, §5.3:14, Tetrabiblos, 1980, IV:10, pp. 442–447.

^[5]5: Because its ratio to Venus is 1:1. According to Tb §5.5:7, the numbers of Venus and Mercury are 16 (see Ta §4.1:2 and note), so that their ratio is 16:16, namely 1:1.

[6]6: Why it is mutable. See above, §5.7:2.

[7]8: Scholars of the images. See above Tb §2.3:10, and note.

[8] I-10. Mercury. This is the planet of wit and wisdom ... its terms in the signs. Cf. Ta §4.7:I-6; Rh, IV, xlix:8-l:12; Mishpetei haMazzalot, bnf 1058, f. 22b.

§5.8

[1] **I:** When the Moon is $\langle also \rangle$ there. See above, Tb §2.7:11.

^[2]3: The *fardâr* years of the Head are three. This is the value provided by Ibn Ezra in Moladot, bnf 1056, ff. 59b–60a (quoted below at the note to Tb §6.6:1) as well as by Abû Ma'shar and Al-Bîrûnî: Abbreviation, 1994, p. 87; Art of Astrology, 1934, par. 437, p. 255. See also Kennedy, 1964, p. 29. Notice that all the manuscripts examined read "two" years.

[3] **1–3: The Head of the Dragon ... verified by experience.** See Rh, V, lii:28 f.—liii:1 f.; al-Qabîşî, 2004, II:45–46, pp. 87–89; Kitâb al-Madḥal, 1996, VII:6, v, p. 307; Abbreviation, 1994, pp. 55–57.

§5.9

^[1]2: Its fardâr years are two. See Moladot, bnf 1056, ff. 59b–60a (quoted below at the note to Tb §6.6:1); al-Qabîşî, 2004, II:48, p. 89; Abbreviation, 1994, p. 87; Art of Astrology, 1934, par. 437, p. 255. See also Kennedy, 1964, p. 29. Cf. above, Tb §5.8:3 and note.

^[2]3–5: They said that if a benefic planet ... Head of the Dragon and its Tail. Corresponds closely to Ta §5.3:1–5; Rh, V, lii:25–29–liii:1–4. A virtually identical statement is given in Abbreviation, 1994, p. 57: "Some of the early writers claimed that the Head is of the nature of increasing, and if the benefics are with it, it increases their good fortune, and if the malefics are with it, it increases their harming. But the Tail is of the nature of decreasing, and if the benefics are with it, it detracts from their good fortune, and if the malefics are with it, it detracts from their harming. Because of this, the majority of them said that the Head was a benefic with the benefics and a malefic with the malefics, and the Tail a benefic with the malefics and a malefic with the benefics." For another very similar statement, see al-Qabîşî, 2004, II:48, p. 89. See also Kitâb al-Mawâlîd, 1971, 149, and above, Tb §2.7:12.

§6.1

בויו: **Degrees of the nativity**. This section studies a procedure designed to find the ascendant in those cases where the precise time of birth is not known—the situation in the vast majority of cases. This procedure is designated Nimubar (נימובאר) in Moladot, bnf 1056, f. 47a, and animodar or numûdâr in other sources. See Moladot, bnf 1056, f. 47a–47b; Art of Astrology, 1934, par. 525–526, p. 328–331; al-Qabîşî, 2004, IV:3, pp. 109–111; Bouché-Leclercq, 1899, pp. 373–390; Nallino, 1987, p. 496;

^[2]1: **Male are always born ... females in even** (hours). See Mivḥarim A, München 202, f. 11b: אשתו בשעה "ימי שירצה להתחבר עם אשתו בשעה"

CHAPTER SIX 313

"לובן וכר, השמר שלא תהיה השעה מהשעות ביום או בלילה" ("One who wishes to have sexual intercourse with his wife in a specific hour to father a son should take care that the hour not be even-numbered, either by day or by night"). See also f. 114a. For the correspondence between female/male and even/odd hours, see Art of Astrology, 1934, par. 390, p. 238.

[3]3: Ptolemy said ... the opposition (of the luminaries). See Tetrabiblos, 1980, III:2, pp. 231-233: "It would be necessary that an account first be given how one might ... discover the degree of the zodiac which should be rising, given the degree of the known hour nearest the event, which is discovered by the method of ascensions. We must, then, take the syzygy most recently preceding the birth, whether it be a new moon or a full moon; and, likewise having ascertained the degree accurately, of both the luminaries if it is a new moon, and if it is a full moon that of the one of them that is above the earth, we must see what stars rule it at the time of the birth." See also Art of Astrology, 1934, par. 525, p. 329; al-Qabîsî, 2004, IV:3, pp. 109–111. Ibn Ezra explains the same procedure in detail in Moladot, bnf 1056, f. 47a, where he writes that, in addition to Tetrabiblos, Ptolemy developed this doctrine in the otherwise unknown Sefer ha-Qosem ha-Qatan (The Little book of the wizard) and in Sefer ha-'Ilan (Book of the Tree), that is, the apocryphal Centiloquium.

 $^{[4]}$ 4: Now I have tested ... of any of the planets. A similar statement is found in Moladot, bnf 1056, ff. 47a–47b: "כי אני נסיתים פעמים "כי אני נסיתים פעמים "כי אני הנחושת שלם שדקדקתי רגע המולד ולא מצאתי מעלות היתדות כמספר ("For I have tested them many times with the complete astrolabe, and I have sought meticulously the moment of the nativity and did not find that the degrees of the cardines are equal to the number of degrees of the lord \langle of the nativity \rangle Hence it was clear to me that this method of correction is false").

^[5]5: As a general rule, only what Enoch said is true and corroborated by experience, and is compatible with nature. For the legendary figure of Enoch, or Hermes, see note at Ta §1.2:3. A similar endorsement of Enoch's procedure is found in Moladot, bnf 1056, f. 47b, where Ibn Ezra also gives details about Enoch's approach: "אוראמת הם מאזני חנוך שמר חנוך לעולם במולד אדם מקום הלבנה ברגע

המולד היא המעלה הצומחת ברגע רדת הטיפה ברחם, והמעלה הצומחת ברגע המולד היא המעלה הצומחת ברגע רדת הטיפה; ע"כ אם ידענו רגע הטיפה נוכל לדעת רגע הטיפה" ("But the most trustworthy is Enoch's method of corrections. ... Enoch said: In a man's nativity, the location of the Moon at the time of birth is always the degree of the ascendant at the moment of the descent of the drop (of semen) into the womb; and the degree of the ascendant at the moment of birth is the place where the Moon was at the moment of the descent of the drop (into the womb); therefore, if we know the moment of the descent of the drop, we can know the moment of birth, and if we know the moment of birth we can know the moment of the descent of the drop"). Enoch's procedure is also recorded in Mishpetei ha-Mazzalot (Mishpetei haMazzalot, bnf 1058, f. 16b). See also Art of Astrology, 1934, par. 526, pp. 329–330; Bouché-Leclercq, 1899, pp. 379–383.

§6.2

נוו As is written in the Book of the World: Taken at face value, this passage may refer to either the first or the second versions of Sefer ha-'Olam. See 'Olam B, bnf 1058, f. 88a: 'אומר כלל, כי יש לך להסתכל ("I give a general rule: observe ... אל המחברת העקרית, שהיא מחברת שני המאורות, אם היתה קודם הכנס ("I give a general rule: observe ... the main conjunction, which is the conjunction of the two luminaries, whether it occurs before the Sun enters the sign of Aries, or before the opposition of the luminaries"). See also 'Olam A, bnf 1056, f. 81b: "יוהנה הסתכל במחברת הגדולה אל המזל הצומח ברגע מחברת המאורות או נכחם "יוהנה הסתכל במחברת הגדולה אל המזל הצומח ברגע מחברת המאורות או נכחם ("(In the year) of a great conjunction (of Saturn and Jupiter), observe the ascendant at the moment of the conjunction of the luminaries or of their opposition, the one which occurs before the Sun enters Aries"). For an argument for the second version of Sefer ha-'Olam, see Sela-Freudenthal, 2006, n. 39, p. 37.

^[2]1: I shall say more on this subject. See below, Tb §6.2:10, §7.1:1–5.

^[3]2: Ptolemy said ... it has great power. Corresponds to Tetrabiblos, 1980, III:10, p. 271–273: "Of length of life: ... Among these there are to be preferred, with reference to power of domination, first those

CHAPTER SIX 315

which are in the midheaven, then those in the orient, then those in the sign succedent to the mid-heaven, then those in the occident, then those in the sign rising before mid-heaven; for the whole region below the earth must, as is reasonable, be disregarded when a domination of such importance is concerned." Cf. Ta § 3.4:6.

^[4]3: Tenth house, Hebrew עשירי יתד, lit. tenth cardo: See above, Tb §3.2:5 and note.

ני (בירוש אלה: Hyl'ej, meaning woman ... kadkad'ah meaning husband. For this nomenclature and its meaning, see Moladot, bnf 1056, f. 50a: "והפרסיים יקראו לה' מקומות החיים הילאג' והשליט אל כדכדאה ופירוש אלה ("The Persians designate the five places of life hyl'ej and the ruler the kadkad'ah, meaning male and female"). See Art of Astrology, 1934, par. 522, p. 324: "They look whether there is a haylâj or not. This they search for in five places: (1) the lord of the time, day or night; (2) the moon by day and the sun by night; (3) the degree of the ascendant; (4) the part of the fortune; (5) the degree of conjunction or opposition of the moon preceding the birth. The haylâj is one of these. After it has been determined according to the proper rules, then the most powerful planet as regarding dignities of those in an aspect to it is the kadkhuda." See also al-Qabîşî, 2004, II:5, p. 115; Kitâb al-Mawâlîd, 1971, p. 242.

^[6]**9: Tenth house, Hebrew יתד** , **lit. tenth cardo**: See above, Tb §3.2:5 and note.

sage discusses the criteria for the selection of the hyl'ej (Tb §6.2:5), that is, of one of the five places of life—Hebrew: מקומות החיים —mentioned in Tb §6.2:1 and §8.6:1. The hyl'ej is subsequently (see Tb §6.2:11) "directed" to a malefic place (Hebrew: מקום רע "directed" to a malefic place (Hebrew: מקום רע "directed" to a malefic place (Hebrew: "שר)—i.e., the degrees of the resulting zodiacal arc converted into a number of years, which represent the prospective length of life of the native. For this procedure, see Mishpetei haMazzalot, bnf 1058, ff. 22a–22b; al-Qabîşî, 2004, II:4–5, p. 111–115; Carmen Astrologicum, 1976, III:2, pp. 242–245; Kitâb al-Mawâlîd, 1971, p. 242; Art of Astrology, 1934, par. 522, p. 324; see also below, Tb §8.6:2 and note. Te'amim II and Mishpetei ha-Mazzalot diverge regarding terminology here: in Te'amim II the five places of life, or prorogative places, are designated "places of life",

or מושלים "rulers"; the preponderant planet in the hyl'ej is designated שלים "lord"; and the lot of Fortune is designated גורל הטוב "the benefic lot"; in Mishpeṭei ha-Mazzalot the respective terms are מקומות השררה "places of governance," פקיד "officer in charge," and מנת החן "lot of beauty". See Mishpeṭei haMazzalot, bnf 1058, ff. 22a–22b.

 $^{[8]}$ וו: As I shall explain in the Book of Nativities: This is in all likelihood a reference to the lost second version of Sefer ha-Moladot. For a reference to the same subject in the first version of Sefer ha-Moladot, see Moladot, bnf 1056, ff. 49a–49b: ייעתה אדבר על חיי הנולד. לעולם הסתכל או בבית הי' או בבית הי''א ... או נוכל אם הנולד ביום אל מקום השמש שאם היתה בבית הי' או בבית הי''א ... או נוכל לדעת כמה שנות החיים ממקום השמש ... אם יגיע באותו הומן אל מקום כרת ימות לדעת כמה שנות החיים ממקום השמש shall now discuss the (length of) life of the native. If the native was born by day, always observe the place of the Sun, since if it is in the 10th or in the 11th house ... we can know the years of life from the place of the Sun. ... And when (the ruler) reaches a 'place of cutting' the native will die that same year'').

§6.3

(Arabic adwâr, Latin revolutio). This term, denoting the notion of rotation or period, is a crucial parameter in continuous horoscopy for the calculation of the "revolution of the year", Hebrew הקופת השנה, namely, the anniversary horoscope drawn up when the Sun arrives at the same point in the zodiac where it was at the time of birth (see Tb §8.2:7–9; §8.5:3; §8.6:2–3).

וצו ז': 5 hours and 49 minutes: The reckoning of the "revolution" is taken here to be the calculation of the excess over 365 days of the length of the solar year, and the conversion of this value from equinoctial hours and minutes to equinoctial degrees and minutes. The value of the "revolution" offered here—5 hours and 49 minutes—is the one endorsed by Ibn Ezra in Sefer ha-Moladot, after a long digression about the length of the solar year. See Moladot, bnf 1056, fols. 59a—59b: "ולא נשתבש בו אפי' חלק אחד שתהיה בין תקופה פ"ז' מעלות ("And we will not make a mistake of even one minute if between one revolution and another there are 87 degrees and 15 minutes"). This is also the value endorsed by al-Ṣûfì, Ibn Sînâ and Azarchiel, and the one that Ibn Ezra applied in his own astronomical

CHAPTER SIX 317

tables. See Liber de Rationibus Tabularum, 1947, pp. 95–96: "Superius ergo docuimus quod secundum rationem harum tabularum annus 365 dies continet et quartam, centesimam sextam partem diei minus, et hoc secundum probationem Azofi et Abencine et Acerchel ... et quia in anno solari ultra 365 dies aliquot hore supersunt, ideo dies vertimus in horas adiungentes producto 5 horas que supersunt, et quia etiam horis predictis aliquot minuta hore supersunt ideo omnes horas illas minuta hore convertimus, producto superaddentes 49 minuta hore que supererant ... Iam docuimus supra quod annus solaris secundum has tabulas est 365 dierum et 5 horarum et 49 minutorum hore et 38 secundarum".

§6.4

^[1]I-3: The "terminal house" ... until the end of the division. al-Qabîşî, in his *Introduction to Astrology* (al-Qabîşî, 2004, IV:8, pp. 117–119), defines the "terminal house," which he designates *intihâ*', as follows: "As for the years of the nativities, knowledge of this is that you consider the complete solar years which have passed for the native and take a sign for each year, and you begin with the ascendant of the nativity in the order of the signs, and the sign which is next to the sign where the counting is exhausted is the sign of the *intihâ*'. ... Its lord is called the *sâlḥudây*, which means the lord of the year." See also Art of Astrology, 1934, par. 522, p. 325; Carmen Astrologicum, 1976, IV:1, pp. 245–246. Corresponds to Moladot, bnf 1056, f. 61a.

§6.5

[1] **r: As I have explained you.** Refers to Tb §4.8:2, where Ibn Ezra explains how the difference of longitude between two planets changes in relation to the latitude of the places where the aspects are calculated. Notice that in *Te'amim II*, in contrast to Ta §10.4:1–8, §10.6:1–6, §10.7:1–7, §10.8:1–10, there are no specific instructions to calculate the aspects.

§6.6

[1] **I:** As for the parts that are called the *fardâr* ... from observation. See Tb §5.1:13, Ta §10.9:2, and note.

[2] I: In the Book of Nativities. This is in all likelihood a reference to the lost second version of Sefer ha-Moladot; but for an explanation of the fardâr by Ibn Ezra, see Moladot, bnf 1056, ff. 59b-60a: יוהרביעי' החלק הנקרא אל פרדאר; ויש לך לדעת כי הנולד ביום תחל השמש להיות לאות על הנולד י' שנים ... ואח"כ יהיה נגה המורה לבדו בשביעית חלקו וכל חלקו ח׳ שנים ... ואחר נגה יהיה ככב חמה מורה לבדו בשביעית חלקו שהוא י״ג שנה ... ואחריו תתבודד הלבנה לבדה בשביעית חלקה שהיא ט' שנים ... ואחריה יהיה שבתי המורה לבדו בשביעית חלקו שהוא י"א שנה ... ואחריו יהיה צדק המורה לבדו בשביעית חלקו ... שהוא י"ב שנה ... ואחריו יהיה המורה לבדו בשביעית חלקו שהוא שנה אחת מאדים ... ואחריו יהיה המורה לבדו ג' שנים ראש התלי ואחריו זנבו שנתיים ... והנה, כלל השנים ע״ה ואם שנות הנולד ארוכים מזה המספר "The fourth (thing to be taken) יחזרו הככבי׳ חלילה ותחל השמש כבתחלה" into consideration each year) is the part that is called the *fardâr*; know that for the native who was born by day the Sun is first and gives an indication for 10 years. ... Next Venus gives an indication alone in its seventh, and its whole part is 8 years. ... And after Venus Mercury gives an indication alone in its seventh, which is 13 years. ... And after it the Moon secludes itself in its seventh, which is 9 years. ... And after it Saturn, which indicates alone in its seventh, which is 11 years. ... And after it Jupiter which indicates alone in its seventh, which is 12 years. ... And after it Mars indicates alone in its seventh, which is one year. ... And after it the Head of the Dragon indicates alone 3 years and after it the Tail 2 years ... So, all these years together are 75, and if the native lives more than this number (of years) the planets return again, and the Sun is first as in the previous cycle"). See also Ta §10.9:2 and note.

$\S6.7$

(פקיד The lord has more power than the partner. The "lord" (Hebrew פֿקיד) stands here for the planet that is lord of some day of the week; the "partner" (Hebrew שותף) stands for any of the planets that are appointed lords of one of the crooked hours of this day of the week. See above, Tb §5.1:12, and Ta §4.2:10 and note.

CHAPTER SIX 319

^[2]2: A sign to each year. This sign is the one that is adjacent to the "terminal house" and its lord is the "lord of the year." See above, Tb §6.4:1–3 and note.

[3]2-3: The lord of the seasonal hour ... and vice versa. Corresponds to al-Qabîşî, 2004, IV:19, p. 133: "This is that you look at the lord of the hour in which the native was born, and you give it to the ascendant and to the first year from his birth. By its condition one is informed of the health or illness of the body. ... You give the lord of the second hour from it to the second place [i.e., second mundane house] from the ascendant and to the second year and by its condition in this year one is informed of the condition of (his) property. ... You give the lord of the third hour from it to the third place from the ascendant of the base nativity and to the third year and by its condition in this vear one is informed of the condition of (his) brothers and sisters...." See also Moladot, bnf 1056, f. 61a, where this method of allocation is attributed to Enoch: יוהתשיעי על דעת חנוך שישים בעל שעת המולד בשנה'' הראשונה בבית הא', שהוא בית החיים, ובשנה השניה בית העושר, ככה עד סוף י"ב "The ninth (topic to be taken into consideration), שנה יחוור חלילה." in the opinion of Enoch, is that the lord of the hour of the nativity in the first year is to be assigned to the first (mundane) house, which is the house of life, and in the second year to the house of wealth, and similarly again and again until the end of the twelve years").

§6.8

[1] I-2: Terms ... lords of the terms. This second reference to the terms (for the first, see above, Tb §2.9:1-3) focuses on their application to nativities. Ibn Ezra is writing here about an astrological technique that al-Qabîşî called gârbuhtâr in his Introduction to Astrology. The gârbuḥtâr is employed in the framework of the procedure of direction, or prorogation (see below, Tb §8.6:2 and note), when the arc of the zodiac between a place of life and a place of death is divided by the terms of the corresponding zodiacal signs, and the lord of these terms, called qâsim or divisor, is considered to be in charge of the corresponding year. See especially al-Qabîşî, 2004, IV:14, p. 129; Art of Astrology, 1934, par. 523, p. 327. Ibn Ezra also refers briefly to the same procedure in Mishpeṭei haMazzalot, bnf 1058, f. 25a, Moladot, bnf 1056, f. 51a, as well as in such an unexpected place as his commentary on Daniel

2:2 (Commentary on Daniel, 1525, 2:2, p. 6): יוהכשדים הם חכמי המזלות על "המשלות כפי מלאכתם בדעתם מולדי האדם לנהוג המעלות על "The *Kasdim* are the astrologers. ... They know future events, in accordance with their craft, since they know the nativities of a man to direct the degrees to the terms").

13: The lords of the aspects are more complete than the lords of the terms. Here Ibn Ezra juxtaposes the relative power of two factors that play a major role in determining the time and quality of events in the native's life, in the framework of the procedure of direction or prorogation (see below, Tb §8.6:2 and note). The "lords of the aspects" (Hebrew בעלי המבטים) stand here for the planets that "project their rays" onto the degrees of the arc between the place of life and a place of death, namely, when they are aspecting these degrees at a fixed distance marked by some significant aspect (see Moladot, bnf 1056, f. 49a). For the aspects in the framework of prorogations, see below, Tb §8.6:3 and Ta §10.4:1–8; Carmen Astrologicum, 1976, III:1, pp. 235–241. The "lords of the terms," (Hebrew בעלי הגבולים) are the planets in charge of the terms along the arc of prorogation referred to in the previous sentence (Tb §6.8:2).

§6.9

ווֹס ביי Ptolemy said ... about the houses. See Tetrabiblos, 1980, I:20, p. 93. Corresponds to Ta §2.18:1. This statement is predicated on the calculation that underlies the scale of powers for the selection of the hyleg (see above, Tb §6.2:5). See Moladot, bnf 1056, f. 48b: ביי אייהוה ביי הגבול בי לבעל הבית ה' כחות ולבעל הכבוד ד' ולבעל השלישות ג' ולבעל הגבול ב' "So we assign to the lord of the house 5 powers, to the lord of exaltation 4 (powers), to the lord of the triplicity 3 (powers), to the lord of the term 2 (powers), and to the lord of the decan 1 (power); we proceed in this manner regarding any of those that rule over any of the 5 places (of life)").

^[2]2: He said that the Moon ... because it is the last. This is a comment on Ptolemy's statement in Tetrabiblos, 1980, IV:10, pp. 442–447: "For up to about the fourth year ... the moon takes over the age of infancy. ... In the following period of ten years, Mercury; ... Venus,

taking in charge the third age, that of youth, for the next eight years; ... the sun ... for the period of nineteen years. ... After the sun, Mars, fifth in order, assumes command of manhood for the space of fifteen years; ... sixth, Jupiter, taking as his lot the elderly age, again for the space of his own period, twelve years. ... Finally to Saturn falls as his lot old age, the latest period, which lasts for the rest of life." Corresponds closely to Tb §5.7:4 and Ta §4.2:8; see note there. See also Ta §4.8:6, Tb §5.2:17, §5.3:14 and Moladot, bnf 1056, f. 52a.

^[3]3–4: Know that ... the lower one. This idea is further expanded below, Tb $\S 8.7:7-11$. See also Ta $\S 1.2:1-3$.

§7.1

[1] **1–2: King Ptolemy mocks the Ancients ... sign of the ascendant.** Corresponds to Ta §9.1:1–2. See Tetrabiblos, 1980, III:10, pp. 275–277: "Take as the Lot of Fortune always the amount of the number of degrees, both by night and by day, which is the distance from the sun to the moon, and which extends to an equal distance from the horoscope in the order of the following signs, in order that, whatever relation and aspect the sun bears to the horoscope, the moon also may bear to the Lot of Fortune, and that it may be as it were a lunar horoscope." Corresponds to Tb §7.1:1. For a similar statement about Ptolemy, see Art of Astrology, 1934, par. 476, p. 282.

^[2]4: Planetary houses, Hebrew בחים טובים, lit. good houses. This is an unusual Hebrew rendering of "planetary house." See above, Tb §2.4:10, and Glossary s.v. "house" (planetary).

נורל הטוב Whereas the same Hebrew מורל הטוב whereas the same Hebrew name—מורל הטוב—is used to designate this lot in Rh, IX, lxvii:9 et passim and in other parts of Ibn Ezra's astrological work (Moladot, bnf 1056, f. 48a, etc.), Mishpetei ha-Mazzalot repeatedly employs the special name מורל החן, namely lot of beauty (Mishpetei haMazzalot, bnf 1058, f. 21a, 23a). Notice also that in Tb §7.2:28 the Hebrew expression אורל designates one of the lots of the eleventh mundane house. This indicates that Mishpetei ha-Mazzalot is not the underlying text of Te'amim II.

[4]5–11: The lot of the Sun (was assigned) to the soul ... power over the soul. For the lots of the planets, except the Moon, see Ta §9.1:2–8. Rh, IX, lxvii:18–lxviii:5; Mishpeṭei haMazzalot, bnf 1058, f. 23b; Kitâb al-Madḥal, 1996, VIII:3, v, pp. 329–333; Art of Astrology, 1934, par. 476, p. 283. al-Qabîşî is silent about these lots.

[5] II: As I have mentioned. See above, Tb §5.7:3 and note.

§7.2

^[1]**1: The lot of life ... received by the body**. This lot, pertaining to the first mundane house, is taken by day from Jupiter to Saturn, and vice versa by night, and is cast out from the ascendant. Corresponds to Ta §9.2:1–2. See Mishpetei haMazzalot, bnf 1058, f. 23b; Rh, IX, lxviii:6–7; al-Qabîşî, 2004, V:4, p. 141; Art of Astrology, 1934, par. 476, p. 283; Kitâb al-Madḥal, 1996, VIII:4, v, p. 335; Abbreviation, 1994, p. 73.

^[2]**2: The lot of knowledge ... lord of the tongue**. There seems to be a scribal error in the reference to this lot. According to other sources, this lot, pertaining to the first mundane house, is taken by day from Mercury to Mars, and vice versa by night, and is cast out from the ascendant. See Rh, IX, lxviii:9–11; Ta §9.2:5; Art of Astrology, 1934, par. 476, p. 283; Kitâb al-Madḥal, 1996, VIII:4, v, p. 337.

^[3]3: The lot of the body ... members intact. No lot with this name is mentioned elsewhere in Ibn Ezra's work or in contemporary Arabic introductions to astrology. However, it may be the same as the lot of firmness, which is said to be taken from the lot of Fortune to the lot of the absent. See Rh, IX, lxviii:8–9; al-Qabîşî, 2004, V:4, p. 141; Art of Astrology, 1934, par. 476, p. 283; Kitâb al-Madḥal, 1996, VIII:4, v, pp. 335–336; Abbreviation, 1994, p. 71.

[4] **4:** The reason ... indicates wealth. This is a reference to the lot of property, which, according to *Reshit Ḥokhmah I*, pertains to the second mundane house and is taken by day and night from the lord of the second mundane house to the cusp of the second mundane house, and is cast out from the ascendant. See Rh, IX, lxviii:11–13; Mishpetei haMazzalot, bnf 1058, f. 24a; al-Qabîsî, 2004, IV:5, p. 141;

Art of Astrology, 1934, par. 476, p. 283; Kitâb al-Madḥal, 1996, VIII:4, v, p. 337; Abbreviation, 1994, p. 73. For the second house as indicating wealth, see above, Tb §3.2:4.

נורל הלקט. This lot, pertaining to the second mundane house, is not mentioned in *Mishpeṭei ha-Mazzalot*. It appears in Rh, IX, lxviii:14 with another name—מרל "lot of finding"—as taken from Mercury to Venus, and vice versa by night, and as being cast out from the ascendant. This clearly indicates that *Te'amim II* is commenting neither on *Mishpeṭei ha-Mazzalot* nor on *Reshit Ḥokhmah I*. For this lot see Kitâb al-Madḥal, 1996, VIII:4, v, p. 338; Art of Astrology, 1934, par. 476, p. 283.

^[6]6–7: The Ancients said that the Sun ... this is the explanation for this lot. This passage is of obscure meaning. It is in all likelihood commenting on some part of the lost *Reshit Ḥokhmah II* that presumably gave instructions for casting some lot pertaining to the second mundane house: the Sun and Venus played a central role in these instructions.

^[7]8–9: The lot of brothers ... through experience. The lot of brothers—pertaining to the third mundane house—is taken by day and night from Saturn to Jupiter, and is cast out from the ascendant. See Mishpetei haMazzalot, bnf 1058, f. 24a; Rh, IX, lxviii:16–17; al-Qabîşî, 2004, V:6, p. 143; Art of Astrology, 1934, par. 476, p. 283; Kitâb al-Madhal, 1996, VIII:4, v, p. 338; Abbreviation, 1994, p. 73.

^[8]10: I have already mentioned ... indicate the father. See, above, Tb §5.1:6, §5.3:7.

[9] I: Under the rays of the Sun. A planet is "under the rays", or "under the light", of the Sun, if it is in an interval of 15° ahead or behind the Sun. See above Tb §4.2:1, §5.2:15, Ta §4.2:12.

^[10]**10–12:** The lot of the father ... take Jupiter in its place. The lot of the father, or lot of parents—pertaining to the fourth mundane house—is taken by day from the Sun to Saturn, and vice versa by night, and is cast out from the ascendant. The explanations in *Te'amim II* follow closely what is said about this lot elsewhere in Ibn Ezra's work and in contemporary Arabic introductions to astrology. See Mishpeṭei haMazzalot, bnf 1058, f. 24a; Rh, IX, lxviii:20–22; al-Qabîşî, 2004, V:7,

p. 143; Art of Astrology, 1934, par. 476, p. 284; Kitâb al-Madḥal, 1996, VIII:4, v, p. 340; Abbreviation, 1994, p. 73.

בווי נודל הקרקעות באל באל האר באלות וווי באלות באלות וווי באלות וווי באלות באלות וווי באלות ווויי באלות ווויי

^[12]**14:** Lot of children ... this is the explanation for this lot. This lot—pertaining to the fifth mundane house—is taken by day from Jupiter to Saturn, and vice versa by night, and is cast out from the ascendant. See Mishpeṭei haMazzalot, bnf 1058, f. 24a; Rh, IX, lxviii:33–lxix:1; al-Qabîşî, 2004, V:8, p. 145; Art of Astrology, 1934, par. 476, p. 284; Kitâb al-Madḥal, 1996, VIII:4, v, pp. 343–344; Abbreviation, 1994, p. 73.

[13] **15: Which indicates sons**. This is a reference to the fifth mundane house, which indicates sons. See above, Tb §3.2:1.

^[14]**15:** Lot of the male children ... this is the explanation for this lot. See Mishpeṭei haMazzalot, bnf 1058, f. 24a; Rh, IX, lxix:3–4; al-Qabîṣî, 2004, V:8, p. 145; Art of Astrology, 1934, par. 476, p. 284; Kitâb al-Madḥal, 1996, VIII:4, v, pp. 344–345; Abbreviation, 1994, p. 74.

[15] **16–17: Lot of diseases ... a nocturnal star**. This lot pertains to the sixth mundane house and is mentioned elsewhere in Ibn Ezra's work and in contemporary Arabic introductions to astrology. See Mishpeței haMazzalot, bnf 1058, f. 24a; Rh, IX, lxix:7–8; al-Qabîşî, 2004, V:9, p. 145; Art of Astrology, 1934, par. 476, p. 285; Kitâb al-Madḥal, 1996, VIII:4, v, pp. 346; Abbreviation, 1994, p. 75.

[16] **18:** Enoch says ... mutable planet. Enoch's opinion, on which Ibn Ezra is commenting here, does not appear either in *Reshit Ḥokhmah I* or *Mishpeṭei ha-Mazzalot*—an indication that it was quoted from the lost *Reshit Ḥokhmah II*. Nor is Enoch's opinion mentioned in any of the Arabic sources mentioned in the previous note.

^[17]**19:** Lot of slaves ... they are inferior (planets). This lot pertains to the sixth mundane house and is taken by day and by night from Mercury to the Moon, and is cast out from the ascendant. See Mishpetei haMazzalot, bnf 1058, f. 24a; Rh, IX, lxix:7–8; al-Qabîşî, 2004, V:9, p. 145; Art of Astrology, 1934, par. 476, p. 285; Kitâb al-Madḥal, 1996, VIII:4, v, pp. 346; Abbreviation, 1994, p. 75.

[18] 20–22: Lot of women ... lot of prostitution ... lot of males ... assert dominance. Because the seventh mundane house indicates women and eroticism (Tb §3.1:9–11; Ta §3.6:7–8; Rh, III, xliii:4–7), these three lots probably pertain to this house. However, the name of these lots do not occur in any of the introductions to astrology I consulted, with the exception of the lot of women, which appears in Mishpetei haMazzalot, bnf 1058, f. 24a. For the lots of the seventh house, see Mishpetei haMazzalot, bnf 1058, f. 24a; Rh, IX, lxix:11–28; al-Qabîşî, 2004, V:10, p. 145; Art of Astrology, 1934, par. 476, p. 285; Kitâb al-Madḥal, 1996, VIII:4, v, pp. 347–351; Abbreviation, 1994, p. 75.

[19]23: The eighth house ... for that is its nature. No name of a lot is given here, although there are references to astrological properties of the Moon, the eighth house, and Saturn. This indicates that here *Țe'amim II* is commenting on a text in which instructions were given for casting the lot of death, which is taken by day and by night from the Moon to the cusp of the eighth house, and is cast out from the degree of Saturn. The explanations given in *Ṭe'amim II* and in Kitâb al-Madḥal, 1996, VIII:4, v, p. 351 for the roles that the Moon, the eighth house, and Saturn play in the casting of this lot are identical. For this lot, see Mishpeţei haMazzalot, bnf 1058, f. 24a; Rh, IX, lxix:29–30; al-Qabîşî, 2004, V:11, p. 147; Art of Astrology, 1934, par. 476, p. 286; Kitâb al-Madhal, 1996, VIII:4, v, pp. 351–352; Abbreviation, 1994, p. 77.

[20]24-25: Lot of the journey ... lot of the journey by water ... indicates the sea. Here *Te'amim II* is expounding the astrological

properties of the main elements involved in the casting of two lots of the ninth mundane house. The instructions are omitted, making it clear that Te'amim II is commenting on a text in which these instructions were given explicitly. From other sources we know that the lot of the journey is taken by day and by night from the lord of the ninth house to the cusp of the ninth house and is cast out from the ascendant; and that the lot of the journey by water is taken by day from Saturn to the 15th degree of Cancer, and vice versa by night, and is cast out from the ascendant. The Hebrew nomenclature makes it clear that the underlying text of Te'amim II is neither Reshit Hokhmah I nor Mishpetei ha-Mazzalot: in Te'amim II the lot of journeys is designated גורל, in מנת ההליכה and in Mishpetei ha-Mazzalot, and "lot of walking on the dry land"; in Te'amim II the lot of journeys by water is designated גורל על דרך המים; in Reshit Hokhmah I it is גורל, (it is absent from Mishpetei ha-Mazzalot). For these two lots, see Mishpetei haMazzalot, bnf 1058, f. 24a; Rh, IX, lxx:5–9; al-Qabîşî, 2004, V:12, p. 147; Art of Astrology, 1934, par. 476, p. 286; Kitâb al-Madhal, 1996, VIII:4, v, p. 354; Abbreviation, 1994, p. 77.

[21] **26:** Lot of the mother ... like the mother. This lot, pertaining to the tenth mundane house, is taken by day from Venus to the Moon, and vice versa by night, and is cast out from the ascendant. See Mishpeței haMazzalot, bnf 1058, f. 24a; Rh, IX, lxx:31–32; al-Qabîşî, 2004, V:13, p. 149; Art of Astrology, 1934, par. 476, p. 287; Kitâb al-Madḥal, 1996, VIII:4, v, p. 360; Abbreviation, 1994, p. 79.

123 27: Lot of dignity ... at 3 degrees of Taurus. This lot, pertaining to the tenth mundane house, is taken by day from the Sun to the 19th degree of Aries, namely the Sun's exaltation, and by night from the Moon to the 3rd degree of Taurus, namely the Moon's exaltation, and the degrees are cast out from the ascendant. If the Sun by day is in its degree of exaltation or the Moon by night is in its degree of exaltation, then the degree of both of them is cast out from the ascendant. Here Te'amim II does not follow Reshit Ḥokhmah I: whereas the Hebrew designation of the lot in the former is אורל הכבוד "lot of dignity", in the latter it is אורל הכבוד "lot of greatness" (Rh, IX, lxx:28–31). On the other hand, Te'amim II and Mishpeṭei ha-Mazzalot offer very similar accounts of this lot (Mishpeṭei haMazzalot, bnf 1058, f. 24a). Abû Ma'shar designates it the "lot of the nobility" and says that it is cast out when doubts arise about who is the legitimate father of the native.

See Kitâb al-Madḥal, 1996, VIII:4, v, pp. 356–357; Abbreviation, 1994, p. 79; cf. Art of Astrology, 1934, par. 476, p. 286. al-Qabîşî omits this lot.

^[23]**28–29: Lot of beauty ... lot of commerce ... trade is a craft**. These two lots—the first somehow related to the Sun and Jupiter and the second to Jupiter and Mercury—presumably pertain to the eleventh mundane house (see above, Tb §5.4:6, Ta §3.6:10). The two appear neither in Ibn Ezra's astrological work nor in contemporary Arabic introductions to astrology.

^[24]**30:** Lot of the lovers ... for the body. Mishpetei haMazzalot, bnf 1058, f. 24a, records a lot with this name pertaining to the eleventh mundane house: it is taken by day and by night from Jupiter to Venus and is cast out from the ascendant. It does not appear elsewhere in Ibn Ezra's astrological work or in other contemporary Arabic introductions to astrology.

[25]31: Lot of enemies ... are well-known. Arabic introductions to astrology assign the twelfth mundane house two lots bearing the designation "lord of enemies" or two versions of the same lot. The first, which is attributed to the Ancients, is taken by day and by night from Saturn to Mars and is cast out from the ascendant. The second, which is attributed to Hermes, is taken by day and by night from the lord of the twelfth mundane house to the cusp of this house and is cast out from the ascendant. See al-Qabîşî, 2004, V:15, p. 149; Art of Astrology, 1934, par. 476, p. 288; Kitâb al-Madḥal, 1996, VIII:4, v, p. 364; Abbreviation, 1994, p. 79. The procedure of Te'amim II—the explicit reference to "the last two lots" and the brief comments about the main parameters of these two lots—makes it clear that the precise instructions for how to cast these lots were given in an underlying text. That here Te'amim II follows neither Reshit Hokhmah I nor Mishpetei ha-Mazzalot is evident from the fact that the last two present a different picture regarding this lot: Reshit Hokhmah I refers to both versions of the lot of enemies but interchanges the Ancients with Hermes (Rh. IX, lxxi:13-15); Mishpetei ha-Mazzalot refers only to the version of the Ancients, but without mentioning their name (Mishpetei haMazzalot, bnf 1058, f. 24a).

§8.1

[1] \mathbf{I} —4: Know that Cancer ... to the small (luminary). This is an expansion of Tb §2.3:6–8; see note there.

§8.2

[1] 1: Revolution of the months ... 28 days and 2 hours. This procedure is intended to find the planet that is the lord of the month of a certain year in the native's life. To this end, the year is divided into 13 months of 28 days and 2 hours each (equivalent to dividing 3651/4 days by 13) and each of these months is assigned to one of the signs, beginning with the ascendant. The lord of the month is the planet that is the lord of the sign corresponding to the month of interest. See Moladot, bnf 1056, f. 60b, where this specific procedure is attributed to Ptolemy: "... שעות. יום וב' שעות. מבית הסוף לכ"ח יום וב' שעות... ל' מעלות מבית הסוף לכ"ח ("Ptolemy said: make the 30 degrees of the terminal house correspond to 28 days and two hours ..."). Cf. Tetrabiblos, 1980, IV:10, p. 453: "We shall do the same thing for the months, setting out, again, the number of months from the month of birth, starting from the places that govern the year, twenty-eight days to a sign; and similarly for the days." See also Art of Astrology, 1934, par. 522, p. 325; Carmen Astrologicum, 1976, IV:1, pp. 248–249. Notice, however, that 28 days and 2 hours is only an approximation, with the quotient of 3651/4 divided by 13 (28) days and 2.3 hours) rounded off to integral hours.

^[2]4: Hence I said that one day should be added each year. This statement appears neither in *Reshit Ḥokhmah I* nor in *Mishpeṭei ha-Mazzalot* and is evidently a reference to *Reshit Ḥokhmah II*.

[3]6: Add 5 equal hours for every year, plus another 49 minutes. See above, Tb §6.3:1.

[4]7: The lord of the hours in the revolution of the year. Corresponds to Tb §6.7:2–3; see note there.

^[5]8–9: The revolution of the beginning of the year ... a leap year on the original date. Here Ibn Ezra explains that, for astrological purposes, one celebrates a person's birthday on the day of the

Julian month that he was born on; but if a leap-day has intervened since the last birthday, the astrological birthday (when 365 days have passed) is one day earlier (because 365 days after Feb. 25 in a leap year is Feb. 24); if he was born on Feb. 29, then in a normal year one adds one day and observes his nativity on Mar. 1, but in a leap year on Feb. 29. It is noteworthy that Ibn Ezra gives instructions for making the calculation of the "revolution of the year" fit the Julian calendar. This indicates that Te'amim II was intended for Jewish readers deeply immersed in a Christian environment. By contrast, in Sefer ha-Moladot, written in 1148 in Béziers (Sela-Freudenthal, 2006, n. 31 p. 35), Ibn Ezra gives instructions for adapting the calculation of the "revolution of the year" to a lunar calendar. Moladot, bnf 1056, f. 59a: "יוהנה אתן לך חשבון שתוכל לדעת כמה ימים לחדש הלבנה תהיה תקופת שנת "... הנולד. ("I now give you a procedure so you can know the day in a lunar month on which the revolution of the year of the native falls out ...").

^[6]10–11: It changes only after 131 years ... which ascend in one day. The same value for the length of the solar year— $365^{1/4}$ days minus the 131th part of a day—is endorsed in Ta §2.12:5; (see note there) and in 'Olam A, bnf 1056, f. 81a, where Ibn Ezra reports that this value was also maintained by al-Ṣûfî and al-Zarqâl. Tb §8.2:11 includes the computation necessary to confirm the correctness of this value $(360^{\circ}/2^{\circ} 45' \approx 131)$.

§8.3

^[1]1: Know that the Indian scientists ... each full year. Ibn Ezra offers identical information in the following places: 'Ibbur, 1874, p. 8a; Liber de Rationibus Tabularum, 1947, p. 75; commentary on Leviticus 25:9; 'Iggeret haShabbat, 1894/5, p. 64; Moladot, bnf 1056, f. 59a. See Sela, 2003a, pp. 274–275; 280–286.

^[2]2: The science of the images ... resembles idolatry. See above, Tb $\S 2.3:10$ and note.

 $^{[3]}3$: Tables I have written. See above, Tb §5.1:11 and note.

§8.4

[1] **I: I have already mentioned ... has great power**. See above, Tb $\S6.7:I-3$ and notes.

^[2]4: Subtract 48 by casting out twelves. 12 weeks for each season, 4 times 12, namely 48 weeks, for the four seasons.

^[3] **1**—**4:** The weeks ... \langle full \rangle weeks of the year. The current section incorporates obvious quotations from the lost *Reshit Ḥokhmah II*: "12" (Tb §8.3:2), "3 weeks" (Tb §8.3:3), "subtracting 4 weeks for the revolution of the signs for every year" (Tb §8.3:4). It goes without saying that these phrases appear neither in *Reshit Ḥokhmah I* nor in *Mishpeṭei ha-Mazzalot*. It seems that in *Reshit Ḥokhmah II* these values and procedures were used in some calculation whose exact nature is unknown to us but was probably related to finding the lord of the week or the hour of the nativity.

§8.5

^[1]**1: Terminal house**. For a definition of the terminal house, see above Tb §6.4:1–3 and note. See also below, Tb §8.5:6. Notice that Ibn Ezra's explanation yields only a very approximate result: 30 times 12 days plus 2¹/₃ hours is 362 days and 22 hours, significantly shorter than the solar year.

^[2]3: Ptolemy says ... each degree and a quarter. See Tetrabiblos, 1980, IV:10, p. 453 (note 3).

^[3]4: **Done by both methods**. The first of these two methods is in equal degrees of the zodiac; the second, according to the rising times of the country. See Ta §10.3:1–5 and note.

[4]6: The five places of life are distant (one from the other). See above, Tb $\S6.2:I-II$ and notes.

^[5]6: Direct them in degrees, Hebrew לנהגם במעלות. For this procedure, see below, Tb §8.6:2 and note.

נפפר מעשה הלוחות This probably refers to the canons that accompanied the astronomical tables (see Tb §2.3:5, §5.1:11, §8.3:3) and explained their use. Thus, Book on the Use of the Tables may be an alternative name for הלוחות, i.e. Book of Reasons behind astronomical tables. A book with this name is mentioned in the past tense in She'elot B, bnf 1058, f. 8b, creating an interesting link between Te'amim II and the second version of Sefer ha-She'elot, and in the future tense in Neḥoshet B, Mant. 10, f. 42b. See below, Tb §8.6:3.

[7]**1–6:** Revolution of the days. ... for each one (of the five places of life). As in the previous section, this section too explains values that are quoted in *Te'amim II* from the lost *Reshit Ḥokhmah II*: assigning "12 days plus $2^{1}/_{3}$ hours to each degree" (Tb §8.5:1); "one degree less one minute to each day" (Tb §8.5:2); "one degree to two hours" (Tb §8.5:5). It goes without saying that these values appear neither in *Reshit Ḥokhmah I* nor in *Mishpeṭei ha-Mazzalot*. These values and procedures are used to compute the revolution of days. See Tetrabiblos, 1980, IV:10, p. 453; Art of Astrology, 1934, par. 522, p. 326; Carmen Astrologicum, 1976, IV:1, p. 249.

§8.6

[1]1: **Know that ... thoughts and dreams**. Resumes the discussion about the rulers of the five places of life begun at Tb §6.2:1.

וצי (בי וו is essential to direct ... the revolutions of the years. This is a reference to the procedure of "direction" or "prorogation"—Greek aphesis; Arabic tasyûr; Hebrew ניהוגיים; Latin ductus—employed to determine the length of life of the native. In this astrological procedure an arc of the zodiac is established between one of the fives places of life (called hyl'eg in Tb §6.2:5 and root in the present passage) and a place of "cutting" or place of death (מקום כרת) (See Moladot, bnf 1056, f. 50a). The length of life is determined by converting the degrees of the arc, usually projected on the equator, into a corresponding number of years, months, and days. Rh, X, lxxvi:21−23 deals briefly with this topic (מקום במולד האדם i.e. direction in the nativity of a man); Ta §10.3:1−5 amplifies this to some extent. For this procedure, see also Tetrabiblos, 1980, III:10, pp. 279−307; Mishpetei haMazzalot, bnf 1058, f. 25a;

al-Qabîşî, 2004, IV:11–13, pp. 121–129; Art of Astrology, 1934, par. 522, 523 pp. 324–325, 326–327; Carmen Astrologicum, 1976, III:1, III:2, pp. 235–245; Kitâb al-Mawâlîd, 1971, pp. 148–152. See also Bouché-Leclercq, 1899, pp. 411–419; Tester, 1987, pp. 84–85.

[3]3: As it is written in the *Book on the use of the tables*. See above, Tb §8.5:6, and note.

[4]3: You should calculate ... revolutions of each year. Corresponds to the two methods mentioned in Tb §8.5:4; see note there. See also Ta §10.4:1–7 and notes; Mishpeṭei haMazzalot, bnf 1058, ff. 25b–26a.

§8.7

^[1]**r:** End of the book. I shall now reveal a secret to you. The pledge made in Ta §1.2:3, namely, to refer "at the end of the book to the secret of the change in the positions of the zodiacal constellations," is presumably fulfilled not in Te amim I but in the present and final section of Te amim II. Since the manuscripts of Te amim II and Te amim II, widely circulating from the second half of the 13th century onward, offer a fairly uniform picture of the contents of both texts, one is led to conclude that in the very first stage of the transmission of Te amim II and Te amim II a copyist, probably one of Ibn Ezra's students, found fit to combine the two texts. Notice, however, that the ensuing discussion at Tb §8.7:2–6 corresponds to Ta §2.12:2–15.

[2] 2: Know that the beginning of the year ... a point in the zodiac. Corresponds to Ta §2.12:6; see note there. See also Ta §2.12:6 and note.

[3]2: Dark degrees, bright degrees, and pits. Corresponds to Ta §2.12:1,14. See notes there.

[4]3: The reason ... falls into a pit. Corresponds closely to Ta §2.12:14; see note there.

[5]4: If you want ... subtract today 8 degrees and 5 minutes ... of the planets. This instruction is the clear counterpart of Ta

§2.12:14. The date of composition of *Te'amim II* may be inferred from the difference between the correction values given in these two places. See "Introduction," p. 11.

[6] 5: The year of Ptolemy ... as you prefer. Two alternative methods for the determination of the solar year are ascribed to Ptolemy and to the Arab and Greek scholars. The second, namely, the return of the Sun to "the intersection of the two uppermost circles," corresponds to Ta §2.12:3 and refers to the equinoxes as the intersections of the ecliptic (on the 8th orb) and the equator (on the 9th orb). This method was certainly endorsed by Ptolemy (see Almagest, 1984, III:1, p. 132), as Ibn Ezra was well aware (see Ibbur, 1874, p. 8a; Liber de Rationibus Tabularum, 1947, p. 80). Most problematic, however, is the first method, namely, "the conjunction of the two uppermost stars," and its ascription either to Ptolemy or to Arab and Greek scientists. For one thing, it is inconceivable that Ibn Ezra would use the phrase השני הכוכבים העליונים "the two upper stars" to denote two fixed stars, since there are no conjunctions of fixed stars. Hence this statement, although found in all the manuscripts examined, is either a later scribal error or a somewhat distorted reference to the sidereal year, namely the return of the Sun to one of the fixed stars. Notice that in Almagest, 1984, III:1, p. 131-132, Ptolemy endorses the tropical year only after he relates that Hipparchus came to the idea that the fixed stars have a very slow motion, just like the planets, because of the difference in the length of the year when measured with respect to the return of the Sun to the same equinox or to the same fixed star, that is, with respect to the two alternative methods presented in our passage. Ibn Ezra, in his idiosyncratic style, refers to the latter passage when, in Liber de Rationibus Tabularum, 1947, p. 80, he depicts Ptolemy as endorsing the tropical year and mocking the Ancients, who subscribe to the sidereal year: "Sed Ptholomeus dixit in Almagesti quod annus solis est circularis revolutio solis a capite arietis ad idem, antiquos derridens qui dixerunt annum solis esse coniuctionem solis cum fixa reiteratam." Now, although in Ta §2.12:3 and in Ibbur, 1874, p. 8a, Ibn Ezra presents the scientists of India as supporting the method of the conjunction of the Sun and a fixed star, in Liber de Rationibus Tabularum, 1947, p. 79, he relates that Arab scientists, such as Azarchiel, Thâbit b. Qurra, and Ibn Sînâ, regarded the conjunction of the Sun and a fixed star as one among several alternative methods for the determination of the solar year: "Dicit Azarchel in libro de anno solari quod annus solaris tripliciter consideratur. Primus modus est annus circuli declinacionis; secundus est annus circuli puncti; tercius, annus adunacionis solis cum fixa. Thebit vero in libro de anno solari docuit duos annos tantum esse anni solaris, annum puncti et annum fixe eundem esse affirmans, cui assentit Abencine."

^[7]**6:** The houses ... only with respect to the images. Here Ibn Ezra reports that not only the dark degrees, bright degrees, and pits, but also the planetary houses, the exaltations, and the terms, as given in Indian astronomical tables, are reckoned with respect to the zodiacal constellations. Since these tables do not take into account the slow motion of the fixed stars, an adjustment is necessary when one uses astronomical tables compiled by Greek or Arab scientists. The passage corresponds to Liber de Rationibus Tabularum, 1947, p. 85: "Sententia secunda, secundum indos distinguentes circulum firmamenti per 12 secundum sensum oculi, est necessaria ad sciendum domus planetarum et honores eorum ... et terminos ... et gradus ... lucidos et tenebrosos ... et gradus putei et ad figuram que est una de 36 sitarum extra zodiacum ... et ad figuram orientis utrum hominis an alterius animalis ..."

^[8]6: If the sign ... subtract 8 degrees ... of the seven planets. In contrast with the aforementioned 8 degrees and 5 minutes (Tb §8.7:4), the exact result of computation, the 8 degrees of the current passage are an approximation, sufficient for most astrological purposes. For the signs that have the shape of human being, see above, Tb §2.3:9–10 and note. The passage corresponds to Liber de Rationibus Tabularum, 1947, p. 89: "Et si vis operari in iudiciis Ymaginum secundum tabulas indorum minue a medio cuiusque planete cursu eorum gradum unum, vel si in eisdem iudiciis ymaginum vis operari secundum tabulas meas minue a medio cursu cuiusque planete 8 gradus et erit anni revolucio 92 gradus et 24 minutorum."

^[9]7: The stars of *Khima* have the complexion of Mars ... indicates an eye disease. The biblical constellation of *Khima* (Amos 5:8, Job 38:31), according to a talmudic tradition (B Berakhot 58b), is located "in the tail of Aries and the head of Taurus." Following this tradition, Ibn Ezra identifies *Khima* in his commentary on Job 38:31 with 'eyn ha-shor ha-semali "the left eye of the ox", Arabic al-Dabarân. This is α Tauri (Aldebaran), No. 14 in the constellation of Taurus in Ptolemy's star catalogue. See Almagest, 1984, VII:5, p. 362. The position of this

star is recorded in the star lists in all three versions of Ibn Ezra's *Book of the Astrolabe* (Neḥoshet A, bnf 1061, f. 157b; Neḥoshet B, Mant. 10, f. 39a; Neḥoshet C, Pinsker 26, f. 67a), as well as in Rh, I, vi: 14–15. In his commentary on Amos 5:8, however, Ibn Ezra asserts that *Khima* was created at one of the equinoxes but subsequently moved to its location in Taurus because of the slow motion of the fixed stars. See Sela, 2003a, pp. 257–273. The reference to *Khima*'s astrological role in eye diseases corresponds to Rh, II, xii: 28–29 and is also mentioned in Art of Astrology, 1934, par. 459, p. 272. The reference to *Khima* as having the complexion of Mars together with the Moon corresponds closely to Rh, II, xxxvii: 6–7 and Tetrabiblos, 1980, I:9, p. 47.

עב הען (Ex. 19:9]: Possibly "the middle of the nebulous mass in the chest, called Praesepe," No. 1 in the list of stars of the constellation of Cancer, or "the quadrilateral containing the nebula," Nos. 2–5 in the constellation of Cancer in Ptolemy's catalogue. See Almagest, 1984, VII:5, p. 366.

[11]8: Know that the planets ... together with the Moon. Ibn Ezra repeatedly conveys his concern about ascribing the physical properties of sublunary bodies to the celestial bodies. See above, Tb §2.1:1–5, Ta §1.5:7, Ta §2.18:3–4 and notes.

רבו (α Boötis) No. 23 in the constellation of Boötes in Ptolemy's catalogue. See Almagest, 1984, VII:5, p. 347.

רב האריה (Regulus), Arabic galb al-asad, Latin Cor leonis, No. 8 in the constellation of Leo in Ptolemy's catalogue. See Almagest, 1984, VII:5, p. 367. This star is frequently mentioned in Ibn Ezra's scientific and non-scientific work, as in the star lists in the three versions of Ibn Ezra's Book of the Astrolabe (Neḥoshet A, bnf 1061, f. 159b; Neḥoshet B, Mant. 10, f. 39b; Neḥoshet C, Pinsker 26, f. 67a), in Rh, II, xxi:30, Ta §1.2:3, Me'orot, München 202, f. 107b, Liber de Rationibus Tabularum, 1947, p. 82, Commentary on Amos, 1989, 5:8, pp. 213–214.

נושר הגדול יום: Possibly α Aquilae (Altair), No. 3 in the constellation of Aquila in Ptolemy's catalogue. See Almagest, 1984, VII:5, p. 356.

[15] II: The Ancients ... said that none of them has any power ... by night. For the limited astrological influence exerted by the fixed stars, see above Tb §6.9:3-4.

PART FIVE

APPENDIXES

APPENDIX I

REFERENCES IN IBN EZRA'S ASTROLOGICAL WORK TO *ȚE'AMIM I* OR *ȚE'AMIM II*

This appendix collects all available references in Ibn Ezra's extant Hebrew astrological treatises to *Te'amim I* or *Te'amim II*. The Hebrew texts and translations of six fragments are presented, followed by a brief analysis of their contents.

Fragment 1: Moladot, BNF 1056, fol. 59b:

דע אי זה הוא מקום החיים שיורה על חיי הנולד, ככתוב בבית הראשון, ונהג אותו בשני הנהוגים כאשר הזכרתי בספר הטעמים.

Know which is the place of life that gives an indication about the life of the native, as is written in the first chapter, and you should direct it by the two (methods of) directions, as I mentioned in the Book of the Reasons.

This refers to Ta §10.3:1–6, where the two methods of directions are studied in detail. Notice that this topic is omitted from *Te'amim II*.

Fragment 2: Moladot, BNF 1056, fol. 50a:

והניהוגים ראוים להיות כאשר הזכרתי בספר הטעמים.

The directions should be $\langle calculated \rangle$ as I mentioned in the Book of the Reasons.

This reference, also dealing with the calculation of the directions (הניהוגים), is to Ta §10.3:1–6. Notice that both the topic and the very term הניהגוים 'directions' are not found in *Te'amim II*.

Fragment 3: Moladot, BNF 1056, fol. 48a:

ויאמר בטלמיוס ודורוניוס, לעולם נבקש אי זה ככב הוא שליט על הנולד וככה נמצאנו: ידענו כי מקומות החיים הם ה', הב' מקום שני המאורות ביום ובלילה, והג' מקום מחברת המאורות או נכחם, ההוה מהם בתחלה קודם לדת הנולד, והד' המעלה הצמחת, והה' הגורל הטוב, כאשר פירשתיו בספר טעמי ראשית החכמה.

Ptolemy and Doronius said that we should always try to ascertain which planet is the lord of the nativity. We should find it in the following way: We know that there are five places of life, namely, the two places of the luminaries by day and by night, and the third is the place of the conjunction or opposition of the luminaries (whichever occurs first prior

340 APPENDIX I

to the birth of the native), and the fourth is the ascending degree, and the fifth is the lot of fortune, as I explained it in the Book of the Reasons behind the Beginning of Wisdom.

This refers to the discussion of the lot of the fortune in Ta §9.1:1–2. The same topic is covered in Tb §7.1:1–5.

Fragment 4: She'elot A, BNF 1056, fol. 63a:

אמר יעקב על כנדי הסתכל אל מקום השמש ביום ... ואל הגורל הטוב ביום ובלילה, הוא הנתפש כדרך בטלמיוס, ככתוב בספר הטעמים.

Ya'qub al-Kindî said: observe the place of the Sun by day ... and the lot of fortune by day and by night, as it is conceived by the method of Ptolemy, as it is written in the Book of the Reasons.

This reference is also focused on the lot of fortune and is aimed at Ta §9.1:1–2. See also Tb §7.1:1–5.

Fragment 5: She'elot A, BNF 1056, fol. 63b:

וסמוך אל הניהוגים כדרך שהראיתיך בספר המולדות, רק אמר כי ללבנה יש כח בשאלות יותר מהמולדות, ע"כ אתה צריך לנהגנה ביום ובלילה אל מקום כרת בשנים הניהוגים ככתוב בספר הטעמים.

Trust in the directions according to the method I showed you in the Book of Nativities; but he [Mâshâ'allâh] said that the Moon has more power in interrogations than in nativities, hence you should direct it [i.e., the Moon] by day and by night to the place of cutting by the two (methods of) directions, as is written in the Book of the Reasons.

Like fragment 1, this deals with the two methods of directions and clearly refers to Ta §10.3:1–6. The topic is omitted from *Te'amim II*.

Fragment 6: 'Olam B, BNF 1058, fol. 92b:

תחסר ממקום השמש, שתמצאנה בספר הלוחות, תשע מעלות, ואז תמצא מקום השמש של הודו שהוא כנגד הצורות, כאשר פרשתי בספר הטעמים.

Subtract 9 degrees from the place of the Sun, which you find in the Book of the Tables, and you obtain the place of the Sun of India, which is (located) with respect to the images (of the constellations), as I explained in the Book of the Reasons.

This refers to Tb §8.3:1–3, where Ibn Ezra refers to the Sun of the Indian scientists, which is "true only with respect to the images of the constellations." Ta §2.12:11 refers to the "year of the Sun of India" but does not mention the images of the constellations.

QUOTATIONS FROM RESHIT HOKHMAH I IN TE'AMIM I

This appendix contains two examples to illustrate how quotations from the extant text of *Reshit Ḥokhmah I* are embedded in the text of *Te'amim I*. The first relates to the opening paragraph of the first chapter of *Reshit Ḥokhmah I*, which corresponds to the opening paragraph of *Te'amim I*. The second refers to the description of the properties of Aries in the second chapter of both *Reshit Ḥokhma I* and *Te'amim I*. The relevant texts are presented in Hebrew and English translation; the common passages are in bold type. An underline marks quotations from *Reshit Ḥokhmah I* in the text of *Te'amim I*, with the third person plural used to introduce what are often verbatim quotations.

(I) Rh, I, vi:4–8: The division of the circle into 360, 12 and 30 parts.

השער הראשון. הגלגל נחלק לשלש מאות וששים חלקים שוים יקראו מעלות ועל זה הסכימה דעת כל הקדמונים והאחרונים כי יש למספר ההוא כל השברים שיש מחצי עד עשירית חוץ מהשביעית. גם הוא נחלק לשנים עשר חלקים יקראו מזלות, וכל מזל שלשים מעלות ישרות, וכל מעלה ששים ראשונים, וכל ראשון ששים שניים, וככה עד עשיריים.

First chapter. The circle was divided into 360 equal parts, which are called degrees. All of the ancient and modern (scholars) agreed about this, because this number has all the fractions that are from one-half to one tenth, except one seventh. It [the circle] is also divided into 12 parts, which are called signs, and each sign into 30 equal degrees, and each degree into 60 minutes, and each minute into 60 seconds, and similarly down to the tenths.

Та § 1.1:1-6:

השער הראשון. חלקו הגלגל לשלש מאות וששים מעלות בעבור שלא מצאו חשבון פחות ממנו שיש לו כל השברים חוץ מהשביעית. על כן, אם תערוך זה המספר על שבעה אז תמצא החשבון שיש לו כל השברים, והוא אלפים וחמש מאות ועשרים. ועוד, בחרו זה החשבון בעבור שהוא קרוב מחשבון ימות שנות החמה. וחלקו מעלות הגלגל על שנים עשר בעבור שלא מצאו חשבון פחות ממנו שיש לו שברים כמהו, ועוד כי בכל שנה יש שתים עשר לבנות. והנה עלה בחלק כל מזל שלשים מעלות, וזה המספר יש לו שברים יותר משנים עשר. ובעבור שאין לו רביעית הוצרכו לכפול המספר, וחלקו כל מעלה לששים חלקים ראשונים, וכל ראשון לששים שניים, וככה עד עשיריים.

First chapter. They divided the circle into 360 degrees because they did not find a smaller number that has all the fractions (from one-half to one-tenth), except for one-seventh. Therefore, if you multiply this number by 7 you obtain the number that has all the fractions (from one-half to one-tenth), namely, 2,520. In addition, this number [i.e., 360] was chosen because it is close to the number of days in the solar year. They divided the degrees of the circle into 12 because they found no smaller number that has as many fractions as it does, and also because there are 12 lunar months in any (solar) year. So each sign was assigned 30 degrees, and this number has more fractions than 12. But because it does not have a quarter it was necessary to double it. They divided each degree into 60 minutes and each minute into sixty seconds, and similarly down to the tenths.

(II) Rh, II, viii:27–x:3: Astrological properties of Aries.

טלה. מזל אש, זכר, מתולדת היום, מזרחי, מזמן החום, מתהפך כי הזמן יתהפך בו ... ושעותיו נוספות על הישרות, ומצדעיו חסרים כי הוא יעלה בכל מקום פחות ממה שיעלה על הקו השוה בארץ, והוא מעוות ... והוא מן המזלות הטובים המעודנים, יורה על הרעם והברק,... ואם היה שמאלי הוא מוליד חום עם ליחה ואם דרומי הוא מקרר. והוא על צורה שיש לה ד' רגלים שיש לה פרסה ואיבריו כרותים כי יצעדו בגלגל מעוותים, ויורה על שני עינים במראה ושתי צורות ויש לו חצי קול. ושלו לב מזרח ורוח מזרחית, וחלקו מארבע שרשים האש, וחומו ממוסך, ושלו הדם, ומן הטעמים כל דבר מתוק, ומן העיניים האדמימות וכל מין מכורכם, ומן החיות הצאן וכל מה שיש לו פרסה, ומן המתכות הזהב והכסף והברזל והנחושת, ובחלקו הגבול השלישי וארץ בבל ופרס ואדריין ופלשתים, וממקומות הארץ השדות ומקום מרעה הצאן ומקומות האש ונוה הליסטים וכל בית מקורה בקורות ועל דעת בטלמיוס בחלקו בתי התפלות ומקום הדיינים. והקדמונים אמרו כי יש לו מן האותיות האלף והנון ושנותיו חמש עשרה וחדשיו חמש עשר והימים שבעה ושלשים וחצי והשעות ארבע. ויעלה בפנים הראשונים ממנו צורת אשה, היא המאירה, וזנב דג מן הים בדמות אפעה וראש המשולש וצורת שור. ויאמרו אנשי הודו כי שם ראש צורת כלב ... ועל דעת בטלמיוס יעלה בו גב האשה היושבת על הכסא ... והנולד בו יהיה גופו ממוסך ופניו ארוכים ועיניו גדולים והוא מביט אל הארץ הרבה וצוארו עב ואזניו רפות.

Aries. A fiery sign, masculine, of the nature of the day, eastern, of warm weather, tropical because the weather is changeable in it. ... Its hours grow longer than the equal (hours), and its rising times grow less because it ascends in any place less than it ascends at the terrestrial equator, and it is crooked. ... It is one of the delicate benefic signs and indicates thunder and lightning. ... If it is northern it generates heat with moisture; if southern, (it generates) cold. Its image has four legs with hoofs, and its limbs are cut off because they advance crookedly along the orb. It indicates two colors and two shapes and has half a voice. The heart of the east belongs to it, and the east wind. Fire is its portion of the four elements. Its [Aries'] heat is tempered. The blood belongs to it, and of the tastes anything sweet, and of colors the reddish and any color that is saffron yellow; of the animals, sheep and

APPENDIX 2 343

whatever has hoofs; of the metals, gold and silver and iron and copper. In its portion is the third climate and the land of Babylonia, Persia, Aderian, and the Philistines, and of places on earth fields, and pastureland for sheep, and the places of fire, and the abode of robbers, and any roofed house with beams; according to Ptolemy, houses of prayer and the place of the judges are in its portion. The Ancients said that among the letters it has aleph and nun, that its years are 15, its months 15, the days 37½, and the hours 4. The image of a woman ascends in its first decan and shines, and the tail of a marine fish in the shape of an adder, and the head of the triangle and the image of a bull. The Indians said that there is the head of the figure of a dog there. ... According to Ptolemy the back of a women sitting on a chair ascends in it. ... The body of one native in it will be mixed, his face long and his eyes large, and he will look towards the ground constantly, and his neck is thick and his ears are flaccid.

Ta §2.2:1-20:

וגזרו עליו שהוא מזל אש, כאשר הזכרתי, והוא זכר בעבור החום, ומתולדת היום והלילה לגרוע, ושעותיו נוספות בעבור אורך קשת היום, ומצעדיו חסרים, זה ידוע מפאת הגלגל. ונקרא מעוות בעבור חסרון מצעדיו, והוא מן המזלות הטובים בעבור שיראה חוזק השמש בו, ויורה על הרעם ועל הברק בעבור התהפך הזמן וסור הקור ובא החם. וזה שאמרו אם היה שמאלי מוליד חום ואם דרומי קור, הם דברי חכמי הודו, ובטלמיוס לועג עליהם. וזה שאמרו כי הוא על צורה שיש לה ארבע רגלים, בעבור שהוא דומה לטלה. ואמרו כי איבריו כרותים בעבור שלא יראו איבריו כהוגו. זו אחר זו. ואמרו שיורה על שני עינים במראה ושתי צורות בעבור התהפכו. ואמרו שיש לו חצי קול בעבור שהוא על צורה בהמה ואיננו על צורת בן אדם. ואמרו כי שלו לב מזרח בעבור חומו ובעבור השתוות בו היום והלילה, על כן אמרו כי לו לב מזרח. והנה יהיה אריה שמאל מזרח כי השמש היא שם בפאת שמאל, על כן היה קשת נגב מזרח. ואמרו כי חומו ממוסך בעבור הזמן, וככה שהוא שלו הדם. ומן המטעמים המתוק, ומן העיניים האדמדמות וכל מין מכורכם בעבור היות זה העין אמצעי בין הלובן והשחרות. וחלקו מן החיות הצאן בעבור שכוכביו בצורת טלה, ומן המתכות הזהב והברזל והכסף והנחשת בעבור שכל אלה באים באש ותולדתם אש. ואמרו כי בחלקו הגבול השלישי בעבור חומו שהוא ממוסך. ואמרו כי בחלקו מרעה הצאן בעבור צורות הכוכבים שיש בו, ומקומות האש כי ככה תולדתו, ונוה הלסטים בעבור כי הוא בית מאדים, וכל בית מקורה שיתקנו ככה בעבור הלסטים, ובתי התפילות בעבור כי בתחלתו קו הצדק, וככה טעם מקום הדיינים. ולא אדע טעם לאותיות שלו. ושנותיו חמש עשרה כמספר שנות מאדים הקטנות, כאשר אפרש במקומו, וככה טעם חדשיו. וטעם הימים והשעות ראיתיו בספר אבו מעשר וניסיתיו. וזה שאמרו שיעלה שם צורת אשה וזנב דג וראש המשולש וצורת שור, בעבור שיעלו שם כוכבים דומים לאלו הצורות. וככה טעם כל מה שיאמר בטלמיוס שיעלה שם, רק כל מה שידברו אנשי הודו שיעלו בכל פנים לא ידענו סודם. ומה שאמרו שהנולד בו יהיה גופו ממוסך ואזניו רפות. אלה הדברים עלה בידם מהנסיוז.

<u>They concluded</u> that it is **a fiery sign**, as I have explained, and **masculine** because of the heat, and that it is of **the nature of the day** because the day is hot, and **eastern** because the east is hot, and **tropical**

because the days begin to grow longer and the night to grow shorter, and its hours grow longer because of the length of the arc of the day, and its rising times grow less (as is known) on account of the circle. It is also called **crooked** because of the decrease in its rising times. It is one of the benefic signs because the strength of the Sun is perceptible in it. It indicates thunder and lightning because of the alteration of the weather and the retreat of the cold and approach of the heat. They said that if it is northern it generates heat and if southern (it generates) cold. This is what the Indian scientists say, but Ptolemy laughs at them. They said that it is a four-legged image because of its likeness to a ram. They also said that its limbs are cut off because its limbs are not seen properly, one after the other. They also said that it indicates two colors and two shapes because of its instability. They said that it has half a voice because it has the form of a beast and not of a man. They said that the heart of the east belongs to it because of its heat and because day and night become equal in it; consequently they said that the heart of the east belongs to it. So Leo is in the northeast, because there the Sun is at the north [i.e., relative to the equator, and Sagittarius is in the southeast. They also said that its [Aries'] heat is tempered because of the weather, and in like manner that the blood belongs to it. Of the tastes the sweet and of the colors the reddish and any color that is saffron vellow because this color is intermediate between whiteness and blackness. Its portion of the animals is sheep, because its stars are in the shape of a ram, and of the metals gold, iron, silver, and copper, because all of them can withstand fire and have a fiery nature. They said that the third climate is in its portion because of its heat, which is temperate. They said that **pastureland for sheep** is in its portion, because of the shape (composed by) its stars; and the places of fire, because that is its nature; and the abode of robbers, because it is the house of Mars; and **any roofed house** that was designed like that because of the robbers; and **houses of prayer**, because the equator is at its beginning; this is also why **the place of judges** (belongs to it). I do not know the reason for its letters. Its years are 15, like the number of the least years of Mars, as I shall explain in its proper place, and so too the reason for its months. As for the reason for the days and hours, I saw it in Abû Ma'shar's book and I verified it by experience. As for what they said, namely, that the image of a woman and the tail of a fish and the head of the triangle and the image of a bull rise there. this is because stars that are similar to these images rise there. The same explanation applies to everything that Ptolemy said rises there; but as for everything the Indians said rises in any of the decans, we do not know their secret. As for what they said, namely, that the body of one native in it will be mixed and his ears flaccid, they found these things through experience.

DIGRESSIONS IN $\Tilde{TEAMIM}\ I$

Subject	Ta
Names and sizes of the signs; motion, number, and names of stars and constellations; orbs of the planets and their relative height	§1.2:I-6; §1.3:I-I2
Nature of the signs	§ 1.4:1-7
Nature of the planets	§1.5:1–17
Four seasons and the beginning of the solar year	§2.1:2–6
Pain of the planets in the signs	§2·3:3 ⁻ 7
Planetary houses	§2.4:I-I2; §2.5:I-I2
Beginning and length of the solar year; motion of the stars of the eighth orb; division of the zodiacal signs	§2.12:1–15
Exaltations	§2.16:1–14
Aspects	§3.1:2-6; §3.1:1-11
Mundane houses	§3.5:1–12; §3.6:1–19
Orbs of the planets and their links with the mundane houses	§4.1:1-7
Planets and days of the week	§4.2:10
Joys of the planets	§4.9:1
Calculation of the aspects	\$10.1:1-5; \$10.2:1-6; \$10.4:1-8; \$10.6:1-6; \$10.7:1-7; \$10.8:1-10
Calculation of the directions	§10.3:1–6
Calculation of the mundane houses	§10.5:1–19

QUOTATIONS FROM AN UNDERLYING TEXT IN *TEAMIM II*

The three examples presented here show that *Te'amim II* is commenting on quotations from an underlying text. The quotations are in bold type; other stylistic features revealing the presence of quotations are indicated by an underline.

(I) The first example relates to the description of various categories of zodiacal signs and cites a fragment of a larger section (Tb §2.3:1–23, §2.4:1–21). In each case relatively short explanations or definitions are headed by lemmata. These lemmata, as will be shown in the notes, are quotations:

Tb §2.3:17-23, §2.4:1-2:

המומים. דבר זה ידעוהו חכמי המזלות בדרך הנסיון, או כי המזלות שהם על צורת בן אדם אין בם מום, גם קשת עמהם; וזה הוא הנכון בעיני. המתכות. הם המזלות בעבור שכולם יכנסו באש. האילנים. זה נודע בדרך הנסיון. המטר. יש באריה צורה ונקראת ספינה, על כן תורה על המים, ומזל דלי בעבור המים. והטעם כי כאשר המטר יתחיל באחת מאלה יהיה רב ותקיף מאד, וזה הדבר מנוסה. המעוותים. נקראו כן בעבור עלותם בכל הישוב פחות משתי שעות ישרות, והפך זה הישרים. המלכים. בעבור היות תולדת האש להיות גבוהה היו מזלות האש, והאויר לסגנים, ויותר טלה בעבור כבוד השמש בו, ומזלות המים לבינוניים, ומזלות העפר שאין למטה המנה לעבדים. מגביאים. מזלות האש מבקשים שררה בכח ומזלות צורת בן אדם הם ממוסכים ישרים. הרופאים. למאדים ולנגה שותפות בחכמת הרפואות, ויהיה כן בעבור שמאדים יורה על הפצעים ונגה על כל עקרים שיש להם ריח טוב. והנה, עקרב הוא בית מאדים וביתו יורה על התחלואים בעבור שהבית הששי יורה על התחלואים והמומים תלמי כי אלה שניהם חסרי דעת בעבור שהבית הששי יורה על התחלואים והמומים והחסרון, והנה בעל המזל הצומח, שיורה על הנולד. הוא בעל מום וחסרון.

Deformities. Astrologers discovered this through experience, or because the signs that have a human shape have no deformities, and Sagittarius is included among them; this is the correct ⟨explanation⟩ in my opinion. **Metals**. These are the signs ⟨that are so-called⟩ because all of them can withstand fire. **Trees**. This is known through experience. **Rain**. There is a constellation in Leo called "Ship," so it indicates water, so too Aquarius, on account of the water. The reason is that when it begins to rain ⟨and the Moon is⟩ in any of these ⟨constellations⟩, it will be abundant and very strong; and this has been verified by experience.

348 Appendix 4

Crooked. They are so named because they rise anywhere in the ecumene in less than two equal hours, and the opposite applies to the straight (signs). Kings. Because the nature of fire is to rise, the fiery signs (were assigned to the kings), and the airy to the nobles—particularly Aries, because the exaltation of the Sun is in it—and the watery signs to the commoners, and the earthy signs, the lowest of all, to the slaves. Prophets. The fiery signs seek power by force, and the signs with a human shape are mixed and temperate. Physicians. Mars and Venus have a partnership in the science of medicine, because Mars indicates wounds and Venus all the essences with a pleasant smell. Scorpio is the (planetary) house of Mars and its house indicates diseases because it is the sixth, as I shall explain. Libra and Taurus. Ptolemy said that these two are foolish because the sixth (mundane) house indicates diseases, deformities, and foolishness, but the lord of the sign of the ascendant, which gives an indication about the native, is deformed and foolish.

Some of the lemmata—"deformities," "crooked," "kings," "viceroys," "commoners," "slaves," and "physicians"—certainly refer to various categories of zodiacal signs. It may be safely posited that here Te'amim II is commenting on and quoting from another text where the same type names appeared, followed by the zodiacal signs belonging to each of these categories. Note that the same categories are found in other introductions to astrology, as shown in the corresponding notes. Now we turn to the peculiar characteristics of the remaining lemmata and their explanations. With regard to "metals," note that "the signs" in the ensuing explanation remain unspecified. For the "trees," nothing substantial is said except that "this is known through experience." As for the mysterious "prophets," the purported meaning is totally divorced from the explanation that follows. And as for "rain," note that there is no astrological connection between this word and the constellations referred to. In sum, the peculiar and curious manner in which these lemmata and their explanations are formulated imply that they were not written as self-contained statements; rather, Ibn Ezra meant them for readers in possession of another text to which they were supposed to turn for additional information.

(II) The second example, which relates to the properties of Saturn, may be considered typical of the full section (§5) on the properties of the seven planets as well as of the Head of the Dragon and its Tail:

Tb §5.3:1-11:

שבתאי. חלקו נקבי הראש על השבעה משרתים, ונתנו האוזן הימנית, בעבור שהאוזנים עליונות, לשבתאי העליון, ובעבור היותו עליון גם על צדק נתנו לחלקו הימנית, והטחול כי שבתאי יוליד המרה שחורה שהיא קרה. ואמרו עליו שהוא מוליד קור בעבור היותו רחוק מהארץ, והנה החום שלו איננו כתולדת החיים ... ואמרו על שבתאי כי בהיותו בגבהות הגלגל המוצק הוא יבש, כי בהיותו קרוב אל הארץ יחמם יותר ויוליד ליחה, א"ע"פ שלא יחמם מה שיש צורך לאדם לו. ושנוי תולדתו מפאת גלגל הקטן, כדרך הלבנה. ויורה על תחלואים ארוכים מהקור, וטעם ארוכים שאין לך משרת שילך מעט כמוהו, והקדחת הרביעית שהיא ממרה השחורה שהיא קרה, והשטות שיש ממנו שיבוא בעבור הקור והלחה, והצרעת גם כן, ונפיחות הפנים בעבור הלחה, וחשר העין כי הוא הפך המאורות ודמותו חשוכה, ושממות הנפש בעבור המרה השחורה. ויורה על האב בעבור היותו רחוק ממנו, ויורה על כל דבר קדמון וישן, וטעם הקבר בעבור כי הוא יורה על הקרקעות, בעבור שיש לו הטחול והוא יעצור כח הגוף והקבר מקום שלא יזוז אדם ממנו, וככה תולדתו כי הוא כבד בתנועתו, ומלאך המוות כי הוא הפך החיים ... וטעם רב חובל או מלח בעבור שהוא מוליד ליחה רבה, והנה היא המים והימים, ומעבדי עורות כי עבודתם במים, וככה הקלפים, וקוברי מתים כי הוא יורה על העפר, על כן שלו העצמות. ויורה על חכמת האמת בעבור היותו עליון, ועומד על דרך אחת בעבור שאיננו רץ בהליכתו, ויורה על כזבנות בעבור היות תולדתו משונה. ובית הסוהר מקום שיעמוד שם האדם, כטעם הקבר, ולא יצא במהרה, וזה טעם הכבל ומכות בעצים ובאבנים, בעבור שהם קרים, והוא עצל כי איננו מהיר.

Saturn. They divided the orifices of the head among the seven planets. To Saturn, the uppermost, they assigned the right ear, inasmuch as the ears are uppermost, and because it is higher than Jupiter they assigned to it the right (ear). (They assigned it) the spleen, because Saturn produces the black bile, which is cold. They said that it produces cold because it is far from the Earth; hence its heat is not in accord with the nature of life ... They said of Saturn that when it is at the apogee of the eccentric circle it is dry, because when it is close to the Earth it warms more and generates moisture, even though it does not warm as much as man needs. **The change in its nature** is because of the epicycle, as in the case of the Moon. It indicates chronic diseases, on account of the cold; chronic, because no planet is as sluggish as it is. (It also indicates) quartan fever, which comes from the black bile, which is cold, and madness, which sometimes comes because of cold and moisture, and also leprosy, and facial edema, on account of the moisture, and **blindness** because it is the opposite of the luminaries and its image is dark, and **emotional depression** because of the black bile. It indicates the father because it is far from it [the Earth], and it indicates anything that is ancient and old. The reason (it indicates) **the grave** is that it indicates the ground, since it has the spleen (assigned to it), which checks the power of the body; and the grave is a place from which a man does not move. Similarly with its nature, because its motion is sluggish. (It indicates) the angel of death because it [Saturn] is the opposite of life ... The reason (it indicates) a ship's captain or sailor is because it generates abundant moisture, which is

the water and the seas; and ⟨it indicates⟩ curriers because they work with water, and similarly tanners; and gravediggers, because it indicates the dust, and this is why the bones belong to it. It indicates the science of truth because it is uppermost, and it is stable in one way because it does not run in its course, and it indicates deceitfulness because its nature is ill-assorted. Also prison, a place where a man stays, just like the grave, and ⟨which⟩ he does not leave quickly; this is the reason for the fetters and blows on trees and stones, because they are cold. It is idle because it is not quick.

Three points deserve our attention. (1) Note the use, in the opening statements of this fragment, of the third person plural, before some property is recorded; the same device is often used in *Te'amim I* to introduce verbatim quotations from Reshit Hokhmah (see Appendix 2). This idiosyncratic feature helps us discern possible quotation in other parts of Te'amim II as well (see, for example, §2.2:3,4; §2.8:1–11; §2.9:4,7,8,9; §3.1:2,4,8,11,12; §3.2:2,3,5; §3.3:2,4 et passim). (2) An unequivocal link between a quotation and the explanation that follows is the use of the formula "and the reason for ... is because...." (בעבור ...וטעם...), from which one may learn that the "grave," "angel of death," "ship's captain or the sailor," "curriers," "tanners," "gravediggers," and particularly "fetters and blows on trees and stones," are all of them quotations. This formula enables the detection of quotations in many other parts of *Te'amim II* (see, §2.2:7; §4.1:2; §4.3:4,7,9,10,11; §4.1:2; §4.11:1; §5.1:11; §5.2:17; §5.4:15; §5.5:8; §6.4:1; §7.2:4–5). (3) The disjointed manner in which properties like "chronic diseases," "quartan fever," "leprosy," "facial edema," "blindness," and "emotional depression" are mentioned indicates that they were extracted from another text and inserted into Te'amim II to be explained there. Similar examples reflecting the same stylistic formulas can be found in the descriptions of the other planets.

(III) The third example is a fragment that explains chronological values. It may be considered to be representative of sections §6 and §8, which deal with nativities:

השבועים ... וטעם שנים העשר כי כן המזלות. וטעם שלשה שבועים בעבור כי חשבון שבועות כל השנה הם חמישים ושנים, הוצא מהם תשעה וארבעים, שהם שבעה על שבעה, ישארו שלשה, ונשאר יום ורביעית יום. וטעם לקחת לתקופת המזלות ארבעה שבועים לכל שנה כי חשבון השבועים הם חמישים ושתים, הוצא מהם ארבעים ושמנה, שתוציאם שנים עשר שנים עשר, ונשארו ארבע שבועות גם היום ורביעית היום, שהוא נוסף בכל שנה על שבועות השנה. תקופת הימים. טעם לתת לכל מעלה שנים עשר יום נוסף בכל שנה על שבועות השנה.

APPENDIX 4 351

ועוד שתי שעות ושלישית שעה שכן יתחלקו כל ימות השנה על שלשים מעלות ישרות, שהם בית הסוף. וטעם יעקב אל כנדי לתת לכל יום מעלה אחת פחות חלק בעבור שזה הוא מהלך השמש האמצעי ביום אחד ... וטעם לתת בשתי שעות מעלה אחת כי ביום ובלילה יתן שתים עשרה המעלה.

The weeks. ... The reason for "12" is that (this is the number of) the signs. The reason for "3 weeks" is that the number of weeks in a complete year is 52; subtract 49, which is seven times seven, and the remainder is three (weeks); and there is still a remainder of one and a quarter days. The reason for "subtracting 4 weeks for the revolution of the signs for every year" is that the number of weeks (in one year) is 52; subtract 48 by casting out twelves and the remainder is four weeks plus a day and a quarter, which is the excess each year to the (full) weeks of the year. Revolution of the days. The reason for assigning "12 days plus two and a third hours to each degree" is that in this manner all the days of the year are divided into 30 equal degrees, which is the terminal house. Ya'qub al-Kindî's reason for assigning 'one degree less one (arc) minute to each day' is that this is the mean motion of the Sun in one day. ... The reason for assigning "one degree to (every) two hours" is that day and night together are equal to 12 degrees.

Two features indicate that all six chronological values (underlined) commented on in this fragment are quotations: (1) all six emerge out of the blue and are completely unconnected to any other part of *Te'amim II*; (2) the use of the formula (marked with an underline) "the reason for ... is ..." (... בעבור ... בעבור ... שלום, which precedes the explanations here and elsewhere (e.g., §4.3:4,7,9,10,11).

AUTHORITIES AND SOURCES MENTIONED IN \not TEAMIM I AND \not TEAMIM II

English	Та	Chapter, section, passage	Tb	Chapter, section, passage
Abraham Bar Ḥiyya, the Prince	ר' אברהם הנשיא	§10.3:6; §10.4:3		
Abû Ma'shar	אבו מעשר	§4.5:1; §4.8:8		
(the) Ancients	הקדמונים	\$1.2:6; \$1.3:5; \$2.12:7,9; \$2.13:8; \$2.17:9; \$2.18:1,3; \$3.5:1; \$3.6:3,4; \$4.2:12; \$4.7:1,3; \$10.1:1; \$10.59:2	הקדמונים	\$2.5:10; \$3.1:1; \$5.2:19; \$5.7:3,5; \$5.8:2; \$5.9:2; \$6.2:5; \$7.1:1,3; \$7.2:6,9; \$8.2:2; \$8.7:2,11
Andruzagar ben Sadi Faruk the Jew	אנדרוזגר בן זאדי פרוך היהודי	§3.6:19		
Arab scholars	חכמי ישמעאל	§2.12:5; §3.6:19	חכמי ישמעאל	§4.8:3; §8.7:5
Aristotle	אריסטוטלוס	§2.5:7; §4.5:2; §4.7:3		
Astrologers	חכמי המזלות	§1.3:10; §2.4:2; §2.5:3; §2.12:2; §3.6:18,19; §4.2:6,10; §7.1:1; §10.2:6,7	חכמי המזלות	§1.2:4; §2.1:7; §2.3:17; §2.6:7; §5.1:12
Astrology			חכמת המזלות	§1.3:3
Book by Abraham Bar Ḥiyya, the Prince	ר' אברהם הנשיא בספרו	10.3:6		
Book by Abû Ma'shar	ספר אבו מעשר	§2.2:17		
Book by Andruzagar ben Sadi Faruk the Jew	ספר אנדרוזגר בן זאדי פרוך היהודי	§ 3.6:19		
Book by Doronius	ספר דורוניוס	§6.2:4; §9.1:2		
Book of Conjunctions (Ibn Ezra)	ספר המחברות	§2.4:5		

English	Ta	Chapter, section, passage	Tb	Chapter, section, passage
Book of Nativities (Ibn Ezra)	ספר המולדות	§1.5:5; §8.1:9; §10.5:20	ספר המולדות	§6.2:11; §6.6:1
Book of the Astrolabe (Ibn Ezra)	ספר כלי הנחושת	§10.5:19		
Book of the Beginning of Wisdom (Ibn Ezra)			ספר ראשית חכמה	§1.1:1
Book of the Longitude (Enoch)	ספר הארך	§1.2:3		
Book of the Tables (Ibn Ezra)			ספר הלוחות	§2.3:5; §5.1:11; §8.3:3
Book of the World (Ibn Ezra)	ספר העולם	§6.3:6; §10.9:4	ספר העולם	§6.2:1
Book on the Use of Tables (Ibn Ezra)			ספר מעשה הלוחות	§8.5:6; §8.6:3
Books of the Ancients	ספרי הקדמונים	§3.5:1; §3.6:19		
Books of the astrologers	ספרי חכמי המזלות	§2.4:I		
De Anima by Aristotle	ספר הנפש לאריסטוטלוס	§4.5:2		
Doronius	דורוניוס	§3.6:13; §6.2:4; §9.1:2	דורוניוס	§2.1:5
Doronius, the King	דורוניוס המלך	§2.18:2		
Egyptian scientists	חכמי מצרים	§2.3:3; §2.8:3; §4.2:11	חכמי מצרים	§2.9:2; §6.8:1
Enoch	חנוך	\$1.2:3; \$2.4:3,4; \$2.5:1; \$2.16:8; \$3.6:13; \$4.4:2; \$9.3:4; \$10.1:2	חנוך	\$2.7:7,8; \$6.1:5; \$7.2:18,22,31
Expert in the zodiacal signs	בעל המזלות	§2.12:14	בעל המזלות	§5.4:9
Experts in (astrological) judgments	בעלי הדינין	§1.3:10; §6.2:3	בעלי המשפטים	§2.9:2
Experts in the astrolabe	בעלי כלי הנחושת			
	חכמי כלי הנחושת	§10.2:6		

English	Ta	Chapter, section, passage	Tb	Chapter, section, passage
Experts in the images			בעלי הצורות	§5.6:4
Experts in the science of the proportions	בעלי חכמת הערכים	§3.2:10		
Geometri- cians	בעלי המדות	§3.1:3		
Greek scholars			חכמי יון	§5.1:2; §8.7:5
Hipparchus	אברכס	§2.12:4		
Ibn Abi Damina	אבן אבי דמינה	§4.I:5		
Indian scientists		\$2.2:3; \$2.6:2; \$2.10:1; \$2.12:1, 6,8,11,13; \$2.16:2,4,7,9,11,12; \$4.2:10; \$4.5:7; \$4.6:4; \$5.2:3; \$5.3:5; \$6.2:3; \$8.1:7; \$10.9:1 \$2.2:19; \$2.8:2; \$6.3:1	חכמי הודו אנשי הודו	\$2.7:4.9; \$2.9:1; \$5.1:11; \$7.2:26; \$8.3:1; \$8.7:11
knowledge- able about the poles	בעלי הסדנים	0 0 0	1111 228	§2./.0
Mâshâ'allâh	מאשא אללה	§2.18:2; §3.5:7; §10.1:5	משאללה	§6.1:1
Persian scientists	חכמי פרס	§4.2:11; §8.1:5; §9.3:11; §10.9:1	חכמי פרס	§2.9:1; §5.1:13; §5.5:12; §5.8:3; §6.6:1
philosophers			חכמי התושייה	§2.1:1
physicians	רופאים	§1.5:12		
Ptolemy	בטלמיוס	\$1.2:3,5; \$1.5:1,5; \$2.2:3,19; \$2.5:12; \$2.9:1; \$2.12:5,9,12; \$2.13:8; \$2.15:4; \$2.16:3,9; \$2.18:1,2; \$3.5:7; \$3.6:4; \$4.1:2; \$4.2:8; \$5.2:3,4; \$5.3:3; \$6.2:3; \$7.1:1; \$7.3:1; \$8.1:6; \$9.1:1,2; \$9.3:1; \$10.1:3; \$10.9:1,2	תלמי	\$2.4:2; \$2.6:2; \$2.7:1; \$2.9:2; \$3.1:8; \$4.8:1; \$5.1:13,15; \$5.3:14; \$5.4:5; \$6.1:3,4; \$6.2:2; \$6.9:1; \$8.5:3; \$8.7:5
Ptolemy, the King			תלמי המלך	§5.5:6; §7.1:1
Scholars of our generation	חכמי דורנו	§10.10:1		
Scholars of the images			חכמי הצורות	§2.3:10; §5.7:8

English	Ta	Chapter, section, passage	Tb	Chapter, section, passage
Scholars who rely on experience	חכמי הנסיון	§2.5:5; §2.12:14,15		
Science of medicine			חכמת הרפואות	§1.3:2; §2.4:1; §5.5:6
Science of proportions	חכמת הערכים	§3.2:10; §4.1:2		
Science of the images (of the stars)			חכמת הצורות	§8.3:2
Sphaera recta table	לוח גלגל היושר	§10.5:13; §10.7:1; §10.8:7	לוח גלגל היושר	§6.5:2
Tables of India			לוחות הודו	§5.1:11; §6.1:4
Tables of Persia			לוחות פרס	§6.1:4
Tables of Ptolemy			לוחות תלמי	§6.1:4
Tables of the scholars who rely on experience	לוחות חכמי הנסיון	§2.12:14		
Tables of the seven planets			לוחות לשבעה המשרתים	§8.7:6
Tetrabiblos (Ptolemy)	ספר הארבעה שערים	§1.5:1; §10.1:3	ספר הארבעה ראשים	§5.5:1
Vettius Valens	ואלים	§3.6:13		
Yaʻqub al-Kindî	יעקב אל כנדי	§1.4:2; §2.13:9; §3.1:2; §10.1:5	יעקב אל כנדי	§4.8:1; §8.5:2
Year of India	שנת השמש של הודו	§2.12:11	שנת הודו	§8.7:2

APPENDIX 6 DIGRESSIONS IN *TE'AMIM II*.

Subject	Tb
Nature of the signs	§2.1:1-13
Planetary houses	§2.5:1–10; §2.6:1–7
Exaltations	§2.7:1–14
Mundane houses	§3.1:1–12; §3.2:1–6; §3.3:1–7
Aspects	§4.6:1–6; §4.7:1–8; §4.8:1–3
Nimubar	§6.1:1-5
Selection of the hyl'eg	§6.2:I-II
Beginning and length of the solar year; dark and bright degrees, pits; physical properties of the planets and signs; astrological influence of the stars of the eighth orb	§8.7:1—11

A COMPARATIVE SCRUTINY OF *TEAMIM II* AND *MISHPETEI HA-MAZZALOT*

This appendix subjects to scrutiny two parallel fragments from *Te'amim II* (Fragment A: Tb §2.3:1–23; §2.4:1–12) and *Mishpeṭei ha-Mazzalot* (fragment B: Mishpeṭei haMazzalot, bnf 1058, ff. 13b–14a), in an attempt to determine whether the latter could be the underlying text of the former. These two fragments—enumerating and describing various categories of zodiacal signs—were selected for this purpose for several reasons:

- (I) Fragment A was chosen because, as shown in the first example of Appendix 4, it includes quotations from an underlying text.
- (II) Fragment B was chosen because it is organized in the form of a double-entry list of the names of categories of signs and their corresponding signs, which is the precisely the organization of fragment A.

Four types of links between fragments A and B are studied and marked in the Hebrew texts and English translations, as follows: (a) double underline: identical phrasing in both texts; (b) bold: similar but not identical phrasing; (c) underline: totally different names in the two texts for the same categories of signs; (d) bold underline: quotations in fragment A that are not mentioned at all in fragment B.

Tb §2.3:1–23; §2.4:1–21:

<u>המתהפכים</u>. בעבור שישתנה הזמן בהכנס השמש במזל טלה, והנה אחר שהיה האויר קר ולח יהיה חם, נקרא מתהפך. וככה סרטן, שתסור הלחות ותהיה במקומה היבשות, וככה מאזנים, יסור החום ויתהפך אל הקור, וככה בגדי, שתסור היבושת ותתהפך הלחות. ונקראו האחרים <u>עומדים,</u> והם שור אריה עקרב דלי, בעבור שהם אמצעיים ויעמוד האויר בם על תולדת אחת. ונקראו האחרים שני גופים, והם תאומים בתולה קשת דגים, בעבור שהם בסוף התולדת הראשונה והם אמצעיים עם התולדת הבאה. מזלות ארוכים. נקראו כן בעבור המזל שיעלה בכל מקום בישוב ביותר משלשים מעלות, כל אחד מהם, והקצרים הפך זה כמו שכתוב בספר חלוחות. החלק הגדול. עוד אדבר על זה ... מזלות הצורות. בעבור שאלה הצורות בדמות בן אדם, וככה חצי קשת הראשון צורת חצי אדם בידו חץ. על כן יורה על כאשר הם כדמותם וחכמי הצורות נסו ככה וככה משפט שהם על צורת בהמה. הזכרים החמים. הם הזכרים כי הזכר לעולם חם מהנקבה. היופי. שהם על צורת האדם הם יפים, ולא כן דלי בעבור

היותו בית שבתאי, גם גדי כמו צורה שלימה, וככה דגים ולא כן טלה והאחרים. הקול. המזלות שהם על צורת האדם יש להם קול שלם, שהאדם הוא המדבר לבדו, והבהמות יש להם קול ואין להם דבור. סרטן ועקרב ודגים אין להם קול אף כי דבור, על כן הם אלמים, והטעם שיורו על מיעוט דברים. הכח. אריה כי הוא גבור בבהמה, גם בתולה בעבור הכוכב הגדול שיש בו הנקרא זנב האריה, ולאריה כח גדול בזנבו. ודלי בעבור היותו בית שבתאי והוא בית זכר, ולא כן גדי כי הוא בחלק הנקבות והוא קר, ושבתאי תקיף מכל המשרתים שהוא עליון. המומים. דבר זה ידעוהו חכמי המזלות בדרך הנסיון, או כי המזלות שהם על צורת בן אדם אין בם מום, גם קשת עמהם; וזה הוא הנכון בעיני. <u>המתכות</u>. הם המזלות בעבור שכולם יכנסו באש. <u>האילנים</u>. זה נודע בדרך הנסיון. המטר. יש באריה צורה ונקראת ספינה, על כן תורה על המים, ומזל דלי בעבור המים. והטעם כי כאשר המטר יתחיל באחת מאלה יהיה רב ותקיף מאד, וזה הדבר מנוסה. <u>המעוותים</u>. נקראו כן בעבור עלותם בכל הישוב פחות משתי שעות ישרות, והפך זה הישרים. המלכים. בעבור היות תולדת האש להיות גבוהה היו מזלות האש, והאויר לסגנים, ויותר טלה בעבור כבוד השמש בו, ומזלות המים לבינוניים, ומזלות העפר שאין למטה המנה לעבדים. הנביאים. מזלות האש מבקשים שררה בכח ומזלות צורת בן אדם הם ממוסכים ישרים. הרופאים. למאדים ולנגה שותפות בחכמת הרפואות, ויהיה כן בעבור שמאדים יורה על הפצעים ונגה על כל עקרים שיש להם ריח טוב. והנה, עקרב הוא בית מאדים וביתו יורה על התחלואים בעבור שהוא הששי, כאשר אפרש. מאזנים עם שור. ויאמר תלמי כי אלה שניהם חסרי דעת בעבור שהבית הששי יורה על התחלואים והמומים והחסרון, והנה בעל המזל הצומח, שיורה על הנולד, הוא בעל מום וחסרון. בעלי כנפים. יש בבתולה כוכבים בדמות כנפים גם כן בדגים. השמים. תאומים הוא ממזלות הרוח ואין מזל במזלות גבוה ממנו בעבור שהוא סוף צפון, ולא כן סרטן כי הוא מתולדת המים, והשמים הוא אויר. השרים. אמרו כי דלי מזל שדים בעבור שהוא בית שבתאי, כי הוא יורה על המרה השחורה המראה השדים, ואמרו כי דלי ככה ולא גדי, בעבור הראות כח שבתאי בו. מזל העולם. בעבור היות הלבנה קרובה אל הארץ תורה על כל דבר שיקרה בעולם. גם היא דומה באורה לולד בצאתו מרחם אמו ויגדל עד זמן ידוע, ואחר כן יחל אורה להחסר. ובעבור היות סרטן ביתה שמוהו מזל העולם, כי כל מה שיורה הכוכב ככה יורה ביתו ... הגלגל. ידוע כי בהיות השמש בשלשה המזלות הראשונים יהיה האויר לח וחם, וזה יועיל לדעת תולדת הנולדים, וככה שאר המזלות. בתי עבודת השם. בעבור היות טלה ומאזנים מזלות טובים וממוסכים יותר מכל המזלות, מפני השתוות בהם היום עם הלילה, על כן יורו על דבר הצדק, ומהצדק בתי עבודת השם ... המשגל. אלה הם על צורת טלה, ושור ואריה יש להם תואה גדולה, ובעבור דמות הצורות דנו אותם ככה. העקרים. כל מזלות שהם על צורת האדם הם עקרים בעבור כי בני אדם מולידים בנים מועטים. הבינוניים, שהם על צורת בהמות ואשר הם במים, יולידו רבים. מזל הים סרטן, בעבור שהוא בית הלבנה, והלבנה תורה על המים בתולדתה ... מזל טלה. בעבור היותו תחלת המזלות שמוהו להיות לאות על הראש, כי כל נולד שיהיה הפקיד עליו במזל טלה, ואם הוא עם כוכב מזיק, לא יהיו לו רעות בראש. וחלקו כל מזל על אברי בני האדם עד היות דגים לאות על הרגלים.

<u>Tropical</u> (signs). Because the weather changes when the Sun enters Aries, hence, inasmuch as after the air was cold and moist it turns hot, (Aries) is called tropical. Similarly with Cancer, since moistness departs and is replaced by dryness, and similarly with Libra, since heat departs and is transformed into cold, and similarly with Capricorn, since dryness departs and is transformed into moistness. The other (signs) are called <u>fixed</u>—namely, Taurus, Leo, Scorpio, and Aquarius—because they are

APPENDIX 7 361

intermediate and the air in them keeps them in one nature. The others are called **bicorporal**—namely, Gemini, Virgo, Sagittarius, and Pisces—because they are at the end of the first nature and are intermediate with respect to the next nature. **Long signs**. They are called this because each of these signs rises more than 30 degrees anywhere in the ecumene, and the **short** (signs) are just the opposite, as is written in the Book of the Tables. **The larger portion**. I shall say more about that (in due course). ... **Signs** (with) **shapes**. (They were called this) because these shapes have a human image, such as the first half of Sagittarius, which has the shape of half a man with an arrow in his hand. Hence, (such a sign) gives an indication about things that resemble its shape, and the scholars of the images verified by experience such and such an (astrological) judgment about (the constellations that have) the shape of an animal. **Masculine** (and) **hot**. These are the masculine (signs) because the male is always hotter than the female. **Beauty**. (The signs) that have the shape of a human being are handsome, except for Aquarius, because it is the house of Saturn; Capricorn, too, which is like a whole image, and similarly with Pisces but not Aries and the others. Voice. The signs that have the shape of a man have a complete voice, for man is the only speaker; animals have a voice but do **not have speech**. Cancer, Scorpio, and Pisces have neither voice nor speech; therefore they are mute, meaning that they indicate brevity of speech. Power. (This refers to) Leo, because it is the mightiest among the animals, and also (to) Virgo, on account of the big star in it, which is called the *Tail of the Lion*, and a lion has great strength in its tail. (This also refers to Aquarius, because it is the house of Saturn and it is a masculine house, but not to Capricorn, because it belongs to the feminine (signs) and is cold. Saturn is the strongest of the planets inasmuch as it is uppermost. **Deformities**. Astrologers discovered this through experience, or because the signs that have a human shape have no deformities, and Sagittarius is included among them; this is the correct (explanation) in my opinion. **Metals**. These are the signs (that are so-called) because all of them can withstand fire. Trees. This is known through experience. Rain. There is a constellation in Leo called "Ship," so it indicates water, so too Aquarius, on account of the water. The reason is that when it begins to rain (and the Moon is) in any of these (constellations), it will be abundant and very strong; and this has been verified by experience. Crooked. They are so named because they rise anywhere in the ecumene in less than two equal hours, and the opposite applies to the straight (signs). Kings. Because the nature of fire is to rise, the fiery signs (were assigned to the kings), and the airy to the nobles—particularly Aries, because the exaltation of the Sun is in it—and the watery signs to the commoners, and the earthy signs, the lowest of all, to the slaves. **Prophets**. The fiery signs seek power by force, and the signs with a human shape are mixed and temperate. Physicians. Mars and Venus have a partnership in the science of medicine, because Mars indicates wounds and Venus all the essences with a pleasant smell. Scorpio is

the (planetary) house of Mars and its house indicates diseases because it is the sixth, as I shall explain. Libra and Taurus. Ptolemy said that these two are foolish because the sixth (mundane) house indicates diseases, deformities, and foolishness, but the lord of the sign of the ascendant, which gives an indication about the native, is deformed and foolish. Winged. There are stars in Virgo that resemble wings, and in Pisces as well. Heavens. Gemini is one of the airy signs and no sign is higher than it is because it is (in) the extreme north; not so Cancer, because it is of a watery nature, and the heavens are air. **Demons**. They said that Aquarius is the sign of demons because it is the house of Saturn, since it indicates the black bile which makes the demons visible, and they said that Aguarius is like that but not Capricorn, since the power of Saturn is perceptible in it. **Sign of the world**. Because the Moon is close to the Earth, it indicates anything that occurs in the world. In its light, it is also similar to the fetus that emerges from its mother's womb and grows until a certain time, and then its light begins to wane. And because Cancer is its house, it was made the sign of the world, because anything that is indicated by the planet is also indicated by its house. ... The circle. It is known that when the Sun is in the three first signs the air is moist and hot, and this is useful for knowing the nature of the natives, and similarly with the other signs. **Houses of divine worship**. Because Aries and Libra are more benefic and temperate than the other signs, inasmuch day and night are equal in them, they indicate justice, and the houses of divine worship begin at the equator; ... **Sexual intercourse**. Those (signs) that have the shape of a ram, bull, and lion are lustful, and it is on account of these shapes that they concluded that they are like that. Sterile. All the signs that have a human shape are sterile, because human beings produce few children. **Intermediate** (signs), which have the shape of animals that live in water, produce many (offspring). **The sign of the sea** (is) Cancer, because it is the house of the Moon, and the Moon by its nature indicates water; ... The sign of Aries. Since it is the first sign, they made it signify the head; no harm will befall the head of any native whose lord is in the sign of Aries, even though it is together with a malefic planet. All the signs were assigned to the limbs and organs of the human body down to Pisces, which represents the feet.

Mishpetei haMazzalot, bnf 1058, fols. 13b-14a:

ועתה אחל לדבר על ראשית משפטי המזלות. <u>המתהפכים:</u> טלה וסרטן, מאזנים וגדי; פי׳ כי באלה המזלות מתהפך העת, כי הם ד׳ תקופות השנה. <u>הנאמנים</u>: שור, אריה, עקרב, דלי; פי׳ שבהם עומדים העתים במתכונתם. בעלי שתי גופות: תאומים, בתולה, קשת, דגים; פי׳ כי אלה יש להם שתי כחות, מכח ענין עת שהיה לפניהם ומכח ענין העת שאחריהם, מעט מזה ומעט מזה. מראש טלה עד סוף בתולה צפוניים, ומראש מאזנים עד סוף קשת ישרים, שהשמש יורד, ומראש גדי עד סוף תאומים אז מעוותים, שהשמש עולה. מראש אריה עד סוף גדי, חצי חלק הגלגל הגדול לשמש, ומסוף גדי עד סוף סרטן, החצי הקטון ללבנה. מזלות האש: טלה, אריה, קשת. מזלות המטפר: שור, בתולה, גדי. מזלות הרוח: תאומים, מאזנים, דלי. מזלות המים: סרטן, העפר: שור, בתולה, גדי. מזלות הרוח: תאומים, מאזנים, דלי. מזלות המים: סרטן, העפר: שור, בתולה, גדי. מזלות הרוח: תאומים, מאזנים, דלי. מזלות המים: סרטן,

APPENDIX 7 363

עקרב, דגים. הזכרים: טלה, תאומים, אריה, מאזנים, קשת, דלי. הנקבות: שור, סרטן, בתולה, עקרב, גדי, דגים. מזרחיים: טלה, אריה, קשת. הדרומיים: שור, בתולה, גדי. המערביים: תאומים, מאזנים, דלי. צפוניים: סרטן, עקרב, דגים. בעלי קול גדול: תאומים, בתולה, מאזנים, קשת, דלי. בעלי חצי קול: טלה, שור, אריה, גדי. האלמים: סרטן, עקרב, דגים. המתגאים המושלים: טלה, אריה, קשת. השפלים: שור, בתולה, גדי. האמצעיים: תאומים, מאזנים, דלי. עמי הארץ: סרטן, עקרב, דגים. המתבודדים: אריה, דלי. החזקים: אריה, בתולה. צורת האדם: תאומים, בתולה, מאזנים וחצי הראשון של קשת גם דלי. הנכרתים: שור ואריה. בעלי המומין: טלה, שור, סרטן, עקרב, גדי, דגים. בעלי המשגל: טלה, שור, אריה, דגים. היפים: תאומים, בתולה, מאזנים. חצי יופי: עקרב, קשת, דגים. הרופאים: שור, עקרב. הקרחים: סרטן, אריה.

Now I commence speaking about the beginning of the judgments of the signs. Tropical: Aries, Cancer, Libra, and Capricorn; explanation: because within these signs the weather varies, since these are the four annual turning points. Faithful: Taurus, Leo, Scorpio, Aquarius; explanation: because within them the weather maintains its pattern. Bicor**poral**: Gemini, Virgo, Sagittarius, Pisces; explanation: because these (signs) have two powers, one power derives from the circumstances of previous weather and the other power from the circumstances of subsequent weather, a little from the former and a little from the latter. From the head of Aries until the end of Virgo (the signs are) northern, and from the head of Libra until the end of Sagittarius (the signs are) direct, because the Sun descends, and from the head Capricorn until the end of Libra they are <u>crooked</u>, because the Sun ascends. From the head of Leo until the end of Capricorn, half of the great circle (is assigned) to the Sun, and from the end of Capricorn to the end of Cancer, the smaller half (is assigned) to the Moon. Fiery signs: Aries, Leo, Sagittarius. Earthy signs: Taurus, Virgo, Capricorn. Airy signs: Gemini, Libra, Aquarius. Watery signs: Cancer, Scorpio, Pisces. Masculine: Aries, Gemini, Leo, Libra, Sagittarius, Aquarius. Feminine: Taurus, Cancer, Virgo, Scorpio, Capricorn, Pisces. Eastern: Aries, Leo, Sagittarius. Southern: Taurus, Virgo, Capricorn. Western: Gemini, Libra, Aquarius. Northern: Cancer, Scorpio, Pisces. Strong-voiced: Gemini, Virgo, Libra, Sagittarius, Aquarius. Half-voiced: Aries, Taurus, Leo, Capricorn. Mute: Cancer, Scorpio, Pisces. Haughty rulers: Aries, Leo, Sagittarius. Despised: Taurus, Virgo, Capricorn. Intermediate: Gemini, Libra, Aquarius. Commoners: Cancer, Scorpio, Pisces. Solitary: Leo, Aquarius. Strong: Leo, Virgo. Image of a man: Gemini, Virgo, Libra and the first half of Sagittarius and Aquarius. Cut in their limbs: Taurus, Leo. Maimed: Aries, Taurus, Cancer, Scorpio, Capricorn, Pisces. Libidinous: Aries, Taurus, Leo, Pisces. Handsome: Gemini, Virgo, Libra. Half beauty: Scorpio, Sagittarius, Pisces. Physicians: Taurus, Scorpio. Bald: Cancer, Leo, Sagittarius.

364 Appendix 7

The comparison of fragments A and B focuses on 39 likely quotations and yields the following conclusions:

- 44% of the quotations in fragment A (17 of 39) do not appear in fragment B.
- 41% of the quotations in fragment A (16 of 39) are mentioned in fragment B; of them, 13% are exact matches (5 of 39) and 28% approximate matches (11 of 39).
- 15% of the quotations in fragment A (6 of 39) are alluded to in fragment B, but use different nomenclature.
- After the three first quotations, the correspondence in the order of presentation of the quotations of fragments A in B disappears gradually. For example, the "Physicians" (הרופאים), found in the middle of fragment A, are the last to be presented in fragment B.

MANUSCRIPTS

Abbreviations

BNF	Paris, Bibliothèque nationale de France
BS	Berlin, Staatsbibliothek
CUL	Cambridge, University Library
CUL	New York, Columbia University Library
DSL	Dresden, Sächsische Landesbibliothek
IMHM	Institute for Microfilmed Hebrew Manuscripts, Jewish
	National and University Library, Jerusalem.
JB	Jerusalem, Benyahu
JTS	New York, Jewish Theological Seminary
MBR	Madrid, Biblioteca de la Real Academia de la História
MBS	Munich, Bayerische Staatsbibliothek
NCUL	New York, Columbia University Library
NS	Nürnberg, Stadtbibliothek
OBL	Oxford, Bodleian Library
RSL	Moscow, Russian State Library
SPI	St. Petersburg, Institute of Oriental Studies of the Russian
	Academy of Sciences
VAV	Vatican, Biblioteca Apostolica Vaticana
WÖN	Wien, Österreichische Nationalbibliothek
WŻIH	Warsaw, Żydowski Instytut Historyczny

Manuscripts of Te'amim I

- I BNF, MS héb. 1058 (IMHM: F 14642), ff. 99a–123a (13th cent.).
- OBL, Add. Qu. 160 [Neubauer 2518] (IMHM: F 22230), ff. 65b-87b (1367).
- 3 BNF, MS héb. 1055 (IMHM: F 14658), ff. 28a–38a (14th cent.).
- 4 BNF, MS héb. 1044, ff. 192b–217a (14th cent.).
- 5 VAV, ebr. 47 (IMHM: F 00686), ff. 25a-34b (14th-15th cent.).
- 6 MBS, Cod. Hebr. 304 (IMHM: F 01109), ff. 30b–55b (14th–15th cent.).
- 7 CUL, Add. 1517, (IMHM: F 17454), ff. 15b-21b (14th-15th cent.).

366 Appendix 8

- 8 VAV, ebr. 390 (IMHM: F 00472), ff. 85a–108a (1436).
- 9 WZIH, 255, (IMHM: F 10122), ff. 25b–37a (1460).
- 10 BNF, MS héb. 189 (IMHM: F 04173), ff. 72b–87b (15th cent.).
- II BNF, MS héb. 1045 (IMHM: F 33996), ff. 117b–127a (15th cent.).
- 12 MBS, Cod. Hebr. 202 (IMHM: F 01649), ff. 52b–68b (15th cent.).
- 13 DSL, Eb 384, (IMHM: F 20765), ff. 32a-41^a (15th cent.).
- 14 BNF, MS héb. 1056 (IMHM: F 14659), ff. 3a–34a, (15th–16th cent.).
- 15 JTS, Mic 2623, (IMHM: F 28876), ff. 2a–69b (1512).
- 16 CUL, Add. 1186, (IMHM: F 17052), ff. 36b–51b (1590).
- 17 CUL, Add. 1501, (IMHM: F 17118), ff. 1a-33b (16th cent.).
- 18 BRESLAU, 54, (IMHM: F 46890), ff. 20a-31a (16th cent.).
- 19 BNF, MS héb. 1057 (IMHM: F 14641), ff. 46a–63b (16th–17th cent.).
- 20 BS, 220 [Or. Qu. 679], (IMHM: F 01779), ff. 1a–32a (16th–17th cent.).
- OBL, Mich. 56 [Neubauer 1662] (IMHM: F 17403), ff. 18a–34a (17th cent.).
- OBL, Mich. 45 [Neubauer 2024] (IMHM: F 19309), ff. 3a–28b (17th cent.).
- 23 SPI, B447, (IMHM: F 53618), ff. 69a-83b (17th cent.).
- 24 RSL, Günzburg 414, (IMHM: F 43036), ff. 97a–114a (17th cent.).
- 25 RSL, Günzburg 421, (IMHM: F 47781), ff. 31a–20b (17th cent.).
- 26 NS, Cent.V.app. 4, (IMHM: F 08783), ff. 129a–187a (17th–18th cent.).
- 27 JB, \$\mathbf{y}_133\$, (IMHM: F 44867), ff. 1a-29b (1750) (starts with the introduction to \$\overline{Te}\$ 'amim \$II\$ but continues with the text of \$\overline{Te}\$ 'amim \$I\$).
- 28 JTS, Mic 9356, (IMHM: F F49957), ff. 34a-46b (1770).
- $29\quad JTS,\,Mic\,\,2636,\,(IMHM:\,F\,\,28889),\,ff.\,\,160a-196b\,\,(1772).$
- 30 NCUL, X 893 Ib 53, (IMHM: F 42426), ff. 1a-19a (18th cent.).
- 31 $\,$ JTS, Mic 9531, ff. 1a–1b [fragment] (19th cent.).
- 32 OBL, Mich. 221 [Neubauer 2246], ff. 99a–116a.

APPENDIX 8 367

Manuscripts of Te'amim II

- I BNF, MS héb. 1058 (IMHM: F 14642), ff. 98b–123a (13th cent.).
- 2 CUL, Add. 481, (IMHM: F 16778), 143a–157b (beginning is lacking) (14th cent.).
- 3 BNF, MS héb. 1044, ff. 217b–239b (14th cent.).
- 4 VAV, ebr. 47 (IMHM: F 00686), ff. 44b-53b (14th-15th cent.).
- 5 MBS, Cod. Hebr. 304 (IMHM: F 01109), ff. 30b-55b (14th-15th cent.).
- 6 WÖN, Cod. Hebr. 132 [Schwarz 185], (IMHM: F 01406), ff. 18a–19b (14th–15th cent.).
- 7 OBL, Opp. 707 [Neubauer 2025] (IMHM: F 19310), ff. 191b–113a (1410).
- 8 BNF, MS héb. 259 (IMHM: F 27838), ff. 137a–153b (1489).
- 9 BNF, MS héb. 1058 (IMHM: F 14642), ff. 26a–38b (15th cent.).
- 10 MBS, Cod. Hebr. 202 (IMHM: F 01649), ff. 37b-52b (15th cent.).
- 11 JTS, Mic 2626, (IMHM: F 28879), ff. 143a–160a (15th cent.).
- ${\tt 12} \quad JTS,\, Mic\,\, 2625,\, (IMHM:\, F\,\, 28878),\, ff.\,\, 52b-73b\,\, ({\tt 15}th\,\, cent.).$
- 13 MBR, 7, (IMHM: F 07370), ff. 125a–139a (15th cent.).
- Firenze, Biblioteca Nazionale Centrale, Magl. III.139 (IMHM: F11978), ff. 118b–133b (15th cent.).
- $\ \ \, \text{15} \quad \, \text{VAV, ebr. 477 (IMHM: F 00530), ff. 44b-53b (1545).}$
- $16 \quad MBS, \ Cod. \ Hebr. \ 45 \ (IMHM: F \ oi 139), \ ff. \ 461a-477b \ (1532).$
- 17 CUL, Add. 1186, (IMHM: F 17052), 87a–100a (1590).
- 18 WŻIH, 282, (IMHM: F 11609), ff. 18a–31b (16th cent.).
- 19 BS, 220 [Or. Qu. 679], (IMHM: F 01779), ff. 33a–40a (16th–17th cent.).
- 20 $\,$ JB, $\,$ تا33, (IMHM: F 44867), ff. 31a–42b (1750).
- 21 NCUL, X 893 Ib 53, (IMHM: F 42426), ff. 30a-32a (18th cent.).
- $22 \quad SPI, B70, (IMHM: F\ 53005), ff.\ 138a-152b\ (18th\ cent.).$
- 23 $\,$ SPI, B294, (IMHM: F 53427), ff. 17a–31a (18th–19th cent.).
- $24\quad JTS,\,Mic\,\,2629,\,(IMHM:\,F\,\,28882),\,ff.\,\,912-122a\,\,(19th\,\,cent.).$
- 25 Jerusalem, Jewish National and University Library, 4° 43, ff. 96b–102b.

BIBLIOGRAPHY

Works by Abraham Ibn Ezra

- Astrolabio, vesp. a II: Tractatus de astrolabio conscriptus dictante authori quodam egregio philosopho Mro. Abraham, British Library Cotton Vesp. A II, fols. 37–40.
- Astrolabio, Arundel 377: Tractatus de astrolabio conscriptus dictante authori quodam egregio philosopho Mro. Abraham, British Library Arundel 377, fols. 63–68.
- Astrolabio, 1940: Tractatus de astrolabio conscriptus dictante authori quodam egregio philosopho Mro. Abraham, in José M. Millás Vallicrosa, "Un nuevo tratado de astrolabio de R. Abraham ibn Ezra", Al-Andalus, V, 1940, pp. 9–29.
- Commentary on Amos, 1989: Abraham Ibn Ezra, Commentary on Amos, in U. Simon (ed.), Abraham Ibn Ezra's Two Commentaries on the Minor Prophets, Ramat Gan 1989.
- Commentary on Daniel, 1525: Abraham Ibn Ezra, Commentary on Daniel, Miq-ra'ot Gedolot, Venice 1525, (reprinted Jerusalem 1972).
- Commentary on Deuteronomy, 1976: Abraham Ibn Ezra, Commentary on Deuteronomy, in A. Weiser (ed.), Ibn Ezra's Commentary on the Torah, III, Jerusalem, 1976.
- Commentary on Ecclesiastes, 1994: M. Gomez Aranda (ed.), *El comentario de Abraham Ibn Ezra del Eclesiastés* (Introducción, traducción y edición crítica), Madrid, 1994.
- Commentary on Exodus, 1996: *Ibn Ezra's Commentary on the Pentateuch*, Exodus (Shemot), Translated and annotated by H. Norman Strickman & Arthur M. Silver, New York, 1996.
- Commentary on Genesis, 1976: Abraham Ibn Ezra, Commentary on Genesis, in A. Weiser (ed.), Ibn Ezra's Commentary on the Torah, I, Jerusalem, 1976.
- Commentary on Hosea, 1989: Abraham Ibn Ezra, Commentary on Hosea, in U. Simon (ed.), *Abraham Ibn Ezra's Two Commentaries on the Minor Prophets*, Ramat Gan, 1989.
- Commentary on Isaiah, 1873: The Commentary of Ibn Ezra on Isaiah, M. Friedländer (ed.), New York, 1873.
- Commentary on Job, 2004: M. Gomez Aranda (ed.), *El comentario de Abraham Ibn Ezra al libro de Job*, Edición crítica, traducción y estudio introductorio, Madrid, 2004.
- Commentary on Leviticus, 1976: Abraham Ibn Ezra, Commentary on Leviticus, in A. Weiser (ed.), Ibn Ezra's Commentary on the Torah, III, Jerusalem, 1976.
- Commentary on Psalms, 1525: Abraham Ibn Ezra, Commentary on Psalms, Miq-ra'ot Gedolot, Venice, 1525, (reprinted Jerusalem 1972).
- Diwan, 1886: E. Eiger, Diwan le-Rabbi Abraham Ibn Ezra, Berlin 1886.
- 'Ehad, 1985: Abraham Ibn Ezra, Sefer ha-'Ehad, in Abraham Ibn Ezra Reader,

- Annotated texts with introductions and commentaries by I. Levin, New York-Tel Aviv, 1985, pp. 399-414.
- First Commentary on Genesis, 1996: *Ibn Ezra's Commentary on the Pentateuch*, Genesis (Bereshit), Translated and annotated by H. Norman Strickman & Arthur M. Silver, New York, 1996.
- First Commentary on Genesis, 1999: Ibn Ezra, First Commentary on Genesis, in M. Cohen (ed.) *Migra'ot Gedolot 'Haketer'*, Ramat Gan, 1997–1999.
- First Commentary on Psalms, 1991: Ibn Ezra's Introduction and Commentary on Psalms 1–2: The "First Recension," Hebrew text and English Translation, in: U. Simon, *Four Approaches to the Book of Psalms, From Saadiah Gaon to Abraham Ibn Ezra*, New York, 1991, pp. 308–329.
- haShem, 1985: Abraham Ibn Ezra, Sefer ha-Shem, in Abraham Ibn Ezra Reader, Annotated texts with introductions and commentaries by I. Levin, New York–Tel Aviv, 1985, pp. 419–438.
- 'Ibbur, 1874: Abraham Ibn Ezra, *Sefer ha-Tbbur*, ed. by S.Z.H. Halberstam, Lyck, 1874.
- Ibn al-Muthannâ's Commentary, 1967: B.R. Goldstein (ed.), *Ibn al-Muthannâ's Commentary on the Astronomical Tables of al-Khwârizmî*, Two Hebrew versions, edited and translated with an astronomical commentary, New Haven–London, 1967.
- 'Iggeret haShabbat, 1894/5: Abraham Ibn Ezra, 'Igeret ha-Shabbat, in M. Friedlander, Transactions of the Jewish Historical Society of England, 2, 1894/5, pp. 61–75.
- Liber de nativitatibus, 1484: Liber Abraham Iude de nativitatibus, Venetia, 1484.
- Liber de Rationibus Tabularum, 1947: José M. Millás Vallicrosa (ed.), El Libro de los Fundamentos de las Tablas Astronómicas de R. Abraham Ibn Ezra, Madrid—Barcelona, 1947.
- Long Commentary on Exodus, 1976: Ibn Ezra, Long Commentary on Exodus, in A. Weiser (ed.), Ibn Ezra's Commentary on the Torah, II, Jerusalem, 1976.
- Me'orot, 1933: Abraham Ibn Ezra, *Sefer ha-Me'orot*, in J.L. Fleischer (ed.), *Sefer ha-Me'orot*, *Sinai*, Yearbook of the Ḥokhmat Israel Society in Rumania, 1933, pp. Xlii–li.
- Me'orot, München 202: Abraham Ibn Ezra, Sefer ha-Me'orot, München, Bayerische Staatsbibliotheck, Cod. Hebr. 202, fols. 102b–108a.
- Me'orot, 1971: Abraham Ibn Ezra, Sefer ha-Me'orot in Me'ir Yṣḥaq Bak'al (ed.), Sefer Mishpeṭei ha-Kokhavim, Jerusalem, 1971, pp. 7–19.
- Middot, 2006: T. Levy and Ch. Burnett, "Sefer ha-Middot: A Mid-Twlefth-Century Text on Arithmetic and Geometry Attributed to Abraham Ibn Ezra", Aleph, VI, 2006, pp. 57–238.
- Mishpetei haMazzalot, bnf 1058: Abraham Ibn Ezra, *Sefer Mishpetei ha-Mazalot*, Paris, Bibliothèque nationale de France, MS Héb. 1058, fols. 14b–26b.
- Mishpeṭei haMazzalot, München 202: Abraham Ibn Ezra, Sefer Mishpeṭei ha-Mazalot, München, Bayerische Staatsbibliotheck, Cod. Hebr. 202, fols. 151a—164b.
- Mishpetei haMazzalot, 1995: Sefer Mishpetei ha-Mazalot, in Me'ir Yṣḥaq Bak'al (ed.), Seder 12 ha-Mazalot, Jerusalem, 1995, II, pp. 153–189.
- Mispar, 1895: Sefer ha-Mispar, Das Buch der Zahl, ein hebräisch-arithmetisches

- Werk des R. Abraham Ibn Esra, Zum ersten Male herausgegeben ins Deutsche übersetzt und erläutert von Dr. Moritz Silberberg, Frankfurt a. M., 1895.
- Mivharim A, München 202: Abraham Ibn Ezra, *Sefer ha-Mivharim* (first version), München, Bayerische Staatsbibliotheck, Cod. Hebr. 202, fols. 108b—116a.
- Mivharim A, 1969: Abraham Ibn Ezra, *Sefer ha-Mivharim* (first version), in J.L. Fleischer (ed.), *Sefer ha-Mivharim*, Jerusalem 1939.
- Mivharim B, bnf 1058: Abraham Ibn Ezra, *Sefer ha-Mivharim* (second version), Paris, Bibliothèque nationale de France, MS Héb. 1058, fols. 10a–14a.
- Moladot, bnf 1056: *Sefer ha-Moladot*, Paris, Bibliothèque nationale de France, MS Héb. 1056, fols. 46b–61b.
- Moladot, 1995: Sefer ha-Moladot, in Me'ir Yṣḥaq Bak'al (ed.), Seder 12 ha-Mazalot, Jerusalem, 1995, II, pp. 193–248.
- Nativitatum, Erfurt: Liber Nativitatum, MS Erfurt, Amplon. O. 89, fols. 53^v—72^v.
- Neḥoshet A, bnf 1061: *Keli ha-Neḥoshet*, first version, Paris, Bibliothèque Nationale, MS Héb. 1061, fols. 148^v–164^r.
- Nehoshet A, 1845: Keli ha-Nehoshet, first version, ed. H. Edelman, Koenisberg, 1845.
- Nehoshet B, Mant. 10: *Keli ha-Nehoshet*, second version, Mantova, Biblioteca di Mantova, Fondo Ebraico Mantovano, MS Ebr. 10, fols. 35–51.
- Nehoshet C, Pinsker 26: Keli ha-Nehoshet, third version, Warszaw-Zydowski Instytut Historyczny, MS Pinsker 26, fols. 58–71, right col.
- 'Olam A, bnf 1056: Abraham Ibn Ezra, *Sefer ha-'Olam* (first version), Paris, Bibliothèque nationale de France, MS Héb. 1056 fols. 80b–86b.
- 'Olam A, München 304: Abraham Ibn Ezra, Sefer ha-'Olam (first version), München, Bayerische Staatsbibliotheck, Cod. Hebr. 304, fols. 1a–10a.
- 'Olam A, 1937: Abraham Ibn Ezra, Sefer ha-'Olam (first version), ed. J.L. Fleischer, 'Otzar ha-Hayim, XIII, 1937, pp. 33–49.
- 'Olam A, 1971: Abraham Ibn Ezra, Sefer ha-'Olam in Me'ir Yshaq Bak'al (ed.), Sefer Mishpetei ha-Kokhavim, Jerusalem, 1971, pp. 36–54.
- 'Olam B, bnf 1058: Abraham Ibn Ezra, *Sefer ha-'Olam* (second version), Paris, Bibliothèque nationale de France, MS Héb. 1058 fols. 88b–93a.
- Reshit Ḥokhmah, Berlin 220: Abraham Ibn Ezra, *Reshit Ḥokhmah*, Berlin, Staatsbibliothek 220, fols. 1a–31b.
- Reshit Ḥokhmah, 1939: Abraham Ibn Ezra, *Reshit Ḥokhmah* in Raphael Levy and Francisco Cantera, *The Beginning of Wisdom*, An Astrological Treatise by Abraham Ibn Ezra, Baltimore, 1939.
- Second Commentary on Genesis, 1976: Abraham Ibn Ezra, Commentary on Genesis, in A. Weiser (ed.), Ibn Ezra's Commentary on the Torah, I, Jerusalem, 1976.
- Second Commentary on Genesis, 1997: Ibn Ezra, Second Commentary on Genesis, in M. Cohen (ed.), Migra'ot Gedolot 'Haketer', Ramat Gan, 1997.
- She'elot A, bnf 1056: Abraham Ibn Ezra, Sefer ha-She'elot (first version), Paris, Bibliothèque nationale de France, MS Héb. 1056, fols. 62b–70a.
- She'elot A, 1995: Abraham Ibn Ezra, *Sefer ha-She'elot* (first version), in Me'ir Yshaq Bak'al (ed.), *Goralot ha-Rab'a*, Jerusalem, 1995, pp. 6–39.

- She'elot B, bnf 1058: Abraham Ibn Ezra, *Sefer ha-She'elot* (second version), Paris, Bibliothèque nationale de France, MS Héb. 1058, fols. 1b–5a.
- Shirey ha-Qodesh, 1980: I. Levin, *Shirey ha-Qodesh shel Abraham Ibn Ezra*, Jesusalem, 1975–1980.
- Short Commentary on Exodus, 1976: Ibn Ezra, Short Commentary on Exodus, in A. Weiser (ed.), Ibn Ezra's Commentary on the Torah, II, pp. 239–355, Jerusalem, 1976.
- Te'amim A, 1951: Abraham Ibn Ezra, *Sefer ha-Te'amim* (first version), ed. J.L. Fleischer, Jerusalem, 1951.
- Te'amim B, 1941: Abraham Ibn Ezra, *Sefer ha-Te'amim* (second version), ed. Naphtali Ben Menachem, Jerusalem, 1941.
- Yesod Mora', 1985: Abraham Ibn Ezra, Sefer Yesod Mora' we-Yesod Torah, in Abraham Ibn Ezra Reader, Annotated texts with introductions and commentaries by I. Levin, New York–Tel Aviv, 1985, pp. 315–342.

Primary Sources

- Abbreviation, 1994: Abû Ma'shar, *The Abbreviation of the Introduction to Astrology*, together with the Medieval Latin translation of Adelard of Bath, Ch. Burnett, K. Yamamoto, M. Yano (eds. and trans.), Leiden, 1994.
- Almagest, 1984: *Ptolemy's Almagest*, translated and annotated by G.J. Toomer, London, 1984.
- al-Qabîşî, 2004: al-Qabîşî (Alcabituis): *The Introduction to Astrology*, Editions of the Arabic and Latin texts and an English translation, Ch. Burnett, K. Yamamoto, M. Yano, London-Turin, 2004.
- Art of Astrology, 1934: Al-Bîrûnî, *The Book of Instruction in the Elements of the Art of Astrology*, R. Ramsay Wright (ed. and trans.), London, 1934.
- Astrological History of Mâshâ'allâh, 1971: E.S. Kennedy and D. Pingree (eds. and trans.), *The Astrological History of Mâshâ'llâh*, Cambridge, 1971
- Astronomica, 1977: M. Manilius, *Astronomica*, edited and translated by G.P. Goold, Loeb Classical Library, London, 1977.
- Babylonian Talmud, 1939: *The Babylonian Talmud*, translated into English with notes/glossary and indices under the editorship of Rabbi Dr. I. Epstein, London, The Soncino Press, 1939.
- Baraita de-Mazzalot, 1928: Baraita de-Mazalot in Ozar Midrashim, edited with introductions and notes by J.D. Eisenstein, New York, 1928.
- Baraita de-Shmu'el, 1901: Baraita de-Shmu'el ha-Qatan, commented by Leiv Lipkin, Pieterkov, 1901.
- Carmen Astrologicum, 1976: David Pingree (ed.), *Dorothei Sidonii Carmen Astrologicum*, Interpretationem arabicam in linguam anglicam versam una cum Dorothei fragmentis et graecis et latinis, Leipzig 1976.
- Commentary on Sefer Yeşirah, 1885: S.J. Halberstam, Commentar sum Sepher Jezira von R. Jehuda b. Barsilai aus Barcelona, Berlin, 1885.
- Epistle on Music, 1978: A. Shiloah, *Epistle on Music of the Ikhwân al-Ṣafâ'*, Tel Aviv, 1978.
- Epitome, 1548: Epitome totius astrologiae, conscripta a Ioanne Hispalensi Hispano

- Astrologo celeberrimo, ante annos quadringentos, ac nunc primum in lucem edita. Cum praefatione Ioachimi Helleri Leucopetraei, contra Astrologiae adversarios, Nuremberg: Iohannes Montanus and Ulricus Neuber, 1548.
- Hakhmoni, 1880: D. Casterlli, *Il Commento di Sabbetai Donnolo sul libro de la Creazione*, Florence, 1880.
- Heshbon Mahalakhot haKokhavim, 1959: Abraham Bar Hiyya, Séfer Hesbón mahlekot ha-kokabim (ed. José M. Millás Vallicrosa), Barcelona, 1959.
- Ibn Sînâ, 1884: A.F. Mehren, "Vues d'Avicenne sur l'astrologie et sur le rapport de la responsabilité humaine avec le destin," *Le Múseon*, 3, 1884, pp. 383–403.
- Kitâb al-Madḥal, 1996: Abû Ma'shar al-Balḥi (Albumasar), *Kitâb al-madḥal al-kabîr ila sinâ'at aḥkâm al-nujûm*, Liber introductorii maioris as scientiam judiciorum astrorum, Edition critique par Richard Lemay, Napoli, 1996.
- Kitâb al-Mawâlîd, 1971: *Mâshâ'allâh's Kītâb al-Mawâkîd* in E.S. Kennedy and D. Pingree (eds. and trans.), *The Astrological History of Mâshâ'allâh*, Cambridge, 1971, pp. 145–165.
- Kitâb al-Ulûf, 1968: D. Pingree, The Thousands of Abu Ma'shar, London 1968.
- Memorias de 'Abd Allah, 1980: El siglo XI en 1ºpersona. Las Memorias de 'Abd Allah, último Rey Zirí de Granada, destronado por los Alomorávides (1090), Traducidas, con introducción y notas, por E. Leví Provençal y Emilio García Gómez, Madrid, 1980.
- On the Great Conjunctions, 2000: K. Yamamoto and Ch. Burnett (eds. and trans.), Abû Ma'shar on Historical Astrology, The Book of Religions and Dynasties (On the Great Conjunctions), Leiden, 2000.
- On the Principles of Astronomy, 1971: B.R. Godstein, Al-Bitrûjî: On the Principles of Astronomy. An edition of the Arabic and Hebrew versions with translation, analysis and an Arabic-Hebrew glossary, New Haven and London, 1971.
- Opus Astronomicum, 1903: Al-Battani sive Albatenni, *Opus Astronomicum*, latine versum a Carolo Alphonso Nallino, Mediolani, 1903.
- Planetary Hypotheses, 1967: B.R. Godstein, "The Arabic Versions of Ptolemy's Hypotheses", *Transactions of the American Philosophical Society* (n.s.) 57 part 4, 1967.
- Şafnat Pa'aneah, 1911: Joseph Bonfils, Sophnat Pane'ach, Ein Beitrag sur Pentateuchexegeses des Mittelalters von D. Herzog, Heidelberg, 1911–1930.
- Sanctification of the New Moon, 1967: The Code of Maimonides, Sanctification of the New Moon, translated by S. Gandz, with an introduction by Julian Obermann and an astronomical commentary by O. Neugebauer, New Haven, 1967.
- Sefer haMazzalot, 1843: Sefer ha-Mazzalot by Shabbetai Donnolo in S.D. Luzzato, Kerem Hemed 7 (1843): 60–67.
- Sefer haPeri, bnf 1055: Sefer ha-Peri, ha-Niqrah Meah Diburim, translated by Kalonimus with a commentary of Abû Jaffar Ahmad Ibn Ibrahim, Paris, Bibliothèque Nationale de France, MS Héb. 1055, fols. 52a–72a.
- Şurat ha'Areş, 1546: Abraham Bar Ḥiyya, Sefer Ṣurat ha-'Areş, (ed. S. Munster), Basilea, 1546.
- Tetrabiblos, 1980: C. Ptolemy, *Tetrabiblos*, edited and translated by F.E. Robbins, Loeb Classical Library, London, 1980.

Secondary Sources

- Baron, 1958: S. Baron, A Social and Religious History of the Jews, New York, 1958. Bouché-Leclercq, 1899: A. Bouché-Leclercq, L'Astrologie Greeque, Paris 1899.
- Charlap, 1995: L. Charlap, Innovation and Tradition in Rabbi Abraham Ibn-Ezra's Grammar According to his Grammatical Writings and to his Bible Exegesis (Hebrew), Dissertation submitted to Bar Ilan University, 1995.
- Davidson, 1992: H.A. Davidson, Alfarabi, Avicenna, and Averroes, on Intellect, New York-Oxford, 1992.
- Dreyer, 1953: J.L.E. Dreyer, A History of Astronomy from Thales yo Kepler, New York, 1953.
- Evans, 1998: J. Evans, *The History and Practice of Ancient Astronomy*, New York Oxford, 1998.
- Fleischer, 1930: L. Fleisher, "Abraham Ibn Ezra in France", in *Mizrah we-Ma'arab*, IV, (1930), pp. 352–360; V, (1932), pp. 38–46, 217–224, 289–300.
- Fleischer, 1932: L. Fleischer, "The Literary Work of Abraham Ibn Ezra in Rome" (Hebrew), 'Otzar ha-Ḥayim, VIII, 1932, pp. 97–100, 129–131, 148–150, 169–171.
- Fleischer, 1933: L. Fleischer, "The Literary Work of Abraham Ibn Ezra in Rome" (Hebrew), 'Otzar ha-Ḥayim, IX, 1933, pp. 134–136, 152–155.
- Fleischer, 1970: L. Fleischer, "The Literary Work of Abraham Ibn Ezra in Lucca" (Hebrew), in *Abraham Ibn Ezra*, A Collection of Articles on his Life and Work, Tel Aviv, 1970, pp. 107–124.
- Friedlander, 1877: M. Friedlander, Essays on the Writings of Abraham Ibn Ezra, London, 1877.
- Golb, 1976: N. Golb, History of the Jews in the City of Rouen in Normandy (Hebrew), Tel Aviv, 1976.
- Golb, 1998: N. Golb, The Jews in Medieval Normandy, Cambridge, 1998.
- Goldstein, 1985; B.R. Goldstein, "Star Lists in Hebrew", Centaurus, 28, 1985, pp. 185–208.
- Goldstein, 1996: B.R. Goldstein, "Astronomy and Astrology in the Works of Abraham Ibn Ezra", *Arabic Sciences and Philosophy*, 6, 1996, pp. 9–21.
- Greive, 1973: H. Greive, Studien zum jüdischen Neuplatonismus: Die Religionsphilosophie des Abraham Ibn Ezra, Berlin, 1973.
- Itzhaki, 2000: M. Itzhaki, "Nouvelles tendances dans la poésie profane d'Abraham Ibn Ezra", in *Abraham Ibn Ezra*, savant universel, Bruxelles, 2000, pp. 53–59.
- Kennedy, 1964: E. Kennedy, "Ramifications of the world-year concept in Islamic astrology". In: Ithaca; 26 viii 1962–2 ix 1962; *Actes du dixième congrès international d'histoire des sciences*, Paris, 1964, pp. 23–43.
- Kennedy-Van der Waerden, 1963: Kennedy, E. and Van der Waerden, "The World-Year of the Persians", *Journal of the American Oriental Society*, 83, 1963, pp. 315–327
- Levey, 1971: M. Levey, "Abraham ibn Ezra", in *Dictionary of Scientific Biography*, vol. IV, 1971, pp. 502–503.
- Levin, 1956: I. Levin, Abraham Ibn Ezra, Hayav we-Shirato (Hebrew), Tel Aviv, 1956.

- Levy, 1927: R. Levy, *The Astrological Works of Abraham Ibn Ezra*, Baltimore, 1927.
- Lévy, 2000: T. Lévy, "Abraham Ibn Ezra et les mathematiques; remarques bibliographiques et historiques" in *Abraham ibn Ezra*, savant universel, Bruxelles, 2000, pp. 60–75.
- Matthew, 1996: D. Matthew, Atlas of Medieval Europe, New York, 1996.
- Nallino, 1987: C.A. Nallino, "Astrology", First Encyclopedia of Islam, I, Leiden 1987, pp. 494–497.
- Neugebauer, 1969: O. Neugebauer, *The Exact Sciences in Antiquity*, New York, 1969.
- Peters, 1968: F.E. Peters, Aristotle and the Arabs, the Aristotelian Tradition in Islam, New York–London, 1968.
- Pingree, 1974: D. Pingree, "Mâshâ'llâh", *Dictionary of Scientific Biography*, IX, New York, 1974, pp. 159–162.
- Rosin, 1898–1899: D. Rosin, "Die Religionsphilosophie Abraham Ibn Esra's", *Monatsschrift für Geschichte und Wissenschaft des Judentums*, 42 (1898): 17–33, 58–73, 108–115, 154–161, 200–214, 241–252, 305–315, 345–362, 394–407, 444–457, 481–505; 43 (1899): 22–31, 75–91, 125–133, 168–184, 231–240.
- Sarfati, 1965; G.B. Sarfati, "Introduction to the Baraita de-Mazalot" (Hebrew), *Bar Ilan*, III, 1965, pp. 56–82.
- Sarna, 1993: N.M. Sarna, "Abraham Ibn Ezra as as Exegete", in in I. Twersky and J.M. Harris (eds.), *Rabbi Abraham Ibn Ezra: Studies in the Writings of a Twelfth-Century Jewish Polymath*, Cambridge, Mass., 1993, pp. 1–27.
- Schirman, 1997: J. Schirman, *The History of Hebrew Poetry in Christian Spain and Southern Spain*, Edited, Supplemented and annotated by Ezra Fleischer (Hebrew), Jerusalem, 1997.
- Schwartz, 2005: D. Schwartz, Studies on Astral Magic in Medieval Jewish Thought, Leiden-Boston, 2005.
- Sela, 1996: S. Sela, "Contactos científicos entre judíos y cristianos en el siglo XII: El caso del Libro de las Tablas astronómicas de Abraham Ibn Ezra en su versión latina y hebrea", *Miscelanea de Estudios Arabes y Hebraicos*, 45, 1996, pp. 185–222.
- Sela, 1997: S. Sela, "Puntos de contacto entre contenidos del Libro de las Tablas astronómicas en su versión latina y las obras literarias hebreas de Abraham Ibn Ezra", *Miscelanea de Estudios Arabes y Hebraicos*, 46, 1997, pp. 37–56.
- Sela, 1999: S. Sela, Astrology and Biblical Exegesis in the Thought of Abraham Ibn Ezra (Hebrew), Ramat Gan, 1999.
- Sela, 2001 (a): S. Sela, "The Fuzzy Borders between Astronomy and Astrology as Reflected in the Thought and Work of Three Twelfth-Century Jewish Intellectuals", *Aleph*, I, February 2001, pp. 59–100.
- Sela, 2001 (b): S. Sela, "Abraham Ibn Ezra's Scientific Corpus—Basic Constituents and General Characterization", *Arabic Sciences and Philosophy*, X, 2001, pp. 91–149.
- Sela, 2003 (a): S. Sela, Abraham Ibn Ezra and the Rise of Medieval Hebrew Science, Leiden: Brill Academic Publishers, 2003.
- Sela, 2003 (b): S. Sela, "La creación del mundo supralunar según Abraham

- Ibn Ezra: un estudio comparativo de sus dos comentarios a Génesis", *Sefarad*, 63, 2003, pp. 147–182.
- Sela, 2004 (a): S. Sela, "Abraham Ibn Ezra's Appropriation of Saturn", *Kabbalah*, X, 2004, pp. 21–53.
- Sela, 2004 (b): S. Sela, "Queries on Astrology Sent from Southern France: Critical Edition of the Hebrew Text, Translation and Commentary", *Aleph*, 4, 2004, pp. 89–190.
- Sela, 2006: S. Sela, "Abraham Bar Ḥiyya's Astrological Work and Thought", *Jewish Studies Quarterly*, XIII, 2006, pp. 127–158.
- Sela-Freudenthal, 2006: S. Sela and G. Freudenthal, "Abraham Ibn Ezra's Scholarly Writings: A Chronological Listing", *Aleph*, VI, 2006, pp. 13–55.
- Sharf, 1976: A. Sharf, The Universe of Shabettai Donnolo, Warminster, 1976.
- Simon, 1983: U. Simon, "Spanish Commentators" (Hebrew) in *Jewish Biblical Exegesis*, Jerusalem, 1983, pp. 47–60.
- Smithuis, 2004: R. Smithuis, Abraham ibn Ezra the Astrologer and the Transmission of Arabic Science to the Christian West, Dissertation submitted to the University of Manchester, 2004.
- Smithuis, 2006: R. Smithuis, "Abraham Ibn Ezra's Astrological Works in Hebrew and Latin—New Discoveries and Exhaustive Listing", *Aleph*, VI, 2006, pp. 239–338.
- Steinschneider, 1870: M. Steinschneider, "Zur Geschichte der Uebersetzungen aus dem Indischen ins Arabische und ihres Einflusses auf die arabische Literatur", Zeitschrift der deutschen Morgenländischen Geselschaft [ZDMG], 24, 1870.
- Steinschneider, 1880: M. Steinschneider, "Abraham Ibn Esra (Abraham Judaeus, Avenare)", *Supplement zur Zeitschrift für Mathematik und Physik*, XXV, 1880, pp. 59–128 (= *Gesammelte Schriften*, Berlin 1925, pp. 407–498).
- Steinschneider, 1925: M. Steinschneider, "Abraham Judaeus—Savasorda und Ibn Esra" in *Gesamelte Schriften*, Berlin, 1925, pp. 327–387.
- Swerdlow, 2004: N.M. Swerdlow, "Ptolemy's *Harmonics* and the 'Tones of the Universe' in the *Canobic Inscription*", in *Studies in the History of the Exact Sciences in Honour of David Pingree*, Leiden-Boston, 2004, pp. 137–180.
- Tester, 1987: S. Tester, A History of Western Astrology, Suffolk 1987.
- Thorndike, 1944: L. Thorndike, "The Latin translations of the astrological tracts of Abraham Avenezra", *Isis*, 35, 1944, pp. 293–302.
- Vajda, 1960: G. Vajda, "Une compilation astrologique faussement attribuee a Abraham Bar Ḥiyya", *Sefarad*, 20, 1960, pp. 159–162.
- Vallicrosa, 1949: José M. Millás Vallicrosa, "El magisterio astronómico de Abraham Ibn Ezra en la Europa latina", in *Estudios sobre historia de la ciencia española*, Barcelona, 1949, pp. 289–347.
- Zafran, 1979: E. Zafran, "Saturn and the Jews", Journal of the Warburg and Courtauld Institutes, XLII 1979, pp. 16–27.

GLOSSARY OF TECHNICAL TERMS

English	Ta	Chapter, section, passage	Tb	Chapter, section, passage
active nature	תולדת פועלת	§3.3:3; §3.6:16	תולדת פועלת	§4.7:8
agent	פועל	§1.4:2,3	פועל	§2.1:7,8,10
airy nature	תולדת האוויר	§1.4:7; §2.14:2	תולדת האוויר	§3.8:10
apogee	(מקום) גבהות	§1.3:2; §2.14:2; §5.2:2–4; §6.1:1; §6.2:2; §7.1:4–5	(מקום) גבהות	§1.3:1; §3.1:5; §4.4:2-3; §5.2:6; §5.3:4; §6.1:4
arc			קשת	§4.6:3,4,6
arc of sight			קשת המראה	§2.7:4
arc of the day	קשת היום	§2.2:I		
arithmetic	דרך חשבון	§2.6:3; §2.8:4; §9.3:1		
ascendant (degree and sign)	צומח, מעלה צומחת	\$2.10:3; \$2.12:14; \$3.4:1,8; \$3.5:6,8,9,11; \$3.6:1,10,16; \$9.1:1,8; \$10.1:3,4; \$10.2:2,5; \$10.3:5; \$10.4:5,6; \$10.5:1,3,4,10,11; \$10.7:1,7; \$10.8:2-6	צומח, מעלה	\$2.4:2; \$3.1:2-7; \$3.2:4; \$3.3:5; \$4.11:3-5; \$6.2:1,4,9,11; \$6.5:2-5; \$7.1:1,2; \$7.2:7; \$8.5:3; \$8.6:1
	זורחת מזל עולה	§ 10.5:17 § 2.11:1; § 8.1:2	מזל עולה	§2.1:5; §2.4:9; §2.4:13; §7.1:3
aspect	מבט	§1.4:6; §2.4:12; §3.1:1,3; §3.2:1,3,10; §3.5:11; §10.1:1,2,5; §10.4:1; §10.6:1	מבט	\$2.1:10; \$2.5:7; \$4.2:4; \$4.6:1; \$4.8:3,4; \$4.9:1,3; \$5.1:2; \$6.5:1–5; \$8.6:3
aspect of absolute love	מבט אהבה גמורה	§3.2:5; §3.6:9	מבט אהבה גמורה	§2.1:10; §4.7:4
aspect of antagonism	מבט איבה	§2.4:12; §3.5:10; §3.2:9	מבט איבה מבט מריבה	§4.7:5 §2.5:7; §2.6:2
aspect of half love	מבט חצי אהבה	§3.2:8; §3.6:10		§2.1:10; §2.5:6; §4.2:3; §4.3:2; §4.7:4
aspect of love	מבט אהבה	§8.1:3	מבט אהבה	§2.5:6; §3.2:1;
aspect of opposition	מבט נכח	§1.3:11; §2.6:3; §2.16:11; §3.2:2,12; §3.3:3 et passim	מבט נכח	§2.6:2; §3.1:10
aspect of quartile	מבט רביעית	\$2.5:10; §3.1:4; §3.2:9; §3.2:12; §8.1:3; §10.1:3; §10.4:2 et passim	מבט רביעית	§4.6:5; §4.8:1,2,4,5

English	Ta	Chapter, section, passage	Tb	Chapter, section, passage
aspect of sextile	מבט ששית	\$2.5:10; §3.1:6; §3.2:7; מבט ששית §3.5:8,11; §3.6:15; §4.5:1; §10.4:2 et passim		§2.1:10; §4.6:3; §4.8:1
aspect of trine	מבט שלישית	§2.5:9; §3.1:5; §3.2:5; §3.5:9,11; §4.5:1; §8.1:3; §10.1:4 et passim	מבט שלישית	§2.5:6,7; §4.6:2; §4.7:6
astrolabe	כלי הנחושת	§3.4:9; §10.2:6; §10.5:19		
astrologers	חכמי המזלות	\$1.3:10; \$2.4:2; \$2.5:3; \$2.12:2; \$3.6:18,19; \$4.2:6,10; \$7.1:1; \$10.2:6,7	חכמי המזלות	§1.2:4; §2.1:7; §2.3:17; §2.6:7; §5.1:12
astrology			חכמת המזלות	§1.3:3
benefic	טוב	\$1.6:3; \$2.2:2; \$2.5:10; \$4.3:1; \$4.5:1–3; \$5.3:2–5; \$8.1:8	טוב	\$2.4:10,13; \$2.5:6; \$2.8:4; \$5.4:1,2; \$5.6:1,3,4; \$5.8:1,2; \$5.9:3,4; \$6.4:2; \$7.1:2
bicorporal	שני גופות שתי צורות		שני גופים	§2.3:4
black bile	מרה שחורה	§2.13:3; §4.2:2,3,4,7	מרה שחורה	§2.4:5; §5.3:1,6,17; §7.2:20
bright degrees	מעלות מאירות	§2.12:1; §2.12:14	מעלות נוגהות	§8.7:2
burnt	נשרף	§2.16:5	נשרף	§4.3:2
cardinal point	פאה	\$2.2:1,9; \$2.4:6; \$3.6:7,8; \$4.2:9; \$4.3:5; \$4.4:6; \$4.8:7; \$5.2:1,2; \$6.1:1; \$7.1:6,9; \$7.2:2; \$9.1:6	פאה	\$2.2:1,4,5; \$2.3:8; \$2.5:10; \$3.1:5; \$4.3:11; \$4.4:1; \$4.5:3; \$5.8:1
	צד	§2.13:8; §10.2:4	צד	§1.2:7; §2.2:1; §4.3:1
cardines	יתדות	§3.1:4; §3.2:12; §3.5:4-10; §3.6:2,5; §6.10:11,12,14; §10.2:7; §10.3:5,6; §10.8:3	יתדות	\$3.1:11,12; \$3.2:5; \$4.8:3; \$4.10:3; \$6.1:3,4; \$6.2:3,9; \$6.5:1; \$8.7:11
cardo of the lower midheaven			יתד הארץ יתד השפל	
center	מוצק	§5.2:3; §6.1:1	מוצק	§2.5:1; §4.1:1; §4.4:3; §5.2:6; §5.3:4
	נקודה	§1.3:2		
chord	יתר	§3.1:5	יתר	§4.6:3
circle		\$1.1:1,4; \$1.3:5; \$2.2:1; \$2.12:3; \$2.12:6-7; \$3.1:3-6; \$3.3:12; \$3.4:1,3; \$3.5:2; \$8.1:6; \$10.5:18; \$10.8:9	גלגל ,	§3.3:4; §3.5:1,2,4; §3.6:1,5; §4.8:3; §4.9:5; §5.1:3; §5.4:14; §8.1:4; §8.7:5
	עגול//ה	§2.12:7; §3.1:3,4; §3.2:2; §3.5:2.	עגול//ה	§2.12:2; §2.2:1; §4.6:1,2,6
circumference			קו הגלגל	§4.5:1

English	Ta	Chapter, section, passage	Tb	Chapter, section, passage
climate	גבול	\$2.1:2; \$2.2:13; \$2.13:6; \$2.15:1; \$4.2:2; \$4.3:2; \$4.4:2; \$4.5:2; \$4.6:2; \$4.7:4; \$4.8:2; \$10.1:2; \$10.2:2; \$10.2:5		
cold (noun)		\$1.4:2; \$1.5:11; \$2.2:2,3; \$2.4:9; \$2.13:2; \$3.4:5; \$4.2:1	קור	\$2.1:7,8; \$2.3:2; \$2.6:1; \$5.2:19,20; \$5.3:2,6; \$5.4:7; \$5.6:4; \$8.7:8
	קרה	§4.2:4		
cold (adjective)	קר	§1.4:5-7; §1.4:1,4,7,12,14,15; §2.7:2,3; §2.13:1,3; §4.1:1,5,9; §4.4:6; §4.6:3; §4.7:5; §4.8:3; §5.1:2	קר	\$2.1:3,4,11,12,13; \$2.3:1,16; \$2.6:1; \$2.8:4,10; \$5.1:7; \$5.2:3,6; \$5.3:1,6,11,15,19,20; \$7.1:2
complete aspect	מבט שלם	§7.2:1,2,3,4		
complete astrolabe	כלי שלם	§10.5:19		
complexion	ממסך	§1.5:12; §2.6:2	ממסך	§2.1:3; §5.4:6; §5.6:4; §5.7:6; §8.7:3
composite (bodies)	מורכבים	§ 2.18:4	מורכבים	§2.1:1
conjunction		§2.4:5; §2.12:6; §4.7:3; §7.1:2,3,8	מחברת	§2.4:10; §4.3:1,11; §5.1:13; §6.1:2,13; §7.1:2,3,8
	התחברות			
in conjunction with	דבק	§1.3:11; §6.2:1,3,4		
	מתחבר/וחבר	§1.3:2,6,8; §1.5:2; §2.16:3; §4.5:1,7; §4.7:1; §6.3:2; §7.1:4,9; §10.9:4	מתחברעחבר	§1.2:3; §2.5:1; §2.7:3; §5.1:9,11; §6.3:2
constellation	צורה	§1.2:5; §1.3:1,3	צורה	§1.2:4; §2.3:20
correction	תקון	§ 10.1:2; § 10.2:1,7; § 10.4:5; § 10.5:1; § 10.6:3,4,6	תקון	§6.1:4
crooked (signs)	(מזלות) מעוותים	§2.2:2; §2.15:2; §3.3:2	(מזלות) מעוותים	§2.3:21
crooked (degrees)			(מעלות) מעוותות	§8.6:3
dark degrees	מעלות חשוכות	§2.6:2; §2.12:1; §2.12:14	מעלות חשוכות	§8.7:2
decans	פנים	§2.8:1-6	פנים	§3·9·4
degrees	מעלות	§1.1:1,4,5,6; §1.2:2,3; §1.3:8,9,10,11 et passim	מעלות	§1.2:4; §1.3:3; §2.3:5,8; §2.7:4–8 et passim
degrees for	מעלות גלגל היושר	§10.1:3; §10.3:2;		

English	Ta	Chapter, section, passage	Tb	Chapter, section, passage
degrees of the zodiac	מעלות גלגל המזלות	§10.2:2; §10.3:2; §10.4:1	מעלות גלגל המזלות	§2.3:8
dejection	קלון	§2.16:5–6,9,14; §5.2:9	קלון שפלות	§2.4:10; 2.7:4-5,7; §5.5:5 2.7:2
descendant	שוקעת	§3.4:3,8; §3.5:10; §10.3:4; §10.5:3,15	שוקעת	§3.1:5,7
desiring soul	נפש מתאוה	§4.6:1;		
diameter	אלכסון	§3.1:3-6; §6.2:1	אלכסון	§4.3:1; §4.6:1-3
digit	מספר	§2.10:1	חשבון	§2.9:9
direct	לנהג	§10.3:2-5; §10.4:4	לנהג	§6.2:11; §8.5:6; §8.6:2
direct (in its motion)	ישר	§5.2:8; §7.3:4	ישר	§4.1:1; §5.4:14
directions	ניהוגים	§10.3:1-2; §10.3:6; §10.9:1-2		
distance	מרחק	§1.2:3; §1.3:11; §1.5:8; §1.6:6; §2.8:4; §2.16:4 et passim	מרחק	§1.3:1; §5.4:9; §6.1:2; §7.1:1; §7.2:18; §8.1:1
diurnal stars	כוכבי היום	§1.6:4	כוכבי היום	§2.8:8; §5.3:21; §7.2:17
dodeca- temoria	שנים העשר	§2.11:1,2	שנים העשר	§2.9:7
domain (of the Sun, Moon)	חלק	§2.5:2,3,4,5,9	חלק	§2.3:6;§8.1:4
domain of burning	גבול השריפה	§1.5:2; §6.2:5		
dry	יבש	\$1.4:4,5,6; \$2.13:3; \$4.2:1,5; \$4.4:4; \$4.7:5; \$5.1:2,3	יבש	\$2.1:4,12,14; \$2.2:7; \$2.4:19; \$2.5:4; \$2.8:1; \$5.1:14; \$5.2:5; \$5.3:4; \$5.5:1
dryness	יבשת	§2.6:1; §3.4:5; §4.2:1		§2.3:2; §5.3:21; §5.5:8; §2.1:12; §2.3:2
earthy nature	תולדת הארץ	§2.13:4		
eccentric circle			גלגל המוצק	§2.5:1; §4.4:1; §4.4:3; §5.2:6; §5.3:4
	גלגל שמוצקו רחוק ממוצק הארץ	§5.2:3; §6.1:1		
	הגלגל הגדול	§6.2:2; §6.3:5; §7.1:4		
ecliptic	חשב אפודת הגלגל	§1.2:1; §1.3:3		
	חשב האפודה	§3.3:3; §7.1:3; §7.2:1; §7.2:4		
	אפודת הגלגל	§7.1:6	אפודת הגלגל	§4·5·3

English	Ta	Chapter, section, passage	Tb	Chapter, section, passage
ecumene	הישוב	§2.1:4,6; §5.4:6,7; §2.6:1; §5.2:1; §7.1:7	הישוב	§2.1:7; §2.3:5,8,21; §2.5:3; §2.7:11; §4.4:1; §5.8:1
epicycle	גלגל הקטן	§6.2:2; §6.3:5; §7.1:5	גלגל הקטן	§1.3:1; §4.1:1; §4.4:3; §5.3:5; §5.4:14
equal degrees	מעלות ישרות	\$10.2:2; \$10.3:2; \$10.2:2; \$10.4:2,4; \$10.5:12,13; \$10.6:2-3	מעלות ישרות	§8.5:1; §8.6:3
	מעלות שוות	§7.2:1; §7.3:1;	מעלות שוות	§3.1:9
equal hours			שעות ישרות	§2.3:21; §8.2:3,5,6,7
equator	קו הצדק קו היושר	§1.2:3; §2.2:1; §2.2:14 §2.4:4	קו הצדק הצדק	§2.2:5 §2.4:13
established in the ecliptic	בחשב האפודה נכונים	§3·3·3		
exaltation	כבוד	§2.6:2; §2.16:1,4,7,8,9,11,	כבוד	§2.3:22; §2.7:1,2,4,6,7,8,9; §2.8:5,11; §5.3:19; §7.2:27
experience	נסיון	\$1.4:1; \$1.5:5,6; \$2.2:17,20; \$2.4:2; \$2.13:6,7; \$2.16:7,13; \$2.18:1,3; \$3.6:18; \$4.2:6,10,12; \$4.5:7; \$4.6:1; \$5.2:7; \$6.2:4	נסיון	\$1.1:5; \$1.3:2; \$2.1:5; \$2.3:10,17,19; \$2.5:3; \$2.6:7; \$2.9:2,5,7; \$4.3:9; \$5.1:12; \$5.2:13,22; \$1.4:1; \$5.3:13; \$5.5:12; \$5.6:4; \$5.7:8; \$5.8:4; \$5.9:2; \$6.1:4; \$6.6:1; \$6.8:3; \$7.2:9
falling (from the cardines)	נופל	§3.5:11; §3.6:16	נופל	§3.1:12; §3.2:1; §4.11:5; §6.2:7,10; §6.6:1
fardâr years	שנות אלפרדאר	§4.2:11; §10.9:2	שנות אלפרדאר	§5.1:13; §5.2:16; §5.4:12; §5.6:7; §5.8:3; §6.6:1
feminine	נקבה	§1.6:1,4,5; §2.13:1; §3.6:7; §4.6:3; §5.1:4	נקבה	\$2.1:12; \$2.3:11; \$3.1:9; \$5.2:3; \$5.4:14; \$5.6:1; \$6.1:1; \$6.2:3,5,6,7,8; \$7.2:22
fiery nature	תולדת האש	§1.4:1,2; §2.2:12	תולדת האש	§2.3:22
fifth element	תולדת חמישית	§ 1.5:7	תולדת חמישית	§2.1:1
fixed (sign)	עומד	§2.13:1	עומד	§2.2:3
four elements			הארבעה תולדות מוסדים הארבעה	<i>,</i>
fraction	שבר	§1.1:1,2,4,5		§1.3:3
geometry	המדות	§ 2.0:3	חכמת המדות	Q1.1:5

English	Ta	Chapter, section, passage	Tb	Chapter, section, passage
good fortune	טוב//טובה	§5.1:1,2; §8.1:8	טוב//טובה	\$2.7:10; \$5.1:2; \$5.4:1; \$5.8:1; \$5.9:1,3; \$6.5:1; \$6.5:3; \$6.7:3; \$6.9:3; \$7.1:4,10; \$7.2:28; \$8.6:1
	מזל טוב	§4.9:1	מזל טוב	§4.12:5; §5.1:2
governor	נגיד	§3.3:2		
great circle	גלגל הגדול	§2.12:3; §6.2:2; §6.3:5; §7.1:4; §8.1:6		
great years	שנים גדולות	§2.9:1; §4.2:11; §4.5:7; §4.6:4; §4.8:8;	שנים גדולות	\$2.9:3; \$5.1:10,13; \$5.2:14–16; \$5.3:13; \$5.4:12; \$5.5:12; \$5.6:6; \$5.7:10
greatest years	שנים עצומות	§4.2:11; §4.3:5; §4.5:7; §4.6:4; §4.8:8	שנים עצומות	§5.1:11; §5.4:12
Head of the Dragon		§2.16:9; §5.3:4 §6.3:2,5	ראש התלי הראש	§5.8:1 §2.7:11,14; §5.8:1,3; §5.9:3,4
Head of the Dragon and	ראש התלי והזגב	§2.16:9; §5.3:1,3,4	ראש התלי והזנב	§2.7:9,13
its Tail			ראש תנין וזנבו הראש והזנב	§2.7:12; §5.9:5 §2.7:10
heat	חום	\$1.4:2; \$1.5:10,11,12,14; \$1.6:1,3,4; \$2.2:1,3; \$2.4:7; \$2.13:12; \$2.14:1	חום	\$2.1:2,3,7; \$2.3:3; \$2.8:3; \$5.1:4,14; \$5.2:4,5; \$5.3:2,3; \$5.4:2,17; \$5.5:2,4; \$8.7:8
hot	חם	§1.4:4,7; §1.5:2,3,4,6,12,15, 16; §2.2:1,2; §2.7:2,3; §2.13:3; §5.1:2,3	חם	\$2.1:3,4,11,13,14; \$2.2:7; \$2.3:1,11; \$2.4:12; \$2.5:4; \$2.8:4; \$5.1:14; \$5.3:3; \$5.4:1,7,15,19; \$5.5:1,9
house (mundane)		\$3.2:5; \$3.5:1-11; \$3.6:1-18; \$4.1:5-7; \$4.9:1; \$8.8:8; \$9.2:1-3; \$10.1:2-5; \$10.2:1-7; \$10.1:2-5; \$10.3:2; \$10.4:4-7; \$10.5:1-17; \$10.6:2-5 \$3.6:1		\$2.4:13; §3.1:1-12; §3.2:1-7; §4.12:1-6; §5.4:3-6; §5.4:10; §6.2:3,4,6,7,9; §6.4:3; §6.5:1-5; §7.2:1,4,7; §7.2:15; §7.2:23,24,25,31
house (planetary)	בית	\$2.2:14; \$2.3:4-8; \$2.4:1-12; \$2.5:1-12; \$2.6:3; \$2.7:1; \$2.2:14; \$2.13:2; \$2.13:5; \$2.15:6; \$4.2:2; \$4.5:3-4; \$4.8:2; \$5.1:3; \$9.3:2		\$2.3:7,12,16; \$2.4:1,2,5,8,10,17; \$2.5:1-9; \$2.6:1-7; \$2.8:2,4,8,9,11,12; \$4.9:1; \$4.10:1-7; \$6.9:1; \$7.2:15; \$8.1:1-2; \$8.7:6 \$2.4:10; \$7.1:4
house of dejection	בית קלון	§6.2:9		§2.4:10; §2.7:7; §4.5:5

English	Ta	Chapter, section, passage	Tb	Chapter, section, passage
house of detriment	בית שנאה	§2.6:3		
			בית רעה	§2.4:10
house of exaltation	בית כבוד	§2.6:1; §2.16:1–14; §4.3:2; §5.1:15	בית כבוד	§2.4:10; §2.7:1–9; §4.9:1; §8.7:6
house of mourning			בית אבל	§6.2:6
incompatible	משונה	§3.2:9; §3.6:16	משונה	§4.7:5; §5.3:10
intersection	מחברת	§2.12:3,6; §5.3:3; §8.1:6	מחברת	§2.7:10; §8.7:5
intersects			מתחבר	§1.2:6; §4.9:4
judgments		§2.18:2 §2.18:2; §3.1:1; §6.3:1; §8.1:1		§2.3:10; §2.7:12,14; §5.4:9 §4.9:2
judgments of the world			משפטי העולם	§2.9:7
keys of the Moon	מפתחות הלבנה	§6.3:6		
latitude	מרחב	§7.1:8; §7.2:2–4; §10.1:4; §10.2:4; §10.4:3	מרחב	§2.7:11,12; §4.3:9,10; §4.4:1; §5.1:15; §6.5:1
	רחב	§7.1:8; §7.2:2,3	רחב	§4.3:5; §4.5:3; §4.8:2; §8.7:10
latitude plate (of the astrolabe)	לוח הארץ	§ 10.5:3, 15, 17; § 10.7:2, 5; § 10.8:2, 3, 5, 6, 7.	לוח הארץ	§4.8:2; §4.9:5; §6.5:3; §6.5:4
least years	שנים קטנות	§2.2:16; §4.1:11; §4.5:7; §4.6:4; §4.8:8	שנים קטנות	\$5.1:9,10; \$5.2.13,14; \$5.3:13; \$5.4:12; \$5.5:12; \$5.6:7; \$5.7:10
left aspect	מבט שמאלי	§10.4:6,7		
light (of the planets)	אור	§4.2:12	אור	§4.2:1
line of the lower midheaven	קו התהום	\$30.4:8; \$3.5:3; \$3.6:2; \$10.4:5; \$10.5:2,9,12,13,15,16; \$10.7:7; \$10.8:3,4,7		
long (signs)			ארוכים	§2.3:5
lord	בעל	§9·3·4	פקיד	§2.8:8 §2.4:20; §5.1:12; §6.7:1 §6.2:5; §7.1:4
lord of the ascending sign	בעל המזל הצומח בעל המזל העולה		בעל המזל הצומח	§2.4:2

English	Ta	Chapter, section, passage	Tb	Chapter, section, passage
lord of the aspects			בעל המבטים	§7.8:3
lord of the black bile	בעל המרה השחורה	§4.2:3		
lord of the day	בעל היום	§4.2:10	בעל היום	
			פקיד על היום	§5.1:12
lord of the decan	בעל הפנים	§2.8:4,5		
lord of the exaltation	בעל הכבוד	§2.17:3	בעל הכבוד	§2.8:5
lord of the hour			בעל השעה	§6.7:2,3; §8.2:7; §8.4:1
lord of the (planetary) house	בעל הבית	\$2.8:1,2,5; \$2.15:6; \$2.17:9; \$3.6:13	בעל הבית	\$2.4:18; \$2.9:4; \$3.2:5; \$4.10:2,7; \$7.9:1
lord of the nativity	מושל על מולד אדם	§1.5:14	ממונה על המולד	§2.I:5
lord of the sign	בעל המזל	§2.11:1,2; §2.17:5-7,9; §9.1:6	בעל המזל	§2.8:3,7,10
lord of the terms			בעל הגבולים	§6.8:2,3
lord of the triplicity	בעל השלישות	§2.7:1; §2.17:2,5,6; §3.6:19	בעל השלישות	§2.8:2; §2.8:5,9,11; §7.9:1
lot	גורל	§9.1:1; §9.2:2,3,6; §9.3:3	גורל	§7.1:1,3,4,5; §7.2:3; §7.3:3
lot of beauty			גורל החן	§7.2.28
lot of firmness	גורל המסעד	§9.2:3		
lot of fortune			גורל הטוב	§6.2:1,10; §7.1:5,7
lot of gathering			גורל הלקט	§7.2.5
lot of honor			גורל הכבוד	§7.2.27
lot of journey			גורל הדרך	§7.2.24
lot of Jupiter			גורל צדק	§7.1:8
lot of kingship	גורל המלוכה	§9.3:1		
lot of life	גורל החיים	§9.2:1	גורל החיים	§7.2:1
lot of Mars			גורל מאדים	§7.1:9
lot of Mercury			גורל כוכב חמה	§7.1:11
lot of poverty	גורל העוני	§9.1:4		
lot of prostitution			גורל הזנות	§7.2.21

English	Ta	Chapter, section, passage	Tb	Chapter, section, passage
lot of rain	גורל הגשם	§9·3:4		
lot of Saturn	גורל שבתאי	§9.1:3	גורל שבתאי	§7.1:6
lot of the absent	גורל התעלומה	§9.1:2		
lot of the body			גורל הגוף	§7.2:3
lot of the brothers			גורל האחים	§7.2.8
lot of the diseases			גורל התחלואים	§7.2.16
lot of the enemies			גורל האויבים	§7.2.31
lot of the estate			גורל הקרקע	§7.2.I3
lot of the father			גורל האב	§7.2.10
lot of the journey by water			גורל על דרך המים	§7.2.25
lot of the lovers			גורל האוהבים	§7.2.30
lot of the male sons			גורל הבנים הזכרים	§7.2.15
lot of the males			גורל הזכרים	§7.2.22
lot of the merchandise			גורל הסחורה	§7.2.29
lot of the moon	גורל הלבנה	§9.1:1,2	גורל הלבנה	§7.1:1,11
lot of the mother			גורל האם	§7.2.26
lot of the second house			גורל הבית השני	§7.2.4
lot of the slaves			גורל העבדים	§7.2.19
lot of the sons			גורל הבנים	§7.2.14
lot of the Sun	גורל השמש	§9.1:2; §7.1:5,11		
lot of understanding	גורל הדעת	§9.1:5	גורל הדעת	§7.2:2
Lot of Venus			גורל נגה	§7.1:10
lot of women			גורל הנשים	§7.2.20

English	Ta	Chapter, section, passage	Tb	Chapter, section, passage
lots of the (mundane) houses	גורלות הבתים	§9.2:1	גורלות הבתים	§7.2:I
lunar months	לבנות	§1.1:4		
malefic	רע	§3.5:12; §5.3:2; §9.1:7,8	רע	\$2.4:11; \$4.11:5; \$5.7:2,6; \$5.8:2; \$5.9:3,4; \$6.3:11; \$6.4:2
masculine	זכר	\$1.6:1,3,4,5; \$2.2:1; \$2.17:6; \$3.4:6; \$4.6:7; \$5.1:4	זכר	\$2.3:11,16; \$2.8:8; \$3.1:10; \$5.1:4,7,8; \$5.3:20; \$4.1:13,14; \$5.5:4; \$6.1:1; \$6.2:3,6,8; \$7.2:15,22
mean conjunction of Sun and Moon			מולד	§ 5.1:9
mean motion	מהלך שוה	§1.3:8	מהלך אמצעי	§5.1:9,11; §8.5:2
middle years	שנים אמצעיות	\$4.2:11; \$4.5:7; \$4.6:4; \$4.8:8	שנים אמצעיות	\$5.1:10; \$5.2:14; \$5.3:13; \$5.4:12; \$5.5:12; \$5.6:7; \$5.7:9
midheaven		\$2.4:4; \$3.4:1,3,8; \$3.5:6,7,14; \$10.2:5; \$10.3:5; \$10.4:5; \$10.7:1,5; \$10.8:1,2 \$3.6:2	חצי שמים	§2.2:1; §3.1:3,6; §3.3:3
minute		\$6.2:1; \$10.5:4,7,10,13,14; \$10.6:2; \$10.7:3; \$10.8:1-3	חלק	\$4.3:1; \$5.4:12; \$6.1:2,4; \$6.3:2-4; \$6.5:1-2; \$8.2:6; \$8.5:2; \$8.7:4
• • • •	חלק ראשון			2 2
misfortune	רע//רעה	§5.1:1; §5.3:1; §8.1:3,8	רע//רעה	\$2.7:10; \$2.4:11; \$5.7:2; \$5.9:3; \$6.5:1; \$6.8:2; \$6.9:3; \$7.1:4; \$8.6:1
mixed	ממוסך	§1.4:7; §1.5:4; §2.2:10,13,20; §2.13:2	ממוסך	\$2.3:23; \$2.4:13; \$2.7:4; \$2.8:4; \$5.1:14; \$5.3:20; \$5.4:16; \$5.6:1; \$5.7:1; \$5.8:2; \$8.7:8
moist	לח	§1.4:7; §1.5:1,15; §2.13:3; §4.4:6; §4.8:3; §5.1:2	לח	\$2.1:4,11,13; \$2.3:1; \$2.4:12; \$4.8:1; \$5.2:6; \$5.3:3; \$5.4:1,7; \$5.4:15
moisture		§1.5:9,10; §3.4:5	לחה	\$5.3:4,6,9; \$5.4:2,17,19; \$5.6:4; \$8.7:8
month		§4.8:1,4; §2.2:17	חודש	§6.4:2; §6.5:2;
month		§4.8:1,4; §2.2:17	חודש	\$2.3:2; \$2.4:18; \$6.4:2; \$6.5:2; \$8.2:1,2,8,10

English	Ta	Chapter, section, passage	Tb	Chapter, section, passage
native	נולד	§2.2:20; §3.6:1,11; §5.1:6,7; §9.1:6,7; §10.1:4	נולד	\$2.1:5; \$2.4:2,12,20; \$3.1:2; \$5.2:17; \$5.3:14; \$6.1:1; \$6.2:1,11; \$6.4:2; \$6.5:1; \$6.7:3; \$7.2:8; \$8.2:5,9
nativity	מולד	§1.5:14; §2.8:5; §2.15:4; §4.7:1	מולד	§2.1:5; §2.5:10; §2.6:7; §5.4:5; §6.1:1; §6.3:1; §6.9:2
nature	תולדת	\$1.2:5; \$1.4:1,2,3,7; \$1.5:1,2,4,6,7,9,11, 15,17; \$1.6:4; \$2.2:1, 12,14; \$2.5:9; \$2.7:1,3; \$2.10:2; \$2.11:1; \$2.13:2-4; \$2.14:1,2; \$2.16:6,11,12; \$2.70:7,8; \$2.18:3,4; \$3.2:5,7; \$3.6:9,16; \$4.1:6,7; \$4.2:2,3,4,8; \$4.3:1,3,4; \$4.4:1,4,6; \$4.5:7; \$4.6:1,3; \$4.7:1; \$4.8:1,5,6,8; \$5.1:2,3; \$9.1:3-7; \$9.3:4		\$1.3:2; \$2.1:1,7,10,11; \$2.2:2,7; \$2.3:3,4,22; \$2.4:4, 12, 17; \$2.6:7; \$2.7:2,4,7; \$2.8:4,10; \$2.9:6,9; \$3.2:1-8; \$4.12:2,3; \$5.1:4,10,14; \$5.2:4,5,17,22; \$5.3:2-21; \$5.4:1,10,13,16,17; \$5.5:4,5,9; \$5.6:2,4; \$5.7:1,2; \$6.1:5; \$6.4:2; \$6.8:2; \$7.1:2,23; \$8.7:8
ninth-part	תשיעי	§2.10:1,2,3	תשיעי	§2.9:9
nocturnal sign	מזלות הלילה	§2.13:1		
nocturnal stars	כוכבי הלילה	§ 1.6:4	כוכבי הלילה	§2.8:9; §7.2:17
number	מספר	\$1.1:2,5,6; \$1.2:4,16; \$2.9:2; \$2.13;7; \$3.2:2; \$3.2:4,9,12; \$4.2:11; \$4.5:7; \$7.2:1; \$9.3:1; \$10.6:3,4,5; \$10.8:6		\$1.3:3; \$2.6:3; \$2.9:3; \$3.1:5; \$4.7:1.5; \$4.9:3; \$5.1:9,11; \$5.3:13; \$5.4:12; \$5.5:12; \$5.6:7; \$5.7:10; \$6.1:1-4; \$6.3:1-5; \$6.5:3; \$7.1:1; \$8.2:1-9
	חשבון	§1.1:1–4; §3.2:1,4; §4.1:2; §4.2:11; §7.1:5	חשבון	§4.7:1; §5.5:6; §8.4:3,4
orb	גלגל	\$1.3:2,10; \$2.4:10,11,12; \$2.5:6-7; \$2.8:2-5; \$2.18:2; \$4.1:2,5; \$4.2:10; \$4.5:3; \$4.6:2; \$4.7:4; \$4.8:2; \$6.2:4	גלגל	§1.2:1,4,5; §2.6:2,5; §2.9:4; §4.3:3; §4.5:3; §5.5:6; §5.9:5; §8.7:7
orb of the zodiacal signs	גלגל המזלות	§1.3:1; §2.12:7–8 et passim	גלגל המזלות	§1.2:5–6; §6.9:3; §8.7:7 et passim
parecliptic	גלגל הדומה לגלגל המזלות	§5-3:3		
partner	קחוש	§2.7:3,4; §2.17:4,9; §8.1:2	שותף	§2.8:12; §6.7:1
path of darkness			דרך החושך	§2.7:5

English	Ta	Chapter, section, passage	Tb	Chapter, section, passage
perigee	(מקום) שפלות	§1.3:2; §2.6:3; §5.2:3; §5.2:7	(מקום) שפלות	§1.3:1; §4.4:3
perimeter			קו הסובב	§4.6:1
pits	בורות	§2.12:14; §8.1:7	בורות	§8.7:2
place of burning	מקום השריפה	§2.16:5		
planet	משרת	\$1.3:2-4,6,12; \$1.5:1; \$2.5:1, 2, 4,7,11; \$2.8:3; \$2.9:1; \$2.12:14; \$3.1:1; \$4.2:6; \$4.7:3; \$4.8:3,6; \$5.1:1; \$6.2:4; \$6.3:4; \$9.1:7; \$9.2:2	משרת	\$1.2:1,3,4; \$1.3:1; \$2.3:7,16; \$2.5:9; \$2.7:5,12,13; \$2.9:3; \$4.3:3,10; \$5.3:1,6,14,16,20; \$5.4:9; \$5.5:6; \$5.9:5; \$6.9:3; \$8.7:3,4,6,7,8
		$\begin{array}{l} \S1.2:5; \S1.6:3,4; \S2.3:4;\\ \S2.4:6; \S2.5:10,11; \S2.7:2;\\ \S2.15:5; \S2.16:5,9; \S3.2:11;\\ \S3.3:3; \S4.2:10; \S4.3:1;\\ \S4.5:1; \S4.7:4; \S4.8:7;\\ \S5.2:1,3-9; \S5.3:1,3;\\ \S6.1:1; \S6.2:1,3; \S7.1:1,3,7;\\ \S7.2:1; \S8.1:5,6,7; \S9.3:1-3; \S10.1:3; \S10.4:3-7;\\ \S10.6:2\\ \S1.3:5; \S1.5:7; \S2.9:1 \end{array}$	כוכב	$\begin{array}{l} \S 1.2:5; \S 2.1:2; \S 2.3:8; \\ \S 2.4:8, \ 10, \ 20; \S 2.6:6,9; \\ \S 4.1:1,2; \S 4.2:1; \S 4.3:2; \\ \S 4.4:1,3; \S 4.5:2; \S 4.8:2; \\ \S 4.9:1; \S 4.10:2; \S 5.3:20; \\ \S 5.4:1,2,9,10; \S 5.5:4; \\ \S 5.6:1-3; \S 5.7:1,7; \\ \S 5.8:1,2; \S 5.9:3; \S 6.1:4; \\ \S 6.4:2; \S 6.5:1-5; \S 7.1:10; \\ \S 7.2:2,27,28,28 \end{array}$
placentness				
pleasantness		§7.3:1		
poles		§2.12:7,11		
power of the body (of a planet)	בוז גוף	§4.2:12; §4.5:7; §4.6:4; §4.2:12; §4.7:5; §4.8:8		
quadrant		\$3.4:3,4; \$10.7:5,7; \$10.8:4-7 \$3.4:6	רביעית	\$5.2:5; \$5.4:14; \$6.2:3,6,7,8
ratio, proportion	ערך	\$2.5:9,12; \$3.2:10;\$4.1:2,3,4; \$9.1:1; \$9.3:2	ערך	\$2.5:10; \$5.5:6,7; \$5.7:5; \$6.2:1; \$8.1:3
rational thinking	מחשבת הלב	§2.12:3; §8.1:6		
ray	ניצוץ אור	§5.2:1		
reckoning	חשבון	\$2.12:11,14; \$3.2:9; \$10.5:3,5,6,8,13,14; \$10.6:3,5; \$10.7:3		
recompense	גמול	§7.3:1		
red bile			מרה אדומה	§2.1:5; §5.5:2
rejoicing	שמחה	§4.9:11	שמחה	§4.12:1-6

English	Ta	Chapter, section, passage	Tb	Chapter, section, passage
revolution	תקופה	§10.5:20	תקופה	§6.3:1; §8.2:8
revolution of the days			תקופת הימים	§8.5:1
revolution of the months			תקופת החדשים	§8.2:1; §8.2:10
revolution of the signs			תקופת המזלות	§8.4:4
revolution of the world	תקופת העולם	§2.11:3		
revolution of the year			תקופת השנה	§8.2:7–9; §8.5:3; §8.6:2–3
revolving circle			גלגל המקיף	§6.3:2
right aspect	מבט ימני	§3.2:11; §10.4:6		
rising times	מצעדים	\$2.2:1,2; \$3.3:1; \$3.4:7; \$3.6:8; \$7.3:1; \$10.1:3; \$10.2:4; \$10.3:3; \$10.4:5,7; \$10.5:4,11,15,17,18; \$10.7:5; \$10.8:3,6,7		
ruler			מושל	§2.3:6; §5.1:7,15,16; §6.2:1,11
science of laws	חכמת המשפטים	§5.4:9		
season			תקופה	§2.1:6,7,8,9; §2.9:9
seasonal hours	שעות מעוותות	§3.3:1; §10.5:3; §10.5:6– 19; §10.7:2–5; §10.8:5	(שעות) מעוותות	§5.1:12; §7.7:2; §8.2:5–7;
seconds	שניים חלקי שעה מששים	§1.1:6 §10.7:3		
sensitive soul	נפש מרגשת	§4.5:2		
short (signs)			קצרים	§2.3:5; §4.8:2
sign (zodiacal)		\$1.1:5; \$1.2:1-2; \$1.4:2-7; \$2.1:1-5; \$2.2:1-2 et passim \$2.10:1; \$5.1:3	מזל	§2.1:1,5,7,9; §2.2:1–4; §2.3:1,5,8,9 et passim
solar year	שנת החמה//השמש	§1.1:3; §2.12:4,11	שנת החמה	§6.3:2
sphaera recta	גלגל היושר	\$10.1:3; \$10.3:2; \$10.5:9,12,13,16; \$10.7:1,5; \$10.8:3,7	גלגל היושר	0 0 71
			גלגל הישר	0 ,
star	כוכב	\$1.2:1,4; \$1.3:2; \$1.4:4; \$1.5:11; \$2.2:12,14,18; \$2.6:2; \$2.12:8,14,15; \$4.2:12; \$8.1:7	כוכב	\$1.2:3; \$2.1:2; \$2.3:15; \$2.4:3; \$2.6:7; \$2.7:4; \$4.3:4; \$5.7:7; \$8.7:3,5,7,9,10

English	Ta	Chapter, section, passage	Tb	Chapter, section, passage
station	מעמד	§5.2:8	מעמד	§4.3:8
straight (signs)	ישרים	§2.15:1-2; §3.3:2;		
succedent (house)	סמוך	§3.5:5,8,10; §3.6:10–12		
tail of the Dragon	הזנב	§5.3:2	הזנב	§2.7:11,14; §5.9:1,3,4
taste		§2.2:11; §2.13:3,5 §4.7:5		§2.2:7 §5.2:22; §5.3:15
temperate/ tempered	ישר	§1.6:4; §2.7:3; §2.17:7; §4.2:9; §4.3:4; §4.4:6; §5.1:2,3	ישר	\$2.1:3; \$2.3:23; \$5.3:21; \$5.4:6,10,16; \$5.5:4,5; \$6.7:2
term	גבול	§2.5:4; §2.9:1; §4.2:11; §4.3:2	גבול	\$2.3:8; \$2.9:1–3; \$5.3:13; \$5.4:12; \$5.5:12; \$5.6:7; \$5.7:10; \$6.8:1–3; \$8.7:6
terminal house			בית הסוף	§6.4:1–3; §8.5:1,6
thinking	מחשבת	§4.2:5	מחשבת	§3.1:3
triangle	משולש	§2.2:18;3.1:5-6	צורה שלישיה	4.6:2
triplicity	שלישות	\$1.4:6; \$2.7:1; \$2.8:1; \$2.10:1–4; \$2.17:1–8; \$2.18:1; \$3.6:19; \$4.5:4	שלישות	§2.8:1–11; §2.9:6; §7.9:1
tropical	מתהפך	§1.5:2; §1.6:5; §2.2:1; §2.10:4	מתהפך	§2.3:1; §2.9:9; §7.2:18
upper star	כוכב עליון	\$1.3:12; \$1.5:7,17; \$2.12:6; \$2.16:12; \$2.18:3; \$4.2:1; \$6.2:2	כוכב עליון	§2.7:7; §5.6:1; §7.2:5
uppermost orb	גלגל העליון	§1.3:1	גלגל העליון	§2.2:5,7; §3.1:6
vegetative soul			נפש צומחת	§5.4:7; §7.1:8; §7.2:8
velocity	מהירות	§8.2:4; §8.4:1,3,4	מהירות	§5.3:8
watery nature			תולדת המים	§2.4:4
week			שבוע	§8.2:4; §8.4:1–4
year	שנה	§1.1:4; §1.2:3; §1.3:7; §1.5:2; §2.1:2-6 et passim	שנה	§1.2:4; §2.4:10,11,17; §2.7:14; §5.1:10 et passim
zodiac	גלגל המזלות	§1.3:7; §10.2:2 §10.3:2; §10.4:2	גלגל המזלות	§1.3:3; §2.3:8 §4.4:1-2; §8.7:2
zodiacal constellation	מזל	§1.2:3; §2.12:15	מזל	§1.2:3,7; §8.7:6

Abû Ma'shar, 41, 81, 113, 123, 124,	308, 312, 313, 315, 317, 319,
128, 161, 163, 173	322-327
Abbreviation, 123, 134, 135, 138,	Al-Ṣûfî, 136, 137, 264, 316
141, 142, 146, 148, 150, 153,	Al-Zarqâl, 136
159, 163, 164, 165, 273, 282,	Ancients, 18, 31, 51, 53, 59, 75, 79,
288, 291, 293, 298, 311, 312,	95, 111, 134, 143, 151, 162, 173,
322-327	197, 203, 223, 233, 299, 235, 237,
Great Introduction (Kitâb al-Madḥal),	243, 245, 251, 255, 321, 336
14, 41, 118, 122–125, 128, 131–	Andruzagar ben Sadi Faruk the Jew,
135, 138, 141, 142, 146, 149,	69, 153–154
150, 157, 159, 161, 163–168,	angels, 183, 261
171, 269, 271–273, 278, 279,	Aristotle, 35, 79, 120, 161, 162, 267,
281–283, 286, 288, 289, 291,	310
293, 294, 298, 304, 308, 312,	Book on the Soul, 77, 161
322-327	cosmology, 131, 268
On the Great Conjunctions, 128, 158,	arithmetic, 47, 49
162, 166, 172, 276, 306	aspects, 9, 59–63, 145–148, 95,
Kitâb al-Ulûf, 113, 158, 178	99, 103, 105, 107, 195, 205, 207,
Al-Battânî, 136, 137	211-213, 215, 294-298
Zîj al-Sâbi, 175	absolute love, 61, 67, 147, 213,
Opus Astronomicum, 175	297
Al-Bîrûnî, 128, 131, 160	antagonism, 43, 129
Book of Instruction in the Elements	half-love, 67, 147, 205, 207, 213,
of the Art of Astrology, 14, 124,	297
125, 127, 128, 131, 132, 134, 135,	method based on numbers, 61
138, 139, 141, 142, 146, 148,	planetary houses, 45–47
150, 158, 159, 160, 162, 163,	right-handed, 61
164, 171–173, 178, 179, 270–	signs, 187, 270
273, 277–283, 286, 288, 289,	astrolabe, 65, 97, 99, 149, 176, 177,
291, 293, 294, 298, 303, 310,	213, 215, 299, 241, 253, 313
312–315, 317, 319, 321–328,	astrologers and astrology, 33, 51, 73,
332,	97, 117, 183, 185, 266–267, 197,
Al-Marwâdhî, 136	219, 301, 320
Al-Qabîşî, 123, 126–127, 146	Astronomica (M. Manilius), 282
Introduction to Astrology, 14, 123,	astronomical tables, 53, 135, 219,
129, 131–135, 138, 141, 142, 146,	239, 251, 255, 329, 334
148, 150, 153, 158, 164, 165,	Azarchiel, 316, 333
167, 171, 172, 273, 275, 277, 278,	
279, 281, 282, 286, 288, 289,	Baraita de-Mazzalot, 15, 121,
291, 293, 298, 303, 304, 306,	Baraita de-Shemu'el, 15, 121

Bar Ḥiyya, Abraham, 15, 20, 99,	33:21, 17, 131, 157, 261, 262, 264
115, 175	34:22, 137
Ḥeshbon Mahalkhot ha-Kokhavim, 20,	Deuteronomy
175	4:19, 264
Megillat ha-Megalleh, 20	5:5, ¹ 3
Sefer ha-Tbbur, 20	32:37, 280
Ṣurat ha-'Areṣ, 20, 136, 137	Genesis
biblical commentaries by Abraham	1:1, 17, 131
Ibn Ezra, 1, 14, 15, 16, 127, 261	1:14, 262
Amos	6:3, 133
5:8, 113, 264	8:22, 269
Daniel	18:27, 261
2:2, 320	Hosea
7:14, 264	2:1, 264
Ecclesiastes	Isaiah
1:3, 262	22:1, 262
1:4, 17, 131	47:13, 280
1:5, 262	49:13, 280
1:13, 264	Job
1:15, 262	37:10, 156
1:19, 264	38:7, 156
7:13, 262, 310	38:16, 164
Esther	38:31, 302
3:7, 157	38:38, 164
Exodus	Leviticus
3:2, 261	25:9, 136, 329
3:13, 116, 147, 261	Psalms
3:15, 116, 133, 147, 264	introduction, 13
6:3, 261	6:10, 267
7:19, 305	8:4, 264
9:6, 302	16:9, 267
9:22, 280	19:1, 262
11:7, 267	19:2, 264
12:2, 269, 286	19:10, 308
14:19, 261	19:23, 116
15:26, 267	19:10, 266
20:2, 262	74:17, 122
20:3, 276	82:1, 264
20:13, 133, 158, 264	89:8, 264
21:19, 267	93:4, 156
23:25, 268, 310	103:21, 262, 264
25:7, 262	136:4, 264
28:6, 262	146:6, 264
28:8, 112	148:2, 264
28:9, 267	bile
31:3, 262	black, 53, 71, 73, 193, 223, 225,
32:1, 157, 262	305

Donnolo, Shabetai blood, 75 red bile, 185, 268, 269 Sefer Hakhmoni, 15, 121 Sefer ha-Mazzalot, 15 yellow, 270 Book of Nature (Nayrîzî), 160 Doronius (the King), 59, 69, 87, 93, bright degrees, 11, 18, 47, 53, 135, 134, 170, 185, 294 136, 137, 138, 255, 299, 334 Carmen Astrologicum, 164, 283, 288, 315, 317, 332 cardines, 65, 150, 205, 235 Categories of Nations (Sa'id alecumene, 37, 39, 43, 47, 83, 130, 176, Andalusî), 113 185, 189, 195 Centiloquium (Pseudo-Ptolemy), 126, Eisagoge (Geminus), 21 276, 313 elections, 2, 14 Enoch (Hermes), 16, 31, 43, 57, 67, Chalcidius, 283 Christians, 251, 329 75, 95, 113, 128, 129, 45, 129, 134, 141, 143, 173, 199, 235, 247, 287, climates, 37, 39, 53, 55, 71, 75, 77, 79, 97, 122, 124, 171, 176 313, 314 Book of Latitude and the Book of Commentary on Sefer Yeşirah (Dunash Ibn Tamim), 121 Longitude and the Key of the Stars, Commentary on Sefer Yeşirah (Judah ben Book of Longitude, 31, 113 Barzillai ha-Bargelloni), 15, 121 conjunctions, 209-211, 215, 255 Book of the Secrets, 134 luminaries, 219, 235, 237, 314 Liber Hermetis de sex rerum principiis, Saturn and Jupiter, 79, 107, 134, Epistle on Music, 148, 155-157, 309 157, 161, 162, 179 Sun with an upper star, 51, 137, equator, 39, 43, 112, 124, 127 equinoxes, 11, 136, 137 creation of the world, 43, 55, 141– established in the ecliptic, 63, 148 142, 193, 280 Euclid, 155 exaltations, 7, 8, 18, 47, 55, 130, 140, dark degrees, 11, 18, 47, 53, 135, 136, 140-143, 199-201, 213, 249, 255, 137, 138, 255, 299, 334 285-287 decans, 41, 47, 125–126, 131, 203, experience, 33, 41, 49, 53, 73, 75, 84, 289-290 118, 124, 139, 183, 191, 203, 219, decimal positional system, 49, 133 262, 266, 267 De Consensu Evangelistarum (Augustine experts in the images, see scholars of of Hippo), 158 the images dejection, 55, 57, 142, 193, 280 demons, 193, 280 falling (from the cardines), 65, 69, detriment, 47, 130, 193, 280 150, 151, 205, 207, 291 directions, 9, 97, 99, 107, 174–175, fardâr, 75, 107, 159, 178, 219, 221, 225, 178, 253, 315, 319–320, 331–332 229, 231, 235, 241, 303, 305, 311, doctores ymaginum, see scholars of fifth element, 17, 35, 120, 185, 268 the images dodecatemoria, 8, 51, 134, 135, 203, fixed stars, 59, 191, 264, 277, 278, domain of burning, see place of Aldebaran, 37, 120–121 burning Almond Tree, 31, 114, 115

283, 287, 289, 291-296, 299,

Antares, 37, 120–121 304-307, 309-311, 314-316, 321-328, 331, 359-364 Cor Leonis, 31, 113, 114 Falling Eagle, 31, 114 Reshit Ḥokhmah, 1-24, 53, 83, 84, position, 53, 139 87, 91, 124, 125–127, 129, 132– 135, 138–142, 146, 150, 153, with the nature of a planet, 57, 157, 159, 164, 165, 167, 168, 199, 255, 334 48 constellations, 31, 183, 264 170-172, 179, 183, 207, 264, 265, 272–278, 282, 289, 290, general astrology, 2, 9, 14 293, 294, 298, 299, 302, 306, geometry, 47, 59 308, 310, 321–331, 341–344 getting close, 89 Sefer ha-'Eḥad, 133, 146, 147, 297 Sefer ha-Tbbur, 13, 111, 136, 138, governors, 63, 148 269, 277, 333 Head and Tail of the Dragon, 8, 9, Sefer ha-Luhot (Book of the Tables), 17, 37, 57, 84, 121, 143, 199-201, 12, 13, 174, 189, 301 233–235, 287, 311–312 Sefer ha-Maḥbarot, 12, 43, 128 heliocentric theory, 17, 33, 195 Sefer ha-Me'orot, 2, 11, 21, 22, 23, Herman of Carinthia, 283 24, 116, 264 Hermes, see Enoch Sefer ha-Middot, 111, 146, 296 Hipparchus, 18, 140 *Sefer ha-Mispar*, 111, 146 Sefer ha-Mivharim, 2, 11, 21-24, 112, Historiae (Tacitus), 158 hyl'eg, 8, 9, 237, 315, 316, 331 154, 312 Sefer ha-Moladot (Book of Nativities), Ibn Abi Damina, 71, 157, 307 2, 10-13, 21-23, 35, 91, 103, Ibn al-Muqaffa', 136 119-120, 136, 154, 166, 167, Ibn Ezra, Abraham, 1–18, 67, 69, 95 170, 171, 177, 178, 239, 241, 271, Ibn al-Muthannâ's Commentary, 128, 276, 305, 311, 312, 313, 315, 140, 141, 165, 264, 283, 295 316, 317, 318, 319, 320, 321, 'Iggeret ha-Shabbat, 136, 137, 269, 329, 330, 339 Sefer ha-'Olam (Book of the World), 2, 10, 11, 12, 20-24, 87, 107, 128, Liber de nativitatibus, 11, 301 Liber de nativitatum, 129 135–137, 154, 157, 161, 162, 166, Keli ha-Nehoshet (Book of the 167, 178, 179, 237, 276, 290, Astrolabe), 10-12, 14, 21, 103, 314, 340 137, 149, 173–177, 264–266, Sefer ha-She'elot, 2, 10, 11, 21–24, 278, 286, 330, 335 145, 331, 340 Liber de rationibus tabularum, 11, Sefer ha-Shem, 14, 147, 261, 264 18, 113, 114, 128, 131, 136, 137, Sefer Ma'ase ha-Luhot (Book on the 138, 141, 169, 176, 264, 268, Use of the Tables), 12, 13, 253, 274-277, 295, 301, 307, 308, 255, 331, 332 317, 333-335 Sefer Ta'amei ha-Luḥot, 13, 301 Mishpeței ha-Mazzalot, 2, 6, 12, 21, Three Questions, 136 Yesod mora', 13, 17, 116, 131, 147, 23, 24, 132, 134, 142, 143, 146, 150, 153, 160, 161, 167, 173, 267 Ibn Sînâ, 143, 316, 333, 334 176, 177, 264, 265, 269, 270, 273-275, 277, 278, 279, 281-Ibn Tibbon, Judah, 115

Ibn Tibbon, Moshe, 21

Ibn Tibbon, Samuel, 115	Kītâb al-Mawâlîd, 287, 312, 315,
interrogations, 2, 14, 67	332
Intihâ't, 178	medicine, 185, 267, 193, 229, 279,
Isaac son of David, 14, 29	308
Iudicia (Raymond of Marseilles), 113	medical astrology, 14
	melothesia, 41, 55, 126–127, 195, 282
Jews, 71, 157, 158	Mercury, 35–37, 57, 79–81, 233,
judgments (astrological), 33, 53, 59,	310–311
79, 87, 91, 185, 191, 201, 203, 213,	mighty fardâr, 158
227, 266, 307	Moon, 33–37, 43, 45, 55, 81, 221–
Julian calendar, 14	223, 302–304
Jupiter, 35–37, 43, 45, 47, 57, 75,	domain, 45, 129, 189, 249, 275,
227–229, 307–308	301, 303
	keys, 87, 166
kadkad'ah, 237, 315	motion of the eighth orb, 11, 18, 19,
Kalonymos ben Kalonymos, 21, 126,	31, 51, 47, 112, 113, 114, 130, 135,
276	136, 137, 255, 263, 276
al-Kindî, Ya'qub, 16, 33, 53, 59, 97,	mundane houses, 7, 8, 9, 65–69, 95,
118, 123, 139, 173, 185, 268, 269,	97, 99, 101, 103, 150–153, 203–
272, 213, 298, 253	207, 215, 217, 237, 291–293, 300,
Kanaka, 145	301, 239, 245–249, 322–325
1 1	musical tones of the planets, 69–71,
lord	154–157, 231, 233, 237
of the aspects, 243, 320	
of the crafts, 225	nativities, 2, 5, 8, 9, 14, 235–243,
of the decans, 47, 49, 132	249–255, 312–321, 328–332
of the hour, 241, 251, 319	Nicomachus, 155
of the nativity, 35, 185, 313	nimubar, 8, 312
of the terms, 243, 320	ninth-parts, 8, 49, 133, 203, 290–291
of the year, 319	noble ratio, 71, 156, 157
of triplicities, 8, 47, 69, 131, 57,	On the Principles of Astronomy (Al-
144, 201, 288	Bitrûjî), 276
lots, 8, 9, 93–95, 170–173, 237, 239,	opposition to all and and
243-249, 321-327	opposition, 89–91, 211, 294, 235
Macrobius, 283	path of darkness, see place of
magistri ymaginum, see scholars of	burning
the images	pains of the planets in the signs, 41,
Maimonides, 19, 115, 286	42, 126–127, 215, 299–300
	pits, 11, 18, 53, 91, 137, 138, 169, 255,
Mars, 35–37, 43, 57, 75–77, 229–231, 308–309	
Martianus Capella, 283	299, 334 place of burning, 35, 55, 87, 119,
Mâshâ'allâh, 59, 65, 95, 145, 158,	142–143, 199, 209, 286, 294
173, 235, 306	places of life, 9, , 237–239, 253, 315
Astrological History, 113, 162	planetary houses, 7, 8, 41, 43–47, 53,
Book of the Experiments, 170	127–130, 281, 195–197, 283–285,
Book on Eclipses, 20	245, 249, 321, 334
2000 on 200poos, 20	7TJ)

planets	150 150 15 ⁰ 000 065 050
planets	170, 173, 178, 229, 267, 273,
ages of man, 73, 159, 311, 243 burned, 209	277, 279, 282, 284, 285, 286, 288, 289, 298, 302, 303, 306,
-	
conditions, 84–87, 165–166,	307, 308, 310, 311, 313, 314,
207–217, 293–301	320, 328
days of the week, 73, 159, 219	Pythagoras, 155, 156
distances, 37	1
letters, 73	quadrants, 17, 63, 149, 221, 229, 237
lights, 75, 159, 209, 215, 293, 298	D 1 03 6 31
luminosity, 33, 118	Raymond of Marseilles
motions, 31, 35, 115, 209, 243	Iudicia, 113
mundane houses, 71, 157, 227, 307	revolution
numbers, see musical tones of the	of the days, 8, 9, 253,
planets	of the month, 8, 9, 249–250, 328
occultation, 263	of the week, 8, 9, 253
orbs, 31, 45, 183, 263, 284	of the world, 51, 134, 141
pains, See pains of the planets in	of the year, 8, 9, 135, 239, 251,
the signs	253, 316–317, 328, 332
physical properties, 17, 33–37, 47,	
119–120, 223, 255, 335	Saturn, 35–37, 43, 45, 47, 57, 71–75,
places of joy, 83, 163–164, 217, 301	83, 133, 223–227, 304–307
power of the body, 75, 159	and the Jews, 71, 157–158
powers, 83–85, 164–165, 167	scholars of the images, 137, 191, 231,
servants, 31, 115, 163, 262	251, 276, 310, 311, 329
seven orifices in the head, 73, 223	scholars who rely on experience, 45,
sizes, 35, 120, 209	53
soul, 84	science of the images, see scholars of
victorious, 211	the images
years, 49, 53, 73, 75, 77, 79, 81,	science of proportions, 61, 69, 147–
133, 139, 203, 219–235	148
Plato, 310	scientists
Ptolemy (the King), 6, 16–18, 21, 31,	Arab, 18, 136, 69, 213
39, 41, 47, 49, 53, 55, 57, 59, 69,	Babylonia, 69, 111, 125, 132, 289
73, 83, 84, 87, 89, 91, 93, 95, 111,	Egypt, 41, 47, 49, 73, 125, 131,
113–115, 123–126, 137–139, 141,	132, 203, 289
142, 144, 151, 154, 156, 169, 170,	Greece, 111, 132, 136
178, 193, 272, 276, 197, 199, 205,	India, 18, 41, 47, 49, 51, 52, 53,
213, 219, 225, 227, 231, 235, 237,	55, 57, 77, 79, 83, 84, 87, 91,
243, 253, 302, 306, 308–309, 243,	107, 111, 125, 126, 131, 132,
313, 314, 320, 321, 328, 333	135–137, 141–144, 169, 199,
	203, 219, 287, 289, 235, 249,
Almagest, 113, 114, 121, 159, 173,	
264, 265, 295, 296, 333–335	251, 255, 329 Parrie of 105, 111, 105, 100, 106
Canobic Inscription, 154–155, 309	Persia, 91, 107, 111, 125, 132, 136,
Harmonics, 155 Planetary Hypotheses, 120	138, 169, 203, 219, 289, 235,
	315
Tetrabiblos, 14, 33–35, 95, 119, 123,	seasons, 185, 187, 269, 290
130, 133, 139, 142, 143, 146,	Sefer ha-Peri, see Centiloquium

Sefer Yeşirah, 121	and Islam, 79, 162 Vettius Valens, 69, 152,
solar year	vettius vaiens, 09, 152,
beginning, 18, 37–39, 51, 136, 137,	W:11:f.Cl000
138	William of Conches, 283
length, 18, 51, 136, 137, 138	winds, 57, 75, 143, 144, 160, 199, 201,
of Hipparchus, 51	272
of India, 51, 255	***
of Ptolemy, 51, 255, 333	Yaḥyâ b. Abî Manşûr, 136
of the Arab scientists, 51, 255, 333	
of the Greek scientists, 255, 333	zodiacal signs
soul, 69, 77, 83, 85, 183, 199, 207,	Aquarius, sign of the Jews, 157,
211, 217, 245	158
appetitive, 79	Aries, 39–43, 47, 124, 125, 126
rational, 79	barren, 55, 195, 282
sensitive, 77	bicorporal, 53, 55, 189, 273, 274
superior, 85, 233, 310	Cancer, 43, 55
vegetative, 227, 245	cardinal points, 39, 55, 123, 187,
succedent to the cardines, 65, 150,	189, 271–273
205	climates, 39, 124
Sun, 35–37, 43, 47, 77–79, 217–219,	colors, 39
301–302	crooked, 39, 55, 191, 274, 275
and Christendom, 77, 161	deformed, 41, 126, 278
apogee, 55, 140	demarcating, 18, 29, 31, 53, 91,
domain, 45, 129, 189, 217, 249,	114, 138
275, 301, 303	diurnal, 122–123
exaltation, 55	division, 59
7 3 3	dumb, 144
Tafsîr Kitâb al-Mabâdi (Saʻadiah	eastern, 39
Ga'on), 121	feminine, 139
Taurus, 53, 139	fiery, 39, 123, 185
terminal house, 239, 253, 317, 319,	fixed, 53, 139, 189, 273
330	four-legged, 39, 123, 277
terms, 7, 8, 45, 49, 132–133, 189,	Gemini, 53
203, 289, 229, 243, 255, 319–320,	images, 18, 29, 31, 33, 39, 41, 114,
334	118, 251, 255
Thâbit b. Qurra, 333	letters, 41
thema mundi, 127, 128, 193, 280	libidinous, 195, 281
Theon of Smyrna, 283	long, 189, 274
trepidation, 51, 136, 138, 276	masculine, 39, 59, 122–123, 191,
triplicities, 7, 17, 33, 47, 49, 118, 57, 144, 270, 201, 287–278, 243	277
	metals, 39, 123, 191, 225, 227, 231,
cardinal points, 53, 139	278, 233
	months, 41
uppermost orb, 8, 31, 115, 185, 205,	nocturnal, 53, 123, 139
263–266	northern, 39
Variation of the beautiful and the	physical properties, 17, 33, 118,
Venus, 35–37, 57, 79, 231, 310	139, 185, 255, 268, 269

Scorpio, sign of Islam, 79 short, 189, 213, 274 social classes, 191, 278–279 straight, 191, 274, 275 tastes, 39, 123, 189, 223, 225, 231, 272, 303 trees, 191, 278 tropical, 39, 49, 123, 273 voiced, 39, 57, 123, 191, 277 with images of humans, 33, 41, 55, 118, 126, , 189–191, 255, 271 years, 41, 53